BREVIARIUM CAMERACENSE

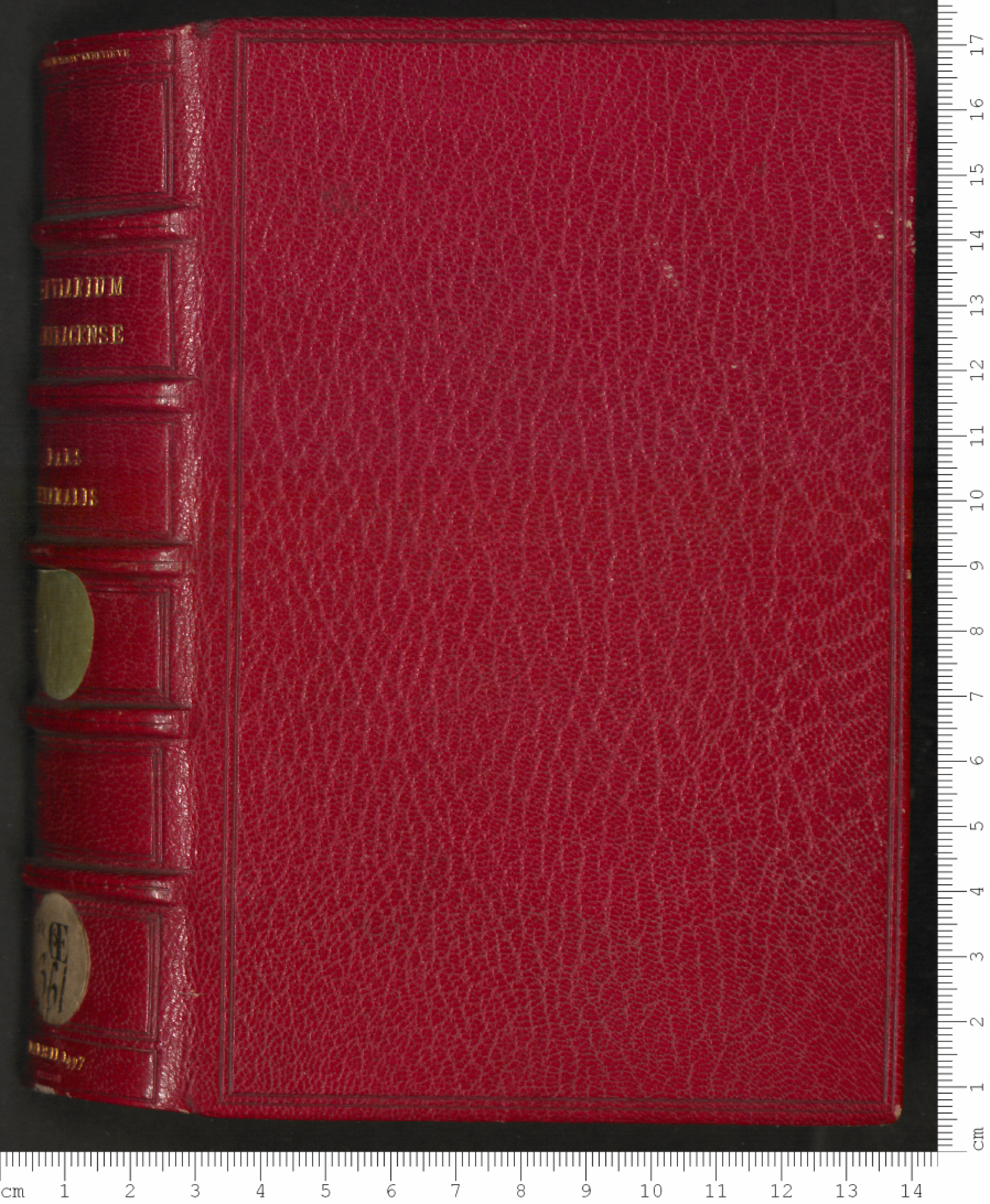
PARS HYEMALIS

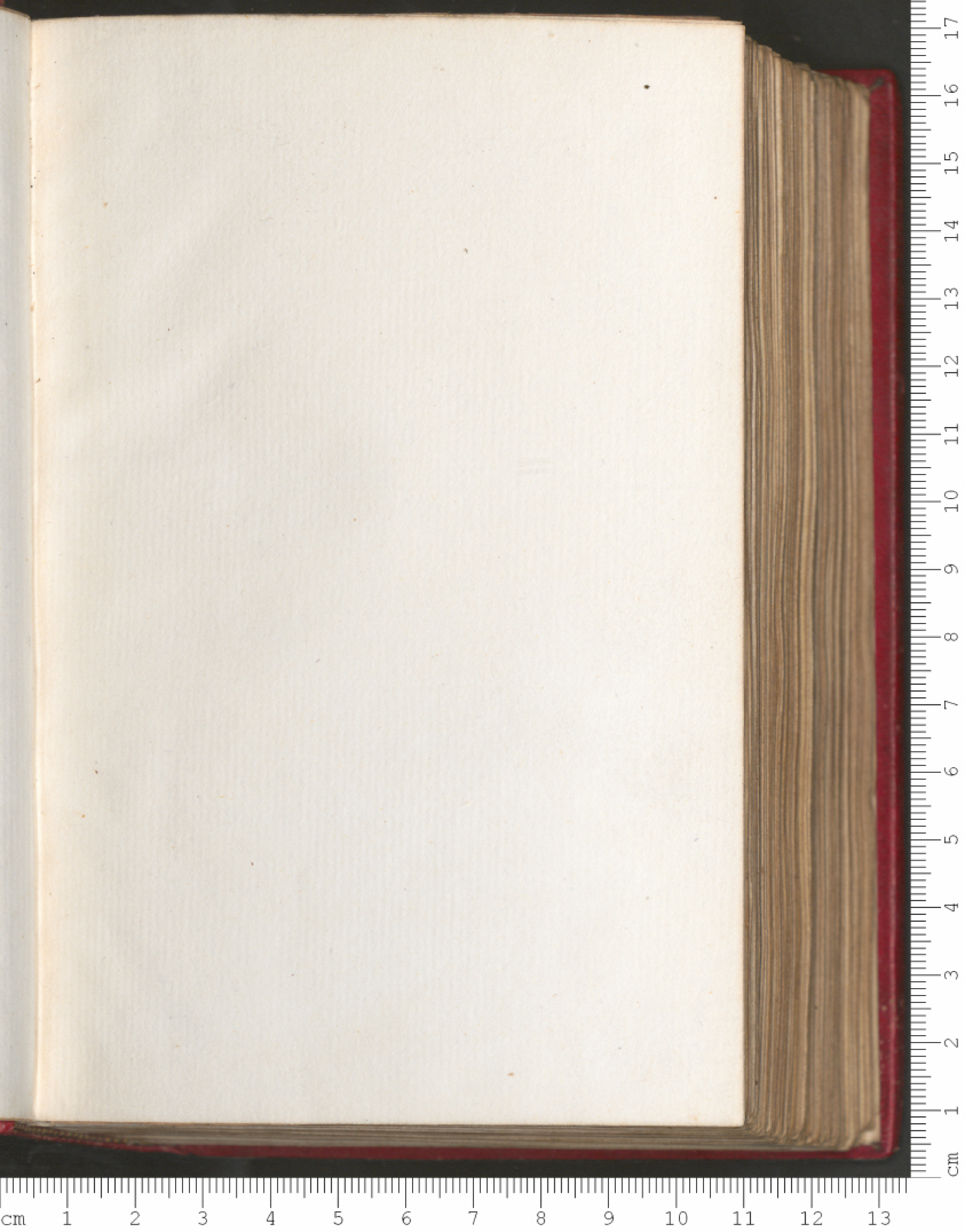
PARISII 1497

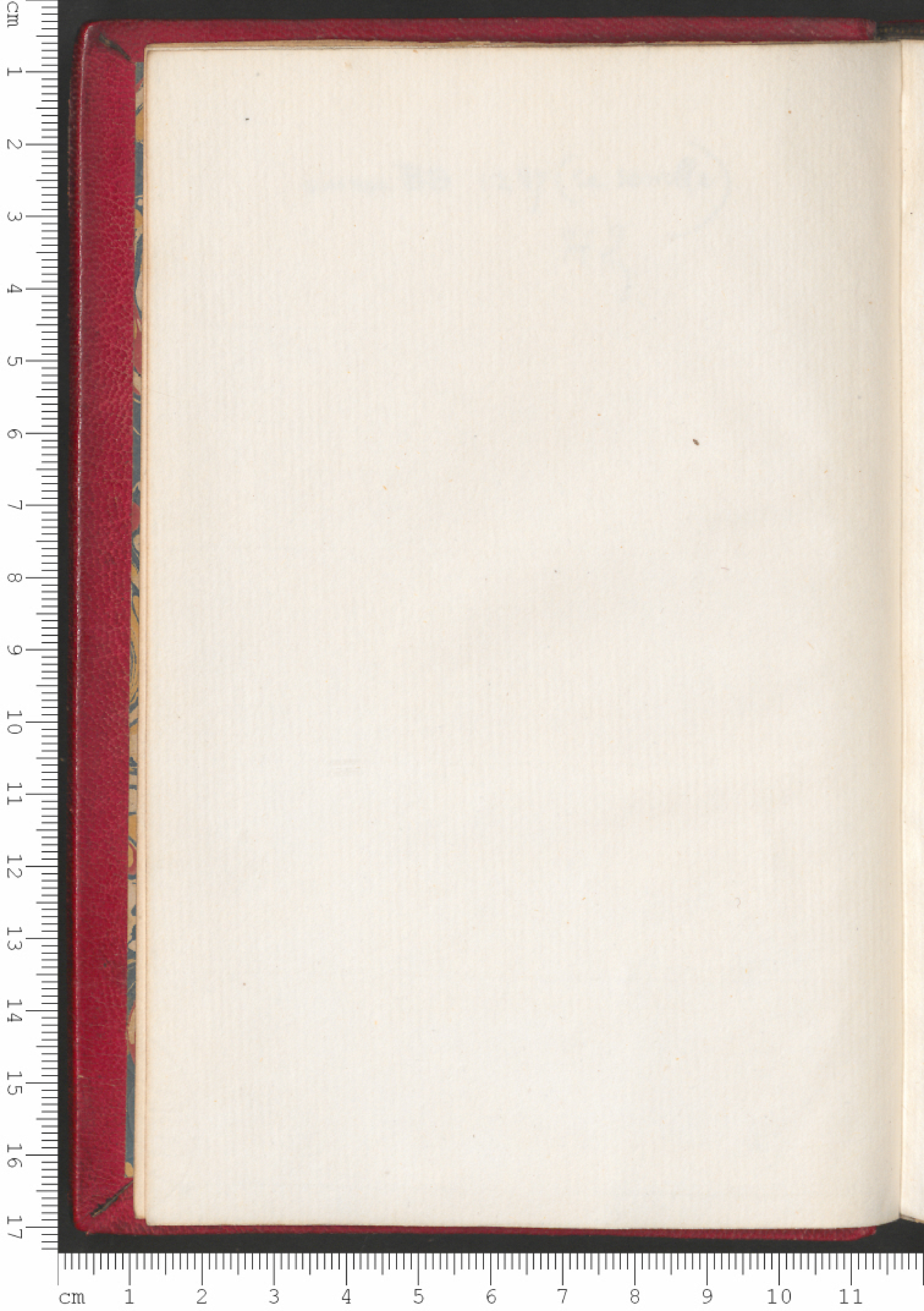

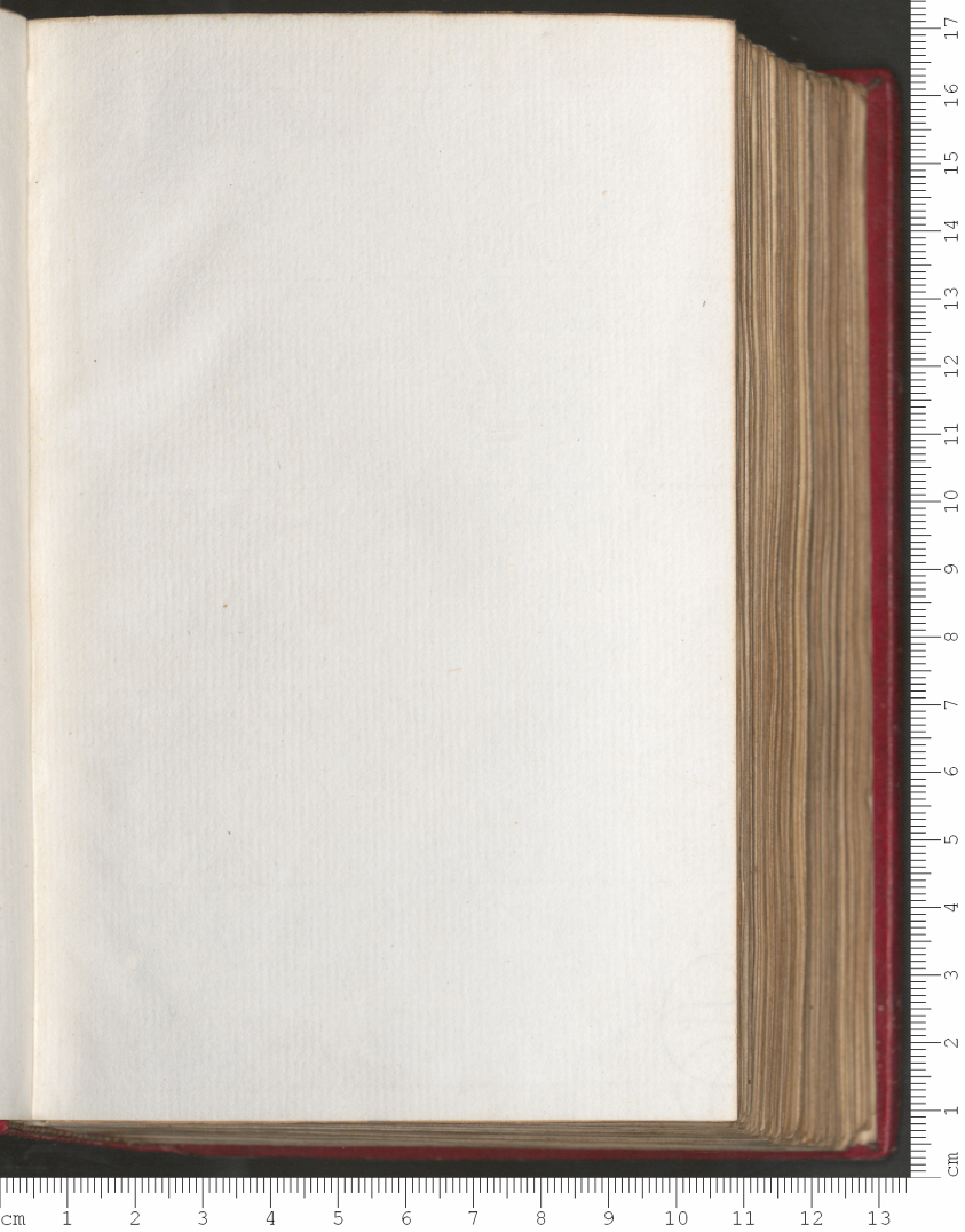

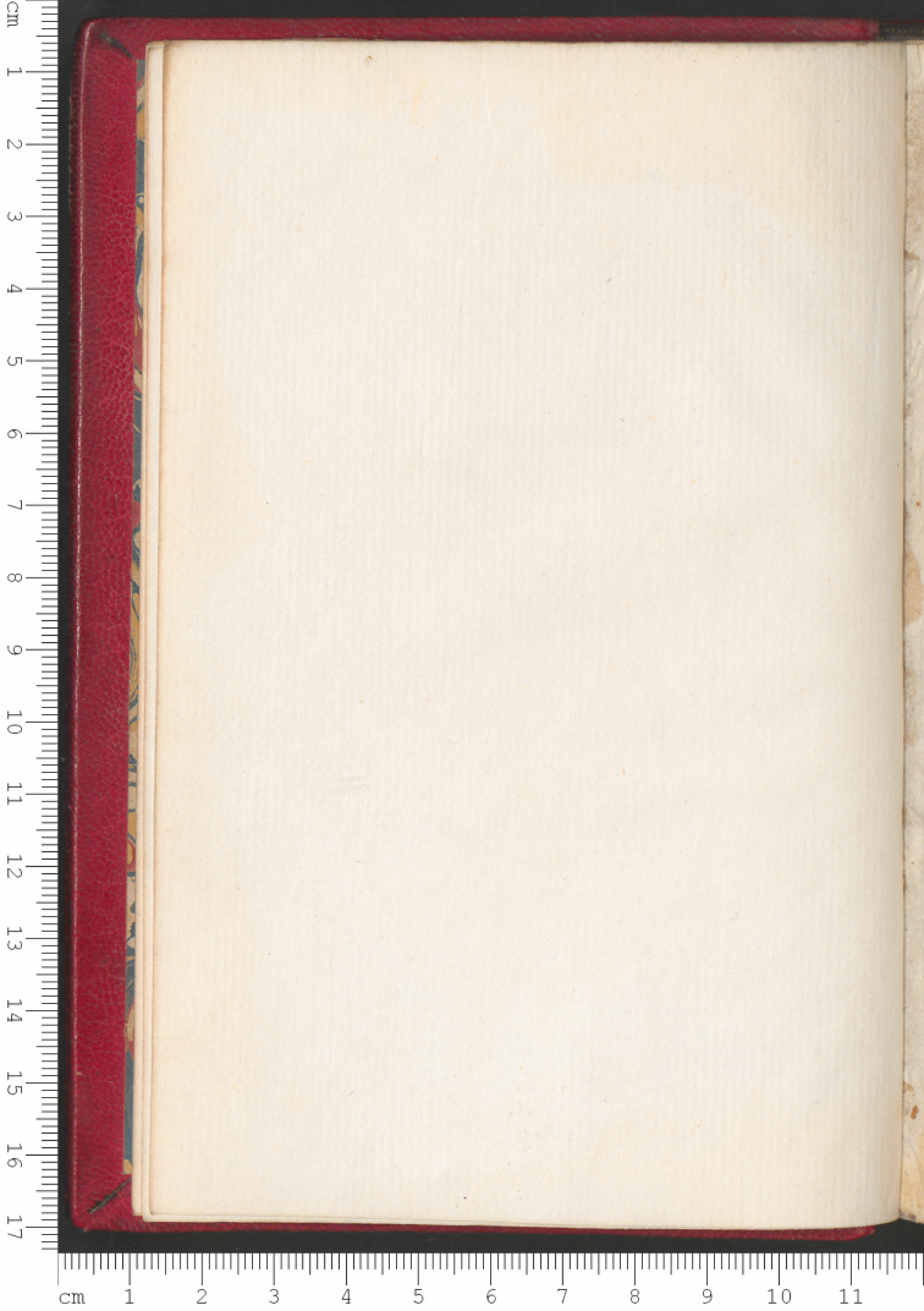

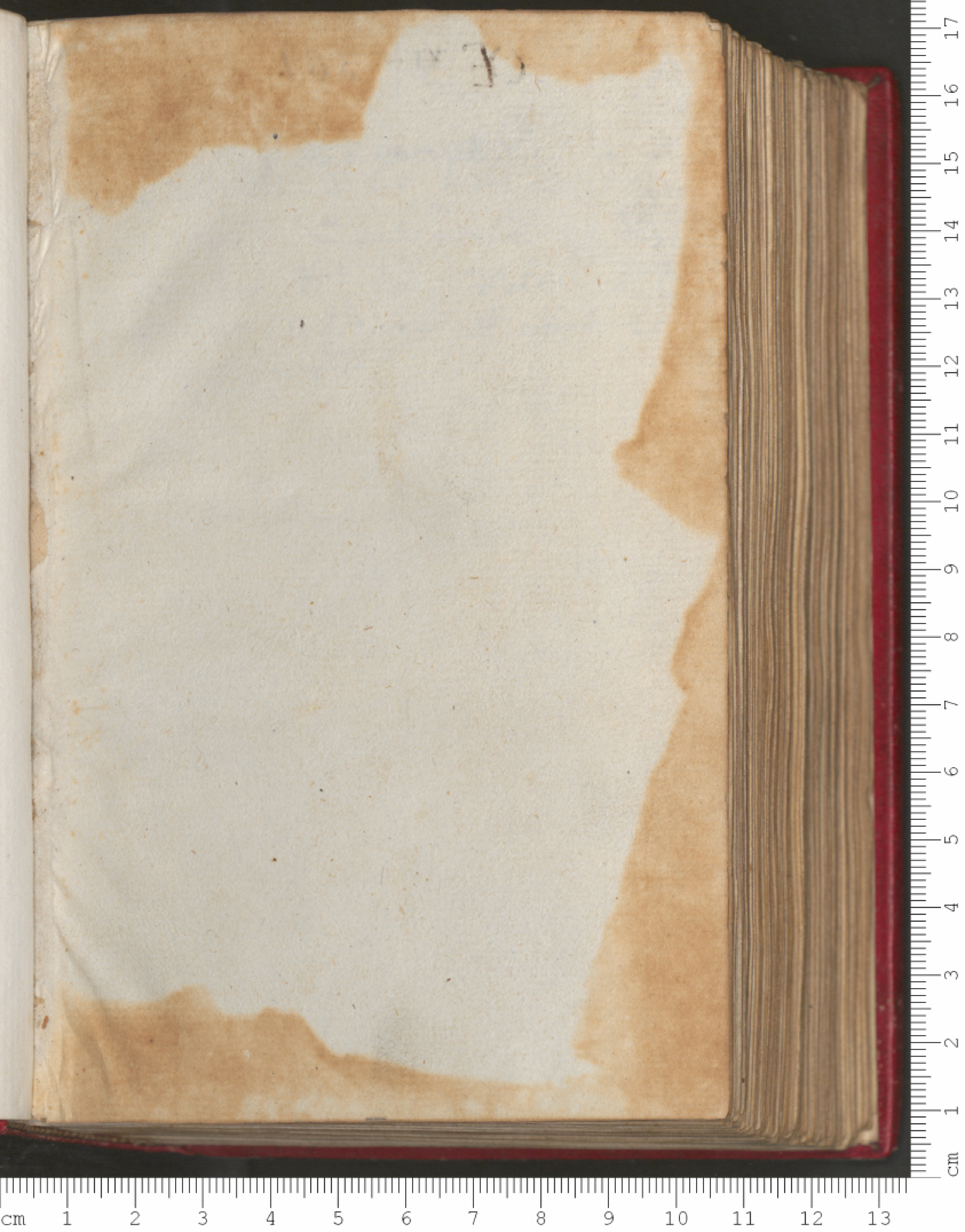

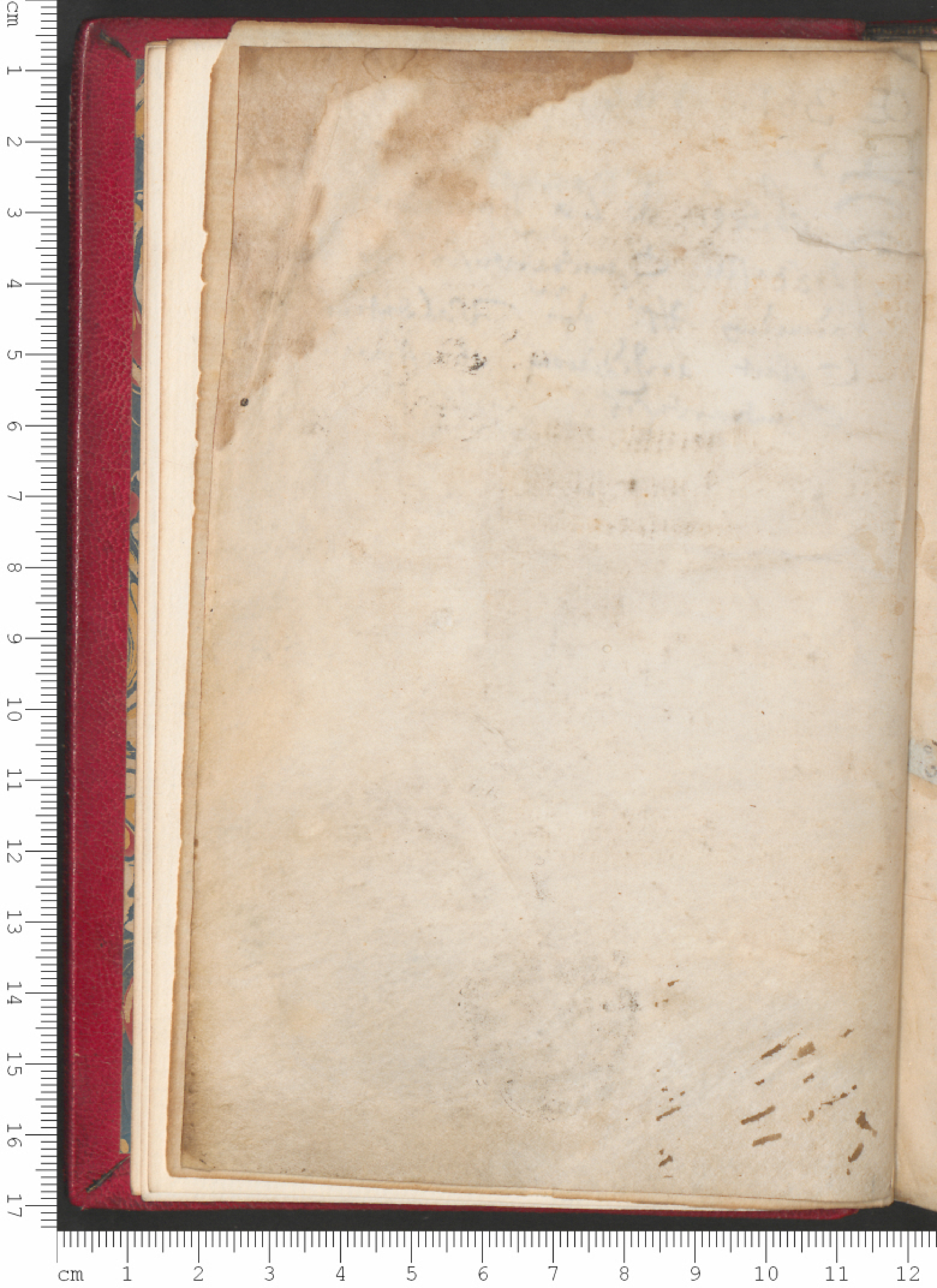

Roberti de la hamaide
prepositi Cameracensis ex dono
admodum R[everen]di d[omi]ni Valentini
Colart archidiaconi et officialis
Cameracensis.

KL Januarius habet dies xxxi. luna xxx.
nox habet horas. xvi. dies viij.

iij	A			Circũcisio domini	✠
	b	iiij	N	Octa. scti stephani iij. lc. Si dñic. ix. lc.	
xi	c	iij	N	Oct. scti iohãnis iij. lec. Si dñica. ix. lc.	
	d	ij	N	Oct. innocẽ. iij. lec. Si dñica. ix. lect.	
xix	e	Nonas		Vigilia. iij. lec.	
viij	f	viii	Id	Epyphania domini	
	g	vij	Id		
xvi	A	vi	Id		
v	b	v	Id		
	c	iiij	Id		
xiij	d	iij	Id		
ij	e	ij	Id	Hylarij epi z cõfesso.	✠
	f	Idus		Oct. epy. vi. lec. Remigij epi cõ. iij. lect.	
x	g	xix	kl	Felicis in pincis ↄfes. iij. lect.	
	A	xviij	kl	Jnuẽtio s. firmi epi z mar. ✠ Mauri ↄf. cõ	
xviij	b	xvij	kl	Fursei epi ↄf. ✠ Marcelli pa. mr. iij. lec.	
vij	c	xvi	kl	Anthonij ↄf. ✠ Sulpicij z al' mr. cõ.	
	d	xv	kl	Prisce vginis z mar. iij. Ria cũ missa.	
xv	e	xiiij	kl	Marij z marthe mar. iij. lec.	
iiij	f	xiij	kl	Fabiani z sebastiani mar.	✠
	g	xij	kl	Agnetis virgĩs z mar.	✠
xij	A	xi	kl	Vincentij mar.	✠
i	b	x	kl	Emerẽtiane z macharij mar. iij. lect.	
	c	ix	kl	Auberti epi z cõfesso.	✠
ix	d	viij	kl	Cõuersio pauli ✠ Prelecti mar.	
	e	vij	kl	Policarpi epi et martyris. iij. lect.	
xvij	f	vi	kl	Joãnis crisostomi epi z ↄfes.	✠
vi	g	v	kl	Agnetis secũdo. iij. lect.	
	A	iiij	kl	Valerij epi z cõfes. iij. R. cũ noctur.	
xiiij	b	iij	kl	Aldegũdis virginis.	✠
iij	c	ij	kl	Tirsi saturnini victoris cũ al. marty. iij. R. cum noctur.	

.. ligna cremo

KL Februarius habet dies. xxviii. luna. xxix.
Nox habet horas. xiiii. dies. x.

	d			Ignacij epi ꝛ mr. iii. l. Brigide v'gis. cõ.	
xi	e	iiij	no	Purificatio bt̄e marie virgis.	✠
xix	f	iij	no	Ualdetrudis ꝯf. vi. l. Blasii e. mr. iii. l.	
xviij	g	ij	no	Liefardi epi ꝛ marty. iii. lect.	
	A	Nonas		Agathe virginis et marty.	✠
xvi	b	viij	id	Uedasti epi ꝛ cõfesso.	
v	c	vij	id	Amandi epi et confesso. iij. lec.	
	d	vi	id		
xiij	e	v	id		
ij	f	iiij	id	Scolastice v. Sother ꝛ zoth. al. mr. iij. lc	
	g	iij	id		
x	A	ij	id	Trãslatio beate barbare. iij. lec.	
	b	Idus			
xviij	c	xvi	kl	Ualentini marty. Itẽ val' vitalis ꝛ alioꝝ mar. iii. lec.	
vij	d	xv	kl		
	e	xiiij	kl	Iuliane virginis ꝛ marty. iii. lec.	
xv	f	xiij	kl		
iiij	g	xij	kl		
	A	xi	xl		
xij	b	x	kl		
i	c	ix	kl		
	d	viij	kl	Cathedra sancti petri	✠
ix	e	vij	kl		
	f	vi	kl	Matthie apostoli.	✠
xvij	g	v	kl		
vi	A	iiij	kl		
	b	iij	kl		
xiiij	c	ij	kl		

Cũ fit bissextus f littera bis numeretur.
Posteriore die celebrent festa matthie.

devite sup̄flua demo

KL Marcius habet dies xxxi. luna xxx.
Nox habet horas. xij. dies. xij.

iij	d			Albini epi et ꝯfesso. iij. lec.	
	e	vi	No		
xi	f	v	No		
	g	iiij	No		
xix	A	iij	No		
viij	b	ij	No		
	c	Nonas		Perpetue et felicita. mr. iij. le. cū missa	
xvi	d	viij	id		
v	e	vij	id		
	f	vi	id		
xiij	g	v	id		
ij	A	iiij	id	Gregorij pape et cōfesso.	
	b	iij	id		
x	c	ij	id		
	d	Idus			
xviij	e	xvii	kl		
vij	f	xvi	kl	Gertrudis virgīs	
	g	xv	kl		
xv	A	xiiij	kl		
iiii	b	xiii	kl		
	c	xii	kl	Bñdicti abba. ꝯf. ix. lect. Equinoctiū.	xvi
xii	d	xi	kl		v.
i	e	x	kl		
	f	ix	kl		xiij.
ix	g	viii	kl	Annūciatio dñica.	ij.
	A	vii	kl		
xvii	b	vi	kl		x.
vi	c	v	kl		
	d	iiii	kl		xviii
xiiii	e	iii	kl		vii.
iii	f	ii	kl		

Nota ad inueniēdū pasca anni currēt[is]: q̄re numer[um] nigrū in mēse marcii aut aprilis Et vbi cū[que] numerū aureū nigr[um] anni currētis inuener[is] seq̄ns dies dñicus erit pascha.

KL Aprilis habet dies. xxx. luna. xxviij.
Nox habet horas. x. dies. xiiij.

	g			
xi	A	iiij	no	
	b	iij	no	
xix	c	ij	no	Ambrosij epi et confesso.
viij	d	Nonas		
xvi	e	viij	id	
v	f	vij	id	
	g	vi	id	
xiij	A	v	id	
ij	b	iiij	id	
	c	iij	id	
x	d	ij	id.	
	e	Idus		
xviij	f	xviij	kl	Tyburcij et valerij marty. iij. lec.
vij	g	xvij	kl	
	A	xvi	kl	
xv	b	xv	kl	
iiij	c	xiiij	kl	Ursmari epi et confes. iij. R. cum noc.
	d	xiij	kl	
xij	e	xij	kl	
i	f	xi	kl	
	g	x	kl	
ix	A	ix	kl	Georgij martyris. iij. lec.
	b	viij	kl	
xvij	c	vij	kl	Marci euangeliste.
vi	d	vi	kl	Cleti pape et martyris. iij. R. cum missa.
	e	v	kl	Anthimi epi et mart. iij. R. cum nocturno
xiiij	f	iiij	kl	Vitalis martyris. iij. lec.
iij	g	iij	kl	Petri marty. de ordine predicatorum. ix. lec
	A	ij	kl	

KL Maius habet dies xxxi. luna xxx.
nox habet horas viii. dies xvi.

xi	b			Philippi et iacobi apl'orum. ✠
	c	vi	N	Eleuatio sctē elizabeth ✠
xix	d	v	N	Inuētio scē crucis vi. lc. K iii. mes. d scis
viii	e	iiii	N	
	f	iii	N	
xvi	g	ii	N	Johānis an portā latinam ✠
v	A	Nonas		
	b	viii	id	Apparitio sctī michaelis ✠
xiii	c	vii	id	Translatio sctī nicolay ✠
ii	d	vi	id	Gordiani et epymachi mar. iii. lect.
	e	v	id	Gengulphi mar. iii. lec. Mayoli et mamerti cōfessorum cōmemo.
x	f	iiii	id	Nerei et achilei et pācracii mar. iii. lectio.
	g	iii	id	Seruacii epī et cōfes. iii. lect.
xviii	A	ii	id	
vii	b	Idus		
	c	xvii	kl	
xv	d	xvi	kl	
iiii	e	xv	kl	
	f	xiiii	kl	
xii	g	xiii	kl	
i	A	xii	kl	
	b	xi	kl	
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	
xvii	e	viii	25 kl	Urbani pape et mar. iii. lc. cū missa. trāslatio s. frā.
vi	f	vii	kl	
	g	vi	kl	
xiiii	A	v	kl	
iii	b	iiii	kl	
	c	iii	kl	
xi	d	ii	kl	

mihi pratū.

Junius habet dies xxx. luna xxix.
Nox habet horas. vi. dies. xviij.

	e				
xix	f	iiii	no	Marcellini ꝛ petri mar. iii. lec.	
viii	g	iii	no		
xvi	A	ii	no		
v	b	Nonas			
	c	viii	id		
xiii	d	vii	id		
ii	e	vi	id	Medardi ꝛ gildardi epoꝝ confes. iii. lec.	
	f	v	id	Primi ꝛ feliciani mar. iii. lec.	
x	g	iiii	id		
	A	iii	id	Barnabe apostoli	✠
xviii	b	ij	id	Nazarii ꝛ celsi mar.. iii. lec.	
vii	c	Idus			
	d	xviii	kl	Ruffi ꝛ valerii mar. iii. R. cū nocturno.	
xv	e	xvii	kl	Lādelini ab. ix. l. Viti mod ꝛ cres. mr. cō	
iiii	f	xvi	kl	Cirici ꝛ iulite mar. iii. R. cum nocturno.	
	g	xv	kl		
xij	A	xiiij	kl	Marci ꝛ marcelliani marty. iii. lec.	
i	b	xiij	kl	Seruasii ꝛ prothasii marty. iii. lec.	
	c	xij	kl	Solsticium.	
ix	d	xi	kl		
	e	x	kl		
xvij	f	ix	kl	Vigilia. iii. lec. cū noctur.	
vi	g	viij	kl	Natiuitas scti iohānis baptiste.	✠
	A	vij	kl	Eligii epi ꝛ ꝯf. vi. l. Vindiciani. iii. l.	
xiiij	b	vi	kl	Johānis ꝛ pauli mar. iii. lec. Saluii epi	
iij	c	v	kl	[marty. cōmemo	
	d	iiij	kl	Leonis pape. cōme. Vigilia. iii. lec	
xi	e	iij	kl	Petri ꝛ pauli apostolorum.	✠
	f	ij	kl	Cōmemoratio sancti pauli.	

Spicas declino

KL Julius habet dies. xxxi. luna. xxx
Nox habet horas. viij. dies. xvi.

xix	g			Octa. scti iohãnis baptiste. iij. lect.	
viij	A	vi	no	Visitatio beate marie.	✠
	b	v	no	Translatio scti thome apostoli	
xvi	c	iiij	no	Translatio sancti martini. iij. lec.	
v	d	iij	no	X. Post tho. pma dei lux dedicatio tẽpli.	
	e	ij	no	Octaue apostolorum. iij. lec.	
xiij	f	Nonas			
ij	g	viij	id	Marcialis apli. ✠ Kiliani mar. cõme.	
	A	vij	id		
x	b	vi	id	Septem fratrum. iij. lec.	
	c	v	id	Translatio benedicti abbatis. iij. lect.	
xviij	d	iiij	id	Margarete virgis marty. iij. lec.	
vij	e	iij	id	Henrici confessoris.	✠
	f	ij	id	Vincentij confessoris. ix. lec.	
xv	g	Idus		Diuisio aploꝝ vi. lec. Relatio vedasti epi	
iiij	A	xvij	kl	[iij. lec.	✠
	b	xvi	kl		
xij	c	xv	kl	Arnulphi epi marty. iij. lec.	
i	d	xiiij	kl	Anne matris marie	✠
	e	xiij	kl	Vulmari abbatis. iij. ℟. cũ noctur.	
ix	f	xij	kl	Praxedis virginis.	✠
	g	xi	kl	Marie magda. ✠ Vuãdregesili ꝯ.	
xvij	A	x	kl	Appolinaris epi mar. iij. lec.	
vi	b	ix	kl	Cristine virgis. iij. l. Vigilia. iij. lec.	
	c	viij	kl	Jacobi apostoli.	✠
xiiij	d	vij	kl	Oct. scẽ ãne. vi. l. ✠ Xpofori mar. iij. l.	
iij	e	vi	kl	Transfiguratio dñi.	✠
	f	v	kl	Panthaleonis mar. iij. lec.	
xi	g	iiij	kl	Oct. magda. iij. l. Simplicij fau. ⁊ alioꝝ	
xix	A	iij	kl	Abdon ⁊ senes mar. iij. l. [mar. cõme.	
	b	ij	kl	Hermani epi ⁊ confes.	✠

messes meto

B L Augustus habet dies xxxi. luna xxix
nox habet horas x. dies xiiii.

viii	c			Ad vincula sci petri vi. l. Machabeoꝝ iii. l. ✠
xvi	d	iiii	N	Stephani pape ⁊ mar. iii. lect.
v	e	iii	N	Inuẽtio sci stephã. ꝓthomar. ⁊ alioꝝ. ✠
	f	ii	N	Iustini presbiteri. iii. ℟. cum noct.
xiii	g	Nonas		Cassiani epĩ ⁊ ꝯfes. iii. lec.
ii	A	viii	id	Sixti epĩ ⁊ mar. ⁊ alioꝝ mar. iii. lec.
	b	vii.	id	Donati epĩ ⁊ mar. iii. lect.
x	c	vi	id	Ciriaci ⁊ alioꝝ mar. iii. lectio.
	d	v	id	Romani mar. iii. ℟. cũ noc. Vigl. iii. l.
xviii	e	iiii	id	Laurẽtii marty. ✠
vii	f	iii	id	Saugerici epĩ ⁊ ꝯf. ✠ Tiburtii mart. cõ.
	g	ii	id	
xv	A	Idus		Ypoliti socioꝝ q; ei⁹ mar. iii. lec.
iiij	b	xix	kl	Eusebii ꝯfes. cõ. Vigilia. iii. lec.
	c	xviii	kl	Assumptio btẽ marie virgĩs ✠
xii	d	xvii	kl	
i	e	xvi	kl	Octa. scti laurẽtii mar. cõme.
	f	xv	kl	Octa. sci gaugerici cõ. Agapiti mar. cõ
ix	g	xiiii	kl	
	A	xiii	kl	
xvii	b	xii	kl	℣. Luce dei quarta marie collige festa.
vi	c	xi	kl	Octa. beate marie ✠ vi. lec. Tymothei ⁊ simpho. mar. iii. lect.
	d	x	kl	Thimotei ⁊ appo. mar. iii. ℟. cũ noc. Vigilia.
xiiii	e	ix	kl	Bartholomei apli ✠ Audoeni epĩ ꝯf. cõ.
iii	f	viii	kl	Hunegundis virgĩs. iii. ℟. cũ noct.
	g	vii	kl	Hyrenei ⁊ habũdi mart. iii. lectio.
xi	A	vi	kl	Hermetis ⁊ ruffi mart. iii. lect.
xix	b	v	kl	Augustini epĩ ⁊ cõfesso. ✠
	c	iiii	kl	Decollatio sci iohis bap ✠ Sabie vir. cõ.
viii	d	iii	kl	Felicis ⁊ adaucti mart. iii. lect.
	e	ii	kl	Paulini epĩ ⁊ ꝯfes. iii. ℟. cũ noctur.

Vina propino

KL September habet dies. xxx. luna. xxix
Nox habet horas. xij. dies. xij.

xvi	f			Egidij abbatis. ✠ Prisci mart. cōme.	
v	g	iiij	no		
	A	iij	no	Remacli epī cōfes. iij. lec.	
xiij	b	ij	no		
ij	c	Nonas		Bertini abbatis. iij. ℟. cū noctur.	
	d	viij	id	Huberti epī cōfes. ix. lect.	
x	e	vij	id	Euurcij epī cōfes. iij. ℟. cū noctur.	
	f	vi	id	Natiuitas btē marie v̄ginis.	✠
xviij	g	v	id	Audomari epī ꝛ ꝯf. cō. Gorgonij mar. cō	
vij	A	iiij	id	Adriani martyris	✠
	b	iij	id	Prothi ꝛ iacincti marty. cōmemo.	
xv	c	ij	id		
iiij	d	Idus			
	e	xviij	kl	Exaltatio s. cruc. vi. ℟. ✠ Cornelij ꝛ cypriani martyrū. iij. lec.	
xij	f	xvij	kl	Oct. s. marie. vi. lec. ✠ Aychadri abbatis. iij. lec. Nichomedis mar. cōmemo.	
i	g	xvi	kl	Eufemie virg. lucie ꝛ gemiani mar. iij. ℟.	
	A	xv	kl	Lamberti epī mar. ix. lec.	
ix	b	xiiij	kl	Ferreoli mar. iij. ℟. cū noctur.	
	c	xiij	kl		
xvij	d	xij	kl	Vigilia. iij. lec. cū noctur. Equinoctiū	
vi	e	xi	kl	Matthei apl̄i euāge.	✠
	f	x	kl	Mauricij exuperij ꝛ alioꝝ mar. iii. lect.	
xiiii	g	ix	kl	Tecle virginis. iii. lec.	
iii	A	viii	kl	Eleuatio sancti gaugerici.	✠
	b	vii	kl	Firmini epī marty.	✠
xi	c	vi	kl		
xix	d	v	kl	Cosme ꝛ damiani mar.	✠
	e	iiii	kl		
viii	f	iii	kl	Michaelis archangeli.	✠
	g	ii	kl	Hieronymi pbr̄i cōfes.	✠

Semē humi iacto

October habet dies xxxi. luna xxix.
Nox habet horas xiiij. dies. x.

xvi	A			Remigij vedasti germani bauonis et alioꝝ epoꝝ cōfessoꝝ. ix lec.	
v	b	vi	N	Leodegarij epi mr. iij. lect.	
xiij	c	v	N	Euoldoꝝ pbroꝝ ꝛ mar. iij. ℟. cum noct.	
ij	d	iiij	N	Francisci ꝯfesso. ✠	
	e	iij	N		
x	f	ij	N	Fidis virgīs ꝛ mar. iij. lect.	
	g	Nonas		Marci pape. Marcelli ꝛ apulei marty. iij. ℟. cum missa.	
xviij	A	viij	id	Ragēfredis virgīs.	✠
vij	b	vij	id	Dyonisij rustici ꝛ eleutherij mar.	✠
	c	vi	id	Gisleni epi ꝛ ꝯf. ✠ Gereōis ꝛ alioꝝ mr. cō	
xv	d	v	id	Venācij abbis ꝛ cōfes. iij. ℟. cum noct.	
iiij	e	iiij	id		
	f	iij	id	Donatiani archiepi	✠
xij	g	ij	id	Calixti pape ꝛ mar. iij. lec.	
i	A			Basoli ꝯfes. iij. ℟. cū noctur.	
	b	xvij	kl	Luciani mar. iij. ℟. cū noctur.	
ix	c	xvi	kl		
	d	xv	kl	Luce euāgeliste	✠
xvij	e	xiiij	kl	Amati epi cōfes.	✠
vi	f	xiij	kl	Caprasij mar. iij. lect.	
	g	xij	kl	Undeci miliū virginū	✠
xiiij	A	xi	kl		
iij	b	x	kl	Seuerini epi cōfes. iij. lec.	
	c	ix	kl		
xi	d	viii	kl	Crispini ꝛ crispiniani mar. iij. lecti.	
xix	e	vij	kl	Amandi epi ꝛ ꝯfes. iij lec.	
	f	vi	kl	Desiderij epi ꝛ ꝯf. iii. ℟. cū no Vig.	iij. l.
viij	g	v	kl	Simōis ꝛ iude aploꝝ	✠
	A	iiij	kl		
xvi	b	iij	kl		
v	c	ij	kl	Quintini mr. ✠ Folliā e. mr. cō. Vigil.	

BL Nouember habet dies. xxx. luna. xxix
Nox habet horas. xvi. dies. viij.

	d			Festiuitas oim sanctorũ.	✠
xiii	e	iiii	no	Cõmemoratio aĩmar.	✠
ij	f	iii	no	Eustachij sociorũq3 ei9 mart: iii. lec. Hu-	
	g	ij	no	[berti epi cõfes. cõme.	
x	A	Nonas			
	b	viii	id	Quinoci abbatis. cõmemo.	
xviii	c	vii	id	Quillebrordi epi cõfes. cõme.	
vii	d	vi	id	Oc. oĩz scõr. vi. l. Quattuor coronator	
	e	v	id	Theodori mar. iii. lec. [mar. iii. lc.	
xv	f	iiii	id	Martini pape cõfes. iii. ℞. cũ mina	
iiii	g	iii	id	Martini epi ↄfes. ✠ Mẽne mart. cõme	
	A	ii	id		
xii	b	Idus		Maxellẽdis vg. mar. vi. l. Bricij epi cõ-	
i	c	xviii	kl	[fes. iii. lec.	✠
	d	xvii	kl		
ix	e	xvi	kl		
	f	xv	kl	Aniani epi cõfes. iii. lec.	
xvii	g	xiiii	kl	Oct. sancti martini: iii. lec.	
vi	A	xiii	kl	Sancte elizabeth cõtinẽtis	✠
	b	xii	kl		
xiiii	c	xi	kl		✠
iii	d	x	kl	Cecilie virginis mar.	
	e	ix	kl	Clemẽtis pp̃ ꝛ mar. vi. l. ✠ Felicit. mar.	
xi	f	viii	kl	Griso. mr. iii. l. [iii. l. Sarii ꝛ trudõis. cõ	✠
xix	g	vii	kl	Katherine virginis ꝛ martyris.	
	A	vi	kl	Lini pape ꝛ mar. iii. ℞. cũ missa.	
viii	b	v	kl	Vitalis ꝛ agricole mar. iii. ℞. cũ noctur	
	c	iiii	kl		
xvi	d	iii	kl	Saturnini epi ꝛ mar. Itẽ saturni crisañ	
				ꝛ darie mar. iii. ℞. Vigilia. iii. lec. cũ no.	✠
v	e	ii	kl	Andree apostoli.	

Andree festo vicinior ordine quo vis.
Aduentũ dñi prima colit feria.

KL December habet dies xxxi. luna xxix.
nox habet horas xviij. dies vi.

	f			Eligij epi z cõfesso.	+
xiij	g	iiij	N		
ij	A	iij	N		
x	b	ij	N	Barbare virgis z mar.	+
	c	Nonas			
xviij	d	viij	id	Nicolai epi z cõfesso.	+
vii	e	vii	id	Oct. scti andree apli. iii. lec.	
	f	vi	id	Cõceptio btẽ marie virginis	+
xv	g	v	id		
iiii	A	iiii	id		
	b	iii	id	Damasi pape z cõfes. Jt. Genciani fusciani victorici mar. cõ.	
xii	c	ii	id		
i	d		id	Auberti epi cf. vi. l. Lucie v. z mr. iii l.	+
	e	xix	kl	Nicasii epi z mar. sociorumque ei⁹.	+
ix	f	xviii	kl		
	g	xvii	kl	O sapientia	
xvii	A	xvi	kl		
vi	b	xv	kl		
	c	xiiii	kl		
xiiii	d	xiii	kl		
iii	e	xii	kl	Thome apli. + Solsticiũ	
	f	xi	kl		
xi	g	x	kl		
xix	A	ix	kl	Vigilia. iii. lect.	
	b	viii	kl	Natiuitas dñi nri iesu xpi.	+
viii	c	vii	kl	Stephani pthomartyris	+
	d	vi	kl	Johãnis euãgeliste	+
xvi	e	v	kl	Sctõr innocẽtiũ	+
v	f	iiii	kl	Scti thome cantuariẽs. mar.	+
	g	iii	kl	Dñica dũ mediũ silẽtiũ. ix. lect.	
xiii	A	ii	kl	Siluestri pape et cõfes. ix. lect.	

¶Ad honorē dei om̄ipotē-
tis ⁊ virginis xp̄i sere incipit
feliciter ps hyemalis breui-
arij adusū ecclie cameraceñ
Dñica.i.i aduētu dñi. Sabb
Aduē. añe et ps. feria. Hy⁹.

Conditor al-
me syderū et-
na lux credē-
tiuʒ xp̄e redē-
ptor omnium
exaudi preces
supplicū. Qui cōdolens inte
ritu mortis perire seculū sal-
uasti mūdū languidū donās
reis remediū. Vergēte mū
di vespere vti sponsus de tha
lamo/ egressus honestissima
virginis matris clausula. Cu
ius forti potētie genu curuā
tur om̄ia : celestia terrestria
fatent nutu subdita. Occa-
sū sol custodiēs luna pallorē
retinens candor in astris re
lucens certos obseruat limi-
tes. Te deprecamr agye ven
ture iudex seculi: ꝯserua nos
in tēpore hostis a telo perfidi.
Laus honor virtus glā deo
patri et filio vna cū sācto spū
in sempit̄na sc̄la. Amē. Cap.
Erit i nouissimis diebus
preparat⁹ mons dom⁹
dñi in verticē mōtiū et eleua
bitur super colles et fluēt ad
eū om̄es gentes: et ibunt po
puli multi et dicēt: vēite ascē
damus ad montem dñi ⁊ ad
domum dei iacob: et docebit
nos vias suas ⁊ ābulabimus
in semitis ei⁹: quia de syō ex
ibit lex et verbum domini de
hierlm. Deo gr̄as. R. Ecce
dies veniūt dicit dñs et susci
tabo dauid germē iustū ⁊ re-
gnabit rex et sapiens erit et
faciet iudiciū et iusticiā i ter
ra. Et hoc est nomē quod vo-
cabūt eū dñs iust⁹ noster. V.
In diebus illis saluabitur iu
da ⁊ israel habitabit cōfidēt.
Et hoc. Glia pr̄i. Et hoc. V.
Rorate celi desuper. Et nu-
bes pluant iustū aperia. ter
ra et germiet saluatorē. An
te magt. an. Ecce nomē dñi
venit ex lōginquo ⁊ claritas
ei⁹ replet orbē terrar. Collect.
Consciētias nostras q̄s
dñe visitādo purifica: vt
veniēs iesus xp̄s dñs noster
paratā sibi in nobis iueniat
mansionē. Qui tecum viuit.
Mēo. nulla. ¶Nota q̄ quo-
tiens nō fiunt suffragia i ad
uentu. dicit ad matu. ⁊ ves-
pere beate marie collecta. De⁹ q̄
de btē marie. Mēo. de pace.
more solito. et de om̄ib⁹ sāctis
an. Ecce dñs ve. V. Letami
coll. Cōsciētias. vt i suffrag.
cōibus. ¶Item nota q̄ si fe
stū sc̄i andree eue. in sabba
to fiet de eo mēo. tm̄ in scdis
vesp. Et festū sc̄i eligij trāsfe
retur ad feriā scdam seq̄ntē

Et si huiusmodi festũ sctí andree in dñica euenerit. trãsferet ad feriã scdam sequentem et fient prime vespere de eodem. Festũ vero scti eligij transferetur ad feriã terciã sequentẽ. Quod si festũ sancti eligij in dñica euenerit fi et prout dictũ est de scõ andrea ¶ Item nota ꝙ in tempore aduẽtus et quadragesime non fiũt hore de sanctis iij. lect. nisi in octauis sci andree. Ad ↄpleto. an. Miserẽ mihi dñe et exaudi orõnem meã. ps sol. hy. Xpe qui lux es et dies. cap. Tu in nob es do. ℣. Custodi nos domĩe. ℞ Ut pu. oc. sub vm. ala. t. pro. nos. ã. Ueni domĩe visitare nos in pace vt letemur coraꝫ te corde pfecto. Cãti. Nunc dimittis. pces sol. Coll. Deꝰ qui illumĩas. Salua. et cetera ¶ Ad matutí. Inuita. Ecce venit rex. Occurramꝰ obuiã saluatori nostro. ps. Uenite exultemus. In pmo noc. an Hora est iam nos de sõno surgere et aperti sũt oculi nostri surgere ad xpm qꝛ lux vera est fulgẽs in celis. ps. Btũs v. Quare fre. Dñe qd. Dñe ne in furo. an. Sciẽtes qꝛ hora est iam nos de sõno surgere nunc autem propior est nostra salus ꝙ cum credidimus nox precessit dies autem appropinquabit. ps. Domĩe deus meus in te speraui. cũ aliis tribus sequẽtibus. an. Nox precessit dies autem appropinquabit abiiciamus ergo opera tenebrarũ et induamur arma lucis sic vt in die honeste ambulemus. ps. Saluũ me fac. cũ aliis tribus sequẽtibus. ℣. Ex syon species decoris eius. Deus noster manifeste veniet. Pater noster Et ne nos inducas in tentationẽ. Sed libera nos a malo. Iube dñe bñdicere. L. i. ¶ Incipit liber ysaie pphe. Reqre bñdictões pꝰ letãiaꝫ

Uisio ysaie filij amos quã vidit super iudam et hierusalem in diebus ozie/ ioathan/achaz et ezechie regũ iuda. Audite celi et auribus percipe terra quoniam dñs locutus est. Filios enutriui et exaltaui ipi autem spreuerunt me. Hec dicit dominus deus conuertimini ad me et salui eritis. Deo gratias. ℞ Aspiciens a longe ecce video dei potentiam venientẽ et nebulam totam terram tegentem. Ite obuiam ei et dicite. Nũcia nobis si tu es ipe qui regnaturus es in populo israel. ℣. Quiqꝫ terrigene et filij hominuꝫ simul in vnũ diues et pauper. Ite obuiã. ℣. Qui regis israel intende

qui deducis velut ouē ioseph Nuncia nobis. ℣. Excita domine potentiam tuā et veni vt saluos facias nos. Qui regnaturus. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Aspiciens a longe. Lectio sexta.

Cognouit bos possessorē suum: et asinus presepe domini sui: israel autem me non cognouit: ⁊ populus meus non intellexit. Hec dicit dominus deus: conuertimini ad me et salui eritis. ℟. Aspiciebam in visu noctis ⁊ ecce ī nubibus celi filius hominis venit. Et datum est ei regnum et honor et omnis populus tribus et lingue seruient ei. ℣. Potestas eius potestas eterna que non auferetur ⁊ regnum eius qđ non corrumpetur. Et datum est.

Lectio septia.

Ve genti peccatrici populo graui iniquitate semini neq̄ filijs sceleratis. Dereliq̄runt dn̄m blasphemauerūt sctm̄ israel abalienati sunt retrorsum. Hec dicit dominus de⁹ conuertimini ad me et salui eritis. Deo gratias. ℟. Missus est gabriel āgelus ad mariam virginem desponsataȝ ioseph nuncians ei verbum et expauescit virgo de lumie Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum: ecce concipies et paries. Et vocabitur altissimi fili⁹. ℣. Dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob ineternū. Et vocabitur. In secundo nocturno sola āiphona. Dicite filie syon ecce rex tu⁹ venit tibi: syon noli timere: ecce rex tuus veniet. ps. Conserua me domine. Et duo sequentes. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice ei⁹ ascēdet. Lectio viij.

Super quo percutiā vos vltra addentes preuaricationem. Omne caput languidum et omne cor merēs: a plāta pedis vsq̄ ad verticē non est in eo sanitas. Vuln⁹ et liuor et plaga tumens nō est circunligata nec curata medicamine neq̄ fota oleo. Hec dicit dominus deus cōuertimini ad me et salui eritis. ℟. Aue maria gr̄a plēa dominus tecum. Spirit⁹ sāctus superueniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei ℣. Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco ⁊ respondens angelus dixit ei Spiritus sanctus superueniet in te ⁊c. Lectio q̄rta.

Terra vestra deserta ciuitates vestre succense

igni. Regionē vestrā corā vobis alieni deuorāt: ꝛ deso labit̄ sicut in vastitate hostili. Hec dicit. ℟. Saluatorē ex pectamus dn̄m iesum xp̄m. Qui reformauit corpus hu militatis nr̄e ↄfiguratū cor pori claritatꝭ sue. ℣. Sobrie ꝛ iuste ꝛ pie viuamꝰ in hoc se culo expectātes beatā spem ꝛ aduentū glorie magni dei. Qui reformauit. Lec. vi.

Et derelinquet̄ filia syō vt vmbraculū in vinea ꝛ sicut tuguriū in cucumera rio: sicut ciuitas que vastat̄. Et nisi dn̄s exercituū reliq̄s set nobis semen / q̄si sodoma fuissemus: ꝛ q̄si gomorra si miles essemus. Hec dicit. ℟. Obsecro dn̄e mitte quē missurus es vide afflictionē populi tui. Sicut locutus es veni ꝛ libera nos. ℣. Qui re gis israel intēde q̄ deducꝭ ve lut ouē ioseph. Sicut. In iii. no. a̅. sola. Bethleē nō es mi nima in p̄ncipibꝰ iuda ex te eni exiet dux q̄ regat ppl̄m meū israel ip̄e eni saluū faci et populū suū a peccatꝭ eorꝝ allā. ps. Celi enar. cum duo bus sequētibꝰ. ℣. Egrediet̄ dn̄s de loco sc̄tō suo. Ueniet vt saluet ppl̄m suū a peccatꝭ eorꝝ. L. vii. Sc̄dm mattheū

In illo tp̄e. Cum appro pinquasset iesus hiero solymis et venisset bethfage ad montē oliueti: tunc misit duos discipulos dicens eis. Ite in castellū q̄d contra vos est. Et rel̄. Omel̄. b. ioh̄. epi. Puto res ip̄a exigit vt que ramus. Frequenter quidē iesus venit hierusalē sicut io hānes testatur: nunq̄ tamē adhibuit sibi ministeria iu mentorꝝ nec ramorū virētia circa se cōstituit ornamenta nec ad terribilē laudē sue di uinitatis aīmos ppl̄i excita uit nisi modo quādo vt pate retur ascendit. Tu autē. ℟. Ecce virgo cōcipiet ꝛ pariet filiū dicit dn̄s et vocabit̄ no men eiꝰ admirabilis deꝰ for tis. ℣. Super soliū dauid et super regnū eius sedebit in eternū. Admirabil̄. L. viii.

Ideo ergo cum tāta gl̄ia est ingressus vt amplius illorū aduersus se excitaret inuidiā: quia iam tempꝰ pas sionis eiꝰ istabat ꝛ nō mors eiꝰ vrgebat: sed ip̄e magis ad uersus se compellebat mor tem. Quotiēs enim de ma nu sacerdotū elapsus euasit cū esset visibilis factus? Tu ℟. Audite verbū dn̄i gētes ꝛ annūciate illud in finibus terre. Et in insulis que ꝓcul sūt dicite saluator noster ad ueniet. ℣. Annūciate ꝛ audi tum facite loquimini et cla

mate. Et in. Lectio nona.
Quando iudei christũ voluerũt occidere: tãgere eũ nõ potuerũt. Quãdo aũt christus secutus est mortem parcere ei iudei nõ potuerũt. Ergo si christus eos ꝓuocauit: ne forte de morte sua fecit eos obnoxios? Absit. Excitauit eos non vt facerẽt qđ antea voluerãt: sed vt possẽt facere qđ ꝑus volebant. Facultas eis data est: nõ muta ta volũtas. Tu autẽ. ℟. Letentur celi exultet terra iubilate mõtes laudẽ quia dñs noster veniet. Et pauper ꝶ suorum miserebit. ℣. Orietur in dieb⁹ eius iusticia ꝛ abũdantia pacis. Et paupeꝶ. Gloria. Letent. Te deũ nõ dicit vsq ad natale. Añ laudes. ℣. Ostẽde nobis dñe misericordiam tuã. Et salutare tuum da nobis. In laudibus an. In illa die stillabũt montes dulcedinem ꝛ colles fluẽt lac et mel allã. ꝑs. soliti. an. Iocũdare filia syon ꝛ exulta satis filia hierusalem allã. an. Ecce dñs veniet ꝛ omẽs sancti eius cum eo et erit in die illa lux magna allã. ã. Omnes sitiẽtes venite ad aquas q̃rite dñm dum inueniri potest alleluya. an. Ecce veniet ꝓpheta magn⁹ ꝛ ipẽ renouabit hierusalẽ alleluya. Hy⁹.

Verbum supernũ prodiens a patre olim exiẽs qui natus orbi subuenis cursu decliui temporis. Illumina nũc pectora tuoq amore cõcrema audito vt preconio sint pulsa tandẽ lubrica. Iudexq cũ post aderis rimari facta pectoris reddens vicẽ pro abditis iustisq regnum pro bonis. Nõ demũ arceꝛ malis pro qualitate criminis sed cum beatis compotes simus ꝑhẽnes celibes. Laus honor virtus gloria deo pri. [Cpm.

Scientes quia hora est iam nos de sõno surgere: nũc autem propior est nostra salus q̃ cum credidimus: nox ꝑcessit dies aũt appropiquauit. Deo g̃. ℣. Vox clamãtis in deserto. Parate viaꝫ domini rectas facite semitas dei nostri. Ante bñdict⁹ an. Spiritus sanctus in te descendet maria ne timeas habens in vtero filiũ dei allã. Collecta.

Excita q̃sumus domine potentiã tuã et veni: vt ab imminentibus peccatoꝶ nostrorum periculis te mere amur protegente eripi: te liberante saluari. Qui viuis. Memoria nulla. Ad horas hymni soliti. añe de laudib⁹ q̃rta ex. Ad ꝑmã ꝑs. Deus deus meus respice. cũ aliis

Cpm. Domine miserere no-
stri. ℟. Christe fili dei. Mise
rere nobis. ℣. Qui sedes. ℣.
Exurge. Preces cum cete-
ris more solito. Ad .iij. cpm.
Domus iacob venite et
ambulemus in lumine
domini: exaltabitur autē do
minus solus in die illa: quia
dies dñi exercituū sup oēm
superbum ⁊ excelsum: ⁊ sup
omnē arrogantē: ⁊ humilia
bitur altitudo viroꝝ ⁊ eleua-
bitur dñs solus in die illa.
℟. Ueni ad liberandū nos
dñe deus virtutū. ℣. Et ostē-
de faciē tuā et salui erimus.
Dñe. ℣. Timebūt gētes no-
men tuum domine. Et oms
reges terre gloriā tuā. Colle
cta de matu. Ad .vi. cpm.
In die illa erit germē do
mini in magnificētia et
gloria ⁊ fructus terre subli-
mis: ⁊ exultatio his qui sal-
uati fuerint de israel: et erit
omnis qui relictus fuerit in
syon et residuus in hierusa-
lem sanctus vocabitur. ℟.
Ostende nobis domine mi-
sericordiā tuā. ℣. Et saluta-
re tuū da nobis. Misericor-
diam. ℣. Memento nostri
domine in beneplacito po-
puli tui. Uisita nos in saluta
ri tuo. Ad nonā. Cpm.
Leuabit dominus sig-
num in nationibus p-
cul: et ecce festinus veloci-
ter adueniet: non est defici-
ens neq laborans in eo: nō
dormitabit neq dormiet ne
q soluetur cingulum renum
eius: nec rumpetur corrigia
calciamentorum eius. ℟.
Super te hierusalem. Orie
tur dominus. ℣. Et gloria
eius in te videbitur. Orietur.
℣. Domine deus virtutū con
uerte nos. Et ostēde faciem
tuam ⁊ salui erimus. Ad se-
cundas ves. oēs an. de laudi
bus super ps feriales. hy.
Conditor. vrs. Capitulū.
Ecce virgo concipiet et
pariet filium: ⁊ vocabi-
tur nomen ei9 emanuel: bu-
tyrum et mel comedet vt sci-
at reprobare malū ⁊ eligere
bonū. ℣. Rorate. Ante ma-
gnificat an. Ne timeas ma-
ria inuenisti gratiam apud
dominū ecce concipies ⁊ pa
ries filiū alleluya. Collecta.
Excita quesumus domie po
tentiā tuam. vrs. Cōpletori
um vt heri. ¶ Feria scda ⁊ p
omes ferias huius ebdoma
de. Ad matutinas. Inuita.
Regem venturum dominū.
Uenite adoremus. ps. Ue-
nite. In noctur. añe. ⁊ ps. de
feria. Ante lectiones. ℣. de
dñica secūdū fer. Tres lect.
de ysaia: vt infra. Prima fe
ria vacante dicunt ℟ia. Ec-

ce virgo concipiet. vij. de do minica. ℟. Alieni non pertransibūt per hierusalē amplius nā in illa die stillabunt montes dulcedinem ꝛ colles fluent lac et mel. ℣. Ego veniam dicit dn̄s et sanabo cōtritiones eorū. Nam. ℣. Egredietur virga de radice iesse et flos de radice eius ascendet. Et erit iusticia cingulū lumborum eius et fides cinctoriū renum ei⁹. ℣. Radix iesse et q̄ exurget regere gētes in eū gētes sperabūt. Et erit. Gloria. Et. ℂ Alia feria. ℟. Aspiciebam. ij. de dominica. Missus est. ℟. Aue maria. Alia die ℟. Aue maria. ℟. Saluatorē. ℟. Obsecro. Alia die. ℟. Ecce virgo. ℟. Audite verbum. ℟. Letentur. Ante laudes. ℣. Ostende nobis. In laudibus antiphōe et psalmi de feria. Hymnus capl'm. ꝛ ℣⁹. de dominica. Ad benedictus an. Angelus domini nunciauit marie et concepit de spiritu sancto alleluya. Preces magne cum psalmo. Miserere. Collecta de dominica. Suffragia quere ante kalēdarium. Ad primā. an. Juste et pie viuamus expectātes beatam spem et aduentum domini. ps. Deus in nomine t. Beati immaculati i via. ꝛc. more solito. Ad terciam. an Tuam domine excita potētiam et veni ad saluandum nos. Cetera de dominica cū precibus et psalmo. Miserere mei. Ad sextam. an. In tuo aduentu libera nos domine. Ad nonā an. Ueni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue israel. Ad vespas antiphone ꝛ psalmi feriales. Hymnus. Conditor. Capitula de primis et secūdis vespis dominice aduentus dicuntur successiue. ℣. Rorate. Ad magnificat. an. Leua hierusalem oculos tuos et vide potētiam regis ecce saluator venit soluere te a vinculo. Preces magne cum collecta de dominica et suffrag. Completo. tēporis vt̄s Feria tercia ad bn̄dict⁹ an. Hierusalem respice ad orientem ꝛ vide alleluya. Ad magnificat. an. Anteq̄ conuenirent inuenta est maria habēs in vtero de spiritu sancto alleluya. Feria quarta. Ad bn̄dictus. an. Querite dominum dum inueniri potest inuocate eum dū prope est alleluya. Ad magnificat an. Erumpant montes iocūditatem et colles iusticiam quia lux mundi dominus cū potentia venit. Feria quinta. Ad benedictus antiph.

Ueniet fortior me post me cuius nõ sũ dign⁹ soluere corrigiã calciamentoꝝ eius. Ad mag. an. Expectabo dñz saluatorẽ meũ et pstolabor euz dũ prope est allã. ¶ Feria vi Ad bñ⁹. an. Ecce veñiet deus et hõ de domo dauid sedere i throno allã. Ad mgt. an. Ex egypto vocaui filiũ meũ veni et vt saluet pplz suũ. ¶ Sabbato. Ad bñ⁹ an. Ecce in nubib⁹ celi filius hoĩs veñiet allã. Cetera vt dictũ est. Sequũt lectiões de libro ysaie legende pro cõmoditate tpis p totum aduentũ. Lectio pma.

Audite verbuz dñi pñcipes sodomoꝝ aurib⁹ pcipite vestris legez dei vestri populus gomorre. Quo mihi multitudinẽ victimaꝝ vſarũ dicit dñs? plenus sũ: holocausta arietũ: et adipẽ piguium: et sanguinẽ vitulorum ⁊ agnoꝝ ⁊ hircoꝝ nolui. Cũ veniretis ante cõspectũ meum quis quesiuit hec de manib⁹ vestris vt ãbularetꝫ in atrijs meis? Ne afferatis vltra sacrificiũ frustra: incẽsuz abominatio est mihi. Hec dicit.

Neomeniã ¶ Lectio. ij. et sabbatũ ⁊ alias festiuitates vestras nõ ferã: iniq sũt cetus vſi: kalẽdas vſas ⁊ solẽnitates vestras odiuit anima mea: fctã sũt mihi molesta: laboraui sustinens. Et cũ extenderitꝫ manus vſas: auertã oculos meos a vobis Et cũ multiplicaueritis orõnẽ nõ exaudiã. Manus eni vestre sãguie plene sũt. Hec dicit dominus. Lectio tercia

Lauamini mũdi estote auferte malũ cogitationũ vestraꝝ ab oculis meis: quiescite agere puerse: discite bñfacere. Querite iudicium subuẽite oppsso: iudicate pupillo: defẽdite viduã: et venite et arguite me dicit dñs Si fuerit peccata vſa vt coccinũ: qsi nix dealbabũt. Et si fuerint rubra quasi vermiculus: velut lana alba erũt Si volueritis et audieritis me: bona terre comedetꝫ. Quod si nolueritis et me ꝓuocaueritis ad iracũdiã: gladi⁹ me⁹ deuorabit vos: quia os dñi locutum est. Item lectiones.

Quomodo facta ẽ meretrix ciuitas fidelis plẽa iudicij: iusticia habitauit in ea: nũc autem homicide. Argẽtũ tuũ versũ est in scoriaz: vinum tuũ mixtuz est aqua. Principes tui ĩfideles: socij furũ. Oẽs dilig ũt munera sequũt retributiones. Pupillo non iudicãt: et causa vidue non ingreditur ad eos. ¶ Propt hoc ait dñs exercituũ fortis israel heu cõsola

bor sup hostib⁹ meis: et vindi-
cabor de inimicis meis. Et cō
uertā manū meā ad te: ꝛ ex-
coquā ad purum scoriā tuā:
et auferam omē stagnū tuū
Et restituā iudices tuos vt
fuerūt prius et ꝯsiliarios tu
os sicut āticꝗtus. Post hec vo
caberis ciuitas iusti: vrbs fi-
delis. Syon in iudicio redi-
metur: ꝛ reducet eā ī iusticia
et cōteret scelestos et pecca-
tores simul: et qui dereliquē
rint dn̄m: cōsumentꝰ. ¶ Con
fundenꝰ eteni ab ydolis qui
bus sacrificauerꝰ ꝛ erubesce
tis sup ortis quos elegeratꝭ
cū fueritꝭ velut querc⁹ deflu-
entibus foliis: et velut ortus
absqꝫ aqua. Et erit fortitudo
vr̄a vt fauilla stuppe: et op⁹
vestrū quasi scintilla ꝛ succē
denꝰ vtrūqꝫ simul: et nō erit q̄
extiguat. Hec di. Itē lectōes

Verbū quod vidit ysaias
filius amos sup iudā et
hirl'm. Et erit in nouissimis
dieb⁹ p̄paratus mons dom⁹
dn̄i in verticē mōtiū: et eleua
bitꝰ sup colles: ꝛ fluent ad eū
oēs gētes et ibūt ppl'i multi
et dicēt: venite ascēdam⁹ ad
mōtem dn̄i: et ad domuꝫ dei
iacob et docebit nos vias su
as ꝛ ambulabim⁹ in semitis
eius: quia de syon exibit lex:
et verbū dn̄i de hirl'm. Et iu-
dicabit gētes ꝛ arguet popu
los multos. Et cōflabūt gla
dios suos in vomeres: et lan
ceas suas ī falces. Nō leua-
bit gens cōtra gentē gladiū
nec exercebūꝰ vltra ad pre-
liū. ¶ Domus iacob vēite et
ambulemus in lumīe domi.
Proiecisti eni ppl'm tuū do-
mū iacob: qꝛ repleti sūt vt oli
et augures habuerūt vt phi
listijm ꝛ puerꝭ alīeis adhese-
rūt. ¶ Repleta ē terra argē
to et auro et non est finis the
sauroꝝ eius. Et repleta ē ter
ra eius equis: et inumerabi
les q̄drige ei⁹. Et repleta est
terra ei⁹ ydolis: opus manu
um suaꝝ adorauerꝰ q̄d fece-
runt digiti eorū. Et incurua
uit se homo: ꝛ hūiliat⁹ est vir
Hec dicit dn̄s. Itē lectiones

Ne ergo dimittas eis.
Ingredere in petrā ab
scōdere fossa humo a facie ti
moris dn̄i: et a gloria maie-
statis ei⁹. Oculi sublimis ho
minis humiliati sūt et incur
uabitꝰ altitudo viroꝝ. ¶ Exal
tabitꝰ aūt dn̄s solus ī die illa:
qꝛ dies dn̄i exercituuꝫ super
oēm suꝑbū et excelsū: et sup
oēm arrogātē: et hūiliabitꝰ ꝛ
sup om̄es cedros libani subli
mes et erectas: ꝛ sup om̄es
querc⁹ basā: ꝛ sup oēs mōtes
excelsos: ꝛ sup oēs colles ele
uatos: et sup oēm turrim ex
celsam: et sup oēm muꝝ mu-

nitū: ⁊ sup oīs naues thar
sis: et super oīe qđ visu pul-
chrū est. ¶ Et icuruabit oīs
sublimitas hoim ⁊ humilia-
bit altitudo viroꝝ ⁊ eleuabit
dñs solus ī die illa: ⁊ idola pe
nitus ɔterent: ⁊ introibūt in
spelūcas petraꝝ ⁊ ī voragies
tre a facie formidinis dñi ⁊
a gl'ia maiestatis ei⁹ cū sur-
rexerit ꝑcute trā. Itē lecti.

In die illa ꝓiciet hō ido
la argēti sui q̄ fecerat si-
bi vt adoraret talpas ⁊ vesp-
tiliones. Et īgredietur fissuras
petraꝝ ⁊ cauernas saxoꝝ a
facie formidinis dñi: ⁊ a glo
ria maiestatis eius cū surre
xerit ꝑcutere terrā Quiesci
te ergo ab hoie cui⁹ spūs in
narib⁹ ei⁹ q̄r excelsus repu-
tatus est ipe. Hec dicit dñs.
¶ Ecce eni dñator de⁹ exer-
cituū auferet ab hirlm ⁊ ab
iuda validū et fortē: oīe ro
bur pāis ⁊ oē robur aq̄. For
tē ⁊ viꝝ bellatorē iudicē ⁊ ꝓ
phetā ⁊ ariolū ⁊ senē p̄ncipē
sup q̄nq̄ginta: ⁊ honorabilē
vultu ⁊ cōsiliariū sapiētē de
architectis ⁊ prudētē eloq̄i
mistici: ⁊ dabo pueros p̄nci-
pes eorū effeminati dabunt
eis. Et irruet ppls vir ad viꝝ
vnusquisq̄ ad ꝓximū suum.
¶ Tumultuabit puer cōtra
senē ⁊ ignobilis ɔtra nobilē
App̄hēdet eni vir fratrē suū
domesticū patris sui ⁊ dicet
Vestimētū tibi est: princeps
esto nr: ruina autē hec sub
manu tua. Respōdebit q̄ in
die illa dicens. Nō sū medi-
cus ⁊ in domo mea nō est pa
nis neq̄ vestimētum: nolite
me cōstituere p̄ncipē populi
Ruit aūt hirlm ⁊ iudas ɔci-
dit: q̄r lingue eoꝝ ⁊ adinuē-
tiōes eoꝝ cōtra dñm: vt ꝓuo
carēt oculos maiestat' eius
Hec dicit dñs. Itē per ebdo
[madā lectiōes.

Popule meus qui beatū te di
cunt ipsi te decipiūt et viam
gressuū tuoꝝ dissipāt. Stat
ad iudicandū dñs: ⁊ stat ad
iudicādos ppłos. Dñs ad iu
diciū veniet cū seniorib⁹ po-
puli sui ⁊ p̄ncipibus ei⁹. Vos
eni depasti estis vineā meā:
rapina pauper' in domo ve-
stra. Quare atteritis ppłm
meū: et facies pauperꝝ com
molitis dicit dñs deus exer
cituum? ¶ Et dicit domin⁹
ꝓ eo q̄ eleuate sūt filie syon
et ambulauerūt extento col
lo: ⁊ nutibus oculoꝝ ibant ⁊
plaudebant et ambulabant
⁊ pedibus suis cōposito gra
du incedebant: decaluabit
dominus verticē filiaꝝ syon
et dominus crinem earū nu
dabit. ¶ In illa die auferet
dñs ornatū calciamētorum
⁊ lunulas et torques: ⁊ mo-

nilia ꝛ armillas et mitras ꝛ discriminalia ꝛ murenulas et olfactoriola et inaures et ānulos ꝛ gemmas in fronte pendētes ꝛ mutatoria ꝛ palliola ꝛ lintheamina et acus et specula ꝛ syndones ꝛ vittas et theristra. Et erit pro suaui odore fetor ꝛ pro zona funiculus: ꝛ pro crispāti crine caluiciū: et pro fascia pectorali ciliciū. Pulcherrimi quoqꝫ viri tui cadēt gladio ꝛ fortes tui in prelio. Et merebunt atqꝫ lugēt porte eius ꝛ desolata ī terra sedebit. Hec dicit dn̄s. Itē lectiōes.

Et apprehendent septē mulieres virum vnū in die illa dicētes. Panem nostrum comedem⁹: ꝛ vestimētis nostris operiemur tantū modo inuocet nomē tuū sup nos: aufer opprobrium nostrum. ¶ In illa die erit germen domini in magnificentia et gloria et fructus terre sublimis: et exultatio his q̄ saluati fuerint de israel ꝛ erit omnis qui relictus fuerit in syon: et residuus in hierusalem sāctus vocabitur: omnis qui scriptus est in vita in hierusalem. ¶ Si abluerit dominus sordes filiarum syon: et sanguinē hierusalem lauerit de medio eius in spiritu iudicij ꝛ ardoris. Et creauit dominus super omnem locum montis syon et vbi inuocatus est nubem per diez et fumum ꝛ splendorē ignis flammantis in nocte. Super omnē enim gloriam protectio et tabernaculum erit in vmbraculum diei ab estu et in securitatem: et in absconsionē a turbine et a pluuia. Item lectiones.

In anno quo mortuus ē rex ozias vidi dominum sedentem super solium excelsum et eleuatum: et plena erat domus a maiestate eius et ea que sub ipso erant replebant templū. Seraphin stabant sup illud: sex ale vni et sex ale alteri. ¶ Duabus alis velabant faciem eius ꝛ duab⁹ velabāt pedes eius ꝛ duabus volabāt. Et clamabant alter ad alterū et dicebant. Sanctus sanctus sanctus dn̄s de⁹ exercituū: plena est oīs terra gloria eius. Et cōmota sūt super limina ria cardinū a voce clamantꝫ et domus impleta est fumo. ¶ Et locutus est dominus ad achaz dicens. Pete tibi signum a domino deo tuo ī profundū inferni siue in excelsū supra. Et dixit achaz. Non petam: et non tentabo dn̄m. Et dixit. Audite ergo dom⁹ dauid: nūquid parum

vobis est molestos esse homi
nibus: q2 molesti estis ⁊ deo
meo? Propt hoc dabit dñs
ipe vobis signũ. Ecce virgo
cõcipiet et pariet filiũ: et vo-
cabitur nomẽ eius emanuel
Butyꝝ ⁊ mel comedet vt sci-
at reprobare malũ ⁊ eligere
bonũ. Hec dicit. Itẽ lectões

Et dixit dñs ad me. Su
me tibi librꝝ grãdem et
scribe in eo stilo hoĩs velocit
spolia detrahe: cito predare
Et adhibui mihi testes fide-
les vriam sacerdotẽ: ⁊ zacha
riam filiũ barachie. ¶ Et ac
cessi ad ꝓphetissã ⁊ cõcepit ⁊
peꝑit filiuz. Et dixit dñs ad
me. Uoca nomẽ ei⁹ accelera
spolia detrahe: festina p̃da-
ri: q2 anteq̃ sciat puer voca-
re patrẽ suũ ⁊ matrẽ suã au-
feretur fortitudo damasci: ⁊
spolia samarie corã rege as-
syrioꝝ. ¶ Et adiecit dñs loq
ad me adhuc dicẽs. Pro eo
ꝙ abiecit ppls iste aq̃s syloe
q̃ vadũt cũ silẽtio et assũpsit
magis rasyn ⁊ filiũ romelie:
ꝓpter hoc ecce dñs adducet
suꝑ eos aq̃s flumĩs fortes ⁊
multas: regẽ assirioꝝ ⁊ oẽm
gloriã eius: et ascẽdet super
oẽs riuos eius ⁊ fluet super
vniuersas ripas ei⁹. Et ibit
ꝑ iudã inundãs ⁊ transiẽs vs
q3 ad collũ veniet: ⁊ erit extẽ
sio alaꝝ ei⁹ implẽs latitudi-
nẽ t're tue. Hec d. Itẽ lectõs

Egredieť virga de radi-
ce iesse et flos de radice
eius ascẽdet: ⁊ reqescet suꝑ
eũ spũs dñi/spũs sapiẽtie et
intellect⁹: spũs cõsilij ⁊ forti
tudinis: spũs sciẽtie ⁊ pieta-
tis: ⁊ replebit eũ spũs timo-
ris dñi. ¶ Nõ scdm visionez
oculoꝝ iudicabit: neq3 scdm
auditũ auriũ arguet: sed iu-
dicabit in iusticia pauꝑes: ⁊
arguet in eqtate ꝓ mãsuetis
terre. ¶ Et ꝑcutiet terrã vir
ga oris sui ⁊ spũ labioꝝ suoꝝ
inteficiet impiũ. Et erit iusti-
cia cingulũ lumboꝝ ei⁹ et fi-
des cinctoriũ renũ ei⁹. Hec.

¶ Dñica scda aduẽtus sab-
bato p̃cedẽ. ad vespas. añe ⁊
p̃i fer. hy⁹. Conditor. Cpm.

Egredieť virga de radi-
ce iesse: ⁊ flos de radice
eius ascẽdet: et reqescet su-
per eũ spũs dñi: spũs sapiẽ-
tie ⁊ intellect⁹: spũs cõsilij ⁊
fortitudinis: spũs scientie ⁊
pietatꝫ: ⁊ replebit eũ spũs ti
moris dñi. R. Nasceť nobis
ꝑuulus. vltimũ de dñica. iiij
V. Rorate. Ad mḡt an: Ue-
ni domine visitare nos in pa
ce vt letemur corã te corde ꝑ
fecto. Collecta. Excita q̃s
dñe potẽtiã tuã. dñice p̃ced.
cũ suffra. ¶ Nota ꝙ si in ista
dñica scda aut tcia vel q̃rta
aduẽtus acciderit fes. nouẽ

lectionū: totū fiet de festo Et statim post p̄mū Bñdicam⁹ fit memoria de aduen. p R. an. V. et collectā de vel. sabbati. Euāgeliū vero dñice legef in p̄ma feria vacāte tibi incipient R. ia. illius dñice. Cōpletoriū vt i sabbato p̄cedēte. Ad matuti. Inuitato. Surgite vigilem⁹ venite adoremus. Quia nescit hora quādo veniet dñs. ps. Venite exultem⁹. In singulis nocturnis a ñe ps. V. vts. in dominica p̄ma. Sermo beati augustini epi. Lectio p̄ma.

Legimus sc̄tū moysē populo dei p̄cepta dantem vbi dixit. Audi israel: dñs deus tuus deus vnus ē. Non potest esse maior: nō potest esse minor: nō potest numerari: dicēte propheta dauid. Magnus dñs et magna virtus eius et sapiētie ei⁹ nō est numer⁹. Tu aūt. R. Hierusalē cito veniet salus tua quare merore ɔsumeris nū qd cōsiliarius nō est tibi qz inouauit te dolor. Saluabo te et liberabo te noli timere. V. Israel si me audieris non erit in te de⁹ recēs: neq adorabis deū alienū ego enim dñs. Saluabo. Lectio. ii.

Optime nostis ista fratres charissimi q corde fortiter tenetis catholicā veritatem. Audite tñ breuiē quod adiuuāte dño ꝓposui explanandū. Deus vnus est pater deus vnus est filius: de⁹ vn⁹ est sp̄us sc̄s: nō tres dii sed vnus est de⁹: tres inuocabulis: vnus in deitate substātie Tu aūt. R. Ecce dñs veniet et omes sc̄ti ei⁹ cū eo et erit in die illa lux magna et exibunt de hiersm sicut aqua munda Et regnabit dñs inetnū sup oēs getes. V. Ecce cū vtute veniet et regnū in manu ei⁹ et potestas et iperiū. Et reg.

Sed dicit mihi [Lec. iii. hereticus. Ergo si vnū sūt oēs sūt incarnati: et non ad solū xp̄m ptinet caro Nempe aliud est aīa / aliud ratio: et tñ in aīa est ratio et vna est aīa: sed aīa aliud agit aliud ratio. Aīa viuit ratio sapit. Et ad aīam ptinet vita: et ad rationē ptinet sapiētia. Tu R. Docebit nos dñs vias suas et ambulabimus in semitis eius. Qz de syon exibit lex et verbū dñi de hierusalē. V. Venite ascēdam⁹ ad mōtē dñi et ad domū dei iacob.

Et cū aīa [Qz. L. iiii. et ratio vnū sint: aīa sola suscipit vitā: ratio sola suscipit sapientiā: et tñ nec aīa est sine rōne: nec rō sine aīa. Sic pater et filius licet vnuz sint et vnus deus sit: ad xp̄m

solū ptinet caro sicut ad solā rationem ptinet sapientia:licet nō recedat ab aīa. ℟. Ciuitas hierusalē noli flere qm̄ doluit dñs sup te. Et auferet a te oēm tribulationē. ℣. Ecce eni in fortitudīe veniet et brachiū ei⁹ domiabitur. Et auferet. Lectio quinta.

Ecce aliud. In sole calor et splendor in vno radio sūt: sed calor exsiccat splendor illumiat. Aliud suscipit calor: aliud splendor: et licet calor et splēdor abiuicē non queāt separari: suscipit splēdor illuiationē non feruorē: suscipit calor feruorē nō illumiationē. Aliud simul aliud singulariter agūt et tñ abinuicē nō separantur. ℟. Ecce dñs veniet protector noster sāctus israel. Coronā regni habens in capite suo. ℣. Et dñabit a mari vsq3 ad mare et a flumīe vsq3 ad terminos orbis terre. Coronā. Lectio. vi

Sic et filius suscepit carnem et nō deseruit prēz nec se diuisit a patre. Suscepit inq̄ filius carnem ī ppri etate: sed tamē et pater et spiritus sctūs non defuit maiestate. In diuinitate eq̄litas in carne sola filii proprietas Nō autē ab eo patris aut spiritus scti recessit aliquando diuinitas. Ergo cum vna sit deitas vna sit diuinitas: impleuit quidē carnē xp̄i pater et spiritus sanctus: sed maiestate nō susceptione. Uis scire qz in eo fuit et pater nō sū inquit dominus xp̄s sol⁹ sed pater mecū est. Audi de spiritu sancto quia cū eo erat. Euāgelista refert quia iesus plenus spiritu sancto regressus est a iordane. Tu autem ℟. Sicut mater consolatur filios suos ita consolabor vos dicit dominus. Et de hirlm ciuitate quā elegi veniet vob auxiliū. Et videbitis et gaudebit cor vestrum. ℣. Dabo i syon salutem et in hierusalē gloriam meā. Et videbitis. Lectio septīa. Scd̄m lucam

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Erūt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentiuz pre confusione sonitus mari et fluctuū. Et re. Omel. bti. gregorii pape.

Dñs ac redēptor noster paratos nos inuenire desiderās senescentem mūdū que mala sequātur denūciat vt nos abeius amore cōpescat. Tu autem: ℟. Hierusalem plantabis vineā in mōtibus tuis et exultabis qz dies dñi veniet et surge syō ɔuertē ad deū tuū. Gaude et letare iacob qz d̄ medio gētium saluator tuus adue-

niet. ℣. Exulta satis filia syon iubila filia hierl'm. Gaude.

Appropinquante [R. viij. eius terminum quante persecutiones eueniant ino tescit: vt si deum metuere in ipsa tranquillitate nolumus: vicinum eius iudicium vel persecutionibus attriti timeamus. Huic lectioni sancti euangelii quam modo vestra fraternitas audiuit: paulo superius dominus premisit dicens. Exurget gens contra gentem et regnum aduersus regnum: et erunt terre motus magni per loca: pestilencie et fames. ℟. Egredietur dominus de samaria ad portam que respicit ad orientem et veniet in bethleem ambulans super aquas redemptionis iude. Tunc saluus erit omnis homo quia ecce veniet ℣. Et preparabitur in misericordia solium eius et sedebit super illud in veritate. Tunc

Et quibusdam [Lec. ix. interpositis hoc quod modo audistis adiunxit. Erunt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentium pre confusione sonitus maris et fluctuum. Ex quibus profecto omnibus alia iam facta cernimus: alia in proximo ventura formidamus. Nam gentem super gentem exurgere earumque pressuram terris insistere plus iam in nostris tribulationibus cernimus: quam in codicibus legimus. Tu autem. ℟. Rex noster adueniet xps. Quem iohannes predicauit agnum esse venturum. ℣. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi Quem. Gloria. Rex noster ℣. Ostende. In laudibus. an.

Ecce in nubibus celi dominus veniet cum potestate magna alleluia. Ps. sol. an Urbs fortitudinis nostre syon saluator ponetur in ea murus et ante murale aperite portas quia nobiscum deus alleluia. an. Ecce apparebit dominus et non mentietur si moram fecerit expecta eum quia veniet et non tardabit alleluia. an. Montes et colles cantabunt coram deo laudem et omnia ligna siluarum plaudent manibus quoniam veniet dominus dominator in regnum eternum alleluia. an. Ecce dominus cum virtute veniet et illuminabit oculos seruorum suorum alleluia. Hy. Uerbum supernum vt in dominica precedenti. Capitulum.

In die illa adducet dominus manum suam ad possidendum populum suum: et leuabit signum in nationes et congregabit profugos israel: et dispersos iuda colliget a quattuor plagis terre. ℣. Uox clamantis. Ad benedictus. an. Super solium dauid et super regnum eius sedebit in eternum alleluia. collec.

Excita domine corda no
stra ad preparandas
vnigeniti tui vias: vt per eius
aduentũ purificatis tibi mẽti
bus seruire mereamur. Qui te
cũ viuit. Suffragia temporꝫ
Ad horas diei. añe. de laud.
Ad p̄mã p̄s de prima longa.
Ad terciam. ¶ Capitulum.

Ecce de⁹ noster expecta
bim⁹ eũ et saluabit nos
ecce dñs sustinuimus eũ ex=
ultabim⁹ ꝛ letabimur in salu
tari eius: qꝛ req̄escet manus
dñi in populo suo. Deo grãs
℟. Ueni ad liberãdum vt in
prima dñica. Collect d mat.

Ecce ego [Ad vi. cp̄lm
mittã dicit dñs in fũda
mẽtis syon lapidẽ probatuz
angularẽ: p̄ciosum: in fũda=
mẽto fundatũ: et ponet iudi
ciũ i põdere et iusticiã in mẽ=
sura ℟. Ostende nobis vrs̃.
Ad nonam. Capitulum.

Ecce i iusticia regnabit
rex: et p̄ncipes eius in
iudicio preerũt: ꝛ sedebit po
pulus eius in pulchritudine
pacis ꝛ in tabernaculis fidu
cie et in requie opulenta. ℟.
Sup te vrs̃. Ad secũdas vs̃
añe. de laudibus sup p̄os fe.
Hy⁹. Conditor alme. Cp̄lm

In illa die vẽiet dñs ꝛ cõ
solabitur syon: cõsolabit
om̃es ruinas ei⁹ et ponet de
sertũ eius q̄si delicias ꝛ soli=
tudinẽ eius quasi ortũ domi
gaudiũ et exultatio inuenietur
in ea: gratiaꝝ actio ꝛ vox lau
dis. ℣. Rorate. Ad mgr. an
Btã es maria que credidisti
perficientur in te q̃ dicta sũt ti
bi a dño allã. Coll. de matu.
vts̃. cũ suffra. ¶ Per ebdo.
Ad matu. Inuita. Regem.
vẽturꝝ. añ et p̄s. d feria sex. ℣
an. l. de dñica. ẽm fer. iij. lec
de ysaia vts̃ post vltio lectas
℟. de dñica p ordinẽ q̃ dicta
sũ opus est repetũt. añ laud.
℣. Ostende. In lau. añe. ꝛ p̄s
de fer. hy⁹. cp̄. et ℣. de dñica.
Ad bñ⁹. ã. vt stati seqt. Pre
ces cũ collectã de dñica p̄ced.
et suffra. Ad horas mõ i pri
ma ebd. notato. Ad vs̃. an.
et p̄s. fer. hy⁹. cp̄. successiue ꝛ
℣. d dñica ad mag. an. vt sub
seqnt. p̄ces. cũ coll. et suffra.
vt dictũ est. ¶ Feria ij. ad be
nedict⁹. an. De celo vẽiet do=
minator dñs et in manu eius
honor et iperiũ. Ad mgt. ã.
Ecce rex nr̃ vẽiet dñs t̃re et
ip̄e auferet iugũ captiuitatꝫ
nr̃e. Cetera vt dictũ ẽ. ¶ Fer.
iij. ad bñ⁹. an. Sup te hirlm
orietur dñs ꝛ gl̃ia ei⁹ in te vide
bitur. Ad mag. an. Uox cla=
mantꝫ i deserto pate viã dñi
rectas facite semitas dĩ nr̃i.
¶ Feria iiij. Ad bñ⁹. an. Ec
ce ego mitto ãgelũ meũ q̄ p̄=
parabit viã tuã ante faciem

tuã. Ad magr̃.an. Syon renouaberis ꝛ videbis iustum tuũ q̃ vẽtur⁹ est in te. ¶ Fer. qnta. Ad bñ⁹.an. Tu es qui vẽturus es dñe quẽ expectamus vt saluũ facias pplm tuũ Ad magñ.an. Qui post me venit ante me factus ẽ cuius nõ sum dign⁹ calciamẽta soluere. ¶ Feria vi. Ad bñ⁹.ã. Dicite pusillanimes ꝯfortamini ecce dñs de⁹ noster veniet. Ad mg̃r.an. Cantate domino cãticũ nouũ laus eius ab extremis terre. Sabbõ. ad bñ⁹.an. Leuabit dñs signũ i nationibus et ꝯgregabit dispersos israel allã.. p̃ces ꝛc̃ ¶ Dñica fcia. Sabbõ p̃cedẽ. ad vesꝑ. añe et ps̃. ferialꝫ. Hy⁹ Conditor alme. Cpl̃m.

PRope feci iusticiã meã ꝛ dicit dñs non elongabitur ꝛ salus mea non morabitur dabo in syon salutẽ: et in hierusalez gloriã meam. ℟. Missus est angelus. in p̃ma dñica. ℣. Rorate. Ad magr̃ an Ante me nõ est formatus deus ꝛ post me nõ erit qꝛ mihi curuabit omne genu et cõfitebit omis lingua.. colꝫ. dñice p̃ceđ. cũ suffra. Cõple. vt s̃ Ad matu. Inuit. Rex nr̃ aduenit xp̃s. Quẽ iohãnes p̃dicauit agnũ esse venturꝫ. ps. Venite. In singulꝫ noct. añe ps̃. et ℣. añ lect. vt s̃ in dñica prīa. Sermo. b. aug. epi̅. l. i.

UOs inq̃ ꝯuenio o iudei qui vsq₃ in hodiernũ diem negastis filiũ dei. Nõne vox vestra est illa qñ eũ videbatꝭ miracula faciẽtem atq₃ tentantes dicebatꝭ: quousq₃ aĩas nostras suspẽdis? Si tu es xp̃s dic nobis palam. Tu autẽ. ℟. Ecce apparebit dominus suꝑ nubẽ candidã et cũ eo sctõꝝ milia habẽs in vestimẽto et in femore suo scriptũ. Rex regũ et dñs dominantiũ. ℣. Apparebit in finẽ et nõ mentiet si morã fecerit expecta eũ quia veniens veniet. Rex regum. Lectio. ij.

ILle autem vos ad considerationẽ miraculorum mittebat dicens. Opa q̃ ego facio ip̃a testimoniũ ꝑhibẽt de me: vt xp̃o testioniũ dicerent nõ verba sed facta. Tu. ℟. Bethleem ciuitas dei sũmi ex te exiet dñator israel ꝛ egressus ei⁹ sicut a p̃ncipio diex ec̃nitatꝭ et magificabit i medio vniuerse terre. Et pax erit i terra nostra dũ venerit ℣. Loquet pacẽ gẽtib⁹ ꝛ potestas eius a mari vsq₃ ad mare. Et pax erit. Lectio. iij.

UOs aũt nõ agnoscẽtes saluatorẽ qui operabatur salutẽ in medio terre vr̃e adũciẽtes in malo aistis. Tu de teip̃o testimoniũ dicis: te-

stimoniū tuū nō est verꝝ. Sed ad hec ille qd vobis respōderit aduertere noluistis. Tu aūt. ℞. Qui vēturus est veniet ⁊ nō tardabit iā nō erit timor in finibꝰ nr̄is. Quoniā ipē est saluator noster. ℣. Deponet oēs iniqtates nr̄as et pijciet oīa pctā nr̄a. Quoniā. Gl'ia. L. iiij.

Nonne scptū ē ī lege vestra qd duorꝝ hoīm testimoniū verꝝ sit? Preuaricatores legis intendite legē. Testimoniū qritis de xp̄o. In lege vr̄a scptū est q duorꝝ hoīz testioniū verꝝ sit. Procedāt ex lege nō tm̄ duo sz etiā plures testes xp̄i: ⁊ ꝯuicāt auditores legis nec factores. Tu ℞. Suscipe vbū vgo qd tibi a dn̄o p angelū trāsmissū est cōcipies in vtero deū paries et hoīem. Ut bn̄dicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Paries qdē filiū et virginitatis nō patieris detrimētū efficieris grauida et eris mater intacta. Ut bn̄dicta. Lect. v.

Dic ysaia testioniū xp̄o. Ecce inqt virgo ī vtero cōcipiet et pariet filiū ⁊ vocabit nomē eiꝰ emanuel qd est interptatū nobiscū deꝰ. Accedat et aliꝰ testis. Dic ⁊ tu hieremia testioniū xp̄o: hic ē inquit deꝰ nr̄ et non estimabit alius absq illo q īuenit oēm viā scientie et dedit eā iacob puero suo ⁊ israel dilecto suo. Post hec in terris visus ē et cū hoībꝰ conuersatꝰ est. Ecce duo testes ydonei ex lege vestra: ex quorū testionio non sūt cōpuncta corda vr̄a. Tu aūt. ℞. Egypte noli flere qr dn̄ator tuꝰ veniet tibi āte cuius ꝯspectū mouebūt abyssi. Liberare ppl'm suum de manu potētie. ℣. Ecce vēiet dn̄s exercituū deus tuus in potestate magna. Libera. L. vi.

Sed aliū atq aliū ex lege xp̄i testes ītroducātur: vt frōtes durissime īimicorꝝ cōterant. Veniet et ille daniel sctūs. Iuuenis qdē de etate senior vero scīa ac māsuetudine cōuicat oēs falsos testes. Sicut cōuicit seniores impudicos: ita suo testionio: xp̄i ꝯterat īimicos. Dic scte daniel dic d xp̄o qd nosti. Cū venerit inqt sctūs sctōꝝ cessabit vnctio vr̄a. Quare illo p̄sente cui īsultātes dicebatis tu de teipso testimoniū dicis: testimoniū tuū nō est verꝝ cessauit vnctio vr̄a: nisi qr ipē ē qui vēit sctūs sctōꝝ. Sivt dicitis nondū vēit: sed expectatur vt veniat sctūs sctōꝝ: demonstrate vnctionē. Si aūt qd verꝝ ē cessauit vr̄a vnctio: agnoscite venisse sctm̄ sctōꝝ. Tu aūt. ℞. Propꝫ est vt veniat tempus eiꝰ et dies eius

nō elongabit. Miserebit dominus iacob et israel saluabit. V. Reuertere virgo israel reuerte ad ciuitates tuas. Miserebit. Gl'a. L. vii. Se. mat

In illo tpe. Cū audisset iohānes in vinculis opa xpi mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es q̄ venturus es: an aliū expectamus Et rel. Ome. b. gregorii pa.

Querēdū nobis est fratres charissimi: ioānes propheta et plusq̄ ppheta q̄ venientē ad iordanis baptisma dn̄m ostendit dicēs. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit pctā mundi: cur in carcere positus mittēs discipulos reqrit tu es q̄ venturus es an aliū expectam⁹ tanq̄ si ignoret quē ostenderat: et an ipe sit nesciat quē ipm esse prophetādo: baptisando et ostendēdo clamauerat. R. Descendet dn̄s sicut pluuia in vellus. Orietur i diebus eius iusticia et abūdātia pacis. V. Et adorabūt eū oēs reges oēs gētes seruiēt ei

Sed hec [Orietur. L. viii.] citi⁹ q̄stio soluit si rei geste tp̄s et ordo pensat. Ad iordanis eni flueta posit⁹ qr ipe redēptor esset mūdi asseruit missus vero in carcere: an ipse veniat reqrit nō quia ipsum esse redemptorem mūdi dubitat: sed querit vt sciat si is qui per se in mundum venerat: per se etiā ad iferni claustra descendat. Tu autē. R. Mōtes israel ramos vestros expādite et florete et fruct⁹ facite: ppe est vt veniat dies dn̄i V. Rorate celi desup et nubes pluāt iustū aperiat terra et germinet saluatorē. Prope. L. ix

Quem eni p̄curres mundo nūciauerat: hūc moriēdo et ad iferos p̄currebat. Ait ergo. Tu es q̄ ventur⁹ es an aliū expectam⁹: ac si apte dicat. Sicut p hoib⁹ nasci dignat⁹ es: an etiā p hoibus mori digneris insinua: vt qui natiuitatis tue p̄cursor extiti mortis etiam p̄cursor fiam et venturum inferno denūciem: quē iā venisse mūdo enūciaui Tu aūt. R. Ecce radix iesse ascēdet in salutē pplor ipsū gentes depcabūt. Et erit nomen eius gloriosū. V. Dabit illi dn̄s deus sedē dauid pr̄is ei⁹ et regnabit in domo iacob inetnū. Et erit. Gl'ia. Ecce. Ante. L. V. Ostēde. In. L. an

Veniet dn̄s et nō tardabit et illumiabit abscōdita tenebrar: et māifestabit se ad oēs gētes allā. ps. Sol. ā. Hierlm gaude gaudio magno quia veniet tibi saluator allā. an. Dabo in syon salutē et in hierusalē gloriā meam allā. an. Mōtes et colles hūi

liabũtur ⁊ erũt praua indire
cta ⁊ aspa in vias planas ve
ni dñe ⁊ noli tardere allã. ã.
Juste ⁊ pie viuam⁹ expectã-
tes beatã spem ⁊ aduẽtũ dñi
VOx clara ecce in- [hy⁹
tonat obscura q̃cꝫ icre-
pat pellãtur emin⁹ sõnia ab
ethere xpũs ꝓmicat. Mẽs
iaȝ resurgat torpida q̃ sorde
extat saucia sydus refulget
iã nouũ vt tollat omẽ noxiũ
E sursũ agn⁹ mittiꝛ laxare
gratis debitũ oẽs ꝓ indulgẽ
tia vocẽ dem⁹ cũ lachrymis
Secũdo vt cũ fulserit mũdũ
qꝫ horror cixerit nõ ꝓ reatu
puniat sed pius nos tũc ꝓte
gat. Laus honor virt⁹ gloria
deo pr̃i ⁊ filio vna cũ sctõ spũ
in sempiꝛna scl̃a. Amẽ. cp̃.
PRope est iustus meus:
egressus ẽ saluator me⁹
⁊ brachia mea populos iudi
cabũt me insule expectabũt
et brachiũ meũ sustinebunt
salus aũt mea ineternũ erit
⁊ iusticia mea nõ deficiet. ꝟ.
Vox clamãtis. Ad bñ⁹. an.
Johãnes aũt cũ audisset in
vinculis opa christi mittens
duos de discipulis suis ait il
li tu es q̃venturus es an ali-
um expectamus. Collecta.
AUrẽ tuã q̃s dñe ꝑcibus
nr̃is accõmoda: ⁊ men
tis nr̃e tenebras gr̃a tue vi-
sitatiõis illustra. Qui viuis.

Ad horas modo in aliis dñi
LE- [cis orõ. Ad. iij. cp̃.
tabiꝛ deserta et inuia et
exultabit solitudo ⁊ florebit
q̃si liliũ: germinãs germina
bit ⁊ exultabit letabunda et
laudãs: gl̃ia libani data ẽ ei
decor carmeli ⁊ saron. D. g̃.
℟. Veni ad li. vt in doc. Col
C[lecta vt s̃. Ad. vi. cp̃m.
Onfortate man⁹ disso-
lutas ⁊ genua debilia robo-
rate: dicite pusillanimes cõ-
fortamini et nolite timere:
ecce de⁹ nr̃ adducet vltionẽ
retributiõis: de⁹ ipe veniet ⁊
saluabit nos. ℟. Ostẽde no-
GAu [bis. ⁊c. Ad. ix. cp̃.
dete in dño semꝑ iterũ
dico gaudete: modestia vr̃a
nota sit oib⁹ hoib⁹: dñs ꝓpe
est. Deo g̃. ℟. Suꝑ te. vt s̃.
Coll. Aurẽ tuã. Ad secũdas
ves. oĩs añe. de laudi. p̃i. de
dñica. hy⁹. Cõditor. vt s̃. cp̃.
ECce agricola expectat
ꝑciosũ fructũ terre: pa-
tiẽter ferens donec accipiat
tẽporaneũ ⁊ serotinũ: patiẽ
tes igiꝛ estote ⁊ vos: ⁊ confir
mate corda vr̃a: qm̃ aduen-
tus dñi appropinq̃bit. ꝟ. Ro
rate. Ad mg̃t ã. Tu es q̃ vẽ-
tur⁹ es an aliũ expectamus
dicite iohãni q̃ vidistis: ad lu
men redeunt ceci/ mortui re
surgũt/ pauꝑes euãgelizãꝛ
Collec. vt s̃. cũ suffra. Fer. ij.

iij. ℞. v. hui⁹ ebd. Ad matu. Inuit. Regē vētu℞. añe ⁊ p̄s de no. fer. v̄. añ lec. de dñica scd̄e fer. lec. de ysaia vt s̄. nisi sermões seqnt͡ ebd. vt infra ordinabit͡ restaurēt͡. ℞. ta. sequētia p̄mo dicūt͡. ℞. Descēdet dñs. vij. dñice p̄ced. ℞. Ueni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue. Et reuoca disp̄sos in t̄rā suā. v̄. Excita dñe potētiā tuā ⁊ veni vt saluos facias nos. Et renoca. ℞. Ecce radix. vltimū ip̄ius dñice. deinde illa d̄ do. si opus est p̄ ordi. repetūtur. Añ lau. v̄. Ostēde. In lau. ā ⁊ p̄s. de fe. hy⁹. cp̄. ⁊ v̄. dñice p̄ced. Fer. scd̄a. Ad bn̄⁹. ā. Dicit dñs penitentiā agite appropinq̄bit eni regnū celo℞ allā. Preces. ⁊c. cū collecta dñice p̄ced. Et ad hor. mō i aliis fer. ordinato. Ad vel. sup mḡ. nisi dicat͡ O an. Btām me dicēt oēs generatiões q̄z āncillā humilē respexit dñs. Colta. Aurē tuā. ⁊c. Fer. iij. Ad bn̄⁹. ā. Cōsurge ꝯsurge iduē fortitudinē brachiū dñi. Ad magr. nisi dicat͡ O. ā. Eleuare eleuare cōsurge hirl'm solue vīcula colli tui captiua filia syon. cetera vt s̄. Fer. iiij. q̄ttuor tp̄m. Ad mat. Inuit. Emitte agnū dñe. Dñatorē t̄re. p̄s. Uenite. Dicto 8ñia p̄ri. sequit͡. De petra deserti ad mōtē filie syō. Emitte. Añe ⁊ p̄s. de noc. fer. v̄. Egrediet͡ dñs de loco scō suo ve. vt sal. ℞. scti

Mil [euāgelij s̄m lucā. Illo tp̄e. Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginē desp̄ōsatā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid et nomē v̄gis maria. Et reliq̄. Om̄e. ve. be. pb̄ri. Exordiū n̄re redēptiōis fratres charissimi: hodierna nobis scti euāgelij lectio cōmēdat: q̄ angelū de celis a deo missum ad virginem narrat vt nouā in carne natiuitatē filij dei p̄dicaret p̄ quā nos abiecta vetustate noxia renouari: atq₃ int͡ filios dei cōputari possim⁹. Tu. ℞. Clama in fortitudine q̄ānūcias pacē in hirl'm. Dic ciuitatibus iude ⁊ habitatorib⁹ syō ecce de⁹ noster quē expectabam⁹ adueniet. v̄. Sup mōtem excelsū ascēde tu q̄ euāgelizas syon exalta in fortitudine vocē tuā. Dic ci. l. ij.

Ut ergo ad p̄misse salutis mereamur dona ptingere: p̄mordiū ei⁹ intēta curem⁹ aure percipe. Missus ē inq̄t angelus gabriel a deo ī ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginē desponsatā viro cui nomē erat ioseph

Tu autẽ. ℟. Orietᵣ stella ex iacob ⁊ exurget hõ de israel et cõfringet oẽs duces alienigenaꝝ. Et erit omis terra possessio eiꝰ. ℣. Et adorabũt eũ oẽs reges oẽs gẽtes ser- [uiẽt ei.] Et. ℟. iij.

A ℟ptũ. perfecto humane restauratiõis ꝑncipiũ: vt angelus a deo mittereᵣ ad ṽginẽ ꝑtu cõsecrãdã diuino: qꝛ ꝑma ꝑditiõis hũane fuit causa: cũ serpens a dyabolo mittebaᵣ ad mulierẽ spũ sup̲bie decipiendã: immo ip̃e in serpẽte dyabolus veniebat q̃ genus humanũ decept꜒ parẽtibus ꝑmis: imortalitatis gl̃ia nudaret. Qꝛ ergo mors intrauit ꝑ feiam: apte redit ⁊ vita ꝑ feminã. Illa a dyabolo seducta ꝑ serpentẽ viro gustũ nec꜒ obtulit: hec edocta a deo ꝑ angelũ mũdo salut꜒ auctorem edidit Tu. ℟. Modo veniet dñator dñs et nomẽ eiꝰ emanuel vocabiᵣ. ℣. Orietᵣ i diebꝰ eiꝰ iusticia ⁊ abũdãtia pacis. Et nomen. Gloria. Et

Añ lau. ℣. Dñe de no. In lau an. De syõ veniet dñs oṗs vt saluũ faciat ppl̃m suũ. ꝑi fer. ã. Propħe ꝑdicauerᵣt nasci saluatorẽ de ṽgine maria an. Spũs dñi sup̲ me euãgelisare paup̲ibꝰ misit me. an. Ecce veniet dñs vt sedeat cũ ꝑncipibꝰ et soliũ glorie teneat. an. Annunciate populis ⁊ dicite ecce deꝰ saluator nr̃ veniet. hyꝰ. cp̃m. ⁊ ℣. de dñica. Ante bñ an. Missus est ãgelus gabriel ad mariã virginẽ despõsatã ioseph. Collecta de dñica sine p̃cibꝰ ⁊ sine suffragijs. Ad ho. an. Juste ⁊ pie. cũ alijs. ⁊c̃. vt i fer. p̃ce Et nota q̲ si i ista fer. iiij fes. scti nicasij eueñ. tres vltime lec. erũt de euãg. ferie. cetã de eoꝫ sctõ ⁊ mẽo. de aduẽtu ℟ia. vo et laud. illiꝰ fer. iiij. dicenᵣ in fer. v. seqn. Et si festũ scti thome eue. in fer. vi. totũ fiet de eo ⁊ mẽo. de fer. Euãgeliũ aũt legeᵣ i fer. v. p̃cedẽ. Si vo in sab. eueñ. totũ fiet de sctõ thoma. Et i feria v. legeᵣ euãgeliũ cũ ℟ijs ⁊ an. de lᵒ. illius sabbati. Ad ves. in ista fer. iiij. añe. ⁊ ꝑi. feᵣ. hyꝰ. Cõditor. cp̃. de dñica. ℟. Festina ne tardauer꜒ dñe. Et libera ppl̃m tuũ. ℣. Ueni dñe et noli tardare relaxa facinora plebis tue. Et libera. ℣. Rorate. Ad mĝt. nisi dicaᵣ O. ã. Hoc est testimoniũ qꝺ ꝑhibuit iohãnes qui post me venit ante me factus est. cetã vt s̃. Nota si festa scti nicasii vel thome fer. iiij. vel. vi. q̃ttuor tp̃m eueñ. fit mẽo. de tp̲e post Bñdicamus. per ℟. Festina. cũ an. ad diẽ ꝑtineñ. Usu ⁊ collecta

de dñica. ¶ Fer. v. Ad bñ9 an. Quõ fiet istud ãgele dei q2 virũ in cõcipiẽdo nõ ꝑtuli audi maria virgo spũs scũs supueniet in te ⁊ virt9 altissimi obumbrabit tibi. Ad magnificat nisi dicat̃ Oã. Ecce ancilla dñi fiat michi ẜm verbũ tuũ. cetera vt in p̃cedẽ. ferijs. ¶ Fer. vi. ad matut. Inuita. Emitte agnũ. vt s̃. añe ⁊ p̃s. de no. fer. Añ lc. ℣ Egrediet̃ vga de radice iesse.

In illo [se. Scd̃m lucã. tpe Exurgẽs maria abijt in mõtana cũ festinatiõe ĩ ciuitatẽ iuda ⁊ ĩtrauit in domum zacharie. Et salutauit helizabeth. Et re. Ome. ve.

Vrior nobis btã [bede pb̃ri dei gẽitrix ad sublimitatem patrie celestis: iter ost̃dit humilitatis nõ min9 religiõis q̃ castitatꝫ exẽplo venerabit̃ ℟. Egrediet̃ dñs et p̃liabit̃ ꝯtra gẽtes. Et stabũt pedes ei9 supra mõtes oliuarũ ad oriẽtẽ. ℣. Et eleuabit̃ super oẽs colles ⁊ fluẽt ad eũ oms gẽtes. Et stabũt. Lec. ij.

Siquidẽ gl̃ia virginei ⁊ intemerati corporis q̃lis sit vita supne ciuitatꝫ ad quã suspiram9 insinuat: vbi neq3 nubẽt neq3 nubent̃: sed sũt sicut angeli dei in celis: ac virtutẽ eximiã q̃ ad hanc ꝑtingere debeam9 indicat. Tu aũt. ℟. Precursor pro nobis ĩgredit̃ agn9 sine macula. Secundũ ordinẽ melchisedech põtifex fact9 est in eternũ et in seculũ seculi. ℣. Ipse est rex iusticie cui9 generatio nõ habet finẽ. Secũ

Namq3 sicut [Lec. iij. precedente scti euãgelij lectiõe cognouim9 postq̃ angelica visione ⁊ allocutione meruit sublimari: postq̃ se celesti onustandã partu didicit: nequaq̃ se de donis celestibus quasi a se hec essent extulit: sed vt magꝫ magisq3 donis esset apta diuinis: in custodia humilitatis gressũ mentis fixit: ita euangelizãti sibi archangelo respõdẽs Ecce ancilla dñi fiat mihi secundũ verbũ tuũ. Tu autẽ. ℟. Uidebunt gẽtes iustũ tuum et cuncti reges inclytu3 tuũ. Et vocabit̃ tibi nomen nouũ quod os dñi nomĩauit ℣. Et eris corõa glorie ĩ manu dñi et dyadema regni in manu dei tui. Et vocabit̃. ℣. Ostende. In laudibus. an. De syon exibit lex ⁊ verbu3 dñi de hierusalem. p̃s de fer. an. Ad te dñe leuaui aĩam meã veni ⁊ eripe me domine ad te cõfugi. an. Ueni dñe ⁊ noli tardare flaxa facinora plebis tue israel. an. De9 a libano vẽiet ⁊ splẽdor ei9 sicut

lumē erit. an. Ego aũt ad do
minũ aspiciã et p̄stolabor de
um saluatorē meũ. hy⁹. cp̄. ꝛ
℣. de dñica. Ad bñ⁹. an. Ex
quo facta est vox salutatiōis
tue in aurib⁹ meis exultauit
in gaudio infãs in vtero meo
preces cũ collecta. et ad ho.
vrs̄. Ad vesp. añe ꝛ p̄i fer. hy⁹
et cap̄. de dñica. ℟. Festina
vrs̄ in fer. iiij. ℣. Rorate. Ad
mḡr. an. O sapientia. vel ak
O sine p̄cib⁹. coll. de dñica si
ne suffra. Et notandũ q̄ q̄cũ
q̄ die nati. dñi occurrat sep.
xvij. kl. ianuarij. incipiꝛ. O.
sapientia. alijs O. dñcis die
bus sequentib⁹ p ordinē. Et
dicit totũ ante. Magt ante.
Glia pr̄i dē vsq̄ Ueni ꝛ ante
Sicut erat dicit residuum ꝛ
post repetitur. Sequũt. an.
O. dñde ad. Magnificat. ã.
O sapiētia q̄ ex ore altissimi
p̄disti attingēs a fine vsq̄ ad
finē fortiꝛ suauiꝛq̄ disponēs
oĩa: veni ad docēdũ nos viaꝫ
O adonay et [prudētie. an.
dux dom⁹ isrl̄ q̄ moysi ĩ igne
flãme rubi apparuisti ꝛ ei in
syna legē dedisti: vēi ad redi-
mēdũ nos iã noli tardare. ã.
O radix iesse qui stas ĩ signũ
populoꝝ sup̄ quē cōtinebunt
reges os suũ quē gētes dep̄-
cabũt: veni ad liberãdũ nos
in brachio extento. ãtiphōa
O clauis dauid ꝛ sceptrũ do
mus isrl̄ q̄ aper[ꝛ nemo clau
dit claudis ꝛ nemo aperit ve
ni et educ vinctum de domo
carceris sedentē in tenebris
et vmbra mortis. antiphōa.
O oriens splendor lucis eter
ne: et sol iusticie: veni ꝛ illuĩa
sedētem in tenebris ꝛ vmbra
O rex gentiũ [mortis. an.
et desiderat⁹ eaꝝ lapisq̄ an
gular[q̄ facis vtraq̄ vnũ: vēi
salua hoĩem quē de limo for-
O emanuel rex et [masti. an
legifer noster expectatio gē-
tiũ et saluator eaꝝ: veni ad
saluãdũ nos dñe de⁹ nr̄. an.
O virgo virginũ quomō fiet
istud q: nec p̄mã visa es nec
habere seq̄ntē: filie hirlm q̄d
me ãmiramini diuinũ est mi
steriũ hoc q̄d cernit[. ¶ Sab
bato. ad matu. Inuitatoriũ
Emitte agnũ. añe ꝛ p̄i de no
cturno feriali. ℣⁹. Egredieꝛ
dñs de loco sc̄tō suo. Ueniet
vt sal. fa. po. Sc̄dm lucam.

Anno q̄ntodecio ip̄erij
tyberij cesaris p̄curã-
te pōtio pylato iudeã tetrar-
cha autem galilee herode.
Et reł. Omel' bt̄i gre: pape.
Redēptoris p̄cursor quo tp̄e
verbũ p̄dicationis acceperit
memorato romane reipubli-
ce p̄ncipe: et iudee regib⁹ de-
signatur cũ dicit. Anno qui
todecio imperij tyberij cesa-
ris procurãte pontio pylato

iudeã ⁊c. ℟. Emitte agnum
domine dñatorem terre. De
petra deserti ad mõtẽ filie sy
on. ℣. Ostende nobis dñe mi
sericordiã tuã et salutare tu
um da nobis. De petra. L. ij.

Quia ei illũ predicare ve
niebat q̃ ex iudea quos
dam et multos ex gentibus
redẽptur⁹ erat: et per reges
gentiũ ⁊ p̃ncipes iudeorum
p̃dicatiõis ei⁹ tp̃a designãt.
℟. Germinauerũt cãpi here
mi germẽ odoris israel quia
ecce deus noster cũ v̾tute ve
niet. Et splendor ei⁹ cũ eo. ℣.
Ex syõ spes decorꝫ ei⁹ de⁹ nr̃
manifeste vẽiet. Et splẽ. L. iiij.

Quia aũt gentilitas col
ligenda erat: ⁊ iudea ꝓ
culpa p̃fidie disp̃genda. Ipa
quoqꝫ descriptio terreni p̃nci
pat⁹ ostendit: q̃m et in roma
na republica vnus p̃fuisse de
scribit: et in iudee regno per
quartã p̃tem plurimi p̃ncipa
bantur. Uoce eteni redẽpto
ris nostri dicit. Om̃e regnũ
i se diuisũ desolabit. ℟. Pa
ratus esto israel in occursuꝫ
dñi q̃m venit. Firmãs mon
tes et creans spũs et annũci
ans in hominibus eloquium
suuꝫ. ℣. Ecce dñator dñs cũ
virtute veniet. Fir. Ante. L.
℣. Ostende nob. In lau. an.

Consolamini consolami
ni popule meus dicit deus
vester. pl de fer. an. Letami
ni cũ hirl̃m et exultate cum ea
oẽs q̃ diligitꝫ eã in et̃nũ. an.
Ponẽt dño gl̃iã ⁊ laudẽ ei⁹
i isul' nũciabũt qꝫ ecce vẽiet ⁊
nõ tardabit. ã. Expectet sic
pluuia eloq̃um dñi et descen
det sup̃ nos sicut ros de⁹ nr̃.
an. Dabit illi dñs sedẽ dauid
patris ei⁹ ⁊ regnabit in et̃nũ
hy⁹. cp̃. ⁊ ℣. de dñica. Ad be
nedict⁹. ã. Oĩs vallis iplebit
et oĩs mõs ⁊ coll' hũiliabit ⁊
videbit oĩs caro salutare dei
p̃ces ⁊c. vt̃s. ¶ Dñica q̃rta.
Sabbõ p̃ced. ad ves. añe. ⁊ pl
fer. hy⁹. Conditor. vt̃s. cpl'm.

Ecce veniet dñs et nõ se
cũdũ visionẽ oculoꝝ iu
dicabit neqꝫ secũdũ auditũ
auriũ arguet: sed iudicabit i
iusticia pauperes et arguet
in eq̃tate pro mãsuetꝫ terre:
⁊ erit iusticia cingulũ lũboꝝ
ei⁹ et fides cĩctoriũ renũ ei⁹
℟. Quõ fiet istud respõdens
ait maria qꝫ vir nõ ꝯgnosco
angel⁹ ad hec. Spũs sanct⁹
sup̃ueniet in te ⁊ virt⁹ altissi
mi obumbrabit tibi. ℣. Ideo
qꝫ qd̃ nascet ex te sctm̃ voca
bitur fili⁹ dei. Spũs. ℣. Ro
rate. Ad mag. an. O. Collcã
Aurẽ tu. dñice p̃ced. ꝯpleto
vt̃s. Ad matu. Inuita. Ecce
venit plẽitudo tp̃is ĩ quo mi
sit deus filiũ suũ natũ ex mu
liere fctm̃ sub lege. Ueite ad

orem⁹. ℣. Venite. In qlibet noc. añe psi. ℞ ℣. vt s i dñic. i. Sermo btĩ maximi epi. L. i. Leticia q̃ta sit quãtusq́ ɔcursus: cũ impatoris mũdi istius natalis celebrãdus est charissimi bñ nostis queadmodũ duces eius ꝛ pricipes oĩs etiã milites accurati sericis vestib⁹: acci cti opositis cingulis auro fulgente pciosis: ambiãt solito nitidius in ɔspectu regis incedere. ℞. Canite tuba i syon vocate gẽtes annũciate populis ꝛ dicite. Ecce saluator noster adueniet. ℣. Annũciate in finib⁹ ꝛre ꝛ in insulis q̃ pcul sunt dicite. Ecce. Credũt eni mai⁹ [L. ij. impatoris esse gaudiũ si viderit maiorẽ sue apparatiõis ornatũ. Tãtoq̃ regez letum futurũ credũt q̃to ipi fuerint in eius festiuitate deuoti: vt qꝛ impator tanq̃ hõ corda nõ ɔspicit: affectũ eoꝝ circa se pbet vel habitũ consuẽdo. Ita fit vt splẽdidi⁹ se accuret q̃sq̃s regẽ fideli⁹ diligit. Tu. ℞. Octauadecia die decimi mẽsis ieiunabit; dicit dñs. Et mittã vobis saluatorẽ ꝛ ppugnatorẽ p vob q̃ vos pcedat et itroducat in ꝛrã quã iuraui pr̃ib⁹ vr̃is. ℣. Inuocabit; me ꝛ ibitis ꝛ adorabitis me ꝛ exaudiã vos.

Deinde qꝛ [Et. Lec. iij. in die natalis sui sciũt regẽ largũ futurũ ac donaturũ plurima vel mistr; suis vel his q̃ in domo ei⁹ abiecti putant ꝛ viles: tãta pꝰus thesauros ei⁹ replere diuitiarũ varietate festinãt: vt inq̃tũ progare voluerit in tm̃ progatio copiosa nõ desit et ãte voluntas donãdi deficiat: q̃ substãtia largiẽdi. Hec autẽ ideo sollicite faciũt qꝛ maiorẽ sibi remunerationẽ p hac solicitudine sperãt futuram ℞. Nõ auferet sceptꝝ de iuda ꝛ dux de femore ei⁹ dõec veniat q̃ mittẽdus ẽ. Et ipse erit expectatio gẽtiũ. ℣. Pulchriores sũt oculi ei⁹ vino et dẽtes eius lacte cãdidiores. Si ergo fra [Et. L. iiij. tres istius seculi hoĩes pter psent; honoris gloriã terreni regis sui natalis diẽ tãta apparatione suscipiũt: q̃ta nos accuratiõe eꝛni regis nr̃i iesu xp̃i natalẽ suscipere debemus q̃ p deuotiõe nr̃a nõ nobis tpalẽ largiet gloriã sed eternã: nec terreni honoris ãministrationez dabit q̃ successore finit: sꝫ celestis im pij dignitatẽ q̃ non habet successorem. Tu. ℞. Me oportet minui illũ autẽ crescere q̃ post me venit ante me factus est. Cui⁹ nõ sũ di-

gnus corrigiã calciamẽti sol
uere. ℣. Ego baptisaui vos
aqua ille aũt baptisabit vos
spiritu sctõ. Cuius. Lec. v.
Qualis aũt nr̃a remune
ratio sit futura: dicit ꝓ
pheta. Que oculus nõ vidit
nec auris audiuit: nec in cor
hoĩs ascẽdit q̃ ꝑparauit deꝰ
diligẽtibꝰ se. Quibꝰ idumẽ
tis nos exornari oportet?
Ut aũt dicimꝰ nos: hoc est
gr̃as nr̃as: q2 rex noster xp̃s
non tã nitorẽ vestiũ q̃ aĩarũ
reqrit affectũ: nec ĩspicit or=
namẽta corpoꝝ sed conside=
rat merita cordiũ. Nec fra=
gilis cinguli p̃cingẽtis lum
bos operositatez mirat̃: sed
fortꝫ castimonie restringẽtꝫ
libidinẽ pudicitiã plus mira
tur. Tu. ℟. Uirgo israel re=
uertere ad ciuitates tuas vſ
quequo dolẽs auerterꝫ. Gene=
rabis dñm saluatorẽ oblati=
onẽ nouã in t̃ra ambulabũt
hoĩes in saluationem. ℣. In
caritate ꝑpetua dilexi te ideo
attraxi te miserãs. Ge. L. vi
Ambiamꝰ ergo inueniri
ante ip̃m ꝓbati fide: cõ
ptimĩa: moribꝰ accurati. Et
q̃ fidelius xp̃m diligit: nitidi
us se in mãdatoꝝ eius obser
uatiõe cõponat: vt vere nos
in se credere videat cũ ita in
eius solẽnitate fulgemus: ⁊
magis letus sit quo nos per
spexerit puriores. Atq3 ideo
ante complures dies castifi=
cemus corda nostra: mũde=
mus cõscientiã: purificemꝰ
sp̃m ac nitidi et sine macula
immaculati dñi suscipiamꝰ
aduentũ vt cuius natiuitas
ꝑ imaculatã virginẽ cõstitit
eius natalis ꝑ immaculatos
seruulos ꝓcuret̃. ℟. Iuraui
dicit dñs q̃d vltra nõ irascar
sup t̃rã. Mõtes eñi ⁊ colles
suscipiẽt iusticiã meã ⁊ testa
mentũ pacꝫ erit in hirl̃m. ℣.
Iuxta est salus mea vt vẽiat
et iusticia mea vt reueletur.
Montes. Scd̃m iohãnẽ.
In illo tp̃e. Miserunt iu
dei ab hierosolymis sa=
cerdotes ⁊ leuitas ad iohan
nẽ vt interrogarẽt eũ tu q̃s es
Et rel̃. Ome. bti gre. pape.
Ex huius nobis lectiõis ver
bis fratres charissimi iohã=
nis humilitas cõmendatur
Qui cum tante virtutis essꝫ
vt christus credi potuisset: e=
legit solide subsistere ĩ se: ne
humana opiniõe raperetur
inaniter super se. Tu autem
℟. Non discedimus a te vi=
uificabis nos dñe et nomen
tuum inuocabimus. Osten=
de nobis faciẽ tuã ⁊ salui eri
mus. ℣. Memẽto nostri do=
mine in beneplacito populi
tui visita nos in salutari tuo
Ostende. Lectio. viij

Nam cõfessus ē ⁊ nõ negauit. Cõfessus ē qꝛ nõ sū ego xp̄s. Sed qꝛ dixit nõ sū: negauit plane ꝙ nõ erat sed nõ negauit ꝙ erat vt veritatē loqns eius mēbꝝ fieret cui⁹ nomē sibi fallaciter non vsurparet. ℟. Intuemī quantus sit iste q̄ ingredif ad saluandas gētes ip̄e est rex iusticie. Cui⁹ generatio nõ habet finē. ℣. Precursoꝛ ꝓ nob ingredif secūdū oꝛdinē melchisedech põtifex fctūs est ī eternum. Cuius. Lectio. ix.

Cum ergo nõ vult appetere nomē xp̄i: fact⁹ est mēbꝛū xp̄i: qꝛ dū infirmitatē suā studuit hūiliter agnoscere illi⁹ celsitudinē meruit veracif obtinere. ℟. Nascetur nobis paruul⁹ et vocabif deus foꝛtis ip̄e sedebit super thronū dauid p̄ris ei⁹ et ipabit. Cui⁹ potestas sup humerū ei⁹. ℣. In ip̄o bn̄dicēf oēs trib⁹ terre oēs gētes seruiēt ei. Cui⁹. Gl̄a. Nascef. Ante lau. ℣. Ostende nobis domie miam tuam. In laudib⁹. an. Canite tuba in syon qꝛ ꝓpe est dies dñi ecce vēiet ad saluādū nos allā allā. p̄ī sol̄. an. Ecce veniet desiderat⁹ cūctꝫ gentib⁹ ⁊ replebif gloꝛia domus dñi allā. ā. Erūt prava indirecta ⁊ aspera ī vias planas veni dñe et noli tardare allā. an. Domin⁹ vēiet occurrite illi dicētes magnū p̄ncipiū ⁊ regni eius nõ erit finis de⁹ foꝛtis dñatoꝛ p̄nceps pacis allā. an. Omp̄s sermo tuus dñe a regalib⁹ sedibus venit allā. hy⁹. Vox clara. cap̄.

Ecce dñs ī cū foꝛtitudine veniet et bꝛachiū eius dñabitur: ecce merces ei⁹ cū eo: et opus illius coꝛā illo. ℣. Vox clamā. Ad bn̄⁹. ā. Aue maria gratia plēa dñs tecū benedicta tu ī mulierib⁹ allā.

Excita domie [Collecta potentiā tuam et veni ⁊ magna nobis virtute succurre: vt per auxiliū gratie tue quod pctā nostra pꝛepediūt indulgētia tue ꝓpiciationis acceleret. Qui viuis. Suffr. Ad ho. hy. sol̄. ā. de lau. cap̄.

Audite domus dauid nõ pusillū vobis certamē pꝛestare hoīb⁹ qm̄ dñs p̄stat certamē: ꝓpterea dabit dñs vobis signū: ecce virgo cõcipiet in vtero et pariet filiū et vocabif nomen ei⁹ emanuel ipse veniet et saluos nos faciet. Deo gratias. ℟. Vēi ad li. vt in. i. dñica. Ad vi. cp̄lm

Ecce dies vēiūt dicit dominus: et cõuertā conuersionē populi mei israel et iuda: et cõuertā eos ad terrā quā dedi patrib⁹ eoꝝ: ⁊ possidebūt eam. ℟. Ostende vrā

Ponet dñs [Ad.ix.cp.
faciē suā vt veniat ad te
nendū regnū: ꝛ recta faciet
cū eo: ꝛ ꝯuertet faciē suā ad
insulas multas: ꝛ cessare fa
ciet ꝑncipē opprobrij sui. ℟.
Sup te hiřlm. vř. Coll. vř.
Ad vesp. añe. v. de laudi. sup
ps fer. hy⁹. Cōditor. cpm.
Ecce vir oriēs nomē ei⁹
et subter eū orieť et ipe
portabit gloriā et sedebit et
dñabiť sup solio suo: ꝛ cōsili
um pacis erit ei. ℣. Rorate.
Ad mag. ā. O. Collecta vř.
Feria. ij. et aliis fer. hui⁹ eb
doma. ex vigi. natiuita. dñi.
Ad matuti. Inuit. Regē vē
turū. vř. añe ꝛ ps de no. fer.
Eadē fe. ij. añ lec. ℣. Ex syō
spēs dec. Sermo b. maximi
Sit qm̄ post tps [L.i.
spiritalib⁹ epulis nos re
ficere debem⁹: videamus qd
euāgelica lectio ꝓsequatur.
Ait eni dñs sicut audiuim⁹
de aduēt⁹ sui tpe. Sicut ful
gur choruscans de sub celo:
ita erit aduētus filij hois. ℟.
Nō discedim⁹. vř. de dñica.
Et addidit in cō [L.ij.
sequētib⁹ In ista nocte
erūt duo i lecto vno: vn⁹ assu
meť ꝛ alť relinqtur. Due mo
lētes i pistrino: vna assumeť
ꝛ vna relinqueť. Mouet for
tasse vos frēs cur dñs aduē
tū suū indicās: noctis se tpe
ostēderit aduētur. Atqꝫ ei⁹
aduētus magna cū clarita
te diei / magno cū nitore ꝛ ti
more suscipi debet a cunctis
℟. Intuemi quāt⁹. vř. ibid.
Frequenť audi [L.iij.
uim⁹ sacris litteris ꝑdi
catū ꝑusqꝫ xp̄s adueniat an
tixp̄m regnatur: q ita tene
bras hūano generi sue pra
uitatis infūdet: vt lucē veri
tatis nemo pene respiciat ꝛ
caligine ꝓpa opiēs mentes
hoīm cecitatē quādā spirita
libus oculis exhibebit. Nec
mir sī dyabolus emittat ini
qtatis tenebras: cū ipe nox
sit oīm pctōrū. Ad hui⁹ igiť
tetras caligines depellēdas
velut fulgur quoddā xp̄s ad
ueniet: ꝛ sicut lucescente die
nox subuertiť: ita choruscan
te saluatore anti xp̄s effuga
tur. Nec vlteri⁹ poterit disse
minare iniqtatꝫ sue tenebras
cū lumen veritatꝫ effulserit.
Tu. ℟. Radix iesse q exur
get iudicare gētes in eū gē
tes sperabūt. Et erit nomen
ei⁹ bñdictū in secla. ℣. Sup
ipm cōtinebūt reges os suū
quē gētes deꝑcabunť. Et e.
Ante lau. ℣. Ostēde nobis.
Ecce veni [In lau. an.
et dñs ꝑnceps regū fre
bti q parati sūt occurrere illi
ps. de fer. an. Intuemi qūtus
sit gliosus iste q ingrediť ad

saluandas gentes. an. Cum
venerit filius hominis pu-
tas inueniet fidē sup trā. an.
Haurietis aquas ī gaudio de
fōtib⁹ saluatoris. an. Egredie
tur dñs de loco scō suo veniet
vt saluet populū suū. hy⁹. cp
et v. de dñica. Ad bn⁹. ā. E-
gredief virga de radice iesse
⁊ replebit oīs terra glia dñi
⁊ videbit oīs caro salutare
dei. p̄ces. ⁊c. vrs. Ad hor. vt
notaf i p̄ces. fer. Ad mḡt. ā
O. ¶ Fer. iiii. an. r. v. Egre
dief vir. Ser. b. maxi epi. l. i
SUperiore dñica capitu-
lū euāgelicū disserētes
ptē aliquā ex illo pstrin ximus
supest vt seqntia decurram⁹
Descripsimus eni quid esset
qd ait dñs in illa nocte erūt
duo in lecto vno ⁊ reliqua. R
NUnc ergo [de doc. l. ii.
videam⁹ qd reliquū est
Dicit eni eadē diuina sentē-
tia. Erūt due molentes in pi
strino: vna assumef ⁊ vna re-
linquef. Primū igitur cōsi-
derādū est quomodo cōstet
molentis officiū: deinde que
sint due q molere dicūf: tercio
quid pistrinū sit: quid ve mo-
litionis effectus. Lectio. iii.
NUlli dubiū est q mole-
re aliter nō constat nisi
duob⁹ lapidib⁹ apparatis et
cōuenientib⁹ sibi vt alteri ex-
his magnitudo alteri⁹ impo
naf. Et illū quidē lapidē qui
prior solo sternif esse pigrum
et tardū et pene vt ita dixeri
ociosū ac nisi superioris parti
cipatiōe lapidis ornaretur:
forsitā necessari⁹ nō videref.
Ita dū ille operaf: etiam iste
vtilis inuenif. Tu autē. An
te. r. v. Ostende. In lau. an.
Rorate celi desup et nubes
pluant iustū aperiaf terra ⁊
germinet saluatorē. pi de fe
ria. an. Emitte agnū domie
dñatorē tre de petra deserti
ad mōtē filie syon. an. Ut co
gnoscam⁹ dñe ī tra viā tuā ī
oīb⁹ gētib⁹ salutare tuū. an.
Da mercedē dñe sustinētib⁹
te vt pphete tui fideles inue-
niam. ā. Lex p moysē data
est gra et veritas p iesū xp̄m
fctā ē. Ad bn⁹. ā. Tu bethle
em tra iuda nō eris minima
in pncipib⁹ iuda ex te eī exi-
et dux q regat ppl̄m meū is-
rael. Ad mḡt. an. O Cet̄a.
vrs dictū ē ¶ In fer. iiii. Si
natiuitas dñi ī dñica fuerit.
cadit fes. sci thome apli quo
casu. Ad matu. solū fit mēo.
de aduentu p. an. Nolite ti-
mere qnta eni die veniet ad
vos dñs de⁹ vr. v. Uox cla-
mātis. Collcā de dñica. Si āt
nati. fer. vi. vel sabba. fuerit
dicef in ista fer. iiii: ad. Bn̄-
dict⁹. ā Orief sicut sol salua
tor mūdi et descēdet in vtez

virgīs sicut ymber sup gra-
mē allā. pces more solito. cū
collec. dñice currētis ¶ Fer
v. Ad mat. lec. Onus babilo
nis qͦ vidit ysaias filiꝰ amos
Super mōtē [Lectio. i.
S caligiosū leuate signuz
exaltate vocē: leuate manuz
et ingrediant portas duces
Ego mādaui scrificatis me-
is ꝛ vocaui fortes meos i ira
mea exultātes in glia mea.
Hec dicit. ℞. de dñica. L. ij.
Vox multitudīs in mon
tibus quasi populoꝝ
freqntiū vox sonitus regū ꝛ
gentium cōgregatarum: do
minus exercituū pcepit mi-
licie belli venientibus de ter
ra pcul: a sūmitate celi dñs.
et vasa furorꝭ eius vt disper-
dat oēm terrā. Ululate qꝛ p
pe est dies dñi: q̄si vastitas a
domio veniet. Lectio tercia.
Propter hoc oēs manus
dissoluēt et om̄is coꝛ ho
minis ꝯtabescet ꝛ contereᵗ.
Tortiōes ꝛ dolores tenebūt
quasi pturiēs dolebūt. Unus
quisqꝫ ad pximū suū stupe-
bit: facies cōbuste vultꝰ eoꝝ.
Hec dicit dñs. In laudi. an.
Propt syō nō tacebo ꝛ p
pter hirlz nō qescā. pl v
fer. ā. Cōuertē dñe aliquātu
lū ꝛ ne tardes vēire ad suos
tuos. ā. De syon vēiet qui re-
gnaturꝰ ē dñs emanuel ma-
gnū nomē eiꝰ. ā. Ecce deus
meꝰ ꝛ honorabo eū deꝰ pris
mei ꝛ exaltabo eū. ā. Dñs le
gifer nr̄ dñs rex nr̄ ipe vēiet ꝛ
saluabit nos. Ad bꝰ. ā. Dies
dñi sicut fur ita ī nocte vēiet
ꝛ vos estote pati quia q̄ hora
nō putatꝭ filiꝰ hoīs vēiet. pre
ces ꝛc. vts. ¶ Fer. vi. ad ma
tu. Sermo bti aug. epi. L. i.
Qui sūt ī illa nocte duo ī
lecto: et due molētes in
vnū: ꝛ duo ī agro de q̄bus oī
bus binis singuli assumēt et
singuli relinqnt. Tria hoīm
genera hic vident significa-
Vnū [ri. ℞. de doc. L. ij.
eoꝝ q̄ ociū et quietē di-
ligūt neqꝫ negocijs sclaribꝰ
neqꝫ negocijs ecclasticꝭ occu
pati. Alterū eoꝝ q̄ ī plebibꝰ
ꝯstituti regūt a doctoribꝰ a-
gētes ea q̄ sūt huiꝰ scli quos
et feminaꝝ noīe significauit
qꝛ ꝯsilijs vt dixi peritoꝝ regi
eos expedit. Terciū eoꝝ qui
opāt ī eccle misterio tāq̄ in
In his [agro dei. L. iij.
ergo tribꝰ generibꝰ bina
sūt rursus genera hoīm ī sin
gulis: ꝛ p robore suaꝝ viriū
discernunt. Cum enim oīs
ad ecclesie membra ptinere
videātur aduenienre tamen
tentatione tribulationis: et
ex illis qui sūt in negocijs se-
culi ꝛ ex illis q̄ deo ministrāt
in ecclesia aliq̄ pmanēt / aliq̄

cadũt. Qui ꝑmanēt assumē
tur: qui cadũt derelinqũtur.
Tu autem. In laudibꝰ. an.
Cõstãtes estote videbitꝭ au-
xiliũ dñi suꝑ vos. ꝑi de fer. ã.
Ecce deus noster expectauiꝰ
eũ et saluabit nos. an. Dies
dñi sicut fur ita ĩ nocte vẽiet
et vos estote parati qꝛ q̃ ho-
ra nõ putatis filius hoīs vẽi
et. an Hoc ẽ testioniũ ꝙ phi-
buit iohẽs qui post me venit
ante me factꝰ est. an. Dabit
illi dñs sedẽ dauid patris eiꝰ
et regnabit ineťnũ. Ad bñꝰ
an. Vigilate animo in ꝓxĩo
est dñs deꝰ nr̃. ceťa vꝫs. Iste
laudes nõ restaurauri sꝫ na-
tiuit. dñi in alio die fuerit q̃
in dñica. Ad horas vꝫs. Ad
mgt. an O. ¶ Nota sꝫ nati.
dñi fuerit in feri. ij. tres tm̃
erũt ebd͛ in aduentu ⁊ erit vi
gilia eiusd͛ nať. in dñica quo
casu euangeliũ dñice iiij. ad
uẽtus cũ suis. ℟. ⁊ laud͛. Ex
cepta. an. cãtici in fer. iij. ter
cie ebd͛. legeť. Et tũc fiet me
moria de ead͛ dñica. Ad ma
tu. Sermo vero et laud͛. fer.
ij. quarte ebd͛. in feria secun
da tercie ebd͛. dicũť. nec alie
ferie restaurãť ¶ Si vero di
cta nati. in feri. iij. eue. Ser
mones ⁊ laud͛. ij. ⁊ tercie fer.
iiij. ebd͛. in similibꝰ ferijs ebd͛
ꝓced͛. dicũť. Euãgeliũ. ℟. ⁊
lect. ferie vi. quatuor tẽpoꝝ

referũť ad fer. q̃ntã ꝓceden.
propter festũ scti thome ita
ꝙ loco añe de dictꝭ laud͛ que
est. Ad te leuaui. dicetur. ã.
Cõuertere. ij. de lau. ferie. v.
ebd͛. quarte. ¶ Si in fer. iiij.
Sermões. iij. ⁊ vi. fer. et lec.
iij. ⁊ v. feria ꝑ. iiij. ebd͛. dicũť
ij. et. iij. fer. iij. ebd͛. Et in fe.
q̃nta. Euãgeliũ. ℟. et lec. de
sabbõ. iiij. tpm propť festum
scti thome. ¶ Si ĩ fer. v. Ser
mo feť. vi. ⁊ lec. fer. v. quarte
ebd͛. dicãť fer. iij. ebd͛. ꝓced͛.
Et in fer. v. Euãgeliũ cũ vlti
mis. ℟. ⁊ lect. iiij. dñice ⁊ me
moria de dñica qꝛ ĩpa dñica
erit festũ scti thome. ¶ Si ĩ
fer. vi. Sermo et laud͛. fer. ij.
quarte ebd͛. dicãť ĩ fer. q̃nta
ebd͛. ꝓcedẽ. In iiij. vero fer.
Sermo fciꝰ et lect. de fer. v.
mutata. ã. Cõuertere. ĩ. an.
Prophete ꝓdicauer̃ de lec.
fer. iiij. q̃ttuor tpm ¶ Si in
sabbõ. Sermo et. añe d͛ lau.
ferie. iij. quarte ebd͛. ad fer.
quartã eiusd͛ ebdo. propť fe-
stum scti thome transferunť
Sermo fciꝰ legeť ĩ fer. q̃nta
et ceťa. ¶ Sabbõ. In vigil.
natiuit. dñi. Ad matu. Inui
tato. Hodie scietꝭ qꝛ vẽiet do
minꝰ. Et mane videbitꝭ glo-
riã eiꝰ. ꝑ. Venite. añe. ⁊ ꝑi. de
noc. fer. An. l. v. Hodie scie-
In illo [tis. Scd͛m mar.
tpe. Cũ esset desponsata

mater iesu maria ioseph: an teq̄ cōuenirēt: inuēta est in vtero habēs de spiritu sācto. Et reliqua. Omelia origēis

Cum desposata esset mater iesu maria ioseph. Que fuit necessitas vt desposata esset maria ioseph nisi propterea quatin⁹ hoc sacramētū dyabolo celaret: et ille malignus fraudis commēta aduersus desponsatā virginē nulla penitus inuēisset. Tu. ℟. Sanctificamini hodie et estote parati quia die crastina videbitis. Maiestatē dei i vobis. ℣. Hodie scietis qz veniet dñs et mane videbitis. Maiestatē.

Vel ideo fuerat Lec. ij. desposata ioseph: vt nato infanti vel ipsi marie curam videret gerere ioseph siue i egyptū iens vel inde denuo veniēs. Ideo desposata fuit ioseph: nō tñ in concupiscentia iūcta Mater indt ei⁹ mater imaculata: mater incorrupta: mat itacta mater eius. ℟. Constātes estote videbitis auxiliū dñi sup vos iudea et hierusalē nolite timē. Cras egrediemi et dñs erit vobiscū. ℣. Hodie scietis qz veniet dñs et mane videbitis gloriam eius. Cras. Lect. iij.

Cuius ei⁹? Mat dei vnigeniti dñi et regis oīm plasmatoris et creatoris cūctorum. Illius qui in celis est sine matre: et in terris est sine patre. Ipius qui in celis secūdū deitatē in sinu est pris et in terris secūdū corporis susceptionē in sinu est matris. O magna admiratiōis grā o inenarrabilis suauitas: o ineffabile magnumq; sacramētū. Ipa eadē virgo: ipa et mater dñi: ipa et genitrix: ipa ei⁹ ancilla: plasmatio ei⁹ ipa que genuit. Tu. ℟. Sāctificami filij israel dicit dñs i die eni crastina descēdet dñs Et auferet a vobis oēm languorē. ℣. Crastīa die delebitur iniqtas terre et regnabit super vos saluator mūdi. Et auferet. Ante. l. ℣. Crastina die erit vobis salus. Dicit dominus exercituū. In lau. an.

Iudea et hierusalē nolite timere cras egrediemi et dñs erit vobiscū allā. pi. de fer. ā. Hodie scietis qz veniet dñs et mane videbitis gloriā ei⁹ allā ā. Crastīa die delebit iiqtas terre et regnabit sup vos saluator mūdi. an. Expectetur sicut pluuia eloqum dñi et descendet sup nos sicut ros deus nr. Si fuerit doc loco illi⁹ añe dicat. an. iiij. de. l. dñice iiij. an. Crastina die erit vob salus dicit dñs exercituum.

Sthy⁹. Vox clara. Cplm. Super mōtē excelsū ascē

de tu qui euangelizas syon:
exalta in fortitudie vocē tu-
am q̄ euāgelizas hierusalez
dic ciuitatib⁹ iude ecce deus
vester. Deo grās. ℣. Constā
tes estote: Uidebitis auxiliū
dn̄i sup vos. Ad bn̄⁹. an. Jo-
seph fili dauid noli time acci
pere mariā cōiugē tuā qd ei
in ea natū est de spū sctō est
allā. Sine p̄cibus. Collecta.
Deus q̄ nos redēptionis
nostre annua expecta-
tione letificas: presta vt vni
genitū tuū quē redemptorē
leti suscipim⁹ vēiētem quoq̄
iudicez securi videam⁹ dn̄m
nr̄m iesū xp̄m filiū tuū. Qui
tecū viuit. mēo. nulla. Nota
si hec vigi. i dn̄ica fuerit. ad
mat. Inuit. Hodie scietis. In
quolibet noc. añ. et p̄s sicut in
p̄ma doc aduēt⁹. In. i. noct.
Añ. lc. ℣. Ex syō spes decoris
ei⁹. In. ij. noct. ℣. Egredietur
vga. Sex p̄me lect. de s̄mōe
dn̄ice. iiij. Leticia quāta sit.
℟. Canite tuba. et q̄nq̄ seq̄n
tia. In iij. noc. ℣. Hodie scie-
tis. Tres vltīe lec. de euang
vigil. cū suis. ℟. sine. Te de
℣. añ l. Et in. l. mutata. iiij.
an. vt s̄. Ad hor. diei. hymni
soli. añe. de laud. iiij. except.
Ad. i. p̄s sol. Et si doc. fuerit
nō dicūt p̄s de lōga p̄ma. cp̄.
Domine miserere. ℟. Xp̄e fili
dei viui. cū allā. ℣. Qui sedes
℣. Exurge. p̄ces soli. sine. p̄.
Miserere. Collecta et preci-
osa more solito. Ad. iij. cp̄lm
Ipse deus viuens et eter
nus i secula cito veniēs
veniet et regnū ei⁹ nō dissipa
bitur et potestas ei⁹ vsq̄ ine
ternū ipse liberator atq̄ sal-
uator: faciēs signa et mirabi-
lia in celo et in terra. d. g. ℟.
Crastina die delebitur iniq̄tas
terre allā allā. ℣. Et regnabit
sup nos saluator mūdi allā.
℣. Hodie scietis q2 vēiet dn̄s
Et ma. Coll. d mat. ad vi. cp̄
Noli timere filia syon et
non dissoluantur manus
tue: dn̄s deus tuus in medio
tui fortis ip̄e saluabit te gau
debit sup te in leticia: et exul
tabit super te i laude. ℟. Ho
die scietis quia vēiet dn̄s allā
allā. ℣. Et mane videbitis glo
riā ei⁹ allā. ℣. Cōstātes estote
videbitis auxiliū. Ad ix. cap.
Gaude et letare filia syon
quia ecce ego vēio et ha-
bitabo in medio tui: ait dn̄s
op̄s. ℟. Cōstātes estote allā
allā. ℣. Uidebitis auxiliū dn̄i
sup vos allā allā. ℣. Crastina
die erit vobis salus Dicit dn̄s
exercituū. Coll. vt s̄. In so
lennitate natiuitatis dn̄i nr̄i
iesu xp̄i. Ad vespas ātiphōa
Scitote q2 p̄pe ē regnuz dei
amen dico vobis q2 non tar-
dabit. p̄s v. Laud. ā. Leuate

capita vr̃a ecce appropiq̃bit
redẽptio vestra allã. an. Rex
pacificus magnificatus ẽ cuius
vultũ desiderat vniuersa t̃ra
an. Magnificatus ẽ rex pacifi
cus sup oẽs gẽtes ĩ vniuer
so mũdo. ã. Dũ ortus fuerit sol
de celo videbit; regẽ regum
procedẽtẽ a throno tanq̃ spõ=
sũ de thalamo suo. Hymnus
A Solis ortus cardie ad
Usq; terre limitẽ xp̃z ca
namus p̃ncipẽ natũ maria vir
gine. Beatus auctor seculi ser
uile corpus ĩduit vt carne car=
nẽ liberãs ne perderet quos
cõdidit. Caste parent; visce=
ra celestis intrat gr̃a venter
puelle baiulat secreta q̃ non
nouerat. Domus pudici pec
toris tẽplũ repente fit dei in=
tacta nesciẽs virũ verbo con
cepit filiũ. Enixa est puerpe
ra quẽ gabriel p̃dixerat quẽ
matris aluo gestiẽs clausus
iohãnes sẽserat. Maria ma=
ter gr̃e. Gl̃ia tibi dñe q̃ nat.
P Aratus esto israel [cp̃.
In occursũ dei tui: ecce
enĩ veniet tibi salus a dño ce
leriter et conteret iugũ gra=
ue: et soluet vincula pctõrum
tuorũ firmans mõtes et creãs
spiritus: et annũciãs in hoĩ=
bus eloq̃um suum: cuius glo
ria mane videbitur super ter
ram. R. O iuda et hierusalẽ
nolite timere. Cras egredie
mini et dñs erit vobiscũ. V.
Cõstãtes estote videbitis au
xilium dñi sup vos. Cras. V.
Tanq̃ sponsus. Dñs proce=
dẽs de thalamo suo. ad mgt
Ad modũ o. dicẽd. ã. Cũ esset
despõsata mr̃ iesu maria io
sephã teq̃ cõueĩrẽt ĩuẽta ẽ in
vtero habẽs M. d eni ĩ ea na
tũ ẽ de spũ scto ẽ allã. Collcã
P Resta q̃s misericors de
us vt ad suscipiẽdũ filij
tui singulare misteriũ: et mẽ=
tes credẽtiũ p̃pareẽt: et nõ cre
dẽtiũ corda subdãt. Per eũ
dẽ do. Ad ople. ã. Nato dño
angelorũ chorus canebat di=
cẽs salus deo nr̃o q̃ sedet super
thronũ et agno. p. Cũ iuoc. et
A Sno [aliũ soliti. hy.
Ascat oĩe sclr̃z venisse vi
te p̃miũ post hostis asperi iu
gũ apparuit redẽptio. Isai
as q̃ cecinit ople ta sũt in vir
gine ãnũciauit ãgelus scũs
repleuit spũs. Maria vẽtre
ocepit vbi fidelis semie quẽ
totus orbis non baiulat por
tãt puelle viscera. Radix iess
se iã floruit et v̄ga fructũ edi
dit fecũda ptũ ptulit et v̄go
mr̃ p̃mãet. Presepe poni p
tulit q̃ lucis auctor extitit cũ
pr̃e celos odidit sub mr̃e pã
nos ĩduit. Legẽ dedit q̃ sclo
cuius decẽ p̃cepta sunt dignã=
do factus est homo sub leg;
esse vinculo. Adã vetus qd

polluit/ adã nouꝰ hoc abluit tumẽs qḋ ille deiecit humilimus hic erigit. Iã nata lux est ꝛ salus fugata nox et victa mors venite gẽtes credite deũ maria ꝑtulit. Maria mater grẽ Gloria tibi dñe q̃ natus es de virg. Cãpm.

Populus gẽtiũ q̃ ambulabat ĩ tenebris vidit lucẽ magnã: habitãtibꝰ in regione vmbre mortꝫ lux orta est eis. D.g. ℣. Bñdictꝰ q̃ venit in noĩe dñi. Deꝰ dñs ꝛ illuxit nobis. Ad nũc dimittꝫ an. Verbũ caro factũ est et habitauit in nobis ꝛ vidimꝰ gloriã eius gloriã quasi vnigeniti a pr̃e. Preces solite. ꝛ an. Dñe exaudi. ℣. Notũ fecit dñs salutare suũ. In cõspectu gen. re. Collecta

Deus q̃ hanc sacratissimã noctẽ veri luminis illustratiõe fecisti clarescere da q̃s vt cuius lucꝫ mysteria in terra cognouimꝰ eius ꝗꝫ gaudijs in celo ꝑfruamꝰ Per eũdẽ. Ad matu. Inui. Christus natus est nobis. Venite adoremꝰ. ṕs. Venite. Yn. i. noc. an. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. ṕ. Quare fre. an. Tã q̃ spõsus dñs ꝓcedẽs de thalamo suo. ṕs. Celi enar. an. Diffusa est grã in labijs tuis ꝓpterea bñdixit te deꝰ in eternum. ṕs. Eructauit. ℣. Tan q̃ spõsus. De ysaia. Lec. i.

Primo tp̃e alleuiata est ťra zabulõ ꝛ ťra neptalim et nouissimo aggrauata est via maris trans iordanẽ galilee. Pp̃ls gentiũ q̃ ambulabat ĩ tenebrꝫ vidit lucẽ magnã: habitãtibꝰ ĩ regiõe vmbre mortꝫ lux orta ẽ eis. Multiplicasti gentẽ: nõ magnificasti letitiã. Letabuntur coram te sicut q̃ letanť ĩ messe: sicut exultãt victores capta ṗda: qñ diuidũt spolia. Jugum enĩ oneris eius ꝛ virgã humeri eiꝰ et sceptrũ exactoris eiꝰ supasti sicut ĩ die madian: qꝛ oĩs violenta ṗdatio cũ tumultu ꝛ vestimentũ mixtũ sãguine erit in cõbustionẽ et cibꝰ ignis. Paruulus enĩ natꝰ ẽ nobis ꝛ filiꝰ datꝰ ẽ nobis: ꝛ factꝰ est ꝑncipatus suꝑ humerꝫ eiꝰ: ꝛ vocabiť nomen eiꝰ ammirabilis: ꝯsiliarius deꝰ fortis: pr̃ futuri scl̃i ꝑnceps pacis. Hec d. ℟. Hodie nobis celorꝫ rex de virgĩe nasci dignatꝰ est vt hoĩem ꝑditũ ad regna celestia reuocaret. Gaudet exercitꝰ angelorũ qꝛ salus eťna hũano generi apparuit. ℣. Gloria ĩ excelsis deo et ĩ ťra pax hoĩbꝰ bone volũtatꝫ. Gaudet. L. ij.

Consolamĩ ꝯsolamĩ pp̃le meꝰ dicit dñs deꝰ vr̃. Lo

dmini ad cor hirl'm et aduo-cate eã: qm̃ ꝯpleta ē malicia eius: dimissa est iniq̃tas illi⁹. Suscepit de manu dñi dupli-cia: p oibus pctis suis. Uox clamantis in deserto parate viã dñi: rectas facite in soli-tudine semitas dei nr̃i. Ois vallis implebit̃ ꝛ ois mõs et collis humiliabit̃ ꝛ erũt pra-ua in directa et aspa in vias planas: ꝛ reuelabit̃ glĩa dñi ꝛ videbit ois caro pariter q̃d os dñi locutũ est. Uox dicẽtꝫ Clama. Et dixi. Quid cla-mabo? Ois caro fenũ: ꝛ ois glĩa ei⁹ q̃si flos feni. Exsic-catũ est fenũ et cecidit flos: q2 spũs dñi sufflauit i eo Ue-re fenũ est pplus. Exsiccatũ est fenũ et cecidit flos: vbũ aũt dñi stabit in et̃nũ. Sup mõtẽ excelsũ ascende tu qui euãgelizas syõ: exalta i for-titudine vocẽ tuã q̃ euãgeli-zas hirl'm: exalta noli timẽ. Dic ciuitatib⁹ iude: ecce de⁹ vester. Ecce dñs de⁹ in forti-tudine veniet: ꝛ brachiũ ei⁹ dñabit̃. Ecce merces ei⁹ cũ eo: ꝛ opus illi⁹ coram eo. ℟. Hodie nobis de celo pax ve-ra descendit. Hodie p totum mũdũ melliflui facti sũt celi ℣. Hodie illuxit dies redẽpti onis noue reparatõis antiq̃ felicitatꝭ et̃ne. Ho. Lc. iij.

Consurge cõsurge indu-ere fortitudine tua syõ: indu-ere vestimẽtis glĩe tue hirl'z ciuitas scti: q2 nõ adijciet vl-tra vt ptrãseat p te incircũci sus et imũdus. Excutere de puluere cõsurge: sede hirl'm solue vincula colli tui capti-ua filia syon: q2 hec dicit dñs deus. Gratis venũdati estis ꝛ sine argento redimemini: q2 hec dicit dñs de⁹. In egy ptũ descẽdit pplus meus in pncipio: vt colon⁹ esset ibi: et assur absq3 vlla causa calũni atus est eũ. Et nũc q̃d mihi est dicit dñs? Qm̃ ablat⁹ est pplus meus gratis. Dñato-res eius iniq̃ agũt dicit dñs ꝛ iugiter tota die nomẽ meũ blasphemat̃. Propt̃ hoc sci et pp'lus meus nomen meũ i die illa: q2 ego ipse q̃ loq̃bar ecce assum. Q̃ pulchri supra mõtes pedes annũciãtis et p̃dicãtis pacẽ annũciantis bonũ p̃dicãtis salutẽ dicẽtꝫ: syõ regnabit de⁹ tu⁹. Hec d. ℟. Descẽdit de celis de⁹ ve-rus a patre genit⁹ introiuit in vterũ virginis nobis vt ap-pareret visibilis indut⁹ for-ma p̃thoparẽtis ade. Et exi uit p clausã portã de⁹ et hõ lux ꝛ vita conditor mũdi. ℣. Tanq̃ spõsus dñs pcedens de thalamo suo. Et exiuit. In scd'o noc. an. Suscepim⁹ deus miam tuã in medio tẽ-

pli tui. ps. Magn⁹ dn̄s. an. Orietur in dieb⁹ dn̄i abūdātia pacis ⁊ dn̄abitur. p̄s. De⁹ iud. a. Ueritas de terra orta ē ⁊ iusticia de celo ꝓspexit. p̄s. Bn̄dixisti. V. Notū fecit dn̄s salutare suū. In ꝯspe. gent.

Sermo bti augu. epi. L. iiii.

Audite filij lucis adoptati in regnū dei fr̄es carissimi. Audite: audite ⁊ exultate iusti in dn̄o: vt vos rectos decere possit laudatio. Audite qđ nostis: recolite qđ audistis: amate qđ creditis p̄dicate qđ amatis. Sicut anniuersariū celebram⁹ hūc diem sic huic diei debitū expectate sermonē. Nat⁹ est xp̄s deus de patre homo de mr̄e De patre sine tp̄e: de matre sine semine. De pr̄e p̄ncipiū vite: de matre finis mortis. de pr̄e ordinās omnē diē: de matre ꝯsecrās istū diē. Premisit enim hoīez iohānē qui tūc nasceretur cū dies inciperet minui: ⁊ natus ē ip̄e cū dies īciperet crescere: vt ex hoc p̄figuraretur qđ ait idē iohānes Illū oportet crescē me autē minui. Tu. R. Quē vidistis pastores dicite ānūciate nobis in terris quis apparuit Natū vidimus ⁊ chorꝫ angelorꝫ collaudantē dn̄m. V. Secundū qđ dictū est nobis ab angelo de puero isto inuenimus infantē pānis inuolutū ⁊ positū in p̄sepio ī medio duum aīaliū. Natū. L. v.

Laudē dn̄i loquitur os meū Verbū dn̄i per quē facta sūt oīa: et qui fact⁹ est inter omnia. Qui est pr̄is reuelator: matris creator. Fili⁹ dei de patre sine matre. fili⁹ hominis de matre sine patre. Magn⁹ dies angelorꝫ: paruus in die hoīm. Uerbū dei ante oīa tp̄a: verbū caro oportuno tp̄e. Cōditor solis: cōdit⁹ sub sole. Cūcta sc̄la ordinās de sinu pr̄is: hodiernū diem cōsecrās de vtero mr̄is. Ibi manēs hic ꝓcedēs. Effector celi ⁊ terre sub celo exort⁹ in terra. Ineffabiliter sapiēs: sapiēter infans: mūdū īplens in p̄sepio iacēs: sydera regēs vbera lambēs. Ita magnus in forma dei: breuis ī forma serui: vt nec ista breuitate magnitudo illa minueretur: nec illa magitudine ista breuitas p̄meretur. Tu. R. O magnum misteriū ⁊ admirabile sacramentū vt aīalia viderēt dn̄m natū. Iacentē in p̄sepio btā virgo cui⁹ viscera meruerūt portare dn̄m xp̄m. V. Dn̄e audiui auditū tuū ⁊ timui cōsideraui op̄a tua et expaui in medio duū aīaliū. Iacē. L. vi.

Quis tanta rerū verborūq; copia instruct⁹ exi

stat: qui huius diei grām di gnis possit laudibꝰ pdicare. Unde si hmōi nullus est non erubescimꝰ etiā si nobis niti dioꝛ dicēdi facūdia desit vel mediocri tñ sermone ptū sa cre virginis ꝛ oꝛtū dñici coꝛ poꝛis disserētes conabimur explicare. Natalis est ergo hodie saluatoꝛis carissimi in quo lumē additū est mūdo ꝛ imoꝛtalitas q̄ per pctm̄ pie rat moꝛtalibꝰ reddita ē. Na talis est hodie saluatoꝛis de quo āgelus pastoribus dicit Natus est hodie vobis salua toꝛ de quo ꝛ ppheta dicit: fi lius datus est nobis puer na tus est nobis Nascitur ergo quē regē gentiū alius pphe ta testat: ꝛ nascitur ex virgi ne sicut scriptū est. Ecce vir go cōcipiet in vtero ꝛ pariet filiū: ꝛ vocabitis nomē eius emanuel: qd interptatū est ex hebrea lingua in latinū trāslata nobiscū deus. Pro bat ergo virtutē dñi oꝛdo na scendi. Cōcipit virgo: virilis ignara ꝯsoꝛtij. Implet vte rus: nullo humano pollutus amplexu. Uide miraculum matris dñici coꝛpoꝛis. Uir go ꝯcipit: virgo grauida: vir go cū parturit: vgo post par tū. Preclara ergo illa virgi nitas et glorio sa fecūditas. Uirtus mūdi nascit: et nul lus est gemitus parientis. Uacuatur vterus: īfans ex cipit: nec tamen virginitas violatur. ℟. Beata dei geni trix maria cuiꝰ viscera inta cta permanēt. Hodie genu it saluatoꝛē seculi. ℣. Beata que credidit qm̄ pfecta sunt omīa que dicta sūt ei a dño. Hodie. Gloria. Hodie. In. iij. noc. an. Ipse iuocauit me al leluya pater meus es tu allā. ps. Mias do. an. Letentur celi et exultet tra ante faciē dñi qm̄ venit. ps. Cātate. i. an. Notū fecit dñs allā salu tare suū allā. ṗ. Cātate. ij. ℣ Bñdictꝰ q̄ vēit. Scd̄m lucā.

In illo tpe. Exijt edictū a cesare augusto vt de scriberetur vniuersus oꝛbis. Hec descriptio pmo facta est a pside syrie cyrino. Et ibāt omēs vt pfiterent singuli in suam ciuitatem. Et reliqua.

Omelia bti gregoꝛij pape.

Quia largiēte dño missarū solēnia ter hodie celebratu ri sumus: loqui diu de euāge lica lectiōe nō possumus: sed nos aliqd vel breuiter dicere redēptoꝛis nostri natiuitas ipa ꝯpellit. Quid ē ergo qd nascituro dño mūdus descri bitur: nisi hoc quod a pte mō strat: quia ille apparebat in carne qui electos suos ascri beret in eternitate? Quo cō

tra de reprobis p prophetã dicit. Deleant de libro viuẽtiũ: et cũ iustis non scribãtur. Qui bene etiã in bethleẽ nascit. Bethleẽ quippe dom⁹ panis iterptat. Ipse nãq ẽ qui ait. Ego sũ panis viu⁹ qui de celo descendi. Locus ergo in quo dñs nascit: dom⁹ panis antea vocatus ẽ: q: futurum profecto erat vt ille ibi p materiã carnis appareret q electoꝝ mẽtes interna sacietate reficeret. ℞. Sctã et imaculata virginitas qb⁹ te laudib⁹ efferã nescio. Quia quẽ celi capere nõ poterãt tuo gremio ꝯtulisti. ℣. Bñdicta tu i mulierib⁹ et. be. f. ven. t. Q.

In illo tpe. [Scdm lucã Pastores loqbant adinuicẽ. Trãseam⁹ vsq bethleẽ et videam⁹ hoc vbũ qd fcm ẽ qd dñs ostẽdit nob. O. ve. be. Nato i bethleem dño saluatore sicut scti euãgelij testat hystoria: pastorib⁹ qui in regione eadẽ erãt vigilãtes vigilias noctꝫ sup gregẽ suum angelus dñi magna cũ luce apparuit exortũq mũdo solem iusticie non solũ celestis voce sermõis: verũ etiã claritate diuĩe lucꝫ astruxit. Nusq̃ eni in tota veterꝫ instrumẽti serie repim⁹ angelos q tã sedulo apparuere pfib⁹ cum luce apparuisse. Sed hoc p̃uilegiũ recte hodierno tẽpori fuatũ est: qñ exortũ ẽ in tenebris lumẽ rectꝫ corde misericors et miserator dñs. Ac rũ ne pua vni⁹ angeli videretur auctoritas postq̃ vnus sacramẽtũ noue natitatꝫ edocuit: stati multitudo celestiũ agminũ q gloriã deo canẽt: pacẽq sil hoib⁹ p̃dicaret affuit apte demõstrans q: per hãc natiuitatẽ hoies ad pacẽ vni⁹ fidei spei et dilectiõis: atq ad gřiã diuĩe laudatiõis eẽnt ꝯuertẽdi. ℞. Btã viscera marie vgis q portauerũt eťni p̃ris filiũ et btã vbera q lactauerũt xp̃m dñm. Quia hodie pro salute mũdi de virgine nasci dignat⁹ ẽ. ℣. Dies sctificat⁹ illuxit nobis venite gẽtes et adorate dñm. Q.

Iniciũ scti euãge. Se. iohã.

In p̃ncipio erat verbũ et verbũ erat apud deum et de⁹ erat vbũ. Hoc erat i p̃ncipio apd deũ. Oĩa p ip̃z facta sũt et sine ipo fcm̃ est nihil. Et reliqua. Omel. origenis. In p̃ncipio erat vbũ. Fili⁹ q et sapia p̃ris dicit verbũ: q: cũ vbo nr̃o silitudinẽ tenet. Sicut nãq verbũ ab ore sui platoris pcedit ad hoc vt sit qd dicit: sic quodãmõ fili⁹ a p̃re exit natitate vt sit qd dicit. Cogitatio etiã siue mentalis ꝯceptio q etiã verbũ no

mia𝔨 sicut ꝑmanet cū mēte
ex q̄ nascitur ita ⁊ filiꝰ cū prē
ex quo q̄dē natꝰ ē: quē et her
mes trimagistꝰ logosterio͞n id
est v̄bū p̄ris appellauit. Esse
āt p̄ncipiū tribꝰ ꝑsōis cōmūe
est imo vnū ⁊ idē ē pr̄ tn̄ dici𝔨
p̄ncipiū nō de p̄ncipio: filius
p̄ncipiū d̄ p̄ncipio: sp̄ūsctūs
p̄ncipiū d̄ vtroq̧ p̄ncipio. Q. ꝛ
itaq̧ pr̄ solitarie dici𝔨 p̄ncipi
um: q̄m a nullo est: rcꝛē intel
ligimꝰ verbū i p̄ncipio: id est
filiū in prē idē vniꝰ et icōmu-
tabiliter eiusdē cū ip̄o substā
tie. Tu. ℟. Uerbū caro fc̄m
est ⁊ habitauit i nobis. Cuiꝰ
gloriā vidimꝰ quasi vnigēiti
a prē plenū gr̄a et veritate.
℣. In p̄ncipio erat v̄bū ⁊ ver-
bū erat apud deū et deꝰ erat
verbū. Cuiꝰ gl̄ia ꝫ. Gl̄a. Uer
bū caro. Te deū. Ante. l. ℣.
Puer natus est nobis. Filiꝰ
datus est nobis. In lau. an.
Quē vidistis pastores dicite
annūciate nobis in t̄ris quis
apparuit natū vidimꝰ et cho
rū angeloꝝ collaudātē dn̄m
allā allā. ps. Dn̄s reg. cū al.
an. Genuit puerpera regem
cui nomē eẗnū ⁊ gaudiū ma
trꝫ habēs cū v̄ginitatꝫ hono
re nec primā similem visa est
nec habere sequentē allā. an
Angelꝰ ad pastores ait ānū
cio vobis gaudiū magnū qꝛ
natus est nobis hodie salua-
tor mūdi allā. an. Facta ē cū
āgelo multitudo celestꝫ exer
citꝰ laudātiū et dicētiū gl̄ia
in excelsis deo ⁊ in terra pax
hoībus bone volūtatis allā.
allā. an. Paruulꝰ filiꝰ hodie
natus est nobis ⁊ vocabi𝔨 de
us fortis allā. Hymnꝰ.

Corde natus ex parētis
ante mundi exordiū al-
pha et oo cognoīatꝰ ip̄e fons
et clausula oīm q̄ sūt fuerūt
queq̧ post futura sūt sclorūꝫ
sclis. Ipe iussit et creata di-
xit ip̄e et facta sūt terra celū
fossa ponti trina rex machi-
na queq̧ i his vigēt sub alto
solis et lune globo scloꝝ sclis
Corꝑis formā caduci mem
bra morti obnoxia induit ne
gens periret ꝓthoplausti ex
germīe mer𝔨at quē lex ꝓfū-
do noxiali tartaro sclorū se-
culis. O beatus ortꝰ ille vir-
go cū puerꝑa edidit nostraꝫ
salutē feta sctō sp̄ū ⁊ puer re
dēptor orbis os sacratū ꝓtu
lit seculorū seculis. Psallat
altitudo celi psallāt oēs āge
li quicq̄d est virtutꝫ vsq̄ psal-
lat in laudē dei nulla lingua
rum silescat vox et oīs conso
net seculoꝝ sclis. Ecce queꝫ
vates vetustis cecinerunt se
culis quē ꝓphetarum fideles
pagine spoponderāt emicat
promissus oli cuncta collau-
dent eum seculorum seculis

Te senes et te iuuentus puulorum te chorus turba matrum virginum simplices puellule voce concordes pudicis perstrepent concentibus scorum sanctis. Amen. cap.

PRopter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce assum. Deo g. ℣. Uerbum caro factum est. Et habitauit in nobis

Ad bndictus. an. Gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis alla alla. Collecta

COncede quesumus omnipotens deus vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Qui tecum. an. Completi sunt dies marie vt pareret filium suum primogenitum. an. Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelum de virgine maria. ℣. Post partum. Oremus.

DEus qui per beate marie virginis partum sine humana concupiscentia procreatum filium tui membra venientis paternis fecisti preiudiciis non teneri: presta quesumus vt huius creature nouitate suscepta: vetustatis antique contagiis exuamur. Per eundem xpm.

Ad primam hymnus. Agnoscat omne ℣. [illegible] Maria mater gratie. Gloria tibi domine qui natus an. i. de lau. pri. Deus in noie. Confitemini. cum aliis sol. cap. Domine miserere nostri. ℟. Christe fili dei. cum alla. ℣. Qui de virgine dignatus es nasci alla. ℣. Benedictus qui venit in nomine domini. Preces solite. et an. Domine exaudi. ℣. Notum fecit dominus. Colla. Concede. vers. Preciosa. etc. more sol. Dec prima durat per oct. nati. muta an. etc. Ad. iii. hy. Maria ventre. ℣. Radix iesse. Maria mater. Gloria tibi domine qui nat. an. ii. de lau. pri soliti. capitulum.

Apparuit gratia dei saluatoris nostri omnibus hominibus erudiens nos vt abnegantes impietatem et secularia desideria sobrie et iuste et pie viuamus in hoc seculo. D. g. ℟. Uerbum caro factum est alla alla ℣. Et habitauit in nobis alla ℣. Notum fecit. Colla de matut. etiam ad alias ho. Ad vi. hy. Presepe poni. ℣. Legem dedit qui seculo. Maria mater. Gloria tibi domine qui na. an. iii. de laudi. Capitulum.

MUlti phariam multisque modis olim deus loquens patribus in prophetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio quem constituit heredem vniuersorum per quem fecit et secula ℟. Notum fecit dominus salutare suum alla alla. ℣. In conspectu gentium reuelauit iustitiam suam alla. ℣. Benedictus qui venit. Ad. ix. hy. Adam vetus

℣. Iã nata lux. Maria mater. Gloria tibi dñe qui nat⁹ an. v. de laudi. Cpm.

PArvulus natus est nobis filius dat⁹ est nobis ꝛ factus est principatus sup humerũ eius: ꝛ vocabit nomen eius ammirabilis cõsiliarius: deus fortis: pat futuri seculi pnceps pacis. ℟. Benedictus q venit in noie dñi al. al. ℣. De⁹ dñs ꝛ illuxit nobis allã. ℣. Tanq̃ spõsus dñs pcedẽs de thalamo suo Coll. Conced. vts. Ad scdas [ves. an Tecum pncipiũ in die virtutis tue in splẽdorib⁹ sanctoꝝ ex vtero ãte luciferꝫ genui tue. ps. Dixit dñs. ã. Redemptionem misit dominus populo suo mãdauit in eternũ testamentũ suum. ps. Cõfitebor. an. Exortũ ẽ in tenebris lumen rectis cor de misericors ꝛ miserator ꝛ iustus dñs. ps. Beatus vir q ti. an. Apud dñm misericordia et copiosa apud eũ redẽptio. ps. De pfũdis. an. De fructu vẽtris tui ponã super sedẽ tuã. ps. Memẽto. hy⁹. A solis ortus. Capitulũ

GAudete ꝛ laudate simul deserta hierusalez quia cõsolatus est dñs populũ suum redemit hierusalẽ parauit brachium suũ in oculis oĩm gentiũ: et viderũt oĩs fines terre salutare dei nostri ℣. Tanq̃ sponsus dñs. ꝛc. Ante mag. an. Lux orta est super nos q2 hodie natus est saluator allã. Collecta. Concede. vts. Memo. de scto stephano pthomar. p hymnũ Scte dei pciose. cũ reliquis vt infra in ordine sctoꝝ. Ad cõpleto. an. Nato dño. ps. soliti. hy. Agnoscat. ℣. Ysaias Maria. Gloria tibi dñe q na cpm. Populus gẽtiũ q ambu. in. ℣. Benedictus qui venit. Ad nũc dimit. an. Verbũ caro. vts. Preces solite et ante Domine exaudi. ℣. Notum fecit. Collecta

DA nobis q̃s dñe deus noster vt qui natiuitatez dñi nostri iesu christi nos frequẽtare gaudem⁹ dignis ꝯuersatiõib⁹ ad ei⁹ mereamur ptingere ꝯsortiũ. Qui tecũ Et sic dicit cõpl. vsq ad epy. dñi. De sctis stephano: iohãne euãgelista: et inocen. q̃re infra in ordine sctoꝝ. ¶ Dñica infra oct. nati. dñi q dicit Dũ mediũ silẽtiũ. Ad mat. Inuita. Xp̃us natus ẽ. In. i no. sola. ã. Dñs dixit ad me. ps. Quare. ps. Celi enarrãt ps. Eructauit. ℣. Tanq̃ spõsus. Sermo beati augustini episcopi. Lectio prima

SAluator noster nat⁹ de patre sine die: per quẽ

factus est oṁis dies. Uoluit habere in terra natalē diem hūc hodie celebramus. Tu. ℟. Te laudāt angeli scā dei genitrix q̄ virum non cognouisti ⁊ dn̄m in tuo vtero baiulasti ꝯcepisti p aurē dn̄m nostrum. Et benedicta dicaris inter oṁs mlieres. ℣. Ipm genuisti ⁊ in p̄sepe posuisti quē adorat multitudo angelorū. [Ut. Lec. ij.

Quisquis hūc diē mirarꝭ: eternū mirare potius an̄ oēm diē pmanentē: oēm diē creantē: i die nascētem a malicia diei liberantem. Adhuc mirare. Que peperit ⁊ mater et virgo est: quē pepit ⁊ infans ⁊ verbū ē. Tu. ℟. Die illa occulta habitatiōe sua: egressus ē filius dei. Descendit visitare ⁊ consolari oṁes q̄ eū ex toto corde desiderabāt. ℣. Exultauit vt gygas ad currendā viā a sūmo celo egressio ei⁹. [Descendit. Lec. iij.

Merito celi locuti sūt angeli gratulati/pastores letati/magi īuitati/reges turbati/paruuli coronati. Lacta mater cibū nr̄m lacta panē de celo venientē et in p̄sepio positū velut pior cibaria iumentor. Illic enim agnouit bos possessorē suū: ⁊ asin⁹ p̄sepe dn̄i sui. ℟. Dies sctificatus illuxit nobis venite gentes ⁊ adorate dn̄m. Quia hodie descēdit lux magna i trȝ. ℣. Uenite adorem⁹ eū q̄ ip̄e est dn̄s deus nr̄. Quia. In. iij. noc. sola an. Suscepim⁹ de⁹ miam tuā in medio tēpli tui. ps̄. Magn⁹ dn̄s. De⁹ iudiciū. Bn̄dixisti. ℣. Notum fecit.

Facta eū q̄ talē [L. iiij fecit te vt ip̄e fieret i te q̄ tibi ⁊ mun⁹ fecūditatis attulit cōceptus: ⁊ decus virginitatꝭ nō abstulit nat⁹. Qui sibi p̄usq̄ nascereẗ ⁊ vter de quo nascereẗ ⁊ diē quo nasceretur elegit: vt illinc ꝑcederet velut spōsus de thalamo suo. Tu. ℟. Cōgratulamini mihi oṁes q̄ diligitis dn̄m. Quia cū essem paruula placui altissimo ⁊ de meis viscerib⁹ genui deū ⁊ hoiem. ℣. Caste parētis viscera celestis ītrat gr̄a vēter puelle baiulat secreta q̄ nō nouerat. Quia. L. v.

Prophete cecinerūt ꝯditorē celi ⁊ terre in terra cū hoībus futurū: angelus nūciauit creatorē: carnis ⁊ sp̄us in carne venturū. Salutauit iohānes ex vtero: in vtero saluatorē. Symeō senex deū agnouit īfantē: anna vidua virginē matrē. Tu ℟. Btā ⁊ venerabilis virgo que sine tactu pudoris inuēta es mater saluatorꝭ. Iacebat in presepio et fulgebat i

celo. ℣. Domine audiui auditum tuuz et timui ɔsideraui opa tua et expaui in medio duũ aialiũ. Jacebat. L. vi.

Hec sũt testimonia natiuitatis tue dñe iesu: antequã tibi fluct⁹ substernerentur calcãti: cederet impanti antequã vẽtus te iubẽte siluisset: mortuus te vocãte reuixisset: sol te moriẽte palluissz terra te resurgẽte tremuissz celũ te ascẽdente patuisset: antequã ista talia mirabilia iã iuuenili corporis tui etate fecisses: adhuc i manibus matris portabaris ⁊ iã dñs orbis agnoscebaris. Jpse puer paruulus ex semine israel: et ipse nobiscũ deus emanuel. Tu. ℟. Continet in gremio celũ terrãqꝫ regentẽ. Uirgo dei genitrix. ꝓceres comitãt heriles: ꝑ quos orbis ouãs xp̃o sub p̃ncipe pollet. ℣. Occurrũt ꝓceres ⁊ cũcti cũcta regẽtes iũxerat vt scõs grã celsa viros. Per q̃s. Jn. iij. noc. an. Hõ nat⁹ est i ea ⁊ ip̃e fũdauit eã altissim⁹. ps. Fũdamẽta. Cantate. l. Cãtate ij. ℣. Bñdict⁹ q̃ venit in noie

In [dñi. Secũdũ lucã.] illo tpe. Erãt pater iesu ⁊ mater mirantes sup his q̃ dicebant de illo. Et reliqua

Omelia origenis.

Congregem⁹ in vnũ ea que in ortu dñi iesu dicta scripta qꝫ sũt de eo: ⁊ tũc scire poterimus singula queqꝫ digna esse miraculo. Quãobrẽ mirabat ⁊ pater? Sic enim appellatus est ioseph: qꝛ nutricius fuit: mirabat et mater super oib⁹ q̃ dicebãtur de eo ℟. Cõfirmatũ est cor virginis in quo diuina mysteria angelo narrante suscepit te forma p̃ filijs hoim castis cõcepit viscerib⁹. Et bñdicta i eternũ deũ nobis ꝓtulit ⁊ hominẽ. ℣. Dom⁹ pudici pectoris tẽplũ repẽte fit dei intacta nesciẽs viꝝ verbo ɔcepit [Ue] filiũ. Et. Lec. viij.

Quã ergo sũt q̃ de puulo iesu fama dispserat? Pastores erãt in regiõe eadẽ vigilantes ⁊ obseruãtes custodias noctꝭ sup gregẽ suũ. Uenit ãgelus dñi sub ip̃a hora natiuitatis iesu: ⁊ ait ad eos Annũcio vobis gaudiũ magnũ Jte ⁊ inuenietis ifantẽ pãnis iuolutũ ⁊ positũ in p̃septo. Tu. ℟. Nesciẽs mat vgo virũ peperit sine dolore saluatorẽ seculoꝝ ip̃m regez angeloꝝ. Sola virgo lactabat vbere de celo plẽo. ℣. Beata viscera marie virginis q̃ portauerũt eterni patris filiũ Sola virgo. Lectio. ix.

Necdũ angelus verba finierat: ⁊ ecce multitu-

do celestis exercit⁹ laudare cepit et bñdicere deũ. Cum hoc pastores trepidi pspexissent ꝛ angelus recessisset ab eis: dixerũt ad seinuicẽ. Eam⁹ in bethleẽ et videam⁹ hoc factũ qđ dñs ostendit nobis. Venerũt et īuenerũt puulũ. Tã illi q̃ parẽtes q̃ facta fuerant mirabant̃. ℞. O regem celi cui talia famulant̃ obsequia stabulo ponit̃ q̃ cõtinet mũdũ. Jacet in pseio et in nubib⁹ tonat. ℣. Dñe audiui auditũ tuũ ꝛ timui cõsideraui opa tua et expaui ī medio duũ aĩaliũ. Jacet nõ repetit̃ post gloria. Te deum. Ante l. ℣. Puer nat⁹ ẽ nobis. In lau. sola an. Quẽ vidistĩ. h⁹ cp. ℣. đ nat. Ad bñ⁹. an Dũ mediũ silẽtiũ teneret om̃ia ꝛ nox ĩ suo cursu iter pageret om̃ps sermo tu⁹ dñe a regalibus sedib⁹ vẽit allã. Collcã.

Deus qui salutis eterne beate marie virgĩtate fecũda humano generi premia prestitisti: tribue q̃sum⁹ vt ipam pro nobis ĩtercedere sentiam⁹: p quã meruim⁹ auctorez vite suscipere dñm nostrũ iesum xpm. Mẽo. de nati. an. Nesciens mater virgo virum peperit sine dolore saluatorem seculorum: ipm regez angelorum sola virgo lactabat vbere de celo pleno

℣. Notũ fecit. Collect. Cõce de de nati. Itẽ mẽo. de sãcto stephão p. an. Lapides torrentis. De sctõ iohãne p. an Sic eũ volo manere. ꝛ đ scis innocẽtib⁹ p. ã. Vox ĩ rama ℣. et coll. de fest. ¶ Ad pmã vt in die natitatĩ. Ad tciã et alias ho. vt in dicta natitate cũ collcã. De⁹ q̃ salutis. vrs. Ad scđas ves. fit đ sctõ silues tro vt ifra ĩ ordĩe scõꝝ. ¶ In circũcisiõe dñi. Ad. i. ves. ã. Tecũ pncipiũ. cũ aliis. ꝛ ps. de natiuit. hy⁹. A solis. cap

Venit dñs de syna et de seyr ortus nobis apparuit de mõte pharan ꝛ cũ eo sctõꝝ milis quasi primogeniti tauri pulchritudo ei⁹ cornua rinocerõtis cornua ipsius. d. g. ℞. Verbum caro factũ est. ix. de matut. ℣. Tãq̃ sponsus. ante mgt. an. Qui de terra est de terra loquitur qui de celo venit sup oẽs est ꝛ qđ vidit et audiuit hoc testatur et testimoniũ eius nemo accipit: qui aũt accepit eius testimoniũ signauit: qꝛ de⁹ verax est alleluya. Collecta.

Deus qui hũane substãtie dignitatẽ mirabilit̃ condidisti ꝛ mirabilius reformasti: da nobis q̃s: eius diuinitatĩ esse consortes: qui humanitatis nostre fieri dignatus est particeps iesus xpus

dñs noster. Qui tecū. mēo d
sācto siluestro p. an. Confes-
sor dñi. ℣. Amauit. Coll. Da
q̄s. o. deus. de cōi. Itē de scō
stephano p. an. Sepelierūt.
de sācto iohāne p. an. Ecce
puer meus. et de inocētibus
p. an. Herodes iratus. ℣. et
collcā de fes. Cōple. vt supra
Ad mat. Inuit. Xp̄s natus
In. i. noc. ā. Dñs dixit ad me
ps. Quare fre. ā. In sole po-
suit tabernaculū suū ⁊ ip̄e tā
q̄ spōsus p̄cedēs de thalamo
suo. p̄. Celi enar. ā. Eleuamī
porte eternales ⁊ introibit rex
glie: p̄. Dñi ē t. ℣. Tāq̄ spō-
sus. Sermo. b. maxi epi. l. i.

QUāq̄ nō dubitē vos cha
rissimi p paternā sollici
tudinē instructiōe diuini ser
mōis edoctos vniuersas ka-
lendarū superueniētiū vani
tates declinare penit⁹ ⁊ hor
rere: ad perfectioris tamen
emēdationis augmentū nō
me piguit vsitatū vestris au-
ribus inferre sermonē: sicut
ait beatissimus paulus. Fra
tres eadē vobis scribere mi-
hi quidē nō pigꝝ vobis autē
necessariū. Tu. ℟. Hodie no
bis celoꝝ rex. p̄mū d nat. l. ij

NEcessariuz dilectissimi
nec superfluum reor: si
pro communione sancta du-
dum habita: precedentiū pa
trum vobis reperant alloqa

Et reuera quid fastidij quid
oneris habet pro salutis pro
fectu vtilia ac deo placita se-
pe dicere: frequenter audire
Ideo charissimi fide ac deuo
tione solita: religiosi itinerꝫ
vias ac veritatꝫ semitas gra
dientes. magis magisq̄ er-
rorū deuia ac dyabolica cal-
cate figmenta. ℟. Hodie no
bis de celo. ij. de nati. L. iij.

HEc enī debet fidelis a-
nima que angeloꝝ con
sortia cōcupiscit demonioꝝ
illusionibus delectari. Neq̄
vero luci ac tenebris verita-
ti atq̄ mēdatio: turpitudini
et honestati apud dei seruos
vlla potest esse ꝯmunio: sicut
nos ecclesiaꝝ doctor instruit
dicens. Que conuentio xp̄i
ad belial? Quis autem ꝯsen
sus templo dei cum ydolis?
Quicumq̄ ergo credentiuz
vel est templuz dei vel esse de
siderat: sollicite caueat ne
mortua et vana sectando de
sinens esse templum dei fiat
habitatio tenebrarum: fiat
demonis monumētum. Tu
℟. Hodie dominus ex vtero
virginis nasci dignat⁹ ē. In
quā regnādo ingressus ē vt
nos redimeret. ℣. Hodie no
bis celoꝝ rex p virginē nat⁹
apparuit. In quā. In. ij. noc
an. Speciosus forma p̄ filijs
hoīm diffusa est grā in labijs

tuis. ps. Eructauit. aã. Orietur in dieb⁹ dñi abũdãtia pacis ꝛ dñabit. ps. De⁹ iudiciũ an. Ueritas de terra orta est et iusticia de celo ꝓspexit. ꝟ. Benedixisti. ꝟ. Motũ fecit. Sermo origenis. Lect. iiij.

Quod mortu⁹ ẽ xp̃s peccato mortu⁹ est: non qꝛ peccauerit: neqꝫ eni pctm̃ fecit: nec iuent⁹ est dolus i ore ei⁹. Sed mortu⁹ ẽ vt nos qui mortui fuim⁹ pctis: illo moriente nequaꝗ̃ pctõ ꝛ vicũs viuerem⁹. Uñ scribitur. Si cõ mortui sumus et ꝯuiuemus Tu aũt. ℟. Quẽ vidistis pastores dicite annũciate nob in terris quis apparuit. Natũ vidim⁹ et chorũ angeloꝝ collaudãtem dñm. ꝟ. Dicite q̇d nã vidistis ꝛ ãnũciate xp̃i natiuitatẽ. Natũ vidi. L. v.

Sicut igitur ꝯmortui sumus tũc illo moriẽte et cõsurrexim⁹ resurgẽti: sic cũ eo circuncisi sum⁹ et post circũcisionẽ solenni purgatiõe mũdati. Unde nequaꝗ̃ iam indigemus circũcisione carnali. Et vt scias propꝉ nos illuꝫ fuisse circũcisũ: audi paulum manifestissime ꝑdicãtẽ. In quo habitat om̃is plẽitudo diuinitatis corꝑaliter et estꝭ i illo repleti q̇ ẽ caput oĩs ꝓncipatus ꝛ potestatꝭ in quo et circũcisi estis circũcisione sine manib⁹ in expoliatione corporis carnis. Tu aũt. ℟. O magnũ misteriũ. ꝟ. d nat. Sermo bti ãbrosij epi. L. vi.

Circũciditur itaqꝫ puer. Quis ille puer: nisi ille de quo dictũ est: puer natus est nobis: fili⁹ datus est nob. Fact⁹ est eni sub lege: vt eos q̇ sub lege essent lucrificaret. Quid sit aũt i hirsm sisti domino dicerẽ: nisi in ysaie cõmẽtarijs ante dixissem. Circũcisus eni vicijs domico dign⁹ iudicabiꝉ obtutu: qꝛ oculi dñi suꝑ iustos. Uides oẽm legꝭ veteris seriẽ fuisse: typũ futuri nam et circũcisio purgationẽ significat delictorũ Tũ aũt. ℟. Descendit de celis de⁹. iij. de natiuita. In iij noc. an. Homo nat⁹ est in ea ꝛ ip̃e fũdauit eã altissim⁹. ꝟ. Fũdamẽta. an. Exultabũt oĩa ligna siluaꝝ ante facieꝫ dñi qm̃ venit. ps. Cantate. i. an. In ꝓncipio et ãte secula deus erat verbũ ip̃e natus ẽ nobis hodie saluator mũdi. ps. Dñs reg. exul. ꝟ. Bñdict⁹ q̇ vẽit i noĩe. Scdm̃ lucã.

In illo tp̃e. Cũ cõsũmati essẽt dies octo vt circũcidereꝉ puer: vocatũ est nomẽ eius iesus. Et re. Ome. veñ. Sãctã venerãdãqꝫ[be. pbri. presentis festi mẽoriã paucꝭ quidẽ verbis euãgelista cõp=

hendit: sed nō pauca celestis misterij virtute grauidā reliquit. Tu aūt. ℟. Beata dei genitrix. vi de nati. ℟. viij.

Hec sūt festiuitatis hodierne gaudia venerāda: hec sacre solēnitas diei. Hec illa supne pietatis munera sacro sctā: que fideliū cordibus cōmēdans apostolus ait qz vbi venit plēitudo tpis misit deus filiū suū factū ex mliere factū sub lege: vt eos q̄ sub lege erant redimeret: vt adoptionē filiorum reciperemus. Tu aūt. ℟. Sctā et imaculata virgitas. vii. de nat. l. ix.

Magna nāqz dispēsatiōe pietatis ad redemptionēm generis humani deus pater non angelum non archāgelū: sed filiū suū vnigētū mittere dignatus ē. Quē quia in diuitatis sue spē videre nequim⁹: magna rursum dilectionis arte prouidit: vt hūc natū ex muliere: hoc est ex materne carnis substātia sine virili āmixtiōe cōceptuz ad humanos verū hominem preferret aspect⁹: qui in diuina virtute ac substantia manēs poia qd erat: verā nature mortalis infirmitatē quā nō haberet idueret. Tu. ℟. Ecce agn⁹ dei qui tollit pctā mūdi ecce de quo dicebā vob qui post me venit ante me factus est. Cui⁹ nō sū dign⁹ corrigiam calciamenti soluere ℣. Qui de terra est de terra loqtur qui de celo venit super oēs est. Cuius. Glia. Ecce agn⁹. Te deuz. ℣. Puer natus ē nobis. In laudib⁹. an.

O admirabile cōmerciū creator generis hūani animatum corpus sumēs de virgīe nasci dignat⁹ est ⁊ procedēs homo sine semīe largitus est nobis suā deitatē. an. Quādo natus es ineffabilit̄ de virgine tūc implete sūt scripture sicut pluuia in vellus descēdisti vt saluū faceres gen⁹ hūanū te laudamus deus nr̄. an. Rubum quē viderat moyses incōbustū ꝯseruatā agnouimus tuā laudabilez virginitatē dei genitrix intercede pro nobis. an. Germiauit radix iesse orta ē stella ex iacob virgo pepit saluatorē te laudamus de⁹ nr̄. an. Ecce maria genuit nob saluatorē quē iohannes videns exclamauit dicēs ecce agnus dei ecce q̄ tollit peccata mūdi. hymn⁹ Corde natus ex pa. Cplm.

Apparuit bēignitas et humanitas saluatoris nostri dei: nō ex operib⁹ iusticie que fecim⁹ nos: sed scōm suam miam saluos nos fecit ℣. Verbū caro factū est. Ante. bn̄⁹. an. Mirabile miste-

riũ declarat hodie inouãtur nature: deus homo fact⁹ est id qd fuit pmãsit: ⁊ quod nõ erat assũpsit nõ cõmixtionẽ passus neq₃ diuisionẽ. Coll.

DEus q nobis nati saluatoris diẽ celebrare cõcedis octauũ: fac nos qs ei⁹ ppetua diuinitate muniri cuius sumus carnali cõmercio reparati. Qui tecũ vi. Mẽo. de sctõ stephano p an. Lapidauerũt. De sctõ iohãne per an. Sũt de hic stãtib⁹. Et de innocẽtib⁹ p ã. Abimatu. ℣. ⁊ coll. ꝺ fes. Ad ho. diei hym vt in nat. añe. de l. Ad pmã Coll. De⁹ qui nob. de matu.

NOs cũ esse= [Ad tij. cp m⁹ paruuli: sub elementis mũdi eram⁹ seruiẽtes: at vbi venit plẽitudo tpis misit de⁹ filiũ suũ fctm̃ ex muliere fctm̃ sub lege: vt eos q sub lege erãt redimeret: vt adoptionẽ filiorum recipem⁹. ℟. Uerbũ caro fctm̃ ẽ. ℣ Notũ fecit Coll. de matu. Ad vi. Cpl̃m

UErbũ caro factũ ẽ ⁊ habitauit in nobis et vidim⁹ gliam ei⁹ gliam q̃si vnigeniti a p̃re plenũ g̃re ⁊ vitat. ℟. Notũ fecit. ℣. Bñdictus qui vẽit. Ad nonam. Capl̃m

POpulus gẽtiũ q ambulabat in teñ. vts in cõpleto. nat. ℟. Bñdict⁹ q vẽit. ℣ Tãq̃ spõsus. coll. vts. Ad ij ves. ã. O admirabi: cũ al. et pl. de nat. hy⁹. A solis or. cp

CUm sit fili⁹ splẽdor gl̃ie patris et figura substãtie ei⁹ portãsq₃ oĩa verbo virtutis sue: purgationẽ pctõrum faciẽs sedet ad dexterã maiestatis in excelsis tãto melior ãgel effectus q̃nto differenti⁹ pillis nomẽ hereditauit. ℣. Tanq̃ spõsus. Ad mgt. tota. ã. Magnũ hereditatis misteriũ tẽplũ dei fact⁹ ẽ vterus nesciẽs virum nõ est pollutus ex ea carnẽ assumẽs oẽs gentes vẽiẽt dicẽtes gloria tibi dñe. coll. vts. Memo. de sctõ stephão per ã. Patefacte sũt. ꝺ pmis ves. festi. ℣. ⁊ coll. de die. Itẽ mẽo. ꝺ scõ iohãne p an. Sic eũ volo. ⁊ de innoceñ. ã. Uox in rama. ℣. ⁊. coll. de fest. Cõple. vts. ¶ In oct. sctõrum stephãi pthomar. iohãnis euãgel. ⁊ inoceñ. vt ifra. In die oct. sctõrum inoceñ. nisi fuerit dõc. ves. fiet de nati. hoc mõ Sola an. O admirabile sup pos. Dixit dñs. cũ al. de nat hy⁹. A solis or. cp. Cũ sit filius splẽdor. ã. ℣. Tanq̃ sponsus. Ad mgt. an. Ecce ꝺ quo iohẽs dicit xp̃s nat⁹ ẽ i israel et regni ei⁹ nõ erit finis. coll Deus qui salutis. Memoria nulla. ¶ In vigilia epyphadomini. Ad matuti. Inuitatorium. Christus natus. de

natiuita. fol. ã. Dñs dixit ad me ix. p̄i de circuncisione. ℣. Tanq̄ spōsus. Scḋm mat.

IN illo tp̄e. Defuncto herode: ecce angel' dñi in sõnis apparuit ioseph dicēs Surge et accipe puer₰ ꝛ ma-trē ei' et vade ī terrā israel defūcti sūt eni qui q̄rebant animā pueri. Et re. Ome. ueñ.

Quod defūcto [bede pres. herode redit ad terraȝ israel iesus finē seculi denūciat q̄n enoch ꝛ helia p̄dicātib' iudei sopita moderne īuidie flamma fidē veritatꝫ accipiēt. Tu autē. ℟. Confirmatū vij. de dñica infra octa. Lectio. ij.

ET bene cū iudeam dese-rit fugere ꝛ hoc ī nocte dicit: cū vero reuertit in illā nō solū fuge sed nec noctꝫ fit mentio: quia nimi₰ quos ob peccato₰ tenebras olim p̄secutores reliq̄t: ipos ob lucē fidei tādē se q̄rētes reuisit. ℟. Nesciēs mr. viij. ibid. L. iij.

Qd' dānato licz herode ioseph tiōre archelai filij ei' in iudeā vbi metropoli habebat ire formidās: monēte angelo ī nazareth galilee secedit: vltima presentis ecclesie tempora designat quando pro ea que nunc ē vniuersali gentꝫ illius cecitate qua christianos persequi non desistit: acrior in quibusdā antichristi persecutio cōsurget Et quidem plurimis ad p̄dicationē enoch et helie a perfidia cōuersis: sed ceteris ad instinctū antichristi tota intentione cōtra fidē dimicantibus. Tu autē. ℟. O regē celi. ix. ibidē. Sine Te deū. nisi fuerit dñica. Ante lau. ℣. Puer natus. In laudib' sola an. O admirabile. hy'. cp̄m. ℣. vt in circūcisiōe. Ad bn̄dictus. an. Gaudeamus om̄s fideles saluator noster natus est in mūdū hodie p̄cessit proles magnifici germinis ꝛ p̄seuerat pudor virginitatis. Collecta. Deus q̄ salutis eter. mēo. nulla. Ad p̄ma nō dicit Confitemini. nisi fuerit dñica. Colt. Dñe scte pr. Cet̄a ꝛ ad hor. vt in die circūcisi. cū collā. Deus q̄ salutis eterne. Et si hec vigilia epyph. in dñica euen. Ad matu. Inuitat. de nati. In quolibet noctur. sola an. p̄ma cuiuslibet noc. de circūcisiōe cū. ix. p̄is et ℣. vt ibid. Sequunt sex p̄me lec. Ser-[mo leonis pape.

SAluator noster dilectissimi hodie nat' ē gaudeam' necꝫ eni fas est ibi esse locuȝ tristicie vbi natalis est vite: q̄ ꝯsūpto mortalitatis timore īgerit nobis de p̄missa eternitate letitiā. Lectio. ij.

Nemo ab hui⁹ alacritatis pticipatiõe secernitur: vna cũctis letitie cõis ẽ ratio: qz dñs noster pctĩ mortisqz destructor: sicut nullũ reatu liberũ reppit ita liberãdis omib⁹ venit. Lec. iij.

Exultet sãctus qz ppinquat ad palmã: gaudeat pctõr qz inuitat̃ ad veniã animet̃ gẽtilis qz vocat̃ ad vitam. Tu autem. Lec. iiij.

Dei nanqz filius fm plenitudinẽ tpis quã diui cõsilij inscrutabilis altitudo disposuit recõsiliãdã auctori suo naturã generis assũpsit humani vt inuẽtor mortis dyabolus pipsã qua vicerat vi- In quo xpi [cerek. L. v.

Ictu p nobis sito magno ꝛ mirabili eqtatis iure certatum est: dũ ops dñs nr̃ cũ seuissimo hoste: nõ in sua maiestate/ sed in nr̃a humilitate cõgredit̃: obũciẽs ei eã formã eandẽqz naturã: mortalitatis quidẽ nr̃e pticipẽ sed pcti totius exptẽ. Lec. vi.

Alienũ qppe ab hac natiuitate est qd̃ de oĩbus legit̃. Nemo mũdus a sorde nec infans cui⁹ est vni⁹ diei vita sup terrã. Nichil in istã singularẽ natiuitatẽ de carnis ↄcupiscentia trãsiuit: nihil de pcti lege manauit. Tu

Tres vltime lec. de euãgel.

vigilie s̃. ix. R. de dñica infra octa. nati. Te deũ. Collã ad ho. vts̃. Et ad. i. Cõfitemini

¶ In epyphania dñi. Ad pmas ves. ã. O amirabile. cũ alijs de lau. circũci. p̃s. Dixit ꝛ alij de natiui. Hymnus.

Hostis herodes ĩpie christũ venisse qd̃ times nõ aripit mortalia q̃ regna dat celestia. Ibant magi quã viderãt stellã sequẽtes preuiã lumẽ requirũt lumĩe deũ fatẽt̃ munere Lauachra puri gurgitis celestis agn⁹ attigit pctã q̃ nõ detulit nos abluẽdo sustulit. Nouũ gen⁹ potẽtie aq̃ rubescũt ydrie vinũqz iussa fundere mutauit vnda originẽ. Gloria tibi dñe qui apparuisti hodie cũ p̃re ꝛ sãcto spũ in sempiterna secula Ecce te- [Amẽ. Cpm.

Ecce testem populis dedi eum ducẽ ac p̃ceptorẽ gentibus: ecce gentẽ quã nesciebas vocabis: ꝛ gentes q̃ nõ cognouerũt te ad te current propt̃ dñm deum tuũ ꝛ sctm̃ israel qz glorificauit te. Deo grãs R. Reges tharsis. ij. o ma. V. Reges tharsis ꝛ ĩsule munera offerẽt. Reges arabuz ꝛ sabba dona adducent. An mgt an. Magi vidẽtes stellã dixerũt ad inuicẽ hoc signũ magni regis est eam⁹ ꝛ inqram⁹ eũ ꝛ offeramus ei mu-

nera aurum thus ꝛ myrrhã. Illumina q̃s dñe Colla populum tuũ ꝛ splẽdore grẽ tue cor eius sp accende vt saluatorẽ suũ incessanter agnoscat: ꝛ veracit apphendat dñm no. ꝛc. Ad cple. ã. Nato dño angeloꝝ chor⁹ canebat dicens salus deo nr̃o. Nun ꝛc. ꝑi. cões. hy⁹. Nũciũ vobis fero de supernis natus est xp̃s dñator orbis in bethleem iude sic eni ꝓpheta dixerat ante. Hunc canit letus chorus angeloꝝ stella declarat veniũt eoꝝ p̃ncipes digno celebrare cultu mistica dõa. Thus deo myrrhã tribuũt sepulto auream regi spẽm decenti dũ colunt unũ meruere trino tres dare terna. Gloriã trine monadi canamus cũ deo diue genitore proli flamini necnon ab vtroqȝ fuso corde fideli. Am. Cp. Populus gẽtiũ q̃ ambulabat in tenebris. ℣. Veniẽt ad te q̃ detrahebant tibi. Et adorabũt vestigia pedũ tuorum. Ad nũc dimit. ã. Stella ista sicut flãma chorusca et regẽ regũ deũ demõstrat magi eã viderũt et xp̃o regi munera obtulerũt. Preces solite. Et ante Dñe exaudi. ℣. Oĩs gẽtes quascũqȝ fecisti. Veniẽt et adorabũt coram te dñe. Collecta.

Deus illuminator omnium gentiũ: da populis tuis ꝑpetua pace gaudere: ꝛ illud lumẽ splẽdidũ infũde cordib⁹ nr̃is qd triũ magoꝝ mẽtib⁹ inspirasti. dñm nr̃m iesũ. Et sic dicit cõpleto. per oĩs oct. epy. Ad mat. post Dñe labia. et De⁹ in adiut. statim sequit hy⁹. Nũciũ vobis fero. vts. in cõple. In. i. noct. an. Afferte dño filij dei adorate dñm in aula scã ei⁹ ps. Idẽ. ã. Psallite deo nr̃o psallite psallite regi nr̃o psallite sapient. ps. Oĩs gẽtes an. Oĩs terra adoret te de⁹ ꝛ psallat tibi psalmum dicat noĩ tuo dñe. ꝑ. Jubilate. ℣. Reges tharsis. De ysaia. l. i

Omnes sitiẽtes venite ad aquas: ꝛ qui nõ habetis argentũ properate emite et comedite. Venite emite absqȝ argento ꝛ absqȝ vlla cõmutatiõe vinũ ꝛ lac. Quare appenditis argẽtũ nõ in panibus: ꝛ laborẽ vestrũ nõ in saturitate? Hec dicit dñs. ℟. Illuminare hirlm venit lux tua. Et gloria dñi sup te orta est allã. ℣. Et ambulabũt gẽtes in lumine tuo ꝛ reges in splẽdore ortus tui. Et glã Nota qȝ oĩa ℟ia huius diei finiũtur cum allã: sed nõ ita per octa. Lectio scda.

Audite audientes me ꝛ

comedite bonū: et delectabitur in crassitudine aīma vestra Inclinate aurem vestrā et venite ad me: audite et vivet aīma vestra: et feriam vobiscum pactum sempiternū misericordias david fidelis Hec dicit d. ℟. Reges tharsis et insule munera offerent Reges arabū et sabba dona dño deo adducēt. ℣. Omnes de sabba veniēt aurū et thus deferētes. Reges. Lec. iij.

Surge illuminare hierusalem qr venit lumē tuum: et gloria dñi super te orta est: quia ecce tenebre operient terrā et caligo populos Super te autem orietur dominus: et gloria eius in te videbitur. Et ambulabūt gentes in lumine tuo et reges ī splendore ortus tui Leva in circuitu oculos tuos et vide: omnes isti congregati sunt venerunt tibi. Filij tui de lōge venient: et filie tue de latere surgent. Hec dicit dñs. ℟. Omēs de sabba venient aurū et thus deferentes. Et laudē domino annūciantes ℣. Reges tharsis et īsule munera offerēt reges arabum et sabba dona adducent. Et laudē. In secūdo noctur. an Reges tharsis et insule munera offerēt regi domio. ps. Deus iud. an. Omnes gentes quascūqꝫ fecisti venient et adorabunt coram te dñe. ps. Inclina dñe. Sequitur Inuitato. Christus apparuit nobis. Venite adoremus ps. Venite. an. Venite adoremus eū qr ipse est dñs deus noster. ℣. Omēs de sabba venient. Sermo bti augustini epi. Lec. iiij.

Post miraculū virginei partus quo se vterus divino numie plenus saluo pudoris signo exinaniēs/ deū hoiemqꝫ profudit: deū scilicet quē susceperat: hoīnem quē ex se deo auctore formauerat: deū ī initio hoiem cū pncipio: ne aut trinitas excederet nūerum: aut divina substātia incurreret detrimentū. Post exhaustā sacrate regiōis aulam cōsciā interni federis sine documēto mariti: īter obscuras cubilis oppressi latebras et durissimi psepis āgustias in qb⁹ īfinita maiestas mēbris ꝯtractiorib⁹ stabulabat: int crepātes nesciē qrele ploratus: ac pios infātis tenerosqꝫ vagitus: dū pēdit ad vbera et vilia patit dñs in dumēta pānoꝝ: repēte nouū hodie de celo fre sydus illuxit: et totius mūdi dissipata caligine noctē cōuertit ī diē ne dies celaret in nocte. Tu ℟. Magi venerūt ab oriēte

hierosolymã q̃rẽtes ⁊ dicentes vbi est q̃ natus est cuius stellã vidim⁹. Et venim⁹ adorare dñm. ℣. Uidim⁹ stellã eius in oriẽte. Et ve. Lec. v.

Credatiã deo oĩs terra: q̃ celo loq̃t celũ. Xp̃s natus in ãgulo hodie declaratur in celo. Nõ eñi põt tm̃ nomẽ abscõdi q̃d vides sydcris indicio publicari. Pastoribus angeli: magis stella demõstrat: vtrisq; loquit̃ lĩgua celorũ: q̃ lingua cessauerat ꝓphetarũ. Pastores angelis credũt ⁊ annũciãt: magi in celo aspiciunt ⁊ adorant. Sydus nanq; igneũ arsit ⁊ frigidos gentiles accendit. Inuenit mag⁹ in nocte: quẽ iudeus erat ꝑditurus in die Lu sũt. ℟. Stella quã viderant magi in oriẽte antecedebat eos donec venirẽt ad locũ vbi puer erat. Uidẽtes aũt stellã gauisi sũt gaudio magno. ℣. Et itrãtes domũ inuenerunt puerũ cũ maria matre eius ⁊ ꝓcidẽtes adorauerũt eũ. Uidẽ. Lec. vi.

Fulgebãt tũc per totũ etheris orbẽ crebris ignib⁹ astra micãtia: ⁊ pabulo nigre noctis stellarũ ignes accẽsi claris splẽdorib⁹ radiabant. Lucebat picta nox floribus hialinis atq; int̃ alta silẽtia celestis flãme choris geminãtibus rutilabat. Tũc auroꝛe circulus occeani ꝑ obscura plagã orbite secretioris ineq̃tabat. Tũc vapores igniferos cõtinuis aquis ⁊ vasto gurgite tẽperabat. tũc luna recedẽtibus astris ꝑ mediã celi semitã pulchris aurea motibus ibat et iter suũ radijs apiens lucentes cãpos placidis accessib⁹ honestabat: dum ergo rosee polũ faces: ⁊ noctẽ fulgorãtia astra decernũt: tũc insolitum repẽte natura lumẽ extimuit. Tu. ℟. Tria sũt munera ꝓciosa q̃ obtulerũt magi dño in die ista ⁊ habent in se diuina mysteria. In auro vt ostẽdatur regis potẽtia ĩ thure sacerdotẽ magnũ cõsidera ⁊ ĩ myrrha dñicã sepulturã. ℣. Salutis nostre auctorem magi venerati sũt in cunabulis ⁊ de thesauris suis mysticas ei munerꝫ species obtulerunt. In auro. In iij. noc. an. Fluminis ĩpetus letificat allã ciuitatẽ dei allã ꝓ. Deus noster refu. an. Adorate dñm allã in aula sãcta eius allã. ps. Cãtate. i. an. Adorate deum alleluya omnes angeli eius alleluya. ꝓ. Dominus regnauit exultet ℣. Omnes gentes quascunq; fecisti venient. Secundũ mattheũ. Lectio septima.

CUm natus esset iesus i
bethleē iude in dieb⁹ he
rodis regis: ecce magi vene
rũt ab oriēte hierosolimā di
centes. Ubi est qui natus est
rex iudeoꝝ? Uidim⁹ enī stel-
lam eius in oriente et vēim⁹
adorare eū. Et reliq̄. Omel.
Sicut [bti grego. pape.
ex lectiōe euāgelica fratres
audistꝭ celi rege nato rex ter
re turbatus est: qꝛ nimiꝝ alti
tudo terrena cōfundit: cum
celsitudo celestis aperit. Tu
aũt. ℟. Hodie in iordane ba
ptisato dñ̄o apti sũt celi et si-
cut colũba sup eũ spũs man
sit et vox p̄ris intonuit hic ē
fili⁹ meus dilectus in quo mi
hi cōplacuit. ℣. Descēdet spi-
ritus sctũs corporali specie
sicut colũba in ipm ⁊ vox pa
tris audita ē. Hic ē fili⁹ me⁹.
SEd querendũ [L. vii.
nobis est q̄d nam sit q̄ð
redēptore nato pastorib⁹ in
iudea āgelus apparuit atq̄
ad adorāduȝ hũc ab oriente
magos nō angelus sed stella
perduxit. Quia videlicet iu
deis tanq̄ ratione vtētib⁹ ra
tionale aīal idest angel⁹ pre
dicare debuit gentiles vero
qꝛ vti ratione nesciebant: ad
cognoscēdũ dñ̄m nō p vocem
sed per signa pducũt: qꝛ et
illis prophetie tanq̄ fidelib⁹
nō infidelibus: et istis signa
tanq̄ infidelib⁹ nō fidelibus
data sũt. Tu aũt. ℟. Testio
niũ phibuit iohānes de eo
iesu dicēs. Quia vidi spiritũ
descēdentē sicut colũbam d
celo et māsit super eũ. ℣. Et
ego vidi ⁊ testioniũ perhibui
qꝛ hic ē fili⁹ dei. Quia vidi. L. ix
ET notandũ q̄ redēpto-
rē nostrũ cũ iā perfecte
esset etatis eisdē gētib⁹ apo-
stoli p̄dicāt: eũq̄ paruulũ et
necdum per hũani corporis
officiũ loq̄ntem stella gētib⁹
denũciat: qꝛ nimirũ ordo ra
tionis poscebat vt loq̄ntē iam
dñ̄m loq̄ntes nobis p̄dicato-
res innotescerēt: et necdum
loq̄ntem elemēta muta p̄di-
carent. Sed in oīb⁹ signis q̄
vel nascēte dñ̄o vel moriente
mōstrata sũt: cōsiderādũ no
bis est q̄nta fuerit in quorũ-
dam iudeoꝝ corde duricia: q̄
hũc nec per prophetie donũ
nec p miracula agnouit Tu
aũt. ℟. In colũbe specie spi-
ritus sanctus visus est pater
na vox audita est hic est fili-
us me⁹ dilectus in quo mihi
bene ꝯplacui. ℣. Celi aperti
sũt sup eũ ⁊ vox p̄ris audita
est. Hic est. Gloria. In colũbe.
Te deũ. Ante. l. ℣. Uidim⁹
stellā ei⁹ in oriente. Et veñ.
cũ munerib⁹ adorare dñ̄m.
Ante luciferũ [In laud. an
genit⁹ ⁊ ante secula dñ̄s sal-

uator noster hodie mūdo apparuit. ps. soliti. an. Tria sūt munera q̄ obtulerūt magi domino aur͛ thus et myrrham filio dei regi magno allā. an Apertis thesaur͛ suis obtulerūt magi dn̄o aur͛ thus et myrrham filio dei regi magno allā. an. Maria ꝛ flumina bn̄dicite dn̄o hymnū dicite fontes dn̄o allā. an. Ueit lumē tuū hierusalē ꝛ glīa dn̄i sup te orta est et ambulabūt gētes in lumie tuo allā. hy⁹. Acceisti [Hosti] her. cp. Ecce de longe venient ꝛ ecce illi ab aquilone ꝛ mari: ꝛ isti de terra australi: laudate celi et exultet t̄ra: iubilate mōtes laudē: q: cōsolat⁹ ē dn̄s ppl̄m suū. ℣. Ueniēt ad te q̄ detrahebant tibi. Et adorabūt ve. pe. t. Ante. Bn̄⁹. an Ab oriente venerūt magi in bethleē adorare dn̄m ꝛ apti s thesaur͛ suis p̄ciosa munera obtulerūt aurū sicut regi magno thus sicut deo vero myrrham sepulture ei⁹ allā. coll. Deus q̄ hodierna die vnigeitū tuū gētib⁹ stella duce reuelasti: ꝯcede ꝓpici⁹ vt q̄ iā te ex fide cognouim⁹ vsq̄ ad cōtēplādā speciē tue celsitudīs ꝑducam̄. Per eū dem. Ad horas. an. de laud. Ad. i. hy⁹. Hostis herod. ℣. Ibant magi. Glīa tibi domine qui ap. ps. sol. et. Confitemini. cap. Dn̄e miserere nr̄i ℟. Xp̄e fili dei viui cum allā. ℣. Qui apparuisti hodie. ℣. Ueient ad te q̄ detrahe. t. Et adora. Preces sol. et ante. Dn̄e exau. ℣. Om̄es gentes quas fecisti. coll. Deus qui hod. de mat. Preciosa. ꝛc. more solito. Et sic per oc. Ad iij. h⁹. Lauachra. ℣. Nouū genus. Glīa tibi dn̄e qui apparuisti. ps. soliti. Capl̄m. Seruaui te et dedi te in fedus populi dicit dominus: vt suscitares terrā ꝛ possideres hereditates dissipatas: vt diceres his qui vincti sūt exite: et his qui ī tenebr͛ reuelamī sup vias pascētur. et in oīb⁹ planis erūt pascue eoꝝ. ℟. Reges tharsis et insule munera offerēt allā allā ℣. Reges arabū ꝛ sabba dona adducēt allā. ℣. Om̄s de sabba vēient. Coll. de matu. Ad vi. hy⁹. sicut ad. i. cpl̄m. Ecce ego leuo ad gentes manū meā et ad ppl̄os dicit dn̄s: et exaltabo signū meū vultu in terra demisso: adorabūt eū ꝛ puluerē pedū eius lingent. ℟. Om̄s de sabba veniēt aur͛ ꝛ thus deferētes allā al. ℣. Et laudē domino annūciātes allā. ℣. Ueni ent ad te q̄ detrahebāt tibi. Et ad. Ad ix. h⁹. vt ad iij. cp

Surge illumiare hierlm qr venit lumē tuū ꝛ gloria dñi sup te orta est: qr ecce tenebre operiēt terrā ꝛ caligo populos: sup te aūt orietur dñs ꝛ gloria ei⁹ in te videbitur. ℟. Venient ad te q̄ detrahebant tibi allā allā. ℣. Et adorabunt vestigia pedū tuorū allā. ℣. Oēs gētes q̄scūq; fecisti. Ad. ij. vesp. oīa a͞ie de laud. p̄s. de nati. hy⁹ Hostis herodes. vrs̄. Cpm. Leua hierlm in circuitu oculos tuos ꝛ vide oēs isti cōgregati sunt venerūt tibi filij tui de longe venient: ꝛ filie tue de latere surgēt: tunc videbis ꝛ afflues: ꝛ mirabitur ꝛ dilatabitur cor tuū qn̄ cōuersa fuerit ad te multitudo maris fortitudo gentiū venerit tibi. ℣. Reges tharsis. An mḡt. an. Hodie celesti spōso iūcta est ecclesia qm̄ i iordane lauit christus ei⁹ crimina currūt cū mūerib⁹ magi ad regales nuptias et ex aqua vino facto letantur ꝯuiue allā. Colla. ꝛ ꝯple. vrs̄. ¶ In crastino ꝛ p oēs fer. infra octa. epy. Ad matu. Inuit. Xp̄us apparuit. an. vna p ordi. de no. festi sup seq̄ntes. ix. ps Afferte. Oēs gētes. Jubilate. Deus iudic. Inclina. Fūdamēta. Deus noster refu. Cātate. i. Dñs reg. exul. ℣. de festo fm fer. Eodē crastino legitur euāg. sequēs nisi fuerit dn̄ica quo casu trāsferetur ad feriā scd̄az seq̄ntē. Scd̄z Iohānē. Lec. i. In illo tpe. Uidit iohānes iesū venientē ad se ꝛ ait. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit peccata mūdi. Et re. Omē. ve. be. Iohānes baptista ꝛ p̄cursor dñi saluatoris quē diu vētūrū populis verbo p̄dicauerat: ip̄m iā veniētē ad se mox digito demōstrauit dicēs. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā mūdi. Tu. ℟. Magi venerūt. Ecce q̄ iij. de fe. L. ij. iustus inter pctōres īter impios mitis: hoc est q̄si inter lupos apparēs agn⁹: etiam pctōres ꝛ impios iustificādi habet potestatē. Sequitur hic est de quo dixi. Post me venit vir qui āte me fact⁹ est qr prior me erat. Tu. ℟. Uidētes stellā magi gauisi sūt gaudio magno. Et intrātes domū inuenerūt puer cum maria matre eius et p̄cidētes adorauerūt eū ꝛ apertis thesauris suis obtulerūt ei aurū thus ꝛ myrrhā. ℣. Stella quā viderāt i oriēte ātecedebat eos vsq; dum veniēs staret supra vbi erat puer. Et intrantes. Lectio tertia

Post me vēit vir: post me nat⁹ est i mūdo: post me

10 17 21
24 · 30

p̄dicare icipiet mūdo: q̄ āte me fact⁹ est: qui me potētia maiestatis tantū q̄tū sol lu- ciferū licet post apparēs an tecellit q2 p̄or me erat. q2 in p̄ncipio erat verbū ⁊ verbuȝ erat apud deū ⁊ de⁹ erat v̄bū. Post me venit hūanitate q̄ ideo me p̄cellit dignitate: q2 p̄or me erat diuinitate. Tu. ℞. Interrogabat magos he- rodes qđ signū vidistꝭ super natū regē stellā magnā ful- gentē cui⁹ splēdor illuminat mūdū. Et nos cognouimus ⁊ venimus adorare dñm. ℣. Vidim⁹ stellā ei⁹ in oriente. Et. Te deū. An laud. ℣. Vi dim⁹ stellā ei⁹ i oriēte. Et ve- nim⁹ cū munerib⁹ ado. dñȝ. In lau. sola an. vna de l. fes. gordi. sup p̄os soli. hy⁹. cp̄ȝ ⁊ ℣. de festo. Ad bñ⁹ ⁊ mḡt. dicūt añe seq̄ntes p ordinē ⁊ dicte repetunt. an. Viden tes stellaȝ magi gauisi sunt gaudio magno ⁊ intrantes domū obtulerūt dño aurum thus ⁊ myrrhā allā. an. Am moniti magi in sōnis ab an- gelo p aliā viā reuersi sūt in regionē suā. an. Lux de luce apparuisti xp̄e cui magi mu nera offerūt allā allā. ā. Vi- dim⁹ stellā ei⁹ in oriēte ⁊ ve- nim⁹ cuȝ munerib⁹ adorare dñm. ā. Stella ista sicut flā- ma chorușcat ⁊ regē regum deū demōstrat magi eā vide runt ⁊ xp̄o regi munera ob- tulerūt. Collecta de die epy. Mēo. de nati. tm. Ad mat. ⁊ vel. p̄ ā. O admirabile. cū al. Ad mat. ℣. Verbū caro. ad v̄s. Tāq̄ spōsus. Collect. De⁹ q̄ salu. Ad hor. vt in die epy. Ad vel. sola. ā. Ante lu ciferꝫ. p̄. Dixit dñs. cū al. de nat. hy⁹. cp̄. successiue ⁊ ℣. d̄ festo. Sup mḡt. vna an. de p̄scriptꝭ. Collecta diei ⁊ mēo. de natiuitate vt s̄. Alia die i fra octa. lec. Sermo btī au- gustini episcopi. Lec. p̄ma.

Ante paucissimos dies natalem dñi celebraui mus: hodierno aūt die mani festationē q̄ manifestari gē- tib⁹ cepit solēnitate nō min⁹ debita celebramus. Illo die natum pastores iudei vide- runt. Hodie magi ab orien- te venientes adorauerunt. [Lectio scda.

Natus q̄ppe fuerat lapis ille angularis pax duorū parie tum ex circūcisione ⁊ p̄putio non ex parua diuersitate ve- nientiū vt in illo copularent q̄ fact⁹ est pax nostra: ⁊ fecit vtraq; vnū. Lec. iij.

Hos itaq; duos dies na tiuitatꝭ ⁊ māifestatiōis dñi nostri spiritali noticia gratis simos habeam⁹. Iudei pa- stores ad eū āgelo nūciante

gentiles magi stella demonstrãte pducti sũt. Hec stella vanas cõputatiões astrologo℞ diuinatiõesq₃ confudit: cũ stellarũ adoratorib⁹ creatorẽ celi ⁊ terre adorandũ potiꝰ demõstrauit: nã ipe nouã stellã declarauit natꝰ qui antiquũ solẽ obscurauit occisus. Tu. ℟. Illuminare. cũ duob⁹ seq̃ntib⁹: ⁊ alia de die dñi ꝑ ordinẽ. Alia die. L. i.

AD partũ virgis adorãdum magi aboriẽte venerũt hũc diẽ hodie celebramus: huic debitã solẽnitatẽ debitũq₃ sermonẽ ꝑsoluim⁹. Illis dies iste ꝑm⁹ illuxit: anniuersaria nobis festiuitas redit. Illi erãt ꝑmitie gẽtiũ nos populi gẽtiũ. Lec. ij.

NObis hoc lingua apostolorũ nũciauit: stella illis tanq̃ lingua celo℞ ⁊ nobis idem apostoli tãq̃ alij celi enarrauerũt gloriam dei. Cur eni nõ agnoscam⁹ eos celos qui facti sũt sedes dei? Sicut scriptũ est. Aia iusti sedes sapiẽtie. Lec. iij.

PEr hos eni celos ille celo℞ fabricator et ihabitator intonuit: quo tonitruo mundus cõtremuit. Et ecce iam credidit magnũ sacramẽtũ In ꝑsepi tunc iacebat: ⁊ magos aboriẽte ducebat. Abscõdebat in stabulo: ⁊ agnoscebat in celo. Agnitꝰ est in celo vt appellaret epyphãia dies iste: qꝺ latine manifestatio dici potest. Alia die. Sermo beati leonis. Lec. i.

CElebrato proximo die quo intemerata virginitas humani generis edidit saluatorẽ: epyphanie nobis dilectissimi venerãda festiuitas dat ꝑseuerantiã gaudiorum: vt inter cognata℞ solẽnitatũ vicina sacramẽta exultatõis vigor ⁊ feruor fidei nõ tepescat. L. ij.

AD oim eniʒ hoim spectat salutẽ: qꝺ infantia mediatoris dei ⁊ hoim iam vniuerso declarabat mũdo: cũ adhuc exiguo detineret oppidulo. Q̃uãuis eni israeliticã gentem ⁊ ipius gẽtis vnã familiam delegisset: de qua naturam vniuerse humanitatis assumeret: noluit tñ masne intra habitatiõis angustias ortꝰ sui latere ꝑmordia: sed mox ꝯ oib⁹ voluit agnosci q̃ dignatus est oib⁹ nasci. L. iij.

TRibus igit magis i regione oriẽtis stella noue claritatis apparuit: q̃ illustrior cetis pulchriorq₃ syderibus facile in se intuẽtiũ oculos aiosq₃ conuerteret: vt cõfestim aduerteret nõ esse ociosum qꝺ tã isolitũ videbatur. Dedit ergo aspiciẽtib⁹

intellectū: qui prebuit signū Et qđ fecit intelligi fecit inq̄ri: ⁊ se inueniēdū ꝑbuit requisitus. Tu. ¶ Dn̄ica infra oct. epy. dn̄i. Sabbō ꝑceđ. ad vš sola an. Ante luciferꝝ. ps. de nati. ceł a vts. Mēo. de nat. tm̄. Cōple. vts. Ad mat. Inuita. Xp̄us apparuit In qlibet noc. sola an. ꝑma cuiuslibet nocturni festi cuȝ ps̄ is vt dictū est. ꝟ. ⁊ ℟. de fer. Sermo leonis pape. Lec. ꝑma.

Gaudete in dn̄o dilectissimi iterꝝ dico gaudete: qm̄ breui infuallo tp̄is post solēnitatē natiuitatis christi festiuitas declarationis eius illuxit. Et quem illo die virgo pepit: in hoc mundus [agnouit. Lec. ij.

Uerbum enī caro factū sic susceptiōis nr̄e temperauit exordia: vt iesus nat⁹ et credentib⁹ manifestus ⁊ persequētib⁹ esset occultus. L. iij

Iam tūc ergo celi enarrauerūt gloriā dei: et in oēm terram sonus veritatis exiuit: quādo et pastoribus exercitus angeloꝝ saluatoris editi nūciator apparuit: ⁊ magos ad eū adorādū ꝑuia stella perduxit vt a solis ortu vsq3 ad occasū veri regis generatio chorusca ret: cum rerum fidē ⁊ regna orientis ꝑ magos discerēt: ⁊ romanū imperiū nō lateret. Tu. L. iiij

Tunc etiā egypto saluator illatus est: vt gens antiq̄s erroib⁹ dedita iā ad vicinā salutē ꝑ occultā gratiam vocaref ⁊ q̄ nōdum ab animo eiecerat supstitionē: iam hospitio recipet verita[tem. Lec. v.

Merito igitur dilectissimi dies iste manifestatiōe dn̄i consecratus specialē in toto mundo obtinuit dignitatē: que in cordibus nostris digno debet splēdore clarescere: vt rerum gestarū ordinē nō solū credēdo sed etiā intelligēdo [venerem̄. L. vi.

Agnoscam⁹ ergo dilectissimi in magis adoratoribus xp̄i vocatōis nr̄e fideiq3 ꝑmitias ⁊ exultātib⁹ aīs btē spei inicia celebrem⁹. Exinde enim in eternā hereditatē cepim⁹ introire: exinde nobis xp̄m loquētia scp̄turaꝝ archana patuerūt. Et veritas quā iudeoꝝ obcecatio non recipit: oībus natiōib⁹ suū lumē iuexit. Honoretur itaq3 a nobis sacratissim⁹ dies in quo salutis nostre auctor apparuit ⁊ quē magi infantē venerati sūt in cunabulis: nos oīpotētem adoremus in celis. Tu. [Scđm lucā.

Cum factus esset iesus annorū duodecī: ascendentib⁹ illis

hierosolimā secūdū cōsuetu dinē diei festi cōsummatisq diebꝰ cū redirēt remansit pu er iesus in hierusalē: et nō co gnouerunt parentes eiꝰ. Et reliqua. Ome. ve. be. presbi.

Aperta nobis ē fr̄es charissimi scti euangelij lectio recitata: neq opus est vt i ea qd exponendo loquam. R. viij.

Describit nanq infātiā puericiāq nostri redēptoris q̄ nostre particeps humanitatis fieri dignatus est. Cōmemorat eternitatē diuine maiestatis in qua pri man sit ꝛ manet semp eq̄lis: vt videlicet incarnatiōis eiꝰ hūilitate ad mēoriā reuocata: et ipi cōtra oīm vulnera peccatorū medicamētū vere humilitatis curemus exercere: pio semp aīo recolentes quātū pro nostra salute oportebat humiliari q terra sumꝰ et cinis: si tātū summa illa potestas pro nobis hūiliari nō respuit: vt ad suscipiēda nostre fragilitatis ifirma descēderet

Speremus nos p [R. ix hūanitatis eiꝰ sacrāmenta quibꝰ imbuti sumꝰ vsq ad cōtēplandā diuinitatis eiusd gloriā posse ptingē: quā ipse ad contemplationē fidelibus suis seruis pollicetur dicens Qui habet mandata mea ꝛ seruat ea: ille est q diligit me Qui autē diligit me diliget a patre meo: et ego diligam eū et manifestabo ei meipm Te deū. Ad lau. vt̄s. Ad bꝰ an. Fili quid fecisti nobis sic ego et pater tuꝰ dolētes q̄rebamus te et qd est qd me q̄rebatis nesciebatis q in his q̄ pris mei sūt oportet me esse

Uota q̄s dn̄e [Collecta supplicātis populi celesti pietate psequere: vt ꝛ que agenda sūt videāt: et adiplēda que viderint cōualescant Per do. Mēo. de epy. p an. vna de pscriptis. ꝟ. Omnes d saba venient. Colk. diei. Itē mēo. de nat. Et nota q si dies epyphāie in dn̄ica fuerit euāgeliū pdictū. Cū esset iesus factus legek. Ad mat. i fer. iiij. ifra oc. epy. ꝛ ad mēo dicek. ā. Fili qd fecisti nobis cū collā. Uota q̄s. Sikr ad vs̄ fiet mēo. d dn̄ic. Ad hor. totū vt in die epy. Ad scdas ves. sola an. Ante lucifer. pi vt̄s. hyꝰ. cp̄. ꝛ ꝟ. de epy. Ad mḡt. an. Puer iesus proficiebat etate ꝛ gratia apud deum et homines. Collect. Uota quesu. Memo. de epy. et de natiuit. vt supius notak.

¶ Hilarij epi et cōfessoris que re infra in ordie scōꝝ. ¶ In octa. epy. Ad vespas. ā. Ante luciferū. cū alijs ꝛ pi. d natiuitate. hyꝰ. et cap̄. de festo

℟. Testimoniū. viij de mat.
epy. ℣. Reges tharsis. An
te magt. an. Baptisat miles
regem seruus dn̄m suū ioha̅
nes saluatorē aqua iordāis
stupuit colūba ꝓtestat̄ p̄r̄na
vox audita ē hic est fili⁹ me⁹.
Deus cui⁹ vnige-[Collc.
nit⁹ in substātia nostre
carnis apparuit: p̄r̄ā q̄s vt p
eū quē similē nobis foris ag
nouim⁹ int⁹ reformari mere
am̄. q̄ tecū. ⁊c. Mēo. de sctō
hylario p an. Cōfessor. ℣. A-
mauit. Collcā. Da q̄s. Item
mēo. ꝺ sctō remigio p ā. Iste
est q̄ ante deū. ℣⁹. Iustū de.
Collcā. Adesto. Itē de nati.
vtā. Cōplet. de epy. Ad ma-
tu. Inuit. Xp̄s apparuit In
i. noc. ā. p̄s. ⁊ ℣. de festo epy.
Ser. btī maxi epi. Lect. i.
Complura nobis fratres
atq; diuersa: festiuitas
p̄sent̄ diei salutariū misteri
orū sacramēta multiplicat.
Nā sicut posteritati sue fide
lis mādauit antiq̄tas: hodie
saluator hūani gn̄is celesti-
bus indiciis ostēsus: a chalde
is est adoratus. Tu autē. ℟.
Illumiare cū duob⁹ se. L. ij.
Hodie xp̄s btī iohīs mi-
nisterio fluēte iordanis
bn̄dictiōe ꝓprū baptismatis
cōsecrauit. Hodie etiā īuita-
tus ad nuptias: diuinitat̄ sue
potētiā māifestans aq̄s ver-
tit in vinū: aq̄s inq̄ꝫ vertit i vi
nū idest aquas quas scifica
uit in baptismo nobilitauit ī
Tria q̄dē] nuptiis. L. iij
hec fratres vni⁹ diei mi
steria recensem⁹ sed que per
vnū dn̄m dignatio trinitat̄
impleuit. Neq; ei aliq̄n in o-
peratione virtutū abesse vni-
tas potest aut vnq̄ separari
ab inuicē poterit quod deita
te est indiuisū. Deniq; cū ba-
ptisaretur saluator: nō se de-
esse vnigenito pater in voce:
spūs prodidit in colūba. Nō
ergo miremur fratres quib⁹
in fide ē trinitas: si tria vnū
nobis diem misteria cōsecra
uit. In secūdo nocturno due
prime aīe. ⁊ p̄s. de festo vi. A
Domo natus. ℟. Fūdamēta
℣. Iustū deduxit. Tres me
die lect. de sctō remigio vt in
fra in ordine scōꝝ. In. iij no
cturno ā. p̄s. ⁊ ℣. de fe. Altīe
lectiōes. Scd̄m mattheum
In illo tpe. Uenit iesus a
galilea in iordanem ad
iohānem vt baptisaretur ab
eo. Et reliqua. Omelia vene
Lectio sancti [bede presbi.
euangelij quam mō fratres
audiuimus magnum nobis
et in dn̄o et in seruo dat per-
fecte humilitatis exemplū.
In dn̄o [Tu aūt. L. viij
quidē: quia cum sit dn̄s
omniū non solū ab homine

seruo baptisari: sed etiã ipse ad hunc baptisandus venire dignatus est. In seruo autẽ q₂ cũ sciret pcursorẽ se ac baptistã sui saluatoris esse destinatũ: memor tamẽ proprie fragilitatis iunctũ sibi hũiliter excusauit officiũ dicens. Ego a te debeo baptisari et tu venis ad me. Lectio. ix.

Sed q₂ omnis qui se hũiliat exaltabit: et dñs qui in forma hoīs propt hoīem instruẽdos hũilis apparuit mox a deo pre q̃ntũ sup homines imo etiã sup angelos et sup oĩe qđ creatũ ẽ eminet apparuit: voce delapsa ad eũ hui⁹ modi magnifica gloria hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ ĩ quo mihi bene cõplacui. Tu Tria vitia ℟. d festo. Te deum. ℣. Vidim⁹ stel. In lau. ã. Veterẽ hoīem renouãs saluator vẽit ad baptismũ vt naturã que corrupta ẽ p aquã recuperaret ĩcorruptibili veste circũamictãs nos. pi sol. an. Te q̃ in spũ et igne purificas hũana cõtagia deũ ac redemptorẽ oẽs glorificem⁹. an. Baptista cõtremuit ꝛ nõ audet tangere scm̃ dei vticẽ sꝫ clamat cũ tremore scifica me saluator. an. Caput draconis saluator cõtriuit in iordãis flumĩe ab eius potestate oẽs eripuit. an. Magnuꝫ misteriuꝫ declarat hodie q₂ creator oĩm ĩ iordane expurgat nostra facinora. hy⁹. cp et ℣. de epia. Ante bñ⁹. an. Precursor iohãnes exultat cũ iordane baptisato dño facta est orbis terrarũ exultatio facta ẽ peccatoꝝ nroꝝ remissio sanctificans aquas ipi oĩes clamem⁹ miserere nobis. Collcã. De⁹ cuius vnigenit⁹ vt s. Mẽo. de scõ remigio p. ã. Euge serue bone. ℣. Iust⁹ ger. Collecta. Da q̃s d cõi. Itẽ mẽo. de natiuit. vt s. Ad ho. añe de lau. Ad pmã et alias hor. Coll. de matu. Cetera de epyph. Ad ij. vesoẽs añe. de laud. hy⁹. cp ꝛ ℣ vt in scdis ves. ephie. Ante mgt. an. Fontes aquaꝝ sanctificati sũt xp̃o apparẽte in gloria orbis terraꝝ haurite aquas de fonte saluatoris scificauit eñi nũc omnẽ creaturã dñs de⁹ noster. Coll. vt s. mẽo. de sctõ felice p ã. Iustũ deduxit. ℣. Amauit eũ. coll

Concede q̃s ops deus vt ad meliorẽ vitam sctõꝝ tuoꝝ merita nos puocẽt q̃tinus quorum solẽnia agim⁹ etiã actus imitemr. Per do. Item mẽo. de nati. et cõple. d epyph. vt s. ¶ Dnica pma post oct. epi. sabba. pced. ad ves. ã. Bñdict⁹. cũ aliis. ã. ꝛ pi. fer. hy⁹. O lux btã trini.

et sine añ puri. ℣. Maria mr gre. Gl'ia tibi dñe q nat⁹ Et post. Deo patri. Capl'm.

Gaudete perfecti estote exhortami: idem sapi te: pacẽ habete: et deus pa cis et dilectiõis erit vobiscũ. ℟. Uespti na or. ℣. ℣s. Ad ma gni. an. Fratres existio q̃ nõ sũt ɔdigne passiões hui⁹ tp̃is ad futurã gloriã q̃ reue labitur in nobis allã. Collcã Uota q̃s dñe. vt s̃. i dñica in fra oct. Mẽo. de sctõ. iij. lect si euen. cũ suffr. cõibus. q̃re ante kalendariũ. Ad ɔpl. ã. Miserere. ps soliti. hy⁹. Xp̃e qui lux es. et i fine vsq3 ad pu rificationẽ. ℣. Maria mater gr̃e. Gl'ia tibi dñe qui nat⁹. cp. Tu in nobis. ãte puri. ℣. Bñdict⁹ q̃ venit. Et post puri fica. ℣. Custodi nos. Ad nũc dimitt. an. Illumĩa cor. pre ces. collect. Illumĩa. Salua Ad mat. Inuita. Uenite ex ul. vel aliud. In noc. ã. Pro fidei merit. cũ aliis ac ps ꝛ ℣. ante lec. vt in psalterio ab hinc vsq3 lxx. q̃n fit de tẽpore legit ꝺ ep̃lis bti pauli vt ĩfra Quod si nulla dñica vel fer. vacãs a sctis int̃ oct. epy. et lxx. fuerit. omittentur penitus. ℟. q̃ sequũt nec re cuperãt. Primũ ℟. Dñe ne ĩ ira tua arguas me neq3 ĩ fu rore tuo corripias me. Mise rere mihi dñe qm̃ infirm⁹ sũ ℣. Timor et tremor venerũt sup me ꝛ cõtexerũt me tene bre et dixi. Miserere. Scd'm ℟. Deus q̃ sedes super thro nũ et iudicas eq̃tatẽ esto re fugiũ pauperũ ĩ tribulatiõe Quia tu solus laborẽ ꝛ dolo rẽ cõsideras. ℣. Tibi eni do mĩe derelict⁹ ẽ paup pupillo tu eris adiutor. Quia. iij. ℟. A dextr est mihi dñs ne cõmouear. Propt̃ h̃ dilata tũ est cor meũ et exultauit li gua mea. ℣. Dñs pars here ditat meę ꝛ calic mei. Pro pter hoc. Gloria. Propter. q̃rtũ ℟. Notas fecisti mihi domine vias vite. Adimple bis me leticia cũ vultu tuo de lectatiõs ĩ dextera tua vsq3 ĩ finẽ. ℣. Cõserua me dñe qm̃ in te spaui dixi dño de⁹ me⁹ es tu. Adiplebis. v. ℟. Dili gam te dñe virt⁹ mea. Domi nus firmamẽtũ meũ ꝛ refu giũ meũ. ℣. Laudãs ĩuoca bo dñm et ab inimicis meis salu⁹ ero Dñs firmam̃. vi. ℟. Dñi est t̃ra et plẽitudo eius. Orbis terrarũ ꝛ vniuersi qui habitãt in eo. ℣. Ip̃e sup ma ria fũdauit eũ: ꝛ sup flumia preparauit eũ. Orbis. Gl'ia Orbis. Tres vltime lect. de euãgelio. Scd'm iohannem

In illo tempore. Die ter cia nuptie fcte sũt ĩ cha

6

na galilee: et erat mater iesu ibi. Et re. Om. ve. be. p[re]sbit.
Quod d[omi]n[u]s noster atq[ue] saluator ad nuptias vocatus non solu[m] venire sed et miraculum ibide[m] quo co[n]uiuas letificaret facere dignat[us] est: exceptis celestiu[m] sacrame[n]tor[um] figuris etia[m] iuxta littera[m]: fide[m] recte crede[n]tiu[m] co[n]firmat. R. Ad te d[omi]ne leuaui anima[m] mea[m]. De[us] me[us] i[n] te co[n]fido no[n] erubesca[m]. V. Neq[ue] irrideat me i[n]imici mei eteni[m] vniuersi q[ui] te expecta[n]t non co[n]funde[n]t. De[us]. L. viii.
Porro taciani et marciani ceteror[um]q[ue] q[ui] nuptiis detrahu[n]t p[er]fidia q[uam] sit da[m]nabilis insinuat. Si eni[m] thoro immaculato et nuptiis debita castitate celebrati[s] culpa i[n]esset: neq[ue] d[omi]n[u]s ad eas veni re: nequaq[uam] has signor[um] suor[um] initiis co[n]secrare voluisset. R. Audia[m] d[omi]ne voce[m] laudis tue. Et enarrem vniuersa mirabilia tua. V. D[omi]ne dilexi decorem domus tue et locu[m] habitatio[n]is glorie tue. Et. L. ix.
Nunc au[tem] q[uia] bona est castitas co[n]iugalis: melior co[n]tine[n]tia vidualis: optima p[er]fectio virginalis: ad co[m]probada[m] o[mn]i[u]m electione[m] graduu[m] discernendu[m] t[ame]n meritum singulorum ex intemerato marie v[ir]ginis vtero nasci dignatus est: a prophetico anne vidue mox ore b[e]n[e]dicitur: a nuptiar[um] celebratorib[us] ia[m] iuuenis inuitat[us]: et hos sue p[rese]ntia virtut[um] honorat et ad altiore[m] celestiu[m] leticia[m] figurar[um] inuitat. Tu. R. P[e]cta mea d[omi]ne sicut sagitte infixa sunt in me: sed anteq[uam] vulnera generent in me. Sana me d[omi]ne medicame[n]to penitentie de[us]. V. Q[uonia]m iniq[ui]tate[m] mea[m] ego agnosco: et delictu[m] meu[m] co[n]tra me est sem[per] tibi soli peccaui Sana. Gl[or]ia. Sana. Te deu[m]. Ante. L. V. Mirifica. In l. a[n]te purifi. sola. an. O admirabile. p[ro]ut solet. Post vero puri. et a[m]plius cantat[ur] all[elui]a. In l. a[n]. All[elui]a. vi[de] sup[ra] pos. D[omi]n[u]s regn[auit]. Jubilate. De[us] de[us]. Super. B[e]n[e]dicite. an. Tres i[n] fornace ignis dea[m]bula[n]t et collauda[n]t d[omi]n[u]m rege[m] cane[n]tes ex vno ore hymnu[m] dicebant b[e]n[e]dict[us] es de[us] all[elui]a. v[er]s[us]. Vi deo vir[um] si[mi]lem filio dei co[n]forta[n]te[m] pueros i[n] camino ignis all[elui]a. Sup. Laudate. a[n]. All[elui]a. ter. hy[mn]us. Ex[ultet] re[x] co[n]dit. In fine vsq[ue] puri. Maria m[ate]r gratie. Gl[or]ia tibi d[omi]ne q[ui] nat[us]. post purifica. Deo patri. Cap[itulu]m.
Quicumq[ue] baptisati estis xp[ist]m induistis: o[mn]es eni[m] vos vnu[m] estis in xp[ist]o iesu domino n[ost]ro. D. g[ratias]. V. D[omi]n[u]s regnauit. Decore[m] induit. Ad b[e]n[edictus]. an. Nuptie facte su[n]t in cha-

na galilee: et erat ibi iesus cũ
maria matre eius. Collcã.
OMnipotẽs sempiterne deus q̃ cele
stia sil et terrena modera-
ris supplicatiões ppli tui cle-
menter exaudi et pacẽ tuã nris
cõcede tpib⁹. p do. Suffr. tẽ
poris. Ad pmã. hy⁹. Jã lucis
Añ puri. ã. O admirabi. ps
De⁹ in noĩe tuo saluũ me fac
etc. Cõfitemi. cũ al. cp. Dñe
mis. Rx Xp̃e fili sñ al. V. Qui
de vgie. V. Bñdict⁹ q̃ vẽit in
noĩe dñi. pces. Post puri. ã.
Adesto de⁹ vn⁹ oĩps pr̃ et fili⁹
et sp̃us scũs. p. De⁹ de⁹ me⁹.
respi. cũ al. vel lõga pma. Rx.
Xp̃e fili. V. Qui sedes. V. Ex
urge. pces etc. more sol. Ad
iij. hy⁹. Nũc scẽ nob sp̃us. ã-
te puri. an. Añ nat⁹ es. post
puri. ã. Te inuocam⁹. te ado-
ram⁹. te laudam⁹ o btã trini
BEnedi [tas. pi sol. cp.
ct⁹ de⁹ et pr̃ dñi nr̃i iesu
xp̃i q̃ bñdixit nos in oĩ bñdi-
ctõe sp̃uali ĩ celestib⁹. d. g. Rx
Inclia. vt in psalt. ¶ Ad vi.
hy⁹. Rector po. añ puri. an.
Rubũ quẽ vid. post puri. an.
Spes nr̃a sal⁹ nr̃a. honor nr̃
o btã trinitas. p. Defecit. cũ
ELegit nos deus [al. cp
ante mũdi cõstitutiõem
vt essem⁹ sci et imaculati ĩ cõ-
spcũ ei⁹ ĩ charitate. Rx. Inet
nũ vt in psalt. ¶ Ad ix. hy⁹.
Rex de⁹. ã. Ecce maria ge.
vel p⁹ puri. ã. Libera nos sal
ua nos iustifica nos o btã tri
GRatificauit [nitas. cp.
nos deus ĩ dilecto filio
suo ĩ oĩ sapiẽtia et prudẽtia:
notũ faciẽs nob ĩstaurari oĩa
in xp̃o q̃ in celis et ĩ terra sũt
ĩ ip̃o. d. Rx. Clamaui vt i psal
terio. ¶ Ad. ij. vs. ã. Sede a
dextris. ps. Dixit do. cũ al.
añis. et pis. vt in psalt. hy⁹.
Lucis creator opt. ĩ fine ãte
puri. V. Maria. et glia. post
puri. Presta pater. Caplm.
FIdelis de⁹ p q̃ vẽ voca-
ti estis in societatẽ iesu
xp̃i filij ei⁹ dñi nr̃i. d. V. Diri-
gat oro. Ad mgt. ã. Deficiẽ
te vino iussit iesus ĩpleri ydri
as aqua q̃ ĩ vinũ cõuersa ẽ alt
Coll. vt s. cũ suffr. et. Cõple.
¶ Per fer. si fiat de tẽpe. ad
mat. iult. ã e pces. et V. añ lec
vt ĩ psalt. L. d epl̃is. b. pauli
vt subseq̃nt. ¶ Fer. ij. Rx. O
magna multitudo dulcedis
tue dñe. Quã abscondisti ti-
mẽtib⁹ te. V⁹. Perfecisti eis
q̃ sperãt ĩ te ĩ cõspcũ filior ho-
minũ. Quã. Rx. Bñdicã dñz
in oĩ tpe. Sẽp laus ei⁹ in ore
meo. V. In dño laudabit aĩa
mea audiãt mãsueti et letent
Sp. Rx. Delectar ĩ dño: et da
bit tibi petitões cordis tui. V
Spera ĩ dño et fac bonitatẽ et
inhabita trã et pascer ĩ diui-
cijs ei⁹. Et da. ¶ Fer. iij. Rx

Auribus percipe dñe lachri
mas meas ne sileas a me re
mitte mihi. Q̄m incola sum
apd te ꝛ pegrin⁹. ℣. Dixi cu
stodiā vias meas vt nō delin
quā in lingua mea. Q̄m. ℟.
Statuit dñs supra petrā pe
des meos et direxit gressus
meos de⁹ me⁹. Et imisit i os
meū cāticū nouū. ℣. Expe-
ctās expectaui dñm ꝛ respe
xit me. Et imisit. ℟. Sedes
tua i sclm̄ scli v̄ga eq̄tat; vir
ga regni tui. ℣. Dilexisti iu-
sticiā ꝛ odisti iniq̄tatē ꝓptea
vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹. Uirga.
¶ Fer. iiij. ℟. Paratū cor
meū de⁹ paratū cor meū Cā
tabo et psalmū dicā dño. ℣.
Exurge gloria mea exurge
psalteriū ꝛ cythara exurgā
diluculo. Cātabo. ℟. Adiu-
tor me⁹ tibi psallā. Q̄r deus
susceptor me⁹ es deus me⁹
mīa mea. ℣. Eripe me d̄ īimi
cis meis de⁹ me⁹ ꝛ ab isurgē
tib⁹ i me libera me. Q̄r. ℟.
Exaudi de⁹ depcationē meā
intēde orōni mee. A finibus
tre ad te clamaui dñe. ℣. Dū
anxiaret cor meū i petra ex
altasti me deduxisti me. A fi
¶ Fer. v. ℟. De⁹ in te spera
ui dñe nō ꝯfūdar in etnū In
tua iusticia libera me ꝛ eripe
me. ℣. Esto mihi i deū ꝓtec-
torē ꝛ in locū munitū vt sal-
uū me facias. In. ℟. Gau-
debūt labia mea dū cātaue-
ro tibi. Et aīa mea quā rede
misti dñe. ℣. Sed et lingua
mea meditabit iusticiā tuā ꝛ
tota die laudē tuā Et aīa. ℟.
Mihi aūt adherē dño bonū
est. Ponē i dño deo spē meā
℣. Ut annūciē oēs pdicatio
nes tuas in portis filie syō.
Ponē. ¶ Fer. vi. ℟. Cōfite
bor tibi dñe i toto cord meo
ꝛ honorificabo nomē tuū in
etnū. Q̄r mīa tua dñe mag
est sup me. ℣. Et eruisti aīa ꝛ
meā ex inferno iferiori. Q̄r
℟. Mīa tua dñe magna est
super me. Et liberasti aīam
meā ex iferno iferiori. ℣. De
us iniq̄ isurrexerūt i me ꝛ for
tes q̄sierūt aīam meā. Et li.
℟. Fact⁹ est mihi dñs i refu
giū ꝛ de⁹ me⁹. In adiutoriū
spei mee. ℣. De⁹ vltionū dñs
deus vltionū libere egit. In
¶ Sabbato. ℟. Mīam ꝛ iu
diciū cātabo tibi dñe. Psal
lā ꝛ intelligā i via imaculata
qñ vēies ad me. ℣. Perābu
labā in inocētia cordis mei i
medio dom⁹ mee. Psal. ℟.
Dñe exaudi orōnem meā et
clamor me⁹ ad te vēiat. Q̄r
nō spnis de⁹ pces pauperū.
℣. Ne auertas faciem tuā a
me in q̄cūq; die tribulor icli
na ad me aurē tuā. Q̄r. ℟.
Velociter exaudi me dñe q̄r
defecerūt sicut fum⁹ dies mei

℣. De pfūdis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocē meam. ℟. Añ. lau. ℣. ꝛ i lau. ā. pt. ꝛ hy. de fer. vt post noc. cui⁹ libet fer. cp̄. de dñic. ℣. et ad bn⁹ añ e vt hñt i lau. fer. p̄ces vt ibidē. Coll. de dñica cum suffra. Ad hor. ꝛ vš vt i psalterio. ¶ Sequit legēda pro matu. dñicaꝝ ꝛ fer. hui⁹ hystorie. Incipit epl̄a bti pauli Ad romanos. Lectiones.

Paulus seruus iesu xp̄i vocat⁹ apl̄us segregatus in euāgelio dei qd̄ añ pmiserat p pphetas suos in scp̄turis scis de filio suo q̄ factꝰ est ei ex semine dauid fm carnē: q̄ p̄destinat⁹ est filius dei in virtute fm spm̄ sāctificatiōis ex resurrectiōe mortuoꝝ iesu xp̄i dñi nr̄i p quā accepim⁹ grām ꝛ apostolatū ad obediēdū fidei in oīb⁹ gentib⁹ p noīe eius in q̄bus estis ꝛ vos vocati iesu christi Omibus q̄ sūt rome dilectis dei vocatꝭ seruis sctis. Gr̄a vobis et pax a deo patre nostro et dño iesu christo.

Primū q̄dē grās ago deo meo p iesum xp̄m pro oībus vobis: qꝛ fides vestra annūciatꝛ in vniuerso mundo. Testis est mihi deus cui seruio i euāgelio filij eius qd̄ sine intermissiōe memoriā vestri facio semp in oroībus meis p vobis obsecrās si quomodo tandē aliquādo psperū iter habeā in volūtate dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos vt aliq̄d impartiar vobis gr̄e spiritualis ad cōfirmādos vos: id ē simul consolari in vobis per eā que inuicem est fidē vestrā atq͡ȝ meā.

Nolo aūt vos ignorare fratres charissimi: qꝛ sepe ppo sui venire ad vos: ꝛ phibitus sū vsq͡ȝ adhuc: vt aliquē fructū habeā ꝛ in vobis sicut et in ceteris gentib⁹. Grecꝭ ac barbaris sapiētib⁹ et insipientib⁹ debitor sū: ita quod i me promptū est: ꝛ vobis qui rome estis euāgelizare. Nō enim erubesco euāgelium. Virtus est enim in salutem omni credenti: iudeo primū ꝛ greco. Iusticia enim dei reuelatur in eo ex fide in fidē sicut scriptū est. Iustus autem ex fide viuit.

Reuelatur eniȝ ira dei de celo super omnē impietatē ꝛ iniustitiā hoim eorum qui veritatē dei in iniusticia detinent: quia quod notū est dei: manifestū est in illis. Deus enī illis reuelauit. Inuisibilia enim ipsius a creatura mūdi per ea que facta sunt intellecta cōspiciuntur: sempiterna quoq͡ȝ eius vtus ꝛ diuinitas ita vt sint iexcusabiles: quia cū

cognouissent deum nō sicut deū glorificauerūt aut gratias egerūt sed euanuerūt ī cogitatiōib⁹ suis ꝛ obscuratum est insipiēs cor eoꝝ.
Dicentes enim se esse sapiētes stulti facti sūt ꝛ mutauerunt gloriā incorruptibilis dei ī similitudinē ymaginis corruptibilis hoīs ꝛ volucrū ꝛ q̄drupedū ꝛ serpētū. Propter qđ tradidit illis de⁹ ī desideria cordis eoꝝ in īmūdiciam vt cōtumelijs afficiant corpa sua in semetipis q̄ cōmutauerūt veritatem dei in mendacium et coluerunt et seruierunt creature poti⁹ q̄ creatori qui est benedictus [in secula.
Propterea tradidit illos deus in passiones ignominie. Nā feie eoꝝ mutauerūt naturalē vsū in euz vsum qui est contra naturā. Similiter aūt ꝛ masculi relicto naturali vsu femie exarserūt in desiderijs suis in inuicem masculi in masculos turpitudinē operātes ꝛ mercedem quā oportuit erroris sui in semetipos recipiētes: ꝛ sicut nō probauerūt deum habere in notitia: tradidit illos deus in reprobum sensū vt faciant que nō ꝯueniunt repletos omni īiquitate malicia/fornicatiōe/auaricia/nequicia/plenos īuidia/homicidio/contentione/dolo/malignitate/susurrones/detractores/deo odibiles/contumeliosos/supbos/elatos inuētores malorū/parentibus non obedientes/insipientes/incōpositos/sine affectiōe/absq̧ federe/sine misericordia. Qui cū iusticiā dei cognouissent non intellexerunt: qm̄ qui talia agunt digni sunt morte: nō solū q̄ faciunt ea: sed qui cōsentiunt [facientibus. Lectiōes.
Propter qđ inexcusabilis es: o homo oīs q̄ iudicas: In quo enim alterū iudicas teipm ꝯdēnas. Eadē ei agi q̄ iudicas. Scim⁹ aūt qm̄ iudiciū dei est ₰m veritatez in eos q̄ talia agūt. Existimas aūt hoc o homo oīs qui iudicas eos q̄ talia agūt ꝛ facis ea: qm̄ tu effugies iudicium dei? An diuitias bonitatis eius et patientie ꝛ lōganimitatis cōtēnis ignorans quoniā benignitas dei ad penitentiam te adducit?
Secūdū duriciā aūt tuam ꝛ cor ipenitens thesaurisas tibi irā in die ire ꝛ reuelatiōis iusti iudicij dei q̄ reddet vnicuiq̧ iuxta opa ei⁹: his q̄dē q̄ ₰m patiētiā boni opis gloriā et honorē ꝛ incorruptionē q̄rētibus vitā eternā. his aūt q̄ ex ꝯtētione sūt: ꝛ q̄ nō

acqeſcūt vitati credūt autē iniqtati: ira τ idignatio: tribulatio et anguſtia in omnē aīam hoīs opantis malū iudei primū et greci. Gloria aūt τ honor τ pax oī operāti bonū iudeo pmum τ greco. Nō eſt eni pſonarū acceptio [apud deū. Quicūq3 eni ſi- ne lege peccauerūt ſine lege peribūt: τ quicūq3 in legem peccauerūt per legem iudicabūtur. Non enim auditores legis iuſti ſūt apud deuz ſed factores leg; iuſtificabūtur. Cum enim gētes q̄ legē nō habēt naturaliter ea que legis ſunt faciunt: eiuſmodi legem nō habentes: ipſi ſibi ſunt lex qui oſtēdūt opus legis ſcriptū in cordibus ſuis teſtimonium reddente illis cōſciētia ipſorum: τ inter ſe inuicē cogitationū accuſāti um aut etiam defendentiū i die qua iudicabit de⁹ occulta hoīm ſm euangeliū meū per ieſum xp̄m. Tu. Incipit epiſtola beati pauli apoſtoli ad Corinthios. Prima lec.

Paulus vocatus apl̄us chriſti ieſu p volūtatem dei: τ ſoſtenes frater. Eccleſie dei que eſt corinthi ſāctificatis in xp̄o ieſu vocatis ſanctis: cū oīb⁹ q̄ inuocāt nomē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i in oī loco ipſoꝝ τ nr̄o: gr̄a vobis τ pax a deo pr̄e nr̄o τ dn̄o ieſu xp̄o. Gratias ago deo meo ſemp pro vobis in gratia dei q̄ data eſt vobis in chriſto ieſu: q2 in omibus diuites facti eſt; in illo in om̄i verbo τ in omni ſciētia ſicut teſtimoniū chriſti cōfirmatū eſt in vobis: ita vt nihil deſit vobis i vlla gr̄a expectantibus reuelationē dn̄i nr̄i ieſu chriſti: qui τ confirmabit vos vſq3 in finē ſine crimine in die aduentus domini noſtri ieſu xp̄i.

Obſecro aūt vos fratres p nomē dn̄i noſtri ieſu chriſti: vt idip̄m dicatis om̄es: τ nō ſint in vobis ſciſmata. Sitis autem perfecti in eodem ſenſu τ in eadē ſcientia. Significatum eſt enim mihi de vobis fratres mei: ab his qui ſunt cloes: q2 cōtentiōes inter vos ſunt. Hoc autē dico q2 vnuſquiſq3 veſtruz dicit: ego q̄dem ſum pauli: ego autem apollo: ego vero cephe: ego autē xp̄i. Diuiſus eſt xp̄us? Nunq̄d paulus crucifix⁹ eſt p vobis: aut in nomie pauli baptiſati eſtis? Tu autem. Incipit ep̄l̄a bt̄i pauli apl̄i. [Ad galathas.

Paulus apoſtolus nō ab hoībus neq3 per hoiem: ſed per ieſū chriſtum τ deuz patrem qui ſuſcitauit eum a mortuis: et q̄ mecū ſunt omnes fratres

Ecclesiis galathie: gratia vobis et pax a deo patre et dño nostro iesu xpo qui dedit semet ipm pro pctis nostris vt eriperet nos de psēti seculo nequā: secūdū volūtatem dei et patris nostri cui est gloria in secula seculorum amen. L. ii.

Miror quod sic tam cito transferimini ab eo / qui vos vocauit in gratiā dei in aliud euangeliū qd nō ē aliud: nisi sint aliqui q vos conturbant et volūt conuertere euangeliū xpi. Lectio. iii.

Sed licet nos aut angelus de celo euangelizet vobis pterq̄ quod euāgelisauim⁹ vobis anathema sit sicut pdixi: et nunc iterum dico. Si quis vobis euāgelizauerit pter id qd accepistis anathema sit. Modo eni hoīibus suadeo an deo? Aut quro hoībus placere? Si adhuc hominibus placerē: seruus xpi nō essē. Tu aūt. ¶ Dnica. ii. post octa. epyphanie. Sabbato preceden. Ad vespas aīe et pi. fer. hy⁹. O lux btā trinitas. Capłm.

Stabiles estote et imobiles abundantes in omni ope dñi semper: scientes q labor vester non est inanis corā dño. V⁹. Vesptina orō. Ad mgt. an. Fratres pfecti estote pacem habete et deus pacis et dilectiōis sit vobiscū allā. Coll. dnice pced. cū suffr. et cplet. vts. Ad matu. in hac dnica et aliis vsq lxx. Inuit. Jubilem⁹ deo. vel aliud. ā. pi. xv. per oēs noc. vt notat supra i dnica pma: Sex lec. de epłis pauli apostoli. vt s. scripf. et tres vltie lec. d euāge. dnice. cū. R. Dne ne i ira tua. et al. de pma noc. Et si factus. iii. lect. in huismodi dnicis eue. tres medie lec. et tria media R. erūt de cob scō Et de sctō in. R. nō habeñ. ppriā legēdam fiet media R. cel a vts. Eadē noc. ii. L. vii. S. math.

In illo tpe. Cum descendisset iesus de mōte secute sūt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniēs adorabat eū dicens. Dñe si vis potes me mūdare. Et re. Omelia origēis.

Docēte in monte dño discipuli venerūt ad eum sicut alacres: sicut domestici: sicut proximi: sicut amici vel fratres. Ideo ait dñs ad eos. Vos estis sal terre et vos estis lux mūdi. Tu aūt L. viii.

Nunc vero descēdēte domino de mōte turbe secute sūt eū que in mōte ascēdere nō potuerūt vt pigri populi vt negligentes vt imperfecti. Cū dño soli discipuli in montē ascenderūt et tardiores deorsū steterunt. Sic et

modo vigilantes et alacres
et fideles aie: deũ timẽtes et
dñm diligentes: regna cele-
stia desiderãtes: dñz seqntes
post dñm in illũ celestẽ mon-
tem ascẽdũt: audientes apo
stolũ dicentẽ: q̃ sursũ sũt sapi
te ubi xp̃s ẽ i dextra dei sedẽs
D Escendente [Lect. ix.
nũc dño hoc est inclinã
te se ad infirmitatẽ et impo-
tẽtiã ceterorum: misertus ẽ im
perfectioni eorum vel infirmita
ti: secute sũt eũ turbe multe.
Aliquanti propter caritatem
aliqñti propter doctrinã: ali
quanti propter ammirationẽ
& curationẽ. Et ecce homo le
prosus vnus ex illis q̃ curã que-
rebant qui leuamẽ desidera
bãt et ecce leprosus veniens
adorabat eũ dicẽs. Domĩe
si vis potes me mũdare. De
orsũ currẽs rogas o hõ: et in
mõte nihil dicis. Quare sic:
Qr tp̃s et tpa oĩ rei sub celo
tp̃s doctrine et tp̃s curatõis
Tu. Te deũ. Ante. l. ℣. et in
laud. añe. p̃l. et hymnus. vrs
in dñica prima. Capitulum.
C Haritas dei et dilectio
proximi maneat vobis-
cũ: et pax xp̃i in cordibus v̄ris
replẽs corda et corpa vestra
℣. Dñs regñ. decorẽ induit.
Ad. Bñ. an. Cũ aũt descen
disset iesus de monte ecce le-
prosus veniẽs adorabat eum

dicẽs domĩe si vis potes me
mũdare et extendens iesus
manũ tetigit eũ dicens volo
O Mp̃s [mũdare. Collectã
sempiterne deus ĩfirmita-
tẽ nostrã propicius respice: at
que ad protegendũ nos dexte
ram tue maiestatis extende
Per do. Suffr. Ad. i. et ad
alias ho. ac. ii. vel. vt superius
in p̃ma dñica notat. cũ cap.
seqn. et coll. d mat. Ad. iii. cp̃
S Tate in fide viriliter agi-
te et confortamini et oĩa v̄ra
ĩ charitate fiãt. d. Ad vi. cp̃.
H Ec est voluntas dei scti
ficatio v̄ra vt sciat vnus-
quisque suum vas possidere in
sanctificatiõe et honore. Ad
N On sumus positi [ix. cp̃.
in iram sed in acquisiti
onem salutis: om̃es filii lucis
et filii dei sumus. d. Ad. ii. vs.
G Audete sine [Capitulum.
intermissione orate: in
omnibus gratias agite: hec ẽ
eñi voluntas dei in xp̃o iesu
in om̃ibus vobis. ℟. Dirigatur
Ad. Mgr. an. Dñe non sum
dignus vt intres sub tectũ me
um sed tm̃ dic verbo et sana-
bitur puer meus. Collcã vrs
cu suffragiis. Per ebdom.
legitur de epistolis btĩ pauli
suprascriptis. Cetera p̃ ma
tutiñ et hor. vt in ebdo. p̃ma
cũ cap. et collcã dñice p̃senti
¶ Dñica. iii. sabbato prece-

denti. Ad vesp̃as cpm.
Gratias agere debem⁹ deo pro oĩbus ĩ nomĩe dñi iesu: fidelis autē de⁹ est q̄ confortabit nos et custodiet nos a malo. D.g. ℣. Vespti na orō. Sup mgt an. Fres cōfortamini in gratia dei q̄ est ĩ xp̄o iesu dño nostro allã. Collecta. Omp̃s sempit̃ne. dñice imediate pcev. cet̃a vt in sabbō p̃cev. Cōpleto. cōe. Ad matut. vt ordinatũ ē sup̃ra cũ his trib⁹ lec. Lec. vii.
In illo [Scdm matth. tp̃e. Ascēdēte iesu in nauiculã secuti sũt eũ discipuli eius. Et ecce motus magn⁹ factus est in mari ita vt nauicula op̃irẽt fluctib⁹. Et reli.
Ingre [Omelia origenis. diēte dño in nauiculã secuti sũt eũ discipuli et⁹ non imbecilles: sed firmi/ et stabiles in fide/mansueti et pii: sp̃ernentes mundũ/ non duplici corde sed simplici. Lec. viii.
Hii ergo secuti sunt eum: nō tam gressus eius sequentes: sed magis sc̄titatē comitãtes et iusticiã eius cōsectantes. Et ecce tēpestas magna facta est in mari ita vt nauicula operirẽt fluctibus. Cum enim multa magna et miranda ostendisset in terra: transiit ad mare vt ⁊ ibidē adhuc excellentiora opera demonstraret: q̄tinus terre marisq; dñm se esse cũctis ostenderet. Tu. Lec. ix.
Ingressus ergo nauiculam fecit turbari mare: commouit ventos/ concitauit fluct⁹. Cur hoc? Ideo vt discipulos mitteret in timorem ⁊ suum auxiliũ postularent: suã q; potētiam rogãtibus manifestaret. Illa tempestas non ex sese oborta ē: sed potestati paruit imperãtis eius qui educit vētos de thesauris suis: qui terminũ mari arenã constituit Dixit enim ei vsq; huc venies ⁊ nō supergredieris: sed ĩ temetipso cōfringentur fluct⁹ tui. Huius ergo iussione ⁊ precepto orta est tempestas ĩ mari. Tu autem. In laudi. vtō
Nemini quicq̄ [Cpm. debeatis nisi vt inuicē diligatis: qui enim diligit p̃ximũ legem impleuit. Deo gratias. ℣. Domin⁹ regnauit decorem induit. Ad bñdictus. an. Ascendente iesu in nauiculã ecce motus magnus factus est in mari ⁊ excitauerũt eũ discipuli ei⁹ dicētes: dñe salua nos p̃imus
Deus q̄ nos ĩ tã [Colla tis p̃iculis cõstitutos p̃ humana scis fragilitate nō posse subsistere: da nobis salutem mētis ⁊ corporis vt ea

que pro pctis nostris patimi
te adiuuante vincamꝰ. Per
dñm. Suffr. ꝛ ad horas vt̃s
Dilectio [Ad. iij. cp̃m.
pximi malum nõ ope-
ratur: plenitudo ergo legis
est dilectio. R. et V. vt i pma
dnica. Coll. vt̃s. Ad vi. cp̃m
Gratias ago deo meo q
me confortauit in chri-
sto iesu dño nostro. Ad. ix.
Superabũdauit [cp̃m.
in nobis gr̃a dei nostri
in fide ꝛ dilectione que est in
xp̃o iesu dño nr̃o. Ad scd̃as
Fidelis vespas. Cp̃m.
sermo ꝛ omni acceptio
ne dignus: quia iesus xp̃us
venit in hunc mũdũ ad con-
firmationẽ illorum qui credi
turi sunt in vitam eternam.
V. Dirigat oratio. Ad mgt.
an. Surgens iesus impera-
uit ventis ꝛ mari et facta est
trãquillitas magna ꝛ mira
ti sũt vniuersi. Collecta. De
us qui nos. ꝛc. vt̃s. Nota q
si fuerint plures dominice q̃
tres inter octa. epyphanie ꝛ
lxx. resumũtur añe sabbato
rũ sup magt. ꝛ capl̃a p̃dicta
Item nota q si pp̃ter ppin-
quitatẽ. lxx. aliquas ex tri-
bus dñicis premissis rema-
nere contingat: restaurant
in vltima ebdomada ãte. lxx
etiam priuãdo viii. lecti. du-
pli cuiuscũq̃ faciẽdo de illis
memoriã ad matu. ꝛ ves. per
an. euãgelioꝝ. Alie vo dñice
sequẽ. nõ restaurant. ¶ Dñi
ca. iiij. L. vij. Scd̃m matth.
In illo tp̃e dixit iesus di
scipulis suis parabolã
hãc. Simile factũ est regnũ
celorũ homini q seminauit bo
num semen in agro suo. Cum
aũt dormirẽt hoies venit ini
micus eiꝰ ꝛ supseminauit zi-
zania i medio tritici. Et rel.
Omel. bti hieronymi pbr̃i.
Hec scd̃a parabola est cũ in
terp̃tatiõe sua nõ stati posi-
ta: sed interiectis alijs para
bolis edisserta. Tu. L. viij.
Hic enim pponit: ꝛ po-
stea dimissis turbis ve-
nitur domũ. Et accedunt ad
eum discipuli eius rogãtes.
Edissere nobis parabolã zi-
zaniorum agri Aliam para
bolam proposuit eis dicens
Sedebat dñs in naui: tur-
ba stabat in littore. Illi pcul
discipuli vicinius audiebãt.
Tu autẽ. Lectio nona
Proponit eis et aliã pa-
rabolã q̃si diues pater-
familias inuitatos diuersis
reficiẽs cibis: vt vnusquisq̃
sm̃ naturã stomachi sui va-
ria alimẽta pciperet: vnde ꝛ
in p̃ori parabola nõ dixit al-
teram sed aliã. Si enim p̃mi
sisset alterã: expectare t̃ciã
nõ poteramꝰ. Premisit aliã

vt plures sequant̃. Tu. Ad bñ⁹ an. Simile factũ est regnũ celoꝝ hoi qui semiauit bonũ semẽ i agro suo cũ aũt dormirẽt hoies venit inimicus ei⁹ ꝛ supseminauit zizania in medio tritici et abijt. Colk̃a.

Familiã tuã qs dñe ꝯtinua pietate custodi vt q̃ in sola spe gr̃e celestis innitit̃ tua semꝑ ꝓtectione muniat̃. Per dominũ.

Suffꝛ. Ad vel. sup mgt. an. Dñe nõne bonũ semẽ semĩasti in agro tuo vnde ergo habet zizania ꝛ ait illis hoc fecit inimic⁹ homo. Ceƚa vt̃s.

Dñica.v. Scd̃m matth.

In illo tp̃e. Interrogauit iesũ vnus de scribis qꝛ videbat illos cõquerẽtes: ꝛ videns qꝛ bene respõdisset illis interrogauit eũ q̃d esset primũ oĩm mãdatũ. Et reliq̃.

Omelia beati iohannis epi

Et iterrogauit eũ vn⁹ legisdoctor. Cõuenerũt vt multitudine vincerẽt quẽ ratione supare nõ poterãt. A veritate nudos se esse ꝓfessi sũt qui multitudine se armauerunt

Dicebãt eni [Lec. viij. apud se vnus loquat̃ ꝓ oib⁹ ꝛ oẽs loq̃nt̃ ꝑ vnũ: vt si q̃dẽ vn⁹ vicerit oĩs videam̃ victores: si ãt vict⁹ fuerit vel sol⁹ videat̃ ꝯfusus. l. ix.

O Pharisei q̃ oĩa ꝓpt̃ homines cogitatis ꝛ facit[is] primũ q̃dẽ veniẽtes cũ vno vincẽdi estis per vnũ. Tñ pone qꝛ vno victo hoies nõ intelligũt oẽs vos esse victos: nunq̃d ꝯsciẽtie vr̃e nõ sentiũt se esse ꝯfusas vel eius eni est cõsolatio q̃ in seipso ꝯfusus est quod ab alijs ignorat̃. Tu. Ad bñ⁹. an. Magister q̃d ẽ mãdatũ magnũ i lege ait illi iesus diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo allã. Coll.

Conserua ppl̃m tuũ de⁹ ꝛ nomi tuo fac deuotuz vt diuinis subiect⁹ officijs ꝛ tẽporalia virilit̃ agat ꝛ et̃na dona ꝑcipiat. ꝑ do. Ad mg̃t an. Vidẽs iesus qꝛ sapiẽter respõdiss; scriba dixit illi nõ es lõge a regno dei alleluya Suffꝛ. ꝯple. ꝛc. vt̃s dictũ ẽ.

Dñica in lxx. Sabbõ ꝑcedẽ. ad vs̃ sup ꝑos. Bñdict⁹ ꝛ quolibet alio fer. an. Allã.

Alleluya dul [iij. Ps⁹. ce carmen vox ꝑhẽnis gaudij alleluya laus suauis choris est celestib⁹: q̃ canũt dei manẽtes in domo ꝑ scl̃a Allã leta mat̃ ꝯciuis hirl̃m allã vox tuoꝝ ciuiũ gaudentiũ exules nos flere cogunt babylonis flumina. Allã nõ meremꝰ nũc ꝑhenne psallere alleluya nos reat⁹ cogit intermittere tp̃s instat quo ꝑacta lugeamus crimina.

Unde laudādo ꝑcam̄ te be-
ata trinitas vt tuū nobis vi-
dere pascha des in ethere q
tibi leti canam⁹ allā ꝑpetim
Accedam⁹ [Amē. cpm
A vero corde in plenitu-
dinē fidei: teneam⁹ spei nr̄e
ꝯfessionē: fidelis est eni q re
promisit. D.g. R̷. Allā allā
V̷. Dñs regnauit dñs deus
noster ops gaudeam⁹ ꝛ exul
tem⁹ ꝛ dem⁹ gl̃iam ei. Allā
Ḡria. Allā. V̷. Uespertina orō
ꝛc. Añ mḡr. ā. Allā audiui
q̄si vocē magnā turbaꝝ mul
taꝝ i celo dicētiū allā laus ꝛ
gl̃ia ꝛ virt⁹ deo nr̄o est qꝛ va
ꝛ iusta iudicia ei⁹ sūt allā: ꝛ
iteꝝ dixerūt allā. Collā. Pre
ces populi tui. vt s̃ra ad ma
tu. Bñdicam⁹. cū allā. Me-
moria nulla nisi de scō si ac
ciderit: vel de nat. si ante pu
rificationē. Ad vš̄ beate ma
rie et ad om̄es horas ab hic
vsq₃ pascha post Deus in ad
iuto. dicto Gloria patri. loco
Allā. dicit̃ Laus tibi domīe
rex eterne glorie. Et nota ꝙ
si in hoc sabbato lxx. euene.
festū duplū fient nihilomin̄
vespe de eo cū memo. de lxx
ꝑ R̷. an. V̷. ꝛ collectā. Nullū
tñ fes. ix. lec. celebrat̃ dñica
in lxx. excepto festo purifica
tiōis bt̃e virginis qđ semper
celebrat̃ suo loco: et eo casu
vespere erūt de purificatiōe
ꝛ fit solū mēo. de lxx. Ad cō
ple. an. Miserere mihi dñe
ꝛ exaudi orōnē meā. ps. Cū
inuocarē. cū alijs sol. Hy⁹.
IEsu saluator seculi ver-
bū patrꝫ altissimi: lux lu
cis inuisibilis custos tuoruꝫ
peruigil. Tu fabricator om
niū discretor atq₃ tempoꝝ
fessa labore corpora noctis
quiete recrea. Te depreca-
mur supplices vt nos ab ho-
ste liberes ne valeat seduce-
re tuo redemptos sanguine
Ut dū grauí in corpore bre
ui manemus tempore: sic ca
ro nostra dormiat vt mēs so
porem nesciat. Sit xp̄e rex
piīssime tibi patriq₃ gl̃ia cū
spiritu paraclito et nūc et in
perpetuū. Amē. Et dicitur
hic hymnus vsq₃ ad sabbatū
xl. Cetā more solito. Ad ma
tuti. Inuitato. Uenite exul
temus dño. Jubilem⁹ deo sa
lutari nr̄o. In singulis noc.
an. Pro fidei meritis. cum
ps ꝛ V̷. āte lec. vt in psalt̃io.
Sermo beati iohannis epi.
DIgnitas hu [Lec. i.
mānē originis facile ag
noscit̃ cōsiderata sublimita-
te auctoris. Nec eniꝫ facile
poterat esse vel leue qđ ma-
nus sacra cōfixit: et celestis
flatus in vitalem substantiā
animauit. Tu autē. R̷. In
principio fecit deus celum ꝛ

terrã et creauit in ea hoīem Ad ymaginē ⁊ similitudinē suã. ℣. Formauit igit̃ de⁹ hominē de limo terre: et īspirauit in faciē ei⁹ spiraculū vite. Ad ymaginem. Lectio. ij.

Maxime cū ideȝ artifex deus potestatē suaȝ in oēm fabricã mundi eidē hoī fuerat traditur⁹: vt quē secūdū p̄sidē post se facere disposuerat eūdem faceret plenū atq; p̄fectū habentē i sese et dignitatē qua p̄celleret ⁊ potestatē qua cūctis aīantib⁹ imparet. ℟. In p̄ncipio de⁹ creauit celū et terrã ⁊ spirit⁹ dñi ferebat̃ sup̄ aquas. Et vidit deus cūcta que fecerat ⁊ erãt valde bona. ℣. Igit̃ perfecti sūt celi et terra et oīs ornat⁹ eoꝝ. Et vidit. Lec. iij.

Soli seruiēs illi a quo fuerãt ei cūcta subiugata vt imperaret mūdo seruiret deo: creatorē susciperet: creaturã sibi parē compelleret: tm̃q; ditionis sese dño debere p̄spiceret: q̄ntū ip̄e a creatura exigeret: habēs in p̄p̄a potestate et obediētiã et ɔtēptū: obediētiã q̄ viueret: ɔtēptū quo digne p̄ merit; interiret. Tu autem. ℟. Formauit igitur dñs hominē de limo terre: et īspirauit in faciem eius spiraculū vite. Et factus est homo in animã viuētem. ℣. In p̄ncipio fecit de⁹ celum et terrã et creauit i ea hoīem. Et fact⁹ est. Lec. iiij.

Unde effectū est vt contennēdo mortē incidēt qui obediendo viuere potuisset. Unde potestatē ɔcessaȝ dū in ɔtēptū protulit: ⁊ vite p̄uilegiū p̄didit et mort; sibi sentētiã acq̄siuit. Et tñ creatura adhuc ei⁹ seruat īperiū licet ip̄i creatori suo denegarit obsequiū. Unde apparet quid sue felicitati detraxerit cū pctōꝝ merita ei⁹ statū adhuc mutare nō possint. ℟. Tulit ergo dñs hoīem ⁊ posuit eū in paradisū voluptatis vt operaret̃ et custodiret illū. ℣. Plantauerat quoq; dñs deus paradisū voluptatis a principio in quo posuit hoīem quē formauerat. Ut ℟. v.

Grauaris homo in isto grauar; : et inexcusabili pena constringeris. Cōtēnis creatorē et eius imperas creature. Despic; dñȝ et de ei⁹ exigis creatura seruiciū. Bn̄ficijs dei homo p̄frueris: ⁊ eius potentiã non extimescis. Et cum tibi p̄ eū cuncta deseruiant: solus illi ip̄e nō seruis. Bis delinquis et geminū ac duplex crimē incurris: dū nec pro ɔditiōe vt seru⁹ obsequer; : nec p̄ potestate data: domio famula

ris. ℟. Dixit dñs deus non ē bonū esse hominem solū. Faciam⁹ ei adiutoriū simile sibi. ℣. Adam vero non inueniebatur similis dixit quoqꝫ deus. Faciam⁹ ei adiut. L. vi.

Ubi celū in die splēdore lucis vestitur: et solis fulgorib⁹ decorat. In nocte clarissimo lune speculo et astroꝝ fulgore vario polus ipse lustrat: vt diei noctisqꝫ vicissitudine et numerositas tpm dinoscatur et post diurnū laborē: miserꝫ mortalibus requies pbeat. Suis institutꝫ cūcta deseruiūt: solus homo deo non seruis. Quid si tibi vniuersa natura cōstant edicere: ego tibi a dño rerū parere pcepta sum: ego circa te iussa iplere: instituta seruare: nascētia cuncta tribuere: genitoris imperio iussa sum Deniqꝫ pareo: obtēpero fuio ⁊ te mutato non mutor. Pareo inqꝫ rebelli: obtēpero pcaci: deseruio ɔtemptori. Tu.

℟. Immisit dñs soporem in adā ⁊ tulit vnā de costꝫ eius ⁊ edificauit costā quā tulerat dñs de adā i mulierē. Et adduxit eā ad adaꝫ vt videret qd vocaret eā ⁊ vocauit nomen ei⁹ virago qꝛ d viro sūpta ē. ℣. Cūqꝫ obdormisset tulit vnaꝫ de costꝫ ei⁹ ⁊ repleuit carnē p ea: Et ad. Scdꝫ mat. L. vij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolaꝫ hanc. Simile est regnū celorū homini prīfamilias q exiit pmo mane ɔducere operarios in vineā suā. Et reliqua

Omelia btī gregorij pape.

Regnū celorū prīfamilias simile dicit qui ad excolēdā vineā suā operarios ɔduxit Tu aūt. ℟. Dū deābularet dñs i paradisū ad aurā post meridiē clamauit ⁊ dixit adā vbi es audiui vocē tuā dñe. ⁊ abscōdi me. ℣. Vocē tuā audiui in paradiso ⁊ timui eo qꝫ nud⁹ essem. Et ab. Lec. viij.

Quis vero patrisfamilias similitudinē rectius tenet qꝫ cōditor noster qui regit quos ɔdidit: ⁊ electos suos in hoc mundo possidet q̄si subiectos dominus in domo Qui habꝫ vineā vniuersā scilicet ecclesiā: q ab abel iusto vsqꝫ ad vltimū electū qui i fine mundi nasciturus est: quot scōs ptulit q̄si tot palmites misit. ℟. Ecce adam q̄si vn⁹ ex nobis fact⁹ est sciēs bonū et malū. Videte ne forte sumat de ligno vite et viuat in eternū. ℣. Fecit quoqꝫ dñs de⁹ ade tunicā pelliciā ⁊ induit eū: et ait. Videte. Lect. ix.

Hic itaqꝫ paterfamilias ad excolendā vineā suā mane: hora tcia: sexta: nona

et vndecima operarios ꝯducit: qꝛ a mūdi hui⁹ inicio vsqꝫ in finē ad erudiendaꝫ plebē fideliū ꝑdicatores cōgregare nō desistit. Ad erudiendā ergo dñs plebē suā quasi ad excolēdā vineā suā nullo tꝑe destitit oꝑarios mittere qꝛ ⁊ prius ꝑ patres et postmodū per legisdoctores et prophetas ad extremū vero ꝑ apostolos dum plebis sue mores excoluit: quasi ꝑ operarios ī vinee cultura laborauit. ℟. Ubi est abel frater tu⁹ dixit dñs ad caym nescio domine Nunquid custos fratrꝭ mei sū ego? et dixit ad eū quid fecisti. Ecce vox sanguis fratris tui clamat ad me de terra. ℣. Maledictus eris sup terraꝫ que aperuit os suū ⁊ suscepit sanguinē fratrꝭ tui de manu tua. Ecce vox. Gl̃ia pri. Ubi est abel. Non dicit. Te deū. vsqꝫ pascha. Sed in mat. nouem lectionū vlti. ℟. Repetitur. Ante lau. ℣. Mirifica Miserere mei [In laud. an. deus et a delicto meo mūda me quia tibi soli peccaui. ps Miserere. an. Confitebor tibi dñe quoniā exaudisti me. ps. Confitemi. De pma. an. Deus de⁹ meus ad te de luce vigilo quia fact⁹ es adiutor meus. ps. Idem. an. Bñdict⁹ es ī firmamēto celi et laudabilis in secula de⁹ noster. Cā. Bñdicite. an. Laudate dñm de celis. ps. Idem. hy⁹ Eterne rex cōdi. ī psalt. cap. Gratias agam⁹ deo qui est ymago dei inuisibilis ꝑmogenit⁹ oīs creature: qꝛ in ip̄o cōdita sūt vniuersa in celo et in terra visibilia et inuisibilia: siue throni: siue dñatiōes siue ꝑncipat⁹ siue potestates: oīa ꝑ ip̄ꝫ ⁊ in ip̄o creata sūt et ip̄e est ante oēs et in ip̄o oīa constāt. ℣. Dñe refugiū factus es nobis. A generatiōe et ꝓge. Ad bñ⁹ tota añ ā. Simile est regnū celoꝝ homi prīfamilias qui exijt ꝑmo mane cōducē oparios in vineam suā. dicit dñs Collcā. Preces populi [tui q̄s dñe clemēter exaudi: vt qui iuste pro peccatis nostrꝭ affligimꝰ pro tui nominis gloria misericorditer liberemꝰ. Per do. Meo. nulla. Ad pma. an. Simile ē regnū celoꝝ. vts. p. Deus de⁹ me⁹ respice in me. cū alijs et loco pi. Confitemi. dicit. ps Dñs regn̄. deco. indut⁹ est ⁊ sic in dñicis qn̄ fit de tꝑe vsqꝫ pasc. cet̃a more sol. Ad. iij. ā. Cōuētiōe aūt facta cū opaijs ex denario diurno misit eos in vineam suam. Cplm. Nolite amittere ꝯfidentiā vestrā q̄ magnā ha-

bet remuneratione iust⁹ aūt ex fide viuit. ℟. Adiutor me us esto deus. Ne derelinquas me. ℣. Neq; despicias me deus salutar; meus. Ne de. ℣. Ego dixi dn̄e miserere mei. Collect̄ de mat. Ad vi. ā. Dixit pr̄familias opariis suis qd hic stat; tota die ociosi at illi rn̄dētes dixerūt q: nemo nos cōducit ite in vineā meā et qd iustū fuerit dabo vobis

Non sumus [Capl̄m. substractōis filij in perditionē: sed filij in acqsitionē aie: i xp̄o iesu dn̄o nostro. ℟. Deus misereat nr̄i. Et bn̄dicat nos. ℣. Illumiet vultū su um sup nos et misereat nr̄i. Et bn̄d. ℣. Dn̄s regit me. ꝛc. Collect̄ vt s. Ad ix. an. Voca oparios et redde illis mercedem suā dicit dn̄s. Capl̄m.

Pacē sequimi cū oībus ꝛ s̄cimoniā sine q̄ nemo vidébit deū. tāquā eni filijs vobis offert se deus. ℟. Spes mea dn̄e. A iuuētute mea. ℣. In te ɔfirmat⁹ sū ex vtero d̄ ventre matris mee tu es me us protector. A iuuētute. ℣. Ab occultis meis. Coll. vt s. ¶ Ad scd̄as vesp. an. Sede a dextris. ps. Dixit dn̄s. cū al āñis ꝛ p̄is. de dn̄ica. hy⁹. Lucis creator op. Ibidē. Cpl̄m.

Pax xp̄i exultet in cordibus vestris: in qua ꝛ vocati estis i vno corpore gr̄as agentes deo et patri p iesū xp̄m dn̄m nostrū. Deo gr̄as ℣. Dirigatur. Ante mḡt. ā. Hij nouissimi vna hora fecerūt et pares illos nobis fecisti qui portauim⁹ pond⁹ diei et estus. Collect̄ vt s. Memo. nulla nisi de scto vel de nati. si ante puri. Cōple. vt s. Fer scd̄a ꝛ alijs fer. p ebd̄ quādo agit de tp̄e. Ad matu. Inuitato. añe. p̄i. ꝛ ℣. āte l. d noc cuiuslibet fe. vt i psalt. Tres lec. de libro genesis. vn̄ legit fm̄ oportunitatē tp̄is p fer. vsq; ad xvij. dies feriales añ dn̄icā qua cantat. Isti sūt dies vt subseqnter habet. Prima die vacante. ℟. In pncipio fecit deus. om̄ū de dn̄ica ℟. In pncipio deus creauit celū et terrā. scd̄m ibidē. ℟. In sudore vultus tui vesceris pane tuo dixit dn̄s ad adam Cum operatus fueris terrā non dabit fruct⁹ suos sed spinas et tribulos germinabit tibi. ℣. Quia audisti vocem vxoris tue et comedisti de ligno ex quo preceperam tibi ne comederes maledicta terra in opere tuo. Cū. Deinde ℟. de dn̄ica repetunt. Ante lau. ℣. et in l. añe. p̄i. ꝛ hym. de feria. cp̄m de dn̄ica. ℣. Repleti sumus mane. Ad benedict⁹ an. vna de infra script

Preces magne. cũ ps. Mi-
serere. Colleã de dñica ⁊ suf
fra. vt infra. Ad pmã. ã. Be
ati qui ambulãt. cetera vt i eb-
do. post dñicã. i. ab oct. epy.
Ad. iij. ⁊ ad alias ho. vt ibid
Cpm. ℞. et ℣. de dñica. pces
et in fine. ps. Miserere. coll.
vts. Ad vs. ãe. pi. et hy⁹. fer
Cap. de dñica dicũt successi
ue. ℣. Dirigatur oro. Ad mgr
et bñdictus dicũt añe seqn.
per ordinẽ. an. Dixit aũt pa
terfamilias amice non facio
tibi iiuriaz nõne ex denario
cõuenisti mecũ tolle qđ tuuz
est et vade. an. Ite et vos i vi
neã meã et quod iustũ fuerit
dabo vobis. an. Non licet mi
hi facere qđ volo an ocul⁹ tu-
us nequã est qꝛ ego bon⁹ suz
dicit dñs. ã. Simile ẽ regnũ
celoꝝ. an. Cõuentõe aũt fcã
an. Dixit paterfamilias. an
Voca operarios. vts. Preces
de mat. cũ colleã de dñica et
suffragiis. ¶ Sequitur legeñ
per ebdo. vts. Lectiones.

IN principio creauit de⁹
celum et terram. Terra
autem erat inanis et vacua
et tenebre erant super faciẽ
abyssi: et spiritus domini fe-
rebatur sup aquas. Dixitqꝫ
deus. Fiat lux. et facta ẽ lux
Et vidit deus lucẽ ꝙ esset bo-
na: ⁊ diuisit lucẽ a tenebris
Appellauitqꝫ lucem diem: ⁊
tenebras noctẽ. Factũqꝫ est
vespere et mane dies vnus.
Dixit quoqꝫ de⁹. Fiat firma
mentũ in medio aquarũ: et
diuidat aquas ab aquis. ⁊ fe
cit deus firmamentuz. Diui
sitqꝫ aquas que erãt sub fir-
mamento ab his que erãt su
per firmamentũ. Et factum
est ita. Vocauitqꝫ de⁹ firma-
mentũ celum. Et factum est
vespere et mane dies secun-
dus. ¶ Dixit vero deus. Cõ-
gregẽtur aque que sub celo
sũt in locũ vnuz: et appareat
arida. Factũqꝫ est ita. Et vo
cauit deus aridã terrã cõgre
gatiõesqꝫ aquaꝝ appellauit
maria: Et vidit deus ꝙ esset
bonũ ⁊ ait. Germinet tra her
bã virentẽ et facientẽ semen
et lignũ pomiferum faciens
fructũ iuxta gen⁹ suũ: cuius
semen in semetipo sit sup ter
ram: et factuz est ita. Et pro
tulit terra herbam virentem
et afferentem semẽ iuxta ge
nus suum: lignumqꝫ faciens
fructum ⁊ habens vnũ quod
qꝫ sementem secundum spe-
ciem suam. Et vidit deus qđ
esset bonum factumqꝫ est ve
spe et mane dies tci⁹. Lect.

DIxit autẽ deus. Fiant
luminaria in firmamẽ
to celi ⁊ diuidant diem ac no
ctem: et sint in signa et tpa
et dies et annos: et luceãt in

firmamēto celi: et illuminēt terram. Et factū est ita. Fecitq; deus duo magna luminaria: lumiāre maius vt preesset diei: et luminare minus vt pesset nocti. Et stellas. Et posuit eas in firmamēto celi: vt lucerent super terram: et preessent diei ac nocti ⁊ diuiderent lucem ac tenebras Et vidit deus q esset bonum Factūq; est vespere et mane dies quartus. ¶ Dixit etiā deus. Producant aque reptile anime viuentis et volatile super terrā sub firmamēto celi. Creauitq; deus cete grandia ⁊ omnē animam viuentē atq; motabilē quam produxerant aque in species suas: ⁊ oē volatile scdm gen⁹ suū. Et vidit de⁹ q esset bonū bndixitq; eis dicēs Crescite ⁊ multiplicamī et replete aqs maris: auesq; multiplicētur sup terrā. Et fctm est vespere et māe dies qnt⁹. ¶ Dixit quoq; deus. Producat terra aīam viuentē in genere suo iumēta ⁊ reptilia ⁊ bestias terre secundū species suas. Factūq; est ita: et fecit deus bestias terre iuxta spēs suas: ⁊ iumēta ⁊ oē reptile tre in genere suo. Et vidit de⁹ qd esset bonū ⁊ ait. Faciam⁹ hoīem ad ymaginē et similitudinē nostrā: et psit piscibus maris et volatilib⁹ celi et bestiis terre vniuerseq; creature ⁊ omī reptili qd mouetur in terra. Et creauit de⁹ hoīem ad ymaginem ⁊ similitudinem suā Ad ymaginē dei creauit illū masculū et feminā creauit illos bndixitq; eis de⁹ et ait Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā et subicite eā. Et dnamini piscib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi ⁊ vniuersis aīantib⁹ que mouentur sup terrā Dixitq; deus. Ecce dedi vobis oēm herbā afferētē semē sup terrā. Et vniuersa ligna q habēt in semetipis semētē generis sui: vt sint vobis ī escā et cūctis aīantib⁹ terre oīq; volucri celi et vniuersis q mouent in terra in qb⁹ est aīa viuens vt habeant ad vescendū. Et factū est ita. Viditq; deus cuncta q fecit: et erant valde bona. Et factum est vespe et mane dies sext⁹. Lec.

Igit perfecti sūt celi ⁊ terra et oīs ornatus eorū Compleuitq; deus die septimo opus suū quod fecerat: ⁊ requieuit die septīo ab omni opere quod patrarat. Et benedixit diei septīo et sanctificauit illū: qz ī ipo cessauerat ab omī ope suo quod creauit deus vt faceret ¶ Iste sūt generationes celi ⁊ terre quādo create sūt ī die quo fecit dns

deus celū ⁊ terrā ⁊ oē virgul
tum agri anteq̄ oꝛiret̄ in ter
ra: omnēq; herbā regiōis p̄-
usq̄ germiaret. Nō eni plu-
erat dn̄s deus sup terrā ⁊ nō
erat homo qui operaret̄ ter
ram: sed fons ascēdebat de
terra irrigās vniuersā supfi-
ciez terre. ¶ Formauit igit̄
dn̄s deus hoiem de limo t̄re
⁊ inspirauit in faciē eius spi
raculū vite: ⁊ factꝰ est homo
in aīam viuētē. Plātauerat
aūt dn̄s deus paradisū volu
ptatis a p̄ncipio in quo posu
it hominē quē formauerat.
Produxitq; dn̄s deꝰ de hu-
mo oīe lignū pulchꝛ visu: ⁊
ad vescēdū suaue. Lignū āt
vite in medio paradisi lignū
q; sciētie boni ⁊ mali. Et flu-
uius egrediebat̄ de loco vo-
luptatis ad irrigandū para
disū: qui inde diuidit̄ in q̄t-
tuoꝛ capita. Nomē vni phy-
son: ipe est q̄ circuit omnem
terrā: eiulat vbi nascit̄ aurū
⁊ aurū terre illiꝰ optimū est.
Ibiq; inuenit̄ obdelliū ⁊ la-
pis onichinus. Et nomē flu-
uio secūdo gyon: ipe est qui
circuit omnē terrā ethiopie
Nomē vero tercij fluuij tigꝛ;
ipe vadit cōtra assyrios. Flu
uius autem quartus ipe est
eufrates. Lectiones.

Tulit ergo dn̄s deus ho
minē ⁊ posuit eū in pa-
radisum voluptatis: vt opa-
ret̄ ⁊ custodiret illū. Prece-
pitq; ei dicēs. Ex omi ligno
paradisi comede de ligno āt
sciētie boni ⁊ mali ne come-
das. In quocūq; ei die come
deris ex eo moꝛte moꝛieris.
Dixit quoq; dn̄s deꝰ. Nō est
bonū hoiem esse solū: facia-
mus ei adiutoꝛiū simile sibi
¶ Formatis igit̄ dn̄s de hu
mo cūctis aīantibus terre:
⁊ vniuersis volatilibꝰ celi: ad
duxit ea ad adam vt videret
q̄d vocaret ea. Oīe eniz q̄d
vocauit adā aīe viuētis ipm
est nomen eiꝰ. Appellauitq;
adā noibꝰ suis cūcta aīman
tia ⁊ vniuersa volatilia celi:
⁊ oēs bestias terre. Adā ve-
ro nō inueniebat̄ adiutoꝛ si-
I mmisit er [milis ei. Tu-
go dn̄s sopoꝛē in adā. Cūq;
obdoꝛmisset tulit vnā de co-
stis eius ⁊ repleuit carnē pro
ea. Et edificauit dn̄s costaz
quā tulerat de adā in mulie
rem ⁊ adduxit eā ad adā. Di
xitq; adā. Hoc nūc os de os-
sibus meis: et caro de carne
mea: hec vocabit̄ virago q;
de viro sūpta est. Quāobrez
relinq̄t hō p̄rem suū ⁊ m̄rez
suā: ⁊ adherebit vxoꝛi sue: et
erūt duo ī carne vna. Lcōes

Erant autem vterq; nu
di: adam scilicet ⁊ vxoꝛ
eius ⁊ nō erubescebāt. Sed

et serpens erat callidior cun ctis aiantibus terre q̃ fecerat dñs deus. Qui dixit ad mulierẽ Cur p̃cepit vobis deus vt nõ comederetis de omi ligno paradisi? Cui respõdit mulier. De fructu lignorũ q̃ sũt in paradiso vescimur: de fructu vero ligni quod est in medio paradisi p̃cepit nobis deus ne comederemus: ꝛ ne tangeremꝰ illð: ne forte moriamur. ¶ Dixit aũt serpẽs ad mulierẽ. Nequaq̃ morte moriemini. Scit autẽ deꝰ q᷑ in quocũq; die comederitis ex eo aperient oculi vestri et eritis sicut dij sciẽtes bonũ et malũ. Vidit ergo mulier q᷑ bonũ esset lignũ ad vescẽdũ et pulchrũ oculis / aspectuq; delectabile ꝛ tulit de fructu illius: et comedit: deditq; viro suo q̃ comedit: ꝛ aperti sunt oculi ambox. Cumq; cognouissent se esse nudos: consuerũt folia ficus: ꝛ fecerũt sibi perizomata. ¶ Et cũ audissent vocẽ dñi deãbulantis in paradiso ad aurã post meridiẽ abscõdit se adã ꝛ vxor eiꝰ a facie dñi dei ĩ medio ligni paradisi: vocauitq; dñs deꝰ adã ꝛ dixit ei. Ubi es? Qui ait. Vocẽ tuã audiui ĩ paradiso ꝛ timui / eo q᷑ nudꝰ essez ꝛ abscõdi me. Cui dixit deꝰ. Quis enim idicauit tibi q̃ð nudus essee: nisi q̃ð ex ligno de quo p̃ceperã tibi ne comederes comedisti? Dixitq; adam. Mulier quã dedisti mihi sociã dedit michi de ligno Et dixit dñs deꝰ ꝛ comedi. ad mulierẽ Quare h̃ fecisti? Que respõdit. Serpẽs decepit me ꝛ comedi. Et ait dñs deus ad serpentẽ. Q2 fecisti hoc: maledictus es ĩter oĩa aiantia et bestias t̃re. Sup pectꝰ tuũ gradieris: ꝛ terrã comedes omibus diebꝰ vite tue. Inimicicias ponã inter te ꝛ mulierẽ ꝛ semẽ tuũ ꝛ semen illius: ip̃a cõteret caput tuũ: ꝛ tu ĩsidiaberis calcaneo eius. Mulieri quoq; dixit Multiplicabo erũnas tuas et cõceptus tuos. In dolore paries filios: ꝛ sub viri potestate eris ꝛ ip̃e dñabitur tui Ade vero dixit. Q2 audisti vocẽ vxoris tue et comedisti de ligno ex quo p̃ceperã tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. In laboribus comedes ex ea cũctis diebꝰ vite tue: spinas ꝛ t̃bulos germinabit tibi ꝛ comedes herbas terre. In sudore vultus tui vesceris pane tuo donec reuertaris in terrã de q̃ sũptꝰ es: q2 puluis es ꝛ in puluerẽ reuerteris. Et vocauit adã nomen vxoris sue eua eo q᷑ mater esset cunctox viuentium

Fecit quoqȝ dn̄s deus ade ⁊
vxori sue tunicas pellicias ⁊
induit eos ⁊ ait. Ecce adam
factus est quasi vnus ex no-
bis sciens bonum ⁊ malum.
Nunc ergo ne forte mittat
manū suā ⁊ sumat etiam de
ligno vite ⁊ comedat ⁊ viuat
in eternū. Emisit eū dn̄s de
us de paradiso voluptatis vt
operet̄ terrā de qua sumpt⁹
est. Eiecitqȝ adam: ⁊ colloca
uit ante paradisū voluptatꝫ
cherubin ⁊ flāmeū gladium
atqȝ versatilē ad custodiēdā
viā ligni vite. Tu. Lectiōes

Vidēs aūt de⁹ ꝙ multa
malicia hoīm essꝫ ī ter
ra et cūcta cogitatio cordis
intēta esset ad malū oī tpe:
penituit eū ꝙ hoīem fecisset
in t̄ra. Et p̄cauēs ī futurū: ⁊
tact⁹ dolore cordis ītrinsec⁹
delebo inq̄t hoīem quē crea
ui a facie t̄re ab hoīe vsqȝ ad
aīantia a reptili vsqȝ ad volu
cres celi: penitet enim me fe
[cisse eos. Tu.
Noe vero iu-
stus atqȝ ꝑfect⁹ fuit in gene-
ratiōib⁹ suis cū deo ambula
uit ⁊ genuit tres filios sem/
cham/ ⁊ iaphet. Corrupta ē
aūt t̄ra corā deo et repleta ē
iniq̄tate. Cūqȝ vidisset deus
terrā esse corruptā [oīs q̄ppe
caro corrupat viā suā super
t̄rā] dixit ad noe. Finis vni-
uerse carnis vēit corā me.

Repleta ē t̄ra iniq̄tate eoꝝ: ⁊
ego disꝑdā eos cū t̄ra.
Fac ergo tibi archam de li-
gnis leuigatis: mās͡iūculas
in ea facies: ⁊ bitumine lini
es intrinsecus ⁊ extrinsec⁹:
⁊ sic facies eā. Trecētoꝝ cu
bitoꝝ erit lōgitudo arche q̄n
q̄ginta cubitorū latitudo: ⁊
trigīta cubitoꝝ altitudo illi⁹
erit. Fenestrā etiā in archa
facies ⁊ ī cubito cōsūmabis
sūmitatē ei⁹. Ostium aūt ar
che pones ex latere deorsū:
cenacula ⁊ tristega facies in
[ea. Lectiōes.
Dixitqȝ
deus ad noe. Ecce ego
adducā diluuiū aq̄s sup t̄raꝫ
vt interficiā oēm carneꝫ in q̄
spūs vite est subter celū: vni
uersaqȝ q̄ in t̄ra sūt cōsumēt̄
Ponāqȝ fedus meū tecū ⁊ ī
gredieris archā tu ⁊ filij tui
vxor tua ⁊ vxores filioꝝ tuo-
rū tecū. Et ex cūctis aīanti-
bus vniuerse carnis bina in-
duces in archā: vt viuāt tecū
masculini sex⁹ et femini. De
volucrib⁹ aūt iuxta gen⁹ su
um: et de iumētis in genere
suo: ⁊ ex oī reptili t̄re ſm ge-
nus suū: bina de omibus in-
gredient̄ tecum vt possint vi
uere. Tolles igitur tecuꝫ ex
oībus escis q̄ mandi possunt
et cōportabis apd̄ te: ⁊ erūt
tam tibi q̄ꝫ illis in cibum.
Fecit ergo noe oīa q̄ p̄cepe-

rat illi deus. Dixitq͂ dn̄s ad eū. Ingredere tu ⁊ om̄is domus tua in archā. Te eni vidi iustū corā me in generatione hac. Ex oībus aīantibꝰ mūdis tolles septēa ⁊ septēa masculū ⁊ feīam. Sz ⁊ de volatilibus septena et septena masculū et feminā: vt saluetur semen super faciē vniuerse terre. Adhuc enim ⁊ post septē dies ego pluā super terram q̄dragita diebꝰ ⁊ q̄draginta noctibꝰ: ⁊ delebo omnem substantiā quaȝ feci de superficie terre. Fecit ergo noe omia que mādauerat ei dn̄s. Eratq͂ sexcētoꝝ annorum quādo diluuiū aque inundauerunt super terrā.

Ingressus est noe et filij eiꝰ ⁊ vxor eius: ⁊ vxores filioꝝ eius cū eo in archā propter aquas diluuij. De aīantibꝰ quoq͂ mūdis ⁊ imūdis ⁊ de volucribꝰ et ex oī q̄d mouet sup terrā duo ⁊ duo ingressa sūt ad noe in archam masculus et femina sicut p̄ceperat dn̄s noe. Cūq͂ transissent septem dies aque diluuij inundauerūt super terrā: ⁊ rupti sūt oēs fontes abyssi ⁊ cataracte celi aperte sunt: et facta est pluuia magna super terraȝ quadraginta diebus et quadraginta noctibus et mltiplicate sūt aque diluuij ⁊ preualuerūt nimis operti͂q͂ sūt oms mōtes excelsi sub vniuerso celo. Et cōsūpta est om̄is caro que mouebat super terrā volucrū aīantiū bestiarū oīm q͂ reptiliū: vniuersi homies ⁊ cūcta quibꝰ spiraculū vite est in terra mortua sunt. Remansit autē solus noe: et qui cum eo erant in archa.

Lectiones.

Temptauit deus abrahā et dixit ad eū. Abrahā abrahā. Ille respōdit. Assū. Ait illi Tolle filiū tuū quem diligis ysaac vnigenitum et vade in terrā visionis atq͂ offer eum ibi in holocaustū super vnum montiū quem mōstrauero tibi Igitur abrahā de nocte consurgens strauit asinum suū ducens secū duos iuuenes ⁊ ysaac filiū suū Cumq͂ concidisset ligna in holocaustum abijt ad locum quem preceperat ei deus.

Die autem tercio eleuatis oculis vidit locum procul Dixitq͂ ad pueros suos. Expectate hic cum asino. Ego et puer illuc vsq͂ȝ properantes postq̄ adorauerimꝰ reuertemur ad vos. Tulitq͂ȝ ligna holocausti: ⁊ imposuit super ysaac filiū suū: ipe vero portabat in manibꝰ suis ignē et gladiū. Cūq͂ duo pergerent simul dixit ysaac patri suo.

Pater mi? At ille respōdit.
Quid vis fili mi? Ecce inqt
ignis et ligna vbi est victima
holocausti? Dixit abraham
Deus ꝓuidebit sibi victimā
holocausti fili mi. ¶ Perge
bāt ergo ambo parit: et ve-
nerūt ad locū quē ostēderat
ei deus. In quo edificauit al
tare: et desuper ligna cōpo-
suit. Cūqꝫ colligasset ysaac fi
liū suū: posuit eū in altari su
per struē lignoꝝ. Extenditqꝫ
manū et arripuit gladiuz vt
immolaret filiū suū. Et ecce
angel⁹ dñi de celo clamauit
dicēs. Abrahā abrahā. Qui
respondit. Assum. Dixitqꝫ ei
Non extendas manū tuam
super puerū: neqꝫ facias illi
qcq̄. Nūc cognoui q̄ timeas
deū: et non pepcisti filio tuo
vnigenito propter me. Et le
uauit abrahā oculos suos: vi
ditqꝫ post tergū arietē int ve
pres herentē cornib⁹. Quē
assumēs obrulit holocaustū
pro filio. Appellauitqꝫ nomē
loci illius dñs videt. Vñ vsqꝫ
hodie dicit. In mōte dñs vi-
debit. Tu. cetā. vtā. dictū ē
¶ Doc. in lx. sabbō pce. Ad
ves. āe ꝛ pī fer. hy⁹. O lux. cp
HAbemus gratiā p quā
seruiam⁹ placētes deo
cū metu et reuerentia: eteni
deus noster ignis cōsumens
est. Deo grā. ℣. Vespertina. Ad
mgt. an. Sic erūt nouissimi
pmi ꝛ primi nouissimi multi
eni sūt vocati pauci vero ele-
cti. Collcā. Preces ppli vt
dñica pces. cū suffr. Cōplet.
vtā. Ad mat. Inuit. In noc.
aāe. pī. ℣. ante lec. et ℟. vt
doc. pces. Ser. b. io. epi. l. i.
NEmo qui nesciat pnci-
pio hominem sic a deo
plasmatū vt istrueret prudē
tia: cōsilio formaret ratiōis
capax diuina ꝓuidentia red
deret. Instruet igr prudētia
qua host callidiratē vitaret
cōsilio quo salutaria a rctā
perqreret: rōne q̄ deo genito
ri parēdū eē cognoscēt. ℟. ii
ETeni dñs deus videns
hominē inocētē quē fe-
cerat instruxit monuit et ar
mauit. Quippe qui cū dya-
bolo fuerat pugnatur⁹ velut
quibusdā armis hoc est pru-
dētia: cōsilio ratiōe fuerat i-
ADdidit [struēd⁹. ℟. iii.
ꝓterea legē qua dei vo
luntatē cognosceret: et quid
cōtēnenti euēire possit addi-
sceret. Quiddē homo incau
tus dū dyabolo psuadēti q̄
deo iubenti cōsensit: et vitaz
quā habuit pdidit: et mortē
quā ignorabat accepit. ℟. iiii
STabat adam inter vxo
rē et dyabolū: inter euā
et hostē: iter mulierē et serpē
tem. Dyabolus psuadet vt

nocear:eua cõsentit vt ꝑeat: dyabol⁹ mulierẽ astutia fallenti circũuẽit:mulier incauta serpentinũ virus excepit. Dyabolus qđ ꝑ se nõ potuit: per vxorẽ adã ꝓthoplaustũ circũuenit. Tu autẽ. Lect.v.

Adã vero ꝑ vxorẽ ĩuẽit interitũ:quã a deo acceꝑat ĩ auxiliũ. Prothdolor ꝓ spa ĩ ꝯriũ cedũt vtilia ꝑnitiẽ operant. Vẽiq; pl⁹ adã domestic̃ ꝙ̃ ĩimici iacl̃is ledit̃: pl⁹ ꝓpõ ꝙ̃ hostili ense punitur plus mulieris ꝙ̃ veterno gladio vulneratur. Lectio.vi.

Accessit eñi serpẽs subtilis vt falleret:⁊ accessit non vt viro sed mulieri serpẽtinũ virus infligeret. Accessit inq̃ vt vni⁹ cõsensu vtriq; nocere potuisset. Soli ꝑsuadet qđ ambob⁹ obesset: vtriusq; obfuit qđ vni⁹ animũ serpentꝭ malicia infecit.. Deniq; cõsentiẽs mulier:talis circa viꝝ extitit:q̃lẽ circa se malicia serpentis ĩuenit. Tu autẽ

Lectio vij. Secũdũ lucam.

In illo tempore. Dixit iesus turbis similitudinez hanc. Exijt q̃ seminat semiare semen suũ. Et re. O.b.g.

Lectio sãcti euãgelij quam modo fr̃es carissimi audistꝭ: expositiõe nõ indiget: sed ãmonitiõe. Quã eñi ꝑ semet ipsam veritas exposuit:hanc discutere humana fragilitas nõ ꝑ̃sumit. Tu. L.viij.

Sed est qđ sollicite ĩ hac ipa expositione diuina pẽsare debeamus:qꝛ si nos vobis semẽ verbũ:agrũ:mundum volucres demonia:spinas diuicias significare dicerem⁹: ad credendũ nobis mẽs forsitan vr̃a dubitaret. Vñ idez dñs per semetipm dignat⁹ ẽ exponere qđ dicebat vt sciatis rerũ significationes q̃rẽ in his etiã q̃ ꝑ semetipꝫ voluit explanare. Explanãdo ergo quod dicit:figurate se loqui innotuit:quatin⁹ certos vos redderet: cuꝫ vobis nr̃a fragilitas verboꝝ istius figuras aperiret. Lectio nona.

Quis enim mihi vnq̃ crederet si spinas diuitias interp̃tari voluissẽ: maxime cũ ille pungant iste delectẽt Et tñ spine sũt que cogitationũ suaꝝ pũctione mentem lacerant:et cũ vsq; ad peccatũ pertrahunt quasi inflicto vulnere cruentãt. Quas bene in hoc loco:alio euangelista testãte nequaq̃ dñs diuitias:sed fallaces diuitias appellat. Fallaces eñi sũt: que nobiscũ diu ꝑmanere nõ possũt:fallaces sũt que mentis nostre inopiã non expellunt Sole autẽ diuitie sunt vere:q̃ nos diuites virtutib⁹ faciũt.

Añ lau. ℣. Mirifica. In l. ač
vñi ⁊ hy⁹. vt I doč. pce. cp̄.
IPse dñs nr̄ iesus xp̄s q̄
dilexit nos ⁊ dedit ꝯsolatio-
nē eternā ⁊ spem bonā i gr̄a
ꝯsolet corda vr̄a ⁊ ꝯfirmet in
oī ope bono. D. g. ℣. Dñe re
fugiū fact⁹ es nobis. A ge-
neratiōe ⁊ ꝓgenie. Ad bñ⁹ ā
Cū turba plurima ꝯueniret
ad iesū ⁊ de ciuitatib⁹ ꝓpera
rēt ad eū: dixit ꝑ sīlitudinez
exijt q̄ seminat seminare semē
DEus q̄ cō [suū. Colla.
spicis q̄ ex nulla nostra
actiōe ꝯfidim⁹ ꝯcede ꝓpici⁹
vt ꝯtra aduersa oīa: doctoris
gētiū ꝓtectōe muniam̄. Per
do. Suffr. cōia. Ad. i. ā. Se
mē cecidit in t̄rā bonā ⁊ at
tulit fructū i paciētia. pī ⁊c.
vt in dñica pced. Ad. iij. an.
Semē cecidit in terrā bonā
⁊ obtulit fructū aliud cētesi
mū aliud sexagesimū. cp̄m.
OBsecram⁹ ꝑ xp̄o recōci-
liamini deo: eū q̄ nō no-
uerat pctm̄ pro nobis fecit
pctm̄: vt nos efficerem̄ iusti-
cia dei i ipo. ℟. Adiutor. vt
i doč pced. Colla vt s. Ad vi.
ā. Siue fr̄es diuites eē cupi
tis vas diuitias amate. cp̄z.
BEnedict⁹ deus ⁊ pr̄ dñi
nr̄i iesu xp̄i pr̄ miar̄ et
de⁹ toti⁹ ꝯsolatiōis: q̄ ꝯsolat̄
nos in oī tribulatiōe nr̄a. ℟.
vt s. Ad. ix. an. Si culmē ve
ri honoris ꝗritis ad illā cele-
stem pr̄iā ꝯtoti⁹ ꝓpate. cp̄.
MUndem⁹ nos ab oī inq̄
namēto carnis ac spūs
ꝑficiētes scīficationē in tio
re dei: scitis eni grām dñi nr̄i
iesu xp̄i q̄m egen⁹ fact⁹ ē cū
esset diues vt illi⁹ inopia vos
diuites essetis. ℟. vt s. Ad. vj
vs. ā. Sede a dext. cū alꝑ pī
de dñica. hy⁹. Luci crea. cp̄.
ADdistis dispēsationē do
mi q̄ data ē in vob nūc
aūt māifestū ē verbū ipi⁹ qui
b⁹ voluit de⁹ notas facē diui
tias glie sue qd ē xp̄s i vobis
℣. Dirigat. Ad mḡt ā. Uob
datū ē nosce mysteriū regni
dei ceteris aūt i pabolis dixit
iesus discipulis suis. colk. de
ma. cū suffr. ꝯpl. ¶ Per ebd.
Ad mat. mō in ebd. pce. no
tato cū l. de li. geñ. p⁹ vltime
lectas vt s. ⁊ ℟. vt ibid. Et ad
h. ⁊ hor. diei. ⁊ vs. sikr cū cp̄.
hui⁹ dñice. Et dicit ad bñ⁹
mḡt in ordie seqn. an. Jesus
hec dicēs clamabat q̄ habet
aures audiēdi audiat. ā. Se
mē cecidit. ā. Si vere fr̄es. ā
Si culmē. ā. Uob datū ē. vt
supi⁹. Colk. de dñica. ⁊c. vt s.
¶ Dñica i. l. Sabbō. pce. ad
vs. ā. et pī. fer. hy⁹. O lux. cp̄
IUsticia dei per fidē iesu
xp̄i sup oēs q̄ credūt in
eū vt sit ipe iust⁹ ⁊ iustificans
eū q̄ ex fide ē. d. g. ℣. Uespti

na oꝛ. ad mḡt. ā. Quibuz
dei retinēt corde ꝑfecto ꝛ op
tio fructū afferūt ī paciētia.
Coll. De⁹ q̄ ↄspic. dñice pce
dē. cū suff. ꝛ cōple. vt s. Ad
mat. Inuit. Preoccupemus
faciē dñi. Et in psalmis iubi
lem⁹ ei. ps. Uenite. Per om
nes noctur. añe. ꝛ v⁹. āte le
ctio. vt s. Sermo beati iohan
nis episcopi. Lectio p̄ma.

Fides est religionis san
ctissime fundamentū:
charitatis vinculū: amoris
subsidiū. Hec sanctitatē fir=
mat: castitatem roborat: di=
gnitatē exornat. In pueris
splendet: in iuuenibus floret
in ꝑfectis apparet. Tu aūt
R. Dixit dñs ad noe finis
vniuerse carnis venit coram
me. Repleta est terra iniqui
tate eoꝝ ꝛ ego disperdā eos
cū terra. V. Fac tibi archā de li
gnis leuigatis māsiūculas
in archa facies. Repl. L. ij.

Fides gubernat: sexus
gradus ꝓuehit: officia
cūcta custodit. In paupere
grata est, ī mediocre leta: in
locuplete hōesta. Fides ami
cicias seruat: collegia copu=
lat: artes cōmēdat. Nullum
despicit: nullū cōtēnit: nulli
deest: nisi q̄ ei forte defuerit
R. Noe vir iust⁹ atqꝫ ꝑfect⁹
cū deo ambulauit ꝛ fecit oīa
Quecūqꝫ p̄cepit ei deus. V.
Et fecit sibi noe archā vt sal
uaret vniuersū semē. Quecū

Fides mādata te L. iij
net: p̄cepta seruat: ꝓ=
missa cōsūmat. Fides fami
liares efficit deo: amicos ↄsti
tuit xp̄o. Neqꝫ eni q̄sq̄ fidei
ꝓmissa ꝑcipiet nisi ꝓfessionē
actib⁹ seruet: nec p̄mioꝝ pōt
cōpos existere: q̄ ꝓmissā fidē
noluerit ↄseruare: vt iā aut
īplere fidei merces hoī repē=
sek: aut violate pena cōpetēs
tribuak. R. Quadragita di
es ꝛ noctes apti sūt celi ꝛ ex
oī carne hñte spm̄ vite īgres
si sūt ī archā. Et clausit a fo=
ris ostiū dñs. V. In articulo
diei illi⁹ īgress⁹ ē noe ī archā
filij ei⁹ ꝛ vxor illi⁹ ꝛ vxores fi
lioꝝ ei⁹. Et clausit. Lec. iiij.

Huius fidei abrahā du=
cam⁹ exordiū: q̄ cuz in
occidua ↄstitutus etate filiū
a deo ꝓmissū se crederet ac=
cepturū: et fidei p̄ciū in filio
ↄspexit ꝛ in stellarū numerū
suam sobolē redūdantē fide
eadē cōparauit. Deniqꝫ vn⁹
abrahe filius exoptak: et im
mensa ei multitudo promit=
titur. Solatium vnius here=
dis conquiritur: ꝛ innume=
rabilis soboles destinatur.
Tu autē. R. Edificauit noe
altare domino offerēs super
illud holocaustuz odoratus
est dominus odorem suaui=

tatis ⁊ bñdixit eis. Crescite et multiplicamini et replete terram. ℣. Ecce ego statuã pactũ meũ vobiscũ ⁊ cũ semine vr̃o post vos. Crescite. L. v.

Nescis inqt dñs nescis abrahã quid destinatũ sit tibi: sed idcirco nescis: qꝛ qd merearis nõ respicis. Tãtum enim de me tua meruit fides: tantũ tua obsequia valuerũt: vt ⁊ quid desideres nouerim: et facere qđ mereris decreuerim. Nãq; tibi nascetur filius cuiꝰ semẽ diffũdet̃ i milia: vt similitudini sydeꝝ coequet̃: et arene imẽsitatibus cõparet̃. ℟. Ponã arcuȝ meũ i nubibus celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei qđ pepigi tecũ. ℣. Cũq; obduxero nubibꝰ celum apparebit arcꝰ meus in nubibus. Et. Lec. vi.

Credo inqt abrahã dñe credo qꝛ potes: facturuȝ te confido qđ spõdes. Nec eni cõfectã senectutẽ marcescẽtis mee etatis cõsidero: aut sare cõiugis sterilem effetã q; cõditionẽ attẽdo: sed tue maiestatis potentiã tracto. Nec cui talia promittũtur: sed a quo promittant̃ agnosco. Steriles filios habẽ nõ possunt: sed hoc posse tue virtutes efficiũt. Natura q̃deȝ negat: sed potẽtia imperat: Unde credo pat̃ credo dñe istud te facturũ esse qđ dicis qꝛ his virtutibꝰ cũctis gẽtibus inotescer̃. Tũc sara cõcepit in vterũ ⁊ peperit filiũ patrẽ multaꝝ gẽtiũ destinatũ. Tu. ℟. Per memetipm iuraui dicit dñs nõ adũciaȝ vltra aq̃s diluuiũ sup terram Pacti mei r̃cordabor vt nõ pdã aq̃s diluuiũ omnẽ carnẽ ℣. Arcũ meũ ponã i nubibꝰ ⁊ erit signũ federis int̃ me et int̃ t̃rã Pacti. L. vii. S. lucã

In illo tp̃e. Assũpsit iesꝰ duodeci discipulos suos secreto ⁊ ait illis. Ecce ascẽdimꝰ hierosolymã ⁊ ɔsũmabunt̃ oĩa q̃ scripta sũt per ꝓphetas de filio hoĩs. Et rel. Redẽptor [Omel. bti gre. nr̃ ꝓuidẽs ex passiõe sua discipuloꝝ aĩmos ꝑturbãdos: eis lõge ⁊ eiusdẽ passiõis pe nã et resurrectiõis sue gl̃iaȝ ꝓdicit: vt cũ eũ moriẽtẽ sicut ꝓdictũ est cernerent: etiã resurrectuꝝ nõ dubitarẽt. Tu ℟. Locutꝰ est dñs ad abrahã dicẽs egredere de t̃ra ⁊ d cognatiõe tua ⁊ veni i terrã quã mõstrauero tibi. Et faciã te crescere i gẽtẽ magnã ℣. Benedicẽs bñdicã tibi et multiplicabo te. Et. L. viii.

Sed qꝛ carnales adhuc discipuli nullomodo valebant capere verba myste-

rũ: venit ad miraculũ. Ante eoꝝ oculos cec⁹ lumen recepit: vt q̄ celestis mysteriũ verba nõ caperẽt: eos ad fidem celestia facta solidarẽt. Sz miracula dñi ⁊ saluatorꝭ nr̃i sic accipiẽda sũt fratres mei vt ⁊ in veritate credant fctã ⁊ tñ per significationẽ aliud nobis aliqd insinuãt. Opa q̄ppe eius: et ꝑ potẽtiã aliud ostendũt ⁊ ꝑ misteriũ aliud loquunt. ℟. Dum staret abraham ad radicẽ mãbre vidit tres pueros descẽdẽtes per viã. Tres vidit ⁊ vnũ adorauit. ℣. Cumq̄ vidisset eos cucurrit in occursũ illoꝝ ⁊ adorauit dñm. Tres. Lec. ix.

Ecce eni qs iuxta hystoriã cec⁹ iste fuerit ignoramus: sed tñ quẽ ꝑ mysteriũ significet nouim⁹. Cec⁹ q̄ppe est gen⁹ humanũ qd̄ i parẽte ꝑmo a paradisi gaudũs expulsũ claritatẽ supne lucis ignorãs dãnatiõis sue tenebras patit: sed tñ ꝑ redẽptoris sui ꝑsẽtiã: illumiat vt iterne lucꝭ gaudia iã ꝑ desideriũ videat: atq̄ i via vite boni operis gressum ponat. Quisqs ergo cecitatꝭ sue tenebras agnoscit q̄squis hoc qd̄ sibi deest lumẽ eternitatꝭ intelligit: clamet medullis cordis: clamet ⁊ vocib⁹ mentis dicẽs. Jesu fili dauid miserere mei. Cũ enim oratõi vehemẽtius insistimus: stat iesus vt lucẽ restituat: q̄r de⁹ in corde figit ⁊ lux amissa reparat. Tu. ℟. Tẽtauit de⁹ abrahã ⁊ dixit ad eũ. Tolle filiũ tuũ quẽ diligis ysaac et offeres illũ ibi in holocaustũ sup vnũ mõtiũ quẽ dixero tibi. ℣. Vocat⁹ quoq̄ a dño respõdit assũ ⁊ ait ei dñs. Tolle. Gl̃ia. Tẽtauit. Añ lau. ℣. Mirifica. In laudi. an.

Secundũ multitudinẽ miserationũ tuarũ dñe dele iniq̄tatẽ meã. ps. vt in. lxx. an. Deus meus es tu ⁊ ꝯfitebor tibi deus meus es tu ⁊ exaltabo te. an. Ad te de luce vigilo de⁹ vt videã virtutẽ tuã. an. Hymnũ dicite ⁊ superexaltate eũ in secula benedicite. an. Oĩs angeli eius laudate dñz de celis. hy⁹. Eterne rex cõditor. cꝑm.

Videmus nũc ꝑ speculuz in enigmate: tũc autẽ facie ad faciẽ nũc autem manent fides spes charitas tria hec maior aũt hoꝝ ẽ caritas. ℣. Dñe refugiũ factus es nobis a generatio. Ad bñ⁹ an

Transeũte dño clamabat cecus ad eũ miserẽ mei fili dauid. Collecta

Preces nostras q̄sumus dñe clement exaudi atq̄ a peccatoꝝ vinculis absol-

lutos ab omi nos aduersita-
te custodi. Per do. Suffra.
Ad p̄mā. an. Cecus sedebat
secus viā ⁊ clamabat miserē
mei fili dauid. ps ⁊ c̄. vt i dñic
p̄ce d. Ad .iij. an. Et q̄ p̄ibāt
increpabāt eū vt taceret ip̄e
vero multomagis clamabat
fili dauid miserere mei. cpm
Uiuus ē sermo dei ⁊ effi-
cax: et penetrabilior oī
gladio ancipiti: et ptingens
vsq3 ad diuisionē aīe ac spi-
ritus: oīa nuda et apta sunt
oculis eius. ℞. Adiutor me⁹
vrs. Coll. vrs. Ad vi. an. Ce
cus magis ac magis clama
bat vt eū dñs illumiaret. cap
Conuertimi ad dñm de-
um vestrū q2 benignus
et misericors ē patiēs ⁊ mul
tu3 misericors p̄stabilis sup
malicia. ℞. Deus misereat:
vrs. Ad ix. an. Miserē mei
fili dauid quid vis faciā tibi
domine vt videam. Capl'm.
Cum effuderis aīam tuā
esurienti: et aīam affli-
ctā repleueris: orieẗ in tene
br; lux tua et tenebre tue eẗ
sicut meridies: et requiē da-
bit tibi dominus de⁹ tu⁹ sem
per. ℞. Spes mea. vrs. Ad
secūdas vesp̄as. ā. Sede. cū
al'. et p̄s dñice. hymn⁹. Luc;
creator optime. Capitulum
Ubi abūdauit delictum
superabundauit ⁊ gra-
tia vt sicut regnauit pctm̄ in
mortē: ita et iusticia per gra
tiam in vitā eternā. ℣. Diri
gat' o/o. Ad mḡr. an. Stās
aūt iesus iussit cecu3 adduci
ad se et ait illi: quid vis faciā
tibi: dñe vt videā et iesus ait
illi respice fides tua te saluū
fecit ⁊ cōfestim vidit ⁊ seq̄ba
tur eū magnificās deū. Col
lecta vt s̄. cū suffr. ⁊ cple. cōl
¶ Feria .ij. hui⁹ ebd. fes. non
impedientē fiūt hore de sācto
iohanne baptista: Et fer. iiij.
de btā maria tā q̄ semel i eb
do. q̄ si ɔtigat ista feria .iiij.
ad vs. de tpe. dicit' ad maḡt
an. Ois plebs vt vidit dedit
laudē deo. ẟces et coll. dñice
cū suffr. ¶ Nota si in die ci-
nerū fest. ix. lc. eue. transfere
tur ad feriā q̄ntā seq̄n. De fe
sto aūt. iij. l. nihil fit in .xl. ni
si in cōia tm̄. Item si i dñic.
xl. qualecūq3 dupl'. seu festū
ix. lect. acciderit trāsfert' ad
feriā scd̄am seq̄n. Si aūt fe
sta sctōꝝ gregorij annūciati
onis vel ābrosij in aliquo sab
batoꝝ xl. eue. scd̄e vesp̄e eēt
de festo cū mēo. de tempore.
p. ℞. ā. ℣. ⁊ coll. ⁊ cple. d fes
Fer. iiij. ⁊ al' fe. Ad mat. In
uita. añe. ps ⁊ ℣. añ lc. d not
fer. lc. vt ifra. Prima die va
cāte. ℞. Angel⁹ dñi vocauit
abrahā dicēs. Ne extendas
manū tuā sup puer; noli q̄d

timeas dñz. ℣. Cũq; extẽdis
set manũ vt immolaret filiũ
ecce ãgel⁹ de celo clamauit
dicẽs. Ne extẽ. ℟. Deus do
mini mei abrahã dirige vias
meas Ut cũ salute reuertar ĩ
domũ dñi mei ℣. Obsecro do
mine fac mĩam cũ seruo tuo.
Ut cũ. ℟. Ueni hodie ad fon
tẽ aque ⁊ oraui ad dñm dicẽs
Dñe de⁹ abraham tu prospe
rũ fecisti desideriũ meũ. ℣.
Bñdictus es dñe q̃ me recto
itinere pduxisti ĩ domũ pris
dñi mei. Dñe de⁹. Alia die.
℟. Dixit dñs ad noe pmũ d
dñica. ℟. Noe vir iust⁹ ij. ibi
de. ℟. Cecus sedebat secus
viã trãseũte dño: ⁊ exclama
uit ad eũ: ait ei dñs. Quid
vis faciã tibi: rabõi vt videã
lumẽ. ℣. Stãs aũt iesus ius
sit cecũ adduci ad se ⁊ cũ ap
ppinq̃sset interrogauit illũ di
cẽs. Quid vis. Alia die me
dia ℟. d doĉ. pce. Alia die vl
tia. ℟. ibid. An ĩ l. ℣. ⁊ i lau.
añe p̃i hy⁹ ⁊ ℣. d fer. cp̃ d do.
Ad bñ⁹. añe. cũ pcib⁹ sol. et
coll. ppe duunsl. dici vt stati
infra p⁹ ome. hui⁹ ebd. legen
das. añ cple. sufft. cõia. Ad
pmã an. Uti q̃ ambulãt cet.
vrs. Adũ ij. ⁊ ad alias ho. ãe
vrs cebd. pce d. cp̃. ℟. ⁊ ℣. de
doĉ. cũ pcib⁹ ⁊ coll. ppis vrs.
Ad vs. añe p̃i ⁊ hy⁹ fer. cp̃. d
dñica successi. ℣. Dirigatur.

Ad mgt. añe vt ĩfra p⁹ ome
cũ pcib⁹ ⁊ c̃. Cõpl. ⁊ c̃. ¶ Fer.
iiij. ĩ capite ieiunij. Ad mat.
Sermo btĩ iohãnis epi. L. i.

Confitemini dño q̃m bo
nus ẽ. Spũssãctus me
delã purgãdi facinorũ: et cu
rã admissi delicti obtulit: dũ
q̃lit irã dei placarem⁹ osten
dit. Nõ vult pctõrib⁹ ĩferre vi
dictã: q̃ dare q̃rit ↄfitentibus
veniã. Nõ ei vult irasci q̃ pre
struit. Sanitati ↄsulit: q̃ me
dicinã vulneribus suggerit.
Misereri cupit: q̃ reo salutis
cõsilia et vtilitatis remedia
tribuit. ℟. Angel⁹ dñi. vrs.

Ceterũ punire nõ vult[L. ij.
q̃ ad hoc pmonet ne co
gat vlcisci. Uult ei aboleri of
fensã: si q̃ offendit damnaue
rit culpã. Uult cõfessiõe iam
viuat q̃ p̃cepta cõtempsit vt
pereat. Et cui peccatũ attu
lit mortẽ: ei confessio afferat
sanitatẽ. Cõfessio enĩ penitẽ
tiã monstrat: penitẽtia satis
factionẽ ostẽdat: satisfactio
veniã sibi diuina pietate cõ
ciliat. Nec enĩ poterit indul
gentia tribui: nisi ira dei pos
sit cõfessiõe placari. L. iij.

Ueneranda pietas dĩ pec
cauim⁹ ⁊ parcit: delĩqm⁹
et ignoscit: offendimus ⁊ ad
huc placat⁹ existit. Uĩ qua
lis erga iustos sit monstrat:
dum talẽ se erga peccatores

ostentat. Nec peccator iam
poterit excusari: qui ꝯfessio
nē ꝑ quā venia nascitur non
properauit cōplecti: quo pos
sit reus gemio crimine deti-
neri: dum pͥmo legē cōtēpsit
vt delinqueret: et cōfessiōis
remedia amplecti noluit vt
periret. Rape tu quisq̄s es
peccator remedia: q̄ peccan
do diuina cōtemsisti p̄cepta.
Confessio afferat salutē cui
cōtemptus attulerat mortē
Viue remediis: q̄ moriturus
fueras aliquando peccatis.
Tu aūt. Per alias fer. legit
de libro gen. vt̄s post lc. vlti-
mo dictas. Sequūt omelie
hui⁹ ebd. que legūt an̄ ꝯple.
ad vsū ecclesie cameracen̄.
quas tn̄ quidā legūt pro de-
uotiōe ad matutinas sed ꝑ-
teruisum. ¶ Feria q̄rta in ca
pite ieiunii. Scd̄m mattheū
In illo tpe. Cū ieiunatis
nolite fieri sicut ypocri-
te tristes extmināt ei facies
suas vt appareāt homib⁹ ie-
iunātes. Et re. Si vt dictū ē
legat omel. an̄ ꝯplet. tūc de-
bet dici bn̄dictio talis. Deus
misereat nostri ⁊ benedicat
nos. Omelia btī maxi epi.
Non enī deo ieiunāt sed hoī
bus quicūq̄ ostensione ieiu-
nii sui gloriā querūt hūanā.
Exterminānt enī facies suas
qui merore simulato religio
sū vultū: populoꝝ oculis mē
tiūtur. Nō vult enī disciplie
celestis magister irreligiose
agi: qd̄ fieri pro religiōe pre
cipitur. Non eritis inquit si
cut ypocrite tristes. Si enī
vere mestus et tristis es nul
lam tibi vt ingrat⁹ quia ieiu-
nas dei gratiam reseruabis
qꝛ q̄uis facias opus bonum
prauitate tn̄ degeneris ani
mi fuit⁹ operarꝭ. Si enī per
scititatis quādā ymaginē tri
sticiā simulas: omnē fructū
promissiōis diuine: obsequii
tui ostētator amittit. Nō si
deo ieiuniū tuū dederis: cur
illud hoīb⁹ pari ꝯditiōe tecū
viuētib⁹ vane glīe ostētator
amittis. Hanc nimiꝝ paul⁹
apostol⁹ secut⁹ sentētiā dicit.
Nolite fieri inanis glorie cu
pidi. Inane ē est enim ⁊ vanū
quicq̄d nulli⁹ pōderis aut vir
tutis firmitate ꝯsistit. Quic
q̄d pro carnali honore labo-
rat corruptibili: cū carne di-
labit: vt ait propheta. Oīs
caro fenū: et oīs gloria hoīs
vt flos feni. Aruit fenū ⁊ flos
ei⁹ decidit: verbū autē domi
ni manet ietnū. Nec dilectis
simi velitis ꝑ vno eodēq̄ ope
et laudē adulantis mūdi ex-
petere: et p̄miū vite celestis
acq̄rere. Sed vnge inq̄t: qui
ieiunas: caput tuū et faciē
tuā laua. Vngit reuera oīs

deuotus caput suū cui⁹ religiosū ieiuniū sancte elemosinę vbertate pinguescit. Ad b⁹ an. Cū ieiunatis nolite fieri sicut ypocrite tristes. preces soliti. cū ps. Miserere. Collcā.

Presta q̄s dn̄e fidelib⁹ tuis: vt ieiunioꝝ veneranda solēnia: ⁊ cōgrua pietate suscipiāt: et secura deuotiōe pcurrāt. Per do. Ad vš. super mgt. ā. Thesaurisate vobis thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea dmolif. coll.

Inclinātes se dn̄e maiestati tue ppiciat⁹ intēde vt q̄ diuio sūt munere refecti celestib⁹ semp nutriātꝰ auxilijs. p. ¶ Fer. v. Scd̄z mat.

In illo tpe. Cū introisset iesus capharnaū: accessit ad eū cēturio rogās eū et dicēs. Dn̄e: puer me⁹ iacet ī domo paralitic⁹ et male torquetꝰ. Et reli. Omel. origēis

Ingrediēte dn̄o capharnaum accessit ad eū cēturio alienigena generatiōe: sed domestic⁹ corde. Alienus natione sed alacer fide. Accessit rogās eū ⁊ dicēs. Dn̄e: puer meus iacet in domo paraliticus: et male torquetꝰ. Quid ergo vis: q̄d cupis: q̄d desideras? Nō multum loquor ait Scio q̄ ad omia p̄scientem loquor. Scio ei q̄ ad oīa sciētē loquor nō verbosor. Ideoq̄ iste ɔgnoscēs corda respōdēs dixit. Ego veniā et curabo eū. Dn̄e: terruisti me hoc promisso: cōturbasti me hoc dicto: infꝰ fecisti fortitudinez aīe mee in hoc verbo. Nō sū dign⁹ aspectu: non sū dign⁹ appropinq̄tiōe: nō sū dign⁹ accessu vel introitu tuo. Alienigena sū: gentilis sū accinctus gladio sāguinem fūdēs ad p̄liū exiēs. Ideoq̄ nō suz dign⁹ vt ītres sub tectū meū sed tm̄ dic verbo: sed tm̄ vēi verbo. Nam ⁊ ego hō sū sub potestate ɔstitut⁹: et habeo sub me milites: ⁊ dico huic vade et vadit et alio vēi ⁊ venit: et seruo meo fac hoc et facit. O prudētia: o intellect⁹ aīe. Ego ait hō suz sub potestate reg꜠ vꝰ p̄ncipis. Indign⁹ sū ⁊ habeo sub potestate mea milites ⁊ seruos: ⁊ tu habes potestate tua sctōs angelos sicut milites: et oēs sctōs sicut seruos. Ego mādo vnicuiq̄: et facit secūdū p̄ceptū meū. Tu mādas et dicis fit: mandas et sine mora pficitꝰ. Ois ei creatura seruit tibi: ⁊ ideo dic verbo ⁊ sanabitꝰ velociter hic puer me⁹. O fides viri: o religiositas milit꜠: quomō te magnificem⁹? O dulcissime amice veritatis: te āmiratur dominus: et tuam indeficiētem magificat fidē. Ad bn̄⁹

8

an. Me etenī de die ī diē que rūt et scire vias meas volunt

Deus q̄ culpa [Collcā.
Offēderī pĕitētia placarī p̄ces ppl̄i tui supplicātī ꝓpici⁹ respice: et flagella tue iracundie q̄ pro peccatis nostris meremur auerte. p do.

Ad mgt. an. Quare ieiunauim⁹ et nō aspexisti: hūiliauimus aīas nostras et nescisti

Parce dñe [Collcā.
Parce populo tuo: vt dignis flagellatiōib⁹ castigatus in tua miseratione respiret. p do.

Fer. vi. S. math
In illo tpe. Dixit ie. di. s. Audistī qr dictū ē ātiqs Diliges amicum tuū ꝛ odio habebis īimicū tuū. Ego āt dico vobis diligite inimicos vestros: benefacite his q̄ vos oderūt. Et reliqua. Ome. bti augustini

Multi precepta [augustini dñi ī imbecillitate sua nō sctōrū viribus estimātes: putāt esse īpossibilia que precepta sūt: et dicūt sufficere virtutibus nō odisse īimicos. Ceterum diligere plus precipit q̄ hūana natura patiẜ. Sciendum est ergo nō impossibilia xp̄m precipere: sed perfecta q̄ fecit dauid in saul et in absalon. Stephanus quoq; ꝓthomartyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est: et paulus anathema cupit esse pro ꝓsecutorib⁹ hec aūt iesus fecit et docuit dicēs in passione sua. Pater ignosce illis: nō enī sciūt q̄d faciūt. Sequiẜ. Ut sitī filiū patris vr̄i q̄ ī celis est. Si dei precepta custodiens quis efficiẜ filius dei: ergo non est natura fili⁹ sed arbitrio suo. Cū ergo facis elemosinā: noli tuba ante te canere sicut ypocrite faciūt in vicis ꝛ in synagogis vt honorificenẜ ab hoīb⁹. Qui tuba canit elemosinā faciēs: ypocrita est. Qui in synagogī ꝛ in angulis plateaꝝ orat vt videatur ab hoīb⁹: ypocrita ē. Qui ieiunās demoliẜ faciē suā vt vētris inanitatē demōstret in vultu et hic ypocrita est. Ex quib⁹ oīb⁹ colligiẜ ypocritas esse qui q̄libet faciūt vt videanẜ ab homibus. Mihi videtur ꝛ ille q̄ dicit fratri suo: dimitte vt tollā festucā de oculo tuo propẜ gloriā hoc facere: vt ip̄e iust⁹ videatur. Un̄ dicitur ei a dño: ypocrita eice p̄mū trabē de oculo tuo. Nō itaq; virt⁹ sed causa virtutis habet mercedem apud dn̄m. Et si a recta semita paululū decliaueris: non interē vtrū ad dexterā vadas an ad sinistrā: cum verū iter amiseris. Te autem faciēte elemosinam nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua

Ad laudes sup bñdict⁹. an. Cũ facis elemosinã nesciat sinistra tua qd faciat dextera tua. Collcã.

Inchoata ieiunia q̃s dñe benigno fauore prosequere: vt obseruantiã quaz corporaliter exhibemus mentibus etiã sinceris exercere valeam⁹. p do

Ad mgt. an. Tu autem cuz oraueris intra in cubiculum ⁊ clauso ostio ora p̃rez tuum. Coll.

Parce dñe populũ tuũ et ab oib⁹ peccatis clement̃ emũda: q2 nulla ei nocebit aduersitas si nulla dominet̃ iniquitas. Per.

Sabbato. Sc̃dm matthe

In illo tp̃e. Cũ sero esset factũ: erat nauis in medio mari: et iesus solus ĩ terra. Et vidẽs discipulos laborãtes in remigãdo [erat enĩ ventus cõtrarius eis] circa quartã horam noctis: venit ad eos ãbulãs sup mare. Et rel. Omel. ven. bede presbi.

Labor discipulo⁊ in remigãdo: et cõtrarius eis ventus varios ecclesie labores designat: que inter vndas seculi aduersantis et ĩmundorum spirituum: ad quietẽ celestis patrie: q̃si ad fidã littoris stationẽ peruẽire conatur. Unde bene dicitur q2 nauis erat in medio mari: ⁊ ip̃e solus in terra: q2 nõnũq̃ ecclesia tantis gentiliũ pressuris non solũ afflicta sed ⁊ fedata est: vt si fieri posset redẽptor ipsius eã prorsus deseruisse videret̃. Uidet quippe suos dñs laborãtes in mari: q̃uis ipse positus in terra: q2 et si ad horã differre videt̃ auxiliũ tribulatis impendere: nihilomin⁹ eos ne in tribulatiõibus deficiant sue respectu pietatis corroborat: vt aliquãdo etiã manifesto auxilio: victis aduersitatib⁹ quasi calcatis sedatisq; fluctuum volumibus liberat. Quãdo ergo dicitur quarta vigilia noctis venisse ad eos dominũ: ostẽdit pertclitatos tota nocte et eis auxiliũ p̃bitu⁊ extremo noctis tẽpore. Laborabãt ergo toto noctis opace tp̃e: sed diluculo appropinq̃nte et lucifero solis dieiq; exortũ promittente: vẽit ad eos dñs: Et superambulãs tumidi freti terga cõprimit: q2 cum in pressuris posita fragilitas hũana pusillanimitate viriũ suarum considerata: nihil aliud erga se q̃ tenebras angustiaruz cernit hostiũ cõfligẽtiũ. Cuz ergo mentẽ ad superni presidij et ꝑpetue dona retributionis erexerit: quasi iter vmbras noct̃ repẽte exortũ luciferi cõspicit: q̃ diẽ ꝓximũ nũciet. Aderit nãq; dñs q̃ so

pit; tētationū piculis: plenā libertatis fiduciā attribuat. sue benedictiōis. Ad bñ⁹ ā. Quis scit si cōuertat et ignoscat deus ꝛ relinq̄t post se bñdictionē. Preces. Colla. Adesto dñe supplicatiōi bus nr̄is: et hoc solēne ieiuniū qd aīab⁹ corporibus qȝ curādis salubriter īstitutū est duoto seruicio celebremus. Per. ¶ Dñica p̄ma i xl. Sabbō p̄ceō. Ad ves. añe ꝛ p̄i. fer. Hy⁹. Audi benigne cōditor nostras p̄ces cū fletib⁹ in hoc sacro ieiunio fusas quadragenario Scrutator alme cordiū īfirma tu scis viriū ad te reuersis exhibe remissiōis grām. Multū q̄dē peccauim⁹ p̄cās ꝙ cōparauim⁹ sed cūcta q̄ solus potes ꝯfer medelā lāguidis. Sic corp⁹ extra ꝯteri dona p abstinētiam: ieiunet vt mēs sobria a labe ꝑrsus criminū. Presta beata trinitas cōcede simplex vnitas vt fructuosa sint tuis ieiunioꝝ munera. Amen. Capitulū Hortamꝰ vos ne in vacuum grām dei recipiat; ait eni: tp̄e accepto exaudiui te: ꝛ in die salut; adiuui te ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies salutis. Deo grā. R. Emēdemus ī melius q̄ ignorant peccauim⁹ ne subito p̄occupati die mort; q̄ramus spaciū penitētie ꝛ iuenire nō possimus. Attēde dñe ꝛ miserere q: peccauim⁹ tibi. V. Adiuua nos de⁹ salutar; nr̄ et ꝓpter gloriā noīs tui dñe libera nos Attēde. V. Angelis suis deus mādauit de te. Ut custodiant te in oīb⁹ vijs tuis. Ante mḡt. ā. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies salutis in his ergo dieb⁹ exhibeam⁹ nos sicut dei ministros in multa patiētia in ieiunijs in vigilijs in charitate nō ficta. Collecta. Fideles tui deus p tua dona firmēt: vt eadē ꝛ pcipiendo reqrāt: ꝛ q̄rendo sine fine pcipiāt. p do. Mēo. nulla Ad ꝯple. ā. Miserē. ꝛc. hy⁹. Cultor dei memēto te fōtis ꝛ lauacri rorē subisse sctm̄: te crismate innouatū. Fac cū vocāte somno castū petis cubile frōtem locumꝙ cordis crucis figura signet. Crux pellit oīe crimē fugiunt crucē tenebre tali dicata signo mens fluctuare nescit Procul o procul vagātū portenta sōniorum procul esto peruicaci prestigiator astu. O tortuose serpēs qui mille per meandros fraudesꝙ flexuosas agitas quieta corda Discede xp̄s hic est: hic xp̄s est liquesce signū qd ipse no

sti damnat tuam caterua᷑.
Corpus licet fatiscens iace
at recline paululū christū tñ
sub ip̄o meditabitur sopore.
Gloria eterno patri ꝛ xp̄o ve
ro regi paraclytoq; sancto ꝛ
nūc ꝛ imꝑpetuū. Amē. cpm
Tu in nobis. ℣. Custodi nos
Ad nūc dimit. an. Media vi
ta ī morte sum⁹ quē q̄rimus
adiutorē nisi te dn̄e q̄ ꝓ pctis
nr̄is iuste irasceris. Sctē de
us sctē fortis sctē misericors
saluator amare morti ne tra
das nos. ℣. Ne ꝓijcias nos
in tp̄e senectut; cū defecerit
virt⁹ nr̄a ne derelinq̄s nos
dn̄e. Sctē de. ℣. Qui cogno
scis oīa occulta cordis parce
pctis nr̄is. Scē de⁹. ℣. Noli
claudere aures tuas ad p̄ces
nr̄as ne derelinq̄s nos dn̄e.
Scē. p̄ces. Kyriel. iij. Xp̄el.
iij. Kyriel. iij. Pr̄ nr̄. Et ne
nos. Seq̄r ℟. In pace in id
ip̄m. Dormiā ꝛ reqescam. ℣.
Si dedero sōnū oculis meis
ꝛ palpebris meis dormitati
onē. Dormiā. Glia. In pace
Credo ī deū. Carnis re. Vi-
tā eternā amē. Bn̄dicam⁹
p̄rem ꝛ filiū cū scto sp̄ū. Lau
dem⁹. ꝛc. Collā. De⁹ q̄ illumi
nas noctem. ꝛc. Salua nos
op̄s de⁹ in ꝯple. coī. Et sic dr̄
ꝯpl. adhuc trib⁹ sabbatis se
quētib⁹. Ad mat. Inui. Nō
sit vobis vanū surgere añ lu
cem q᷑ ꝓmisit dn̄s coronam
vigilātib⁹. p̄. Ves. In. i. no.
ā. Pro fidei merit;. cū alijs
ꝛ p̄. Btūs vir. ꝛc. de dn̄ic. ℣.
Dicet dn̄o susceptor me⁹ es
tu ꝛ refugiū meū. De⁹ me⁹
sperabo in eū. Sermo bt̄i le
Licet [onis pape. L. i.
nob dilectissimi appro-
pinq̄nte festiuitate paschali
ieiuniū q̄dragesime ip̄e legi
time tp̄is recursus īdicet: co
hortatio tñ etiā nr̄i sermōis
adhibēda ē: q̄ auxiliāte dn̄o
nec iutilis sit pigris nec one
rosa deuotis. Tu. ℟. Ecce
nūc tp̄s acceptabile ecce nūc
dies salut; ꝯmēdem⁹ nosmet
ip̄os ī multa patiētia in ieiu
nijs multis. Per arma iusti
cie virtutis dei. ℣. In oīb⁹ ex
hibeamus nosmetip̄os sicut
dei ministros. Per ar. L. ij.
Nam cū oēꝫ obseruātiā
nostrā ratio istoꝝ dierū
poscat augeri nemo est vt cō
fido de vobis q̄ se ad op⁹ hoꝝ
nō gaudeat incitari. Natu-
ra enī nostra adhuc manēte
mortalitate mutabil: etiā si
ad sūma q̄q; vtutū studio ꝓ-
uehał: sp tñ sicut pōt habe-
re quo recedat: ita potest ha
bere quo crescat. ℟. In oīb⁹
exhibeam⁹ nos sicut dei mi-
nistros in multa patientia.
Vt non vituperet ministeri-
um nostrū. ℣. Ecce nūc tp̄s

acceptabile ecce nũc dies salutis nemini dãtes vllã offensionẽ. Tu autem. Lec.iij.

Et hec est perfectoꝝ vera iusticia: vt nunq̃ se p̃sumãt esse pfectos: ne ab itineris nõdũ finiti itẽtiõe cessantes: ibi incidãt deficiẽdi periculũ vbi pficiẽdi deposuerũt appetitũ. Tu. R. Emẽdem⁹ in meli. vrs. ad vs. In ij. noc. an. Nature genitor. ps. Conserua. cũ al. vrs. V. Ipse liberauit me de laqueo venãtiũ. Et a vbo aspo. Lec.iiij.

Quia ergo nemo nostrũ dilectissimi tã pfect⁹ et sctũs est: vt pfectior sanctior q̃ esse nõ possit: oms simul sine differẽtia graduũ: sine discretione meritorũ ab his in que puenim⁹ ad ea q̃ nondũ apprehẽdim⁹ pia auiditate curram⁹: ꝛ ad mẽsurã cõsuetudinis nr̃e necessarijs aliq̃d addam⁹ augmẽtis. R. Paradisi portas aperuit nobis ieiunij tp̃s suscipiamus illud orantes et deprecantes. Ut in die resurrectionis cũ dño gloriemur. V. In oĩbus exhibeamus nosmetipos sicut dei ministros. Ut. Lec.v.

Parũ enĩ religiosus alio tpe demõstratur: qui in his diebus nõ religiosior inuenit. Unde opportune auribus nostris lectio apostolice p̃dicatiõis insonuit: ecce nũc tẽpus acceptabile: ecce nũc dies salutis. Quid eniz acceptius hoc tpe: quid salubrius his dieb⁹ in q̃b⁹ belluz vicijs indicit: ꝛ oĩm virtutũ profect⁹ augetur. Tu. R. Abscõdite elemosinã i sinu pauperis et ipa orat p vobis ad dñm. Quia sicut aqua extiguit ignẽ ita elemosyna extinguit peccatũ. V. Date elemosynã dicit dñs ꝛ oĩa munda sũt vobis. Quia. Lec.vi.

Semper q̃dẽ tibi o aĩma xpiana vigilandũ ɔtra salutis tue aduersariũ fuit. ne vllus pateret loc⁹ tẽtatoris isidijs: sed modo tibi maior/cautior/ꝛ sollicitior ẽ assumẽda prudẽtia: quãdo idẽ hostis tu⁹ acriore seuit inuidia. Nunc enĩ in toto mũdo potestas ei antique dñatiõis auferꝛ: ꝛ inumera illi captiuitatis vasa rapiunt. R. In ieiunio ꝛ fletu plorabãt sacerdotes dicentes. Parce dñe parce populo tuo ꝛ ne des hereditatẽ tuã in pditionẽ. V. Inter vestibulũ ꝛ altare plorabant sacerdotes dicẽtes. Parce. In iij. noc. an. Spõsus vt e thalamo. ps. Celi enarrãt. cum alijs. V. Scapulis suis obumbrabit tibi. Et sub pennis eius sperabis.

Secũdũ mattheũ. Lec.vij.

In illo tempore. Ductus est iesus in desertū a spū vt tentaret a dyabolo. Et cū ieiunasset quadraginta dieb⁹ ꝛ q̄draginta noctib⁹ postea esuriit. Et reliq. Ome. bti gre.

Dubitari a quibusdā solet a quo spū sit iesus ductus ī desertū: ꝓpter hoc qđ subdit. Assūpsit eū dyabolus in sanctā ciuitatē: ꝛ rursus assumpsit eū in montē excelsū. ℞. Angelis suis mādauit de te vt custodiāt te in oīb⁹ vijs tuis. In manib⁹ portabunt te ne vnq̄ offēdas ad lapidē pedem tuū. ℣. Sup aspidem ꝛ basiliscū ambulabis ꝛ cōculcabis leonē et drachonē. In manibus. Lectio. viij.

Sed vere ꝛ absq3 vlla q̄stione cōueniēter accipit vt a spiritu sctō ī desertū ductus credat: vt illuc eū suus spūs duceret: vbi hūc ad tētandū malignus spūs inueniret. Nō est ergo indignū redēptori nr̄o: qđ tētari voluit qui venerat occidi. Justum quippe erat vt sic tētationes nostras suis tētationib⁹ vinceret: sicut mortē nostrā venerat sua morte supare. Tu autem. ℞. Scapulis suis obumbrabit tibi domin⁹ ꝛ sub pennis eius sperabis. Scuto circūdabit te veritas eius. ℣. Cadent a latere tuo mille ꝛ decem milia a dextrꝭ tuis. Scuto circū. Lectio. ix.

Sed sciendum nobis est quia tribus modis tentatio agit/ suggestione/ delectatiōe/ consensu. Et nos cū tētamur plerūq3 in delectatione: aut etiam in consensu labimur: quia ex carnis peccato propagati in nobis ipis etiam gerimus vnde certamina tolleramus. Deus vero qui in vtero virginis īcarnatus in mūdū sine peccato venerat: nil contradictionis in semetipo tolerabat. Tētari ergo per suggestionem potuit: sed eius mentem peccati delectatio non momordit. Atq3 ideo omnis illa dyabolica tentatio foris non intus fuit. Tu autem domine: miserere nostri. ℞. Ductus est iesus in desertum a spiritu vt tentaretur a dyabolo. Et accedens tentator dixit ei si filius dei es dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cum ieiunasset quadraginta diebus ꝛ quadraginta noctibus postea esuriit. Et accedēs. Gloria patri. Ductus. Ante laudes. ℣. Scuto circūdabit te veritas eius. Non timebis a timore nocturno.

In laudibus antiphona.

Cor mūdum crea in me deus spiritū rectū innoua in vi

scerib⁹ meis. pi. vt in septua-
gesima. an. O dñe saluũ me
fac o dñe bñ prosperare. an.
Sic bñdicã te ĩ vita mea do-
mĩe et in noĩe tuo leuabo ma
nus meas. ã. In spũ hũilita
tis ⁊ aĩmo cõtrito suscipiam
dñe a te ⁊ sic fiat sacrificium
nostrũ vt a te suscipiat hodie
vt placeat tibi dñe deus. an.
Laudate deũ celi celoꝝ ⁊ aq̃
Nunc temp⁹ [oẽs. hy⁹.
acceptabile fulget da-
tũ diuinit⁹ vt sanet orbẽ lan-
guidũ medela parsymonie.
Christi decoro lumĩe dies sa
lutis emicat q̃ corda culpis
saucia reformet abstinentia
Hãc mẽte nũc ⁊ corpore iesu
tenere pficeꝰ vt appetam⁹ p-
speꝝ perẽnis pasche trãsitũ.
Presta btã trinitas concede
simpl. vni. vt fruc: sint tu. ie.
Contri: [mun. amẽ. cap.
stati estis ad penitẽtiaȝ
ɔtristati estꝭ ſm deũ: vt ĩ nul
lo detrimẽtũ patiami q̃ eniȝ
scđm deũ tristitia est: penitẽ
tiã in salutẽ stabilẽ opat. ꝟ.
In manib⁹ portabũt te. Ne
for. An bñ⁹. an. Ductus est
iesus in desertũ a spũ vt tẽta
ret a dyabolo et cũ ieiunasſȝ
quadragita dieb⁹ et q̃dragi
ta noctib⁹ postea esuriit. coll
Deus q̃ ecclesiã tuaȝ an
nua q̃dragesimali obs
uatione purificas: presta fa-
milie tue: vt quod a te obtine
re abstinẽdo nitit hoc bonis
opib⁹ exequat. Per do. Ad
pmã an. Jesus autẽ cũ ieiu-
nasset q̃dragita dieb⁹ ⁊ qua
draginta noctib⁹ postea esu-
riit. pi. ⁊c. vt ĩ lxx. notat Ad
iij. an. Non in solo pane viuit
homo sed in oĩ verbo qđ pce-
Ecce [dit de ore dei. cp.
ego ipse reqrã oues me-
as et visitabo illas sicut visi-
tat pastor gregem suũ in die
qñ fuerit in medio ouiũ sua-
rũ dissipataꝝ: ait dñs: et libe
rabo eas de oĩb⁹ locis: et con
gregabo eas de terrꝭ et ĩdu-
cã eas in terrã suã. ℟. Par-
ticipẽ me fac deus oĩm timẽ
tiũ te. Et custodiẽtiũ mãda-
ta tua. ꝟ. Aspice in me et mi
serere mei secũdũ iudiciũ di
ligentiũ nomẽ tuũ. Et cu. ꝟ.
Dicet dño susceptor me⁹. ⁊c
Collcã de matu. ¶ Ad. vi. ã.
Uade sathana non tentabis
dominũ deũ tuũ. Cplm.
Ecce ego pascã oues me
as et eas accubare fa-
ciã dicit dñs qđ perierat req
ram et qđ abiectũ fuerat re-
ducã: et qđ cõfractũ fuerat
alligabo: et qđ infirmũ fue-
rat cõsolidabo: ⁊ qđ pingue
et forte custodiã. Deo g. ℟.
Ab omi via mala phibui pe
des meos vt custodiã mãda-
ta tua dñe. ꝟ. A iudiciis tuis

non declinaui quia tu legez posuisti mihi. Et cu. ℣. Ipse liberauit me de laqueo venātiū. Coll. vrs. Ad ix. an. Reliquit eū tentator et accesserūt āgeli et mīstrabāt ei. cp.

Querite dn̄m dū inueñri potest: iuocate eū dum prope est: derelinquat impi⁹ viam suam: ꝛ vir iniqu⁹ cogitationes suas: et reuertatur ad dominū ꝛ miserebit eius et ad deū nostrū qm̄ multus est ad ignoscendū. ℟. Declara super nos deus. Tuā misericordiam. ℣⁹. Declaratio sermonū tuoꝝ dat intellectū domie. Tuā miam. ℣. Scapulis. ꝛc. ¶ Ad sc͞dās vs̄. an Sede. cū al. et p̄i de dn̄ica. hy⁹ Audi benigne vrs̄. cap.

Uir si fuerit iustus et ab iniq̄tate auerterit manū suā: et in p̄cept: meis ambulauerit et iudicia mea custodierit vt faciat veritatem vita viuet: ait dn̄s omp̄s. ℣. Angelis suis. Ante mgt. ā. Reliquit eū tētator et accesserūt angeli et mīstrabāt ei. Collcā de mat. vrs̄. ad cōple. super nūc dimitt: an Uigilate et orate in hac nocte vt non subripiat vos callid⁹ tentator: angelus dn̄i custodiat vos in hac nocte ꝛ perducat vos ad matutinā leticiā āte sc͞tm̄ et sacrū altare. Cetera more solito. Feria. ii. ꝛ aliis feriis hui⁹ eb͞d. Ad mat. Inuita. a n̄e et p̄i de noct. fcr̄. ℣. añ lec. de dn̄ica ꝑm fer. tres lec. de gen̄. vsq̄ dū legitur d̄ libro exodi. vt stati dicet. Et nota q̄ per. x. et. vii. dies cōputādo retrograde a sabb͞o. ante. Isti sūt dies inclusiue. dn̄icis ꝛ festis exclusis. legit de libris ꝛ legēdis postea designatis quas legendas reperies infra in fine iiii. ebdo hui⁹ xl. t͞pis. Primo de libro exodi ꝑ iiii. dies. de libro leuitici ꝑ. ii. dies. de libro numeri per duos dies. de libro deutronomiū semel tm̄. d̄ libro iosue ꝑ tres dies. de libro iudicū ꝑ q̄ttuor dies. vltimo legitur d̄ libro ruth semel tm̄. ℟. seq̄n. p̄mo dicūt. Deinde illa de dn̄ica i ordie repetūt. ℟.

Tribularer si nescirez mias tuas domie tu dixisti. Nolo mortē pct̄oris sed magis cōuertat et viuat. Qui chananeā et publicanuz vocasti ad penitētiā. ℣. Et petrū lacrimantē respexisti misericors dn̄e. Qui chananeā. ℟. In te dn̄e sperēt oēs aīe dicētes cito deus miserebit nostri qr tu dn̄e locut⁹ es dicēs. Gaudeo sup vno penitente q̄ sup nonagintanouē iustos nō indigentes penitentia. ℣⁹. Inuoca me in die tribulationis

tue eripiã te ⁊ magnificabis me pctõri aũt dixit de⁹ gaudeo. ℟. Pater peccaui ĩ celum et corã te iã nõ sũ dign⁹ vocari filius tu⁹ fac me sicut vnũ de mercẽnariis tuis. ℣. Quãti mercẽnarii in domo pris mei abũdant panibus ego autẽ hic fame pereo surgam ⁊ ibo ad patrẽ meũ ⁊ dicam ei. Iã nõ sũ. Ad lau. ℣. Scuto circũdabit te veritas eius. nõ ti. In laud. añe ⁊ psi fer. cp. hy⁹. cp. ⁊ ℣. de dñica. Ad bñ⁹ añe cuiuslibet fer. vt infra post omelias hui⁹ ebd. pces cũ ps Miserere. coll. ibid Suffr. cõia. ⁊ post vltimũ b⁹ dieb⁹ ferialib⁹ ad matu. ⁊ ceteras ho. dñr suffr. xl. tpis q̃ re cũ suffragiis cõib⁹. Ad. i. an. Conuertimi ad me in toto corde vr̃o ĩ ieiunio ⁊ fletu et plãctu dicit dñs. Cetera more solito. Ad. iii. an. Per arma iusticie vtutis dei ꝯmẽdem⁹ nosmetipsos ĩ mlta patiẽtia cp. ℟. ⁊ ℣. de dñica. pces solite cũ collã de mat. cuiuslibz fer. Ad. vi. ã. Viuo ego dicit dñs nolo mortez pctõris sed magis ꝯuertat ⁊ viuat. Ad ix. ã. Dñe de⁹ rex oĩps libera nos ppt nomẽ tuũ et da nob locũ penitẽtie. Ad vs. añe ⁊ psi fer. h⁹. cp. successiue cũ ℣. de dñica. Ad mg̃. ã. cũ coll. ⁊ pcib⁹ sol. vt post omel. Cõ ple. sol. Sequũt omel. hui⁹ ebd. pme xl. ¶ Fer. ii. Scdz matthesi.

In illo tpe. Dixit iesus d. s. Cũ venerit fili⁹ hoĩs ĩ sede maiestatis sue ⁊ omẽs angeli ei⁹ cũ eo: tũc sedebit sup sedẽ maiestatis sue. Et cõgregabunt ãte eũ oẽs gẽtes ⁊ separabit eos ab inuicẽ: sicut pastor segregat oues ab hedis. Et reliq̃.

Omelia btĩ augustini epi

Fratres carissimi. Expectatio formidabilis diei iudicii a mẽoria nõ recedat: si quomodo donante dño nr̃o iesu xp̃o ab amore pñsentis secli nõ semel se disiũgat. De illo eñi die scriptũ est: iuxta est dies dñi: iuxta ⁊ velox nimis. Vox diei dñi amara: tribulabitur ibi fortis. Dies illa dies ire dies tribulatiõis ⁊ angustie dies calamitatis ⁊ miserie dies tenebrarũ ⁊ caliginis dies nebule ⁊ turbinis. Et q̃s peccator talia nõ pertimescat? Horrẽdũ est ĩcidere ĩ manu dei viuẽtis. Ibi certe ad vindictã malorũ apparebit innumerabilis multitudo angelorũ ⁊ celis ac terris ardẽtibus dño quoq; ac poplis ꝯsidẽtib⁹: separabũt malos de medio iustorũ / ⁊ quodãmodo zizania a tritico separantes alligabũt fasciculos ad comburendũ: dũ pares paribus

idest auaros cũ auaris: ad=
ulteros cũ adulteris: supbos
cũ supbis aptauerit atq3 cõ=
iũxerint vt ꝑmanẽs supplici
um ibi sit: quoꝝ in hac vita
par cõuersatio extitit. Nec
precibꝰ irã iudicis ad miam
aliqs inflectet: qꝛ oĩbus ꝓm
opa sua reddet. Quid facie
mus sub tanti iudicis maie=
state? Quid excusatiõis pre
tendere potuerimus? Qua
nos defensiõis arte purga=
bimus? Dicet rex his q a sini
stris eius erunt. Ite maledi
cti in ignẽ eternũ. Tũc erit
ibi fletus ⁊ stridoꝛ dentium.
Fletus ⁊ stridoꝛ dẽtiũ acerri
mos eoꝝ doloꝛes ostendũt q
supplicio morti ꝫ eꝛne addicti
sũt. Tu aũt. Ad bñ an. Ve
nite benedicti patris mei ꝑ=
cipite regnũ qđ vobis para=
tum est ab origine mundi.

¶ Preces. Collecta.

Conuerte nos deus salu
taris noster: ⁊ vt nobis ieiu=
niũ quadragesimale ꝓficiat
mẽtes nr̃as celestibꝰ instrue
disciplinis. Per dñm. Ad
mgt an. Quod vni ex mini=
mis meis fecistis mihi feci=
stis dicit dñs. Collecta.

Absolue q̃s dñe nostroꝝ
vincula pctõꝝ ⁊ qcquid
pro eis meremur ꝓpiciatus
auerte. Per dñm. ¶ Feria
iiij. Secundũ mattheum.

In illo tpe. Cũ intrasset
iesus hierosolimã cõmo
ta est vniuersa ciuitas dicẽs
Quis est hic? Et reliqua.

Omelia bti hieronymi pbri

Introeũte iesu cũ turba to=
ta hierosolymoꝝ ciuitas cõ=
mouet̃ mirãs freq̃ntiã nesci
ens veritatẽ ⁊ dicẽs Quis ẽ
hic? Populus aũt dicebat:
hic ẽ ꝓpheta a nazareth ga
lilee. Propheta nãq3 ẽ quẽ
⁊ moyses similẽ sui fuisse cõ=
memoꝛat. Comitatꝰ igitur
turbis credẽtiũ ⁊ laudãtiũ i
gredit̃ tẽplũ ⁊ eicit oĩs qui
emebãt ⁊ vendebãt in tẽplo.
Dixitq3 eis de scripturi ꝫ scis
testioniũ ꝓferẽs: q dom' pa
tris eiꝰ oronis domꝰ eẽ debe
ret nõ spelũca latronũ. Hoc
enĩ pmũ sciendũ est q iuxta
mãdata legis de tota orbe i
tẽplo dñi poplo ɔfluẽre ⁊ de
cũctis pene regiõibꝰ iudeoꝝ
inumerabiles imolabãt ho=
stie. Cogitauerũt ergo sacer
dotes qũo pdã de pplo facẽ=
rent ⁊ oĩa aĩalia qbus opus
erat ad sacrificia vẽdebãt: ⁊
ipi rursus a pplo recipiebãt.
Istiꝰmodi dñs cernẽs in do=
mo patris negociationẽ seu
latrociniũ: ardoꝛe spũs con
citatus fecit flagellũ de funi
culis ⁊ tantã hominũ multi
tudinem eiecit de templo di=
cens. scriptũ est: domꝰ mea

domus oratiõis vocabit vos aũt fecistis illã speluncã latronũ. Latro etenim est et tẽplũ dei i latronũ ꝯuertit specũ: q lucra de religiõe sectat: cultusq eius nõ tã cultus dei q̃ negociatiõis ẽ occasio. Quod aũt de tẽplo dei dixim⁹ vnusquisq etiã de se intelligat. Dicit enim paulus apls. Uos estis templũ dei: ⁊ spũs scũs habitabit in vobis. Ad bñ⁹ an. Domus mea dom⁹ orationis vocabitur. Collecta.

Respice deus familiam tuã ⁊ presta: vt apud te mẽs nr̃a tuo desiderio fulgeat que se carnis maceratiõe castigat. Per do. Ad mg̃. ã Scriptũ est enim q2 domus mea domus orõnis est cũctis gẽtib⁹ vos aũt fecistis illam speluncã latronũ ⁊ erat quotidie docẽs in templo. Colla.

Ascendant ad te dñe preces nostre ⁊ ab ecclesia tua cũctã repelle neq̃tiã. p d.

Feria.iiij. Scdm mattheũ.

In illo tpe. Accesserunt ad iesũ scribe ⁊ pharisei dicẽtes. Magister volum⁹ a te signũ videre. Et reliqua.

Omelia bti hieronimi pbri.

Sic scribe et pharisei signa postulant: quasi que viderint signa nõ fuerint. Ait illis iesus. Generatio mala ⁊ adulta. Egregie dixit adultera: q2 dimiserat virum ⁊ multis se amatoribus iuxta ezechiel copulauerat. Signũ q̃rit ⁊ signũ nõ dabit ei: nisi signũ ione pphete. Uiri niniuite surgẽt in iudicio cum generatiõe ista ⁊ ꝯdẽnabũt eã: nõ potestate sentẽtie: sed cõparatiõe ⁊ exemplo. Et ecce plusq̃ ionas hic Jonas secundũ septuagita interptes triduo p̃dicauit: ego tãto tẽpore. Jlle syris gẽti incredule: ego iudeis populo dei Jlle voce locut⁹ est simplici nihil signorũ faciẽs: ego tãta mirabilia faciẽs beelzebub calũniã sustineo. Regina austri surget i iudicio cũ generatiõe ista: ⁊ ꝯdẽnabit eam. Eodẽ modo ꝯdẽnabit regia austri populos iudeorũ: quo ꝯdẽnabũt niniuite israelẽ incredulũ. Jn niniuitis aũt et regina saba occulte fides nationũ p̃fert israeli. Tu autẽ

Ad bñ⁹ ã. Generatio praua et puersa signũ q̃rit ⁊ signũ nõ dabit ei nisi signũ ione pphete. Oro.

Preces nostras q̃s dñe clementer exaudi: ⁊ ꝯtra cũcta nobis aduersantia dexterã tue maiestatis extẽde. Per. Eadem fer. iiij. Ad ves. ℟. Esto nobis dñe. Turris fortitudinis. ℣. A facie inimici. Turris. Ad mag. an. Sicut fuit

ionas in ventre ceti tribꝰ die
bus ⁊ tribꝰ noctibus ita erit
filiꝰ hoīs in corde t̄re. Coll'a

MEntes nr̄as q̄s dn̄e lu
mine tue claritatis illu
stra: vt videre possimꝰ q̄ agē-
da sūt ⁊ que recta sūt agere
valeamus. Per dn̄m. ¶ Fe
ria quinta. Scd̄m iohānem

IN illo tp̄e. Dicebat iesus
ad eos qui crediderāt ei
iudeos. Si mā̄seritis in ser-
mone meo vere discipuli mei
eritis. Et re. O. bti aug. epi
Stās dn̄s nr̄ iesus xp̄s con-
spicuus s̄m infirmitatē car-
nis ⁊ s̄m maiestatē diuinita
tis occultꝰ: dixit ad eos q̄ ei
hec cū loqueret̄ crediderāt.
Si manseritis in verbo meo
vere discipuli mei eritꝭ. Qui
eni ꝑseuerauerit vsq; in finē
hic saluus erit: ⁊ cognoscetꝭ
veritatē et veritas liberabit
vos q̄ modo vos latet ⁊ loq̄t
vobis. Responderūt iudei:
nō illi qui iā crediderāt sꝫ illi
q̄ in turba erāt nōdū creden
tes. Semē abrahe sumus ⁊
nemī seruiuimꝰ vnq̄. Quo
modo tu dicis liberi eritꝭ? O
pellis inflata: nō est ista ma-
gnitudo sed tumor. Nō eniꝫ
dixerat dn̄s: liberi eritis sed
veritas liberabit vos Et hoc
ip̄m s̄m huiꝰ tp̄is libertateꝫ
qūo verū dixistis. nemini ser
uiuimus vnq̄? Joseph num

est venūdatꝰ? Prophete sā-
cti nū sūt in captiuitate du-
cti? Deinde nonne ip̄e est po
pulus qui in egypto lateres
faciebat? Si nemini seruiui
stis vnq̄ o ingrati: q̄d est qđ
assidue īputat vobis deꝰ qđ
vos de domo seruitutꝭ libera
uit? An forte p̄res vr̄i seruie
rūt: vos q̄ loq̄mī nemī fuistꝭ
vnq̄? Quō aūt soluebatꝭ iā
tributa romāis? R̄ndit eis
iesus. Amē amē dico vob: id
est verū dico vobis: veritas di
cit q̄ vtiq; ⁊ si nō dicēt: verū di
co mētiri nō posset: tn̄ cōmē
dat inculcat dormiētes quo
dāmō excitat. intētos facit
nō vult ꝯtēni. Amen amē di
co vobis: qꝛ oīs q̄ facit pctm̄
seruꝰ ē pcti. Tu. Ad bn̄ꝰ. an
Dn̄e filia mea male a demo
nio vexat̄ ⁊ nō r̄ndit ei vbū.
et accedētes discip̄li rogaue
rūt eū dicētes dimitte illā qꝛ
clamat post nos. Collā

DEuotionē pp̄li tui q̄s
dn̄e benignꝰ ītēde vt q̄ ꝑ ab-
stinētiā macerant̄ ī corꝑe ꝑ
fructū boni opis reficiant̄ in
mēte Per d. Ad mḡ. ā. Mu
lier magna est fides tua fiat
tibi sicut petisti. Collā

DA q̄s dn̄e poplis xp̄ia-
nis ⁊ q̄ ꝓfitent̄ agnoscere: ⁊
celeste munꝰ diligere qđ fre-
quentāt. Per dn̄m. ¶ Fer.
sexta. Secūdū mattheū.

In illo tp̄e. Erat dies fe-
stus iudeoꝝ: et ascēdit ie
sus hierosolimā. ⁊ reli. Ome.
Uerba sancti [bti aug. epi.
euāgelij breuiť fr̄es mei per-
strigēda sūt: nō ociose incul
canda. Piscina illa et aqua
pp̄lm iudeorū significabat.
Aqua illa id ē pp̄ls ille q̄nq
libris moysi tāq̄ porticibus
quiq claudebať: sed illi libri
prodebāt lāguidos nō sana-
bāt. Lex enī pctōres ꝯuince
bat non absoluebat. Quare
ergo cōtinebat quos non sa
nabat? Quia ꝯclusit oīa sub
pctō. Aqua turbata sanabā
tur: qui sub lege infirmaban
tur. Descēdere ergo in aquā
turbatā hoc ē hūiliter crede-
re i dñi passionē. Ibi sanaba
tur vn⁹: significās vnitatem
Postea q̄sq̄s vēiret nō sana-
batur: q2 quisq̄s p̄ter vnitatē
fuerit: sanari nō poterit. Ue
nit enī ip̄e dn̄s iesus charita
tis doctor charitate plenus:
et sanauit hominē q̄ndā qui
triginta et octo annos habe
bat in īfirmitate. Curať ille
languid⁹ a p̄sente dño. Sed
prius q̄d ei dicit? Uis sanus
fieri? Respōdit ille hō: hoīez
se non habere a quo in pisci-
nam mittatur. Uere necessa
rius erat illi homo ad sanita
tem: sed homo ille qui et de⁹
esset Uenit ergo homo qui e-
rat necessarius. Quare sani
tas differť. Surge inquit tol
le grabatū tuū ⁊ āmbula. Sed
surge non operis impiū fuit
sed operatio sanitatis: sano
aūt duo impauit. Tolle gra
batū tuū ⁊ āmbula. Tolle gra-
batū tuū idest dilige dn̄m de
um tuū. Si eum tuleris noli
remanere. Ambula diligen-
do proximū. Porta eum cū
quo āmbulas homo: vt ad eū
peruentas cū quo mane desi
deras. Fecit ergo ille: et scā-
dalisati sunt iudei. Tu autē.
Ad bn̄⁹. an. Angelus domi
descendit de celo et moueba
tur aqua ⁊ sanabať vn⁹. coll.
Esto dn̄e ꝓpicius plebi
tue: ⁊ quā tibi facis esse
deuotā: bēigno refoue mise-
ratus auxilio. Per. Ad ves.
R. Esto nobis dn̄e. Tur. vt̄s
i fer. iiij. Et si festū fuerit. ix.
lect. dicit añ mēoriā tēporis
Ad mgt. an. Dn̄e hoīem nō
habeo vt cum turbata fuerit
aqua mittat me i piscinam.
Exaudi nos mise [coll.
ricors de⁹ ⁊ mentib⁹ no
stris gr̄e tue lumen ostēde. P
dn̄m. Sabbō. Scdm mathe
In illo tp̄e. Assumpsit ie-
sus petrum et iacobū et
iohānē et duxit illos in mon-
tem excelsum: ⁊ transfigura
tus est ante eos. Et reliqua.
Aperit [Omel. leōis pape.

nūc dñs corā electis testibus gloriā suā: et cōmunē illā cū ceteris corpis formā tāto splēdore clarificat: vt et facies eius solis fulgori similis et vestit⁹ cādori niuiū esset eqlis. In qua transfiguratōe illud quidē pncipalit agebāt vt d cordib⁹ aplorū crucis scandalū tolleret nec cōturbaret eorum fidez volūtarie hūilitas passiōis quib⁹ reuelata esset abscōdite excellētia dignitatis. Confirmādis vero aplis et ad oēm sciētiā prouehēdis alia quoqꝫ in illo miraclo accessit istructio. Moyses et helias lex scilicet et pphete apparuerūt cū dño loqntes q et passionē dñi et resurrectionē crebris vocib⁹ nūciarūt. Et vt verissime in illa qnqꝫ virorū psētia cōpleret qd dictū ē p prophetā ipm: in duob⁹ vel trib⁹ testib⁹ stabit omē verbū his ergo sacramētorū reuelatiōib⁹ petr⁹ aplus incitatus mūdana spnēs et trena fastidiēs in eternorū desideriorū qdā mētis rapiebat excessu et gaudio toti⁹ visionis impletus ibi cū iesu optabat habitare vbi manifestata ei⁹ gloria letabat: vnde et ait. Dñe bonū ē nos hic esse. Tu. Ad b⁹ an. Assūpsit iesus discipulos suos et ascēdit i mōtē et trāsfigurat⁹ ē añ eos. Collcā

Populū tuū qs dñe ppici⁹ respice atqꝫ ab eo flagella tue iracūdie clemēt auerte. p dñ. ¶ Dñica. ij. Sabbō pces. Ad vs. añ et pi ke. hy⁹ Audi benigne cōditor. cpm

Si reuertimini et quiescatis ait dñs salui eritis: in silentio et in spe erit fortitudo vestra: expectat dñs vt misereat vestri: ideo exaltabit parcēs vobis. ℟. Uidi dñm facie ad faciē Et salua fctā ē aīa mea. ℣. Et dixit mihi nequaq̄ vocaberis iacob: sz israel erit nomē tuū. Et salua. ℣. Angelis suis. Ad mgt. an. Uisionē quā vidistis nemini dixeritis donec filius homīs a mortuis resurgat. Collcā

Super populū tuuz quesum⁹ dñe bñdictio copiosa descendat: indulgentia veniat: consolatio tribuatur fides sancta succrescat: redēptio sempiterna firmetur. p dominuz nostrū. Memoria nulla. Completo. Ad matu. Inuitato. Quoniā de⁹ magnus dñs. Et rex magn⁹ super omnes deos. ps. Uenite exul. In pmo noc. a. Pro fidei mer. cū al. et pi vts. ℣. Dicet dño. Ser. bti iohā. e. l. i.

Portabat rebecca geminos i vtero fres: āte ortus pncipia bellatores. Certātes filios mat ante sentir

q̄ nouit:āte patik q̄ videt ante sustiet q̄ agnoscit. Tu. ℟. Tolle arma tua pharetrā et arcū ⁊ Affer de venatiōe tua vt cōedā Et bñdicat tibi aīa mea. ℣. Cūq̧ vēatu aliq̄d attuleris fac mihi inde pulmētū vt comedā. Et be. Lec. ij.

Licuit filioꝝ bella sētire quos nōdū licuit generare. Certamē inter fratres in vtero gerik: bellū iter inatos cōmittik materna viscera quatiūtur:nec ad ortꝰ p̄ncipia properak:sed añ principia noua certamina celebrātur. Tu aūt. ℟. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni quē bñdixit dñs cresce te faciat dꝰ meꝰ sicut arenā marꝭ Et donet tibi d rore celi bñdictionē. ℣. Deus aūt oīps bñdicat tibi atq̧ mltiplicet. Et

Vellē causas [L. iij. tanti certaminis noscere:vellē istiꝰ pugne negocia tractare. Quid itercesserat Quid fctm̄ fuerat? Que pugnādo ratio? Que causa vincēdi? Quo spectatore id geritur? Quo iudice celebrak? Quid victori promittitur? Quid victo ex̄rio denegak? Quis certare docuerat? Quis pugnare mōstrauerat ℟. Det tibi deꝰ de rore celi ⁊ de pinguedīe terre abūdantiā seruiāt tibi tribus populi Esto dñs fratrū tuoꝝ. ℣. Et incuruenk ante te filij matrꝭ tue. Esto. In. ij. noc. añ. l. x. Ipse liberauit me de laqueo

Vult eni[venātiū. L. iiij. deus ante ostēdere futura q̄ veniāt:āte vētura mōstrare q̄ fiant. Ceterū p̄iudicari non potest pugna:si pugne non cōsentiant merita. Sed futuroꝝ p̄scius deꝰ mōstruosū certamen voluit exerceri. Dat certandi affectꝰ:vincendi vota ostendit. Se spectatorē cōstituit:se iudicē demonstrauit. A deo gerik certamē p̄sente eo qui genuit ⁊ matre teste que sensit. Sed mater certamē sentire potuit:videre nō potuit ℟. Dum exiret iacob d terra sua vidit gloriā dei et ait: q̄ terribilis est locus iste nō ē hic aliud nisi domꝰ dei et porta celi. ℣. Vere dñs est ī loco isto ⁊ ego nesciebā. Quā terri. Lec. v.

Deniq̧ interrogat matk dñm. Quid ē inq̄t dñe istud qd gerik? Quid est qd in vtero meo te teste tractak Quid facturi sūt nati : q̄ sic luctank īnati? Aut que natorū vota suscipiaꝫ cū sic luctamine innatoꝝ ꝯcutiar? Duo sūt inq̄t dñs ppl'i ī vtero tuo et due gentes de vētre tuo diuidenk et populus populū superabit:et maior seruiet mi-

nocti. ℟. Dū iret iacob de bersabee ꝛ pgēt arā locutus est ei dn̄s dicēs Terrā ī quā dormis tibi dabo et semī tuo. ℣. Uidit iacob in sōnis scalā cuius cacumen celos tangebat et dn̄m innixū scale dicentē sibi. Terram. Lectio sexta.

O Uenerāda pscientia dei Designātur in vtrisq̄ frībus gentes: in singulis ppki declarank: ymo ipi gentes ꝛ populi nūcupātur futurarū sobolū. Noīa in natos cōferūtur: et adhuc innatorū nomina ignorātur. Dicūtur eī parētes: q̄ necdū filij nomen acceperāt. Appellāk patres q̄ nati nō fuerāt. vt fierēt gēitores āteq̄ filij: fierēt patres anteq̄ nati. Ostendūtur amborꝫ merita: et o patiōis nondū est causa Quid quisq̄ mereak edicitur: et meriti cause silentur. Sentencia a deo proferk: et adhuc qui merek nō sentik. Tu aūt. ℟. Si dn̄s de⁹ meus fuerit mecū in via ista qua ego ābulo et custodierit me ꝛ dederit mihi panē ad edēdū et vestimētū q̄ operiar et reuocauerit me cū salute. Erit mihi dn̄s in refugiū et lapis iste in signū. ℣. Surgens ergo mane iacob tulit lapidē quē supposuerat capiti suo et erexit in titulū fundēsq̄ oleū desupaīt. Erit mihi. In tercio noct. ante lecti. ℣. Scapulis. Scd̄m mathe

I N illo tpe. Secessit iesus in partes tyri ꝛ sydonis et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamabat dicens ei. Miserē mei domine fili dauid. Et re. O. ve. be

In lectione euāgelica q̄ mō nobis lecta est fratres carissimi: audiuim⁹ magnā mulieris fidē: paciētiā: cōstantiā: et humilitatē: cui⁹ eo magis ammiranda est mētis deuotio quo ipa quidē vt pote gētilis a diuinoꝝ eloq̄orū rūditus erat secreta doctrinis: nec tamē illis quas eadē eloquia pdicant est priuata virtutib⁹. Tu aūt ℟. Erit mihi dn̄s in deū et lapis iste queꝫ erexi in titulū vocabik dom⁹ dei et de vniuersis que dederis mihi. Decimas ꝛ hostias pacificas offerā tibi. ℣. Si reuersus fuero prospe in domū pr̄is mei. Decias. L. viij.

H Abet nanq̄ hec mulier magnā fidei pfectionē que pietateꝫ saluatoris īplorans ait. Miserere mei dn̄e fili dauid. Cū enī eūdē dn̄m quē filiū dauid appellat: patet profecto q2 verꝫ hunc hoīnem: verū credit et deū. Cū pro filia rogās: nō illā secuꝫ adducit: nō deū ad eā venire pcak: cōstat aptissime quod

eū verbo posse salutē dare cō
fidit: cui⁹ p̄sentiā corpor̄ nul
lam requirit. Tu aūt. R. Ora
uit iacob et dixit dñe q̄ dixi-
sti mihi reuertere in terram
natiuitatis tue. Erue me de
manu fratr̄ mei quia valde
eū timeo. V. Deus in cui⁹ cō-
spectu ambulauerūt patres
nostri dñe qui pasc̄ me a iu-
uentute mea. Erue me. L. ix.

SEd & i hoc qđ eū post mł
tas lacrimas tandē pro
strata adorat dicēs Domine
adiuua me nequaꝗ̄ se de ei⁹
diuina maiestate ambiguā
docet: cuius adorādā vt dei
didicit esse potētiam. Habet
patientie virtutem non exi-
guam que domino ad p̄maꝫ
peticionem eius non respon
dente verbū nequaꝗ̄ a preci
bus cessat: sed ampliori instā
tia auxiliū quod ceperat pi-
etatis eius implorat: respon
dere autē illi differt domin⁹
non quia misericors medic⁹
miserorūꝫ preces despicit de
quo veracissime scriptum est
Desideriū pauperum exau-
diuit dominus: sed vt p̄seue-
rantiā mulieris nobis semꝑ
imitabilē demonstret: q̄ quo
mag̃ cōtēpta videbaꝛ a dño
eo ardenti⁹ ceptis perstabat
in precibus. Tu autem. R.
Dixit āgel⁹ ad iacob. Dimit
te me aurora est respōdit ei
non dimittā te nisi bn̄dixer̄
mihi et bn̄dixit ei in eodē lo-
co. V. Cūq̄ mature surrexis-
set iacob ecce vir luctabatur
cū eo vsq̄ mane et cuꝫ vidis-
set qđ eū superare nō posset
dixit ad eū. Dimitte. Gloria
Dixit angelus. Ante lau. V.
Scuto circūdabit. In. l. an.
Dñe labia mea aperies & os
meū annūciabit laudē tuaꝫ
ps. Miserere. cū al. vt in do
mica p̄ced. an. Dextera dñi
fecit virtutē dextera dñi ex-
altauit me. an. Fact⁹ est ad-
iutor me⁹ deus me⁹. a. Triū
pueroꝝ cātem⁹ hymnū quē
cantabāt in camīo ignis bn̄
dicētes dñꝫ. a. Statuit ea ie
ternū & in seculū scli p̄ceptū
posuit & nō preteribit. hy⁹.

SUmmi largitor premij
spes q̄ es vnica mūdi p̄-
ces intende seruoꝝ ad te de-
uote clamātū. Nostra te cō
sciētia graue offendisse mon
strat quā emūdes supplica-
mus ab oīb⁹ piaculis. Si re
nuis quis tribuet īdulgē q̄
potēs es: si corde rogamus
mūdo certe debes ex p̄misso
Ergo accepta rex nr̄ꝫ qđ sa
crasti ieiuniū quo mistice pa
schalia capiam⁹ sacramēta
Sūma nobis hoc cōferat in
deitate trinitas in q̄ gl̄iatur
Vnus p̄ cūcta scl̄a deus
Volens de⁹ [amē. cp̄m.

notā facē potētiā suā sustinuit i mlta patiētia vasa ire apta in interitū vt ondēderet diuitias glie sue i vasa mie q̄ preparauit i gliaꝫ. ꝟ. ℟. In manib⁹. Ad bñ⁹. ā. Egressus iesus secessit i ptes tyri ⁊ sydonis et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamabat dicēs miserē mei dñe fili Deus qui [dauid. Colł. D cōspicis oī nos virtute destitui iteri⁹ exteriusq custodi: vt ab oīb⁹ aduersitatibus muniam in corpe ⁊ a prauis cogitatiōib⁹ mūdem i mēte. p do. Ad i. an. Dñe filia mea male a demōio vexat et non rñdit ei vbū et accedētes discipuli rogauert eū dicētes dimitte illam qꝛ clamat post nos. ps. ⁊c. vt in dñica pce d. Ad iij. an. Nō sū missus nisi ad oues q̄ perierāt dom⁹ isrł at illa venit ⁊ adorauit eū dicēs dñe adiuua me. Capłm.

R Ogam⁹ vos ⁊ obsecram⁹ in dño iesu: vt q̄ad modū accepistꝫ a nobis q̄uo vos oporteat ābulare et placere deo: sic ⁊ ābuletꝫ vt abūdetꝫ magꝫ scitꝫ eni q̄ pcepta dederi vobis p dñm iesū. ℟. Participē. vt doc pce. colłe: vts. Ad vi. ā. Dixit dñs mlieri chananee nō ē bonū sumē panē filioꝝ ⁊ mittē canib⁹ ad mādacā d vtriq dñe nā ⁊ catelli edūt de micꝫ q̄ cadūt d mēsa dñoꝝ suoꝝ ait illi ies⁹ mulier mag ē fides tua fiat tibi si Uade pacꝫ [cut petisti. cp

Q Sūt secteñ ⁊ q̄ edificationis sūt iuicē ꝫ custodiam⁹ q̄ eni i hoc fuit xp̄o placet deo et pbat⁹ ē hoīb⁹. d. g. ℟. vts Ad ix. ā. Mulier magna ē fides tua fiat tibi sicut petisti.

H Ec ē volūtas dei [cpm. scītificatio vr̄a: vt sciat vnusq̄sq vr̄ꝫ suū vas possidē i scītificatiōe ⁊ honore: nō eī vocauit nos de⁹ in imūdiciā sed i scītificationē in xp̄o iesu dño nr̄o. ℟. vts. Ad ij. vs. ā Sede a dex. cū ał. ⁊ pi de dominica. hy⁹. Audi be. vts. cp.

E Rā ip̄o vos estꝫ in xp̄o iesu q̄ fctūs ē sapia vobis a deo et iusticia: ⁊ scītificatio vt q̄ gliat: in dño glietur vt ⁊ fides vr̄a nō sit i sapia hoim sed i virtute dei. d. ℟. Angeł suis. Ad magt. ā. Dixit domin⁹ mulieri chananee. vts. ad vi. colł. de mat. Cō pł. vt i domic. pce. ¶ Per ebd. ad ma pnuit. et añe ⁊ pi de q̄li. fer. Ante ł. ℟. de dñica fm feriā łc. d legēda p⁹ ea scp̄ta. ℟. q̄ sequūt p̄mo dicūt de ide illa de dñica in ordie repetūt. ℟. Erit mihi dñs in refugiū vij de dñica. ℟. Minoꝝ suꝫ cunctis mi𝔰atiōib⁹ tuis dñe i baculo meo trāsiui iordanē istū

ꝛ nūc cū duabus turmis regredior. Libera me dñe de manibus esau qꝛ valde ꝯtremit cor meū illum vidēs. ℣. Deus in cuiꝰ cōspectu ambulauerūt patres mei dñe qui pascis me a iuuentute mea. Libera. ℟. Uidi dñm facie ad faciē. vl̄s. in vesp. sabbati. Añ lau. ℣. Scuto circū. d. t. In lau. añe ꝛ p̄s. fer. hyꝰ cp̄. ꝛ ℣. de dñica. Ad bn̄ꝰ añe cuiuslibet fer. cū collā vt subsequē. post ome. cetera vt notat̄ supra. Ad p̄mā ꝛ alias hor. añe Cōuertimini. cū alijs vt in ebd. p̄ced. cp̄. ℟. ℣. de dñica: ꝛ collā de matu. Ad vesp. añe ꝛ p̄s. fer. hyꝰ cp̄. successiue ꝛ ℣. de dñica. Sup mḡ. ā cū collecta vt post omel. Sequunt̄ omelie huiꝰ ebdoma. Feria. ij. Secūdū iohānem

In illo tp̄e dixit iesus turbis iudeoꝝ. Ego vado et q̄retis me ꝛ in pctō vr̄o moriemini. Quo ego vado vos nō potestis venire. Et reliqua.

Omelia bt̄i augustini ep̄i.

Lectio sc̄ti euā gelij que precessit hodiernā: ita ꝯcluserat qꝛ locutꝰ est in tēplo iesus docens: ꝛ nemo apprehēdit eū. Nōdū eni venerat eiꝰ hora: nōdū eni venerat hora q̄ ex ordine suo: secūdū ea q̄ p̄dicta sūt de illo: nō mori cogeret̄ inuitus: sed occideretur paratus. Modo aūt de ipsa passiōe sua locutꝰ est iudeis dicens: ego vado ꝛ quereretis me: non desiderio sed odio. Nā illū postq̄ abscessit a cōspectu hoīm inq̄sierūt: ꝛ qui oderūt ꝛ qui amabāt. Illi p̄sequēdo: isti habere cupiēdo Malū est eni querere aiam xp̄i: sed quomodo eā iudei q̄sierūt. Et malū est nō q̄rere aiam xp̄i: sed quō q̄sierūt eā discipuli. Isti eni vt haberēt illi vt perderēt. Deniq̄ illi qꝛ sic q̄rebāt more malo: corde ꝑuerso: q̄d sequit̄ adiūxit. q̄retis me. Et ne putet̄ qꝛ me bene q̄ritis: in pctō vr̄o moriemini. Hoc est xp̄m male q̄rere: in peccato suo mori. Hoc est illū odisse: per quē posset solū saluus esse. Cū eni non debeāt hoīes mala reddere ꝓ malis: isti reddebāt mala ꝓ bonis: hoc etiā discipulis suis alio loco dicit: nec tamē eis dicit ī pctō vr̄o moriemi. Quid autē dixit? Quo ego vado vos nō potestis venire. Nō abstulit spem: sed p̄dixit dilationē. Quando eni dñs discipulis hoc loquebat̄ tūc nō poterāt vēire quo ille ibat sed postea vēturi erant. Isti aūt nūq̄ quibꝰ p̄scius dixit. ī pctō vr̄o moriemi. Ad bn̄ꝰ an. Ego p̄ncipiū q̄d et loquor vobis. Preces. ꝛc. Collā.

PResta q̃s omnĩps deus vt familia tua q̃ se affligẽdo carnẽ ab alimẽtis abstinet sectãdo iusticiã a culpa ieiunet. Per. Ad magt. an. Qui me misit mecũ est et nõ reliqt me solũ qr q̃ placita sũt ei facio semper. Collecta.

ADesto supplicatiõibus nr̃is oĩps deus et qbus fiduciã sperãde pietatis idulgẽs ↄsuete mĩe tribue benignus effectũ. Per do. ¶ Feria. iij

IN illo [Scdm mattheũ tpe. Locutus est iesus ad turbas et ad discipulos suos dicẽs. Sup cathedrã moysi sedert scribe et pharisei. Omnia eni qcũqꝫ dixerit vobis facite. Et re. O. btĩ hiero. pbri.

FRatres mei Quid mãsuetius: qd benignius dño? Tẽtatus a phariseis dñs cõfregit insidias eorũ: et scdm psalmistã sagitte paruulorũ facte sũt plage eoꝝ. Propter sacerdotiũ nãqꝫ et nomĩs dignitatem hortat populos vt subiiciãtur eis: nõ opera sed doctrinã ↄsiderãtes. Quod aũt ait. Sup cathedrã moysi sederunt scribe et pharisei. doctrinã legis ostẽdit. Alligant eni onera grauia et importabilia: et imponũt in humeris hoim. digito autẽ suo nolũt ea mouere. Hoc generaliter aduersus oĩs magistros dictũ est qui grãdia iubent et minora non faciunt: omĩa vero opera sua faciunt vt videantur ab hoibus. Qui cũqꝫ igit ita facit qdlibet vt videat ab hoibus: scriba est et phariseus. Dilatãt eni philateria sua et magĩficãt fimbrias: amãt quoqꝫ pmos recubitus in cenis: et pmas cathedras in synagogis: et salutatiões in foro: et vocari ab hoibus rabi. Ue vobis miseris ad quos phariseoꝝ vitia trãsierunt. Dñs cũ mãdata legis dedisset per moysẽ: ad extremũ intulit: ligabis ea in manu tua et erũt immota ãn oculos tuos. Et ẽ sensus Precepta mea sint ĩ manu tua: vt opere ↄpleãtur. Sint ãte oculos tuos vt die ac nocte mediteris in illi. Hoc pharisei male interpretãtes scribebant in mẽbranulis decalogũ moysi idest decẽ verba legis. Et ligantes in fronte quasi coronã capiti faciebãt vt semper ãte oculos mouerentur. Tu aũt. Ad bñs an. Unus est ei magister vester qui in celis est dicit dominus.

PErfice q̃s [Collecta. dñe benignus in nobis obseruantie sancte subsidiũ vt que te auctore faciẽda cognouimus te operãte impleamus. Per do. Ad mgt. an.

Qui maior est vestrũ erit minister vr̃. q: omis q̄ se exaltat humiliabit̃ dicit dñs. Collã.

Propitiare dñe supplicationib⁹ nr̃is: ⁊ aiaꝝ nostraꝝ medere languoꝛib⁹: vt remissiõe ꝑcepta ĩ tua sp̄ bñdictiõe letem̃. p. ¶ Fer. iiij.

In illo [Scdm mattheũ tp̄e. Ascẽdẽs iesus hierosolymã: assũpsit duodecĩ discipulos suos secreto ⁊ ait illis. Ecce ascẽdim⁹ hierosolymã ⁊ fili⁹ hoĩs tradet̃ pn̄cipib⁹ sacerdotũ ⁊ scribis ⁊ cõdẽnabũt eũ moꝛte. Et reliq̃.

Omelia btĩ hieronymi pbr̃i

Crebro hoc ipm̃ dñs apl̃is dixerat: sed q: multꝫ ĩ medio disputatꝫ poterat labi de memoꝛia qδ audierant: iturus hierosolymã ⁊ secũ ductur⁹ apl̃os: ad tẽtationẽ eos ꝑparat: ne cũ venerit ꝑsecutio ⁊ crucꝫ ignominia scãdalizent̃ Tũc accessit ad eũ mat̃ filiorũ zebedei cũ filijs suis adorans ⁊ petẽs aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeãt hi duo filij mei vn⁹ ad dexterã tuam et vnus ad sinistrã tuã ĩ regno tuo. Putabat eũ mulier p⁹ resurrectionẽ quã dixerat illico regnatuꝝ: ⁊ hoc qδ in secũdo aduẽtu ꝑmittit̃ primo esse cõplendũ: ⁊ auiditate feminea ĩmemoꝛ futuroꝝ: cupit presentia. Quod aũt interrogat dñs ⁊ illi competẽter respõdit q̄d vis? nõ venit ex ignoꝛãtia: sed ex eius ꝑsona dicit̃ q̄ flagellandus erat Respõdens autẽ iesus dixit Nescitis q̄d petatis. Mater sola postulat: ⁊ dñs discipul' loquit̃ intelligẽs ꝑces eius ex filioꝝ descẽdere volũtate. Potestis bibere calicẽ queꝫ ego bibiturus suꝫ? Calicẽ in diuinis scripturis passionẽ ĩtelligimus. Ait illis. Calicẽ quidẽ meũ bibetis: sedẽ aũt ad dexterã meã / nõ est meũ dare vobis: id est sup̄bis. hoc enĩ adhuc erant: sed q̄b⁹ paratum est a patre meo. Tu.

Ad bñ⁹ an. Ecce ascendim⁹ hierosolymã ⁊ fili⁹ hoĩs tradet̃ ad crucifigẽdũ. Preces ⁊c. Collã.

Populũ tuũ [q̄s dñe ꝑpiti⁹ respice: ⁊ quos ab escis carnalib⁹ ꝑcipis abstinere a noxijs quoqꝫ vicijs cessare cõcede. Per d̄

Ad mag̃ an. Tradet̃ enim gentibus ad illudendũ ⁊ flagellandũ ⁊ crucifigendum.

Deus inno- [Collecta. centie restitutoꝛ ⁊ amatoꝛ dirige ad te tuoꝛũ coꝛda seruoꝝ vt sp̄ũs tui feruoꝛe cõcepto: ⁊ in fide ĩueniãt̃ stabiles: ⁊ in opere efficaces Per do. eiusdẽ s. s. ¶ Feria quĩta

Secundũ iohannem.

IN illo tempore. Dixit iesus turbis iudeorum. Non possum ego a meipso facere quicquam: sed sicut audio iudico: et iudiciũ meũ iustũ est. Et reliqua.

Omelia beati augustini episcopi.

Nõ possum ego inquit iesus a meipso facere quicquam: sed sicut audio iudico. Sicut audis xpe iudicas. A quo audis? Si a patre: certe pater nõ iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit filio. Quod audio hoc dico: quia quod est pater hoc sum ego. Dicere enim meũ est esse: quia verbũ patris sũ. Quid est sicut audio ita iudico nisi sicut sũ? Sicut sũ de patre ita iudico. Ergo iudiciũ meũ iustũ est: quia nõ quero volũtatem meã: sed eius qui misit me. Filius vnicus dicit nõ quero volũtatẽ meã: et homines volũt facere volũtatẽ suã? Ille tamen se humiliat qui equalis est patri: et tamen se extollit qui iacet in infimis: et nisi ei manus porrigatur nõ surgit? Faciamus ergo voluntatem patris: voluntatem christi: voluntatẽ spiritus sancti: quia trinitatis huius vna est voluntas: vna potestas: vna maiestas. Ideo tamen dicit filius nõ veni facere voluntatẽ meã sed volũtatẽ eius qui misit me: quia xps nõ de se sed de patre. Quod autẽ habuit vt homo appareret: de creatura assumpsit quã et ipse formauit. Opera inquit que ego facio: testimoniũ perhibent de me. Deinde adiunxit et testimoniũ perhibet de me qui misit me pater. Ipsa opera que facit: a patre se accepisse dicit. Nullũ ne testimoniũ perhibuit iohãnes? Perhibuit plane tanquam lucerna non ad sanandũ amicos sed ad confutandũ inimicos. Iã enim ante predictũ fuerat a persona patris: paraui lucernam xpo meo. Sed illam lucernã dicit esse solem in quo exultare debeas: et quamuis ardeat in nocte: diem te iubet expectare. Tu.

Ad benedictus antiphona. Pater abraham miserere mei et mitte lazarũ vt intingat extremũ digiti sui in aquã vt refrigeret linguã meã.

Collecta.

PResta nobis domine quesumus auxiliũ gratie tue: vt ieiuniis et orationibus conuenienter intenti liberemur ab hostibus mentis et corporis. Per dominum.

Ad magnificat antiphona. Diues ille guttam aque petiuit qui micas panis lazaro negauit.

Collecta.

ADesto domine famulis tuis et perpetuam benignitatẽ largire poscẽtibus: vt his qui te auctore et gubernatore gloriantur: et congregata restaures: et restaurata conserues. Per dominũ.

¶ Fer. vi. Scdm mattheũ.

In illo tpe. Dixit ie. d. s. et turbis iudeoꝝ. Homo erat paꝭ familias q̄ plãtauit vineã et sepẽ circũdedit ei: et fodit in ea torcular ꝛ locauit eã agricolis: et peregre pro- fect⁹ ẽ. Et re. O. vti iero. pſbi

Homo iste pꝭfamilias ipse ẽ qui habebat duos filios: ꝛ q̄ in alia parabola ꝯduxit opa rios in vineã suã. Qui plãta uit vineã de qua ysaias pleiſ sime loquiꝭ ꝑ cãticũ. Vinea dñi sabbaoth dom⁹ israel est Et in psalmo vineam de egy pto trãstulisti. Et sepẽ circũ- dedit ei vel murũ vrbis vel ã- geloꝝ auxilia. Et fodit in ea torcular vꝭ altare aut illa tor cularia: quoꝝ psalmi titulo prenotãꝭ octau⁹ et octogesi- musterci⁹. Et edificauit tur- rim de qua diciꝭ ꝑ micheã et turris nebulosa filia syon Et locauit eã agricolis quos ali bi vinee oparios appellauit Et peregre ꝓfect⁹ est nõ loci mutatiõe: sed recedẽ videtur a vinea: vt vinitorib⁹ liberuꝫ opandi arbitriuꝫ dereliquat Cũ aũt tẽp⁹ fructuũ appro- pinq̄sset misit seruos suos ad agricolas vt acciperent fru- ctus ei⁹. Et agricole apphẽ- sis seruis ei⁹ aliũ ciciderunt vt hieremiã vel occiderũt vt ysaiã vel lapidauerunt vt za- chariã. Patiẽtiã suã ostẽdit pater familias q̄d freq̄ntius miserit: vt malos colonos ad penitẽtiã ꝓuocaret. Illi aũt thesaurisauerũt sibi iram in die ire. Nouissime aũt misit ad eos filiũ suũ dicẽs. Vere- bũtur filiũ meũ. Apprehẽsũ aũt eũ extra vineã occiderũt. Et apłs loqtur q̄ extra por- tam dñs crucifixus sit. Cum ergo venerit dñs vinee q̄d fa ciet colonis illis. Illi autem ꝓpria respõsiõe dãnauerũt se dicẽtes. Malos male ꝑdet ꝛ vineã suã locabit aliis agri colis: q̄ reddent ei fructũ tpi bus suis. Tu aũt. Ad bñ⁹. ã

Malos male ꝑdet et vineam suã locabit aliis agricolis q̄ reddent ei fructũ tpib⁹ suis.

[Collectã.

Da q̄s oĩps de⁹: vt sacro nos purificãte ieiunio: sinceris mentib⁹ ad tua sctã vẽtura facias ꝑueni re. ꝑ do. Ad magt. an. Que rentes eũ tenere timuerunt turbas quia sicut prophetaꝫ eum habebant. Collecta.

Da q̄s domine pplo tuo salutẽ mentis et corpo ris: vt bonis opib⁹ inherẽdo tue semꝑ virtutꝭ mereaꝭ pro tectione defendi. Per domi nũ. Sabbato. Scdm lucam

In illo tpe. Dixit iesus di scipulis suis parabolam hanc. Homo quidã hẽbat du

os filios:et dixit adolescétior ex illis prī. Pr̄ da mihi portioné substātie q̄ mihi ɔtigit et c. Omelia ven̄. bede presbi

Homo iste q̄ duos habuit filios: de⁹ pr̄ intelligit̄ duoꝝ videlicet pplorū genitor:et q̄si duarū gn̄is humani stirpiū auctor atq̄ creator. Maior ei⁹ fili⁹: eos q̄ in vni⁹ dei pmāsere cultura:minor eos q̄ vsq̄ ad colenda ydola deū deseruere significat. Pars substantie q̄ minorē filiū ɔtigit:ipse sēsus in hoīe rōalis ē. Viuere eniz intelligē:meminisse acri īgēio excellē: diuini substātia munerꝭ est. Quā mior fili⁹ expetita pr̄e:cū hō sua potestate delectat⁹ p liberū arbitriū regere se:et cura sui q̄siuit curā exuē ɔditoris. Diuisitq̄ illis substātiā fidelib⁹ scilicet grē sue quā desiderabāt imptiēdo:īfidelibus vero naturalis solū ingenū quo ɔtēti erant: bn̄ficiū cōcededo. Et nō multo post dies ɔgregatꝭ oīb⁹ adolescētior fili⁹ pfectus est nō locū mutādo sed animū. Quanto enim quisq̄ in prauo ope plus deliquit: tāto a dei grā lōgi⁹ recedit. Et ibi dissipauit substātiā suā idest vires suas:quas tāto ɔsumit citi⁹ q̄nto eū deserit a q̄ data sūt. Et postq̄ oīa dissipasset: venit fames valida ī regiōe illa. Fames illa īdigētia verbi veritatꝭ ē:in obliuiōe creatorꝭ. Et ipse cepit egere. Merito cepit egere q: thesauros sapiē dei diuitiaꝝq̄ celestiū altitudinē dereliqt. Et adhesit vni ciuiū regiōis illius. Ciuis ille cui egen⁹ adhesit vtiq̄ est ille q̄ ɔcupiscētiis terrēis merito sue puersitatꝭ ppositus:pnceps mūdi hui⁹ a dn̄o vocat̄. Et misit illū in villā suam vt pasceret porcos. In villā mitti:ē substātie mūdialis cupiditatib⁹ subiugari. Porcos vero pascere:est ea quib⁹ immūdi spūs gaudēt opari Tu. Ad bn̄⁹. an. Pater peccaui ī celū et corā te iā nō sum dignus vocari fili⁹ tu⁹ fac me sicut vnū de mercēnariis tu

A Ps. pces:et c. Collca.

Da q̄s dn̄e nr̄is effectū ieiuniis salutarē vt castigatio carnis assūpta ad nr̄arū vegetationē trāseat aīaꝝ:p d.

¶ Dñica tcia. Sabbō. pces Ad vs. añe et ps. fer. hymn⁹

Clarū dec⁹ ieiunij monstrat̄ orbi celitus qd̄ xp̄s autor oīz cibis dicauit abstinēs. Hoc moyses carus deo legisq̄ lator fact⁹ ē hoc heliā p aera curru leuauit igneo. Hic daniel misteriū victor leonū viderat p hoc amic⁹ intimus sponsi iohānes claruit. Hec nos sequi dona de⁹ exē

pia parsymonie tu robur au
ge mētiū vās spiritale gau-
diū. Pr̄a pater p filiū p̄sta p
almū spm̄ cum his p euū tri
plici vn⁹ de⁹ cognomie. Am̄.

[Cōm
Auferte offendi-
cula de medio vestri ait
dñs: ⁊ habitabo cū ɔtrito cor
de ⁊ humili spū: vt viuificem
spm̄ humiliū et viuificeƚ cor
ɔtritū. D. g. ℟. Salus nr̄a
ī manu tua est dñe: respiciat
sup nos mīa tua. Ut securi
seruiamus regi. ℣. Venerūt
ꝗcꝫ egyptū ad ioseph dicen-
tes da nobis alimēta vt viuē
possim⁹. Ut sec. ℣. Angelis
suis deus mād. Ad mḡ. an.
Dedit paƚ penitēti filio stolā
p̄mā pariƚ ⁊ anulū nā ⁊ cal-
ciamēta illi tribuit celebra-
uit magnū ɔuiuiū habem⁹
stolā p̄mā in lauachro ⁊ anu
lum fidei signaculū. Collā.
Familiā tuā q̄s dñe ɔti-
nua pietate custodi vt
q̄ in sola spe gr̄e celestis inni
titur: celesti etiā ꝓtectōe mu
niaƚ. Per do. Memo. nulla
Cōple. vt in sabbō p̄ceḋ. Ad
matu. Inuit. Plorem⁹ corā
dño deo nr̄o. Qui fecit nos.
p̄. Venite. In no. an. Pro fi
dei meritis. cū aliis. ⁊ p̄ vrš
℣. Dicet dño. Susceptor me
us es tu. Sermo bti iohānis

[epi. L. i.
Mittitur a ia-
cob patre sc̄tissimo io
seph scrūs ad fratres: q̄ salu
tem p̄ris ad illos et ipoꝝ ad
patrē afferret: vt inter absē-
tes medius vtriusꝗ salutis
nunci⁹ extitisset: ⁊ qḋ de se-
met absentes scire non pote
rant: ioseph referēte cogno
scerēt: ⁊ disiūctos hui⁹ rela-
tio iūgeret: quos locorū di-
uersitas separabat. Tu. ℟.
Vidētes ioseph a lōge loque
banƚ mutuo fratres dicētes
ecce sōniator venit. Venite
occidam⁹ eū et videam⁹ q̄d
ꝓsint illi sōnia sua. ℣. Cūqꝫ
vidissēt ioseph fratres sui q̄
a p̄re cūctis fratrib⁹ plus a-
mareƚ oderant eū nec pote-
rant ei quicq̄ pacifice loqui
vnde ⁊ dicebāt. Ecce. L. ii.
Quem cū venientē de lō-
ge cōspicerēt: ecce inq̄-
unt: ecce sōniator ille. Veni
te itaqꝫ ⁊ occidam⁹ eū: ⁊ vide
amus q̄d portendāt somnia
sua. Tu. ℟. Dixit iudas fra
tribus suis: ecce ismahelite
trāseunt: venite venūdeƚ et
man⁹ nostre nō polluanƚ. Ca
ro eni ⁊ frater noster est. ℣.
Quid eni prodest si occideri
mus fratrē nostrū ⁊ celaue-
rim⁹ sanguinē ipsi⁹ meli⁹ est
eni vt venūdeƚ. Caro. L. iii.
Nefāda rabies iniquo-
rum. Nō licet ioseph nō
licet inq̄ impunitum esse qḋ
bonus es: non licet meliorē

tutum esse cū malis: ⁊ quasi
inuidi aliqͥd perdant aut dis
pendiū rei alicuius incurrāt
Sic bonorum vita detrimē-
tum est pessimoꝝ. Tu autē.
℟. Extrahētes ioseph de la
cu vendiderūt ioseph isma-
helitis viginti argenteis: re
uersusqꝫ ruben ad puteū cū
non inuenisset eū scidit vesti
menta sua cū fletu et dixit.
Puer nō cōparet ⁊ ego quo
ibo. ℣. Cumqꝫ abisset ruben
ad puteū et nō inuenisset eū
scissis vestibꝰ pergēs ad frēs
ait. Puer. In .ii. noc. ℣. Ipē
liberauit. Lectio .iiii.

Z Elant māsuetū īuidi:
modestū sꝑbi: ꝓbū īprobi.
mitem tumidi: īimica emu-
latiōe latescunt. Patitur io
seph sctūs innocētis vite in-
uidiam: emulos in se fratres
sctā incitat vita. Bonū ma-
li videre non possunt: deniqꝫ
ad se venientē lacerāt seuiūt:
necare festināt. Nolūt meli
orē viuere: ne degeneres ipsi
possent improperia sustinē.
Tu. ℟. Uidens iacob vesti-
menta ioseph scidit vestimē-
ta sua cū fletu et dixit. Fera
pessima deuorauit filiū meū
ioseph. ℣. Cōgregatis autē
cūctis liberis eiꝰ vt delinirēt
dolorem prīs noluit eos au-
dire sed dixit. Fera pessima
Ilius ꝑferias ℣. Tulerunt
aūt ioseph fratres tunicam
eius mittētes ad patrē quā
cū agnouisset pater ait. Fe-
ra pessi. Lec. v.

C Ur in nocētem zelas inimica
fraternitas? Cur īuides bo-
no? Cur pati simplicē nō po-
tes? Cur modestū ꝑsequeris?
Cur probū nō diligis? Cur
rea sanguinis innocētis īue
niris? Saltē distractꝰ aliqua
tenus viuat: ne in te accusa-
tor innocens sanguis vt ca-
yn aliqn̄ existat. ℟. Joseph
dū intraret in terrā egypti
linguā quā nō nouerat audi
uit. Manꝰ eius in laboribus
seruierūt ⁊ lingua eius īter
ꝓ̄ncipes loquebaẗ sapientiā
℣. Diuertit ab oneribus dor
sum eius. Manus. Lec. vi.

S Erua tibi seruū īimica
fraternitas viuū: que
sentias aliqn̄ placatū. Ser
ua incolumē: quē necessitatis
tempē inuenias ꝓuisorem.
Forsitan enim adueniet tē-
pus quo eū seruū fecisse pe-
niteat parricidiū fecisse non
libeat. Leuius crimen est sā
ctum seruituti adīci grauiꝰ
nihil est ꝙ animā innocentē
iugulari. In seruo quod cure
tur īuenies: in parricidio nō
reperies quod excuses Mul
tis ꝓuides si istum distraxe-
ris: tibi nocueris si innocen-
tem aīam iugularis. Tu aūt

℟. Memēto mei dñ̄ tibi bñ̄ fuerit: Et suggeras pharaoni vt educat me de isto carcere: q̄ꝛ furtim sublatus sum ⁊ hic innocēs in lacum missus sū̄. ℣. Tres enim adhuc dies sunt post quos recordabitur pharao ministerij tui ⁊ restituet te in gradū p̄stinū̄ tunc memēto mei. Et sug. In iij. no. ℣. Scapulis suis. Scd̄m lucā. L. vij.

In illo t̄pe Erat iesus eijciēs demoniū̄ ⁊ illud erat mutū̄. Et cū̄ eiecisset demoniū̄ locut⁹ est mutus ⁊ ām̄irate sūt turbe. Et reł. Om̄e. ve. bede pbr̄i..

Demoniac⁹ iste apud mattheū̄ nō solū̄ mutus sed ⁊ cecus fuisse narraƚ: curatusq̄ꝫ diciƚ a dn̄o ita vt loq̄reƚ ⁊ videret. Tu aūt. ℟. Iste ē frater vester minim⁹ de quo dixeratis mihi deus misereaƚ tui fili mi. Festinauitq̄ꝫ ī domū̄ ⁊ plorauit q̄ꝛ erūpebant lachꝛyme ⁊ nō poterat se cōtinere. ℣. Attollens autē ioseph oculos vidit beniamin ſtātē cōmota sūt oīa viscera ei⁹ sup̄ fratre suo. Festina. Lec. viij.

Tria genera signa simul ī vno hoīe p̄petrata sunt cecus videt mutus loquiƚ: possessus a demone liberaƚ. Q̄d ⁊ tūc q̄dē carnaliter factū̄ est: sed quotidie cōpleƚ in cōuersiōe credētiū̄ vt expulso p̄mū̄ demone fidei lumē aspiciāt. deinde ad laudes dei tacentia p̄us oꝛa laxenƚ. Tu. ℟. Dixit ioseph vndeci fratribus ego sū̄ ioseph quē vēdidistis in egypto. Adhuc viuit pat̄ noster senioꝛ de quo dixeratis mihi. Ite adducite illum ad me vt possit viuere. ℣. Bienium est q̄ cepit esse fames in terra et adhuc restant anni quinq̄ꝫ. Ite addu. Lec. ix.

Quidā autē ex eis dicebant. In beelzebub p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia. Nō hoc aliqui de turba sed pharisei calūniabanƚ et scribe sicut alij euāgeliste testanƚ. Turbis q̄ppe q̄ minus erudite videbanƚ: dn̄i facta semp̄ mirātib⁹: illi cōtra vel negare hec vel que negare nequerāt: sinistra int̄pꝛetatione peruertere laboꝛabāt. quasi hec nō diuinitatis sed immūdi spūs opera fuissent idest beelzebub qui de⁹ erat acharon. Tu. ℟. Nūciauerūt iacob dicētes ioseph filius tuus viuit ⁊ ip̄e dominaƚ in totā terrā egypti: quo audito reuixit spūs eius ⁊ dixit Sufficit mihi vadā ⁊ videbo eū ātēq̄ moriar. ℣. Cūq̄ꝫ audisset q̄ filius eius viueret q̄si de graui sōno euigilās ait Sufficit. Glia. Nūciauerūt.

℣. Scuto circūdabit te vitas eius. In laudibus an.
Fac benigne in bona volun tate tua vt edificēt dn̄e mu= ri hirłm. ꝑi. vt̄s. i aliis dn̄ic; an. Dn̄s mihi adiutor est nō timebo q̄d faciat mihi homo an. De⁹ misereat nr̄i ꝛ bn̄di cat nos. an. Uim virtut; sue oblitus est ignis vt pueri tui dn̄e liberarēt illesi. ā. Sol et luna laudate deū q: exalta= tū est nomē eius solius. Hy⁹
O Nazarene dux bethleē verbū p̄ris quē part⁹ al ui virginalis protulit: ade= sto nr̄is xp̄e parsymoniis: fe stūq̧ nostrū rex seren⁹ aspi= ce ieiuniorꝫ dū littam⁹ victi= mā. Nil hoc ꝑfecto puri⁹ mi sterio quo fibra cordis expi= atur liuidi itēperata quo do mant viscera aruinā putrez ne resudās crapula obstran gulate mētis ingeniū p̄mat Hinc subiugat luxus ꝛ tur= pis gula vini atq̧ somni de= gener socordia libido sordēs inuerecūdus lepos varieq̧ pe stes lāguidorꝫ sensuū parcā subacte disciplinā sentiant. Sit trinitati in vnitate gl̄ia in trinitate vnitati gr̄a pote stas honor atq̧ iubilatio no stra benigne cū beniuolētia ieiuniorꝫ acceptāti munia. amē Eratis aliq̄n tene [cp̄m bre nūc aūt lux i dn̄o vt filiī lucis ambulate: fructus eni lucis est in oī bonitate et iusticia ꝛ veritate. Deo gr̄as ℣. In manib⁹ portabunt te. Ad bn̄⁹ ā. Erat iesus eiiciēs demoniū ꝛ illud erat mutū ꝛ cū eiecisset demoniū locut⁹ ē mut⁹ ꝛ ammirate sūt turbe.
Q Uesum⁹ oms de⁹ Collā vota humilium respice atq̧ ad defensionē nostrā de xterā tue maiestat; extēde. Per do. Ad. i. ā. Si i digito dei eiicio demōia ꝑfecto vēit in vos regnū dei. ꝑi ꝛc. vt in p̄ma dn̄ica. Ad. iii. ā. Cū for tis armat⁹ custodit atriū su um i pace sūt oīa q̄ possidet.
B Onas facite vias Cp̄. vr̄as ꝛ studia vr̄a ꝛ ha= bitabo vobiscū in sēpiternū. ait dn̄s oms. ℟. Bonū mihi dn̄e qꝛ humiliasti me. Bonū mihi lex oris tui super milia auri ꝛ argēti. ℣. Man⁹ tue dn̄e fecert me ꝛ plasmauert me da mihi itellectū vt discā mādata tua. Bonū mihi lex Gl̄ia. Bonū mihi dn̄e. ℣. Di cet dn̄o susc. Collā. Quesu= mus o. de⁹. vt̄s. Ad vi. ā. Si in digito dei. vt̄s. cp̄m.
F Idelis de⁹ q̄ nō patiet vos tētari supra id q̄d potestis: s; faciet cū tētatiōe etiā ꝓuētū vt possit; sustinē ℟. Seru⁹ tu⁹ ego sū. Da mi hi itellectū dn̄e. ℣. Ut discā

mādata tua Da mihi. ℣. Ip
se liberauit. ₇c. Ad ix. ā. d iij
Deus illuxit in [Cplm.
cordib⁹ nostris ad illu-
minationē sciētie claritatis di
in faciē xp̄i iesu: vt gr̄a abun
dās p̄ multas gr̄az actiōes
abūdet in gloriā dei. ℟. Se
pties i die laudē dixi tibi do-
mine de⁹ me⁹. Ne p̄das me.
℣. Erraui sicut ouis q̄ p̄ierat
reqre s͛uū tuū dn̄e qꝛ māda-
ta tua nō sū oblitus. Ne per
das. ℣. Scapulis. Coll. vt s.
Ad ij. vs. an. Sede a dextr[is]
cū aliis ₇ p̄s d dn̄ica. hymn⁹
Clarum decus. Capitulum.
Potens est deu⁹ oēm gra
tiā abūdare facere i vo-
bis vt in omib⁹ semp̄ oēm suf
ficiētiam habētes abūdetis
in oē op⁹ bonū p̄pt eminētē
gratiā dei in vobis. ℣. Ange
lis. Ad mgt. an. Extollēs q̄-
dam mulier vocē de turba di
xit beat⁹ vēter q̄ te portauit
et vbera q̄ suxisti et iesus ait
illi q̄nimo beati q̄ audiūt ver
bū dei et custodiūt illud. coll
de mar. vt s. Cōplet. vt i doc
p̄ced. ¶ Per fer. hui⁹ ebdo.
Ad mat. Inuit. añe et p̄s de
qualibet fer. Ante lec. ℣. de
dn̄ica s̄m feriā tres lecti. de
legenda infrascript post vlti
mo lecta. ℟. q̄ sequunt p̄mo
dicunt deiñ illa de dn̄ic in or
dine repetuntur. ℟.

Merito hec patim̄ qꝛ pec
cauimus in fratrē nr̄z
videntes angustiam anime
eius dū dep̄caretur nos ₇ nō
audiuimus. Idcirco venit su
per nos tribulatio. ℣. Dixit
rubē fratrib⁹ suis nūquid nō
dixi vobis nolite peccare in
puerum et non audistis me.
Idcirco vēit super. ℟. Dixit
ruben fratri b⁹ suis nunquid
nō dixi vobis nolite peccare
in puez et nō audistis me. En
sanguis ei⁹ exq̄rit. ℣. Meri
to hec patim̄ qꝛ peccauimus
in fratrē nr̄m vidētes angu
stiā anime ei⁹ dū deprecare-
tur nos et non audiuim⁹. En
sanguis ei⁹ exq̄rit. ℟. Tolli
te hinc vobiscū munera ₇ ite
ad dominū terre et cū inue-
neritis adorate eū sup̄ terrā.
Deus autē meus faciat eū
vobis placabilem ₇ remittat
et hūc fratrē vestrū vobiscū
et eū quē tenet in vinculis. ℣.
Sumite d optimis terre fru
gibus in vasis vestris et de-
ferte viro munera. Deus au-
tem. ℣. Scuto circundabit.
In laud. añe ₇ p̄s fer. hy⁹. cp̄
et. ℣. de dominica. Ad bn̄. an
cum collectis vt subsequēter
post omel. ₇c. vt s. Ad horas
añe. Conuertimini. cū aliis
vt s. Cp̄. ℟. et ℣. de domini-
ca. preces solite. Coll. de ma
tuti. cum suffra. tēporis. Ad

vesperas añe et ƥi feria. hy⁹
capl'a successiue et ℣. de dñi-
ca. Ad magnificat. an. cum
collecta vt post omel'. ₢c. vr̃s
Sequuñtur omelie hui⁹ ebdo
¶ Feria. ij. Secũdum lucã.
In illo tempore Dixerũt
pharisei ad iesũ. Quan
ta audiuim⁹ facta in caphar
naum: fac et hic ĩ patria tua
Et rel. Omelia venera. bede
Dñs noster ab irridentibus
iudeis seipm̃ curare: hoc est
in patria sua virtutes facere
monet: sed nõ ociose ab alio
euãgelista excusatur: qꝛ nõ
poterat ibi virtutem vllaꝫ fa-
cere: nisi paucos ĩfirmos im
positis manibus curauit. Et
mirabatur propter incredu-
litatem eoꝝ. Ait autẽ. Amẽ
dico vobis: nemo ꝓpheta ac
ceptus est ĩ patria sua. Pro
phetam autem dictũ in scri-
pturis dñm iesuꝫ: et moyses
testis est qui ait. Prophetã
suscitabit vobis deus de frĩ-
bus vestris ipm̃ audietis tã-
q̃ me. Non solum autem ipẽ
qui caput et domin⁹ erat pro
phetarũ: sed helias et hiere-
mias: ceteriqꝫ prophete mi-
nores in patria sua q̃ in ex-
teris habiti sunt: quia prope
modũ naturale est ciues sẽꝑ
ciuibus inuidere. In verita-
te dico vobis: multe vidue e-
rant in diebus helye in israel
quando clausũ est celum an-
nis tribus et mensib⁹ sex cũ
esset fames magna in omni
terra: et ad nullam illaꝝ mis
sus est helyas nisi ĩ sarepta
sydonie ad mulierem viduã
Quia sicut fame quondam
omnem terram premẽte ne-
mo est in iudea inuentus he
lie dignus hospicio: sed exte
re gentis est vidua quesita:
que ob fidei gratiã tanto ꝓ-
pheta visitari deberet: et si-
cut multis ibidẽ leprosis na
aman tantum syrus qui de-
uote quesierat ab heliseo ꝓ-
pheta curari meruit: sic ꝛ vos
non alia q̃ inuidie perfidie-
qꝫ causa superno munere pri
uabit. Tu. Ad bñ⁹ an. Amẽ
dico vob̃ qꝛ nẽo ꝓpheta acce
pt⁹ est in pr̃ia sua. Collecta
Cordib⁹ nr̃is q̃s dñe gra
tiã tuã bẽign⁹ ĩfũde: vt
sicut ab escis carnalib⁹ absti
nem⁹: ita qꝫ sẽsus nr̃os a no
xiis retraham⁹ excessibus. P
do. Ad vesperas ad magni.
an. Jesus autem transiens
ꝑ mediũ illoꝝ ibat. P̃ces. coll'
Subuẽiat nobis dñe mi-
sericordia tua: vt ab im
minẽtibus pctõꝝ nr̃oꝝ ũ peri
culis te mereamur ꝓtegẽte
eripi: te liberãte saluari. P d̃.
¶ Feria. iij. Scd̃m matthe
In illo tempe. Respiciẽs
iesus in discipulos suos

dixit simoni petro. Si peccauerit in te frater tuus vade et corripe eũ inter te et ipm solũ. Et re. Ome. b. hiero. pres

Fratres charissimi. Si peccauerit in nos frater noster: et in qualibet causa nos leserit: dimittendi habemus potestatẽ imo necessitatẽ: quia precipitur nobis vt debitoribus nostris debita dimittamus Si autẽ quis in deũ peccauerit nõ ẽ nostri arbitriũ. Dicit enĩ diuina scriptura. Si peccauerit homo in hominẽ rogabit pro eo sacerdos: si aũt ĩ deũ peccauerit quis rogabit pro eo? Nos ecõtrario in dei iniuria benigni sumus: in nr̃is iniuriis exercemus odia. Corripiendus aũt est frater seorsũ: ne si semel pudorẽ ac verecũdiã amiserit: permaneat ĩ peccato Et si quidez audierit lucrifecimus aĩam eius: et per alterius salutez nobis quoqȝ acquiritur salus. Si autẽ audire noluerit adhibeatur frater. Quod si nec illuz audierit adhibeatur et tercius: vel corrigendi studio/vel cõueniendi sub testibus. Porro si nec illos audierit: tũc multis dicẽdũ est vt detestatio eũ habeat: et qui nõ potuit pudore saluari saluetur opprobriis. Tũc accedẽs ad eũ petrus dixit. Dñe quotiẽs in me peccauerit frater meus dimittã ei vsqȝ septies? Supra dixerat dñs. Uidete ne cõtẽnatis vnũ ex pusillis istis. Et adiecerat Si peccauerit ĩ te frater tuus vade et corripe euz inter te et ipm solũ. Et premiũ repromiserat dicẽs. Si duo ex vobis cõsẽserint sup terrã de omi re impetrabũt quam petierit et ego ero in medio eorum. Prouocatus apostolus petrus interrogat quotiens in se peccãti dimittere debeat. et cũ interrogatiõe profert sẽtentiã dicẽs vsqȝ septies: cui respõdit dñs: nõ vsqȝ septies sed vsqȝ septuagesies septies vt totiẽs fratri dimitteret in die quotiẽs ille peccare non posset. Tu aũt. Ad bñs. an. Ubi duo vel tres cõgregati fuerit in noĩe meo in medio eorum sũ dicit dñs. Collecta.

Exaudi nos oĩps et misericors deus: et cõtinentie salutaris propicius nobis dona concede. Per. Ad magt an. Nõ dico tibi vsqȝ septies sed vsqȝ septuagesies septies

Tua nos domie [Coll. protectiõe defende: et ab omi semp iniquitate custodi. Per do. Fer. iiij. S. math

In illo tpe. Accesserũt ad iesũ ab hierosolimis scribe et pharizei dicẽtes. Quare discipuli tui transgrediũtur traditiones seniorũ. Nõ enĩ

lauant manus suas cū panē
mādu cāt. Et re. O. b. hiero.
Mira phariseoꝝ scriba rūq̄
stulticia. Dei filiū arguūt q̄
re hominū traditiones ꝛ pre
cepta nō seruet. Manus au
tē idest opera nō corporꝭ sed
anime lauāde sūt: vt fiat in
illis verbū dei. Ipse aūt respō
dens ait illis. Quare et vos
transgredimi mādatū dei ꝓ
pter traditionē vestrā. Falsā
calūniā: vera responsiōe con
futat: Cū inquit vos propter
traditionē hoim̄ p̄cepta dei
negligitis: quare discipulos
meos arguēdos creditis q̄d
seniorū iussa ꝑuipēdāt vt dei
scita custodiāt. Nā deus di
xit honora patrē et matrē: ꝛ
q̄ maledixerit eis morte mo
riatur. Honor in scripturis:
nō tantū in salutatiōib⁹ ꝛ in
officijs deferendis: quantū
in elemosina ac munerū col
latiōe sentit. Honora inquit
apostolus viduas que vere vi
due sūt: hic honor donū itel
ligitur: et in alio loco presbi
teri duplici honore honoran
di sūt maxie q̄ laborāt i ver
bo et doctrina dn̄i. Et ꝑ hoc
mandatū iubemur boui tri
turāti os non claudere: vt di
gnus sit operari⁹ mercede sua
Sequit vos autē dicitꝭ: qui
cūq̄ dixerit patri vel matri
munus q̄dcūq̄ est ex me tibi
proderit: ꝛ nō honorificauit
patrē aut matrē: et irritum
fecistis mandatū dei ꝓpter
traditionē vestrā. Precepat
dn̄s inbecillatos vel etates
vel penurias parentū ꝯside
rans vt filij honorarent in vi
te necessarijs mīstrandis pa
rentes suos: hanc ꝓuidentis
simā legē dei volentes scribe
et pharisei subuertere: vt im
pietatē sub noie pietatꝭ idu
cerent docuerūt filios suos: vt
si quis ea q̄ parentib⁹ offerē
da sūt deo vouere voluerit q̄
verus est pater oblatio dn̄i p̄
ponatur munerib⁹ parentū: vel
certe ipsi parentes: q̄ deo con
secrata cernebāt: ne sacrile
gū crimē incurrerēt declinā
tes egestate cōficiebātur: atq̄
ita fiebat vt liberorū oblatio
sub occasione templi et dei i
sacerdotū lucra cederēt. Tu
aūt. Ad bn̄⁹. an. Audite ꝛ i
telligite traditiōes quas do
minus dedit vobis. Collā.

PResta nobis q̄s domine
vt salutarib⁹ ieiunijs e
ruditi: a noxijs quoq̄ vicijs
abstinētes propiciatiōe tuā
facilius impetrem⁹. Per d.
Ad mḡt. an. Non lotis ma
nib⁹ māducare non coinqui
nat hominē. Prces. ꝛc. Colꝭ.

COncede q̄s omps deus
vt qui protectionis tue
gratiā q̄rimus liberati a ma

lis oib⁹ secura tibi mēte fui-
am⁹. Per ¶ Fer. v. S. ioh.
In illo tpe. Dixit ie. d. s.
Opamī cibuȝ q̄ nō perit
sed q̄ pmanet in vitā eternā
quē fili⁹ homis dabit vobis.
Et reł. Omelia btī augusti.
Fratres mei: iste filius hoīs
seq̄strat⁹ a filijs hoim quadā
gratia except⁹ a numero ho
minū filius hoīs est iste: fili⁹
hoīs et fili⁹ dei est iste hō etiā
deus Et reuera frēs puto q̄ꝛ
iustū est: hūiliauit se propter
nos: glorificem⁹ illū nos Nō
enī fili⁹ hoīs est propť se: sed
pp̄ter nos. Ergo erat filius
hoīs illo mō cum verbū caro
factū est et habitauit in noƀ
Ideo ei pater signauit. Ita
q̄ꝫ nolite inquit cōtēnere me
q̄ꝛ fili⁹ hoīs sū vt non sim vn⁹
ex vobis. Sic sū filius homi-
nis: vt pater deus me signa
ret. Quid est signaret? Pro
priū mihi aliq̄d donaret quo
nō ꝯfūderer cū gn̄e hūano:
sed p me liberareť gen⁹ hūa
nū. Dixerūt ergo ad eū: q̄d
faciem⁹ vt opem̄ opa dei? Di
xerat enī illis. Opamī escaȝ
non q̄ perit: sed q̄ pmanet in
vitam et̄nā. Quid faciem⁹
inquiunt. Quid obseruādo
hoc preceptū adimplere po-
terimus. Respondit iesus et
dixit eis. Hoc est opus dei vt
credatis in eū qui misit me.

Hoc est manducare cibū qui
non perit.: sed qui pmanet ī
vitā eternā. Ut quid paras
dentē et ventrē? Crede ꝛ mā
ducasti. Discerniť hic ab opi
bus fides sicut apl̄s dicit iu-
stificari hominē p fidem sine
operib⁹ leg̃. Finis enī legis
xp̄us ad iusticiā oīm creden
ti. Tu aūt. Ad bn̄⁹. an. Oēs
qui habebāt infirmos duce-
bant illos ad iesū ꝛ sanabāť.
Concede [preces. Coll.
q̄sumus oīpotens de-
us vt ieiuniorum nobis sctā
deuotio: et purificationē tri-
buat ꝛ maiestati tue nos red
dat acceptos. Per dn̄ȝ. Ad
mḡt. ā. Facta autē die egres
sus ibat iesus per desertū lo-
cum et turbe requirebāt euȝ
et venerūt vsq̄ꝫ ad ip̄m et de-
tinebant eū ne discederet ab
eis. Preces solite. Collecta
Purifica q̄s domine tuo
rum corda fidelium: vt
terrēa cupiditate mūdati et
presentis vite periculis exu-
antur et perpetuis donis fir
mētur. Per dominū. ¶ Fe-
ria sexta. Scdm iohannem
In illo tpe. Uēit iesus in
ciuitateȝ samarie q̄ dici-
tur sichar iuxta p̄diuȝ quod
dedit iacob ioseph filio suo Je
sus ergo fatigat⁹ ex itinē sic
sedebat sup fontem. Et reli.
Omelia beati augustini epi

Fatigat ex itinere iesus et sedet iuxta puteū et hora sexta fatigatus sedet. Quid ē fatigatus? Infirmus inuēimus fortē iesuz fratres mei: et inuenim⁹ infirmū iesum. Fortez quia in pncipio erat verbum et verbum erat apd deum et deus erat verbū In firmū qz verbum caro factū est et habitauit in nobis. Fortitudo xp̄i te creauit: infirmitas xp̄i te recreauit Fortitudo xp̄i fecit vt quod non erat esset: infirmitas xp̄i fecit: vt quod erat non periret. Condidit nos fortitudīe sua: quesiuit nos īfirmitate sua. Nutrit ergo infirmus infirmos tanq̄ gallia pullos suos Sic ergo fatigat ex itinere Iter ipsius est caro pro nobis assumpta. Quia ergo venire ad nos eomodo dignatus ē: vt in forma serui carne assūpta appareret: ipa carnis assumptio est iter ipsius. Ideo fatigat ex itinere quid ē aliud q̄ fatigatus in carne? Infirmus in carne iesus: sed noli tu infirmari. In illius infirmitate fortꝭ esto: quia quod infirmum est dei fortius est hominib⁹. Illius infirmitas est fortitudo nostra. Quare ergo hora sexta: quia etate seculi sexta. Quid miraris? Uenit iesus ꝛ humiliando se venit. Ad puteum fatigat⁹ venit: quia infirmam carnē portauit. Hora sexta: qz etate seculi sexta. Ad puteuz qz ad profunduz habitationis nostre. Unde dicit i psalmis De pfūdis clamaui ad te dnīe. Sedit vt dixi quia hūiliatus est Et venit mulier forma ecclesie non iam iustificate sed iustificande. Tu autē.

Ad benedictus. an. Domīe vt video propheta es tu pres nri in mōte hoc adorauerūt:

Collcā. Ieiunia nrā q̄s dn̄e bēigno fauore psequere: vt sicut ab alimētꝭ abstinem⁹ in corpore ita a vicijs ieiunemus in mente. Per d.

Ad magnificat. an. Ueri adoratores adorabūt patrē in spiritu et veritate. Collecta.

Presta q̄s oṗs de⁹: vt q̄ i tua protectiōe ↄfidim⁹: cūcta nobis aduersantia te adiuuante vincam⁹. Per d.

Sabbato. Scdm iohānem.

In illo t. Perrexit iesus in mōtē oliueti ꝛ diluculo venit in tēplū: et oīs ppls venit ad eū: ꝛ sedēs docebat eos. Et re. Ome. b. aug. epi.

Perrexit inq̄t euangelista: dn̄s in montē oliueti: i mōtē fructuosū: in montē vnguēti in montē crismatis. Ubi enī decebat docere xp̄z nisi i mōtē oliueti? Xp̄i aūt nomen a

crismate tractũ ẽ: crisma ei grece latie vnctio dicit. Ideo aũt nos vnxit: qr luctatores cõtra dyabolũ fecit. Et iterũ venit in tẽplũ ⁊ oĩs ppls vẽit ad eũ. Et sedẽs docebat eos Nũc iã attendite vbi tẽtata sit dñi mãsuetudo Adducũt scribe et pharisei mulierẽ in adulterio dephẽsã: ⁊ apd semetipos dixerũt. Offeram⁹ ei mulierẽ in adulterio dephensã ⁊ dicam⁹ qd de ea ĩ lege pceptũ sit. Si eã iusserit lapidari: mãsuetudinem nõ habebit. Si eam cẽsuerit dimitti: iusticiam non tenebit. Quid ergo respõdebit dñs: Quid respõdebit ipa cui calũnia parabat iusticia: Nõ dixit nõ lapidet ne cõtra legẽ dicere videret. Absit aũt vt diceret lapidet Uenit enĩ nõ perdere qd ĩuenerat: sed saluare qd pierat. Quid ergo respõderit. Uidete q plenũ sit iusticia mãsuetudine ⁊ veritate. Qui sine pctõ est vestrũ inqt: pmus in illã lapidẽ mittat. O respõsio sapiẽtie qũo eos intromisit in se Foris enĩ calũniabãtur: intrinsecus seipos nõ pscrutabant. Adulterã videbãt sed nõ se prospiciebant. Preuaricatores legis legẽ implere capiebãt: ⁊ hoc calũniando nõ vere tãq adulterã castitate dãnãdo. Tu. Ad bñ⁹ an. Inclinauit se iesus scribebat in terra si quis sine pctõ ẽ mittat i eã lapidẽ. Preces. coll.

Presta qs omps de⁹ vt q se affligẽdo carnẽ ab alimẽtis abstinẽt: sectãdo iusticiã a culpa ieiunẽt. Per do.

¶ Dñica. iiij. Sabbõ pcedẽ. Ad ves. añe ⁊ ps. fer. Hy⁹.

Iesu qdragenarie dicator abstinentie: q ob salutem mẽtiũ hoc sanxeras ieiuniũ. Quo paradiso redderes seruata psymõia qs ide castrimargie huc illecebra depulit. Adesto nũc ecclesie adesto penitẽtie que pro suis excessib⁹ orat pfusis fletib⁹. Tu retroacta crimia tua remitte gratia: ⁊ a futuris adhibe custodiam mitissime. Ut expiati annuis ieiuniorũ victimis tẽdamus ad paschalia digne colẽda gaudia Presta beata trinitas cõcede simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis ieiunior munera. Amẽ. Cpm.

Religio munda ⁊ imaculata apud deũ ⁊ patrẽ hec est: visitare pupillos et viduas i tribulatiõe eor ⁊ imaculatũ se custodire ab hoc sclo. d. g. ℟. Audi israel. viij. de mat. ℣. Angelis. Ad magni. an. Nemo te cõdẽnauit mulier, nemo dñe nec ego te cõdẽna

bo iā amplius noli peccare.

Pretēde dn̄e [Collecta. fidelib⁹ tuis dexterā celestis auxilij: vt te toto corde perquirāt: et que digne postulant assequi mereant. Per.

Cōpleto. vt in sabbato pced. Ad mat. Inuita. Populus dn̄i et oues pascue ei⁹. Venite adoremus eū. Ps. Venite. Inno. an. Pro fidei merit. cū al. et pi vrs. ℣. Dicet dn̄o.

Sermo bti iohānis epi. L. i

Stabat moyses ī mōte: nō armis sed pcibus pugnaturus. Stabat enī extēsis ad celū manibus deuoto orans affectu: nō de terra sz de celo auxilium postulabat. Pugnat cū hostib⁹ absens: cū externis sine bello decertat: vt quē loci diuersitas ab inimicis seiūxerat: orōnis effectus bellatorē psentē hostibus exhiberet. Tu autē. ℟. Loquutus est dn̄s ad moysē dicēs descēde ī egyptū et dic pharaoni. Vt dimittat ppl̄m meū induratū est cor pharaonis nō vult dimittere populum nisi ī manu forti. ℣. Clamor filior̄ israel venit ad me: vidiqz afflictionē illor̄ sed veni mittā te ad pharaonē. Vt dimittat. Lectio scd̄a.

Ait moyse orāte pugna occulta: sed manifesta victoria latenter dimicat: vt euidēter deuincat. Solus orat vt multi saluent. Stabat in monte iā primus celo: iā vicinus syderib⁹. Et q̄to eū sublimitas mōtis extulerat tāto deo oratio primū exhibebat. ℟. Stetit moyses coram pharaone et dixit hec dicit dn̄s. Dimitte populū meum vt sacrificet mihi ī deserto. ℣. Dn̄s deus hebreor̄ misit me ad te dicens. Dimitte.

Ait moyse orā- [Lec. iij te victoria: cessāte mesticia. Potērior hostis efficitur: iusti corpore fatigato. Desinit israel vincere: moyse desistēte in prece: vt dū diuersa populis exhibent: orōnis nobis potentia monstraretur. Tu aūt. ℟. Cantem⁹ dn̄o gloriose enī honorificatus est equū et ascēsorē proiecit in mare. Adiutor et protector factus est mihi dn̄s ī salutem. ℣. Dn̄s q̄si vir pugnator omnipotēs nomen eius. Adiutor. ℣. Ipe liberauit.

Deniqz tam [Lec. iiij. diu ista diuersitas valuit: q̄diu iugis oratio defuit. Perseuerante prece: perseuerans victoria roboratur. Iam gerit pugna cū hoste: iam amalec precibus debellatur. Tu autē. ℟. In mari via tua et semite tue in aquis mult. Deduxisti sicut oues

populuȝ tuū in manu moysi ⁊ aaron. ℣. Transtulisti illos per mare rubrū ⁊ transuexisti eos per aquā nimiā. Deduxisti. Lec. v.

Commēdatur hebreoꝝ ppl's deo: quē hostilis immanitas ꝓuocarat ad bellū. Oratio ī vltionē inimici dirigitur: cuius scelera iam in interitum prouocabant. Ne dn̄i moysi oratio circa victorie effectū minus valeret: inimici virtꝰ in populū dei potentior esset nō iam celeste sed humanuȝ certamē ab omībus putaretur. Tu aūt. ℟. Qui persequebant populū tuū dn̄e demersisti eos in profundum. Et ī colūna nubis ductor eorum fuisti dn̄e. ℣. Deduxisti sicut oues populū tuū in manu moysi ⁊ aarō. Et ī. L. vi.

Quis enī iustoꝝ nō orando pugnauit? Quis nō hostem orādo deuicit? Orationibus danieli visa pandūtur: sopiūtur flāme: fere hebetescūt: cadunt hostes: inimici vincuntur. Quāto etenim purior frequētiorq; fuerit celebrata oratio: tāto celerior veniet de īimico vindicta. Licet orādo colloqui cū deo: licet cū eo fabulari cum velis: licet precibus mercari quod optas. Et q̄uis vocem eius audire nō possis: tamē dum id quod desideras accipis: colloqui tecū ⁊ si nō verbis tamen beneficijs dignatur. Tu. ℟. Moyses famulus dn̄i ieiunauit quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibus vt legem dn̄i mereretur accipe. ℣. Ascēdit moyses in montē synay ad dn̄m ⁊ fuit ibi quadraginta diebꝰ ⁊ quadraginta noctibus Ut legem. ℣. Scapulis suis.

Secundū iohannem. L. vij.

In illo tēpe. Abijt iesus trās mare galilee quod est tyberiadis ⁊ sequebat eū multitudo magna qꝛ videbant signa q̄ faciebat super his q̄ infirmabant. Et reliq̄.

Omē. venerabilis bede pbrī.

Qui signa ac miracl'a dn̄i ⁊ saluatoris nostri recte [cum legunt vel audiūt] accipiunt nō tam in his quid foris stupeant attendūt q̄ quid hoꝝ exemplo ipsi intus agere q̄d in his mysticum perpēdere debeant inspiciunt. Tu. ℟. Splendida facta est facies moysi dum aspiceret in eum dn̄s. Uidentes seniores claritatē vultus eius ammirantes timuerūt valde. ℣. Cūq; descēdisset moyses de mōte synay portabat duas tabulas lapideas testimonij ignorans q; cornuta esset facies sua ex ꝯsortio sermonis dei.

Ecce [Videntes. R. viij.
Veni appropinquante pascha die festo iudeorum: sequente se multitudine dominus verbo salutis pariter et ope curationis erigebat. Nam sicut alius euangelista scribit: loquebatur illis de regno dei: et eos qui cura indigebant sanabat eademque doctrina et sanatione completa paucis de cibariis abundantissime refecit. R. Audi israel precepta domini et ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terram fluentem lac et mel. V. Obserua igitur et audi vocem meam et inimicus ero inimicis tuis. Et dabo tibi. Lec. ix.
Et nos ergo fratres carissimi huius exemplo facti propinquante pascha die festo nostre redemptionis: adiuncta fratrum caterua: dominum toto corde sequamur: quo actionum itinere dominus ingressus sit diligentissime contemplemur: vt vestigia eius sequi mereamur. Qui enim dicit se in ipso manere: debet sicut ille ambulauit et ipse ambulare. Quicquid in nobis imperitie nocentis inesse deprehenderimus: crebra verbi illius auditione tergamus. Quicquid vicij temptantis: morbi videlicet spiritualis nos interius vastare censerimus: solite pietatis illius munere postulemus emundari. Tu. R. Ecce mitto angelum meum qui precedat te et custodiat semper. Obserua et audi vocem meam et inimicus ero inimicis tuis et affligentes te affligam et precedet te angelus meus. V. Israel si me audieris non erit in te deus recens neque adorabis deum alienum ego enim dominus. Obserua. Gloria. Ecce. V. Scuto circumdabit. In laudibus an.
Tunc acceptabis sacrificium iusticie si auerteris faciem tuam a peccatis meis. Pl vrs. an. Bonum est sperare in domino quam sperare in principibus. a. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus. an. Potens es domine eripe nos de manu mortis liberare nos deus noster. an. Reges terre et omnes populi laudate deum. Hymnus.
Dicamus omnes cernui clamemus atque singuli ploremus ante iudicem flectamus iram vindicem. Nostris malis offendimus tuam deus clementiam effunde nobis desuper remissor indulgentiam. Memento quod sumus tui licet caduci plasmatis ne des honorem nominis tui precamur alteri. Laxa malum quod fecimus auge bonum quod poscimus placere quo tandem tibi possimus hic et perpetim. Pre

sta beata trinitas ɔcede sim plex vnitas vt fruct. Capłm.

SEcũdũ ysaac promissio nis filij sum⁹: itaq₃ non sum⁹ ãcille filij sed libere q̃ li bertate xp̃s nos liberauit. ℣. In mãib⁹. Ad bñ⁹. ã. Abijt iesus trãs mare galilee ⁊ seq̃ batur eũ multitudo magna q₂ videbant signa que facie bat erat ãt proximũ pascha dies festus iudeoꝝ. Collã.

COncede q̃s op̃s de⁹ vt q̃ ex merito nostre actõis affligimur: tue gratie cõsola tione respirem⁹. Per. Mẽo nulla. Ad horas hymni sol. Ad p̃mã. an. Cũ subleuasset oculos iesus et vidisset maxi mã multitudinẽ venientẽ ad se dixit ad philippũ vñ eme mus panes vt manducẽt hi. hoc aũt dicebat tentãs eum ip̃e eni sciebat q̃d esset factu rus. ⁊c̃. vt in dñica p̃ced. Ad terciã. an. De q̃nq₃ panibus et duob⁹ piscib⁹ saciauit dñs q̃nq₃ milia hominũ. Capłm.

SAnctificabo nomẽ me um magnũ dicit dñs vt sciant gentes q₂ ego dñs cũ sctificatus fuero in vobis co rã eis. ℟. Bonũ mi. vt i p̃ce. dñica. Collã. de mat. Ad vi. an. Saciauit dñs q̃nq₃ milia hoim ð q̃nq₃ panib⁹ ⁊ duob⁹

LAuamini [piscib⁹. cp̃. mundi estote: auferte malũ cogitationũ vr̃arũ ab oculis meis: quiescite agere p̃ uerse: discite benefacere q̃ri te iudiciũ subuẽite oppresso: iudicate pupillo: defẽdite vi duã et venite et arguite me dicit dñs. ℟. vt s. Ad ix. an.

AUdite vocẽ [de iij. cap. meã et ambulate i om ni via q̃ mãdaui vobis. vt be ne sit vobis et ero vobis deus et vos eritis mihi pp̃ls: dicit dñs op̃s. ℟. vt s. Collcã vt s. Ad. ij. vesp. an. Sede. cũ al. ⁊ p̃i de dñica. hy⁹. Jesu q̃dra

INclinate aurẽ [gena. cp̃. vrã ₃ et vẽite ad me audi te ⁊ viuet ala vr̃a ⁊ feriã vobi scũ pactũ sẽpitnũ misericor dias dauid fidelis. ℣. Ange lis suis. Ad mg̃t. an. Cũ vi disset turbe signũ q̃ð fecerat iesus dicebãt hic est vere pro pheta q̃ venit in mũdũ. coll. vt s. Cõplet. vt in dñica p̃ce.

¶ Per fer. hui⁹ ebð. Ad ma tu. Inuit. añe et p̃i de fer. ℣. ante lec. de doc. fm fer. iij. l. de legẽda ĩfra scripta postvi tio lectas. ℟. seq̃n. p̃mo dicũ tur dein illa ð doc̃ repertũl ℟. Attendite popule me⁹ legez meã. Inclinate aurẽ vr̃am i verba oris mei. ℣. Aperiã in parabolis os meũ loquar p̃ positiões ab inicio. Inclina. ℟. Popule me⁹ q̃d feci aut quid molestus fui tibi: respõ

de mihi qm̄ ego eduxi vos ꝺ
ꝉra egypti et de domo ſuitu=
tꝭ. Quadragita ānis ī here=
mo mãna plui vobis et obliti
estis me dicit dn̄s. ℣. Nō ſūt
attrita veſtimēta vr̄a nec cal
ciamenta pedū vr̄oꝝ vetusta
te cōſūpta. Quadra. ℟. Ad
duxi vos ꝑ desertū q̄dragita
annis ego dn̄s non ſūt attri
ta veſtimēta vr̄a. Manna de
celo plui vobis et obliti estis
me dicit dn̄s. ℣. Ego eduxi
vos de terra egypti et de do=
mo ſuitutꝭ liberaui vos. Mā
na. Ante laud. ℣. Scuto cir=
cūdabit. In lau. an̄e ꝛ p̄i fer
hy⁹. cp̄. et. ℣. ꝺ dn̄ica. Ad b⁹
an̄e. cū coll. vt subseqnꝫ. p⁹
ome. Cet̄a vrs̄. Ad hor. an.
Cōuertimī. cū alijs vrs̄. Cp̄.
℟. et ℣. de dn̄ica. p̄ces ſolite
cū collā. de matu. et ſuffꝛ tē=
porꝭ. Ad vs̄. an̄e et p̄i de fer.
hy⁹. Jesu q̄dragenarie. Cp̄.
de p̄mis et ſc̄dis veſ. dn̄ice di
cūtur ſucceſſiue. ℣. Angelis
Ad mḡt. an. cū collā. vt ifra
post ome. p̄ces ſolite et ſuffꝛ.
tpis. ¶ Sequūꝫ omel. p̄tris
ebūꝺ. Fer. ij. Scd̄m iohān̄e:

In illo tp̄e: Prope erat
pascha iudeoꝝ: et aſcen=
dit iesus hieroſolimā: ꝛ inue
nit in templo vendētes oues
et boues ꝛ colūbas et nūmu=
larios ſedentes. Et re. Omꝫ
Quid audiui= [bri aug. epi.
mus fratres? Ecce templuꝫ
illud figura adhuc erat: ꝛ in
de eiecit dn̄s om̄s q̄ ſua que
rebāt qui et ad nūdinas ve=
nerāt. Et que ibi vēdebāt illi
hoīes opus habebāt in ſacri
ficijs illius tp̄is. Nouit eniꝫ
charitas vr̄a ꝙ ſacrificia illi
populo pro carnalitate ꝛ coꝛ
de adhuc lapideo data ſunt
talia: quib⁹ tenereꝫ ne ī ydo=
la deflueret: et īmolabāt ibi
ſacrificia boues et oues ꝛ co
lūbas. Nō ergo magnū pec=
catū ſi hoc vendebāt in tem=
plo qꝺ emebaꝫ vt offerreꝫ ī tē
plo et tamē eiecit inde illos.
Quid ſi ebrioſos iuēiret dn̄ſ
faceret: ſi eiecit vendētes ea
que licita ſūt et contra iuſti=
ciā nō ſūt? Que eni honeſte
emunꝫ non illicite venduꝫ.
Expulit tamen vendētes et
ementes non paſſus fieri do
mū orōnis domū negociati
onis. Si negociatiōis nō de
bet fieri domus dn̄i: potatio
nis debet fieri? Flagellatus
eſt ip̄e flagellis iudeoꝝ: fla=
gellatur blaſphemijs falsoꝝ
xp̄ianoꝝ. ¶ Signū nobis a=
liquod oſtēdit ꝙ fecit flagel=
lum de reſticulis et inde in=
diſciplinatos negociatiōem
facientes de domo dei eiciēſ
flagellauit. Eteni vnuſquiſ=
ꝗ in peccatis ſuis reſteꝫ ſibi
texit. Propheta dixit. Ve

his qui trahũt peccata sicut restem longam. Qui sibi facit restem longam? Qui peccato addit pctm̃. Qui sunt qui boues vendunt ⁊ columbas? Ipsi sũt qui sua querũt in ecclesia: nõ que iesu christi. Tu aũt. Ad bñ9 an. Auferte ista hinc dicit dñs ⁊ nolite facere domũ patris mei domũ negociatõis. Preces Presta [solite. Collecta Q̃s omps deus vt obseruatiões sacras annua deuotione recolẽtes et corpore tibi placeamus ⁊ mente Per dñm. Ad mag.an. Soluite templũ hoc dicit dñs et post triduũ reedificabo illud hoc autẽ dicebat de templo corporis sui. Preces. Collecta Deprecationẽ nostram q̃sumus dñe benignus exaudi: et quibus supplicandi prestas affectũ tribue defensiõis auxilium. Per.

Feria.iij. Scd̃m iohãnẽ

In illo tẽpe. Iã die festo mediante ascẽdit iesus in templũ ⁊ docebat. Et mirabant iudei dicẽtes. Quomodo hic litteras scit cũ nõ didicerit? Et reliqua.

Omelia beati augustini epi

Omnes q̃tũ arbitror mirabant: sed non oẽs cõuertebantur. Et vnde admiratio. Quia multi nouerãt vbi natus quẽadmodũ fuerat educatus. Nunq̃ viderant eum litteras discentẽ: audiebant autẽ de lege disputãtẽ: legis testimonia proferentẽ q̃ nemo posset proferre nisi legisset: nemo legẽt nisi litteras didicisset: ⁊ ideo mirabant. Eorum aũt ãmiratio magistro facta est insinuãde altius veritatis occasio. Quid ergo dñs respõdit ãmirãtib9 q̃uo litteras sciret quas nõ didicerat? Mea inquit doctrina non est mea: sed eius qui misit me. Hec est p̃ma profunditas. Ad hoc ptinet qđ etiã hic dñs secutus adiũxit. Si quis voluerit volũtatẽ ei9 facere cognoscet de doctrina vtrũ ex deo sit an ego a meipso loquor. Quid ẽ cognoscet hoc est itelliget. Quid ẽ aũt si quis voluerit volũtatẽ eius facere? hoc est credere. Dominũ ergo nũc audiamus ⁊ quod ipe donauerit de vbis eius ⁊ nos dicamus. Nõne moyses dedit vobis legem ⁊ nemo ex vobis facit legem? Tu. Ad bñd9 an. Quid me queritis interficere hominẽ qui vera locutus sum vobis. Sacre nobis [Collecta. dñe quesumus obseruationis ieiunia ⁊ pie conuersationis augmentũ ⁊ tue propitiationis ꝯtinuũ prestent

auxiliũ. Per do. Ad mḡ. ã. Unum opus feci ⁊ ammiramini q̄ȝ totũ hominẽ sanum feci in sabbato. P̄ces. Collã.

MIserere dñe pop̄lo tuo ⁊ continuis tribulationibus laborãtẽ ꝓpiti⁹ respirare ꝯcede. P d. ¶ Fer. iiij.

IN illo [Scd̄m iohãnẽ tp̄e. Preteriẽs iesus vidit hoīem cecũ a natiuitate Et interrogauerũt eũ discipuli sui. Rabi q̄s peccauit: hic aut parẽtes ei⁹ vt cec⁹ nasceret̃. Et re. O. bti augu. epi.

Fratres charissimi. Ea q̄ fecit dñs noster iesus x̄p̄s stupenda valde sũt atq̧ ãmirãda ⁊ verba ⁊ op̄a. Op̄a q̄ȝ facta sũt: verba q̄ȝ signa sunt. Cecus ergo a natiuitate est genus humanũ. Venit dñs q̄d fecit? Magnũ mysteriuȝ cõmẽdauit. Spuit in terrã: de saliua sua lutũ fecit: quia verbũ caro factũ Unxit oculos ceci Inunct⁹ erat ⁊ nõdũ videbat. Misit ad piscinam illũ q̄ vocat̃ syloe. Pertinuit aũt ad euãgelistã cõmendare nobis nomen huius piscine: ⁊ ait q̄d interpretat̃ missus Lauit ergo oculos in ea piscina que interpretat̃ missus. Baptisatus est ĩ christo Et interrogauerũt eũ discipuli eius. Rabi Scitis quia rabi magister est. Magistrũ appellabãt q̄ȝ discere desiderabãt. Questionẽ q̄ppe dño ꝓposuerũt tanq̄ȝ magistro. Quis peccauit hic aut parẽtes eius vt cecus nasceret̃? R̄ndit iesus. Neq̧ hic peccauit: neq̧ parẽtes ei⁹ vt cecus nasceretur. Quid ẽ hoc q̄d dixit. Si nullus homo sine pctõ nũq̄d parẽtes huius ceci sine pctõ erãt? Habebãt enĩ pctm̃ parẽtes ei⁹: sed nõ ip̄o pctõ factũ est vt cec⁹ nasceret̃. Quare cecus fact⁹ ẽ? Audi magistrum dicentem Querit credentẽ vt sciat intelligentẽ. Ip̄e causam dicit quare ille cec⁹ natus sit. Neq̧ hic peccauit inquit: neq̧ parentes eius: sed vt manifestent̃ opera dei in illo. Tu autẽ. Ad bñ⁹ an. Rabi quis peccauit hic aut parẽtes eius vt cecus nasceret̃ respondit ies⁹ neq̧ hic peccauit neq̧ parentes eius sed vt manifestentur opera dei in illo.

DEus qui ⁊ [Collecta. iustis premia meritoꝝ et peccatoribus ꝑ ieiuniũ veniã prebes: miserere supplicibus tuis vt reat⁹ nostri cõfessio indulgentiã valeat ꝑcipere delictorum. Per dñm. Ad mag. an. Ille homo qui dicitur iesus lutum fecit ex sputo ⁊ liniuit oculos meos ⁊ modo video. Collecta.

Pateant aures mĩe tue
dñe p̃cib⁹ supplicãtiũ et
vt petẽtibus desiderata ɔce
das: fac eos q̃ tibi placita sũt
postulare. Per d. ¶ Fer. v.
In illo [Scdm iohãnẽ.
tẽpe. Dixit iesus turbis
iudeoꝝ. Pater me⁹ vsq; mõ
opaƚ ꝛ ego operoꝛ. Propƚ=
ea ergo magis q̃rebãt eũ iu=
dei intficere qꝛ nõ solũ solue
bat sabbatũ: sed ꝛ patrẽ suũ
dicebat deũ. Et reliqua.
Omelia beati augustini epi
Hodierno die fratres charis
simi lectũ est ꝙ ꝓpterea vo=
lebant iudei iesũ interficere
qꝛ nõ solũ soluebat sabbatũ
sed etiã p̃rem suũ dicebat de
um: equalẽ se faciẽs deo. Cõ
moti sunt ergo iudei ꝛ indi=
gnati sũt: merito q̃dẽ qꝺ au=
debat homo se equalẽ face=
re deo: sed ideo ĩmerito qm̃ ĩ
hoĩe nõ intelligebãt deum.
Carnẽ videbãt deum nescie=
bant. Habitaculũ cernebãt:
habitatorẽ ignorabant. Ca
ro illa templũ erat: deus in=
tus inhabitabat. Non ergo
carnẽ equabat patri: nõ foꝛ
mã serui dño cõparabat Nõ
qꝺ factum est ꝓpter nos sed
qꝺ erat qñ fecit nos. Quis
nanq; sit xp̃us [catholicis lo
quoꝛ] nostis: qꝛ bene credidi
stis. Non verbũ tm̃: nõ caro
tm̃: sed verbũ caro factũ est
vt habitaret in nob. Hac car
ne maioꝛ est pater. Ita q; p̃
eq̃lis et maioꝛ. Equalis vbo
maioꝛ carne. Equalis ei per
quẽ fecit nos: maioꝛ eo q̃ fa
ctus est ꝓpter nos. Quid er
go eis dicit? Respõdit itaq;
eis iesus: ꝛ dixit eis qũo eq̃=
lem se facet deo. Amẽ amẽ
dico vobis. Nõ põt filius a se
q̃cq̃ facere: nisi quod viderit
patrẽ faciẽtẽ. Tu. Ad bñ⁹ã.
Propheta magn⁹ surrexit
in nobis et qꝛ deus visitauit
plebem suam. Collecta
Presta q̃s omp̃s deus vt
quos ieiũia votiua casti
gãt: ip̃a quoq; deuotio sãcta
letificet vt terrenis affectib⁹
mitigatis: facili⁹ celestia ca
piamus. Per do. Ad mag.
an. Accepit aũt om̃s timoꝛ
ꝛ magnificabãt deũ dicẽtes
qꝛ ꝓpheta magn⁹ surrexit ĩ
nobis ꝛ qꝛ deus visitauit ple
[bem suam. Collecta.
Populi tui deus institu=
toꝛ ꝛ rectoꝛ: pctã q̃bus impu
gnatur expelle vt semp tibi
placit⁹ ꝛ tuo munimie sit se
cur⁹. p d. ¶ Fer. vi. ƒm ioh.
In illo tpe. Erat q̃dã lan
guẽs lazar⁹ a bethania
de castello marie et marthe
soroꝝ ei⁹. Maria aũt erat q̃
vnxit dñm vnguẽto: ꝛ extsit
pedes ei⁹ capillis suis. Et r.
Omelia beati augustini epi

Inter miracula oĩa q̃ fecit
dñs noster iesus lazari resu=
scitatio p̃dicat᷑. Sed si attẽ=
dam⁹ q̃d fecerit: letari poti⁹
debem⁹ q̃ꝫ mirari. Ille susci=
tauit hoĩem q̇ fecit hoĩem.
Ip̃e est vnicus pr̃i per quẽ si
cut nostis facta sunt oĩa. Si
ergo ꝑ illũ facta sũt oĩa: q̃d
mirũ si surrexit vn⁹ per illũ:
cũ tot quotidie ꝑ illũ nascũt᷑
Plus est enĩ hoĩes creare q̃ꝫ
resuscitare: dignatus est tñ
creare ꝛ resuscitare. Creare
oẽs resuscitare quosdã Erat
lãguẽs lazarus a bethania
de castello marie ꝛ marthe.
Discesserat dñs trãs iorda=
nez vbi iohãnes baptizabat
Ibi ergo dño cõstituto infir
mabat᷑ in bethania lazarus
q̃d castellũ ꝓximũ erat hie=
rosolymis. Maria aũt erat
q̃ vnxit dñm vnguẽto: ꝛ ext᷑=
sit pedes ei⁹ capillis suis cu
ius frater lazarus infirma=
batur. Miser͠t ergo sorores
ei⁹ ad eũ. Iã itelligim⁹ q̃ꝫ mi
serũt vbi erat dñs. Q̃m ab=
sens erat trãsiordanẽ scilicꝫ
miserũt ad dñm nũciãtes q̃ꝫ
egrotaret frater eaꝝ vt si di=
gnaret᷑ veniret ꝛ eũ ab egri=
tudine liberaret Ille distulit
sanare: vt posset resuscitare
Quid ergo nũciauerũt soro
res ei⁹? Dñe ecce quẽ amas
infirmat᷑. Nõ dixerunt veni

Amãti enĩꝫ tm̃mõ nũciãdũ
fuit. Nõ ause sũt dicere veni
ꝛ sana. Nõ ause sunt dicere
Ibi iube et fiat hic. Sufficit
vt noueris. Nõ enĩ amas et
deseris. Tu. Ad bñ⁹ an. La
zarus amicus nr̃ dormit ea
mus ꝛ a sõno excitem⁹ eum

Preces. ꝛc̃. Collã.
Deus q̇ ieffabilib⁹ mun=
dũ renouas sacramẽtꝭ: p̃sta
q̃s: vt ecclesia tua ꝛ et̃nis ꝓ=
ficiat institutis ꝛ tꝑalib⁹ nõ
destituat᷑ auxiliꝭs. Per do.
Ad mg̃. ã. Dñe si fuisses hic
lazar⁹ nõ esset mortuus ecce
iam fetet quatriduan⁹ i mo
numẽto. Collecta.
Da quesumus omp̃s deus
vt qui infirmitatis nostre cõ
sciꝭ de tua virtute cõfidimus
sub tua semꝑ pietate gaude
amus. Per dñm. ¶ Sabba
to. Secundũ iohãnem.
In illo tẽꝑe. Dixit iesus
turbis iudeoꝝ. Ego sum
lux mũdi. Qui sequit᷑ me nõ
ambulat in tenebris sed ha=
bebit lumẽ vite. Et reliqua.
Omelia beati augustini ep̃i
Quod ait dñs. Ego sum lux
mũdi: clarum puto eis esse q̇
habẽt oculos vnde hui⁹ lucis
participes fiant. Nõ est hoc
dñs iesus christus. nõ est sol
factus: sed per quẽ sol fact⁹
est. Omnia enim per ip̃m fa
cta sunt. Qui sequitur me i=

q̄t nō ambulat i tenebr[is]: sed habebit lumē vite. Uidete itaq̄ fratres mei q̄uo verba dei cum illi⁹ psalmi veritate concordant. Et ibi positū est lumen cuz fonte vite: et a dño dictū est lumē vite. Quando sitimus q̄rim⁹ fontē: quādo ī tenebris sum⁹ q̄rimus lucem. Sequit[ur]. Dixerūt iudei. Tu de te testimoniū dicis: testioniū tuū non est verū. Uideamus quid audiāt audiam⁹ ꝛ nos sed nō sicut illi. Illi contēnētes: nos credentes. Illi xp̄m occidere volētes: nos p xp̄m viuere cupiētes. Proferamus codicē a iudeis: quia nostre fidei sūt ipi īimici. Codex ysaie in mediū ꝓferatur ꝛ testimoniū de xp̄o legam⁹. Sicut ouis inquit ad occisionē ductus est ꝛ sicut agnus corā tondēte se sine voce: sic non aperuit os suū. In hūilitate iudiciū ei⁹ sublatū est ꝛ liuore eius sanati sum⁹. Omnes vt oues errauimus ꝛ ip̄e traditus est propt[er] pctā nr̄a. Ad bñ⁹. an. Qui sequit[ur] me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vite dicit dñs.

Fiat dñe p[er] [...] p̄ces. Colt[ur]. gratiā tuā fructuosus nostre deuotionis affect⁹: q[ui]a tunc nobis proderunt suscepta ieiunia: si tue sit placita pietati. Per do. Suffragia temporis. Sequitur officiū de passione vt infra. Sequit[ur] legenda pro matu. ferialib⁹ per. xvij. dies ante dñicā in passione modo superi⁹ in prima ebd. xl ordinato. Et primo īcipit liber exodi vnde legitur per. iiij. dies. Lect. i.

Hec sūt nomina filiorū israel qui īgressi sūt in egyptū cū iacob singuli cuz domibus suis ītroierūt. Ruben/symeon/leui/iuda/ysachar/zabolō ꝛ beniamin/ dā neptalim/gad/et aser. Erāt igit[ur] om̄es aīe eoꝝ q̄ ingressi sunt de femore iacob septuaginta q̄nq̄. Joseph autez in egypto erat. Quo mortuo ꝛ vniuersis fratrib⁹ ei⁹ omniq̄ cognatiōe sua: filij israel creuerūt: et quasi germinantes multiplicati sunt: ac roborati nimis impleuerunt terrā. Tu autem. Lectio. ij.

Surrexit interea rex nouus super egyptuz qui ignorabat ioseph: et ait ad populū suum. Ecce populus filiorum israel multus: ꝛ fortior est nobis. Uenite sapiēter opprimamus eum ne forte multiplicetur: et si ingruerit bellum addatur inimicis nostris: expugnatisq̄ nobis egrediatur e terra. Lect. iij.

Preposuit itaq̄ eis magistros operū vt affligē

rēt eos oneribꝰ. Edificauerūt
ꝗ ciuitates tabernaculoꝝ
pharaōi/phiton/⁊ ramesses
q̄ntoq̄ opp̄mebant: tāto ma
gis multiplicabantur et cre
scebāt. Oderātq̄ filios isra=
el egyptū̆ et affligebant illu=
dentes eis: atq̄ ad amaritu
dinē vitā eoꝝ pducebāt ope=
ribꝰ duris luti et lateris om̄i
ꝗ famulatu quo in terre opi
bus premebant. R. i. ij. die.

Dixit aūt rex egypti ob
stetricibꝰ hebreoꝝ qua
rū vna vocatur sephora/alia
phua/p̄cipiens eis. Quādo
obstetricabitis hebreas: et p
tus tempꝰ aduenerit: si ma=
sculus fuerit interficite illū:
si femina reseruate. Lec. ij.

Timuerūt aūt obstetri=
ces deū: ⁊ nō fecerūt iu
xta p̄ceptū regis egypti: sed
cōseruabāt mares. Quibus
ad se accersitꝭ rex ait. Quid
nā hoc est q̄ꝺ facere voluistis
vt pueros seruaretis? Que
respōderūt. Non sūt hebree
sicut egyptie mulieres: ipse
enī obstetricādi habent sciē=
tiā et p̄usq̄ veniamus ad eas
pariunt. Lectio tercia.

Bene ergo fecit deus ob
stetricibꝰ: ⁊ creuit pp̄ls
cōfortatusq̄ est nimis. Et q̄
timuerūt obstetrices deū: edi
ficauit illis domos. Precepit
aūt pharao oī pp̄lo suo dicēs
Quicq̄d masculini sexus na
tū fuerit in flumē ꝓicite: q̄c=
quid femīei reseruate. iij. die

Egressus ē post hec vir de
domo leui: accepta vxo
re stirpis sue: q̄ cōcepit et pe=
pit filiū. Et vidēs eū elegātē
abscōdit tribꝰ mensibus. Cū
ꝗ iam eū celare non posset
sumpsit fiscellā scirpeā ⁊ lini
uit eā bitumīe ac pice posuit
ꝗ intus infātulū ⁊ exposuit
eū in carecto ripe flumīs: stā
te ꝓcul sorore eiꝰ et cōsiderā=
te euentum rei. Lectio. ij.

Ecce aūt descendebat fi
lia pharaōis vt lauare=
tur in flumīe ⁊ puelle eiꝰ gra=
diebāt per crepidinem aluei
Que cū vidisset fiscellā in pa
pirione: misit vnam e famu=
labus suis: et allatam aperi
ens: cernēsq̄ in ea paruuluꝫ
vagientē: miserta eiꝰ ait: de
infantibus hebreoꝝ est hic.
Cui soror pueri: vis īquit va=
dam et vocem tibi hebream
mulierem que nutrire possit
infātulū. Rn̄dit vade. L. iij.

Perrexit puella ⁊ vocauit
matrē eiꝰ. Ad quā locu
ta filia pharaōis Accipe ait
puerū istū et nutri mihi: ego
tibi dabo mercedē tuaꝫ. Su
scepit mulier et nutriuit pu=
erum: adultūq̄ tradidit filie
pharaōis. Quē illa adopta=
uit in locum filij: vocauitq̄

nomē ei⁹ moysen dicēs. Qz de aq̄ tuli eū. ¶ Quarta die

In diebus illis. ¶ Lec.i.

Postq̄ creuerat moyses egressus ad fratres suos vidit afflictionē illorū: et virum egyptiū pcutiētē q̄ndam de hebreis fratrib⁹ suis. Dūq₃ circūspexisset huc atq₃ illuc: et nullū adesse vidisset pcussū egyptiū abscondit sabulo Et egressus die altero conspexit duos hebreos rixātes Dixitq₃ ei q̄ faciebat iīuriaz Quare pcutis proximū tuū? Qui rn̄dit. Quis te ↄstituit pncipē aut iudicē super nos Nū me occidē vis: sicut occidisti heri egyptiū. L.ij.

Timuit ergo moyses et ait. Quō palā fcm̄ est verbū istud? Audiuitq₃ pharao sermonē hūc: et querebat occidere moysē Qui fugiens de cōspctū ei⁹ moratus est i t[er]ra madyan: et sedit iuxta puteū Erant aūt sacerdoti madyan septē filie que venerāt ad hauriendā aquam: et impletis canalib⁹ adaquare cupiebāt greges p̄ris sui. Superuenere pastores et eiecerūt eas. Surrexitq₃ moyses et defēsis puellis adaq̄uit greges Que cū [con]uiū eaꝝ. L.iij.

Que reuertissēt ad iethro patrē suū: dixit ad eas. Cur velocius venistis solito? Respō derūt vir egyptius liberauit nos de manu pastorū: insup et hausit aquā nobiscū potū q₃ dedit ouib⁹. At ille. Ubi ē inquit? Quare dimisistis hominē? Uocate eum vt comedat panē Jurauit ergo moyses q̄ habitaret cū eo. Accepitq₃ sephorā filiā ei⁹ vxorē. Que peperit ei filiū quez vocauit gersan dicēs. Aduena fui in terra aliena Aliū vero peperit quez vocauit elyeser dicēs. Deus eni patris mei adiutor me⁹: et eripuit me de manu pharaōis. Incipit liber leuiti. q̄nta die. Lecti.i.

Uocauit autē moysen et locutus est ei dn̄s de tabernaculo testimonij dicens Loq̄re filijs israel et dices ad eos: homo q̄ obtulerit ex vobis hostiā dn̄o de pecoribus: idest de bobus et de ouib⁹ offerēs victimas si holocaustū fuerit ei⁹ oblatio ac de armēto: masculū īmaculatū offeret ad hostiū tabernacli testimonij ad placandū sibi dn̄m: ponetq₃ man⁹ sup caput hostie et acceptabilis erit: atq₃ i expiatiōem ei⁹ pficiēs. Lec.ij.

Immolabitq₃ vitulū corā dn̄o: et offerēt filij aaron sacerdotis sanguinē ei⁹ fundentes p altaris circuitū q̄d est āte ostiū tabernaculi: detractaq₃ pelle hostie: art⁹ in

frusta cōcident:⁊ subiicient
in altari ignē strue lignoꝝ
ante cōposita:et mēbra que
cesa sūt desuꝑ ordinātes:ca-
put videlicet et cūcta q̄ adhe
rent iecori: ītestinis et pedi-
bus lotis in aqua adolebitq̄
ea sacerdos suꝑ altare in ho
locaustū et suauē odorē dn̄o
Quod si de pecorib⁹ [R. iii.
oblatio est de ouib⁹ siue
de capris holocaustū: anni-
culū et absq̄ macula offeret
immolabitq̄ ad latus altaris
q̄d respicit ad aquilonē corā
dn̄o. Sanguinē vero illi⁹ fun
dent suꝑ altare filij aaron ꝑ
circuitū: diuidētq̄ caput mē
bra et oīa que adherent ie
cori:⁊ imponēt suꝑ ligna qui
bus subiciēdus est ignis. In
testina vero ⁊ pedes lauabūt
aqua et oblata oīa adolebit
sacerdos suꝑ altare in holo-
caustū ⁊ odorē suauissimum
dn̄o. Tu. Itē de eod. vi. die.
Non facietis vobis [R. i.
ydoluz et sculptile: nec
titulū erigetis: nec insignez
lapidē ponetis ī terra vestra
vt adoretis eum. Ego enim
sū dn̄s de⁹ vester. Custodite
sabbata mea ⁊ pauete ad sā
ctuariū meū ego dn̄s. R. ii.
Si in p̄ceptis meis ābula-
ueritis: et mādata mea
custodieritis et feceritis ea: da
bo vobis pluuias tꝑibus suis
et terra gignet germē suū: ⁊
pomis arbores replebuntur
Et appr̄hēdet messiū tritura
vindemiā: et vindemia occu
pabit sementē et comedetis
panem vestrū in saturitate ⁊
absq̄ pauore habitabitis in t̄-
ra vestra. Dabo pacem in fi-
nibus vestris. Dormietis et
non erit qui exterreat Aufe
ram malas bestias: ⁊ gladi⁹
non transibit terminos ve-
Persequemini [stros. R. iii.
inimicos vr̄os et corru-
ent coram vobis. Persequēt
quinq̄ de vestris centuz alie-
nos: et centū ex vobis decez
milia. Cadent inimici vestri
in ꝯspectu vestro gladio. Re
spiciam vos et crescere faciā
Multiplicabimini ⁊ firmabo
pactum meum vobiscum Co
medetis vetustissima veteꝝ:
et vetera nouis suꝑuenienti
bus proicietis. Ponā taber
naculuz in medio vestri ⁊ nō
abiciet vos anima mea: ⁊ ero
vester deus: vosq̄ eritis po-
pulus meus. Ego dominus
de⁹ vester q̄ eduxi vos de ter-
ra egyptioꝝ ne seruiretis eis
et qui cōfregi cathenas cer-
uicū vr̄aꝝ vt incederetis ere
cti. Tu autem. Incipit liber
numeri. Lectio p̄ma. vij. die
Locutusq̄ ē domin⁹ ad
moysen in deserto synai
in tabernaculo federis: p̄ma

die mensis scdi: anno altero egressiõis eorꝝ ex egypto dicens. Tollite sũmã vniuerse cõgregatiõis filiorũ israel ꝑ cognationes ⁊ domos suas. Et noĩa singulorꝝ qcqd sexus est masculini a vicesimo ãno ⁊ supra oĩm virorũ fortiũ ex israel: ⁊ numerabitꝫ eos per turmas suas tu ⁊ aaron. L. ij

Erũtqꝫ vobiscũ ꝑncipes tribuũ ac domorꝝ in cognatiõibus suis. Hos tulerũt moyses ⁊ aaron cũ oĩni vulgi multitudine ⁊ ꝯgregauerũt ꝑmo die mẽsis scdi recẽsẽtes eos ꝑ cognatiões suas ⁊ domos ⁊ familias et capita: et noĩa singulorꝝ a vicesimo anno ⁊ supra sicut ꝑceperat dominus moysi. Lectio tercia

Numeratiqꝫ sũt in deserto synai: de ruben ꝑmogẽito isrlis: ꝑ generatões et familias ac domos suas ⁊ nomina capitũ singulorꝝ oẽ qd est sexꝰ masculini a vicesimo anno ⁊ supra procedẽtiũ ad bellũ q̃dragita sex milia qngenti. De filijs symeon: qnq̃gintanouẽ milia trecẽti. De filijs gad q̃dragita qnqꝫ milia sexcẽti qnq̃gita. De filijs iuda septuaginta q̃ttuor milia sexcẽti. De filijs ysachar quinq̃gita quattuor milia q̃dringenti. De filijs zabulon quinquaginta septez milia q̃dringenti. De filijs ioseph filiorꝝ effraym quadraginta milia qngenti. Porro filiorꝝ manasse trigintaduo milia ducenti. De filijs beniamin: triginta qnqꝫ milia quadringenti. De filijs dan sexaginta duo milia septingenti De filijs aser quadragita milia ⁊ mille quingẽti. De filijs neptalim qnquaginta tria milia quadringenti. Item eodem libro octaua die.

Uidẽs aũt balach filius sephor oĩa q̃ fecerat israel amorreo: et qd ꝑtimuissent eũ moabite: ⁊ impetũ eius ferre nõ possẽt: dixit ad maiores natu madyan. Ita delebit hic populus oẽs q in vestris finibꝰ cõmorant quõ solet bos herbas vsqꝫ ad radices carpere. Ipse eni erat eo tꝑe rex in moab. Lect. ij.

Misit ergo nũcios ad balaã filiũ beor ariolũ q habitat suꝑ flumẽ terre filiorũ ãmon vt vocarẽt eũ ⁊ dicerent. Ecce egressus est populus ex egypto qui operuit superficiẽ terre sedẽs cõtra me. Ueni ergo ⁊ maledic populo huic q fortior est me: si quomõ possim ꝑcutere et eijcere eũ de terra mea. Noui enim qꝫ benedictꝰ sit cui benedixeris: ⁊ maledictus in quẽ maledicta congesseris. Perre-

ꝑerũtqꝫ seniores moab ⁊ maiores natu madyan habentes diuinationis preciuꝫ in manibus. Lectio tercia.

Cumqꝫ venissent ad balaan ⁊ narrassẽt ei oĩa verba balach: ille respondit. Manete hac nocte ⁊ respondebo quicqd mihi dixerit dominus. Manentibus autẽ illis apud balaan venit deꝰ et ait ad eum. Quid sibi volũt hoĩes isti apud te? Respõdit Balach filius sephor rex moabitarũ misit ad me dicens. Ecce populus qui egressus ẽ de egypto oꝑuit superficiẽ terre. Ueni et maledic eis si quomõ possim pugnãs abigere eũ. Dixitqꝫ deus ad balaan. Noli ire cum eis: neqꝫ maledicas populo quia bñdictus est. Qui mane cõsurgens dixit ad ꝑncipes. Ite ĩ terrã vestrã quia ꝓhibuit me deꝰ ire vobiscũ. Incipit liber deuteronomii. Lec. i. ix. die.

Hec sunt verba que locutus est moyses ad oẽm israel transiordanẽ in solitudine cãpestri: circa mare rubrũ iter pharã ⁊ tophel et labant ⁊ asseroth vbi auri est plurimuꝫ: vndecim diebus de choreb: per viam montis seyr vsqꝫ cades barne quadragesimo ãno mẽse vndecimo ꝑma die mensis. Lectio secunda.

Locutus est moyses ad filios israel oĩa q̃ ꝑceperat illi dñs vt diceret eis. Postq̃ ꝑcussit seon regem amorreoꝝ q̃ habitabat in esebon. ⁊ og regẽ basan qui mãsit in asseroth et in edrai trãs iordaneꝫ in terra moab. Cepitqꝫ moyses explanare legẽ et dicere dñs deus noster locutus est ad nos in choreb dicens. Sufficit vobis q̃ð ĩ hoc monte mansistis. Lectio. iii.

Reuertimini et veñite ad montẽ amorreoꝝ ⁊ ad cetera que ei proxima sunt cãpestria atqꝫ mõtanea et humiliora loca contra meridiem ⁊ iuxta littus mariꝫ: terrã chananeorũ et libani vsqꝫ ad flumen magnum eufrateꝫ. En inquit tradidi vobis terram ingredimini et possidete eã. sup‿ra quam iurauit dominꝰ patribꝰ vestriꝫ abrahã / ysaac et iacob: vt daret illam eis ⁊ semini eorum post eos. Dixiqꝫ vobis in illo tempore. Nõ possuꝫ solus sustinere vos q꞉ dominus deus noster multiplicauit vos et estis hodie sicut stelle celi plurimi. Incipit liber iosue decimo die.

Et fctm̃ est post morteꝫ moysi serui dñi: vt loq̃retur dñs ad iosue filiũ num ministrũ moysi et diceret ei. Moyses seruus meus mor-

tuus est: surge ꝛ trãsi iordanem istũ tu ꝛ omis populus tecũ in terrã quã ego dabo filijs israel. Omnẽ locũ quẽ calcauerit vestigiũ pedis vestri vobis tradã sicut locut⁹ sũ moysi. Lec. ii.

A deserto ꝛ libano vsqꝫ ad flumen magnũ eufraten: omis terra etheoꝝ vsqꝫ ad mare magnũ ꝯtra solis occasum erit terminus vester. Nullus vobis poterit resistere cũctis diebus vite tue. Sicut fui cum moyse ero ꝛ tecũ. Nõ dimittam nec derelinquã te. Confortare et esto robustus. Tu enĩ sorte diuides populo hãc terrã ꝓ qua iuraui patribus tuis vt traderẽ eã illis. L. iii.

Confortare igit̃ ꝛ esto robustus valde vt custodias ꝛ facias oẽm legẽ quã p̃cepit tibi moyses seru⁹ me⁹. Ne declines ab ea ad dexterã vel ad sinistrã vt itelligas omĩa que agis. Nõ recedat volumẽ legis hui⁹ de ore tuo: sed meditaberis in eo diebus ac noctib⁹ vt custodias ꝛ facias omĩa q̃ scripta sũt in eo Tũc diriges viã tuã ꝛ intelliges eã. Ecce p̃cipio tibi ꝯfortare et esto robust⁹: noli metuere ꝛ noli timere: qm̃ tecũ est dñs de⁹ tuus in oib⁹ ad q̃cunqꝫ perrexeris. Lectio. i. Undecima die.

Precepitqꝫ iosue principibus ppl̃i dicẽs. Transite ꝑ mediũ castroꝝ: ꝛ impate populo ac dicite. Preparate vobis cibaria: qm̃ post diẽ terciũ trãsibitis iordanẽ et intrabitis ad possidendã terrã quã dñs de⁹ vester daturus est vobis. Lec. ii.

Rubenitis quoqꝫ ꝛ gadditis: ꝛ dimidie tribui manasse ait. Memẽtote sermõis quẽ p̃cepit vobis moyses famulus dñi dicẽs. Dñs deus vester dedit vobis requiem ꝛ oẽm terrã. Uxores vr̃e ꝛ filij ac iumẽta manebũt in terra quã tradidit vobis moyses trãs iordanẽ. Lec. iii.

Uos sũt trãsite armati ante fratres vr̃os omñs fortes manu ꝛ pugnate pro eis donec det requiẽ dñs fratribus vr̃is: sicut ꝛ vobis dedit: ꝛ possideãt ipsi quoqꝫ terram quã dñs deus vester daturus ẽ eis. Et sic reuertimini in terrã possessiõis vr̃e ꝛ habitabitis in ea quã vobis dedit moyses famulus dñi trãs iordanẽ cõtra solis ortũ. Respõderũtqꝫ ad iosue atqꝫ dixerũt. Oĩa q̃ p̃cepisti nobis faciem⁹: et quocũqꝫ miseris ibim⁹. Sicut obediuim⁹ in cũctis moysi ita obediem⁹ ꝛ tibi. Tãtũ sit dñs deus tecũ sicut fuit cũ moyse. Qui con-

tradiderit ori tuo et nō obedierit cūctis sermonibus quos p̄ceperis ei moriatur. Tu tm̄ cōfortare et viriliter age.

Pro duodecima die. Lec. i.

Misit ergo iosue filius nun de sethym duos viros exploratores abscōdito et dixit eis. Ite et cōsiderate terrā vrbēq; hierico. Qui p̄gētes ingressi sūt domū mulieris meretricis noīe raab et quieuerūt apō eā. Nūciatūq; est regi hierico et dictū. Ecce viri ingressi sūt huc per noctē de filijs israel vt explorarēt terram.

Lec. ii.

Misitq; rex hierico ad raab dicēs. Educ viros q̄ venerūt ad te et ingressi sūt domū tuā: exploratores q̄ppe sūt et omnē terrā cōsiderare venerūt. Tollēsq; mulier viros abscōdit et ait. Fateor venerunt ad me: sed nesciebam vnde essent. Cūq; porta clauderetur in tenebris et illi pariter exierūt nescio quo abierunt: p̄sequimini cito et cōprehēdetis eos. Ipsa autē fecit ascēdere viros in solarium domus sue: operuitq; eos lini stipula que erat ibi. Hij autē q̄ missi fuerāt secuti sunt eos per viā que ducit ad vadum iordanis. Illisq; egressis statim porta clausa est. Tu autem.

Lec. iii.

Necdū obdormierant q̄ latebāt: et ecce mulier ascendit ad eos et ait. Noui q̄ tradiderit vobis dn̄s terrā etenim irruit in nos terror vr̄ et elanguerūt oēs habitatores terre. Audiuimus q̄ siccauerit dn̄s aquas maris rubri ad vestrū introitum quando egressi estis ex egypto: et q̄ feceritis duobus amorreorū regibus qui erāt trās iordanem seon et og quos interfecistis. Et hec audiētes pertimuimus et elanguit cor nostrum: nec remāsit nobis spiritus ad introitū vestrū. Dominus enim deus vester: ipse est deus in celo sursū et in terra deorsū. Nūc ergo iurate mihi per dn̄m: vt quomō ego feci vobiscū miām: ita et vos faciatis. Tu.

Decimatercia die

Incipit liber iudicū. Lec. i.

Post mortem iosue consuluerūt filij israel dn̄m dicētes. Quis ascēdet ante nos contra chananeū et erit dux belli? Dixitq; dn̄s. Iudas ascendet: et ecce tradidi terrā in manus eius. Et ait iudas symeoni fratri suo. Ascende mecū in sorte mea et pugna contra chananeū: vt ego pergam tecum in sorte tua. Et abijt cum eo symeon. Tu autē.

Lectio. ii.

Ascēditq; iudas et tradidit dn̄s chananeum

ꝛ phereseū in manus eorum ꝛ ꝑcusserūt in bezech decem milia virorū. Inueneruntq; adonibezech in bezech ꝛ pugnauerūt cōtra eū ꝛ ꝑcusserunt chananeū ꝛ phereseū. Fugit aūt adonibezech quē secuti cōprehēderūt cesis sūmitatib⁹ manuū eius ac pedum. Tu autē. Lec.iij.

Dixitq; adonibezech septuaginta reges amputatis manuū ac pedū sūmitatibus colligebant sub mēsa mea ciborū reliquias. Sicut feci ita reddidit mihi deus. Adduxerūtq; eū in hierusalem: et mortuus est ibi. Oppugnantes ergo filij iuda hierusalē ceperūt eā ꝛ ꝑcusserunt in ore gladij tradētes cunctā incendio ciuitatē ꝛ postea descēdētes pugnauerūt contra chananeū qui habitabat in montanis ad meridiē ꝛ in campestribus.

Decimaquarta die. Lec.i.

Pergēsq; iudas contra chananeū q̄ habitabat in ebron: cui⁹ nomen fuit antiquitus cariatharbe: ꝑcussit sisai ꝛ halman: ꝛ thoimat atq; inde ꝓfectus abijt ad habitatores dabyr cuius nomē vetus erat cariatsepher id ē ciuitas litterarū. Dixitq; caleph. Qui ꝑcusserit cariathsepher dabo ei azam filiam meā vxorem. Lec.scḋa

Cumq; cepisset eā otonihel filius cenez frāt caleb minor dedit ei filiā suam coniugē. Quā ꝑgentē in itinere monuit vir suus vt peteret a patre suo agrum. Que cum suspirasset sedēs in asino dixit ei caleph. Quid habes? At illa respōdit. Da mihi bñdictionē q: terrā arētē dedisti mihi da ꝛ irriguā aq̄s [L.iij

Dedit ergo ei caleb irriguā supi⁹ ꝛ irriguā inferius. Filij aūt cinei cognati moysi descēderunt de ciuitate palmarū cū filijs iuda in desertū sortis ei⁹ q̄d est ad meridiē azad ꝛ habitauerūt cū eo. Abijt aūt iudas cum symeone fratre suo ꝛ ꝑcusserūt simul chananeū q̄ habitabat in sephat ꝛ interfecerūt eū. Vocatūq; est nomen vrbis orma id ē anathema. Cepitq; iudas gazan cū finibus suis et ascalonē atq; accaron cū ẽminis suis. Tu

Decimaquīta die. Lec ṗma.

Ascenditq; angel⁹ dñi de galgal ad locū flētium ꝛ ait. Eduxi vos de egypto ꝛ introduxi in terrā ꝓ q̄ iuraui patrib⁹ vr̄is ꝛ pollicitus sū vt nō facerē irritū pactū meū vobiscū i sēpiternū ita dūtaxat vt nō feriret̄ fedus cū habitatoribus terre

huius: et aras eorum subuerte-retis: et noluistis audire vocem meam. Tu autem. R. ij.

Cur hoc fecistis? Quam ob rem nolui delere eos a facie vestra vt habeatis hostes: et dii eorum sint vobis in ruinam. Cumque loqueretur angelus domini verba hec ad omnes filios israel eleuauerunt vocem suam et fleuerunt. Vocatumque est nomen loci illius flentium siue lachrymarum. Immolauerunt ibi hostias domino. Tu autem. R. iij.

Dimisit ergo iosue populum et abierunt filii israel vnusquisque in possessionem suam vt obtinerent eam. Seruieruntque domino cunctis diebus eius: et seniorum qui longo post eum vixerunt tempore et nouerant omnia opera domini que fecerat cum israel. Mortuus est autem iosue filius num famulus domini centum et decem annorum et sepelierunt eum in finibus possessionis sue in thamnath sare in monte ephraim a septentrionali plaga montis gaas. Omnis que illa generatio congregata est ad patres suos: et surrexerunt alii qui non nouerant dominum. et opera que fecerat cum israel. Tu

Decimasexta die. Lec. i.

Post aliquantum temporis cum dies triticee messis instarent venit sanson inuisere volens vxorem suam et attulit ei hedum de capris. Cumque cubiculum eius solito vellet intrare, prohibuit illum pater illius dicens. Putabam quod odisses eam: et ideo tradidi illam amico tuo. Sed habet sororem que iunior et pulchrior illa est: sit tibi pro ea vxor. Lec. ij.

Cui respondit sanson. Ab hac die non erit culpa in me contra philisteos: faciam enim vobis mala. Perrexitque et cepit trecentas vulpes caudasque earum vinxit ad caudas et faces ligauit in medio. Quas igne succendens dimisit vt huc illucque discurrerent. Que statim perrexerunt in segetes philistinorum. Quibus succensis et comportate iam fruges: et adhuc stantes in stipula concremate sunt intantum vt vineas quoque et oliueta flamma consumeret. Lec. iij.

Dixeruntque philistiim. Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est. Sanson gener thamnathei: quia ipse tulit vxorem eius et alteri tradidit hoc operatus est. Ascenderuntque philistiim et combusserunt tam mulierem quam patrem eius. Quibus ait sanson. Licet hec feceritis tamen adhuc expectam ex vobis vltionem et tunc quiescam. Percussitque eos ingenti plaga ita vt stupentes suram femori imponerent. Et descendens habitauit in spelunca petre etham. Tu autem.

Incipit liber ruth. Decimaseptima die. Lectio prima.

IN diebꝰ vniꝰ iudicꝫ quã-
do iudices ꝑerant facta
est fames in terra. Abijtqꝫ
homo de bethleē iuda vt ꝑe-
grinaret̄ ī regione moab cū
vxore sua ⁊ duobꝰ liberꝫ. Ipe
vocabat̄ elymelech vxor aūt
eius noemi: e duobꝰ filijs alt̄
maalon ⁊ alter celion ephra
tei de bethleē iuda. Ingressi
qꝫ regionē moabitidē mora
bant̄ ibi ⁊ mortuꝰ est elyme-
lech maritus noemi. Remã
sitqꝫ ipa cū filijs qui accepe
rūt vxores moabitidas qua
rū vna vocabat̄ orpha: et al-
tera ruth. Manseruntqꝫ ibi
decē annis: et ambo mortui
sūt maalon videlicet ⁊ celion
Remansitqꝫ mulier orbata
duobꝰ liberis ac marito ⁊ sur
rexit vt ī pr̄iã ꝑgeret cū vtra
qꝫ nuru sua de regione mo-
abitide. Audierat enī qꝺ re-
spexisset dñs pp̄lm suū ⁊ de-
disset eis escas. Lectio scđa

EGressa est itaqꝫ de loco
ꝑegrinationis sue cuꝫ
vtraqꝫ nuru: ⁊ iam in via po
sita reuertēdi in terraꝫ iuda
dixit ad eas. Ite in domum
matrꝫ vestre: faciat dñs vobi
scū miam sicut fecistis cum
mortuis et mecū. Det vobis
inuenire requiē in domibꝰ vi
rorū quos sortiture estis: et
osculata ē eas: q̄ eleuata vo-
ce flere ceperūt ⁊ dicere. Te-
cū ꝑgemus ad populū tuuꝫ.
Quibꝰ illa respondit. Reuer
timini filie mi. Cur venireti𝔰
mecū. Nō vltra habeo filios
in vtero meo: vt viros ex me
ꝑare possitis. Reuertimini
filie mi ⁊ abite. Iam enī sene
ctute cōfecta sū: nec apta vi-
cꝫo ꝯiugali. Etiã si possē hac
nocte concipe: ⁊ parē filios:
si eos expectare velitꝫ donec
crescãt et annos impleãt pu
bertatꝫ: añ eritis vetule q̄ nu
batis. Nolite q̄so filie mi: qꝛ
vr̄a angustia me magꝫ ꝑmit
et egressa est manꝰ dñi cōtra
[me. R. iij

ELeuata igit̄ voce rursū flere ceperūt.
Orpha osculata ē socrum ac
reuersa est. Ruth adhesit so-
crui sue: cui dixit noemi. En
reuersa ē cognata tua ad po
pulū suū ⁊ ad deos suos vade
cū ea. Que rñdit. Ne aduer-
seris mihi vt relinquã te ⁊ a-
beam: quocūqꝫ enī prexeris
ꝑgã: vbi moratꝰ fuerꝫ ⁊ ego
parit̄ morabor. Pp̄lus tuꝰ
pp̄ls meꝰ ⁊ deꝰ tuꝰ deꝰ meꝰ: q̄
te moriēte terra suscepit i ea
moriar: ibiqꝫ locū accipiã se
pulture: hec mihi faciat deꝰ
et hec addat si nō sola mors
me ⁊ te sepauerit. Vidēs igit̄
noemi qꝺ obstiato ruth aīo
decreuisset secū ꝑgē: aduer-
sari noluit nec vltra ad suos
reditū ꝑsuadere: profecteqꝫ

sūt simul: et venerūt i bethleē. Quib⁹ vrbē ingressis velox apud cūctos fama ꝑcrebuit: dicebātq; mulieres: hec est il la noemi: q̄bus ait. Ne vocetis noemi id ē pulchrā: sed vocate me mara idest amaram: q: valde me amaritudine repleuit omp̄s. Egressa sū plena: et vacuā reduxit me dñs: cur igitur vocatis me noemi quā hūiliauit dñs et afflixit omp̄s? Venit ergo noemi cū ruth moabitide nuru sua: de terra ꝑegrinatiōis sue ac reuersa est in bethleē qñ ꝑmū ordea metebant. ¶ Dñica i in passiõe dñi. Sabbõ ꝑced. Ad vesp. añe et ps. feria. Hy⁹.

Vexilla regis prodeunt fulget crucis misteriū quo carne carnis cōditor suspēsus est patibulo Confixa clauis viscera tendēs manus vestigia redēptionis gratia hinc imolata est hostia Quo vulnerat⁹ insuꝑ mucrone dire lancee vt nos lauaret crimie manauit vnda sanguie. Impleta sūt que cecinit dauid fideli carmine dicēdo natiōib⁹ regnauit a ligno deus Arbor decora et fulgida ornata regis purpura: electa digno stipite tam scā mēbra tangere. Beata cui⁹ brachiis preciū pepēdit scli statera facta ē corꝑis ꝑdamq; tulit tartari. Fundis aroma cortice vincis saporē nectare iocunda fructu fertili plaudis triūpho nobili Salue ara salue victima de passiōis hostia qua vita mortē ꝑtulit et morte vitā reddidit. Amē. Cpm

Confusus sum et erubui qm̄ sustinui obprobriū: ꝯturbata sūt oīa ossa mea quasi de sōno excitatus sum et sōnus me⁹ dulcis est mihi D. g. ℟. Multiplicati sūt q̄ tribulāt me: et dicūt nō est salus ipi in deo ei⁹. Exurge domie saluū me fac de⁹ me⁹. ℣. Circūdederūt me canes mlti ꝯsiliū malignātiū obsedit me. Exurge. Gl̄ia nec repetit. ℣. Eripe me domie ab hoīe malo. A viro iniquo eripe me. Ad mgt. an. Ego sū qui testimoniū ꝑhibeo d me ipō et testimoniū ꝑhibet de me q̄ misit me pater. Collā.

Deus q̄ sperantibus i te misereri potius elig̃s q̄ irasci da nob̄ digne flere mala que fecim⁹ vt tue cōsolatiōnis gratiā inuēire valeam⁹ Per dñz. mēo. nulla vsq; ad oct. pasche nisi de sctis pſēti bus si eue. Ad cōple. an. Mi

Iam ter quaternis trahit horis dies ad vespū occasu sol ꝑnūciat noct̄ redire tpa. Nos ergo signo dñi tutemus clau-

stra pectorꝫ ne serpēs ille cal
lidus ītrādi tētet addit⁹. Sz
armis pudicicie mens fulta
vigil libere sobrietate comi-
te hostē repellat īprobū Sed
nec cibor crapula tādē distē
dat corpa: ne vi ꝑ sōnū aīaz
ludificatā polluat. Gl'ia tibi
trinitas eqlis vna deitas: et
añ oīa scl'a ⁊ nūc ⁊ ī ppetuū.
am. cp. Tu ī nob. ℣. Custodi
Ad nūc di. ā. Vigilate ⁊ ora
te ī hac nocte vt nō surripiat
vos callid⁹ tētator āgel⁹ dñi
custodiat vos ī hac nocte ⁊ ꝑ
ducat vos ad matutinā leti-
tiā añ scm ⁊ sacꝝ altare. p̄ces
sol. ⁊ collā vtš. Ad mat. inuit.
Hodie si vocē dñi audieritis
Nolite obdurare corda vr̃a.
ps. Venite. sine gl'ia pri. In
i. no. sola ā. Ego gloriā meā
nō q̄ro est q̄ q̄rat ⁊ iudicet. ps.
Btūs vir q̄ nō ab. cū al. ℣.
Erue a framea de⁹ aīam me
am. Et d̄ manu canis vnicā
meā. Sermo btī iohis eṕ. l. i.

Magnū hieremie sctissi
mi meritū: magnū ī eū
collatū ē diuinit⁹ donū. Ma
gnū inq̄ hieremie ē meritū
q̄ añ pmereť q̄ nasciť añ sci
ficať q̄ ediť: añ ppheta ꝯsti-
tuiť q̄ mūdi exordio poriať
Dicūť ei⁹ merita: ⁊ ab eo nō
dū exercentur officia. Dona
narranť: nec tñ donoꝝ cause
tractanť. ℟. Isti sūt dies q̄s
obseruare debetis tpib⁹ suis
Quartadecima die ad vespe
rū pascha dñi est: ⁊ in q̄nta-
decima solēnitatē celebrabi
tis altissimo dño. ℣. Locut⁹
est dñs ad moysē dicēs. loq-
re filiis israel ⁊ dices ad eos.
Oli [Quartade. ℟. ii.

Noli inq̄t dñs putare hiere-
mia q̄ hodie te pphetā ꝯsti-
tuo: aut nūc p̄mū ad istā gē-
tē corrigēdā p̄mitto. Oli eni
olim mihi pbat⁹ ac not⁹ es:
olim ꝯsecrat⁹ ac dign⁹: olim
ppheta gētibus institutus.
Te mihi aptū: te idoneū p̄-
scia ip̄e mōstraui: tibi pphe-
tādi p̄sagiū ⁊ fiduciā p̄dicā-
di attribui. ℟. Multiplicati
sunt. vtš in vesp. Lec. iii.

Per te pphetie officia et
mee dispositiōis nūcia
pferri ad illos istitui. Te tñ
nemo deťreat: nemo tibi for
midinē vanā īmittat. Inter
me ⁊ ipsos tu eris medius q̄
iussa pferas: p̄cepta ostēdas
mādata edicas. Nec poteris
reticere q̄ loquor ne silendo
possis afferre pniciē: q̄ p̄dicā
do poteris ꝯferre salutē. ℟.
Deus me⁹ es tu ne discedas
a me. Q̄m tribłatio pxima
est ⁊ nō est q̄ adiuuet. ℣. Tu
aūt dñe ne elōgaueris auxi
lium tuū a me ad defēsionez
meā cōspice. Q̄m tri. Deus
meus. In. ii. no. sola an. A-

brahaz pať vester exultauit vt videret diē meū vidit ꝛ gauisus est. ps. Cōserua. cū al. ℣. De ore leōis libera me domine. Et a cornib⁹ vnicor. hu.

Quid est inqt [Lec. iiij. Dñator dñe: cur iunioribꝫ mihi tu onerosū pōdus imponis? Cur ad corrigenduz poplm: etatē paruulā dirigis Cur prophetādi mihi tantā operā credis? Ego enim nec ad exequendū idone⁹: quia etate premor: sermōe impedior: officio fatigor. ℟. In te iactatus sum ex vtero de ventre matris mee deus me⁹ es tu ne discedas a me. Qm̄ tribulatio proxima ē ꝛ nō est qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis ꝛ a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. Qm̄. L. v.

Noli inqt dñs dicere qꝛ iunior ego sum: hoc enī per te fieri volui: hoc p te impleri precepi: vt iunior senes ꝛ ineloquēs eloquētes obiurges. Te mihi dignū meritū nō etas cōstituit: te idoneuz sanctitas nō q̄litas sermōis asseruit. Apud me enim nō etas iunior impediť aut senior collaudať sed act⁹ et vita ꝛ mor dignitas cōprobať In te qđ amo: in alio nō inuenio. Eloquētes plurimos inuenio: sed pbos inuenire nō possum. ℟. In primo est tribulatio mea dñe ꝛ nō est qui adiuuet vt fodiāt man⁹ meas ꝛ pedes meos: libera me de ore leonis. Ut enarrē nomē tuū frīb⁹ meis. ℣. Erue a framea de⁹ aīam meā et de manu canis vnicā meā. Ut

Procedit [enar. Lec. vi. hieremias ad populum iussa dñi ɔstanť edicēs. Loquiť ad plebē: aggrediť oēs v̄ba dei insinuat: hec inqt dicit dñs. Qđ iuenerunt pr̄es vr̄i i me d'lictū: qꝛ recesserūt a me? Proth dolor dñs cū ɔtē nētib⁹ se fabulať. Uult eniz inť ipos ꝛ se iudiciū celebrari: vult offēsiōis auctorē detegi: vult delicti cām ꝛ cōtēpt⁹ materiā denudari. Cur me i qt ɔtēnitis? Cur me sacrilega mēte deseritis? Si vobis vnq̄ ɔtraria intuli: si pspera denegaui: si vos in aliquo deserēdo offendi narrate? Tu. ℟. Tota die ɔtristat⁹ ingrediebar dñe qm̄ aīa mea iplet a est illusiōib⁹. Et vim faciebant qui querebāt aīam meam. ℣. Amici mei et primi mei aduersū me appropinq̄uerunt. Et vim. Tota die. In. iij. no. sola ā. Quinquaginta ānos nondū habes et abrahā vidisti āteq̄ abrahā fieret ego sum. ps. Celi enarrant. cū aliis. ℣. Ne perdas cum impiis deus aīam meā

Et cũ viris sãguinũ vitã meã.
Lec. vij. Scdm iohannẽ.
In illo tpe Dixit ies⁹ turbis Quis ex vobis arguet me de pctõ? Si veritatẽ dico: q̃re vos nõ creditis mihi? Qui ex deo est vba dei audit Propterea vos nõ auditis: q2 ex deo nõ estis. Et reliq̃.
Omelia bti gregorij pape.
Pensate fratres charissimi mansuetudinẽ dei: relaxare pctã venerat τ dicebat Quis ex vobis arguit me de pctõ? Nõ dedignatᷓ ex ratiõe ostẽdere se peccatorẽ nõ esse: qui ex virtute diuinitatis poterat pctõres iustificare. Sed terribile valde est quod subditᷓ. Qui ex deo est verba dei audit. Propterea vos nõ auditis q2 ex deo non estis. ℟. Vide quia tribulor velociter exaudi me intende aĩe mee τ libera eã. Propter inimicos meos eripe me dñe. ℣. Libera me ab his q̃ oderũt me τ ne auertas faciem tuã a puero tuo. Propter. L. viij.
Si eni ipe verba dei audit q̃ ex deo ẽ: et audire verba dei nõ potest q̃squis ex illo nõ est: interroget se vnusq̃sq3 si verba dei in aure cordis pcipit τ intelligit vnde sit. Celestẽ patriã desiderare veritas iubet carnis desideria cõteri: mũdi gloriã declinare: aliena non appetere: ppria largiri. ℟. Deus meus eripe me de manu pctõris τ de manu cõtra legem agẽtis τ iniq̃. Qm̃ tu es patientia mea. ℣. De⁹ ne elõgeris a me de⁹ me⁹ in auxiliũ meũ respice. Qm̃. L. ix.
Penset ergo apud se vn⁹ q̃sq3 vestrũ si hec vox dei in cordis eius aure cõualuit et quia si iã ex deo sit agnoscit. Nã sũt nõnulli q̃ pcepta dei nec aure corpis pcipere dignantᷓ: τ sũt nõnulli q̃ hec q̃dẽ corpis aure pcipiũt: sed nullo ea mẽtis desiderio cõplectuntᷓ: τ sũt nõnulli q̃ libẽter verba dei suscipiũt: ita vt etiã in fletib⁹ cõpũgantᷓ: sed post lachrymar temp⁹ ad iniquitatẽ redeũt: hi pfecto verba dei nõ audiũt: q2 hec exercere in ope cõtẽnũt. Tu. ℟. Qui custodiebãt aĩam meã cõsiliũ fecerũt in vnũ dicẽtes de⁹ dereliq̃t eũ psequimi τ cõprehẽdite eũ: q2 nõ est q̃ liberet eũ. De⁹ me⁹ ne elõges a me de⁹ me⁹ ĩ adiutoriũ meũ ĩtẽde. ℣. Oẽs ĩimici mei cogitabãt mala mihi verbũ iniquũ mãdauerunt aduersum me dicẽtes. De⁹ meus. Qui
Ante laud. ℣. Salua me ex ore leonis. Et a cornib⁹ vnicorniũ h. m̃. In laudi. an.
Vide dñe afflictionẽ meam qm̃ erectus est ĩimic⁹ meus

ps. Miserere. vtš. an. In tribulatiõe inuocaui dñm. & exaudiuit me in latitudine. an Judicasti dñe causã aīe mee defẽsor vite mee dñe d⁹ me⁹. ã. Pp̃le me⁹ qd feci tibi aut qd molest⁹ fui rñde mihi. ã. Nũqd reddit ꝓ bono malũ qꝛ foderũt foueã aīe mee. hy.

Pange lingua gloriosi ꝓliũ certamis & sup crucis tropheũ dic triũpho nobili qliter redẽptor orbis immolat⁹ vicerit. De parentis ꝓthoplausti fraude facta cõdolẽs qñ pomi noxialis morsu in mortẽ corruit ip̃e lignũ tũc notauit dãna ligni vt solueret. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat multiformis ꝓditoris ars vt artẽ falleret et medelã ferret inde hostis vnde leserat. Crux fidelis int oĩs arbor vna nobilis nulla silua talẽ profert frõde flore germine: dulce lignũ dulces clauos dulce põdus sustinens. Glia & honor deo vsqꝫ quo altissimo vna patri filioqꝫ īclito paraclito cuius honor & potestas ꝑ etña secula. Amẽ. Cp.

Christus assistẽs pontifex futuroꝝ bonoꝝ pamplius & ꝑfecti⁹ tabernaculũ nõ manu factũ: idest nõ hui⁹ creatõis neqꝫ ꝑ sanguinẽ hyrcoꝝ aut vituloꝝ: sed ꝑ ꝓpriũ sanguinem introiuit semel in sacta etña redẽptiõe īuẽta. ℣. Eripe me de iīmicis meis deus meus. Et ab insurgẽtib⁹ in me libera me. Ad bñd⁹ an. Aīme impioꝝ fremebãt aduersũ me aggrauatũ est cor meũ sup illos. Collecta

Quesumus omp̃s de⁹ familiã tuã ꝓpiti⁹ respice vt te largiente regat in corpore & te seruãte custodiat ĩ mẽte Per dñm. Mẽo. nulla Ad horas hy. sol. Ad ℟ia. nõ dicit Gloria pri. Ad .i. ã. Ego gloriã meã p̃i vt in p̃cedẽti dñica. cetera more solito Ad .iij. ã. Abrahã pr. cp̃m.

Christus ꝓ nobis mortuus est multo mag⁹ iustificati nũc in sanguine ipsius salui erim⁹ ab ira ꝑ ip̃m. ℟. Erue a framea deus animã meã & de manu canis vnicã meã. Libera me dñe. ℣. Eripe me dñe ab hoĩe malo a viro iniquo. Libera. Erue. ℣. De ore leonis libera me dñe Et a cornib⁹ vnicor. hu. m̃. Collã d matuti. Ad .vi. an. Quinquaginta. Capitulũ.

Sanguis xp̃i q ꝑ spm̃ sctũ semetip̃m obtulit imaculatũ deo: emũdauit cõsciẽtiã nr̃am ab opibus mortuis ad seruiẽdũ deo viuẽti. ℟. De ore leonis libera me dñe & a cornibus vnicorniũ

humilitatem meã. ℣. Salua
me de ore leonis ⁊ a cornib⁹
vnicorniũ. Humi. De ore. ℣.
Erue a framea d. a. m. Et de
manu canis v. m. Ad ix. an.
Uulpes foueas habẽt ⁊ volu
cres celi nidos fili⁹ aũt hõis
nõ habet vbi caput reclinet.
Christus noui [Capłm.
testamẽti mediator est:
vt morte ĩtercedẽte in remis
sionẽ eaꝝ ꝑuaricationũ que
erãt sub ꝑori testamẽto repro
missionẽ accipiant q̃ vocati
sũt eterne hẽditat;. ℟. Prin-
cipes persecuti sunt me gra
tis et a verbis tuis formida-
uit cor meũ. Letabor super
eloquia tua. ℣. Quasi qui in
uenit spolia multa. Letabor
Princi. ℣⁹. Ne ꝑdas cũ im-
pijs deus aĩam meã et cũ vi
ris sangui. Collã. vt s. Ad. ij
vs. sola. an. Ego gloriã meã
ꝑs. Dixit dñs. cũ aliis. Hy⁹.
Tu dñe [Uexilla. cpm.
demonstrasti mihi ⁊ co
gnoui: tu oñdisti mihi studia
eoꝝ ⁊ ego q̃si agnus qui por
tat ad victimã iustus q̃dẽ tu
es dñe deus meus. ℣. Eripe
me dñe ab homie malo. Ad
mgt. an. Tulerũt lapides iu
dei vt iacerẽt in eũ iesus aũt
abscondit se et exiuit de tem
plo. Collã. Quesum⁹ ops de.
vt s. Cõpl. vt i nocte ꝑceden.
¶ Fer. ij. ⁊ al. fer. ꝑebd. Ad
mat. Inui. sine. Gla pri. an:
⁊ ps. de noc. fer. Añ. R. ℣. de
dñic. sm fer. Tres lect. de li.
hieremie vt subseq̃nt. prima
die vacãte. ℟. Pacifice loq̃
bant mihi ĩimici mei et i ira
molesti erãt mihi. Uidisti do
mine ne sileas ne discedas a
me. ℣. Omes inimici mei co
gitabant mala mihi verbuꝫ
iniquũ mãdauerũt aduersũ
me. Uidisti. ℟. Adiutor ⁊ su
sceptor meus tu es dñe et in
verbũ tuũ speraui. Decliate
a me maligni ⁊ scrutabor mã
data dei mei. ℣. Iniquos o-
dio habui et legẽ tuã dilexi.
Declinate. ℟. Ne ꝑdas cuꝫ
impijs de⁹ aĩam meã et cũ vi
ris sanguinũ vitã meã. Libe
ra me dñe. ℣⁹. Eripe me dñe
ab homie malo a viro iniquo
Libera. ¶ Alia die. ℟. Mul
tiplicati sũt. vt in vespis sab
bati. ℟. Deus me⁹ es tu. ℟.
In te iactat⁹. ¶ Alia die. ℟.
In te iactat⁹. cũ duob⁹ seq̃n
¶ Alia die. ℟. Uide q̃r tbu
lor. et duo seq̃n. qb⁹ oib⁹ dict.
repe. Añ R. ℣⁹. Salua me ex
ore leo. In l. añe ⁊ ps fer. hy⁹
cp. ⁊ ℣. vt in doc. Ad bñ⁹. ã.
Pro q̃li. fer. vt ifra p⁹ omel.
Preces. colł. cũ ꝑo. Miserẽ
Colł. de fer. vt infra. Nulla
suffr. nisi q̃dragesimali. vt s
Ad. i. ã. Alieni ĩsurrexerũt in
me ⁊ fortes quesierũt aĩam

meã. cetera more solito. Ad iij. an. Tibi reuelaui causaz meã dñe defẽsor vite mee domie deus me⁹. cp̃. R. ⁊ V. de dñica pceð. cũ. Collcã. ð matu. et sic ad alias horas. Ad vi. an. Infirmata est virtus mea in manib⁹ inimicorum meorũ. Ad ix. an. Confũdãtur qui me persequunt et nõ confundar ego dñe de⁹ me⁹. Ad vš. añe ⁊ pi fer. hy⁹. Vexilla. cp̃. de pmis ⁊ scðis vel. oñice dñr succe. V. Eripe me dñe ab hoĩe malo. Ad mg̃. ã. cuiusli. fer. cũ pcib⁹ ⁊. coll. p pns. vt ifra p⁹ omel. huius ebð. ¶ Seqtur p ebð. lec. de libro hieremie pphete. L. i.

Verba hieremie filij helchie de sacerdotib⁹ qui fuerũt ĩ anatoth in terra beniami quod factũ est verbuz dñi ad eũ in diebus iosie filij amon regis iuda in terciodecimo anno regni eius. Et factũ est in diebus ioachim filij iosie regis iuda vsq ad cõsũmationẽ vndecimi anni sedechie filij iosie regis iuda. vsq ad trãsmigrationẽ hierusalẽ ĩ mẽse qnto. Hec d. L. ij.

Et factũ est vbũ dñi ad me dicẽs Priusq̃ te formarẽ in vtero noui te: ⁊ ante q̃ exires de vulua sctificaui te: et propheram in gentib⁹ dedi te. Et dixi ah. ah. ah domine de⁹ ecce nescio loqui qz puer ego sũ. Hec di. Lec. iij.

Et dixit dñs ad me. Noli dicere qz puer ego sum qm̃ ad omnia que mittaz te ibis: et vniuersa quecũq mãdauero tibi loquerꝭ: ne timeas a facie eoruz qz tecũ ego sũ vt eruã te. Et misit dñs manũ suã et tetigit os meum et dixit ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce constitui te hodie sup gentes et super regna vt euellas et destruas et disperdas et dissipes ⁊ edifices et plantes. Hec. Lec. i. alia die.

Et factũ est verbũ dñi ad me dicẽs Quid tu vides hieremia? Et dixi. Virgã vigilantẽ ego video. Et dixit dñs ad me. Bene vidisti: qui vigilabo ego super verbo meo: vt faciam illud. Et factũ est verbũ dñi secundo ad me dicens Quid tu vides? Et dixi. Ollã succẽsam ego video: et faciẽ eius a facie aquilonis. Lectio. ij.

Et dixit dñs ad me Ab aqlone pandet maluz sup omes habitatores tre: quia ecce ego conuocabo oms cognatiões regnoꝝ aquilonis ait dñs: et venient et ponent vnusquisq soliũ suũ in introitu portaꝝ hierusalez: et sup oms muros eius in circuitu et super vniuersas vrbes iu-

da ꝛ loquar iudicia mea cuꝫ eis sup omĩ malicia eoꝝ q̄ de reliq̄rũt me ꝛ libauerũt dĩjs alienis ꝛ adorauerunt opus manuũ suarum. Lectio. iij.

Tu ergo accinge lũbos tuos ꝛ surge ꝛ loque ad eos omnia q̄ ego p̄cipio tibi Ne formides a facie eorum nec enĩ time te faciam vultũ eoꝝ. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatẽ munitã: ꝛ ĩ colũnã ferream: ꝛ ĩ murũ ereũ sup oẽm t̃rã regib9 iuda ꝛ p̄ncipib9 ei9: ꝛ sacerdotib9 ꝛ oĩ pp̃lo terre Et bellabũt aduersum te: ꝛ non p̄ualebũt quia tecuꝫ ego sum ait dñs vt liberẽ te. Hec dicit. Alia die. L. i.

Et factũ ẽ verbũ dñi ad me dicẽs Uade ꝛ clama in auribus hirl'm dicẽs. Hec dicit dñs. Recordatus sũ tui miserãs adolescẽtiã tuam et charitatẽ desponsatiõis tue qñ secuta es me in deserto ĩ terra q̄ non semiatur. Sanctus isrl' domio primicie frugũ eius. Omes qui deuorãt eã delinquũt: mala vẽiẽt super eos dicit dñs. Hec. L. ij.

Audite verbũ dñi dom9 iacob ꝛ omñs cognationes dom9 isrl'. Hec dicit dñs. Quid inuenerũt patres vr̃i in me iniq̄tatis: quia elongauerũt a me ꝛ ambulauerunt post vanitatem: Et vani fcti sunt ꝛ non dixerũt. Ubi ẽ dominus q̄ ascendere nos fecit de terra egypti qui transduxit nos p desertũ: p terram inhabitabilẽ ꝛ inuiã: p terram sitis ꝛ ymaginẽ mortꝭ: p terram in qua nõ habitauit vir: neq; ambulauit homo. L. iij.

Et induxi vos in terraꝫ carmeli: vt comederetꝭ fructus eius ꝛ optima illius et ingressi cõtamiastis terrã meã ꝛ hereditatẽ meã posuistis in abhoĩatione. Sacerdotes non dixerũt vbi ẽ dñs ꝛ tenẽtes legẽ nesciierũt eaꝫ Et pastores p̄uaricati sũt in me et prophete ꝓphetauerũt ĩ baal ꝛ ydola secuti sũt. Propterea adhuc iudicio cõtẽdã vobiscũ ait dñs ꝛ cũ filijs vestrꝭ disceptabo. Alia die. L. i.

Transite ad insulas cethim ꝛ videte: ꝛ ĩ cedar mittite et considerate vehemẽter ꝛ videte si factũ ẽ hui9cemõi. Si mutauit gens deos suos: ꝛ certe ipĩ nõ sũt dijs: populus vero meus mutauit gloriã suã in ydolũ. Lect. ij.

Obstupescite celi sup hoc ꝛ porte ei9 desolamini vehemẽter dicit dñs. Duo enĩ mala fecit populus me9 Me dereliq̄rũt fontẽ aque viue ꝛ foderunt sibi cisternas dissipatas que cõtinere nõ valẽt aquas. Nunq̄d seru9 est isrl'

aut vernacul⁹? Quare ergo factus est in p̄dam. R. iij.

S Uper eũ rugierũt leões et dederũt vocẽ suã: posuerũt terrã ei⁹ in desolatõez Ciuitates eius exuste sũt et nõ est q̃ habitet in eis. Filij quoq; mẽpheos ꝛ tafnes cõstuprauerũt te vsq; ad verticẽ Nũqd nõ istud factũ est tibi q꞉ dereliqsti dñm deũ tuum eo tp̄e quo ducebat te p̄ viã. Hec di. Itẽ lectio. i. alia die.

E T nũc quid tibi vis i via egypti vt bibas aquaz turbidã? Et qd tibi cũ via assirioꝝ vt bibas aquã flumĩs Arguet te malicia tua: et auersio tua icrepabit te. Scito et vide q꞉ malũ ꝛ amaꝝ est reliqsse te dñm deũ tuũ: ꝛ nõ esse timorez ei⁹ apud te dicit dñs exercituũ. Hec di. R. ij.

A Seculo ꝯfregisti iugũ meũ rupisti vincl̃a mea et dixisti nõ seruiã. In oĩ eni colle sublimi ꝛ sub omĩ ligno frondoso tu ꝓsternabar꞉ meretrix. Ego autẽ plantaui te vineã electã oĩe semẽ verũ.

Q Uomõ ergo Lect. iij. ꝯuersa es ĩ prauũ vinea aliena? Si laueris te intro ꝛ multiplicauer꞉ tibi herbã borith macl̃ata es ĩ iĩqtate tua corã me dicit dñs de⁹. Quõ dicis nõ sũ polluta: post baalim nõ ambulaui. Uide vias tuas in cõualle scito qd feceris. Hec di. Itẽ alia die R. i.

C Ursor leuis explicãs vias suas: onager assuet⁹ in solitudine in desiderio aĩe sue attraxit ventũ amor꞉ sui nullus auertet eã. Oĩs qui querũt eã nõ deficiẽt: in mẽstruis eius inuenerunt eam Hec dicit dñs. Lectio scda.

P Rohibe pedẽ tuuz a nuditate: ꝛ guttur tuũ a siti. Et dixisti desperaui. Neq̃ q̃ faciã. Adamaui qppe alienos: ꝛ post eos ãbulabo. Quo cõfundit᷑ fur qñ dep̄hẽditur sic ꝯfuse sũt dom⁹ israel: ipi ꝛ reges eoꝝ p̄ncipes ꝛ sacerdotes et ꝓphete eoꝝ dicẽtes ligno pater meus es tu: et lapidi tu me genuisti. Hec R. iij.

U Erterũt ad me terguz et nõ faciẽ et in tẽpore afflictionis sue dicẽt. Surge et libera nos. Ubi sũt dij tui quos fecisti tibi? Surgant ꝛ liberẽt te in tempore afflictionis tue. Scdm numeꝝ qppe ciuitatũ tuarũ erãt dij tui iuda Quid vultis mecũ iudicio cõtẽdere? Oẽs dereliqst꞉ me dicit dñs. Frustra pcussi filios vestros: disciplinã non receperũt. Deuorauit gladius vester ꝓphetas vestros q̃ si leo vastator generatio vr̃a. Hec dicit. Sequũtur omel. huius ebd. Et p̄mo. Fer. ij.

In illo [Secdm iohãnẽ] tpe. Miserũt pncipes et pharisei ministros vt apphẽderẽt iesũ. Jesus autẽ dixit eis. Adhuc modicũ temp⁹ vobiscũ sum et vado ad eũ q misit me. Et re. O. b. au. epi
Principes sacerdotuz audita multitudis fide et eo murmure quo xps glorificabat: miserũt ministros vt eũ apphenderent. Quẽ apphenderent? Adhuc nolentẽ. Quia ergo non poterãt apphendẽ adhuc nolentem: missi sũt vt audirent dicẽtẽ. Quid dicẽtẽ? Adhuc modicũ temp⁹ vobiscũ sum ꝛ tũc vado ad eum qui misit me. Implere debeo dispensationẽ meã et sic puenire ad passionẽ meã. Queretis me et nõ inuenietis: et vbi ego sum vos non potestis venire. Hic etiam resurrectionez suam pdixit. Noluerũt eũ agnoscere psentẽ ꝛ postea quesierũt eũ cũ viderẽt multitudinẽ iam credentẽ. Dixerũt ergo iudei ad semetipsos Quo hic iturus est: qꝛ nõ inueniem⁹ eũ? Nũqd in dispsionẽ gentiũ itur⁹ est: et docturus gentes? Non eni sciebãt quid dixerit: sed qꝛ ille voluit prophetauerũt. Iturus eni erat dñs ad gentes non presentia sui corporis: sed p apostolos suos. Tu aũt. Ad b⁹. an. In die magno festiuitatis stabat iesus et clamabat dicẽs si quis sitit veniat ad me et bibat. pces. ꝛc. Coll.
Sanctifica q̃s domine nostra ieiunia ꝛ cũctaꝝ nobis propici⁹ indulgentiã largire culparũ. p. Ad mgt. an Si quis sitit veñiat ꝛ bibat et de vẽtre ei⁹ fluẽt aq̃ viue. coll
Da ppło tuo q̃s dñe salutem mentis ꝛ corpis vt bonis opib⁹ inherẽdo tua sp mereat ꝑtectiõe defẽdi. p d.
¶ Feria. iiij. Secdm iohãnẽ.
In illo t. Ambulabat iesus in galileã. Nõ enim volebat i iudeã ambulare qꝛ q̃rebãt eũ iudei iterficere. Et re. Omel. bti augustini epi.
Hoc qd fecit dñs ifirmitati nostre pbuit exemplũ. Nõ ipse pdiderat potestatẽ sed nostrã cõsolabat fragilitatem. Futurũ eni erat qd dixit: vt aliquis fidelis abscõderet se ne a psecutorib⁹ inueniret. Et ne illi p crimine latibulũ obiceret: pcessit in capite qd in mẽbro firmaret. Sic eni dictũ est in iudeã ãbulare nolebat: qꝛ q̃rebãt eũ iudei inficere: q̃si nõ posset xps ãbulare int iudeos ꝛ nõ occidi a iudeis hãc eni potẽtiã qñ voluit demõstrauit. Erat aũt i pximo dies fest⁹ iudeoꝝ scenofegia. Quid sit scenofegia

ſcripturas q̃ legerũt nouerĩt
Faciebãt die feſto taberna-
cula ad ſimilitudinem taber
naculoꝝ ĩ q̃bꝰ habitauerũt cũ
ex egypto educti ꝑegrĩarẽt
ĩ heremo Iſte erat dies feſtꝰ
magna ſolennitas. Celebra
bãt hoc iudei velut remiſcen
tes beneficia dñi: q̃ occiſuri
erant dñm. Locuti ſũt fr̃es
eiꝰ ad dñm ieſũ. Qui ſũt fra
tres eiꝰ bene noſtis. Nõ enĩ
nouũ eſt q̃d audiſtis. Conſã
guinei virginis marie fr̃es
dñi dicebãt. Cũ aũt audiris
fr̃es dñi: marie cogitare cõ-
ſanguitatẽ: nõ iteꝝ parĩetis
vllã ꝓpaginẽ. Nam ſicut in
ſepulchro vbi poſitũ ẽ corpꝰ
dñi nullus antea nec poſtea
iacuit: ita beata dei genitrix
nec antea nec poſtea quicq̃
mortale ↄcepit. Tu aũt. Ad
bñꝰ. an. Vos aſcẽdite ad diẽ
feſtum hũc ego nõ aſcẽdã q̃2
tempꝰ meũ nõdum aduenit
Noſtra tibi q̃s [Collecta.
domine ſint accepta ie
iunia q̃ nos expiãdo gratia
tua dignos efficiant ⁊ ad re-
media ꝑducãt eťna. Per do
Ad mg̃. a. Quidã aũt iudei
dicebãt q̃2 bonꝰ eſt aliĩ aũt di
cebãt nõ ſed ſeducit turbas.
Da nobis q̃s [Collecta
dñe pſeuerãtẽ in tua vo
lũtate famulatũ: vt in diebꝰ
nr̃is et merito et numero po

pulus tibi ſeruiẽs augeatur
Per d. Fer. iiij. S. iohãnẽ.
In illo t. Factã ſũt enche-
nia in hieroſolimis ⁊ hy
ems erat ⁊ ambulabat ieſus
in templo in porticu ſalomo
nis. Et re. Ome. b. auguſti.
Facta ſunt enchenia in hie-
roſolimis. Enchenia feſtiui-
tas erat dedicatiõis templi:
grece enĩ cenon nouũ dicĩt.
Q̃ñcũq3 nouuz aliquid dedi
catur enchenia vocatur. Di-
xerũt iudei. Si tu es xp̃s dic
nobis palam. Non veritatẽ
ſcire deſiderabant: ſed calũ-
niam parabant hyems erat
et frigidi erant. Ad illũ eniz
diuinũ ignez accedere pigri
erant: ſed accedere eſt credẽ
Qui credit accedit: ⁊ qui nõ
credit recedit Deniq3 quodã
loco ſciens dñs ieſus eos de
xp̃o ſecũdũ hoĩez ſapere: nõ
ſecũdũ deũ: ſecundum id q̃d
homo erat nõ ſecundũ quod
deus etiã aſſũpto homĩe per
manebat ait illis. Quid vo-
bis videtur de chriſto cuiꝰ fi-
lius eſt? Reſponderunt ſecũ
dũ opinionẽ ſuã dauid. Sic
enĩ legerant ⁊ hoc ſolũ tene-
bant: q̃2 diuinitatem eius le
gebant: ſed nõ intelligebãt.
Hoc ꝓ magno iudei a xp̃o q̃
rebãt vt ſi diceret ego ſũ xp̃s
ſecũdũ q̃d illi ſapiebãt de ſe-
mĩe dauid: calũniarẽtur q̃d

sibi arrogaret regiā potestatem. Plus est qđ eis rñdit. Illi de filio dauid volebāt calūniari: ille filiū dei se esse rñdit. Et quō. Audi. Respondit dñs. Loquor vobis ꝛ nō creditis. Opa q̄ ego facio in noīe pr̄is mei: hec testimonium phibēt de me: sed vos nō credit; qꝛ nō estis ex ouibus meis. Tu. Ad bñ⁹ ā. Oues mee vocē meā audiūt et ego dñs agnosco eas. Collecta.

SAnctificato hoc ieiūio deus tuoꝝ corda fideliū miserator illustra: ꝛ qb⁹ deuotiōis p̄stas affectū: prebe supplicātibus piū benignus auditū. Per do. Ad mag. ā Multa bona opa opat⁹ sum vobis ꝓpt̄ qđ opus me vult; [occidere. Collecta.

ADesto supplicatiōibus nr̄is omps de⁹: ꝛ quib⁹ fiduciam sperāde pietatis indulges: ꝯsuete mīe tribue benignus effectū. Per dominū.

Feria. v. Scđm iohannē

IN illo t. Cū audissent q̄dā de turba s̄mones iesu dicebāt. Hic ē ve ꝓpha Et re. Cū locutus [Dñe. b. aug. esset dñs int̄ iudeos: nata ē de illo ī turba seditio aliīs putātib⁹ ꝙ ip̄e eēt xp̄s: aliīs dicētibus qꝛ de galilea nō surrexit xp̄s. Qui vero missi fuerant vt eū tenerēt redierūt imunes a crimīe: ꝛ pleni ammiratiōe. Nā et testimoniū ꝑhibuerunt diuine doctrine eius: cū dicerēt a qbus missi fuerāt q̄re nō tenuistis eū? Rñderūt eni nūq̄ se audisse hoīem sic locutū. Nō eni q̄s ꝙ sic loquit̄ hō: ille aūt sic locutus est qꝛ de⁹ erat ꝛ homo Tūc pharisei repellentes testimoniū eoꝝ dixerūt Nūqd ꝛ vos seducti estis? Videm⁹ eni delectatos vos sermōib⁹ illi⁹. Nunqd aliq̄s ex ꝑncipibus credidit ī eū aut ex phariseis? Sed turba hec q̄ non nouit legem maledicti sunt. Qui nō nouerāt legē ip̄i credebāt in eū q̄ miserāt legem ꝯtēnebāt illi q̄ docebāt legē: vt impleret̄ qđ dixerat ipse dñs. Ego veni vt nō vidētes videāt ꝛ videntes ceci fiant. Ceci aūt facti sūt pharisei legis doctores: ꝛ illumīati sūt populi legē nescientes. Tu. Ad bñ⁹ an. Magister dicit tp̄s meū ꝓpe ē apud te facio pascha cum discipulis meis

PResta q̄s omps [Collā deus vt dignitas ꝯditionis humane ꝑ īmoderātiā sauciata medicīalis ꝑsymonie studio reformet̄. Per d. Ad mag. an. Desiderio desideraui hoc pascha māducare vobiscum anteq̄ patiar.

Collecta.

Esto q̃s dn̄e ꝓpiti⁹ ple-
bi tue: vt q̄ tibi non pla
cēt respuēs: tuoꝝ poti⁹ reple
atur delectatiōib⁹ mādatoꝝ.
Per. ¶ Fer. vi. Scđꝫ ioēm
In illo tp̄e. Collegerunt
pōtifices ⁊ pharisei cōci
liū aduersus iesū ⁊ dicebant
Quid facimus qꝛ hic homo
multa signa facit. Si dimit
timus eū sic: oēs credēt i eū.
Et rel. Ome. bti augustini.
Collegerūt pōtifices ⁊ pha
risei cōciliū. Nō eni dicebāt
credam⁹. Plus eni ꝑditi ho
mines cogitabāt quomodo
nocerēt ꝙ quomodo sibi con
sulerent ne perirent: ⁊ tn̄ ti-
mebant ⁊ q̄si cōsulebant. Di
cebant eni. Si dimittim⁹ eū
sic om̄s credēt in eū. ⁊ veni-
ent romani ⁊ tollent nostrū
locū ⁊ gētē. Tēporalia ꝑde-
re timuerūt: ⁊ vitā eternam
nō cognouerūt: ac sic vtrun-
qꝫ ꝑdiderunt. Nā ⁊ romani
post mortē dn̄i ⁊ glorificatio
nem: tulerūt eis locū ⁊ gētē
expugnādo ⁊ transferendo.
Un⁹ aūt ex eis cayphas no
mine cū esset pōtifex āni illi⁹
prophetauit dicēs eis. Uos
nescitis quicq̄ nec cogitatis:
qꝛ expedit vobis vt vnus mo
riat̄ homo ꝓ ppl̄o ⁊ non tota
gēs pereat. Hoc aūt a semet
ipo nō dixit sed cū esset pōti-
fex āni illius ꝓphetauit. hic
docem̄ etiā ꝑ homīes malos
vētura p̄dicari. Q̄d tn̄ euan
gelista diuino tribuit sacra-
mēto qꝛ pōtifex fuit id est sū
mus sacerdos. Tu. Ad bn̄⁹
an. Principes sacerdotum
cōciliū fecerūt vt iesū occide
rent dicebāt aūt nō in die fe
sto ne forte tumult⁹ fieret in
[populo]. Cordibus [ppl̄o. Collā.
Cordibus nr̄is q̃s dn̄e grām tuā
benign⁹ infūde: vt pctā nr̄a
castigatiōe voluūtaria cohibē
tes tp̄aliter poti⁹ maceremᵃ:
ꝙ supplicijs deputemur eter
nis. P d. Ad mg̃. an. Appro
pinquabat aūt dies festus ⁊
q̄rebant p̄ncipes sacerdotū
quomodo iesū interficerēt sed
timebant plebē. Collecta
Concede q̃s omp̄s deus
vt q̄ ꝓtectiōis tue grām
q̄rim⁹ liberati a malis oībus
secura tibi mēte seruiamus.
P d. ¶ Sabbō. Scđm iohēz
In illo tp̄e. dixit ie. d. s. ⁊
turbis iudeoꝝ. Amē am̄
dico vobis nisi māducaueri-
tis carnē filij hoīs ⁊ biberitis
eius sanguinē nō habebitis
vitā in vobis. Et reliq̄.
Omelia beati augustini epī
Litigabāt iudei adinuicem
dicētes. Quo potest hic car
nē suā nobis dare ad mādu-
candū. Litigabāt itaqꝫ adi-
uicē qꝛ panē cōcordie nō in-
telligebant nec sumere vole-

bant: nã qui mãducãt talem panẽ nõ litigãt adiuicẽ qm̃ vnus panis vnũ corp⁹ multi sumus. Amen amen dico vobis nisi mãducaueritꝭ carnẽ filij hoĩs ⁊ biberitis ei⁹ sanguinẽ non habebitis vitã in vobis. Quomodo q̃dẽ edet: ⁊ q̃snã modus mãducãdi sit istũ panẽ ignoratis. Uerun tamẽ nisi mãducaueritis nõ habebitis vitã in vobis. Hec nõ cadaueribus sed viuẽtib⁹ loquebat. Sed qui aderant plures nõ intelligẽdo scãdalizati sũt. Nõ enĩ cogitabãt hec audiẽdo nisi carnẽ quod erat. Apostolus autẽ dicit ⁊ verꝫ dicit. Sapere ẜm carnẽ mors est. Carnẽ suã dat nobis dñs mãducare: ⁊ sapere ẜm carnẽ mors est: cũ de carne sua dicat quia ibi est vita eterna: ergo nec sapere debemus ẜm carnem sicut in his verbis ostẽdit. Tu. Ad vñ⁹ a. Pater iuste mũdus te nõ cognouit ego autẽ cognoui te qꝛ tu me misisti. Collecta

Proficiat q̃sumus domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionib⁹ erudita q̃to maiestati tue fit gratior: tãto donis potiorib⁹ augeat. Per dñm. ¶ Dñica in ramis palmarũ. Sabbato p̃cedẽti. ad vesp. añe ⁊ p̃s fer. Hy⁹. Uexil

Adiut sla regis. cpm. Contumelias multorũ et terrorẽ in circuitu p̃seq̃mini ⁊ cõprehẽdamus eũ ab omibus viris q̃ erãt pacifici mei ⁊ custodientes latus meũ si quomodo decipiat ⁊ p̃ualeamus aduersus eũ ⁊ cõseq̃m vltionẽ ex eo dñs aũt mecũ est tanq̃ bellator fortis. ℟. Circũdederũt me viri mendaces sine causa flagellis ceciderũt me. Sed tu dñe defẽsor vindica me. ℣. Q̃m tribulatio p̃xima est et nõ est q̃ adiuuet. Sed tu. nec repetit ℣. Dederũt in escã meã fel. Et ĩ siti mea potauerũt me aceto. Ad mg. an. añ ⁊ post Clarifica me pater apud temetp̃m claritate quã habui p̃usq̃ mũdus fieret. Collã.

Tueatur q̃s dñe dextera tua populũ dep̃cantem: ⁊ purificatũ dignanter erudiat: vt ꝯsolatione p̃senti ad futura bona p̃ficiat Per dñm. Ad cõpletoriũ. Hy⁹.

Magno salutis gaudio letetur omne seculum: iesus redemptor omniũ sanauit orbem lãguidũ. Sex ante pasche ferias aduenit in bethaniam vbi pie post triduum resuscitauit lazarum. Nardi maria pistici sũpsit libram mox optimi vnxit beatos dñi pedes rigãdo lachri

mis. Post hec iugalis asine iesus supnus arbiter pullo sedebat inclytã pergebat hierosolymã. O q̃ stupenda pietas mira dei clemẽtia sessor aselli fieri dignat auctor seculi. Honor decus imperiũ sit trinitati vnice patri nato paraclito p infinita scła. am̃. cpm. Tu i nobis. ℣. Custodi nos. Ad nũc dimit. an. Pacem tuã. Ceta vts. Ad mat. Inuita. Ipsi vo nõ cognouerunt vias meas q̃bus iuraui in ira mea. Si introibũt i requiẽ meam. ps. Venite. sine Gloria pri. In .i. no. sola an. Pueri hebreoꝝ tollẽtes ramos oliuaꝝ obuiauerũt dño clamãtes ⁊ dicẽtes osãna in excelsis. ps. Btũs vir. cũ al. ℣. Erue a framea de⁹ aiam meã Et. Sermo bti maximi epi. Lec. i.

Psalmi vicesimi p̃mi q̃ lectus ẽ seriem decursuri: diligent priꝰ debemus intẽdere q̃d in supscriptiõe cõtineat: vt cognita eius origine intelligẽtiam ipsius facilius cõsequamur: ⁊ maĩfestato capite possint rectius mẽbra distribui Inscribit enim ita. In finẽ ꝓ susceptiõe matutina psalmus ipsi dauid. ℟. In die q̃ iuocaui te dñe dixisti noli timere. Judicasti causã meã ⁊ liberasti me de⁹ me⁹. ℣. In die tribulatiõis mee clamaui ad te q: exaudisti me. Ju. Lec. ii.

Nisi fallor susceptio matutiã solis ortũ sp anteuenit: ⁊ ꝑusq̃ orbẽ radioꝝ clarus splẽdor illumiet matutinũ: noctiũ tenebr ł terminũ põit ac resoluta sẽsim caliginũ cecitate: reb⁹ cũctis facies q̃dã ac lumẽ infũdit. ℟. Fratres mei se elõgauerunt a me ⁊ noti mei. Quasi alieni recesserũt a me. ℣. De reliquerunt me, ꝓximi mei ⁊ qui me nouerãt. Quasi alieni. Lec. iii.

Et cum veluti sub vna materie tenebrarũ mũdus ꝯfusione iacuerit: interueniẽte matutino: diuersa specieꝝ varietate distinguit hoc est cũ omĩa ceca fuerint: oculi omniũ reparant. Nox enim quodam modo aufert lucẽ oculis: mũdo aurora restituit: atq̃ ita matutina ãte susceptiõe per fruimur vt gloriosi⁹ postmodum solis splendore potiam̃ Tu aũt. ℟. Attẽde domine ad me ⁊ audi voces aduersariorum meorũ. Nũquid redditur pro bono malum quia foderunt foueã anime mee. ℣. Recordare quod steterim in ꝯspectu tuo vt loq̃rer ꝓ eis bonũ ⁊ auerterẽ indignationem tuã ab eis. Nunquid. Attẽde. In scdo no. sola an.

Pueri hebreorum vestimēta psternebāt in via et clamabāt dicentes osanna filio dauid bñdict⁹ qui venit in noīe dñi ps. Conserua me. cū aľ. X⁹. De ore leonis libera me dñe Et a cor. v. h. Lectio quarta

SEd quoniā sicut dicit apostolus lex spūalis est: et spūalib⁹ spūalia cōparanda sūt: solem hic iusticie arbitror designari. Hoc est xpm dominum q̄ nobis ignorātie tenebris et pctōruz cecitate submersis: celestis sue doctrine lumē infudit: ꝛ quos non habuim⁹ oculos cordis inseruit: ꝛ velut radios quosdam aplos suos misit q̄ nos de nocte teterrima delinq̄ntie liberarēt: ꝛ paulati resolutis ī nobis pctōrum tenebris matutine susceptioni ꝯsuescerēt vt pfecti facili⁹ possem⁹ tollerare solis ardorē. R. Cōclusit vias meas īimicus insidiator factus est mihi sicut leo ī abscōdito: repleuit ꝛ iebriauit me amaritudīe deduxerūt in lacū mortis vitam meā: ꝛ posuerūt lapidē contra me. Vide dñe iniq̄tatē illoruz ꝛ iudica causam anime mee defēsor vite mee. V. Fact⁹ sū in derisum oī pplo meo cāticū eorū tota die. Vide dñe. Lec. v.

TOtus aūt hic psalmus digestus est ex persona dñi saluatoris: quippe cū plurima de eo in nouo sint posita testamēto. Dicit itaq3. Deus de⁹ me⁹ respice ī me. Et reliq. Quare assūpti hoīs agit causā vt interrogare videat quodāmodo dicēs. De⁹ oīm qui es deus me⁹ cur me dereliquisti? Secūdū eni prophetaz nesciebat pctm: nec erat dolus in ore eius. Tuāt. R. Noli domīe esse mihi alien⁹ parce mihi in die mala cōfūdāt oēs q̄ me psequūt. Et nō cōfundar ego. V. Confundant oēs īimici mei q̄ q̄runt aiam meā. Et nō ꝯfū. L. vi.

HEc aūt dicit vt māifestaret pter nos se esse derelictū quorum pctā portabat: ac videntes discerem⁹ ꝛ nos pro ipo sctō ꝛ iusto mori: cū p pctō ille moreret. Dēiq3 hac in passiōe voce vsus est sicut in euāgelio legim⁹. hely hely lamazabathani: h est de⁹ me⁹ de⁹ me⁹ vt q̄d me dereliquisti? Hac inq̄ voce vsus est vt qd prophetia annūciauerat: rei exit⁹ approbaret Tu aūt. R. Dñs mecū ē tāq̄ bellator fortis pterea psecuti sūt me et intelligē nō potuerūt. Dñe pbas renes et corda. Tibi reuelaui causā meam. V. Vidisti dñe iniq̄tatez eorū aduersū me iudica iudiciū meū. Tibi. Dñs mecū ē

In .iij. noct. sola. an. Multa turba iudeorum iiecerūt man⁹ in saluatorem ille vt agn⁹ innocens nō negauit passionē pylatus dicebat ego nullam causā mortis inuenio in eo populus iudeorum clamabat crucifigatur. ꝑ. Celi enarrāt. cū aliis. ℣⁹. Ne perdas cum impiis de⁹ aiam meā: Et cū vir san. Scdm iohānem. R. vij. In illo tpe. Cū appropinqsset iesus hierosolimis: et venisset bethfage ad montem oliueti: tunc misit duos discipulos dicēs eis. Ite i castellū qd ꝯtra vos est ⁊ statim inuenietis asinā alligatā ⁊ pullum cum ea soluite ⁊ adducite mihi. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri. Mediator dei ⁊ hoim homo xp̄s iesus qui pro hūani generis salute passurus de celo descēderat ad terras: appropinqnte hora passionis eiusdem appropinqre voluit loco passiōis vt ꝑ hoc clarescceret quia non inuitus sed sponte pateret. Tu aūt. ℟. Dixerūt impii apud se non recte cogitantes circūueniamus iustū qm̄ contrarius est operibus nostris promittit se sciētiam dei habere filium dei se nominat et gloriatur patrem se habere deum. Uideamus si sermones illius veri sint ⁊ si est verus filius dei liberet eū de manib⁹ nostris. ℣. Tanq̄ nugaces estimati sumus ab illo et abstinet se a viis nostris tāq̄ ab imūdiciis et prefert nouissima iustorum. Uideam⁹

In asino venire [L. viij. ⁊ a turbis rex appellari ac laudari voluit: vt etiam ꝑ hoc erudit⁹ quisq3 agnosceret ip̄m esse xp̄m quē sic illo venturum prophetia olim ꝑmissa signauerat. Añ qnq3 dies pasche vēire voluit sicut ex iohānis euāgelio didicim⁹: vt etiam ꝑ hoc ōnderet se esse agnū immaculatū qui pctā tolleret mundi. Tu. ℟. Insurrexerūt in me viri iniqui absq3 mia qsierūt me iterficere ⁊ non pepcerūt in faciē meā spuere ⁊ lanceis suis vulnerauerūt me ⁊ ꝯcussa sūt oia ossa mea. Ego aūt estiabā me tāq̄ mortuū sup terrā. ℣. Effuderūt furorē suū in me infremuerūt ꝯtra me dētib⁹ suis

Agnus qppe [Ego. L. ix. paschalis cui⁹ imolatione popul⁹ isrl̄ ē ab egyptiaca ꝯuitute liberat⁹: añ qnq3 dies pasche id ē qrtadecima luna ad vespū iussus est imolari significās eū q nos erat sāguie suo redēptur⁹: añ qnq3 dies pasche id ē hodierno die magno ꝑcedētiū seqntiū q3 pplorum gaudio ac laudatio

ne deduct⁹ venit in tēplū dei
⁊ erat quotidie docens in eo
Quinta demū pacta die vbi
vet'is pasche sacramēta hac
ten⁹ obseruata ꝯsūmauit ac
noui deinceps obseruāda di-
scipulis sacramēta ꝯtradidit
egressus ī mōtē oliueti tētus
ē a iudeis ⁊ mane crucifixus
ipa nos die a demōiaca dña
tiōe redemit: q꞉ ātiquus ille
hebreoꝝ ppl'S ꝑ imolationē
agni iugū egyptie seruitut꞉
abiecit. Tu. ℟. Ingrediēte
dño ī scām ciuitatē hebreoꝝ
pueri resurrectionē vite ꝓnū
ciātes. Cū ramis palmaruꝫ
osāna clamabāt in excelsis.
℣. Cūq꞉ audissent q꞉ venit ie
sus hierosolimā exiert obui
am ei. Cū ra. Ingre. Ante
lau. ℣. Salua me ex ore leo-
nis. Et a cornib⁹ v. h. m̄. In
Dñs de⁹ auxiliator [lau. ā.
me⁹ ⁊ ideo nō sū cōfusus. ps
Miserere. cū al' dñi. ꝑced. ā.
Circūdātes circūdederunt
me ⁊ in noīe dñi vindicabor
ī eis. an. Judica causā meā
defēde me q꞉ potens es dñe
ā. Cū angelis ⁊ pueris fide-
les īueniātur triumphatori
mortis clamātes osāna ī ex
celsis. an. Cōfūdant' q̄ me ꝑ
sequūt' ⁊ nō ꝯfūdar ego dñe
de⁹ me⁹. Hy⁹. Magno salu-
[tis gaudio. supra. Cp̄.
Hoc sentire in vobis qđ
⁊ in xp̄o iesu q̄ cum in forma
dei esset non rapinā arbitra
tus est se esse equalē deo: sed
semetipm̄ exinaniuit formā
serui accipiēs. ℣. Eripe me
de inimicis meis de⁹ me⁹. Et
ab insurgē. Ante bñd⁹. an.
Turba multa que ꝯuenerat
ad diē festū clamabat ad do
minū bñdict⁹ q̄ venit in noīe
dñi osāna in excelsis. Collā.
Omps sempit'ne de⁹ qui
humano generi ad imi-
tandū humilitatis exēplum
saluatorē nostrū carnē sumē
⁊ crucē subire fecisti: cōcede
ꝓpiti⁹ vt ⁊ patiētie ipsi⁹ ha-
bere documēta ⁊ resurrecti-
onis cōsortia mereamr̄. Qui
tecū. Ad p̄mā. hy⁹. Magno
salutis. vt's. ā. Pueri hebre
orū tollē. ps. De⁹ de⁹ meus
respice. cū al' ⁊ cet'a vt ī dñi-
ca p̄ced. Ad. iij. vi. et. ix. di-
cto De⁹ in adiu. sine hymno
sequunt' p̄i sol'. q̄bus finitis.
℟. Ingrediēte dño. sine glo
ria. sed repetitur: quo dicto
Ad t'ciā. ℣. Erue a framea.
Ad. vi. ℣. De ore leonis libe
ra me dñe. Ad. ix. ℣. Ne per
das cū ipiis. Collā. Omps s. d
vt's. Ad scdas ves. sola. an.
Pueri hebreorū vestimēta.
p. Dixit dñs. cū aliis. hym⁹
Te dñe [Magno. Cp̄.
sabaoth qui iudicas iu
ste ⁊ ꝓbas renes ⁊ corda vi-

deam vltionē ex eis: tibi enī reuelaui causā meā dn̄e de⁹ me⁹. ℣. Dederūt in escā meam fel. Et i siti mea pot. An̄ mḡr ā. Occurrūt turbe cum floribus ꝛ palmis redēptori obuiā: et victori triūphāti digna dāt obseqa: filiū dei ore gētes p̄dicāt ꝛ i laude xp̄i voces tonant ꝑ nubila osanna. coll. Om̄ps. vt s. Compl. vt heri

¶ Fer. ij. ad mat. Inuit. āe ꝑ feria. ℣. Erue a framea Sermo leonis pape. Lec. i.

Desiderata nobis dilectissimi ꝛ vniuerso optabilis mūdo adest festiuitas dn̄ice passionis q̄ nos inť exultatiōes spiritualiū gaudiorū silere nō patiť: qꝛ ꝛ si difficile est de eadē re sepi⁹ digne apteq; disserere: nō est tn̄ sacerdoti liberū: in tāto diuine mīe sacramēto fidelis populi auribus subtrahere sermonis officiū: cū ipa mat'ia ex eo q̄ꝺ est ineffabilis fandi tribuat facultatē: nec possit deficere quod dicať: de q̄ nūq̄ potest satis esse q̄ꝺ dicitur Tu. ℟. Cōtumelias ꝛ terrores passus sū ab his q̄ erant pacifici mei ꝛ custodiētes latus meū dicētes decipiam⁹ eū et preualeamus ei sed tu domine mecū es tanq̄ bellator fortis cadēt in opprobrium sempiternū vt videā vindictā in eis. Quia tibi reuelaui causam meā. ℣. Iudica dn̄e causam anime mee defensor vite mee. Quia. Lc. ij.

Succumbat ergo humana ĩfirmitas glorie dei: ꝛ in explicādis operibus misericordie ei⁹: imparē se semper inueniat. Laborem⁹ sensu: hereamus ingenio: deficiamus eloquio. Bonum est vt nobis parum sit quod etiam de domini maiestate sentimus: dicente enim propheta. querite dn̄m ꝛ confirmamini querite faciē eius semper. Nemini presumendum est q̄ totū quod querit inuenerit: nō desinat propinquare qui cessarit accedere. Tu aūt. ℟. Deus israel propter te sustinui improperiū operuit reuerētia faciem meā extraneus factus sū fratribus meis ꝛ hospes filijs mr̄is mee. Qm̄ zelus dom⁹ tue comedit me. ℣. Improperia īproperātiū tibi ceciderūt super me. Qm̄. Lec. iij.

Quid aūt inť omia opera dei in quibus humane ammirationis figuratur intētio: ita cōtemplationem mētis nostre ꝛ oblectat et superat: sicut passio saluatoris? De cuius omnipotētia que ei cum patre vnius et equalis essentie est quotiēs vt pos

sumus cogitam⁹: mirabilior
nobis sit deo ∘ hũilitas q̃ po
testas. Et difficilius capitur
maiestatis diuie exinanitio
q̃ seruilis forme sũma ꝑue-
ctio. Sed multũ nos ad ĩtel
lectũ iuuat: ꝙ licet aliud sit
creator: aliud creatura: ali-
ud deitas inuiolabilis: ali-
ud caro passibilis: in vnã ta
men personam ꝯcurrit ꝓpri
etas vtriusꝙ substãtie vt siue
in infirmitatib⁹ siue in virtu
tibus eiusdẽ sit ꝯtumelia cu-
ius ꝛ gl̃ia. Tu. ℟. Synago
ge poplꝫ circũdederũt me
et nõ reddidi retribuẽtibus
mihi mala. Cõsumet dñe ne
q̃cia pctõꝝ ꝛ diriges iustum
℣. Judica me dñe ꝭm iustici
am meã ꝛ ꝭm innocẽtiã me-
am super me. Cõsumet. Sy
nagoge. Ante lau. ℣. Salua
Faciẽ meã [me. In lau. an.
nõ auerti ab increpantib⁹ ꝛ
ꝯspuẽtib⁹ in me. ps. Miserẽ
cũ aliis fer. an. Framea su-
scitare aduersus eos q̃ dispꝫ-
gunt gregẽ meũ. an. Appẽ-
derũt mercedẽ suã triginta
argẽteis quos appreciatus
sũ ab eis. an. Inundauerũt
aque sup caput meũ dixi pꝫ̃
ĩuocaui nomẽ tuũ dñe deus
an. Labia insurgẽtiũ ꝛ cogi
tatiões eoꝝ vide dñe. hym⁹.
Pãge lingua. cp̃. Hoc senti
te. dñice pces. ℣. Eripe de ĩi
micis. Ad bñ⁹ a. Recordare
mei dñe et tuere me ab his q̃
ꝑsequunt me. pces sol. Coll.

DA q̃s oĩps de⁹: vt q̃ ĩ tot
aduersis ex nr̃a ĩfirmi
tate deficim⁹ interꝯcedẽte vni-
geniti filij tui passiõe respire
mus. Qui tecũ. Ad pmã. iij.
vi. ꝛ ix. hy. añe. ꝛ ℟ia. vt in
pces. ebdoma. Ad. iij. cp̃m.

CIrcũspexi ꝛ nõ erat au-
xiliator q̃siui et nõ erat
q̃ adiuuaret ꝛ saluauit mihi
brachiũ meũ. Ad. vi. cp̃m.

COrpus meũ dedi ꝑcuti
entib⁹: et genas meas
vellẽtib⁹: faciẽ meã nõ auer
ti ab increpãtibus ꝛ ꝯspuen-
tibus in me dñs de⁹ auxilia-
tor meus ꝛ ideo nõ sũ cõfus⁹

UEre lan [Ad. ix. cp̃m.
guores nr̃os ipe tulit:
ꝛ infirmitates nr̃as ipe por
tauit: ipe vulneratus est ꝓpt
iniq̃tates nr̃as: attritus est
ꝓpt scelera nr̃a: disciplina
pacis nr̃e sup eũ: ꝛ liuore ei⁹
sanati sum⁹. Ad ves. añe ꝛ ps.
fer. hy. Vexilla. cp̃m. Audi
ui ꝯtumel. ℣. Eripe me dñe
ab homĩe malo. Ad mgt. a.
Nõ haberes ĩ me potestatẽ
nisi desup tibi datum fuisset
pces sol. ps. Miserere. collã

ADiuua nos deus salu-
taris noster ꝛ ad bñficia
recolẽda q̃bus nos instaura
re dignatus es, tribue veni-

re gaudētes. Per do. Ante In Capi. Scdm iohēm.

In illo tpe. Proximū erat pascha iudeoꝝ ꝛ ascēderunt multi hierosolymā de regione ante pascha vt scificarēt seipos. Et re. Ome. ve. bede

Conciliū erat int iudeos de occidēdo iesu. Ille q de celo venerat pati: ꝓpinq̄re volu it loco passiōis: qꝛ iminebat hora. Habebant ergo iudei pascha in vmbra nos in luce Ascēderūt ergo multi iudei hierosolymā de regiōe ante pascha vt scificarēt seipsos Caueam⁹ fratres carissimi demētiā iudeoꝝ: q scificādi ꝓpter pascha hierosolymaꝫ ascēderūt: sed obliti scifica tionis: in ipa domo orōnis: saluatoris necē tractabant. Imminebat pascha quo sci ficatū quēq ac mundum ad esum agni venire oporteret Et ipsi q ad tēplū ascēderāt sanctificādi: sordidiores de cōspiratiōe effūdēdi sangui nis discedebāt. Curem⁹ solli cite fratres qꝛ pasche nr̄i tē pus appropiat: vt illo iā veni ente: scificati ad altare dn̄i cum accedam⁹: nō agni car nes cōmessuri sed nr̄e redē ptiōis mysteria scā sūpturi Tu. Ad ꝯplet. hy⁹. Iā ter q̄ ternis. cetera vt s. Feria .ij. ad matu. Inuitat. añe ꝛ ps.

feria .v. De ore leonis. Ser mo leonis pape. Lec. pma.

Gloria dilectissimi dn̄i ce passiōis de q̄ nos eti am hodie locuturos esse pro misimus humilitatis maxi me est mirāda mysterio que oēs nos ꝛ redemit ꝛ docuit: vt vnde datū est preciū inde ꝛ iusticia sumeret. Omipoten tia eni filij dei q ꝑ eādē essen tiam eq̄lis est patri potuisset humanū gen⁹ a dn̄atu dyaboli solo impio sue volūtatis eruere: nisi diuinis opibus maxime ꝯgruisset: vt neq̄cie hostilis aduersitas de eo qđ vicerat vinceret: et ꝑ ipsam materiā naturalis repararet libertas ꝑ quā generalis fu erat illata captiuitas. Tu. R. In die qua inuocaui te. pmū de dn̄ica. Lec. ij.

Dicēte aūt euangelista q verbū caro factū est ꝛ habitauit in nobis: ꝛ dicē te apostolo q deus erat i xp̄o mundū reconsiliās sibi ostē sum est: quia vnigenitus pa tris sūmi tale inīt cū huma na humilitate cōsortiū: vt su scepta nostre carnis anime q substantia vnus atq idē dei filius permaneret nostra augēdo nō ꝓpria: quia infir mitas erat prouehēda non virtus vt cū suo creatore cre atura esset vnita nihil assum

pro diuinũ: nihil assumẽti de esset humanuz. ℟. Fratres mei. ij. ibidem. Lectio tcia.

Hoc cõciliũ iusticie ꝛ misericordie dei licet ĩ pteritis seculis quibusdam velaminibus fuerit obumbratuz non tamen ita obtectũ est vt sctõꝝ qui ab inicio vsqꝫ ad aduentũ dñi laudabiles extiterũt intellectui negaret: cũ ꝛ propheticis verbis et rerum gestaꝝ significatiõib⁹ salus que in xp̃o erat ventura promissa sit. Quã nõ solum qui p̃dicabãt adepti sunt: sed etiam oĩes qui p̃dicantib⁹ crediderũt. Una eni fides iustificat vniuersoꝝ temporũ sanctos: et ad eandẽ spem fidelium ptinet quicqd p mediatorẽ dei et hoim dñm nostrũ iesum xp̃m: vel nos cõfitem̃ factũ: vel patres nostri adorauere faciẽdũ. Tu aũt. ℟. Saluũ me fac deus qm̃ intrauerũt aque vsqꝫ ad aĩam meam ne auertas faciẽ tuam a me. Qm̃ tribuloꝛ velocit͛ exaudi me. ℣. Intende anime mee et libera eã propter inimicos meos eripe me. Quoniã. Saluũ me. An laud. ℣. Salua me. In laudibus. an. Uide dome et cõsidera qm̃ tribuloꝛ velociter exaudi me. pĩ fer. an. Discerne causam meã dñe ab homie iniquo et doloso eripe me. ij. Cũ tribularer clamaui ad dñm de ventre inferi ꝛ exaudiuit me. an. Dñe vim patioꝛ respõde pro me qꝛ nescio qd dicã inimicꝭ meis. an. Dixerũt ipsi opprimam⁹ viꝝ iustũ qm̃ contrarius est operibus nostris. hy⁹ Pãge lingua. cap. Hoc sentite in vobis. ℣. Eripe me de inimicꝭ. Ad bñ⁹. an. Nemo tollet a me aĩaz meã sed ego pono eã ꝛ iteꝝ sumo eã. Coll. Omnipotẽs sempit͛ne deus da nobis ita dominice passionis sacramenta peragere vt indulgentiã percipere mereamur. Per eundem Ad hor. vt in fer. ij. p̃ced. cũ collectã de matu. Ad vs. aĩe ꝛ pĩ fer. hy⁹. Uexilla regꝭ. cp. Tu domine sabaoth. ℣. Eripe me dñe ab homine malo. Ad mgt. an. Potestatẽ habeo ponendi animã meaz et iteꝝ sumẽdi eã. Preces. ꝛ [Collecta

Ua nos misericordia de⁹: et ab omni surreptione vetustatis expurget ꝛ capaces sctẽ nouitatꝭ efficiat. Per dominũ An cõple. Sermo. b. leo. pa.

Sacramentum dilectissimi dominice passionis in salutem humani generis ante tempora eterna dispositum et per multas significationes omnib⁹ retro seculis

nunciatum non adhuc expe
ctamus manifestandum sed
iam adoramus impletũ: cõ-
currentibus ad eruditionez
nostram ꝛ nouis testimonijs
et antiquis: dum quod ꝓphe
tica cecinit tuba euãgelica
pãdit hystoria. Ac sicut scri
ptum est. Abyssus abyssum
inuocat in voce catharacta-
rum tuarũ. quoniã ad enar-
randũ gloriã gratie dei pari
bus sibi vocibus vtriusqꝫ te-
stamenti altitudo respondit
et quod erat sub velamine fi-
guratũ profundum sit reue
lata luce perspicuũ. Sic aũt
inter illa miracula saluatorꝫ
que sub populoꝝ gerebat̃ a-
spectibus pauci veritatꝫ p̄sẽ
tiã sẽtiebãt ipsiqꝫ discipuli vo
luntaria dñi passiõe turbati
nõ euaserũt scãdalũ crucꝫ sine
formidine tẽtatõis. Unde fi-
des nostra intelligentiaz su-
meret vnde cõscientia robur
acciperet: nisi q̃ facta cogno-
scim⁹ p̄dicata legẽm⁹? Per-
acto igit̃ dilectissimi salua-
toris triũpho ꝛ cõfirmatꝫ di-
spẽsatiõib⁹ q̃s omĩa veterꝫ te
stamẽti eloq̃a nũciarũt: luge-
at carnalis iude⁹ sed spũalis
gaudeat xp̃ian⁹: ꝛ festitas q̃
illis ꝯuersa ẽ in noctẽ: nobis
chorusceti lucẽ: qm̃ crux xp̃i
eadẽ est et credẽtiũ gloria ꝛ
nõ credẽtiũ pena. Tu. Con-
plet. vts. ¶ Fer. iiij. ad mat
Inuit. aĩe ꝛ ps̃ de fer. Ante
lc. ꝟ: Ne ꝑdas cũ impijs. Ser

Sermo [leo. pape. lc. i.

Sciẽ dilectissimi de gl'iosa
dñi nr̃i iesu xp̃i passiõe ꝓmis
sũ ita expectatõi vr̃e itelligo
eẽ reddẽdũ: vt officiũ disserẽ
di et festo paschali seruiat et
ausib⁹ impijs errorꝫ occurrat
Qui eĩ dei filiũ verã nr̃e car-
nis negãt suscepisse naturã
inimici sũt fidei xp̃iane ꝛ euã
gelicã p̄dicatõez nimis ipu-
dẽter ĩpugnãt vt scd̃m ipos
crux xp̃i aut simlatio fuerit
fãtasmatꝫ aut suppliciũ dei-
tatꝫ. Q̃ vero a cordib⁹ pioꝝ lõge
est repellẽdũ qꝛ catholica in
tegritas nec maculã ꝑfidie:
nec rugã potest habẽ mẽda-
cij. ℟. Cõclusit. q̃rtũ de dñica
cũ ꝟ sequen. Lectio secũda

Quãuis ergo ab illo ĩicio
quo ĩ vtero ꝟgis verbũ
caro fctm̃ ẽ nihil vnq̃ iter di-
uinã hũanãqꝫ substãtiã diui
siõis extiterit et ꝑ omĩa ĩcre
mẽta vni⁹ ꝑsone fuerit toti⁹
temporꝫ actiones: eaipa tñ
que inseparabiliter facta sũt
nulla permixtione cõfundi-
mus: sed quid cuius nature
sit ex operum qualitate sen-
timus. Nec diuina enim hu
manis preiudicãt: nec hũa-
na diuinis cum ita in idip̃m
vtraqꝫ concurrant: vt in eis

nec properas assumat nec p
sone cōgeminent. Tu. L. iij
TRāscursis igit his que
passionē dn̄i pcesserūt:
quot documentoꝝ habeat sa
cramētū paschale tractem⁹
Nam exardente ad effectuȝ
sui sceler꜡ seuicia iudeorum:
cū deus esset in xp̄o mūdum
recōsilians sibi: nulla vis tē-
plo corporis eius nisi pmit-
teret potuisset inferri Siqui
dem terribilis illa militū co-
hors et a pncipib⁹ ꝛ pharise
is missa cū gladijs et fustib⁹
multitudo: ita vna dn̄i voce
pcussa sit vt cū turbe dixissēt
iesū nazarenū se querere re-
spondissetq;: ego sū: nemo eo
rū subsisteret: sed oēs simul
amisso mēbroꝝ officio retror
sū acti illisiq; corruerent. In
quo vtiq; diuine erat ptātis
indiciū: que impioꝝ conat⁹
non armis cōtrarijs neq; vl-
lius creature potētis auxilio
sed sola verbi virtute proster-
neret. Tu aūt. In laudi. V⁹.
Salua me ex ore. In lau. a.
Libera me de sanguib⁹ de⁹
deus salut꜡ mee et exultabit
lingua mea iusticiā tuā. Pi d
f. fer. an. Contumelias ꝛ ter
rores passus sū ab eis ꝛ dn̄s
mecū est tanq̄ bellator fort꜡
an. Ipi vero quesierūt aiam
meā itroibūt in iferiora ter-
re. an. Om̄s iimici mei audi
erūt malū meū domie letati
sūt qm̄ tu fecisti. an. Alliga
dn̄e in vinculis nationes gē
tiū ꝛ reges eoꝝ in cōpedib⁹.
hy⁹. Pāge ligua cp. Hoc sē
tire in vo. V. Eripe me de ini-
micis meis. Ad bn̄⁹. an. Si
mon dormis nō potuisti vna
hora vigilare mecū. Preces
sol. cū po. Miserere. Collcā.
PResta q̄s ops̄ deus: vt q
nr̄is excessib⁹ incessant
affligim̄: p vnigeniti tui pas
sionē liberem̄. Qui tec. Dic
cessant pi post horas. Ad ho
ras diei vt i fer. ij. cū dcā coll
Presta q̄s. Ad vs. añe et di
fer. hy⁹. Vexilla. Cpm. Au
diui cōtumel. R. Circūdede
rūt. V⁹. Dederūt in escā meā
fel. Ad n̄ m̄at. an. Tanto tpe
vobiscū erā docēs in templo
et nō me tenuistis modo fla-
gellatū ducitis ad crucifigē
dū. Sine pcib⁹. Collecta.
REspice dn̄e sup hāc fa-
miliā tuā: p q̄ dn̄s no-
ster iesus xp̄s non dubitauit
manib⁹ tradi nocētiū: et cru
cis subire tormētū. Qui te-
cū viuit ꝛ re. Ad cōpl. sup
nūc dimit. an. Euigila. pces
sine po. Miserere. Collā. Re
spice dn̄e. vts. q̄ etiā dicit ad
oīes hor. vsq; ad vigiliā scti
pasche. Fer. v. in cena do
mini. Ad mat. sine. Dn̄e la-
bia. et sine. Gl̄a patri in fine

hor. Incipit añ. zelus. In. i. no. an. Zelus domus tue comedit me ⁊ obprobria exprobrantiū tibi ceciderūt super me. ps. Saluū me fac. an. Auertāt retrorsū et erubescāt q̄ cogitant mihi mala. ps. Deus in adiutoriū. an. Deus meus eripe me de manu pctōꝝ ps. In te dñe speraui. Añ ℟. ℣. Exurge domine. Et iudica causam meā. Pater noster sub silētio. sine. Iube. sed sic incipit. Lectio pma. Aleph

Quomodo sedet sola ciuitas plena populo: facta est quasi vidua dña gētium. Princeps prouinciarū facta est sub tributo. Beth. Plorās plorauit in nocte: ⁊ lacrime eius in maxillis eius. Non est q̄ cōsoletur eā ex oībus charis eius. Oēs amici eius spreuerūt eā: ⁊ facti sunt ei inimici. Gimel. Migrauit iuda ppter afflictionē ⁊ multitudinem seruitutꝫ: habitauit inter gentes nec inuenit requiē. Oēs psecutores eius apphenderūt eā inter angustias. ℟. In monte oliueti oraui ad patrē pr̄ si fieri pōt trāseat a me calix iste. Spūs quidē prōptus est caro autē infirma fiat volūtas tua. ℣. Uigilate ⁊ orate dicit dñs vt non intretis in tentationez. Spūs. L. ii. Deleth. Uie syon lugēt: eo q̄ nō sint qui veniant ad solennitatē. Oēs porte eius destructe: sacerdotes eius gementes: virgines eius squalide ⁊ ipsa oppssa amaritudie. He. Facti sunt hostes eius in capite inimici illius locupletati sūt: qꝛ dñs locutus est super eā propter multitudinē iniq̄tatū eius. Paruuli eius ducti sūt in captiuitatē: a facie tribulantꝫ. Uau. Et egressus ē a filia syon oīs decor eius: fcti sūt pncipes eius velut arietes nō inueniētes pascua: ⁊ abierūt absq̄ fortitudine añ faciē subseq̄ntis ℟. Tristis est aīa mea vsq̄ ad mortez sustinete hic ⁊ vigilate mecū nūc videbitis turbā que circūdabit me. Uos fugā capietis ⁊ ego vadā imolari pro vobis. ℣. Ecce appropinq̄bit hora ⁊ filius hoīs tradet in manus peccatoꝝ. Uos fu. L. iii. Zay.

Et recordata est hierlm dieꝝ afflictiōis sue et preuaricatiōis oīm desiderabiliū suoꝝ que habuerat a diebus antiquis: cū caderet populus eius in manu hostili ⁊ non esset auxiliator. Uiderūt eā hostes ⁊ deriserunt sabbata eius. Theth. Sordes eius in pedibus eius: nec recordata ē finis sui. Deposita ē vehementer non habens cōsolatorez. Uide dñe afflictionem meā: qm̄ erectus est inimicus meus. ℟.

Un⁹ ex discipulis meis tra-
det me hodie. Ue illi p que ꝫ
tradar ego melius illi erat si
nat⁹ nō fuisset. ℣. Qui intin
git mecū manū ī parapside:
hic me traditur⁹ est in man⁹
pctōꝝ. Ue. ℟. Unus. In .ii.
no. ã. Liberauit dñs paupe-
rē a potēte ꝛ iopē cui nō erat
adiutor. ps. De⁹ iudiciū. ã.
Cogitauerūt ipii et loquuti
sūt neqciā iiqtatē in excelso
loquuti sūt. p. Q̄ȝ bon⁹. ã. Ex
urge dñe ꝛ iudica cām meā.
p. Ut qd de⁹ repu. ℣. De⁹ me
us eripe me de manu pctōꝝ;
Et de manu ꝯtra legē agētiū;
Ex [ꝛ iiq. Pr nr. L. iiii.
Exaudi de⁹ orōnē meā dū
tribulor a timore inimici eri
pe aiam meā. Seuierūt ini
mici i martyres. Quid ora-
bat vox ista corpis xpi? Hoc
orabat vt eruerent ab iimicꝭ
ꝛ nō eos possent occidē iimi
ci. Ergo exauditi nō sunt qꝛ
occisi sūt: ꝛ deseruit de⁹ ꝯtri
tos corde suos suos: ꝛ sperā
tes i se dspexit? Absit. Quis
eni iuocauit dñm ꝛ derelict⁹
est? Quis spauit i eū ꝛ deser
tus est ab eo? Exaudiebant
ergo ꝛ occidebant ꝛ tñ ab ii
micis eruebant. ℟. Erā q̄si
agn⁹ inocēs duct⁹ sū ad imo
lādū ꝛ nesciebā ꝯsiliū fecerūt
iimici mei aduersū me dicē-
tes. Uenite mittam⁹ lignū
in pane ei⁹ ꝛ eradam⁹ eū de
terra viuētiū. ℣. Oēs iimici
mei cogitabāt mala mihi v-
bū iiquū mādauerūt aduer
sū me dicētes. Uenite. L. v.
Alii timētes ꝯsētiebāt
ꝛ viuebāt: ꝛ tñ ipi ab ii-
micis absorbebant. Occisi
eruebant ꝛ viuētes absorbe
bant. Inde est ꝛ illa vox gra
tulatiōis: forsitan viuos ab-
sorbuissēt nos. Multi absor-
ti et viui absorti: multi mor-
tui absorti. Qui putauerūt
ianē esse fidē xpianā mortui
absorti sūt. Qui aūt sciētes
vitatē esse pdicationē euan-
gelii: xpm esse filiū dei: sciē-
tes ꝛ hoc credētes: ꝛ hoc tñ⁹
tenētes cesserūt tñ doloribꝰ
ꝛ idolis sacrificauerūt viui ab
sorti sūt. Illi absorti qꝛ mor-
tui. Illi aūt qui absorti mor-
tui. Nō eni absorti viuere po
tuerūt q̄uis viui absorberēt
Ergo orat vox martyꝝ a ti-
more iimici erue aiam meā
nō vt me nō occidat iimicus
sed vt nō timeā iimicū occi-
dētē. ℟. Una hora nō potui
stis vigilare mecū. Qui ex-
hortabamini mori p me vel
iudā nō videtis q̄o non dor
mit sed festinat me tradere
iudeis. ℣. Qui dormitis sur
gite ꝛ orate vt nō intretis in
tētationē. Qui ex. Lec. vi.
Protexisti me de⁹ a con
uētu malignātiū a mul
titudine operātiū iniqtatē.

Iã ipm caput nr̃m ĩtueam̃. Multi martyres talia passi sũt: sꝫ nihil sic illucet q̃uo caput martyꝝ. Ibi meli⁹ ĩtuemur qđ illi exꝑti sũt. Protect⁹ est a m̃ltitudine malignãtiũ. Protegẽte se deo: ꝓtegẽte carnẽ suã ipo filio ꝛ homie quẽ gerebat qꝛ fili⁹ hoĩs est: ꝛ fili⁹ dei est. fili⁹ dei ꝑpt̃ formã dei: fili⁹ hoĩs ꝑpt̃ formã serui habẽs in potestate ponere aĩam suã ꝛ recipe eã. Quid ei potuerũt facere ĩimici? Occiderũt corp⁹ aĩã ꝫ nõ occiderũt. Intẽdite: parũ ergo erat dño hortari martyres verbo nisi firmaret exemplo. Nostis q̃ cõuẽt⁹ erat malignãtiũ iudeoꝝ: ꝛ q̃ multitudo erat oꝑantiũ ĩiq̃tatẽ. Quã ĩiq̃tatẽ? Qua voluerũt occidere dñm iesũ xp̃m. ℞. Seniores ppl̃i ɔciliũ fecerũt vt iesũ dolo tenerẽt ꝛ occiderẽt cũ gladĩjs ꝛ fustib⁹ exierũt tãq̃ ad latronẽ. ℣. Collegerũt ergo põtifices ꝛ pharisei cõciliũ. Ut. ℞. Senio.

In iij. no. ã. Dixi ĩiq̃s nolite loq̃ aduersus deũ ĩiq̃tatẽ ꝑ. Cõfitebim̃. ã. Terra tremuit ꝛ q̃euit dũ resurgeret ĩ iudicio de⁹. ꝑ. Not⁹ ĩ iudea. ã. In die tribulatiõis mee deũ exq̃siui manib⁹ meis. ꝑ. Uoce mea. ℣. Homo pacꝭ mee ĩ quo sꝑaui. Qui edebat pa. m. ma. Pater noster. L. vij

Conuenĩẽtibus ergo vobis in vnũ iã nõ est dñicã cenã mãducare. Unusq̃sq̃ ei suã cenã ꝓsumit ad mãducãdũ: ꝛ ali⁹ q̃dẽ esurit ali⁹ ebrius est. Nũq̃d domos nõ habetis ad mãducandũ ꝛ bibendũ: aut ecclesiã dei cõtẽnitis ꝛ ɔfũditis eos q̃ nõ habẽt? Laudo vos ĩ hoc nõ laudo. Ego enĩ accepi a dño qđ et tradidi vobis: qm̃ dñs nr̃ iesus in q̃ nocte tradebatur accepit panẽ ꝛ grãs agens fregit ꝛ dixit. Accipite ꝛ mãducate hoc est corp⁹ meũ qđ ꝓ vobis tradet̃. Hoc facite ĩ meã cõmemorationem. ℞. Reuelabũt celi iniq̃tates iude ꝛ t̃ra aduersus eum ɔsurget ꝛ manifestũ erit pctm̃ illius in die furoris dñi. Cum eis qui dixerunt dño deo recede a nobis scientiã viarũ tuaꝝ nolumus. ℣. In die ꝑditionis seruabit̃ ꝛ ad diẽ vltionis ducet̃. Cũ eis. L. viij

Similit̃ ꝛ calicẽ postq̃ cenauit dicens. Hic calix nouũ testamentũ est in meo sãguine. Hoc facite quotiẽscũq̃ biberitꝭ ĩ meã cõmemorationẽ. Quotiẽscũq̃ enim mãducabitis panẽ hũc: ꝛ calicẽ biberitꝭ mortẽ dñi annũciabitꝭ donec veĩat. Itaq̃ q̃cunq̃ mãducauerit panẽ vel biberit calicẽ dñi indigne reus erit corporis ꝛ sãguis dñi

Probet aũt seipm homo: et sic de pane illo edat ꝛ de calice bibat. Qui eniꝫ mãducat et bibit indigne iudiciũ sibi mãducat ꝛ bibit non diiudicãs corpus dñi. ℟. O iuda q̃ dereliqsti ꝯsiliũ pacis ꝛ cũ iudeis ꝯciliatus es triginta argẽteis vẽdidisti sãguineꝫ iustũ. Et pacis osculum ferebas qđ i pectore nõ habebas. ℣. Corpore tñ cũ cenãtibus recũbebas ꝛ mẽtẽ iuidie furore armabas. Et pa. L. ix.

Ideo int vos multi infirmi ꝛ imbecilles ꝛ dormiunt mlti. Q đ si nosmetipos diiudicaremus nõ vtiqꝫ iudicaremur. Dũ iudicamr aũt a dño corripimur vt nõ cũ hoc mũdo dãnem. Itaqꝫ fratres mei cũ ꝯuenitis ad manducãdũ iuicẽ expectate. Si qs esurit domi mãducet: vt nõ i iudiciũ ꝯueniatis. Cetera cũ venero disponã. De spũalibus aũt nolo vos ignorare fres. Scitꝫ aũt qm̃ cũ gẽtes essetis ad simulachra muta ꝑducebami eũtes. Ideo notũ vobis facio qꝫ nemo i spũ dei loquẽs dicit anathema iesu. ꝛ nemo põt dicere dñs iesus nisi i spũ scõ. ℟. Judas mercator pessim⁹ osculo tradidit dñm ille ꝛ agn⁹ inocẽs nõ negat iude osculũ. Qui denarioꝝ nũero xp̃m iudeis tradidit. ℣. Auaricie qđẽ iebriatus veneno dũ sitit lucꝝ peruenit ad laqueũ. Qui denario ℟. Judas. In laud. an.

Iustificeris dñe in sermõib⁹ tuis ꝛ vĩcas cũ iudicaris. ps. de fer. ã. Dñs tãq̃ ouis ad victimã duct⁹ ẽ et nõ apuit os suũ. ã. Cõtritũ ẽ cor meũ in medio mei cõtremuerũt oĩa ossa mea. an. Exortat⁹ es in ṽtute tua ꝛ in refectiõe sctã tua dñe. ã. Oblat⁹ est q: ipe voluit et pctã nr̃a ipe portauit. Ad bñ⁹ ã. Traditor aũt dedit eis signũ dicẽs quẽcũ qꝫ osculat⁹ fuero ipe ẽ tenete eũ. Kyrieleysõ. Xp̃eleyson Kyrieleyson. Dñe miserere. Qui passur⁹ aduẽisti ꝑpter nos. Xp̃s dñs fact⁹ est obediens vsqꝫ ad morteꝫ. Kyriel. Xp̃e el. Kyriel. Dñe miserẽ. Qui ꝑphetice prõpsisti ero mors tua o mors. Xp̃s dñs. vrs. Kyriel. Xp̃e el. Kyriel. Dñe miserere. Qui expãsis in cruce manib⁹ traxisti oĩa ad te secula. Xp̃us dñs. vrs. Mortẽ aũt crucis. pces sol. cũ do. Miserere. Collã. sine Dñs vobiscũ: sed tm̃ dicitur Orem⁹ Respice dñe sup hãc familiã tuã vrs. Ad õmã incipit ds. Deus in noĩe. Vbi ĩmaculati. cũ al. ꝛ Quicũqꝫ vult. sine Gloria pñ. in fine. psis dictis sequit. ℟. In mõte oliueti. cuꝫ suo versu. sine Gloria pñ. sed repetit ṽsus

Exurge dne. Et iudica cam meam. Preces sine kyriel. cum ps Miserere. sine Gloria patri. i fine. Colla. Respice do Sequit Preciosa. cu colla Sancta maria mater dni nri iesu xpi. in fine. Pr noster. V. Respice dne in seruos tuos. Collecta. Dirigere. sine Adiutoriu nostr. i sine Sit nome dni benedictu. nec dr Benedicam dno. etc. Ad. iii. vi. i. ix. pt soliti. Ad. iii. R. Tristis est anima mea vsq ad morte. cu suo vsu: i repetit. V. De me eripe me de manu peccatoris i de manu cotra lege agetis et iniq. Preces cu po. Miserere mei. i colla Respice domine. Ad. vi. R. Un ex discipulis. etc. V. Homo pacis mee in quo speraui. Qui. Ad. ix. R. Eram qsi agnus. V. Exurge dne. Et iudica causam meam. Cetera vts. Ad vesp. sine De i ad. a. Calice salutaris accipia et nome dni inuocabo. ps. Credidi pp ter. an Cu his q ode runt pace era pacificus cuz loquebar illis impugnabat me gratis. ps. Ad dnm cuz tribularer. an. Ab hominibus iniquis libera me domine. ps Eripe me. an Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi i a scandalis operantiu iniquitatem. ps. Domine clamaui. an. Considerabam ad dextera i videba et non erat qui cognosceret me. ps. Voce mea ad dnm. Ad magt. an. Cenantibus aute accepit iesus pane bndixit ac fregit dedit discipulis suis. Sine pctibus. Colla. Respice. vts. Ad cple. pt soliti. i Nuc dimit. qbus finit sine Gloria patri. R. Judas mercator pessim. cu suo V. et repetit. V. De me eripe me. Preces et collecta vts.

¶ Feria. vi. in parasceuen. Ad matuti. In pmo no. an. Astiterunt reges terre i pncipes couenerut in vnu aduersus dominu et aduersus christu eius. ps. Quare fremuerut. an. Diuiserunt sibi vestimeta mea i super veste meam miserut sortem. ps. Deus deus meus respice in me. an. Insurrexerut in me testes iniq i mentita est iniquitas sibi. ps. Dns illuminatio. V. Diuiserunt sibi vestimenta mea. Et super vestem meam miserut sortem

Egovir [Lec. i. Aleph. vides paupertate mea in virga indignationis eius Me minauit i adduxit in tenebris: tatum in me vertit i couertit manu sua tota die. Beth. Vetusta fecit pellem mea i carne mea: contriuit

omia ossa mea. Edificauit in giro meo: et circundedit me felle ⁊ labore. In tenebrosis collocauit me quasi mortuos sepiternos. ℞. Omes amici mei dereliqrunt me ⁊ pualuerut insidiates mihi tradidit me que diligeba. Et terribilib⁹ oculis plaga crudeli percutiēs aceto potabat me. ℣. Int iiquos piecerut me ⁊ no pepcerunt aie mee. Et terri.

Lectio secūda. Gimel.

Circūedificauit aduersū me vt nō egrediar agguauit cōpedē meā sed cū lacrimauero ⁊ rogauero exclusit orationē meā. Cōclusit vias meas lapidib⁹ quadris semitas meas subuertit. Deleth. Ursus isidiās factus ē mihi leo in abscōdito: semitas meas subuertit ⁊ cōfregit me posuit me desolatā. Tetēdit arcū suū ⁊ posuit me qsi signū ad sagittā. ℞. Uinea mea elcā ego te plātaui. Quō quersa es in amaritudie vt me crucifigeres ⁊ barrabā dimitteres. ℣. Sepiui te ⁊ lapides elegi ex te ⁊ edificaui turriz in medio tui. Quomodo cō.

Lect. tcia. He.

Misit in renib⁹ meis filias pharetre sue. Fact⁹ sū in derisuz omi pplo cāticū eoz tota die repleuit me amaritudib⁹ Inebriauit me absinthio. Uau Et cfregit ad numerū dētes meos: cibauit me cinere. Et repulsa ē aia mea oblit⁹ sum bonoz ⁊ dixi perijt finis me⁹ et spes mea a dño. Lameth. Recordare pauptatis mee: ⁊ trāsgressiōis mee absinthij ⁊ fellis. Mēoria mēor ero ⁊ tabescet i me aia mea hec recolēs in corde meo: ideo spabo ℞. Tanq̄ ad latronē existis cū gladijs cphēdē me. Quotidie apd vos erā in tēplo docēs ⁊ nō me tenuistis ⁊ ecce flagellatū ducitis ad crucifigendū. ℣. Cūq3 iiecissēt man⁹ in iesum ⁊ tenuissēt eū dixit ad eos. Quoti. ℞. Taq̄. In. ii. noc. ā. Uim faciebāt q̄ querebāt aiaz meā. ꝑ. Dñe ne i fu. ii. an. Cōfūdāt ⁊ reuereātur q̄ qrūt aiam meā vt auferāt eā. ps. Expectās expectaui dñm. ā. Alieni isurrexerūt in me ⁊ fortes qsierūt aiaz meā. ps. De⁹ in noie. ℣. Insurrexerūt i me testes iniq. Et mētita ē iiqtas sibi. Pr noster.

L. iiii.

Ebēte sagitta[?] būt ⁊ non timebūt: firmauerūt sibi ſmonē malignū Pctā sūt tanta miracula nō sūt moti pstiterūt i cōsilio sermōis maligni. Tradit⁹ ē domin⁹ nr iudici. Trepidat iudex ⁊ nō trepidāt q̄ iudici tradiderūt. Cōtremiscit ptās: ⁊ nō contremiscit immanitas

Uult ille lauare man⁹ ꝛ illi ī-quināt liguas. Sed q̄re hoc firmauerūt sibi ꝑmonē mali gnū. ℟. Tradidert me ī ma n⁹ impioꝝ ꝛ īter iniq̄s ꝓiece-rūt me ꝛ nō pepceꝛt aīe mee ꝯgregati sūt aduersū me for tes et sicut gigātes steterūt cōtra me. ℣. Alieni īsurrexe rūt in me ꝛ fortes q̄sieꝛt ani- [mā meā. R. v

Uideam⁹ q̄uō firmauerūt sibi ser monē malignū: regē vestrū crucifigā? Dixeꝛt. Nō habe m⁹ regē nisi solū cesarē. O fir mare ꝑmonē malignū. Offe rebat ille regē filiū dei: illi ad hoīem recurrebāt digni q̄ il-lū haberēt ꝛ illū nō haberent Adhuc audi q̄uō firmaueꝛt ꝑmonē malignū. Nō iuenio ait iudex ī isto hoīe ꝙ dign⁹ sit morte. Et q̄d illi q̄ firma-uerūt ꝑmonē malignū? Sā-guis hui⁹ sup nos ꝛ sup filios nr̄os. ℟. Caligauerūt oculi mei a fletu meo q: elongati sūt a me q̄ cōsolabāꝛ me vide te oēs ppl̄i. Si est doloꝛ sicꝭ sicꝭ doloꝛ me⁹. ℣. O vos oēs q̄ trāsitꝭ ꝑ viā attēdite ꝛ videte [Si est. Lec. vi

Narra uerūt vt absconderēt la queos: dixerūt: quis videbit eos? Latere putabāt eū quē occidebāt: latere et deū. Nū quid et de⁹ nescit? O coꝛ hu-manū quare dixisti q̄s me vi-det cū ille videat qui fecit te? Et dixerūt: quis videbit eos Uidebat deus videbit ꝛ xp̄s q: ꝛ xp̄s deus. Sed q̄re vide-baꝛ eis nō videre. Audi seq̄n tia: idest acerba ꝛ occulta cō cilia. Nō tradaꝛ ꝑ nos sed ꝑ discipulū suū. Nō occidatur a nobis: sed a iudice. Totuꝫ nos faciamus: ꝛ nihil fecisse videam̄. ℟. Jesū tradidit ī-pius sūmis p̄ncipib⁹ sacerdo tū ꝛ seniorib⁹ ppl̄i. Petr⁹ au tē seq̄baꝛ a longe vt videret fi nē. ℣. Adduxerūt aūt eū ad caypham p̄ncipē sacerdotū vbi scribe ꝛ pharisei ꝯueniūt Petr⁹ āt. In. iij. noc. an. Ab insurgētib⁹ in me libera me dn̄e q: occupaueꝛt aīam me am. ꝑ. Eripe me. i. an. Lōge fecisti natos meos a me tra-dit⁹ sū ꝛ non egrediebar. ps. Dn̄e de⁹ salutꝭ mee. an. Cap tabāt in aīam iusti ꝛ sāguinē īnocētē ꝯdēnabāt. ps. Deus vltionū. ℣. Ab īsurgētibus [me libera me dn̄e. Q: occu-paueꝛt aīam meā. Pr nost. [Lect. vij.

Festinem⁹ ingredi in illā requiem vt ne ī idip̄m q̄s īcidat incre-dulitatꝭ exēplū. Uiu⁹ est enī ꝑmo dei ꝛ efficax ꝛ penetrabi lioꝛ oī gladio ācipiti: ꝛ ptin-gens vsq̄ ad diuisionē aīe ac sp̄ūs: cōpagū quoq̄ ꝛ medul laꝝ ꝛ discretoꝛ cogitationū ꝛ

intentionū cordis: ꝛ non est
vlla creatura inuisibilis ī con
spectu eiꝰ. Omnia aūt nuda et
aperta sūt oculis eiꝰ ad quē
nobis ſmo. ℟. Tenebre fcē
sunt dū crucifixissent iesū iu
dei ꝛ circa horā nonā excla=
mauit iesus voce magna de
us meꝰ vt qd me derelīqsti. Et
inclinato capite emisit spm̄:
tūc vnꝰ ex militibꝰ lācea latꝰ
eiꝰ pforauit et ꝯtinuo exiuit
sanguis ꝛ aq̄. ℣. Cū ergo ac
cepisset acetū dixit cōsūma-
tum est. Et icli. L. viij.

Habentes ergo pōtificē
magnū q̄ penetrauit celos
iesū filiū dei: teneamus con=
fessionē. Adeamꝰ cū fiducia
thronū grē eiꝰ: vt miam ꝯse
quam̄ ꝛ grām inueniamꝰ in
auxilio oportuno. Omnis nāq̄
pōtifex ex hoībꝰ assūptꝰ: pro
hoībꝰ ꝯstituit in his q̄ sūt ad
deū vt offerat dona ꝛ sacrifi=
cia p pctis: q̄ cōdolere possit
his q̄ ignorātes errāt: qm̄ ꝛ
ipē circūdatꝰ ē īfirmitate. p=
pterea debet queadmodū ꝛ
p pplo: ita etiā ꝛ p seipō of=
ferre p pctis. ℟. Velū tēpli
scissū ē ꝛ oīs terra tremuit La
tro de cruce clamauit dicēs
memēto mei dñe dū veneris
ī regnū tuū. ℣. Petre scisse
sūt ꝛ monumēta apta sūt et
multa corpa scōꝝ q̄ dormie
rāt surrexerūt. Latro. L. ix.

Nec quisq̄ sibi sumat ho
norē: sed q̄ vocat a deo
tāq̄ aaron. Sic ꝛ xp̄us nō se
metipm̄ clarificauit vt pōti-
fex fieret: sed q̄ locutus ē ad
eū: filiꝰ meꝰ es tu ego hodie
genui te. Queadmodū ꝛ in
alio loco dicit. Tu es sacer-
dos in etnū ſm ordinē mel-
chisedech. Et q̄dē cū esset fi-
lius dei didicit ex his q̄ pas-
sus est obedietiā et ꝯsūmatꝰ
factꝰ est: oībꝰ obtpantibꝰ sibi
causa salutꝭ etne: appellatꝰ
a deo pōtifex iuxta ordinem
melchisedech. De q̄ grādis
nobis ſmo ꝛ īterp̄tabilis ad
dicēdū: qm̄ ībecilles fcti estꝭ
ad audiēdū. ℟. Barrabas
latro dimittit ꝛ inocēs xp̄us
occidit. Nā et iudas armis
doctꝰ scelerꝭ q̄ p pacē didicit
facere bellū. Osculando tra
didit dn̄m iesū xp̄m. ℣. Ecce
turba ꝛ q̄ vocabat iudas ve-
nit: ꝛ cū appropinq̄ret ad ie
sum. Osculādo. Barrabas.
Proprio filio suo [In lau. ā.
nō pepcit deꝰ sed p nobis oī=
bus tradidit illū. ps de fer. ā.
Anxiatꝰ est in me spūs meꝰ
in me turbatū ē cor meū. an
Ait latro ad latronē nos q̄-
dez digna factꝭ recipimꝰ hic
vero quid fecit memēto mei
dñe dū veneris in regnū tu-
um. an. Dū ꝯturbata fuerit
aīa mea dñe misericordie

memor ero. ā. Memēto mei dñe de⁹ dū veneris in regnuȝ tuū. Ad bñ⁹. ā. Posuerūt super caput ei⁹ cām ipsius scriptā iesus nazaren⁹ rex iudeorū. Kyriel. Xp̄e el. Kyriel. Dñe miserē nob. Qui passurus. cū ceteris vt in fer. v. p̄ce. Ad i. p̄i sol. sili. Quicūq3. R. Oēs amici mei. cū suo vsu. 7 reperi. V. Diuiserūt sibi vestimēta mea. p̄ces. 7c. cū collā. vt heri. Nō dicit Preciosa. nec. Sctā maria. sed Pr nr. V. Respice dñe. cū coll. Dirigere. i fine nihil dicit. Ad. iij. R. Uinea mea. cū suo vsu. V. Insurrexerūt i me. Ad vi. R. Tāq̄ ad. V. Abi surge. i me Ad. ix. R. Tenebre. V. Diuiserūt si. cetera vt i fer. v. Ad vs. p̄. Cōfitebor. 7 alij fe. ac magni. R. Uelū tēpli. cū suo vsu. V. Insurrexerūt. p̄ces 7 cetera vrs. Ad cōpleto. p̄i sol. 7 nūc dimittis. R. Barrabas latro. cū suo vsu. V. Abi surge. 7c.

Sabbō. Ad mat. In. i. noc. ā. In pace in idip̄m dormiā 7 reqescā. ps. Cū iuocarē. an. Habitabit i tabernaculo tuo reqescet in mōte scō tuo. ps. Dñe qs habita. ā. Caro mea reqescet i spe. ps. Cōserua me. V. In pace i idip3 dormiam. Pater nr. L. i. Aleph.

Quomō obscuratū est aurū mutat⁹ est color optimus dispsi sūt lapides scrūariȷ in capite oīm platearū. Beth. Filij syon īcliti 7 amicti auro q̄ūo reputati sūt in vasa testea: op⁹ manuū figli. Deleth. Sed 7 lamie nudauerūt mām̄ā: lactauerūt catulos suos. Filia populi mei crudelis: q̄si strutio in deserto. R. Sepulto dño signatū est monumētū: voluētes lapidē ad ostiū monumēti. Ponentes milites q̄ custodirent illud. V. Accedentes p̄ncipes sacerdotū ad pylatū petierūt vt iuberet custodiri sepulchrū. ite iq̄t custodite sicut scitis illi aūt abeūtes munierūt illud. Ponētes. Lectio. ij. Gimel.

Adhesit lingua lactētis ad palatū ei⁹ i siti. Paruuli petierūt panē 7 nō erat q̄ frangeret eis. De. Qui vescebāt voluptuose interierūt in vijs. Qui nutriebāt in croceis amplexati sūt stercora. Uau. Et maior effecta ē iniq̄tas ppli mei: pctō sodomorū q̄ subuersa ē in momēto: 7 nō cepert i ea man⁹. R. Hierusalē luge 7 exue te vestibus iocūditatis indue cinere 7 cilicio. Q2 in te occisus ē saluator tu⁹ isrl. V. Deduc q̄si torrētē lacrimas p diē 7 noctē 7 nō taceant pupille oculi tui. Quia. Lectio. iij. Zay.

Candidiores nazarei ei⁹ niue: nitidiores lacte: rubicūdiores ebore āntiquo: saphiro

pulchriores. Adhesit cutis eo
rū ossib⁹: aruit et facta ē q̄si
lignū. Teth. Meli⁹ fuit occi
sis gladio q̄ꝫ interfectis fame
q̄m isti extabuerūt consūpti a
sterilitate t̄re. Joth. Manus
mulierū misericordiū coxerūt
filios suos: fcti sūt cibi eaꝝ i
cōtritiōe filie ppl̄i mei. Coph
Cōpleuit dn̄s furorē suū ef-
fudit irā indignatiōis sue ꝛ suc
cendit ignē in syon ꝛ deuora
uit fūdamēta ei⁹. ℟. Plāge
q̄si vgo plebs mea vlulate pa
stores ī cinē ꝛ cilicio. Q̄ꝛ vēi
et dies dn̄i magna ꝛ amara
valde. ℣. Accīgite vos sacer
dotes ꝛ plāgite mīstri altaris
aspgite vos cinere. Q̄ꝛ. ℟.
Plāge. In .ii. noc. ā. Eleua
mī porte eternales et itroibit
rex glie. p̄s. Dn̄i ē t̄ra. ā. Cre
do videre bona dn̄i ī t̄ra viuē
tiū. p̄s. Dn̄s illūi. ā. Dn̄e ab
straxisti ab īferis aīam meā
p̄s. Exaltabo te. ℟. Colloca-
uit me in obscuris. Si. mor. se
culi. Pater nr̄. Lectio .iiii.

Accedet hō ad cor altū
et exaltabit̄ de⁹. Illi di
xerūt. q̄s nos videbit? Defe-
cerūt scrutātes scrutatiōes:
cōsilia mala. Accessit hō ad
illa ꝯsilia passus est se teneri
homo. Non enim teneret̄ ni
si homo: aut videretur nisi
hō aut cederet̄ nisi hō aut cru-
cifigeret̄ aut moreretur nisi
hō. Accessit ergo hō ad oēs
illas passiōes: q̄ ī illo nihil va
lerēt nisi esset hō. Sed si ille
nō esset hō nō liberaret̄ hō.
℟. Recessit pastor nr̄ fōs aq̄
viue in cui⁹ trāsitu sol obscu-
ratus est. Nā ꝛ ille capt⁹ est
q̄ captiuū tenebat p̄mū ho-
minē. Hodie portas mortis ꝛ
seras parit̄ saluator nr̄ disru
pit. ℣. Destruxit q̄dē claustra
inferni ꝛ subuertit potentias
dyaboli. Nam et. Lectio .v.

Accessit hō ad cor altū
idest cor secretū: obici-
ens aspectib⁹ hūanis hoiē
seruās intus deū: celās for-
mā dei in q̄ eq̄lis ē pr̄i et offe
rēs formā serui q̄ maior pat̄
est. Ipe eni dixit vtrūq;. Sed
aliud est ex forma dei: aliud
ē ex forma serui. Dixit ex for
ma dei ego ꝛ pater vnū sum⁹
q̄m cuꝫ in forma dei esset nō
rapinā arbitrat⁹ est esse se e-
qualem deo. Dixit ex forma
serui: q̄m pr̄ maior me ē: q̄m
semetipm̄ exinaniuit formā
serui accipiēs. ℟. O vos oēs
q̄ transitis p via attendite ꝛ vi
dete. Si ē dolor sīlis sicut do
lor me⁹. ℣. Attēdite vniuersi
ppl̄i ꝛ videre dolorē meū. Si

Quid sequitur [ ] L. vi.
Sagitte paruulorū fcē
sūt plage eoꝝ. Ubi est illa se-
uicia? Ubi est ille fremit⁹ leo
nis: ppl̄i rugiētis ꝛ dicētis cru-
cifige crucifige? Ubi sūt insi
die a rcū tendētiū. Nōne fa-

gitte infātiū facte sūt plage
eoꝝ? Post; quēadmodū sibi
faciūt de caniciūs sagittas i
fātes? Quid feriūt āt vn̄ fe=
riūt? Que man⁹: aut qd̄ te=
lū? Sagitte infātiū fcte sūt
plage eoꝝ ꝛ infirmate sūt cō=
tra eos lingue eoꝝ. Acuant
nūc liguas suas tāq̄ gladiū
firmēt sibi ꝑmonē malignuz
Merito sibi firmauerūt qꝛ ifir
mate sūt ꝯtra eos lingue eo=
rū. ℟. Ecce quō moritur iust⁹
et nemo ꝑcipit corde: viri iu=
sti tollūtur ꝛ nemo cōsiderat a
facie iiq̄tatis ablat⁹ est iust⁹
Et erit in pace mēoria ei⁹. ℣.
Tāq̄ agn⁹ corā tōdēte se ob
mutuit ꝛ nō apuit os suū de
angustia ꝛ de iudicio sublat⁹
est. Et erit. ℟. Ecce. In ṫcio
noc. a͞. De⁹ adiuuat me dn̄s
susceptor ē aīe mee. ps. De⁹
in noīe tuo saluū me fac. an.
In pace fact⁹ est loc⁹ ei⁹ ꝛ in
syon habitatio ei⁹. ps. Not⁹
in iudea. a͞. Fact⁹ sū sicut hō
sine adiutorio iter mortuos
liber. ℣. Dn̄e de⁹ salutis mee
℟. Tu aūt dn̄e miserē mei.
Et resuscita me. Pr̄ nr̄. L. vii

Uapropter itermittētes
inchoatiōis xp̄i sermo=
nē ad pfectionē feramur nō
rursus iaciētes fūdamētū pe
nitētie ab operib⁹ mortuis ꝛ
fidei ad deū baptismatū do=
ctrine impositiōis quoq̄ ma
nuū ac resurrectiōis mortu=
orū ꝛ iudiciū eťni. Et hoc qui
dē faciem⁹ siq̄dem permise=
rit deus. Impossibile est eni
eos q̄ semel sūt illumiati gu
stauerūt etiā donū celeste et
participes sūt fcī spūsscī gu
stauerūt nihilomin⁹ bonum
dei verbū virtutesq̄ scl'i vētu
ri ꝛ prolapsi sūt renouari rur
sus ad penitētiā rursū crucifi
gētes i semetipis filiū dei ꝛ
ostētatui habētes. Terra ei
sepe veniētē sup se bibēs ym
brē ꝛ generās herbā oportu
naz illis a quib⁹ colitur accipit
bn̄dictionē a deo: pferēs au
tē spinas ꝛ tribulos reproba
ta est ꝛ maledicta ꝓximo cu
ius cōsūmatio in ꝯbustionē.
℟. Estimatus sū cū descēdēti=
bus in lacuz fact⁹ sū sicut hō
sine adiutorio int mortuos
liber. ℣. Posuerūt me in la=
cu iferiori in tenebrosis ꝛ in
vmbra mortis. Factus sum

Confidimus [Lec. viij
autē de vobis dilectissi=
mi meliora ꝛ viciniora saluti
tamen ꝛ si ita loquimur Nō
eni iniustus est de⁹ vt obliui=
scatur operis vestri ꝛ dilecti
onis quam ostendistis in no
mine ipsius qui ministratis
sanctis ꝛ ministrastis. Cupi
mus aūt vnūquēq̄ vestrum
eandē ostētare sollicitudinē
ꝛ expletionē spei vsq̄ in finē:

vt nõ segnes efficiamini vero imitatores eorum qui fide et patiẽtia hẽditabũt pmissiões. ℟. Agn⁹ dei xp̃s imolat⁹ est p salute mũdi. Nã de parẽtis pthoplausti fraude facta cõdolẽs: qñ pomi noxialis morsu in morte corruit ipe lignũ tũc notauit dãna ligni vt solueret. ℣. Lustra sex q̃ iã pacta tp̃s iplẽs corpis se volẽte natus ad hoc passiõi dedit⁹ agn⁹ i cruce leuat imolãd⁹ stipite

Abrahe [Nã de. L. ix.

Anãq pmittẽs de⁹ qm̃ neminẽ habuit p quem iuraret maiorẽ iurauit p semetipm dicẽs. Nisi bñdicẽs bñdicã te: et multiplicãs multiplicabo te. Et sic lõganimiter ferẽs adeptus ẽ repromissionẽ. Hoies eni p maiorẽ sui iurant et oĩs ↄtrouersie eorum finis ad ↄfirmationẽ ẽ iuramẽtũ. In q̃ abũdanti⁹ volẽs de⁹ ostẽdere pollicitatiõis heredib⁹ imobilitatẽ ↄsilij sui interposuit iusiurandũ vt p duas res imobiles qb⁹ ipossibile ẽ mẽtiri deũ fortissimũ solatiũ habeam⁹ q ↄfugimus ad tenẽdã ppositã spẽ. Quã sicut ãchorã habem⁹ aie tutã et firmã et icedentẽ vsq ad inferiora velaminis vbi pcursor p nobis introijt iesus sm ordinẽ melchisedech: pontifex fact⁹ in eternũ. ℟. Sicut ouis ad occisionẽ ductus est: et dũ male tractaret non aperuit os suũ: tradit⁹ est ad mortẽ Ut viuificaret pplm suũ. ℣. Tradidit in morte aiam suã et cũ iniqs reputat⁹ ẽ. Ut vi. repetit ℟. Sicut o. In lau. [an.

O mors ero mors tua morsus tu⁹ ero inferne. ps. Miserẽ. i. Plãgẽt eũ q̃si vnigenitũ qr inocẽs dñs occis⁹ est. ps. Bonũ est ↄfiteri dño. ã. Attẽdite vniuersi popli et videte dolorẽ meũ. p. Deus deus me⁹. ã. A porta inferi erue dñe aiam meã. Cãticũ Ego dixi i di. an. O vos qui trãsitis p viã attẽdite et videte si est dolor sicut dolor me⁹ p. Laudate. Ad bñ⁹ ã. Mulieres sedẽtes ad monumentũ lamẽtabant flẽtes dñm. Kyriel. Xp̃e eleysõ. Kyriel. Dñe miserere. Qui passur⁹ aduenisti. etc. vt i fer. v. Ad pmã pi. vt in fer. vi. ℟. Sepulto dño. ℣. In pace i idipsum. Dormiã et requiescã. Cetera vt i fer. vi. pced. Ad. iii ℟. Hirlm. cũ suo vsu. ℣. Collocauit me in obscuris. Sicut mortuos seculi. Preces etc. vts. Ad vi. ℟. Plãge q̃si virgo. ℣. Tu aũt dñe miserere mei. Et resuscita me. Preces cũ collã. vts. Ad. ix. ℟. Sicut ouis. cũ suo vsu. ℣. In pace in idipm. etc. vts.

Dñicis dieb⁹ qñ fit de tpe
Inuita. cõia alternari dicen
da quibus dictis repetũtur.
Inuit. Uenite exultem⁹ dño
Aliud. Jubilem⁹ deo. Salu
tari nostro. aliud. In manu
tua dñe. Omnes fines terre
aliud. Adorem⁹ deũ. Quia
ipse fecit nos. aliud. Dñm qui
fecit nos. Uẽite adorem⁹. ps.
Uenite exultem⁹ dño iu
bilem⁹ deo salutari nr̃o
preoccupem⁹ faciem eius in
cõfessione et in psalmis iubi=
lemus ei. Quoniã deus ma=
gnus dñs et rex magn⁹ sup
omnes deos qm̃ nõ repellit
dñs plebẽ suam: qr in manu
eius sũt oĩs fines terre ꝛ al=
titudines mõtiũ ipse cõspicit
Quoniã ipsius est mare ꝛ ipse
fecit illud ꝛ aridam fundaue
runt manus eius venite ado
remus ꝛ ꝓcidam⁹ ante deu ꝛ
ploremus corã dño qui fecit
nos qr ipse est dñs de⁹ noster
nos aũt populus eius ꝛ oues
pascue eius. Hodie si vocem
eius audieritis nolite obdu=
rare corda vestra sicut in exa
cerbatiõe secũdũ diem tẽta=
tionis in deserto vbi tẽtaue=
rũt me patres vestri ꝓbaue=
runt et viderunt opera mea.
Quadraginta ãnis ꝓximus
fui generationi huic ꝛ dixi se
per hi errãt corde ipsi vero nõ
cognouerũt vias meas qbus
iuraui ĩ ira mea si introibũt
in requiẽ meã. Gloria patri
et filio et spiritui sãcto: sicut
erat in ꝑncipio et nũc et sem
per et in secula scloꝝ. amen.
In.i.noc.an. Pro fidei. Itẽ
an. Seruite dño. ps. ꝑmus.
Beatus vir q̃ non
abijt in consilio
impioꝝ ꝛ in via
pctõꝝ nõ stetit:
et ĩ cathedra pe
stilẽtie nõ sedit. Sed in lege
dñi volũtas ei⁹: et in lege ei⁹
meditabit̃ die ac nocte. Et
erit tanq̃ lignũ: qđ plãtatũ
est sec⁹ decursus aquarũ qđ
fructũ suũ dabit in tempore
suo. Et foliũ ei⁹ non defluet:
et oĩa quecũq; faciet ꝓspera
bũtur. Nõ sic impij nõ sic: sed
tanq̃ puluis quẽ ꝓijcit vẽtus
a facie terre. Ideo nõ resur=
gũt impij in iudicio: neq; pctõ
res in cõsilio iustoꝝ. Quoni
am nouit dñs viam iustoꝝ: ꝛ
iter impioꝝ peribit. ps.ij.
Quare fremuert̃ gẽtes: ꝛ
ppl'i meditati sũt ina
nia. Astiterũt reges terre ꝛ
ꝑncipes cõuenerũt in vnum
aduersus dñm: et aduersus
xp̃m ei⁹. Disrũpam⁹ vincu=
la eoꝝ: ꝛ ꝓijciam⁹ a nobis iu
gũ ipoꝝ. Qui habitat in ce
lis irridebit eos: ꝛ dñs subsã
nabit eos. Tũc loquet̃ ad e=
os in ira sua: et in furore suo

cõturbabit eos. Ego aũt cõstitutus sũ rex ab eo sup syõ montẽ sctm̃ eius: p̃dicãs preceptũ ei⁹. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: et possessionẽ tuã terminos tre. Reges eos in virga ferrea: et tanq̃ vas figuli cõfringes eos. Et nũc reges intelligite: erudimini q̃ iudicatis terraz. Seruite dño in timore: et exultate ei cum tremore. Apprehẽdite disciplinã neq̃ irascat dñs: ⁊ pereat̃ de via iusta. Cũ exarserit in breui ira eius: bti om̃s qui ɔfidũt in eo. ps. iij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulãt me: multi insurgũt aduersum me. Multi dicunt anime mee: nõ est salus ipi in deo eius. Tu autez domine susceptor meus es: gloria mea ⁊ exaltãs caput meum. Uoce mea ad dñm clamaui ⁊ exaudiuit me: de mõte sctõ suo. Ego dormiui ⁊ soporatus sum: et exurrexi q̃ dñs suscepit me. Nõ timebo milia populi circũdãtis me: exurge dñe saluũ me fac deus meus. Q̃m̃ tu percussisti om̃es aduersãtes mihi sine causa: dentes pctõꝝ cõtriuisti. Dñi est salus: et sup pp̃lz tuũ bñdictio tua. Sequens ps non dicit in noct. ps. iiij.

Cum inuocarem exaudiuit me de⁹ iusticie mee: in tribulatiõe dilatasti mihi. Miserere mei: ⁊ exaudi orõnẽ meã. Filij hominũ vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatẽ et querit̃ mẽdatiuz. Et scitote q̃m̃ mirificauit dñs sctm̃ suuz: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eũ. Irascimini et nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: et in cubilib⁹ vestris compũgimini. Sacrificate sacrificiũ iusticie ⁊ sperate in dño: multi dicũt quis ostendit nobis bona. Signatũ est super nos lumẽ vult⁹ tui dñe: dedisti leticiã in corde meo. A fructu frumenti vini ⁊ olei sui: multiplicati sunt. In pace in idipm̃: dormiam et req̃escam. Quoniam tu dñe singulariter ĩ spe: cõstituisti me. Non dicit in noct. ps. v.

Uerba mea auribus pcipe dñe: intellige clamorem meũ. Intende voci orationis mee: rex meus ⁊ deus meus. Q̃m̃ ad te orabo dñe: mane exaudies vocẽ meam. Mane astabo tibi et videbo: q̃m̃ non deus volens iniquitatez tu es. Neq̧ habitabit iuxta te malignus: neq̧ permanebũt iniusti ante oculos tuos. Odisti oẽs qui operan

tur iniquitatem: perdes omnes qui loquũtur mendaciũ. Uirũ sanguinũ et dolosum abhominabitur dñs: ego aũt in multitudine mie tue. Introibo in domum tuã: adorabo ad templũ sanctuz tuũ in timore tuo. Dñe deduc me ĩ iusticia tua propter ĩimicos meos: dirige in cõspectu tuo viam meã. Qm̃ nõ est in ore eorũ veritas: cor eorũ vanũ est. Sepulchꝝ patens ẽgutur eorũ linguis suis dolose agebãt: iudica illos de?. Decidãt a cogitatiõibus suis secundum multitudinẽ impietatũ eoꝝ expelle eos: qm̃ irritauerũt te dñe. Et letentur omnes qui sperant in te: ineternũ exultabũt ꝛ habitabis in eis. Et gloriabuntur in te omes qui diligũt nomẽ tuũ: qm̃ tu bñdices iusto. Dñe vt scuto: bone volũtatis tue coronasti nos. psalmus. vi

Dñe ne in furore tuo arguas me: neq3 in ira tua corripias me. Miserere mei dñe qm̃ infirm? sũ: sana me dñe qm̃ conturbata sunt ossa mea. Et aĩa mea turbata est valde: sed tu dñe vsque quo. Cõuertere dñe ꝛ eripe aĩam meã: saluũ me fac propter misericordiã tuã. Quoniã non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis ꝯfitebiꝛ tibi. Laboraui in gemitu meo lauabo ꝑ singulas noctes lectũ meuz: lacrimis meis stratum meũ rigabo. Turbat? est a furore oculus me?: ĩueteraui inter oẽs ĩimicos meos. Discedite a me oẽs q̃ opamini ĩiq̃tatẽ: qm̃ exaudiuit dñs vocez fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationẽ meã: dñs orõnẽ meã suscepit. Erubescant ꝛ conturbentur vehementer omnes inimici mei: cõuertãtur ꝛ erubescant valde velociter. Gl'ia patri. A. Pro fidei merit; vocitaꝛ iure btũs legem q̃ dñi meditaꝛ nocte dieq3. A. Seruite dño ĩ timore. p̃. vij.

Domine deus me? in te speraui saluuz me fac: ex omnibus persequentibus me et libera me. Neq̃ñ rapiat vt leo aĩam meã: dũ nõ est qui redimat neq3 q̃ saluũ faciat. Dñe de? me? si feci istd si est iniq̃tas in manib? meis Si reddidi retribuẽtibus mihi mala: decidã merito ab ĩimic; meis ĩanis. Persequtur inimic? aĩam meã ꝛ cõprehẽdat ꝛ ꝯculcet ĩ tra vitã meã: ꝛ gl'iaz meã in puluerẽ deducat. Exurge dñe in ira tua: ꝛ exaltare ĩ finib? ĩimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dñe de? me? in p̃cepto q̃d mandasti: et synagoga ppłoꝝ circũdabit te

Et ppter hanc in altum regredere: dns iudicat pplos. Iudica me dne secundum iusticiam meam: et secundum innocentiam meam super me. Consumetur nequicia pctorum et diriges iustum: scrutans corda et renes deus. Iustum adiutorium meum a dno: qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis et patiens: nunquid irascitur per singulos dies. Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrauit: arcum suum tetendit et parauit illum. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit. Ecce parturit iniusticiam et concepit dolorem: et peperit iniquitatem. Lacum aperuit et effodit eum: et incidit in foueam quam fecit. Conuertetur dolor eius in caput eius: et in verticem ipsius iniquitas eius descendet. Confitebor dno secundum iusticiam eius: et psallam nomini dni altissimi. Ps. viii.

Domine dns noster: quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. Quoniam eleuata est magnificentia tua: super celos. Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: vt destruas inimicum et vltorem. Quoniam videbo celos tuos opera digitorum tuorum: lunam et stellas que tu fundasti. Quid est homo quod memor es eius: aut filius hominis quoniam visitas eum. Minuisti eum paulominus ab angelis gloria et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius oues et boues vniuersas: insuper et pecora campi. Volucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris. Domine dns noster: quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. Ps. ix.

Confitebor tibi dne in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. Letabor et exultabo in te: psallam nomini tuo altissime. In conuertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur et peribunt a facie tua. Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iusticiam. Increpasti gentes et periit impius: nomen eorum delesti in eternum et in seculum seculi. Inimici defecerunt framee in finem: et ciuitates eorum destruxisti. Periit memoria eorum cum sonitu: et dominus in eternum permanet. Parauit in iudicio thronum suum et ipse iudicabit orbem terre in equitate: iudicabit pplos in iusticia. Et factus est dns refugium pauperi: adiutor in oportunitatibus in tribulatione. Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti querentes te dne. Psallite dno qui habitat in syon: annunciate inter gentes studia

eius. Quoniam requirens sangui
nem eorum recordatus est: non
est oblitus clamorem pauperum.
Miserere mei domine: vide hu-
militatem meam de inimicis meis
Qui exaltas me de portis
mortis: vt annunciem omnes lau
dationes tuas in portis filie
syon. Exultabo in salutari tuo
infixe sunt gentes in interitu
quem fecerunt. In laqueo isto
quem absconderunt: comprehen-
sus est pes eorum. Cognoscetur
dominus iudicia faciens: in operi-
bus manuum suarum comprehensus
est peccator. Conuertantur
peccatores in infernum: omnes
gentes que obliuiscuntur de
um. Quoniam non in finem obliuio
erit pauperis: patientia pau
perum non peribit in finem. Ex
urge domine non confortetur homo:
iudicentur gentes in conspectu
tuo. Constitue domine legislato-
rem super eos: sciant gentes quoniam
homines sunt. Ut quid domine
recessisti longe: despicis in oppor
tunitatibus in tribulatione. Dum
superbit impius incenditur pauper:
comprehenduntur in consiliis quibus co
gitant. Quoniam laudatur peccator in
desideriis anime sue: et iniquus bene
dicitur. Exacerbauit dominum
peccator: secundum multitudinem ire
sue non queret. Non est deus in
conspectu eius: inquinate sunt
vie illius in omni tempore. Aufe-
runtur iudicia tua a facie eius:
omnium inimicorum suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo: non
mouebor a generatione in ge
neratione sine malo. Cuius
maledictione os plenum est et
amaritudine et dolo: sub lin-
gua eius labor et dolor. Se-
det in insidiis cum diuitibus in
occultis vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperem respici-
unt: insidiatur in abscondito quasi
leo in spelunca sua. Insidiatur
vt rapiat pauperem: rapere
pauperem dum attrahit eum. In
laqueo suo humiliabit eum:
inclinabit se et cadet cum domina-
tus fuerit pauperum. Dixit
enim in corde suo oblitus est
deus: auertit faciem suam ne vi-
deat in finem. Exurge domine de
us et exaltetur manus tua: ne
obliuiscaris pauperum. Propter
quid irritauit impius deum: di-
xit enim corde suo non requiret
Uides quoniam tu laborem et dolo-
rem consideras: vt tradas eos in
manus tuas. Tibi derelictus
est pauper: orphano tu eris ad-
iutor. Contere brachium pecca-
toris et maligni: queretur pec-
catum illius et non inuenietur.
Dominus regnabit in eternum et
in seculum seculi: peribitis gen-
tes de terra illius. Desideri
um pauperum exaudiuit dominus:
preparationem cordis eorum
audiuit auris tua Iudicare
pupillo et humili: vt non appo

nat vltra magnificare se homo super terrã. ps. x.

IN dño cõfido quomodo dicitis aie mee: transmigra i mõtẽ sicut passer. Qm ecce pctõres intẽderũt arcũ parauerũt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde. Qm que pfecisti destruxerũt: iustus autẽ qd fecit. Dñs in tẽplo sancto suo: dñs in celo sedes eius. Oculi eius in pauperẽ respiciũt: palpebre eius interrogant filios hoim. Dñs interrogat iustũ & impiũ: qui aũt diligit iiqtatẽ odit aiaz suã. Pluet super pctõres laqueos: ignis sulphur & spũs pcellarũ pars calicis eorum. Qm iust⁹ dñs & iusticias dilexit: eqtatẽ vidit vultus ei⁹. Gloria. ã. Juste deus iudex fortis patiẽsqȝ benignus in te sperãtes muni miserando fideles. an. Dñe deus meus in te speraui. ps. xi.

SAluum me fac dñe qm defecit sctũs: qm diminute sũt veritates a filijs hominũ. Uana locuti sũt vnusquisqȝ ad proximũ suũ: labia dolosa in corde & corde locuti sũt. Disperdat dñs vniuersa labia dolosa: & linguã magniloquã. Qui dixerunt linguã nostrã magnificabim⁹ labia nr̃a a nobis sũt: qs noster dñs est. Propter miseriam iopũ & gemitũ pauperũ: nũc exurgam dicit dñs. Ponam in salutari: fiducialiter agã in eo. Eloquia dñi eloquia casta: argẽtũ igne examinatũ pbatũ terre purgatũ septuplũ. Tu dñe seruabis nos & custodies nos: a generatione hac in eternũ. In circuitu impij ambulant: secundũ altitudinẽ tuã multiplicasti filios hoim. ps. xij.

USqȝquo dñe obliuisceris me in finẽ: vsqȝ quo auertis faciem tuam a me. Quãdiu ponã cõcilia in anima mea: dolorẽ i corde meo per diem. Usqȝquo exaltabitur inimicus meus super me: respice & exaudi me dñe de⁹ me⁹. Illumia oculos meos ne vnqȝ obdormiã in morte: nequãdo dicat inimicus meus preualui aduersus eũ. Qui tribulãt me exultabũt si motus fuero: ego autez in misericordia tua speraui. Exultabit cor meum i salutari tuo: cantabo dño q bona tribuit mihi: & psallam nomini dñi altissimi. ps. xiij.

DIxit insipiẽs in corde suo: nõ est deus. Corrupti sũt & abominabiles facti sũt in studijs suis: nõ est qui faciat bonum non est vsqȝ ad vnum. Dominus de celo p-

spexit sup filios hominũ: vt videat si est intelligens aut requirẽs deum. Omnes declinauerũt simul inutiles facti sunt: nõ est qui faciat bonum nõ est vsq ad vnũ. Sepulchꝝ patens est guttur eorũ linguis suis dolose agebãt: venenũ aspidũ sub labijs eorum. Quoꝝ os maledictiõe ꝛ amaritudine plenũ est: veloces pedes eoꝝ ad effundẽdũ sãguinẽ. Cõtritio ꝛ infelicitas in vijs eoꝝ: ꝛ viã pacis nõ cognouerũt nõ est timor dei ãte oculos eoꝝ. Nõne cognoscẽt oẽs qui opant̃ iniquitatẽ: qui deuorãt plebem meã sicut escã panis. Dñm non inuocauerũt illic trepidauerũt timore: vbi nõ erat timor. Qm̃ dñs in generatione iusta est consiliũ inopis confudisti: qm̃ dñs spes ei9 est. Quis dabit ex syon salutare israel cũ auerterit dñs captiuitatẽ plebis sue: exultabit iacob ꝛ letabitur israel

Ps. xiiij.

Domine qs habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet i mõte scõ tuo. Qui ingredit̃ sine macula: ꝛ opat̃ iusticiã. Qui loqtur veritatẽ in corde suo: q nõ egit dolũ in lingua sua. Nec fecit proximo suo malũ: ꝛ opprobriũ nõ accepit aduersus pximos suos. Ad nihilũ deductus est i cõspectu ei9 malign9: timẽtes aũt dñm glorificat. Qui iurat pximo suo ꝛ nõ decipit: qui pecuniã suã nõ dedit ad vsurã ꝛ munera sup inocẽtẽ nõ accepit. Qui facit hec nõ cõmouebit̃ ineternũ. Gloria.

an. Surge ꝛ ineternũ serua munimie sacro custodiq tuos astripotẽs famulos. an. Respice ꝛ exaudi me dñe deus me9 illumina oculos meos ℣. Memor fui nocte nomis tui dñe. Et custodiui legem tuam. In. ij. noct.

ps. xv.

Conserua me dñe qm̃ speraui in te: dixi dño deus meus es tu: qm̃ bonoꝝ meorum nõ eges Sctis qui sunt in terra ei9: mirificauit oẽs volũtates meas in eis. Multiplicate sũt ĩfirmitates eoꝝ postea accelerauerũt Nõ cõgregabo ꝯuẽticula eoꝝ d sãguinib9: nec mẽor ero noĩm eoꝝ plabia mea Dñs ps hereditatis mee ꝛ calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meã mihi. Funes ceciderũt mihi in pclaris: eteni hereditas mea pclara ẽ mihi. Bñdicã dñm qui tribuit mihi intellectũ: insuper ꝛ vsq ad noctẽ increpuerũt me renes mei. Prouidebã dñm in cõspectu meo semp: qm̃ a dextris est mihi ne ꝯmouear

Propter hoc letatum est cor
meũ ⁊ exultauit ligua mea:
insup̃ ⁊ caro mea requiescet in
spe. Qm̃ nõ derelinques ani
mã meã in iferno: nec dabis
sctm̃ tuũ videre corruptionẽ
Notas mihi fecisti vias vite
adimplebis me leticia cũ vul
tu tuo: delectatõẽs ĩ dextera
tua vsq3 in finẽ. Glia pri. an.
Nature gẽitor cõserua mor
te redẽptos facq3 tuo dignos
seruicio famulos. an. Cõser-
ua me dñe qm̃ in te speraui:

Exaudi dñe [ps. xvi.
iusticiã meã: intẽde de-
p̃catione mẽã. Aurib9 pcipe
orone mẽã: nõ in labiis dolo
sis. De vultu tuo iudiciũ me
um p̃deat: ocli tui videãt eq
tates. Probasti cor meum ⁊
visitasti nocte: igne me exa-
miasti ⁊ nõ ẽ iuẽta ĩ me iniq-
tas. Ut nõ loquat os meuz
opa hoim: p̃pter verba labi
orũ tuoꝝ ego custodiui vias
duras. Perfice gressus meos
in semitis tuis: vt nõ mouea
tur vestigia mea. Ego clama
ui qm̃ exaudisti me deus: in-
clina aurẽ tuam mihi ⁊ exau
di verba mea. Mirifica mi-
sericordias tuas: qui saluos
facis sperantes in te. A resi
stẽtibus dextere tue: custodi
me vt pupillã oculi. Sub vm-
bra alaꝝ tuarũ p̃tege me: a
facie ipioꝝ qui me afflixerũt

Inimici mei aĩam meaz cir
cũdederũt adipẽ suũ cõcluse-
rũt: os eoꝝ locutũ est supbiã
Proiicientes me nũc circũde
derũt me: oculos suos statuerũt
declinare in terrã. Suscepe-
rũt me sicut leo parat9 ad p̃-
dam: et sicut catulus leonis
habitãs in abditis. Exurge
dñe p̃ueni eũ et supplanta eũ
eripe aĩam meã ab ipio: fra-
meã tuã ab iimicis man9 tue.
Dñe a paucis de terra diui-
de eos in vita eoꝝ: de abscon
ditis tuis adiplet9 est venter
eoꝝ. Saturati sũt filiis: et di
miserunt reliquias suas puu
lis suis. Ego aũt cũ iusticia
apparebo ĩ cõspectu tuo: sati-
abor cũ apparuerit glia tua
Glia. ã. Pectora nostra tibi
tu cõditor orbis adure igne
pio purgans atq3 cremando
probans. ã. Inclina dñe au-
rẽ tuã mihi et exaudi verba

Diligã [mea. ps. xvii.
te dñe fortitudo mea:
dñs firmamẽtũ meũ et refu-
gium meũ ⁊ liberator meus
De9 meus adiutor meus: et
sp̃abo in eũ. Protector me9
et cornu salutis mee: et susce
ptor me9. Laudãs iuocabo
dñm: et ab iimicis meis salu9
ero. Circũdederũt me dolo-
res mortis: et torrẽtes iniq-
tatis cõturbauerũt me. Do
lores inferni circũdederunt

me: ꝓoccupauert me laquei
mortis. In tribulatiõe mea i=
nuocaui dñm: et ad deũ meũ
clamaui. Et exaudiuit de tẽ
plo sctõ suo vocẽ meã: et cla=
mor meꝰ in ꝯspectu eiꝰ intro
iuit in aures eius. Cõmota
est ⁊ ꝯtremuit terra fũdamẽ
ta mõtiũ cõturbata sũt et cõ
mota sũt: qm̃ iratus est eis.
Ascẽdit fumus in ira eius ⁊
ignis a facie eiꝰ exarsit: car=
bones succensi sũt ab eo. In
clinauit celos ⁊ descẽdit: ⁊ ca
ligo sub pedibꝰ eius. Et ascẽ
dit super cherubin ⁊ volauit:
volauit sup pẽnas ventoꝝ.
Et posuit tenebras latibulũ
suũ in circuitu eiꝰ tabernacu
lũ eius: tenebrosa aqua i nu=
bibus aeris. Pre fulgure in
cõspectu eius nubes transie
rũt: grando et carbones ig=
nis. Et intonuit de celo dñs
⁊ altissimꝰ dedit vocẽ suã grã
do et carbones ignis. Et mi
sit sagittas suas ⁊ dissipauit
eos: fulgura multiplicauit ⁊
cõturbauit eos. Et apparu=
erũt fõtes aquaꝝ: et reuela=
ta sũt fũdamẽta orbis terra
rũ. Ab increpatiõe tua dñe:
ab inspiratiõe spiritꝰ ire tue.
Misit de sũmo ⁊ accepit me:
et assũpsit me de aquis mul=
tis. Eripuit me de inimicis me
is fortissimis ⁊ ab his q̄ ode=
rũt me: qm̃ cõfortati sũt sup
me. Preuenerunt me in die
afflictiõis mee: et fctũs ẽ do=
minus ꝓtector meꝰ. Et edu=
xit me in latitudinẽ: saluum
me fecit qm̃ voluit me. Et re
tribuet mihi dñs scd̃m iusti=
ciã meã: ⁊ scd̃m puritatẽ ma
nuum meaꝝ retribuet mihi.
Quia custodiui vias dñi: nec
impie gessi a deo meo. Quo=
niã oĩa iudicia eiꝰ in ꝯspectu
meo: et iusticias eiꝰ nõ repu=
li a me. Et ero imaculatꝰ cũ
eo: et obseruabo me ab iniq̃=
tate mea. Et retribuet mihi
dñs scd̃m iusticiã meã: et se=
cũdũ puritatẽ manuũ mea=
rũ in ꝯspctũ oculoꝝ eiꝰ. Cũ
sctõ sctũs eris: et cũ viro ino
cẽte inocẽs eris. Et cũ electo
electꝰ eris: et cũ ꝑuerso ꝑuer
teris. Qm̃ tu populũ humilẽ
saluũ facies: et oculos super
boꝝ hũiliabis. Qm̃ tu illumi
nas lucernã meã dñe: deꝰ me
us illumina tenebras meas
Qm̃ in te eripiar a tẽtatiõe:
et i deo meo trãsgrediar mu
rũ. Deus meꝰ impolluta via
eius eloq̃a dñi igne examia
ta: ꝓtector est oĩm sperãtiũ
in se. Qm̃ quis deꝰ p̄ter dñm:
aut quis deꝰ p̄ter deũ nostrũ
Deus q̄ p̄cinxit me virtute:
et posuit imaculatã viã meã
Qui ꝑfecit pedes meos tan
q̃ ceruoꝝ: ⁊ sup excelsa statu
ens me. Qui docet manꝰ me

as ad p̄liū: ꝛ posuisti vt arcū ereū brachia mea. Et dedisti mihi ꝓtectionē salutꝫ tue ꝛ dextra tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me ĩ finē et disciplina tua ipa me docebit. Dilatasti gressꝰ me os subtꝰme: ꝛ nō sūt ĩfirmata vestigia mea. Persequar ĩimicos meos ꝛ ꝯp̄hendā illos: ꝛ nō ꝯuertar donec deficiāt. Cōfrigā illos nec poterūt stare: cadēt subtꝰ pedes meos Et p̄cinxisti me vtute ad bellū: ꝛ supplātasti insurgētes in me subtus me. Et ĩimicos meos dedisti michi dorsū: ꝛ odiētes me dispdidisti. Clamauerunt nec erat q̄ saluos faceret ad dn̄m: nec exaudiuit eos. Et cōminuā eos vt puluerē āte faciē vēti: vt lutū platearū delebo eos Eripies me de cōtradictiōibus populi: ꝯstitues me ĩ caput gētiū. Populus quē nō cognoui seruiuit mihi: ĩ auditu aurꝫ obediuit mihi. Filij alieni mētiti sūt mihi: filij alieni ĩueterati sūt ꝛ claudicauerūt a semitis suis. Uiuit dn̄s ꝛ benedictus deꝰ meus: ꝛ exaltet̄ deꝰ salutis mee Deus qui das vindictas michi ꝛ subdis populos sub me liberator meus de inimicis meis iracūdis. Et ab insurgētibus in me exaltabis me a viro iniquo eripies me. Propterea cōfitebor tibi ĩ natiōibꝰ dn̄e: ꝛ nomī tuo psalmū dicā. Magnificās salutes regꝫ eius ꝛ faciēs miam xp̄o suo dauid: ꝛ semini eius vsq; in seculū. an. Tu ppl'm humilē saluasti ab hoste redemptor atq; sup̄ba tuo colla p̄mis iaculo. an. Dn̄s firmamētū meū ꝛ refugiū meum. ℣. Media nocte surgebā. Ad ꝯfitēdū noi tuo dn̄e.

In tercio noc. ps. xviij.

Celi enarrāt gloriā dei: ꝛ opa manuū eiꝰ annūciat firmamētū. Dies diei eructat vbū: ꝛ nox nocti indicat sciam. Nō sūt loq̄le neq; sermones: quoꝝ nō audiant voces eoꝝ. In oēm terrā exiuit sonꝰ eoꝝ: ꝛ in fines orbis terre verba eoꝝ. In sole posuit tabernaculum suū: ꝛ ipe tāq; spōsus ꝓcedēs de thalamo suo. Exultauit vt gygas ad currēdā viā: a sūmo celo egressio eiꝰ. Et occursus eiꝰ vsq; ad sūmū eiꝰ: nec est qui se abscōdat a calore eiꝰ Lex dn̄i ĩmaculata ꝯuertēs aīas testimoniū dn̄i fidele sapiaꝫ p̄stās paruulis. Iusticie dn̄i recte letificātes corda: p̄ceptū dn̄i lucidū illūinās oculos Timor dn̄i sctūs ꝑmanet in sclm̄ scl'i: iudicia dn̄i vera iustificata ĩ semetipa. Desiđe

rabilia sup aurū ꝛ lapidē preciosū multū: ꝛ dulciora sup mel ꝛ fauū. Etenī seruꝰ tuꝰ custodit ea: in custodiēdis illis retributio multa. Delicta qs intelligit ab occultꝫ meis mūda me: ꝛ ab alienis parce seruo tuo. Si mei nō fuerīt dn̄ati tūc īmaculatus ero: ꝛ emūdabor a delicto maxīo. Et erūt vt cōplaceant eloq̄a oris mei: ꝛ meditatio cordis mei in cōspectu tuo semper. Dn̄e adiutor meus: ꝛ redēptor meꝰ. Gloria. an. Sponsus vt e thalamo ꝓcessit xp̄s in orbē descēdēs celo iure salutifero. an. Nō sūt loquele neq₃ sermones quorum non audiantur voces eorꝫ. ps. xix

Exaudiat te dn̄s in die tribulatiōis: ꝓtegat te nomen dei iacob. Mittat tibi auxilium de sctō: ꝛ de syō tueatur te. Memor sit om̄is sacrificiū tui: ꝛ olocaustū tuum pingue fiat. Tribuat tibi secūdum cor tuū: ꝛ omne consilium tuum confirmet. Letabimur in salutari tuo: ꝛ in nomīe dei nostri magnificabimur. Impleat dominus om̄es petitiones tuas: nūc cognoui qm̄ saluū fecit dn̄s christū suum. Exaudiet illum de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius. Hi in curribus et hi in equis: nos autem in nomīe dei nostri īuocabimus. Ipsi obligati sūt ꝛ ceciderūt: nos aūt surreximus et erecti sumus. Domine saluum fac regem: ꝛ exaudi nos ī die qua inuocauerimus te. Gloria. an. Auxilium nobis saluator mitte salutꝫ ꝛ tribuas vitam tempore perpetuā. an. Exaudiat te dominus ī die tribulationis. ps. xx.

Domine in virtute tua letabitur rex: ꝛ sup salutare tuum exultabit vehementer. Desiderium cordis eius tribuisti ei: ꝛ voluntate labiorum eius nō fraudasti eum. Quoniā preuenisti eū in benedictionibus dulcedinis: posuisti ī capite eius coronā de lapide precioso. Uitam petiūt a te ꝛ tribuisti ei: longitudinē dierum in seculum et in sclm̄ scli. Magna est gloria eius ī salutari tuo gloriā et magnū decorē impones super eum. Quoniaꝫ dabis eū in benedictionē in seculū sclī: letificabis eū in gaudio cum vultu tuo. Qm̄ rex sperat in dn̄o: et in mia altissimi nō commouebitur. Inueniatur manus tua oībus īimicis tuis: dextera tua inueniat om̄s qui te oderūt. Pones eos vt clibanū ignis in tēpore vultus tui dn̄s ī ira

sua ɔturbabit eos: ⁊ deuora
bit eos ignis. Fructum eoꝝ
de terra perdes: ⁊ semē eorū
a filiis hoim. Qm̄ declinaue
runt in te mala: cogitauerūt
ɔsilia q̄ nō potuerūt stabilire
Qm̄ pones eos dorsū: in re-
liquiis tuis p̄parabis vultū
eorū. Exaltare dñe in v̄tute
tua: cātabimus ⁊ psallemus
virtutes tuas. Gl̄ia. ā. Rex
sine fine manens miseris tu
parce ruinis p̄ mia ɔcedēs ⁊
tua cūcta regēs. an. Dñe in
virtute tua letabitur rex. ℣.
Exaltare dñe in virtute tua
℟. Cātabim⁹ ⁊ psallem⁹ vir
tutes tuas. Cāticū augusti-
ni ⁊ ambrosii.

TE deū laudam⁹: te dñm ɔfite-
mur. Te eternū patrē omīs
terra veneraṫ. Tibi oīs an
geli: tibi celi ⁊ vniuerse pote
states. Tibi cherubin ⁊ sera
phin īcessabili voce ɔclamāt
Sāctus. Sāctus. Sanctus
dñs deus sabaoth Pleni sūt
celi ⁊ terra: maiestatꝭ glorie
tue. Te gl̄iosus apostolorū
chorus. Te ꝓphetaꝝ lauda
bilis numerus. Te martyꝝ
candidat⁹: laudat exercit⁹.
Te per orbē terraꝝ scā cōfi-
tetur ecclesia. Patrē imēse
maiestatis. Venerādū tuū
veꝝ: ⁊ vnicū filiū. Scm̄ q̄ꝗ
paraclytū spm̄. Tu rex glo-
rie xp̄e Tu p̄ris sempitn⁹ es
filius. Tu ad liberādū susce
ptur⁹ hoīem: nō horruisti
virginis vterū. Tu deuicto
mortis aculeo: apuisti credē
tibus regna celoꝝ Tu ad de
xterā dei sedes in gl̄iā p̄ris.
Iudex crederis esse vētur⁹.
Te ergo q̄sumus tuis famu
lis subueni: quos p̄cioso san
guine redemisti. Eterna fac
cū sctīs tuis: gloria munera
ri. Saluū fac ppl̄m tuū dñe
⁊ benedic hereditati tue. Et
rege eos et extolle illos: vsq̄
ī eternū. Per singulos dies
bn̄dicimus te. Et laudam⁹
nomē tuū in seculū: ⁊ in sclꝫ
seculi. Dignare dñe die isto
sine pctō nos custodire. Mi-
serere nr̄i dñe: miserere nr̄i.
Fiat mīa tua dñe super nos
quēadmodū sperauimus in
te. In te dñe speraui nō ɔfū
dar in eternū. Añ laudes ℣.
Mirifica mīas tuas deus.
Qui saluos facis sperātes ī
te. In laudibus. ps. xcii.

DOminus regnauit de-
corē idutus est: idutus
est dñs fortitudinē ⁊ p̄cinxit
se. Eteni firmauit orbē tre:
q̄ nō cōmouebiṫ. Parata se-
des tua deus ex tūc: a seclo
tu es. Eleuauerūt flumina
dñe: eleuauerūt flumīa vocē
suā. Eleuauerūt flumīa flu-
ctus suos: a vocib⁹ aquaruꝫ
multaꝝ. Mirabiles elatōes

maris: mirabilis in alt; dñs Testimõia tua credibilia facta sunt nimis domũ tuã decet sctitudo dñe in lõgitudinem dierum. ps. xcix.

Iubilate deo oĩs terra: seruite dño in leticia. Introite in cõspectu ei⁹: i exultatiõe. Scitote qm̃ dñs ipse est deus: ipe fecit nos, et non ipsi nos. Populus ei⁹ et oues pascue eius introite portas ei⁹ in cõfessiõe: atria eius in hymnis ꝯfitemini illi. Laudate nomẽ eius qm̃ suauis est dñs in eternũ mia eius: et vsq; in generatiõe et generatioñẽ veritas eius. ps. lxij.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit i te aĩa mea: q̃ multipliciť tibi caro mea. In terra deserta inuia et iaquosa sic in sãcto apparui tibi: vt viderẽ virtutem tuã, et gloriã tuaz. Qm̃ melior est mĩa tua sup vitas labia mea laudabũt te. Sic benedicã te in vita mea: et in noĩe tuo leuabo man⁹ meas Sicut adipe et pinguedine repleatur aĩa mea: et labijs exultatiõis laudabit os meum. Si memor fui tui super stratũ meũ i matutinis meditabor i te: qr fuisti adiutor me⁹. Et in velamẽto alaruz tuarũ exultabo adhesit aĩa mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vero in vanũ q̃sierũt aĩaz meã: introibũt in iferiora terre tradẽtur in man⁹ gladij partes vulpiuz erũt. Rex vero letabiť i deo laudabunť oẽs q̃ iurãt i eo: qr obstructũ est os loquẽtiũ iniqua. ps. lxvi.

Deus misereať nostri et bñdicat nobis: illuminet vultũ suum sup nos et misereať nři. Vt cognoscam⁹ in terra viam tuã in omĩbus gẽtib⁹ salutare tuũ. Confiteanť tibi populi de⁹: cõfiteanť tibi populi oẽs. Letenť et exultent gẽtes qm̃ iudicas pplos in equitate: et gẽtes in terra dirigis. Cõfiteanť tibi popľi deus cõfiteanť tibi ppľi omẽs: terra dedit fructũ suũ. Bñdicat nos deus de⁹ nř bñdicat nos de⁹: et metuãt eũ oẽs fines terre. Cãticũ triũ puerorum.

Benedicite oĩa opa dñi dño: laudate et superexaltate eũ in sclã. Bñdicite angeli dñi dño: bñdicite celi dño. Bñdicite aque omẽs q̃ super celos sũt dño: benedicite oẽs virtutes dñi dño. Bñdicite sol et luna dño bñdicite stelle celi dño. Bñdicite ymber et ros dño: bñdicite oĩs spũs dei dño. Bñdicite ignis et estus dño: bñdicite frigus et estas domio. Bñdicite rores et pruina do-

mino: benedicite gelu et frigus domino. Benedicite glacies et niues domino: benedicite noctes et dies domio. Bñdicite lux τ tenebre domino: benedicite fulgura τ nubes dño. Bñdicat tra dñm: laudet τ superexaltet eū ī scl'a. Bñdicite mōtes τ colles dño bñdicite vniuersa germinantia in terra dño. Benedicite fontes dño: bñdicite maria τ flumīa dño. Bñdicite cete τ oīa que mouētur in aquis dño: benedicite oēs volucres celi dño. Benedicite omnes bestie τ pecora dño: bñdicite filij hoīm dño. Bñdicat israel dñm: laudet et superexaltet eū in scl'a. Bñdicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui dñi domio. Bñdicite spūs et aīe iustoꝝ dño: bñdicite scti et humiles corde dño. Benedicite anania azaria misael dñm: laudate τ superexaltate eū in secula. Benedicamus patrē et filiū cū sctō spū: laudemus τ superexaltemꝰ euz in secula. Benedictus es dñe in firmamēto celi: τ laudabilis τ gloriosus et superexaltatꝰ in secula. psalmus. cxlviij.

Laudate dñm de celis: laudate eū in excelsis. Laudate eū oēs angeli eiꝰ: laudate eū oēs virtutes eiꝰ. Laudate eū sol et luna: laudate eū omnes stelle τ lumē. Laudate eū celi celoꝝ: τ aq̄ que sup celos sūt laudent nomen dñi. Quia ipe dixit τ facta sūt: ipe mādauit τ creata sūt. Statuit ea in seculū τ in seculū seculi: p̄ceptū posuit τ nō preteribit. Laudate dñz de terra: drachones et oēs abyssi. Ignis grādo nix glacies spūs pcellaꝝ: q̄ faciunt verbū eius. Montes τ oēs colles: ligna fructifera τ oēs cedri. Bestie τ vniuersa pecora: serpētes τ volucres pēnate. Reges terre τ oēs ppl'i: p̄ncipes et oēs iudices terre. Iuuenes et virgines senes cū iunioribus laudēt nomē dñi: qr exaltatū est nomē eius solius. Confessio eiꝰ super celum et terrā: et exaltauit cornu populi sui. Hymnꝰ omnibus sanctis eius: filijs israel pplo appropinquanti sibi. ps. cxlix.

Cantate domino canticū nouū: laus eius in ecclesia sanctoruz. Letetur israel in eo qui fecit eū: τ filie syon exultent in rege suo. Laudēt nomen eius in choro in tymphano: et psalterio psallāt ei. Quia beneplacitū est domio in populo suo: et exaltauit māsuetos in salutem. Exultabunt scti in gloria: letabunt in cubilibus suis. Exultatiōes dei

in gutture eorũ: et gladij ancipites in manib⁹ eorũ. Ad faciendã vindictam in nationibus: icrepationes in populis. Ad alligãdos reges eorum in cõpedib⁹: et nobiles eorum in manicis ferreis. Ut faciãt in eis iudiciũ cõscriptum gloria hec est oibus sctis eius.

Laudate dñm [ps. cl. in sctis ei⁹: laudate eũ in firmamẽto virtutis eius. Laudate eũ in virtutib⁹ ei⁹: laudate eũ scdm multitudinẽ magnitudis eius Laudate eũ in sono tube: laudate eum in psalterio et cythara. Laudate eũ in tympano et choro: laudate eũ in cordis et organo. Laudate eũ i cymbalis bñsonãtib⁹: laudate eũ in cymbalis iubilatiõis: oĩs spirit⁹ laudet dominũ. Gloria pa. Ab hysto. regũ vsqz de machabe

Ecce iam noctis [is. hy⁹ tenuatur vmbra lucis aurora rutilans choruscat nisibus totis rogitem⁹ oẽs cũcti potentẽ. Ut de⁹ nr̃ miserat⁹ oẽm pellat languorẽ tribuat salutẽ donet et nobis pietate patris regna polorum. Prestet hoc nobis deitas beata pris ac nati pariterqz scti spirit⁹ cuius reboat in oĩ gloria mundo. Amẽ. Itẽ ab hystoria de machabeis. Hymnus

Eterne rerum conditor noctem diẽqz qui regis et tẽporũ das tempora vt alleues fastidiũ. Iesu labẽtes respice et nos videndo corrige si respicis lapsus cadunt fletuqz culpa soluitur. Tu lux refulge sensibus mẽtisqz somnũ discute te nostra vox primum sonet et ore psallam⁹ tibi. Deo pri sit. cap. de domica. ℣. Domin⁹ regnuit. Decorẽ idu. cã.

Benedictus [zacharie dñs de⁹ israel: q: visitauit et fecit redẽptionẽ plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui. Sicut locut⁹ ẽ per os sctõrum: q a sclo sũt prophetarum ei⁹. Salutẽ ex iimicis nr̃is: et de manu oĩm q oderũt nos. Ad faciẽdam miam cũ prib⁹ nr̃is: et mẽorari testamẽti sui sancti Iusiurandum quod iurauit ad abrahã prem nr̃m: daturũ se nob. Ut sine timore de manu iimicorum nr̃orum liberati seruiam⁹ illi. In sctitate et iusticia corã ipo: oib⁹ dieb⁹ nr̃is. Et tu puer propheta altissimi vocaberis: pibis eni añ faciẽ dñi parare vias ei⁹. Ad dandã sciam salutis plebi ei⁹: in remissiõem pctõrum eorum. Per viscera mie dei nr̃i: in qbus visitauit nos oriẽs ex alto. Illuiare his q i tenebris et in vmbra mortis sedẽt ad dirigẽdos pedes nr̃os i viã pacis. Gloria. Cvt

officiū req̄rit Ferialis diebus ad longam primā. ps. xxi.

Deus de⁹ me⁹: respice in me q̄re me dereliq̄sti lō ge a salute mea v̄ba delictoꝝ meoꝝ. Deus me⁹ clamabo ꝑ diē ⁊ nō exaudies: et nocte ⁊ nō ad insipiētiā mihi. Tu aūt in scō habitas: laus israel in te sperauerūt patres nr̄i spe rauerūt et liberasti eos. Ad te clamauerūt et salui facti sūt: in te sperauerūt ⁊ nō sūt cōfusi. Ego aūt sum vermis et nō homo: obp̄robriū hoīꝫ et abiectio plebis. Oēs vidē tes me deriseꝛ̄t me: locuti sūt labīīs et moueꝛ̄t caput. Spe rauit in dn̄o eripiat eum: sal uum faciat eū q̄m vult eum. Q̄m tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberi bus matris mee in te ꝓiect⁹ sū ex vtero. De vētre matris mee de⁹ me⁹ es tu: ne disces= seris a me. Q̄m tribulatio ꝓ xima ē: q̄m nō est q̄ adiuuet. Circūdederūt me vituli mł= ti: tauri pingues obsederūt me. Aperuerunt sup̄ me os suū: sicut leo rapiēs ⁊ rugiēs Sicut aqua effusus sū: ⁊ dis= persa sunt oīa ossa mea. Fa= ctum est cor meū tanq̄ cera liquescēs: in medio ventris mei. Aruit tanq̄ testa virt⁹ mea et lingua mea adhesit faucib⁹ meis: et in puluerē mortꝫ deduxisti me. Q̄m cir cūdederūt me canes multi: consiliū malignātiū obsedit me. Foderūt manus meas et pedes meos: dinumeraue rūt oīa ossa mea. Ipi vero cō siderauerūt et inspexeꝛ̄t me diuiserūt sibi vestimēta mea et sup̄ vestē meā miserūt sor tē. Tu aūt dn̄e ne elōgaueꝛ̄s auxiliū tuū a me: ad defensi onē meā cōspice. Erue a fra mea de⁹ aīam meā: et de ma nu canis vnicā meā. Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. Narrabo nomen tuū fratri bus meis: in medio ecclesie laudabo te. Qui timetꝫ dn̄m laudate eū vniuersū semē ia cob glorificate eū. Timeat eū oē semē israel: q̄m nō spre uit neq̄ despexit dep̄catiōē paup̄is. Nec auertit facieꝫ suā a me: ⁊ cū clamarem ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea ī ecclesia magna: vota mea reddā in cōspectu timētiū eū. Edent pauperes et saturabūtur: et laudabūt dn̄m q̄ requirunt eū: viuent corda eoꝝ in scl̄m seculi. Re miniscenꝛ̄ ⁊ cōuertenꝛ̄ ad do minū. vniuersi fines tre. Et adorabūt in cōspcū eius vni uerse familie gentiū q̄m dn̄i est regnū: et ip̄e dn̄abiꝛ̄ gen tiū. Manducauerūt et ado=

rauerũt oẽs pingues t̃re: in ꝯspectu eiꝰ cadẽt oẽs q̃ descẽdũt in terrã. Et aĩa mea illi viuet: ⁊ semẽ meũ seruiet ipĩ. Annũciabit̃ dño generatio ventura: ⁊ annũciabũt celi iusticiã eiꝰ populo q̃ nasceť quẽ fecit dominꝰ. ps. xxij.

Dominꝰ regit me ⁊ nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Sup aquam refectiõis educauit me: aĩam meã cõuertit. Deduxit me sup semitas iusticie: ppter nomẽ suũ. Nã ⁊ si ambulauero ĩ medio vmbre mortis: nõ timebo mala qm̃ tu mecũ es. Virga tua ⁊ baculus tuꝰ: ipa me consolata sũt. Parasti in ꝯspectu meo mẽsã: aduersus eos q̃ tribulant me. Impinguasti ĩ oleo caput meũ: ⁊ calix meꝰ ĩebrians quã p̄clarus est. Et mĩa tua subseq̃t̃ me: oĩbꝰ diebꝰ vite mee. Et vt ĩhabitẽ ĩ domo dñi ĩ lõgitudĩem diez. Gl̃a.

Domi est t̃ra [ps. xxiij] ⁊ plẽitudo eiꝰ: orbis terrax ⁊ vniuersi q̃ habitãt ĩ eo. Quia ipe sup maria fũdauit eũ: ⁊ sup flumĩa p̄parauit eũ. Quis ascẽdet in mõtẽ domĩ: aut quis stabit in loco scõ eiꝰ. Innocẽs manibus ⁊ mũdo corde q̃ nõ accepit ĩ vano anĩmã suam: nec iurauit in dolo pximo suo. Hic accipiet bñdictionẽ a dño ⁊ mĩam a deo salutari suo. Hec ẽ gñatio q̃rẽtiũ eũ: q̃rentiũ faciẽ dei iacob. Attollite portas princi pes vr̃as: ⁊ eleuamĩ porte et̃nales ⁊ ĩtroibit rex gl̃e. Quis est iste rex gl̃e: dñs fortis ⁊ potẽs dñs potẽs in p̃lio. Attollite portas p̄ncipes vr̃as et eleuamĩ porte et̃nales: et introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: dominꝰ virtutũ ipe est rex glorie. p. xxiiij.

Ad te dñe leuaui animã meã: deꝰ meꝰ in te confido nõ erubescã. Neq3 irrideant me ĩimici mei: eteni vniuersi q̃ sustinẽt te nõ cõfũdẽt̃. Cõfũdãt̃ oẽs ĩiqua agẽtes supuacue. Vias tuas domine demõstra mihi: ⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me ĩ veritate tua ⁊ doce me: q2 tu es deus saluator meꝰ ⁊ te sustinui tota die. Reminiscere miserationũ tuax dñe ⁊ mĩarũ tuax q̃ a sc̃lo sũt. Delicta iuuẽtutĩ mee: et ignorãtias meas ne memineris. Scdm mĩam tuã memento mei tu: ppter bonitatẽ tuã dñe. Dulcis ⁊ rectꝰ dñs: ppt̃ hoc legẽ dabit delinq̃ntibꝰ ĩ via. Diriget mãsuetos ĩ iudicio: docebit mites vias suas. Vniuerse vie dñi mĩa et veritas: req̃rẽtibꝰ testamẽtũ eiꝰ ⁊ testionia eiꝰ. Propt̃ nom̃ tuũ dñe

ꝓpiciaberis pctō meo: mltū
est eni. Quis ē hō q̄ timet do
minū: legem statuit ei in via
quā elegit. Aia ei⁹ in bonis
demorabit: ⁊ semē eius here
ditabit terrā. Firmamētū ē
dn̄s timētib⁹ eū: ⁊ testamtū
ipi⁹ vt manifestet illis. Ocu
li mei sēp ad dn̄m: qm̄ ipe e-
uellet de laqueo pedes meos
Respice i me ⁊ miserere mei:
q: vnicus ⁊ pauꝑ sū ego. Tri
bulatōes cordis mei mltipli
cate sūt: de necessitatib⁹ me
is erue me. Uide hūilitatez
meā ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte
vniuersa delicta mea. Respi
ce īimicos meos qm̄ mltipli
cati sūt: ⁊ odio iīquo oderūt
me. Custodi aīam meam et
erue me: nō erubescā qm̄ spe
raui in te. Innocētes ⁊ recti
adheserūt mihi: q: sustinui te
Libera de⁹ isrl: ex oib⁹ tribu
latiōib⁹ suis. Gloria ps. xxv.

Iudica me dn̄e qm̄ ego i
innocētia mea igressus
sū: ⁊ in dn̄o sperās nō ifirma
bor. Proba me domie ⁊ tēta
me: vre renes meos ⁊ cor me
um. Qm̄ mia tua āte oculos
meos ē: ⁊ cplacui in veritate
tua. Nō sedi cū consilio vani
tatis: ⁊ cū iniqua gerētib⁹ nō
introibo. Odiui ecclaz mali
gnātiū: ⁊ cū ipīs nō sedebo
Lauabo int innocētes ma-
nus meas: ⁊ circūdabo alta
re tuū dn̄e. Ut audiā vocem
laudis tue: et enarrē vniuer
sa mirabilia tua. Dn̄e dilexi
decorē dom⁹ tue: ⁊ locū hita
tiōis glie tue. Ne pdas cuz
impiis de⁹ aīam meā: ⁊ cū vi
ris sanguinū vitā meā. In q
rū manib⁹ iniqtates sūt: dex
tera eorū repleta est muneri
b⁹. Ego aūt in inocētia mea
ingressus sū: redime me ⁊ mi
serē mei. Pes me⁹ stetit in di
recto: in ecclesiis benedicā te
De⁹ in noie. Gloria [dn̄e
Cōfitemi dn̄o qm̄ bonus. in
fine. Gloria pa. ps. Bti imma
culati in via. p. Retribue ser
uo tuo. Quicūq vult saluus
esse. cetera vt i pma cōmuni.

¶ Feria. iii. Ad mat. Inuit.
Jubilem⁹ deo. Salutari nr̄o
ps. Uenite. In noct. ps. xxvi.

Dominus illuminatio mea
et salus mea: quē time
bo. Dominus protector vite
mee: a quo trepidabo. Dum
appropiant suꝑ me nocētes:
vt edant carnes meas. Qui
tribulāt me inimici mei: ipi
infirmati sūt ⁊ ceciderūt. Si
cōsistāt aduersuz me castra:
nō timebit cor meū. Si exur
gat aduersum me preliū: in
hoc ego sperabo. Unā petii
a domino hāc reqrā vt inha
bitez in domo dn̄i: oīb⁹ die
bus vite mee. Ut videam vo
lūtatē dn̄i: ⁊ visitē tēplū ei⁹.

Qm̃ abſcõdit me ĩ tabernaculo ſuo in die malorꝫ ꝓtexit me: in abſcõdito tabernacli ſui. In petra exaltauit me ⁊ nũc exaltauit caput meũ: ſuper ĩimicos meos. Circuiui ⁊ imolaui ĩ tabernaculo eiuſ hoſtiã vociferatiõis: cãtabo et pſalmũ dicã domino. Exaudi dñe vocẽ meã q̃ clamaui ad te: miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit cor meũ exq̃ſiuit te facies mea: faciem tuã dñe reqrã. Ne auertas faciẽ tuã a me: ne declines ĩ ira a ſuo tuo. Adiutor meuſ eſto dñe ne derelinq̃s me: ne q̃ deſpicias me de⁹ ſalutariſ me⁹. Qm̃ pater me⁹ ⁊ mater mea dereliq̃runt me: dñs autẽ aſſumpſit me. Legem pone mihi dñe in via tua: ⁊ dirige me in ſemita recta ꝓpter inimicos meos. Ne tradideris me in aĩas tribulãtiũ me qm̃ inſurrexerũt ĩ me teſtes iniqui: et mẽtita eſt iniq̃tas ſibi. Credo videre bona dñi: in terra viuẽtium. Expecta dñm viriliter age ⁊ cõfortetꝰ cor tuũ: ⁊ ſuſtiẽ dñz. p̃. xxvij

Ad te dñe clamabo de⁹ me⁹ ne ſileas a me: nequãdo taceas a me et aſſimilabor deſcẽdentib⁹ in lacum. Exaudi dñe vocẽ dep̃catiõis mee dum oro ad te: dũ extollo manus meas ad templũ ſctm̃ tuuz. Ne ſimul tradas me cũ pctõrib⁹: et cũ opanti bus iniq̃tatẽ ne perdas me. Qui loquũtur pacẽ cũ ꝓximo ſuo: mala aũt in cordib⁹ eorꝫ. Da illis ſcđm opera eorũ: et ſcđm nequiciã adinuẽtionũ ipſorũ. Secũdum opera manuum eoruz tribue illis: redde retribucionem eorũ ipſis. Qm̃ nõ intellexerunt opera dñi: et in opera manuũ eius deſtrues illos: et non edificabis eos. Benedict⁹ domin⁹: qm̃ exaudiuit vocem dep̃catiõis mee. Dñs adiutor meus ⁊ protector meus ⁊ in ipſo ſperauit cor meũ: ⁊ adiutus ſũ. Et refloruit caro mea: et ex volũtate mea ꝯfitebor ei. Dñs fortitudo plebis ſue: et ꝓtector ſaluationũ xp̄i ſui ẽ. Saluũ fac populũ tuũ dñe ⁊ benedic hereditati tue: ⁊ rege eos et extolle illos vſq̃ in eternum. Gloria patri. an. Dominus defenſor vite mee an. Adorate. ps. xxviij.

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietũ. Afferte dño gloriaz et honorẽ: afferte dño gloriã nomini ei⁹: adorate dñm in atrio ſãcto ei⁹. Vox dñi ſup̲ aquas deus maieſtatiſ itonuit: dñs ſup̲ aquas mltas. Vox dñi in vtute: vox dñi in magnificẽtia Vox dñi cõfringẽtiſ ce

dros: ꝛ ꝯfringet dñs cedros
libani. Et cōminuet eas tā-
q̄ vitulū libani: ꝛ dilect⁹ quē
admodū filius vnicornium.
Vox dñi intercidēt͂ flammā
ignis: vox dñi ꝯcutiētis de-
sertū: ꝛ ꝯmouebit dñs deser
tum cades. Vox dñi ꝑparā
tis ceruos ꝛ reuelabit ꝯdēsa
ꝛ in templo eius oēs dicēt
gloriā. Dñs diluuiū inhabi
tare facit: ꝛ sedebit dñs rex
ineternū. Dñs virtutē ppl'o
suo dabit: dñs benedicet po
pulo suo in pace. ps. xxix

Exaltabo te dñe qm̄ su-
scepisti me: nec delecta
sti inimicos meos super me.
Dñe de⁹ me⁹ clamaui ad te:
et sanasti me. Dñe eduxisti
ab inferno aīam meā: salua
sti me a descēdētib⁹ in lacū.
Psallite dño scti eius: ꝛ cōfi
temi memorie sctitatis ei⁹.
Qm̄ ira in indignatiōe ei⁹:
ꝛ vita in voluntate eius. Ad
vesperū demorabit͂ fletus: ꝛ
ad matutinum letitia. Ego
autē dixi in abūdātia mea:
nō mouebor in eternū. Dñe
in volūtate tua: ꝑstitisti deco
ri meo virtutē. Auertisti fa-
ciē tuā a me: ꝛ factus sū con
turbat⁹. Ad te dñe clamabo
ꝛ ad deū meum deprecabor.
Que vtilitas ī sanguīe meo:
dū descēdo in corruptionem
Nun qd ꝯfitebit͂ tibi puluis
aut annūciabit veritatē tuā
Audiuit dñs ꝛ misert⁹ ē mei
dñs fact⁹ est adiutor meus.
Cōuertisti planctū meū in
gaudiū mihi: cōcidisti saccū
meū ꝛ circūdedisti me letitia
Vt cātet tibi glīa mea ꝛ nō
cōpūgar: dñe de⁹ me⁹ ineter
num cōfitebor tibi. Gloria.
an. Adorate dñm in aula sā
cta eius. ā. In tua. ps. xxx.

In te dñe speraui nō cō-
fūdar ineternū: in iusti-
cia tua libera me. Inclina
ad me aurē tuā: accelera vt
eruas me. Esto mihi in deū
ꝓtectorē ꝛ in domū refugij:
vt saluū me facias. Qm̄ for-
titudo mea ꝛ refugiū meū
es tu: ꝛ ꝓpter nomen tuū de
duces me ꝛ enutries me. E-
duces me de laqueo quē ab
scōderūt mihi: qm̄ tu es ꝓte
ctor meus. In manus tuas
cōmendo spm̄ meū: redemi-
sti me dñe deus veritat͂. Odi
sti obseruātes vanitates: su-
peruacue. Ego aūt ī domīo
speraui: exultabo ꝛ letabor ī
mīa tua. Qm̄ respexisti hūi
litatē meā: saluasti de neces-
sitatib⁹ aīam meā. Nec cō-
clusisti me in manib⁹ īimici:
statuisti in loco spacioso pe-
des meos. Miserere mei dñe
qm̄ tribulor: cōturbat⁹ est in
ira oculus me⁹ aīa mea ꝛ vē
ter meus. Qm̄ defecit in do-

lore aīma mea: et āni mei in gemitib⁹. Infirmata est in paupertate virt⁹ mea: ⁊ ossa mea ꝯturbata sūt. Sup oēs inimicos meos factus sū op-probriū vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis. Qui vi-debant me foras fugerūt a me: obliuioni dat⁹ sū tanq̄ mortu⁹ a corde. Fact⁹ sū tā q̄ vas ꝑditū: qm̄ audiui vitu perationē multoꝝ cōmoran tiū in circuitu. In eo dū ꝯue nirēt simul aduersū me: acci pere aīam meā ꝯsiliati sunt Ego aūt i te speraui dn̄e di-xi dn̄o de⁹ me⁹ es tu: i mani-bus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a ꝑsequentib⁹ me. Illustra faciē tuā sup seruū tuum sal uum me fac in mīa tua dn̄e: nō cōfūdar qm̄ inuocaui te. Erubescāt impij ⁊ deducāt in infernū: muta fiant labia dolosa. Que loquunt aduer sus iustū iniq̄tatē: in supbia ⁊ in abusione. Quā magna multitudo dulcedis tue dn̄e quā abscōdisti timētibus te Perfecisti eis qui sperāt i te in cōspectu filioꝝ hoīm. Ab-scōdes eos in abscondito fa-ciei tue: a cōturbatiōe hoīm Proteges eos i tabernaclo tuo: a cōtradictiōe linguaꝝ Benedict⁹ dn̄s qm̄ mirifica uit miam suā mihi in ciuita te munita. Ego aūt dixi i ex cessu mētis mee: ꝓiectus sū a facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exaudisti vocē oratiōis mee dū clamarē ad te. Diligite dn̄m oēs scti eius qm̄ veri-tatē req̄ret dominus: ⁊ retri buet abūdanter faciētibus superbiā. Viriliter agite et ꝯfortetur cor vestrū: omnes qui speratis in dn̄o. ꝑ. xxxi.

Beati quorū remisse sūt iniq̄tates: ⁊ quoꝝ tecta sūt pctā. Btūs vir cui nō im-putauit dn̄s pctm̄: nec est in spū ei⁹ dolus. Qm̄ tacui inue terauerunt ossa mea: dū cla marē tota die. Qm̄ die ac no cte grauata ē sup me man⁹ tua: cōuersus sum in erūna mea dum ꝯfigit spina. Deli ctū meū cognitū tibi feci: et iniusticiā meam nō abscōdi. Dixi ꝯfitebor aduersū me i-iusticiā meā dn̄o: ⁊ tu remisi sti impietatē pcti mei. Pro hac orabit ad te oīs scūs: in tp̄e oportuno. Verūtn̄ i di-luuio aquarū multaꝝ: ad eū non approximabūt. Tu es refugiū meū a tribulatōe q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdātibus me. Intellectū tibi dabo ⁊ istru-am te in via hac qua gradie ris: firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equ⁹ ⁊ mulus: quibus nō est intel

lect⁹. In chamo ꝛ freno ma
xillas eoꝝ ꝯstringe: q̄ nō ap-
proximāt ad te. Multa fla-
gella pctōꝛis: sperantē autē
in dn̄o mīa circūdabit. Le-
tami in dn̄o ꝛ exultate iusti:
ꝛ gloriamini oēs recti corde
Gloria pa. an. In tua iusti-
cia libera me dn̄e. ā. Rectos
Exultate iu [ps. xxxii.
sti in dn̄o: rectos decet
collaudatio. Cōfitemī domi
no in cythara: ī psalterio de
cem cordaꝝ psallite illi. Cā-
tate ei cāticū nouū: bn̄ psal-
lite ei in vociferatiōe. Quia
rectū est verbū dn̄i: ꝛ oīa ope
ra eius in fide. Diligit mīaꝫ
ꝛ iudiciū: mīa domini plena
est terra. Uerbo domini ce-
li firmati sunt: ꝛ spiritu oris
eius omīs virtus eoꝝ. Con-
gregans sicut in vtre aquas
maris: ponens in thesauris
abyssos. Timeat dn̄m om-
nis terra: ab eo autem com
moueantur omnes inhabi-
tantes orbeꝫ. Qm̄ ipse dixit
ꝛ facta sunt: ipse mandauit
et creata sunt. Dn̄s dissipat
cōsilia gentiū reprobat aūt
cogitationes populoꝝ: ꝛ re-
probat ꝯsilia pncipū. Consi
liū aūt domini ineternū ma
net: cogitationes cordis ei⁹
in generatione ꝛ generatio
nem. Beata gens cuius est
dominus deus ei⁹: populus
quē elegit in hereditatē sibi
De celo respexit dominus:
vidit om̄es filios hominum
De p̄parato habitaculo suo
respexit super om̄es qui ha-
bitāt terram. Qui finxit sin
gillatim corda eorum: qui i-
telligit omnia opera eorum
Nō saluatur rex per multā
virtutem: ꝛ gigas nō salua-
bitur in multitudine virtutꝭ
sue. Fallax equus ad salutē
in abūdantia auteꝫ virtutis
sue non saluabitur. Ecce ocu
li domini super metuētes eū
et in eis qui sperant sup mi-
sericordia eius. Ut eruat a
morte aīas eorum: ꝛ alat
eos in fame. Anima nostra
sustinet dominū: quoniā ad-
iutor et protector noster est.
Quia in eo letabitur cor no-
strū: et in nomine sācto eius
sperauimus. Fiat mīa tua
domīe super nos: quēadmo-
dū sperauim⁹ in te. ps. xxxiii.
Benedicam dominū in
omni tempore: semper
laus eius in ore meo. In do
mino laudabit anima mea:
audiant mansueti ꝛ letent.
Magnificate dn̄m mecū: et
exaltem⁹ nomē ei⁹ in idipm
Exquisiui dn̄m ꝛ exaudiuit
me: ꝛ ex omnibus tribulati-
onibus meis eripuit me Ac
cedite ad eū ꝛ illuminamini
ꝛ facies vestre nō cōfunden-

tur. Iste pauper clamauit ⁊ dñs exaudiuit eū: ⁊ de omnibus tribulatiōibus eius saluauit eum. Immittit angelus dñi in circuitu timentiū eum: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dñs: beatus vir q̄ sperat in eo. Timete dñm om̄es sācti eius: qm̄ non est inopia timētib⁹ eum. Diuites eguerūt ⁊ esurierunt: inquirentes autem dñm nō minuenẞ omi bono. Uenite fili audite me: timorē dñi docebo vos. Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuam a malo: ⁊ labia tua ne loquanẞ dolū. Diuertea malo ⁊ fac bonū: inquire pacem et persequere eam. Oculi dñi super iustos: ⁊ aures eius in p̄ces eoꝝ. Ult⁹ autē dñi sup facientes mala: vt p̄dat de terra memoriam eorum. Clamauerūt iusti et dñs exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulatiōibus eoꝝ liberauit eos. Iuxta est dñs his qui tribulato sūt corde: ⁊ humiles spū saluabit. Multe tribulatiōes iustoꝝ: ⁊ de oībus his liberauit eos dñs. Custodit dñs oīa ossa eoꝝ: vnū ex his nō cōtereẞ. Mors peccatoꝝ pessima: ⁊ qui oderūt iustū delinquēt. Redimet dñs aīmas seruorum suorum: et non delinquēt om̄es qui sperant in eo. Gloria. an. Rectos decet collaudatio. an. Expugna. ps. xxxiiij.

Iudica dñe nocētes me: expugna īpugnātes me. Apphēde arma ⁊ scutū: ⁊ exurge in adiutoriū mihi. Effūde frameā ⁊ conclude aduersus eos qui persequūtur me: dic anime mee salus tua ego sū. Confūdantur et reuereātur: querētes aīam meam. Auertanẞ retrorsum et confundātur: cogitātes mihi mala. Fiant tanq̄ puluis āte faciem venti: ⁊ angelus dñi coartans eos. Fiat via illoꝝ tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus dñi p̄sequēs eos. Qm̄ gratis abscōderūt mihi: īteritū laquei sui: sup vacue exp̄brauerūt aīam meā. Ueniat illi laque⁹ quē ignorat: ⁊ captio quā abscōdit app̄hendat eū: ⁊ i laqueū cadat in ip̄m. Aīma aūt mea exultabit in dño: ⁊ delectabitur sup salutari suo. Oīa ossa mea dicēt: dñe quis similis tibi. Eripiēs inopē de manu fortioꝝ eius: egenū et pauperē a diripiētibus eū. Surgētes testes iīqui: q̄ ignorabam interrogabāt me. Retribuebant mihi mala p̄ bonis sterilitatē aīe mee. Ego autē cū mihi molesti essent:

induebar cilicio. Humiliabã in ieiunio aiam meã: et oratio mea in sinu meo cõuertet. Quasi proximũ quasi frem nostrũ sic complacebã: quasi lugẽs ꝛ cõtristatus sic hũiliabar. Et aduersum me letati sũt ꝛ cõuenerũt: cõgregata sũt sup me flagella ꝛ ignoraui. Dissipati sũt nec cõpuncti tẽtauerũt me subsãnauerũt me subsãnatiõe: frenduerũt sup me dentibꝰ suis. Dñe qñ respicies restitue aiam meã a malignitate eoꝝ: a leonibꝰ vnicã meã. Cõfitebor tibi in ecclesia magna: in pplo graui laudabo te. Nõ supergaudeãt mihi qui aduersant mihi iique: qui oderũt me gratis ꝛ ãnuũt oculis. Qm̃ mihi quidẽ pacifice loqbant: ꝛ in iracũdia terre loqntes dolos cogitabãt. Et dilatauerunt sup me os suũ: dixerũt euge euge viderũt oculi nr̃i. Vidisti dñe ne sileas: domine ne discedas a me. Exurge ꝛ intẽde iudicio meo deus meꝰ: et dñs meus in causam meam. Iudica me secundũ iusticiã tuã dñe deꝰ meus: ꝛ non supgaudeãt mihi. Nõ dicant in cordibus suis euge euge anime nostre: nec dicãt deuorabimꝰ eũ. Erubescãt ꝛ reuereant simul: q̃ gratulant malis meis. Induãtur cõfusiõe et reuerẽtia: qui maligna loquũtur sup me. Exultẽt ꝛ letent q volũt iusticiã meã: ꝛ dicant semp magnificet dñs q̃ volũt pacẽ serui eius. Et lingua mea meditabit iusticiã tuam: tota die laudẽ tuam.

[Ps. xxxv

Dixit iniustꝰ vt delinquat in semetipo: non est timor dei añ oculos eius. Qm̃ dolose egit in cõspcũ eiꝰ: vt ueniat iniquitas eiꝰ ad odiũ. Uerba oris eiꝰ iniqtas ꝛ dolus: noluit intelligere vt bene ageret. Iniquitatẽ meditatꝰ est in cubili suo astitit omĩ vie nõ bone: maliciã aũt nõ odiuit. Dñe in celo mĩa tua: et vitas tua vsq; ad nubes. Iusticia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa. Hoies et iumenta saluabis dñe: quẽadmodũ mltiplicasti misericordiã tuã deꝰ. Filij autẽ hoim in tegmine alaꝝ tuaꝝ sperabũt. Inebriabũtur ab vbertate domꝰ tue: ꝛ torrẽte voluptatis tue potabis eos. Qm̃ apud te est fons vite: ꝛ in lumine tuo videbimus lumen. Pretẽde miam tuã sciẽtibus te: ꝛ iusticiaꝫ tuã his q̃ recto sũt corde. Non veniat mihi pes supbie: ꝛ manꝰ pctõꝛ nõ moueat me. Ibi ceciderũt q̃ opant iniqtatẽ: expulsi sunt nec potuerũt stare. Glia. an

Expugna impugnãtes me.
an. Reuela. ps. xxxvi.
NOli emulari ĩ malignã tib⁹: neq3 zelaueris facietes iniq̃tatẽ. Qm̃ tanq̃ fenũ velocit̃ arescẽt: ⁊ q̃admodũ olera herbar̃ cito decidẽt Spera in dño ⁊ fac bonitatẽ: et inhabita terrã ⁊ pasceris in diuitijs ei⁹. Delectare ĩ dño: ⁊ dabit tibi petitiões cordis tui. Reuela dño viã tuã ⁊ spera in eo: et ipe faciet. Et educet quasi lumẽ iusticiã tuã: ⁊ iudiciũ tuũ tanq̃ meridiem subdit⁹ esto dño ⁊ ora eũ. Noli emulari in eo q̃ ꝓsperat̃ in via sua: ⁊ in hoĩe faciẽte iniusticias. Desine ab ira ⁊ derelinque furorez: noli emulari vt maligneris. Qm̃ qui malignãtur ext̃miabũtur: sustinẽtes aũt dñm ipi hereditabũt terram. Et adhuc pusillum ⁊ nõ erit peccator: ⁊ queres locũ eius ⁊ nõ inuenies. Mansueti aũt hereditabũt terrã: ⁊ delectabũtur in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustũ: ⁊ stridebit super eũ dentib⁹ suis. Dñs autẽ irridebit eũ: qm̃ prospicit q̃ veniat dies eius. Gladiuz euaginauerunt peccatores: intenderũt arcũ suũ. Ut decipiant pauperẽ ⁊ inopez: vt trucident rectos corde. Gladius eor̃ intret in corda ipsorũ: ⁊ arcus eor̃ cõfringatur Melius est modicũ iusto: super diuicias peccator̃ m̃ltas. Qm̃ brachia pctõrũ cõterẽt̃ cõfirmat aũt iustos domin⁹. Nouit dñs dies imaculatorũ: et hereditas eor̃ inet̃nũ erit. Non ꝯfũdent̃ in tempore malo: ⁊ in diebus famis saturabũt̃. q2 pctõres peribũt Inimici vero dñi mox honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficiẽtes q̃admodũ fum⁹ deficient Mutuabitur peccator et nõ soluet: iustus aũt miseret̃ ⁊ retribuet. Quia benedicẽtes ei hereditabũt terrã: maledicẽtes aũt ei disperibũt Apud dñz gressus hominis dirigent̃: ⁊ viã ei⁹ volet. Cum ceciderit nõ collidet̃: q2 dñs supponit manũ suã. Iunior fui eteñ senui: et non vidi iustũ derelictũ nec semen eius querẽs panẽ. Tota die miseretur et cõmodat: et semẽ illius in benedictione erit. Declina a malo et fac bonũ: et inhabita in seculum sc̃li. Q2 dñs amat iudiciũ ⁊ non derelinquet sctõs suos: inet̃num ꝯseruabũtur. Iniusti puniẽtur: et semen impiorum peribit. Iusti autez hereditabũt terrã: et inhabitabũt in seculũ seculi sup eã. Os iusti meditabitur sapiẽtiã: et lingua eius loquetur iudiciuz. Lex

dei eius in corde ipsius: ꝛ nō supplantabunt gressus ei⁹. Cōsiderat pctōꝛ iustū: ꝛ querit mortificare eū. Dn̄s aūt non derelinquet eū in manibus eius: nec dānabit eū cū iudicabit illi. Expecta dn̄m ꝛ custodi viā eius: ꝛ exaltabit te vt hereditate capias terrā: cū perierit pctōꝛes videbis. Uidi ipiū superexaltatum: ꝛ eleuatū sicut cedros libani. Et transiui ꝛ ecce nō erat: quesiui eū ꝛ nō est iuētus locus eius. Custodi innocentiā et vide equitatē: quia sūt reliquie homini pacifico. Iniusti aūt disperibūt: simul reliquie impioꝝ interibunt. Salus aūt iustoꝝ a dn̄o: ꝛ protectoꝛ eoꝝ in tempoꝛe tribulationis. Et adiuuabit eos dn̄s et liberabit eos et eruet eos a peccatoꝛibus ꝛ saluabit eos: quia sperauerunt in eo. ps. xxxvij.

Domine ne ī furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ in ira tua coꝛripias me. Quoniaꝫ sagitte tue infixe sunt mihi: ꝛ cōfirmasti super me manū tuā. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: nō est pax ossibus meis a facie peccatoꝝ meoꝝ. Quoniam iniquitates mee supgresse sunt caput meū: ꝛ sicut onus graue grauate sūt sup me. Putruerūt ꝛ coꝛrupte sūt cicatrices mee: a facie insipiētie mee. Miser factus sū ꝛ curuatus sū vsqꝫ in finē: tota die contristatus ingrediebar. Qm̄ lūbi mei impleti sunt illusionibus: ꝛ non est sanitas in carne mea. Afflictus sum ꝛ humiliatus sū nimis: rugiebam a gemitu coꝛdis mei. Dn̄e ante te om̄e desideriū meū: ꝛ gemit⁹ meus a te nō est abscōditus. Coꝛ meū cōturbatum est dereliquit me virtus mea et lumen oculoꝝ meoꝛum ꝛ ipm̄ non est mecū. Amici mei ꝛ ꝓximi mei aduersū me appꝛopinquerunt ꝛ steterunt. Et qui iuxta me erant de lōge steterūt: ꝛ vim faciebant q̄ querebāt aīam meā. Et qui inquirebāt mala mihi locuti sūt vanitates: ꝛ dolos tota die meditabantur. Ego autē tanq̄ surdus nō audiebā: et sicut mut⁹ nō aperiēs os suum. Et factus sū sicut hō nō audiēs: ꝛ non habēs ī oꝛe suo redargutōes. Qm̄ in te dn̄e speraui: tu exaudies me dn̄e deus meus. Quia dixi nequādo supgaudeant mihi inimici mei: ꝛ dū cōmouent pedes mei super me magna locuti sunt. Qm̄ ego ī flagella paratus sū: et doloꝛ meus in cōspectu meo semꝑ. Qm̄ iniquitatē meaꝫ

annūciabo: et cogitabo pro pctō meo. Inimici autē mei viuūt: ⁊ ɔfirmati sūt sup me: ⁊ multiplicati sūt q̄ oderunt me iniq̄. Qui retribuūt mala pro bonis detrahebāt mihi: qm̄ sequebar bonitatem. Ne derelinq̄s me dn̄e deus me⁹ ne discesseris a me. Intende i adiutoriū meū: dn̄e de⁹ salutis mee. Gloria. an. Reuela dn̄o viā tuā. ℣. Dn̄e in celo mia tua. Et veritas tua vsq̄ ad nubes. Ante lau ℣. Fiat mia tua dn̄e sup nos Quēadmodū sperauim⁹ in te. In laudibus. ps. l.

Miserere mei de⁹ ꝫm magnā miam tuā. Et ꝫm multitudinē miserationum tuarū: dele iniquitatē meā. Amplius laua me ab iniquitate mea: ⁊ a pctō meo munda me. Qm̄ iniq̄tatē meam ego cognosco: ⁊ pctm̄ meuꝫ cōtra me est semp. Tibi soli peccaui et malū corā te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis: ⁊ vincas cum iudicaris. Ecce eni in iniquitatib⁹ ɔceptus sū: ⁊ in pctis ɔcepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti: incerta ⁊ occulta sapiētie tue manifesta sti michi. Asperges me dn̄e ysopo ⁊ mundabor: lauabis me ⁊ super niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ letitiā: ⁊ exultabūt ossa humiliata. Auerte faciē tuā a pctis meis: ⁊ om̄s iniq̄tates meas dele. Cor mūdū crea in me deus: spm̄ rectū inoua in visceribus meis. Ne piicias me a facie tua: ⁊ spm̄ scm̄ tuū ne auferas a me. Redde mihi letitiā salutaris tui: ⁊ spū pncipali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertent. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuam. Dn̄e labia mea aperies: ⁊ os meū annūciabit laudē tuā. Qm̄ si voluisses sacrificium dedissem vtiq̄ olocaustis nō delectaberis. Sacrificiū deo spūs cōtribulat⁹ cor contritū ⁊ humiliatū deus non despicies. Benigne fac dn̄e in bona volūtate tua syō: vt edificent muri hierusalem. Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblatōes ⁊ olocausta tūc iponēt sup altare tuū vitulos. ā. Miserē mei de⁹. an. Intellige clamorē meū dn̄e p. Uerba mea. ā. De⁹ deus me⁹ ad te de luce vigilo. ps. Idē. an. Cōuersus. Cāticū.

Confitebor tibi dn̄e qm̄ iratus es mihi conuersus est furor tuus ⁊ consolatus es me. Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam

et non timebo. Quia fortitudo mea et laus mea dñs: et fact⁹ est mihi in salutē. Haurietis aquas in gaudio de fōtibus saluatoris: et dicetis in illa die ɔfitemini dño et inuocate nomē eius. Notas facite in ppłis adinuētiōes eius: memēto-te qm̄ excelsū est nomē eius. Cātate dño qm̄ magnifice fecit: ānūciate hoc in vniuersa terra. Exulta et lauda habitatio syon: qr magn⁹ in medio tui scīūs israel. Gloria. an. Cōuersus est furor tuus dñe et ɔsolat⁹ es me. ā. Laudate dñm de celis. ps. Idez. Hy⁹. Splēdor patrie glorie de luce lucē pferēs lux lucis et fōs lumīs dies diē illuminans. Verusq; sol illābere micās nitore ppeti iubarq; scti spiritus īfūde nr̄is sensib⁹. Votis vocem⁹ te prēm prēz phēnis glorie patrē potētis grē culpā relliget lubricā. Informet actus strenuos dētē retūdat iuidi casus secundet aspos donet gerēdi grām. Mētē gubernet et regat casto fideli corpe fides calore ferueat fraudis venena nesciat. Christusq; nobis sit cib⁹ potusq; noster sit fides leti bibamus sobrie ebrietatē spūs. Letus dies hic transeat pudor sit vt diluculū fides velut meridies crepusculū mēs nesciat. Aurora cursus pvehit aurora totus pdeat in prē totus fili⁹ et tot⁹ in verbo pater. Deo prī sit glīa. Cp̄. dñice. v̄. Repleti sumus mane mīa tua. Exultauimus et delectati sum⁹ ī oib⁹ dieb⁹ nr̄is. Ad bn̄⁹ an. Bñdict⁹ dñs de⁹ israel. Pces Kyrieleysō. iij. Christe el. iij. Kyriel. iij. Pater nr̄. Et ne nos. Sed libera. Ego dixi dñe miserere mei. Sana aīam meā qr peccaui tibi. Oremus p oi gradu ecclesie Sacerdotes tui induant iusticiam et sancti tui exultent. Pro pastore nr̄o. Dñs cōseruet eū et viuificet eū et beatū faciat eū ī terra et nō tradat eū in aīmam inimicoꝝ eius. Pro rege nr̄o Dñe saluū fac regē et ex. nos ī die q̄ īuo. te. Pro cūcto pplō xp̄ano. Saluū fac pplm̄ tuū dñe et benedic hereditati tue et rege eos et extolle illos vsq; in eternū. Pro pace et stabilitate ecclesie. Fiat pax in virtute tua et abūdantia in turribus tuis Pro fructib⁹ terre. Dñs dabit benignitatē et terra nostra dabit fructū suum. Pro fratrib⁹ et sororib⁹ nr̄is. Propter fratres meos et primos meos loq̄bar pacē de te. Ppt domū dñi dei nr̄i q̄siui bona tibi. Pro nobismetipsis. Fi

at mia tua dñe sup nos quē-
admodū sperauimus in te.
Pro iter agētib⁹. O dñe sal
uū me fac o dñe bn̄ psperare
bn̄dict⁹ q̄ vētur⁹ es i noīe dñi
Pro fidelib⁹ nauigātib⁹ Ex
audi nos deus salutaris nr̄
spes oīm finiū terre ꝛ i mari
longe. Pro discordantibus
Pax dei q̄ exuperat oēm sē-
sum custodiat corda ꝛ corpa
eoꝝ in pace. Pro aduersāti-
bus ꝛ calūniātib⁹ nos. Dñe
iesu xp̄e ne statuas illis hoc
pctm̄ q2 nesciūt quid faciūt
Pro penitētib⁹. Cōuertere
dñe vsq̄quo ꝛ depcabilis esto
sup seruos tuos. Pro oibus
nobis bona faciētib⁹. Retri
butor oīm bonoꝝ deus retri
buere dignare oibus nobis
bona faciētibus pp̄ter nom̄
tuū vitā eternā. Pro ifirmis
ꝛ captiuis. Mitte eis dñe v-
bū tuū ꝛ sana eos de interi-
tiōib⁹ eoꝝ. Et p cūctis fide-
lib⁹ defūctꝭ. Requiē eternā
dona eis dñe ꝛ lux ppetua lu
ceat eis. Requiescāt i pace.
Amē. Pro pctis ꝛ negligē-
tijs nr̄is. Dñe ne memineris
iniq̄tatū nr̄aꝝ āntiquaꝝ cito
āticipēt nos mīe tue q2 pau
peres facti sum⁹ nimis Ad-
iuua nos deus salutaris nr̄.
Et pp̄ter gloriā noīs tui do-
mine libera nos ꝛ ppici⁹ esto
pctis nr̄is pp̄ter nomē tuū.

Pro fratrib⁹ nostris absēti-
bus. Saluos fac seruos tuos
deus me⁹ sperātes i te. Mit
te eis dñe auxiliū de scō. Et
de syon tuere eos. Dñe de⁹
virtutū cōuerte nos. Et ostē
de faciē tuā ꝛ salui erim⁹. p̄.
Miserere. Collctā de dñica.
Suffr. ¶ Feria. iiij. Inuita.
Regē magnū dñm. Uenite
adorem⁹. p̄. Uenite. In no-
cturno. ā. Ut non delinquā.

Dixi custo [ps. xxxviij.
diā vias meas: vt non
delinquā in lingua mea Po
sui ori meo custodiā: cum ꝯsi
steret pctōr aduersum me.
Obmutui ꝛ humiliat⁹ sū ꝛ si
lui a bonis: ꝛ dolor me⁹ reno
uatus est. Cōcaluit cor meū
itra me: ꝛ i meditatiōe mea
exardescet ignis. Locutus
sum in lingua mea: notū fac
mihi dñe finē meū. Et nūeꝝ
dieꝝ meoꝝ q̄s est vt sciā: q̄d
desit mihi. Ecce mensurabi
les posuisti dies meos: ꝛ sub
stātia mea tāq̄ nihilū añ te.
Ueruntn̄ vniuersa vanitas
oīs homo viuēs. Uerūtn̄ in
imagine ptrāsit hō: sed ꝛ fru
stra cōturbat. Thesaurizat
ꝛ ignorat: cui ꝯgregabit ea
Et nūc q̄ ē expectatio mea
nōne dñs: ꝛ substantia mea
apud te est. Ab omib⁹ iniq̄-
tatib⁹ meis erue me: oꝓpro-
briū isipiēti dedisti me. Ob

mutui ꝛ nõ aperuisti os meũ quoniam tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitudie man⁹ tue ego defeci i increpatiõib⁹: ꝓpter iniq̃tatẽ corripuisti hoĩez. Et tabescere fecisti sicut araneã aiam ei⁹: verũtñ vane ꝯturbat̃ oĩs hõ. Exaudi orõem meã dñe ꝛ depcatiõez meã: aurib⁹ ꝑcipe lacrimas meas. Ne sileas qm̃ aduena ego sũ apud te: ꝛ peregrinus sicut oẽs pr̃es mei. Remitte michi vt refrigerer priusq̃ abeam: et amplius non ero. ps. xxxix.

Expectãs expectaui dominũ: ꝛ intendit mihi. Et exaudiuit p̃ces meas et eduxit me de lacu miserie: et de luto fec. Et statuit supra petram pedes meos: ꝛ direxit gressus meos. Et imisit in os meũ canticũ nouũ: carmẽ deo nr̃o. Videbũt multi et timebũt: ꝛ sperabũt i dño. Beatus vir cui⁹ est nomẽ dñi spes ei⁹: et nõ respexit in vanitates et insanias falsas. Multa fecisti tu dñe de⁹ me⁹ mirabilia tua: ꝛ cogitationib⁹ tuis nõ ẽ qui similis sit tibi. Annũciaui et locut⁹ sũ: multiplicati sũt sup̱ numerũ. Sacrificiũ ꝛ oblationẽ noluisti: aures autẽ ꝑfecisti mihi. Holocaustũ ꝛ pro pcc̃õ non postulasti: tũc dixi ecce vẽio. In capite libri scriptum est de me vt facerem volũtatem tuã de⁹ meus volui: ꝛ legẽ tuam in medio cordis mei. Annũciaui iusticiã tuã in ecclesia magna: ecce labia mea nõ prohibebo domie tu scisti. Iusticiã tuã non abscõdi in corde meo: veritatẽ tuã et salutare tuũ dixi. Nõ abscõdi miam tuã ꝛ veritatem tuã: a cõsilio multo. Tu autez dñe ne longe facias miseratiões tuas a me: mia tua ꝛ veritas tua sẽp̱ susceperũt me. Quoniã circundederũt me mala quorũ nõ est numer⁹: cõp̱hẽderũt me iniq̃tates mee ꝛ nõ potui vt viderẽ. Multiplicate sũt super capillos capitis mei: ꝛ cor meum dereliquit me. Cõplaceat tibi domine vt eruas me: dñe ad adiuuãdũ me respice. Confũdãtur et reuereant̃ simul q̃ querũt aiam meã: vt auferant eam. Cõuertant̃ retrorsũ et reuereãtur: qui volũt mihi mala. Ferãt cõfestim confusionez suã: q̃ dicũt mihi euge euge. Exultẽt ꝛ letẽtur sup̱ te oẽs q̃rentes te. ꝛ dicãt semp̱ magnificet̃ dñs: qui diligũt salutare tuũ. Ego aũt mẽdic⁹ sũ et pauper: dñs sollicit⁹ est mei. Adiutor me⁹ ꝛ ꝓtector me⁹ tu es: de⁹ me⁹ ne tarda uer. Gl̃ia pr̃i. An. Et nõ de-

linguā ī ligua mea. ā. Sana

[ps. xl.

Beatus qui intelligit sup egenum et pauperē: in die mala liberauit eū dn̄s. Dn̄s ꝯseruet eū ꝛ viuificet eū ꝛ beatū faciat eū in terra: ꝛ nō tradat eū in aīam inimicoꝝ ei⁹. Dn̄s opē ferat illi sup lectū dolorꝭ ei⁹: vniuersū stratū ei⁹ versasti ī infirmitate ei⁹. Ego dixi dn̄e miserere mei: sana aīaꝫ meā q: peccaui tibi. Inimici mei dixerūt mala mihi: quā do morietur ꝛ peribit nomē eius. Et si ingrediebatur vt videret vana loquebat: cor eius ꝯgregabit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras: et loquebatur in idipꝫ. Aduersum me susurrabāt oēs inimici mei: aduersum me cogitabāt mala mihi. Uerbū iniquū ꝯstituerūt adversū me: nūqd q̄ dormit nō adiciet vt resurgat. Etenī homo pacis mee ī quo speraui: qui edebat pāes meos magnificauit super me supplātationem. Tu aūt dn̄e miserē mei ꝛ resuscita me: et retribuam eis. In hoc cognoui qm̄ voluisti me: qm̄ nō gaudebit inimic⁹ me⁹ super me. Me aūt propt innocentiam suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo ineternum. Benedictus dominus deus israel: a seculo ꝛ in seculum fiat fiat.

ps. xli.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū: quādo veniā ꝛ apparebo ante faciē dei. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac nocte: duꝫ dicit mihi quotidie vbi est deus tuus. Hec recordat⁹ sum et effudi in me animā meam qm̄ transibo in locū tabernaculi admirabilis vsqꝫ ad domū dei. In voce exultatiōis et confessionis: sonus epulātis. Quare tristis es anima mea: et quare cōturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: salutare vult⁹ mei ꝛ deus meus. Ad me ipsum anima mea ꝯturbata est propterea memor ero tui de terra iordāis: ꝛ hermonīj a mōte modico. Abyssus abyssū inuocat: ī voce catharactarū tuarū. Omnia excelsa tua et fluctus tui: super me transierunt. In die mādauit domin⁹ misericordiā suā: ꝛ nocte canticū eius. Apud me oratio deo vite mee: dicā deo susceptor meus es. Quare oblitus es mei ꝛ quare cōtristatus incedo: dū affligit me inimicus. Dum cōfringuntur ossa mea exprobrauerūt mihi: q̄ tribulāt me inimici mei

Dũ dicũt mihi per singulos dies vbi est deus tuus quare tristis es aĩma mea: et quare cõturbas me. Spa in deo qm̃ adhuc cõfitebor illi: salutare vult⁹ mei ⁊ deus meus. Glia pri. ã. Sana dñe aĩam meã qꝛ peccaui tibi. ps. xliij.

Deus aurib⁹ nr̃is audiuimus: pr̃es nr̃i ãnũciauerũt nobis. Opus qđ opatus es in dieb⁹ eoꝝ: ⁊ ĩ dieb⁹ antiquis. Man⁹ tua gentes dispdidit ⁊ plantasti eos: afflixisti pplos ⁊ expulisti eos. Nec eniꝫ in gladio suo possederũt terrã: ⁊ brachiũ eoꝛuꝫ nõ saluabit eos. Sed dextra tua ⁊ brachiũ tuũ ⁊ illuminatio vult⁹ tui: qm̃ cõplacuisti ĩ eis. Tu es ĩpe rex me⁹ ⁊ deus me⁹: q̃ mãdas salutes iacob. In te ĩimicos nostros vẽtilabim⁹ coꝛnu: et ĩ noĩe tuo spernemus insurgẽtes in nobis. Non enĩ in arcu meo sperabo: et gladi⁹ meus nõ saluabit me. Saluasti eniꝫ nos de affligẽtibus nos: et odiẽtes nos cõfudisti. In deo laudabimur tota die: ⁊ in noĩe tuo cõfitebimĩ tibi in seculũ. Nũc aũt repulisti ⁊ cõfudisti nos: et nõ egredieris deus in virtutib⁹ nostrꝭ. Auertisti nos retroꝛsũ post ĩimicos nr̃os: et q̃ oderũt nos diripiebant sibi. Dedisti nos tanq̃ oues escarũ: ⁊ in gentib⁹ dispsisti nos. Vẽdidisti populũ tuuꝫ sine pcio: ⁊ nõ fuit multitudo in cõmutatiõib⁹ eoꝝ. Posuisti nos obpꝛobriũ vicinis nostris: subsãnatiõem ⁊ derisuꝫ his qui ĩ circuitu nostro sũt. Posuisti nos ĩ similitudineꝫ gẽtib⁹: cõmotiõem capitis ĩ populis. Tota die verecũdia mea cõtra me est: ⁊ ꝯfusio faciei mee cooperuit me. A voce exprobrãtis ⁊ obloq̃ntis: a facie ĩimici ⁊ psequẽtis. Hec oĩa venerũt sup nos nec obliti sum⁹ te: ⁊ ĩiq̃ nõ egimus in testamẽto tuo. Et nõ recessit retro coꝛ nostrũ: et declinasti semitas nostras a via tua. Qm̃ humiliasti nos ĩ loco afflictiõis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortis. Si obliti sumus nomẽ dei nostri: ⁊ si expãdim⁹ man⁹ nostras ad deũ alienũ. Nõne deus reqret ista: ĩpe eñ nouit abscõdita cordis. Qm̃ ppter te mortificamĩ tota die: estimati sum⁹ sicut oues occisiõis. Exurge quare obdoꝛmis dñe: exurge et ne repellas ĩ finẽ. Quare faciẽ tuã auertis: obliuisceris inopie nostre ⁊ tribulatiõis nr̃e. Qm̃ humiliata est ĩ puluere aĩa nr̃a: ꝯglutinat⁹ est in terra vẽter nr̃. Exurge dñe adiuua nos: ⁊ redime nos ppter nomen tuum. ps. xliiij.

Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis. Speciosus forma pre filijs hominum: diffusa est gratia in labijs tuis propterea benedixit te deus ineternum. Accingere gladio tuo super femur tuum: potentissime. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam: et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute populi sub te cadent: in corda inimicorum regis. Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem: propterea vnxitte deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis. Mirra et gutta et cassia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate. Audi filia et vide et inclina aurem tuam: et obliuiscere populum tuum et domum patris tui. Et concupiscet rex decorem tuum quoniam ipse est dominus deus tuus: et adorabunt eum. Et filie tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis. Omnis gloria eius filie regis abintus in fimbrijs aureis: circumamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi. Afferentur in leticia et exultatione: adducentur in templum regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram. Memores erunt nominis tui domine: in omni generatione et generationem. Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: et in seculum seculi. Gloria

an. Eructauit cor meum verbum bonum. an. Adiutor. ps. xlv.

Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt nos nimis. Propterea non timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris. Sonuerunt et turbate sunt aque eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus. Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo. Conturbate sunt gentes et inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra. Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob. Venite et videte opera domini: que posuit prodigia super terram: auferens bella vsque ad finem terre. Arcum conteret et confringet arma: et scuta comburet igni. Vacate et videte quoniam ego sum deus:

exaltabor in gentibꝰ ⁊ exal-
tabor in terra. Dñs virtutū
nobiscū: susceptor noster de-
us iacob. psalmus. xlvi.

Omnes gentes plaudite
manibꝰ: iubilate deo in
voce exultationis. Qm̄ dñs
excelsus terribilis: rex ma-
gnus sup̱ oēm terrā. Subie-
cit poplos nobis: ⁊ gētes sub
pedibꝰ nr̄is. Elegit nobis he
reditatē suā: spem iacob quē
dilexit. Ascēdit deꝰ in iubilo
et dñs in voce tube. Psallite
deo nr̄o psallite: psallite regi
nr̄o psallite. Qm̄ rex oīs ter-
re deꝰ: psallite sapiēter. Re-
gnabit deꝰ sup̱ gētes: deꝰ se-
det sup̱ sedē sctām suā. Prin
cipes poplorꝝ cōgregati sūt
cū deo abrahā: qm̄ dij fortes
terre vehemēter eleuati sūt.
Gloria. an. Adiutor in tribula
tiōibꝰ. an. Auribꝰ. ps. xlvij.

Magnus dñs ⁊ laudabi
lis nimis: in ciuitate dī
nostri in monte sancto eius.
Fūdatur exultatiōe vniuer
se terre: mons syō latera aq-
lonis ciuitas regis magni.
Deꝰ in domibꝰ eiꝰ cognosce-
tur: cū suscipiet eā. Qm̄ ecce
reges cōgregati sūt: cōuene
rūt in vnū. Ipi vidētes sic ad
mirati sūt ꝯturbati sūt ꝯmo-
ti sūt: tremor appꝑhendit eos
Ibi dolores vt parturiētꝭ: in
spiritu vehemēti cōteres na-
ues tharsis. Sicut audiuimꝰ
sic vidimꝰ in ciuitate dñi vtu
tū in ciuitate dei nr̄i: dñs fū
dauit eā in etn̄ū. Suscepimꝰ
deꝰ mīam tuā: in medio tem
pli tui. Scd̄m nomē tuū deꝰ
sic ⁊ laus tua in fines tre: iu-
sticia plena est dextera tua.
Letet mons syō ⁊ exultēt fi-
lie iude: ꝓpt̄ iudicia tua dñe
Circūdate syon ⁊ ꝯplectimi
ni eā: narrate in turribꝰ eius
Ponite corda vr̄a in virtute
eiꝰ: ⁊ distribuite domos eius
vt enarretꝭ in ꝓgenie altera
Qm̄ hic est deꝰ deꝰ nr̄ in eter-
nū: ⁊ in sclm̄ seculi ipe reget
nos in secula. ps. xlviij.

Audite hec oīs gētes:
auribꝰ ꝑcipite oēs q̄ ha
bitatis orbē. Quiqꝫ terrige-
ne ⁊ filij hoim: simul in vnuꝫ
diues ⁊ paup̱. Os meū loque
tur sapiētiā: ⁊ meditatio cor
dis mei prudētiā. Inclīabo
in parabolā aurē meā: aperi
am in psalterio ꝓpositioneꝫ
meā. Cur timebo in die ma-
la: iniqtas calcanei mei circū
dabit me. Qui cōfidūt in vir
tute sua: ⁊ in multitudīe diui
ciarꝝ suarꝝ gloriantr̄. Frater
nō redimet redimet hō: non
dabit deo placationē suam.
Et p̄ciū redēptionis anime
sue: ⁊ laborabit in etn̄ū et vi-
uet adhuc i finē. Nō videbit
interitū cū viderit sapientes

moriētes: simul insipiēs et stul tus peribūt. Et relinquēt alie nis diuicias suas: et sepulcra eorum domus illorum in eternū. Tabernacula eorum in pgenie et pgenie: vocauerūt noīa sua in terris suis. Homo cū in honore esset nō intellexit: cōparatus ē iumētis insipiētibus et similis factus est illis. Hec via illorum scādalū ipis: et postea in ore suo cōplacebūt. Sicut oues in inferno positi sūt: mors depascet eos. Et dñabunt eorum iusti in matutino: et auxiliū eorū veterascet in inferno a gloria eorum. Verūtamē deus redimet aīam meā de manu inferi: cū acceperit me. Ne timueris cū diues factus fuerit hō: et cū multiplicata fuerit gloria domus eius. Quoniam cum interierit nō sumet oīa: neqz descēdet cū eo gloria eius. Quia anima eius in vita ipsius bndicetur: cōfitebitur tibi cū bñfeceris ei. Introibit vsqz in pgenies patrū suorum: et vsqz in eternū nō videbit lumen. Homo cū in honore esset non intellexit: cōparatus est iumētis insipientibus et similis factus est illis. Gloria patri. a. Auribus pcipite qui habitatis orbē.

an. Deus deorum. ps. xlix

Deus deorum dñs locutus ē: et vocauit terrā. A solis ortu vsqz ad occasum: ex syon species decoris eius. Deus manifeste veniet: deus nr et nō silebit. Ignis in cōspectū eius exardescet: et in circuitu eius tē pestas valida. Aduocauit celum de sursum: et terrā discernere populum suū. Congregate illi sctōs eius: qui ordinant testamētum eius super sacrificia. Et annūciabunt celi iusticiā eius: quoniā deus iudex est. Audi populus meus et loquar israel: et testificabor tibi deus deus tuus ego sum. Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autē tua in cōspcū meo sūt semper. Nō accipiā de domo tua vitulos: neqz de gregibus tuis hircos. Quoniam mee sūt oēs fere siluarū: iumēta in mōtibus et boues. Cognoui omīa volatilia celi: et pulchritudo agri mecū est. Si esuriero non dicā tibi: meus est enim orbis terre: et plenitudo eius. Nūquid mā ducabo carnes thaurorum: aut sāguinē hircorum potabo. Immola deo sacrificium laudis: et redde altissimo vota tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me. Peccatori aūt dixit deus quare tu enarras iusticias meas: et assumis testamētū meū per os tuū. Tu vero odisti disciplinā: et piecisti sermones meos retrorsū. Si videbas

furē currebas cū eo: ⁊ cū adulteris portionē tuam ponebas. Os tuū abūdauit malicia: ⁊ lingua tua ꝯcinnabat dolos. Sedēs aduersus fratrē tuū loq̄baris ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scādalū hec fecisti ⁊ tacui. Existimasti inique ꝙ ero tui similis: arguā te ⁊ statuā ꝯtra faciē tuā. Intelligite hec q̄ obliuiscimini deū: neq̄n rapiat ⁊ nō sit qui eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me ⁊ illic iter quo ostēdā illi salutare dei. ps. li.

Quid gloriaris in malicia: qui potēs es in iniq̄tate. Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolū. Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniquitatē magis ꝙ loq̄ eq̄tatē. Dilexisti oīa verba p̄cipitatiōis lingua dolosa. Propterea deꝰ destruet te in finē euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ radicē tuā de t̄ra viuētiū. Videbūt iusti ⁊ timebūt ⁊ sup eū ridebūt ⁊ dicent: ecce hō q̄ nō posuit deū adiutorē suū. Sed sperauit in multitudine diuitiaꝝ suaꝝ: ⁊ p̄ualuit in vanitate sua. Ego aūt sicut oliua fructifera in domo dei speraui in misericordia dei: i eternū ⁊ in sclm̄ seculi. Cōfitebor tibi in sclm̄ qꝛ fecisti: ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bonū est in cōspectu sctōꝝ tuoꝝ. Gloria. an. Deꝰ deoꝝ dn̄s locutꝰ est. Añ sc. v. Immola deo sacrificiū laudis. Et redde altissimo vota tua. Ante laud. v. Exurge dn̄e adiuua nos. Et libera nos ppt̄ nomē tuū. In lau. a. Scd̄m magnā miam̄ tuam miserere mei deꝰ. p̄. Miserē. an. Salutare. ps. xlii.

Iudica me deus ⁊ discerne causā meā de gēte nō sctā: ab hoīe iniquo ⁊ doloso erue me. Qꝛ tu es deꝰ fortitudo mea: q̄re me repulisti ⁊ q̄re tristis incedo dū affligit me inimicus. Emitte lucē tuam ⁊ veritatē tuā ip̄a me deduxerūt ⁊ adduxerūt i mōtē scm̄ tuū: ⁊ i tabernacula tua. Et itroibo ad altare dei: ad deū q̄ letificat iuuētutē meā. Cōfitebor tibi i cythara deus deꝰ meꝰ: q̄re tristis es aīa mea ⁊ q̄re ꝯturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: salutare vultꝰ mei ⁊ deus meꝰ. an. Salutare vultꝰ mei deꝰ meus. an. Ad te de luce vigilo deꝰ. ps. Deꝰ deꝰ meus. an. Cūctis. Cāticū.

Ego dixi in dimidio dierū meoꝝ: vadā ad portas iferi. Quesiui residuū annoꝝ meoꝝ: dixi nō videbo dn̄m deū i t̄ra viuētiū. Non aspiciā ho

minē vltra: ꝛ habitatorē q̄e-
tis. Generatio mea ablata
est ꝛ ꝯuoluta est a me: q̄si ta
bernaculū pastorū. Precisa
est velut a texente vita mea
dum adhuc ordirer succidit
me de mane vsqꝫ ad vesperā
finies me. Sperabā vsqꝫ ad
mane: q̄si leo sic cōtriuit oīa
ossa mea. De mane vsqꝫ ad
vesperā finies me sicut pul-
lus hyrūdinis sic clamabo:
meditabor vt colūba. Atte-
nuati sūt oculi mei: suspiciē-
tes in excelso. Dn̄e vim pa-
tior respōde ꝓ me q̄d dicam
aut q̄d respōdebit mihi: cū
ipse fecerit. Recogitabo tibi
oēs ānos meos: i amaritudi
ne aīe mee. Dn̄e si sic viuit ꝛ
in talib⁹ vita spūs mei corri-
pies me ꝛ viuificabis me: ec-
ce in pace amaritudo mea a-
marissima. Tu autē eruisti
aīam meā vt nō periret: ꝓieci-
sti post tergū tuū oīa pctā
mea. Qꝛ nō infern⁹ ꝯfitebit
tibi neqꝫ mors laudabit te:
nō expectabūt q̄ descēdūt in
lacū veritatē tuā. Uiuēs vi-
uēs ipe ꝯfitebitur tibi sicut ꝛ
ego hodie pat̄ filijs notā fa-
ciet veritatē tuā. Dn̄e saluū
me fac: ꝛ psalmos nr̄os cāta
bim⁹ cūctis dieb⁹ vite nr̄e in
domo dn̄i. Gloria. A. Cūctis
dieb⁹ vite nr̄e saluos fac nos
dn̄e. A. In excelsis laudate
deū. P. Laudate dn̄z. Hy.

Ales diei nūcius lucem
appinquā p̄cinit nos ex
citator mētiū iā xp̄s ad vitā
vocat. Auferte clamat lectu
los egro sopore desides: ca-
stiqꝫ/ recti/ ac sobrij vigilate
iā sū ꝓxim⁹. Iesū sciam⁹ vo
cibus flētes p̄cātes sobrie in
tēta supplicatio dormire cor
mūdū vetat. Tu xp̄e somnū
discute/ tu rumpe noctis vin
cula/ tu solue pctm̄ vetus no
uūqꝫ lumē ingere. Deo pa-
tri sit gloria. Cp. de dn̄ica. V.
Repleti sumus. Ad bn̄⁹ an.
In domo dauid pueri sui fe-
cit dn̄s redemptionē plebis
sue. Preces ꝛc. vts. ¶ Fe-
ria q̄rta. Inuitat. In manu
tua dn̄e. Om̄es fines terre.
an. Auerte. ps. lij.

Dixit insipiēs in corde
suo: non est deus. Corrupti
sūt ꝛ abomīabiles facti sūt
in iniq̄tatib⁹: nō est q̄ faciat
bonū. De⁹ de celo ꝓspexit
sup filios hoīm: vt videat si
est intelligēs aut req̄rēs deū
Om̄es declinauerūt simul i
utiles facti sūt: nō est qui fa-
ciat bonū nō est vsqꝫ ad vnū.
Nōne sciēt om̄s q̄ operāt̄ ī
quitatē: q̄ deuorāt plebē me
am vt cibū panis. Deum nō
inuocauerunt: illic trepida-
uerunt timore vbi non fuit
timor. Qm̄ de⁹ dissipauit

ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt quoniam deus sprevit eos. Quis dabit ex syon salutare israel cum converterit dominus captivitatem plebis sue exultabit iacob et letabitur israel. Ps. liiij.

Exaudi deus orationem meam et ne despexeris deprecationem meam: intende mihi et exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea et conturbatus sum a voce inimici et a tribulatione peccatoris. Quoniam declinaverunt in me iniquitates: et in ira molesti erant mihi. Cor meum conturbatum est intra me: et formido mortis cecidit super me Timor et tremor venerunt super me: et contexerunt me tenebre Et dixi quis dabit mihi pennas sicut columbe: et volabo et requiescam. Ecce elongavi fugiens: et mansi in solitudine. Expectabam eum qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus et tempestate. Precipita domine et divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas et labor in medio eius et iniusticia. Et non defecit de plateis eius usura et dolus. Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi sustinuissem utique. Et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo. Tu vero homo unanimis: dux meus et notus meus. Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulavimus cum consensu. Veniat mors super illos: et descendant in infernum viventes Quoniam nequicie in habitaculis eorum: in medio eorum. Ego autem ad deum clamavi: et dominus salvavit me. Vespere et mane et meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocem meam. Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum. Exaudiet deus et humiliabit illos qui est ante secula. Non enim est illis commutatio et non timuerunt deum: extendit manum suam in retribuendo. Contaminaverunt testamentum eius divisi sunt ab ira vultus eius: et appropinquavit cor illius. Molliti sunt sermones eius super oleum: et ipsi sunt iacula Iacta super dominum curam tuam et ipse te enutriet: non dabit ineternum fluctuationem iusto. Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus. Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te domine. Gloria patri. An. Avertat dominus captivitatem plebis sue. An. Quoniam. Ps. lv.

Miserere mei deus quoniam conculcavit me homo: to-

ta, die impugnans tribulauit me. Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me. Ab altitudine diei timebo ego vero in te sperabo. In deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo quid faciat michi caro. Tota die verba mea execrabantur aduersum me: omnes cogitationes eorum in malum. Inhabitabunt et abscondent ipsi calcaneum meum obseruabunt. Sicut sustinuerunt animam meam pro nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes. Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Sicut et in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum. In quacunque die inuocauero te ecce cognoui quoniam deus meus es. In deo laudabo verbum in domino laudabo sermonem: in deo speraui non timebo quid faciat mihi homo In me sunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi. Quoniam eripuisti animam meam de morte et pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentium.

Miserere mei [ps. lvi.] deus miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in vmbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas. Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit mihi. Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Misit deus misericordiam suam et veritatem suam: et eripuit animam meam de medio catulorum leonum dormiui conturbatus. Filii hominum dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua. Laqueum parauerunt pedibus meis: et incuruauerunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foueam: et inciderunt in eam. Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam. Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo Confitebor tibi in populis domine: et psalmum dicam tibi in gentibus Quoniam magnificata est vsque ad celos misericordia tua: et vsque ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua. Gloria. an. Quoniam in te confidit anima mea. an. Iuste. ps. lvii.

Si vere vtique iusticiam loquimini: recte iudicate filii hominum. Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniusticias manus vestre concinnant. Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa. Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas. Que non exaudiet vo-

cem incātantiū: et venefici incantātis sapienter. Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonū confringet dominus. Ad nihilū deuenient tāquam aqua decurrēs: intēdit arcū suū donec infirmētur. Sicut cera que fluit auferētur supercecidit ignis et nō viderūt solē. Priusquam intelligerēt spine vestre rānū: sicut viuentes sic in ira absorbet eos. Letabit iustus cū viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine pctōris. Et dicet homo si vtique ē fructus iusto: vtique est deus iudicās eos in terra.

Eripe me de [ps. lviii. inimicis meis deus meus: et ab insurgētibus in me libera me. Eripe me de operātibus iniquitatē: et de viris sanguinū salua me. Quia ecce ceperūt aīam meā: irruerūt in me fortes. Neque iniquitas mea neque pctm̄ meū dn̄e: sine iniquitate cucurri et direxi. Exurge in occursū meū et vide: et tu dn̄e deus virtutū deus israel. Intēde ad visitādas oēs gētes: non miserearis oībus qui operantur iniquitatē. Cōuertētur ad vesperā et famē pacient vt canes et circuibunt ciuitatē. Ecce loquent in ore suo et gladius in labijs eorum: quoniam quis audiuit. Et tu dn̄e deridebis eos: ad nihilū deduces oēs gentes. Fortitudinem meā ad te custodiā: quia tu es deus susceptor meus: deus meus mīa eius preueniet me. Deus ostēdit mihi super inimicos meos ne occidas eos nequādo obliuiscātur populi mei. Disperge illos in virtute tua: et depone eos protector meus dn̄e. Delictū oris eorum sermonē labiorum ipsorum: et comprehendāt in superbia sua. Et de execratiōe et mēdacio: annūciabūtur in consūmatione. In ira cōsūmatiōis et nō erūt: et sciēt quia deus dn̄abit iacob et finiū terre. Cōuertēt ad vesperam et famē patiētur vt canes et circuibūt ciuitatē. Ipsi dispergent ad māducādū: si vero nō fuerit saturati et murmurabūt. Ego āt cātabo fortitudinē tuā: et exaltabo mane misericordiā tuā. Quia factus es susceptor meus: et refugiū meū in die tribulatiōis mee. Adiutor meus tibi psallam quia deus susceptor meus: deus meus misericordia mea. Gloria patri.

an. Iuste iudicate filij hoim.

Deus [an. Da no. ps. lix. repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misertus es nobis. Cōmouisti terrā et cōturbasti eā: sana contritiōes eius quia commota ē. Ostēdisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctiōis. Dedisti metuentibus te significationē: vt fu

giant a facie arcus. Ut libe
rent dilecti tui: saluũ fac dex
tera tua ꝛ exaudi me. Deus
locutus est in sancto suo: le-
tabor ꝛ partibor siccimã ꝛ cõ
uallẽ tabernaculoꝝ metibor
Meus est galaad ꝛ meꝰ ẽ ma
nasses: et effraim fortitudo
capitꝭ mei. Iuda rex meus:
moab olla spei mee. In idu-
meã extẽdã calciamẽtũ me-
um: mihi alienigene subditi
sũt. Quis deducet me in ciui
tatẽ munitã: qs deducet me
vsqꝫ in idumeã. Nõne tu de-
us q repulisti nos: ꝛ nõ egre-
dieris deꝰ in virtutibꝰ nostris
Da nobis auxiliũ de tribula-
tiõe: ꝛ vana salꝰ hoĩs. In deo
faciemꝰ virtutẽ: ꝛ ipse ad ni-
hilũ deducet tribulãtes nos.
Exaudi deꝰ [ps. lx.
depcationẽ meã: inten-
de orõni mee. A finibꝰ terre
ad te clamaui: duꝫ anxiare-
tur cor meũ i petra exaltasti
me. Deduxisti me qꝛ factꝰ es
spes mea: turris fortitudis
a facie inimici. Inhitabo in
tabernacło tuo i secula prote
gari velamẽto alaꝝ tuaruꝫ.
Qm̃ tu deus meus exaudisti
orationẽ meã: dedisti heredi
tatẽ timẽtibꝰ nomẽ tuũ. Di
es super dies regis adiicies
annos eiꝰ vsqꝫ in diẽ genera
tionis ꝛ generationis. Per-
manet inetnũ i cõspectu dei
miãm ꝛ veritatẽ eiꝰ quis req
ret. Sic psalmũ dicã noĩ tuo
in sclm seculi: vt reddã vota
mea de die in diẽ. Gl'ia patri
an. Da nobis auxiliũ de tri-
bulatõe. an. A timore. ps. lxi
Nonne deo subiecta erit
aĩa mea: ab ipo eni sa-
lutare meũ. Nam ꝛ ipe deus
meus et salutaris meꝰ: susce
ptor meꝰ nõ mouebor ã plius
Quousqꝫ irruitis in hominẽ
interficitis vniuersi vos tãqꝫ
parieti inclinato et macerie
depulse. Uerũtamẽ pciũ me
um cogitauerũt repellere cu
curri in siti ore suo benedice
bãt: ꝛ corde suo maledicebãt
Uerũtñ deo subiecta esto a-
nima mea: qm̃ ab ipo patiẽ-
tia mea. Quia ipe deus meꝰ
et saluator meꝰ: adiutor meꝰ
nõ emigrabo. In deo saluta
re meũ ꝛ gloria mea: deꝰ au-
xilij mei ꝛ spes mea in deo ẽ.
Sperate in eo omnis cõgre-
gatio populi effũdite coram
illo corda vestra: deꝰ adiutor
noster inetnũ. Uerũtamen
vani filij hominũ mendaces
filij hominũ in stateris: vt de
cipiãt ipi de vanitate in idip-
sum. Nolite sperare i iniqta
te et rapinas nolite concupi-
scere: diuitie si affluãt nolite
cor apponere. Semel locutꝰ
est deꝰ duo hec audiui: quia
potestas dei est ꝛ tibi domie

mīa q2 tu reddes vnicuiq3 iu
xta opa sua. ps.lxiii.

Exaudi de⁹ orationē me
am cū dep̄cor: a timore
īimici eripe aīam meā. Pro
texisti me a ꝯuētu malignā=
tiū: a multitudine operātiū
iniquitatē. Quia exacuerūt
vt gladiū linguas suas intē
derūt arcū rem amarā vt sa=
gittēt in occult͡ī imaculatū.
Subito sagittabūt eū ⁊ non
timebūt: firmauerūt sibi ser
monē nequā. Narrauerunt
vt abscōderent laqueos: di=
xerūt q̄s videbit eos. Scru=
tati sūt iniq̄tates defecerūt
scrutātes scrutinio Accedet
hō ad cor altū: et exaltabit
deus. Sagitte paruulorum
facte sūt plage eoꝝ: et infir=
mate sūt contra eos lingue
eorū. Conturbati sūt oēs
qui videbāt eos: ⁊ timuit oīs
homo. Et annūciauerūt o=
pera dei: ⁊ facta eius intelle
xerunt. Letabit iust⁹ ī dño
⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabūt
oēs recti corde. Gl'ia. aā. A
timore īimici eripe dñe aīā
meā. an. In ecclus. ps.lxv.

Iubilate deo omīs terra
psalmū dicite nomī ei⁹:
date gloriā laudi eius. Dici
te deo q̄ terribilia sūt opera
tua domine in multitudine
virtutis tue: mētient tibi ii=
mici tui. Omnis terra ado=
ret te ⁊ psallat tibi: psalmū
dicat nomī tuo. Venite ⁊ vi
dete opera dei: terribilis in
cōsilijs sup filios hoīm. Qui
cōuertit mare in aridā ī flu=
mine pertrāsibunt pede: ibi
letabimur in ipso. Qui domi
natur in virtute sua ī eternū
oculi eius super gētes respi=
ciunt: qui exasperāt nō exal
tentur in semetipsis. Bādi=
cite gētes deū nostꝝ: ⁊ audi
tam facite vocē laudis eius.
Qui posuit aīam meā ad vi=
tam: ⁊ nō dedit in cōmotio=
nem pedes meos. Qm̄ pba
sti nos deus igne nos exami
nasti: sicut examinat argē=
tū. Induxisti nos in laqueū
posuisti tribulatiōes ī dorso
nr̄o im posuisti hoīes sup ca=
pita nostra. Trāsiuimus p
ignē ⁊ aquā: et eduxisti nos
in refrigeriū. Introibo ī do=
mū tuam in holocaustis red
dam tibi vota mea: q̄ distin=
xerūt labia mea. Et locutū
est os meum: in tribulatione
mea. Holocausta medulla=
ta offerā tibi cū incenso arie
tum: offeram tibi boues cum
hircis. Venite audite ⁊ nar
rabo oēs q̄ timetis deū quā=
ta fecit anime mee. Ad ipm
ore meo clamaui: ⁊ exultaui
sub lingua mea. Iniquitatē
si aspexi in corde meo nō ex
audiet dñs. Propterea exau=

diuit dñs: ꝛ attẽdit voci dep̃
cationis mee. Bñdict⁹ de⁹ q̇
nõ ãmouit orationẽ meã: et
miam suã a me. ps. lxvij.

Exurgat deus ꝛ dissipẽ-
tur om̃s inimici eius: ꝛ
fugiant qui oderunt eũ a fa
cie eius. Sicut deficit fum⁹
deficiãt sicut fluit cera a fa-
cie ignis: sic pereãt pctõres
a facie dei. Et iusti epulẽtur
ꝛ exultent in cõspectu dei: ꝛ
delectent in letitia. Cãtate
deo psalmũ dicite nomĩ eius
iter facite ei q̇ ascẽdit super
occasũ dñs nomen illi. Exul
tate in conspectu eius turba
bũtur a facie ei⁹ p̃ris orpha
noꝝ: ꝛ iudicis viduarũ. De⁹
in loco sctõ suo: de⁹ q̇ inhabi
tare facit vnius moris in do
mo. Qui educit vinctos ĩ for
titudine similit̃ eos qui ex-
asperãt: qui habitãt in sepul
chris. De⁹ cũ egredereris ĩ
cõspectu populi tui: cũ ꝑtrã-
sieris in deserto. Terra mo
ta est eteni celi distillauerũt
a facie dei sinay: a facie dei
israel. Pluuiã voluntariã se
gregabis de⁹ hereditati tue
ꝛ infirmata est: tu vero ꝑfe-
cisti eam. Animalia tua ha
bitabũt in ea parasti in dul-
cedine tua pauperi de⁹. Do
minus dabit verbũ euãgeli-
zantib⁹ virtute multa. Rex
virtutũ dilecti dilecti: ꝛ spẽi

domus diuidere spolia. Si
dormiatis inter medios cle-
ros pẽne colũbe deargẽtate
ꝛ posteriora dorsi eius ĩ pal-
lore auri. Dũ discernit cele-
stis reges sup̃ eã niue dealba
bunt̃ ĩ selmon: mõs dei mõs
pinguis. Mõs coagulatus
mõs pinguis: vt q̇d suspica-
mĩ mõtes coagulatos. Mõs
in quo bñplacitũ ẽ deo habi
tare in eo: eteni dñs habita-
bit in finẽ. Currus dei decẽ
milib⁹ multiplex milia letã-
tiũ: dñs in eis in syna in scõ.
Ascẽdisti ĩ altũ cepisti capti
uitatẽ: accepisti dona in hoĩ
bus. Eteni nõ credẽtes: ĩha
bitare dñm deũ. Bñdictus
dñs die quotidie: ꝓsꝑeꝝ iter
faciet nobis deus salutariũ
nroꝝ. Deus nr̃ deus saluos
faciẽdi: ꝛ dñi dñi exit⁹ mortis.
Verũtñ de⁹ ꝯfringet capi-
ta ĩimicoꝝ suorũ: verticẽ ca-
pilli ꝑambulãtiũ in delictis
suis. Dixit dñs ex basã con
uertã: cõuertã in ꝓfundum
maris. Ut intinguatur pes
tuus ĩ sãguine: lingua canũ
tuoꝝ ex ĩimicis ab ipo. Ui-
derũt ĩgressus tuos de⁹: in-
gressus dei mei regis mei q̇
est in sancto. Preuenerunt
p̃ncipes cõiũcti psallẽtibus
in medio iuu ẽculaꝝ tympa-
nistriaꝝ. In ecclesiis bñdici
te deo dño: de fontib⁹ israel.

Ibi beniamin adolescẽtulꝰ:
in mẽtis excessu. Principes
iuda duces eoꝝ: pͥncipes za-
bulõ pͥncipes neptalim. Mã
da deꝰ vͥtuti tue: ꝯfirma hoc
deus qđ opatus es in nobis
A tẽplo tuo in hierl̃m: tibi of
ferẽt reges munera. Incre-
pa feras arũdinis cõgrega-
tio tauroꝝ in vaccis poplõꝝ:
vt excludãt eos q̃ ꝓbati sunt
argẽto. Dissipa gẽtes q̃ bel-
la volũt veniẽt legati ex egy-
pto: ethiopia p̃ueniet manꝰ
eiꝰ deo. Regna terre cãtate
deo: psallite dño. Psallite dõ
q̃ ascẽdit sup celũ celi: ad ori
entẽ. Ecce dabit voci sue vo-
cez virtutis: date gloriã deo
sup israel magnificẽtia eiꝰ/
⁊ virtus eiꝰ in nubibꝰ. Mira
bilis deꝰ in scĩs suis: deꝰ isra
el ip̃e dabit virtutẽ ⁊ fortitu-
dinẽ plebi sue: bñdictꝰ deus.
Gl̃ia. an. In ecclesijs bñdici
te deo dño. Añ lec. ℣. Deꝰ vi
tã meã annũciaui tibi. Po-
suisti lachrymas meas ĩ cõ-
spectu tuo. Añ lau. ℣. Exal-
tare sup celos deꝰ. Et super
oẽm terrã gl̃ia tua. In lau. ã
Amplius laua me dñe ab ĩ-
iusticia mea. ps. Miserere.
Te decet hym [p. lxiiij.
nus deꝰ ĩ syõ: ⁊ tibi red
det votũ in hierl̃m. Exaudi
orõnẽ meã: ad te oĩs caro ve
niet. Uerba ĩiquoꝝ p̃ualue
rũt sup nos: ⁊ ĩpietatibꝰ no-
stris tu ꝓpiciaberis. Beatꝰ
quẽ elegisti ⁊ assũpsisti: habi
tabit in atrijs tuis. Replebi
mur ĩ bonis domꝰ tue: scĩm ẽ
tẽplũ tuũ mirabile in eq̃tate
Exaudi nos deꝰ salutaris nr̃
spes oĩm finiũ t̃re et in mari
lõge. Preparãs mõtes ĩ vir-
tute tua accinctꝰ potentia: q̃
ꝯturbas ꝓfũdũ maris sonũ
fluctuũ eiꝰ. Turbabunt gẽ
tes ⁊ timebũt q̃ habitãt t̃mi
nos a signis tuis exitus ma
tutini ⁊ vespe delectabis Ui
sitasti t̃rã ⁊ iebriasti eã: mul
tiplicasti locupletare eã Flu
men dei repletũ ẽ aq̃s para-
sti cibũ illoꝝ: qm̃ ita ẽ ppara
tio eiꝰ. Riuos eius inebriãs
multiplica genimina eiꝰ: in
stillicidijs eiꝰ letabit̃ germi-
nãs. Benedices corone ãni
benignitatis tue: ⁊ cãpi tui
replebũt̃ vbertate. Pingue
scent speciosa deserti: ⁊ exul-
tatiõe colles accingent̃. In
duti sũt arietes ouium: ⁊ val
les abũdabũt frumento cla
mabũt eteñ hymnũ dicent
an. Te decet hymnꝰ deꝰ ĩ sy-
on. ã. Labia mea laudabũt
te in vita mea deꝰ meus. ps.
Ex [Deus deꝰ. ãticũ.
ultauit cor meũ in dño
⁊ exaltatũ est cornu meũ in
dõ meo. Dilatatũ ẽ os meũ
sup inimicos meos: q2 leta-

ta sũ in salutari tuo. Nõ est sctũs vt est dñs neqȝ eni est alius extra te: ⁊ nõ est fortis sicut de⁹ nr̃. Nolite multiplicare loq̇ sublimia gloriãtes. Recedant vetera de ore vr̃o qr de⁹ sciẽtiarũ dñs est ⁊ ipi pparant cogitatiões. Arc⁹ fortiũ superatus ẽ: ⁊ infirmi accincti sũt robore. Repleti ṗus p panib⁹ se locauerũt: ⁊ famelici saturati sũt. Donec sterilis peperit plurimos: et q̃ multos habebat filios ĩfirmata ẽ. Dñs mortificat ⁊ viuificat: deducit ad ĩferos et reducit. Dñs pauperẽ facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ sublimat. Suscitãs de puluere egenũ ⁊ d̃ stercore erigẽs pauperẽ. Vt sedeat cũ pncipib⁹: ⁊ soliũ glie teneat. Dñi eni sũt cardines terre: ⁊ posuit super eos orbẽ. Pedes sctõꝝ suoꝝ seruabit: ⁊ ipij ĩ tenebris ↄticescẽt: qr nõ ĩ fortitudĩe sua roborabit vir. Dñm formidabunt aduersariũ ei⁹: ⁊ sup ipos ĩ celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre ⁊ dabit ĩperiũ regi suo: ⁊ sublimabit cornu xp̃i sui. Gl'a. an. Dñs iudicabit fines terrae an. Celi celoꝝ laudate deũ. p̃. Laud̃

Nox ⁊ tenebre ⁊ Hy⁹. nubila cõfusa mũdi et turbida lux ĩtrat albescit polus xp̃s venit discedite. Caligo terre scindit pcussa solis spiculo reb⁹ qȝ iã color redit: vultu nitẽtis sider̃. Te xp̃e solũ nouim⁹ te mẽte pura et simplici flẽdo canẽdo q̃sum⁹ itẽde nr̃is sẽsib⁹. Sũt multa fucis illita q̃ luce purgentur tua tu lux eoy sideris vultu sereno illumina. Deo prĩ sit. Cꝑz. de dñica. x. Repleti sum⁹ mane. Ad bñ⁹ a. De manu oim̃ q̃ oderũt nos libera nos dñe. Preces vt s. ¶ Feria. v. Inuit. Adorem⁹ dñm Qm̃ ipe fecit nos. p̃. Venite. In no. an. Dñe de⁹. p̃. lxviij

Saluũ me fac de⁹ qm̃ intrauerũt aq̃: vsqȝ ad animã meã. Infixus sũ in limo pfũdi: ⁊ nõ est substãtia. Veni in altitudinẽ maris: ⁊ tẽpestas demersit me. Laboraui clamãs rauce facte sũt fauces mee: defecerũt oculi mei dũ spero in deũ meum. Multiplicati sũt sup capillos capit̃ mei: q̃ oderũt me gratis. Cõfortati sũt q̃ psecuti sũt me ĩimici mei ĩiuste q̃ nõ rapui tũc exsoluebã. De⁹ tu scis insipiẽtiã meã ⁊ delicta mea a te nõ sunt abscõdita. Nõ erubescãt ĩ me qui expectãt te dñe: dñe virtutũ. Nõ ↄfũdant super me: q̃ q̃rũt te de⁹ israel. Qm̃ pꝑter te sustinui opprobriũ opuit cõfusio faciẽ meã. Extrane⁹ factus

sũ fratrib⁹ meis: ⁊ peregrin⁹ filijs matris mee. Quõ zelus domus tue comedit me: ⁊ obprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt sup me. Et operui in ieiunio aĩaz meã: ⁊ factũ est in obprobriũ mihi. Et posui vestimentũ meũ ciliciũ: ⁊ factus sũ illis in parabolã. Aduersũ me loquebãtur q̃ sedebant in porta: ⁊ in me psallebãt q̃ bibebãt vinũ. Ego vero orationẽ meã ad te dñe: tp̃s beneplaciti deus. In multitudine mĩe tue exaudi me: ĩ veritate salutꝫ tue. Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his q̃ oderũt me: et de profũdis aquaꝝ. Nõ me demergat tẽpestas aque neqꝫ absorbeat me profũdũ: neqꝫ vrgeat sup me pute⁹ os suũ. Exaudi me dñe q̃m̃ bẽigna est mĩa tua: scd̃z mltitudinẽ miserationũ tuaꝝ respice in me. Et ne auertas faciẽ tuã a puero tuo: q̃m̃ tribulor: velociter exaudi me. Intẽde aĩe mee ⁊ libera eã: ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiũ meũ ⁊ cõfusiõez meã: ⁊ reuerẽtiã. In cõspcũ tuo sũt oẽs q̃ tribulãt me: improperiũ expectauit cor meũm ⁊ miseriã. Et sustinui q̃ simul ꝯtristaretur: ⁊ nõ fuit q̃ cõsolaret͏̃ ⁊ nõ ĩueni. Et dederũt in escam meã fel: ⁊ in siti mea potauerũt me aceto. Fiat mẽsa eoꝝ coram ĩpĩs in laqueũ: ⁊ ĩ retributiões ⁊ ĩ scãdalũ. Obscurẽt͏̃ oculi eoꝝ ne videãt: ⁊ dorsũ eoꝝ sp̃ incurua. Effũde sup eos irã tuã: et furor ire tue cõprehendat eos. Fiat hĩtatio eoꝝ deserta: et in tabernaculis eoꝝ nõ sit q̃ inhabitet. Quõ̃ quẽ tu ꝑcussisti persecuti sũt: ⁊ sup dolorẽ vulnerũ meoꝝ addiderũt. Appone iniq̃tatẽ sup iniquitatẽ eoꝝ: ⁊ nõ intrẽt ĩ iusticiã tuã. Deleant͏̃ de libro viuentiũ: et cũ iustis nõ scribãtur. Ego sũ pauper et dolens: salus tua de⁹ suscepit me. Laudabo nomẽ dei cũ cantico: ⁊ magnificabo eum in laude. Et placebit deo super vitulũ nouellũ: cornua producẽtẽ ⁊ vngulas. Videãt pauperes ⁊ letẽtur: querite deũ ⁊ viuet aĩa vr̃a. Quõ̃ exaudiuit pauperes dñs: ⁊ vinctos suos nõ despexit. Laudẽt illũ celũ ⁊ t͏̃ra: mare ⁊ oĩa reptilia ĩ eis. Quõ̃ deus saluã faciet syon: et edificabũtur ciuitates iude. Et inhĩtabũt ibi: et hereditate acq̃rent eã. Et semen seruoꝝ eius possidebũt eaz ⁊ q̃ diligũt nom̃ ei⁹ habitabũt in ea. ps. lxix.

Deus in adiutoriũ meũ intẽde: dñe ad adiuuãdũ me festina. Cõfũdant͏̃ ⁊ reuereant͏̃: q̃ q̃-

rūt aīam meā. Auertant̄ retrorsū ꝛ erubescāt: qui volūt mihi mala. Auertāt̄ statim erubescētes: q̄ dicūt mihi euge euge. Exultēt ꝛ letent̄ in te oēs q̄ querūt te: ꝛ dicāt sēꝑ magnificet̄ dn̄s q̄ diligūt salutare tuū. Ego vero egenꝰ ꝛ pauꝑ sū: deus adiuua me. Adiutor meꝰ ꝛ liberator meus es tu: dn̄e ne moreris. Gloria. an. Dn̄e deꝰ in adiutoriū meum intēde. an. Esto mihi

In te dn̄e spe ps. lxx.

Iraui nō ꝯfūdar ineternū: in iusticia tua libera me ꝛ eripe me. Inclina ad me aurē tuā: ꝛ salua me. Esto mihi in deuz ꝓtectorē: ꝛ ī locū munitū vt saluū me facias. Qm̄ firmamētū meū ꝛ refugiū meū es tu: deus meꝰ eripe me de manu pctōris: ꝛ de manu cōtra legē agētis ꝛ iniq̄. Qm̄ tu es patiētia mea dn̄e: dn̄e spes mea a iuuentute mea. In te cōfirmatus sū ex vtero: de vētre matris mee tu es ꝓtector meꝰ. In te cantatio mea sēꝑ tanq̄ ꝓdigiū fctūs sū multis ꝛ tu adiutor fortis. Repleat̄ os meū laude: vt cantē gloriam tuā tota die magnitudinez tuā. Ne proiicias me in tempore senectutis: cū defecerit virtꝰ mea ne derelinquas me. Quia dixerūt inimici mei mihi: et q̄ custodiebāt aīam meā ꝯsiliū fecerū in vnū. Dicētes deus dereliqt eū ꝑseq̄mini ꝛ cōprehēdite eū: qr nō est q̄ eripiat. Deus ne elōgeris a me: deꝰ meus in auxiliū meū respice. Cōfūdantur ꝛ deficiāt detrahētes aīe mee operiātur ꝯfusione ꝛ pudore q̄ querūt mala mihi. Ego aūt semꝑ sꝑabo: ꝛ adiiciaz super omnē laudē tuā. Os meum annūciabit iusticiā tuā: tota die salutare tuū. Qm̄ nō cognoui litteraturāītroibo in potentias dn̄i: dn̄e memorabor iusticie tue solius. Deus docuisti me a iuuētute mea: et vsq₃ nūc pronūciabo mirabilia tua. Et vsq₃ in senectā et seniū: deꝰ ne derelinquas me. Donec ānūciē brachiū tuū: generatiōi oī q̄ vētura ē. Potētiā tuā ꝛ iusticiā tuam: deus vsq₃ in altissima q̄ fecisti magnalia: deꝰ q̄s silis tibi. Quantas ostendisti mihi tribulationes multas ꝛ malas et cōuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterū reduxisti me. Multiplicasti magnificētiā tuā: et conuersus consolatus es me. Nā ꝛ ego cōfitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuā deus: psallā tibi in cythara scūs israel. Exultabunt labia mea cuz cantauero tibi: et aīa mea quaz redemisti. Sed et lingua mea

meditabitur iusticiã tuã cuz cõfusi et reueriti fuerĩt q̃ que runt mala mihi. ps. lxxi.

Deus iudiciuz tuũ regi da: et iusticiaz tuã filio regis. Iudicare populũ tuũ in iusticia: et pauperes tuos in iudicio. Suscipiãt mõtes pa cẽ populo: et colles iusticiam Iudicabit pauperes populi et saluos faciet filios pauperũ: et hũiliabit calũniatorẽ. Et ꝑmanebit cũ sole et ãte lunã: ĩ generatiõe et generationẽ. Descẽdet sicut pluuia in vel lus: et sicut stillicidia stillãcia sup terrã. Orietur in diebus ei⁹ iusticia: et abũdãtia pacis dõec auferat lũa Et dñabit a mari vsq; ad mare: et a fluie vsq; ad terminos orbis terraꝝ Corã illo ꝓcidẽt ethiopes: et ĩimici ei⁹ terrã lingẽt. Reges tharsis et insule munera offe rẽt: reges arabũ et sabba do na adducent. Et adorabũt eũ oẽs reges: oẽs gẽtes ser uient ei. Quia liberabit pau perẽ a potẽte: et pauperẽ cui nõ erat adiutor Parcet pau peri et inopi: et aĩas pauperũ saluas faciet. Ex vsuris et ini quitate redimet aĩas eorũ: et honorabile nomẽ eorũ co rã illo. Et viuet et dabitur ei de auro arabie et adorabũt de ipõ semp: tota die benedi cent ei. Erit firmamẽtũ ĩ ter ra in sũmis montiũ superex tollet super libanũ fruct⁹ ei⁹ et florebunt de ciuitate sicut fenũ terre. Sit nomẽ ei⁹ bñ dictũ in secula: ante solẽ per manet nomẽ ei⁹. Et bñdicẽ tur in ipõ oĩes tribus terre: oẽs gẽtes magnificabũt eũ Bñdict⁹ dñs de⁹ israel: qui facit mirabilia solus. Et bñ dictũ nomẽ maiestatis ei⁹ ine ternũ: et replebit maiestate ei⁹ oĩs terra: fiat fiat. Gloria

an. Esto mihi dñe in deũ pro tectorẽ. a. Liberasti. p. lxxii.

Quã bonus israel deus: his qui recto sũt corde. Mei autẽ pene moti sunt pe des: pene effusi sunt gressus mei. Q2 zelaui sup iniquos: pacẽ pctõꝝ vidẽs. Quia non est respectus morti eoꝝ: et fir mamẽtũ in plaga eoꝝ. In la bore hoĩm nõ sũt: et cũ homi nib⁹ nõ flagellabunt. Ideo tenuit eos sup̃bia: operti sũt iniq̃tate et ĩpietate sua. Pro dijt quasi ex adipe ĩiquitas eorũ: transierũt in affectum cordis. Cogitauerũt et locu ti sũt nequiciaz: iniq̃tatẽ in excelso locuti sũt. Posuerũt in celo os suũ: et lingua eorũ transiuit in terra. Ideo con uertetur populus me⁹ hic: et dies pleni ĩuenientur in eis. Et dixerũt quomodo scit de us: et si est sciẽtia in excelso.

Ecce ipi pctõres ⁊ abūdātes
in seculo: obtinuerunt diui-
cias. Et dixi ergo sine causa
iustificaui cor meū: ⁊ laui in-
ter inocētes manꝰ meas Et
fui flagellatꝰ tota die: ⁊ casti
gatio mea in matutinis. Si
dicebā narrabo sic: ecce nati
onem filioꝝ tuoꝝ reprobaui
Existimabā vt cognoscerez:
hoc labor est ante me Donec
intrē in sctuariū dei: ⁊ itel-
ligaz in nouissimis eoꝝ. Ue-
rūtamē ꝓpter dolos posuisti
eis: deiecisti eos dū alleuarē-
tur Quomodo facti sūt in de
solationē subito defecerunt:
perierūt ꝓpter iniqtatē suā.
Uelut somniū surgentiū dñe
in ciuitate tua: ymaginē ip-
soꝝ ad nihilū rediges Quia
inflāmatuz est cor meū: ⁊ re-
nes mei cōmutati sūt et ego
ad nihilū redactꝰ sum ⁊ nesci
ui. Ut iumētū factꝰ sū apud
te: et ego sēp tecū Tenui-
sti manū dexterā meā: et in
volūtate tua deduxisti me ⁊
cū gl̃ia suscepisti me. Quid
enī mihi est in celo: et a te qd
volui sup terrā. Defecit ca-
ro mea ⁊ cor meum: deus cor
dis mei ⁊ pars mea deus ine
ternū. Quia ecce qui elōgāt
se a te peribūt: pdidisti oms
qui fornicātur abs te. Mihi
autē adherere deo bonū est:
ponere in dño deo spē meam

Ut annūciē omes pdicatio
nes tuas: in portis filie syon

[lxxiij

Ut quid deꝰ
repulisti in finē: iratus
est furor tuꝰ sup oues pascue
tue. Memor esto cōgregati-
onis tue: quā possedisti ab ii
cio. Redemisti virgā heredi-
tatis tue: mons syon in quo
habitasti in eo. Leua manꝰ
tuas in supbias eoꝝ in finē:
quāta malignatꝰ est iimicus
in sctō. Et gloriati sūt q ode-
rūt te: in medio solennitatis
tue. Posuerunt signa sua si-
gna ⁊ nō cognouerūt: sicut i
exitu sup sūmū Quasi in sil
ua lignorū securibꝰ exciderūt
ianuas eiꝰ in idipz: in securi
⁊ ascia deiecerūt eā Incēde-
runt igni sctūariū tuū in ter
ra: polluerunt tabernaculū
noīs tui. Dixerunt in cor
de suo cognatio eoruz simul
quiescere faciamus omnes
dies festos dei a t̃ra. Signa
nr̃a nō vidimꝰ iam nō est pro
pheta: ⁊ nos nō cognoscet ā-
plius. Usquequo deus impro
perabit inimicus irritat ad-
uersariꝰ nomē tuū in finem.
Ut quid auertis manū tuā
⁊ dexterā tuā de medio sinu
tuo in finē. Deꝰ autē rex nr̃
ante secula: operatus est sa-
lutē i medio t̃re. Tu ꝯfirma-
sti in v̄tute tua mare: ꝯtribu
lasti capita draconū in aq̄s

Tu ꝯfregisti capita draconis: dedisti eũ escaꝫ populis ethiopũ. Tu disrupisti fõtes ⁊ torrẽtes: tu siccasti fluuios ethã. Tuus est dies ⁊ tua est nox: tu fabricatꝰ es aurorã ⁊ solẽ. Tu fecisti oẽs terminos terre: estateꝫ ⁊ ver tu plasmasti ea. Memor esto huiꝰ inimicus iproperauit dño: ⁊ ppl's insipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Ne tradas bestijs aĩas cõfitẽtes tibi: ⁊ aĩas paupũ tuorũ ne obliuiscaris in finem. Respice in testamẽtũ tuũ: qꝛ repleti sũt qui obscurati sũt terre domibꝰ iniquitatũ. Ne auertat̃ hũilis factꝰ ꝯfusus: paupꝫ et inops laudabũt nomẽ tuuꝫ. Exurge deꝰ iudica causã tuaꝫ: memor esto iproperioꝝ tuoꝝ eoꝝ que ab insipiẽte sũt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicoꝝ tuorũ: supbia eorũ q̃ te oderũt ascẽdit semꝑ. Gl'a. an. Liberasti virgã hereditatꝭ tue. an. In

[ps. lxxiiij]

Confi[tebimur] tebimĩ tibi deꝰ cõfitebimĩ et inuocabimus nomẽ tuuꝫ. Narrabimus mirabilia tua cũ accepero tẽpus ego iusticias iudicabo. Liquefctã ẽ terra ⁊ oẽs q̃ habitant in ea: ego cõfirmaui colũnas eius. Dixi iniquis nolite inique agere: ⁊ delinq̃ntibꝰ nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrũ: nolite loqui aduersus deũ iniq̃tatẽ. Qꝛ neqꝫ ab oriẽte neqꝫ ab occidente neqꝫ a desertis mõtibus qm̃ deꝰ iudex est. Hunc hũiliat ⁊ hunc exaltat: qꝛ calix in manu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc verũtñ fex eiꝰ nõ est exinanita: bibẽt oẽs pctõres terre. Ego aũt annũciabo i seculũ: cãtabo deo iacob. Et oĩa cornua pctõꝝ cõfringã: ⁊ exaltabũt̃ cornua iusti.

[ps. lxxv]

Notus in iudea deꝰ i israel: magnũ nomẽ eiꝰ. Et factꝰ est in pace locus eius: ⁊ hitatio eius in syon. Ibi cõfregit potẽtias arcuũ: scutũ gladiũ ⁊ belluꝫ. Illuminãs tu mirabiliter a montibꝰ eternis: turbati sũt oẽs insipiẽtes corde. Dormierũt sõnũ suũ: ⁊ nihil inuenerũt oẽs viri diuitiaꝝ in manibus suis. Ab icrepatiõe tua deꝰ iacob: dormitauerũt qui ascẽderũt equos. Tu terribilis es et quis resistet tibi: ex tũc ira tua. De celo auditũ fecisti iudiciũ: terra tremuit et quieuit. Cũ exurgeret in iudicio deꝰ: vt saluos faceret oẽs mãsuetos terre. Qm̃ cogitatio hoĩs cõfitebit̃ tibi: ⁊ reliquie cogitatiõis diem festũ agẽt tibi. Vouete ⁊ reddite dño deo vestro: oẽs qui

circuitu ei⁹ affertis munera. Terribili et ei q̄ aufert spiritū pncipuʒ: terribili apud reges tre. Gl'ia pri. an. In isrl' magnū nomē ei⁹. a. Tu. ps. lxxvi.

Voce mea ad dominū clamaui: voce mea ad deū ⁊ītēdit mihi. In die tribulatiōis mee deū exquisiui manibus meis nocte cōtra eū: ⁊ nō sū decept⁹. Renuit ɔsolari aīa mea memor fui dei ⁊ delectat⁹ sū ⁊ exercitat⁹ sū: et defecit sp̄us meus. Anticipauerūt vigilias oculi mei turbat⁹ sū ⁊ nō sū locutus. Cogitaui dies ātiquos ⁊ ānos eṫnos in mēte habui. Et meditat⁹ sū nocte cū corde meo: et exercitabor ⁊ scopebā sp̄m meū. Nunqd in eṫnū ɋiecit deus: aut nō apponet vt cōplacitior sit adhuc. Aut in finē miam suā abscidet: a ḡnatiōe in generationez. Aut obliuiscet misereri deus: aut ɔtinebit in ira sua mias suas. Et dixi nunc cepi: hec mutatio dexte excelsi. Memor fui operū dñi: qr memor ero ab inicio mirabiliū tuoꝝ. Et meditabor in oībus opib⁹ tuis: ⁊ in adīuētionib⁹ tuis exercebor. De⁹ i sācto via tua q̄s deus magn⁹ sicut de⁹ nr̄: tu es deus q̄ facis mirabilia. Notā fecisti in populis virtutē tuaʒ: redemisti in brachio tuo pp̄lm tuū filios iacob ⁊ ioseph. Viderunt te aque de⁹ viderūt te aque ⁊ timuerūt: ⁊ turbate sūt abissi. Multitudo sonit⁹ aquaꝝ: vocem dederunt nubes. Etenim sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt coruscatiōes tue orbi terre: cōmota est ⁊ cōtremuit terra In mari via tua ⁊ semite tue in aquis multis: et vestigia tua nō cognoscēt. Deduxisti sicut oues pp̄lm tuū: in manu moysi ⁊ aaron

Attendite ps. lxxvii.

Attendite pp̄le me⁹ legē meā: īclinate aurē vr̄am ī verba oris mei. Aperiā in parabolis os meū loquar ɋpositiōes ab īicio. Quāta audiuimus et cognouim⁹ ea: et pr̄es nr̄i narrauerūt nobis. Nō sūt occultata a filiis eoꝝ: in ḡnatione alt'a. Narrātes laudes dñi: et virtutes ei⁹ ⁊ mirabilia ei⁹ que fecit. Et suscitauit testimoniū ī iacob: et legē posuit in israel Quāta mādauit patrib⁹ nr̄is nota facē ea filiis suis: vt cognoscat ḡnatio altera. Filii qui nascent ⁊ exurgent enarrabūt filiis suis Ut ponāt in deo spem suā ⁊ nō obliuiscātur operum dei ⁊ mādata eius exquirāt. Ne fiāt sicut patres eoꝝ: ḡnatio praua ⁊ exaspans. Genera=

tio q̄ nō direxit cor suū: ⁊ nō
est creditus cū deo spūs eiꝰ.
Filij effrem itēdētes ⁊ mit-
tētes arcū: cōuersi sūt in die
belli. Nō custodierūt testa-
mētū dei: ⁊ in lege eiꝰ nolue-
rūt ambulare. Et obliti sūt
bn̄factoꝝ eius: ⁊ mirabiliū
eiꝰ q̄ ostēdit eis. Corā p̄ribꝰ
eoꝝ fecit mirabilia ī t̄ra egy
pti: ī cāpo thaneos. Interru-
pit mare et perduxit eos: et
statuit aquas q̄si in vtre. Et
eduxit eos in nube diei: ⁊ to
ta nocte ī illumiatiōe ignis.
Interrupit mare ⁊ ꝑduxit eos
⁊ adaq̄uit eos veluti ī abysso
mlt̄a. Et eduxit aquā de pe
tra: et deduxit tāq̄ flumina
aq̄s. Et apposuerūt adhuc
peccare ei: in ira excitauerūt
excelsum in inaquoso.
Et tētauerūt deū in cordibꝰ
suis: vt peterēt escas aīabus
suis. Et male locuti sunt de
deo: dixerūt nūq̄d poterit de
us pare mēsā ī deserto. Quō
ꝑcussit petrā et fluxerūt aq̄:
⁊ torrētes inundauerūt. Nū
q̄d ⁊ panē poterit dare: aut pa
rare mēsā ꝑplo suo. Ideo au
diuit dn̄s ⁊ distulit: et ignis
accēsus ē in iacob: ⁊ ira ascē
dit ī israel. Qz nō crediderūt
in deo: nec sperauerūt ī salu
tari eiꝰ. Et mādauit nubibꝰ
desuper: ⁊ ianuas celi apuit
Et pluit illis māna ad man
ducādū: ⁊ panē celi dedit eis
Panē angeloꝝ mādūcauit
homo: cibaria misit eis in a-
būdātia. Trāstulit austꝝ de
celo: ⁊ induxit ī v̄tute sua afri
cū. Et pluit sup eos sicut pul
uerē carnes: ⁊ sicut arenam
maris volatilia pēnata. Et
ceciderūt ī medio castroꝝ eo-
rū: circa tabernacl'a eoꝝ. Et
māducauerūt ⁊ saturati sūt
nimis ⁊ desideriū eoꝝ attu-
lit eis: nō sūt fraudati a desi
derio suo. Adhuc esce eoꝝ
erāt ī ore ipoꝝ: ⁊ ira dei ascē
dit super eos. Et occidit pin
gues eoꝝ: ⁊ electos israel im
pediuit. In oībꝰ his pecca-
uerūt adhuc: ⁊ nō crediderūt
ī mirabilibꝰ eiꝰ. Et defecerūt
in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni
eoꝝ cū festinatiōe. Cū occi-
deret eos q̄rebāt eū ⁊ reuer
tebant̄: et diluculo veniebāt
ad eū. Et rememorati sunt
qz deꝰ ē adiutor eoꝝ: ⁊ deus
excelsus redēptor eoꝝ ē. Et
dilexerūt eū ī ore suo: ⁊ līgua
sua mētiti sunt ei. Cor autē
eorū nō erat rectū cū eo: nec
fideles habiti sūt ī testamēto
eiꝰ. Ipe aūt est misericors ⁊
ꝓpiciꝰ fiet peccatis eoꝝ: ⁊ nō dis
ꝑdet eos. Et abūdauit vt a-
uerteret irā suā: ⁊ nō accen-
dit oēm irā suā. Et recorda-
tus ē qz caro sūt spūs vadēs
⁊ nō rediēs. Quotiēs exacer

bauerũt eũ in deserto: in ira
cõcitauerũt eũ in inaquoso
Et ꝯuersi sũt ⁊ tẽtauerũt deũ
⁊ sctm̃ israel exacerbauerũt
Nõ sũt recordati manꝰ eiꝰ:
die q̃ redemit eos de manu
tribulãtis. Sicut posuit in e-
gypto signa sua: ⁊ prodigia
sua in cãpo taneos. Et ꝯuer
tit in sãguinẽ flumia eoꝝ: et
ymbres eoꝝ ne biberẽt. Mi
sit i eos cynomiã et comedit
eos: ranam ⁊ dispdidit eos.
Et dedit erugini fructꝰ eoꝝ:
⁊ labores eoꝝ locuste. Et oc
cidit in grãdine vineas eoꝝ:
⁊ moros eorũ in pruina. Et
tradidit grãdini iumẽta eo-
rum: et possessionẽ eoꝝ igni.
Misit in eos irã idignatiõis
sue: idignationẽ ⁊ irã ⁊ tbĺa
tionẽ inmissiões p ãgelos ma
los. Viã fecit semite ire sue ⁊
nõ pepcit a morte aiaꝝ eoꝝ:
⁊ iumẽta eoꝝ i morte ꝯclusit
Et pcussit oẽ pmogenituz
i tra egypti: pmitias oĩs la-
boris eiꝰ in tabernacl̃is chã
Et abstulit sicut oues ppl̃m
suũ ⁊ pduxit eos tãq̃ gregẽ
in deserto. Et deduxit eos i
spe: ⁊ nõ timuerũt ⁊ iimicos
eoꝝ opuit mare. Et induxit
eos i mõtẽ sctificatiõis sue.
mõtẽ quẽ acq̃siuit dextẽa eiꝰ
Et eiecit a facie eoꝝ gẽtes:
⁊ sorte diuisit eis terrã in fu
niculo distributiõis. Et ha-
bitare fecit in tabernaculis
eoꝝ: tribꝰ israel. Et tẽtauerũt
⁊ exacerbauerũt deũ excel-
sũ: ⁊ testimonia eiꝰ nõ custo-
dierũt. Et auerterũt se ⁊ nõ
seruauerũt pactũ: quemad-
modũ pres eoꝝ ꝯuersi sũt in
arcũ prauũ. In ira cõcitaue
rũt eũ in cordibus suis: ⁊ in
sculptilibus suis ad emulati
onẽ eum puocauerunt. Au-
diuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad ni
hilũ redegit valde israel. Et
reppulit tabernaculuz sylo:
tabernaculũ suũ vbi habita
uit in hoibꝰ. Et tradidit i ca
ptiuitatẽ virtutẽ eoꝝ: ⁊ pul-
chritudinẽ eoꝝ i manꝰ inimi
ci. Et ꝯclusit in gladio ppl̃m
suũ: ⁊ hereditatẽ suã spreuit
Iuuenes eoꝝ comedit ignis
⁊ virgines eoꝝ nõ sũt lamen
tate. Sacerdotes eoꝝ in gla
dio ceciderũt ⁊ vidue eoꝝ nõ
plorabant. Et excitatus est
tanq̃ dormiẽs dñs: tanq̃ po
tẽs crapulatꝰ a vino. Et per-
cussit iimicos suos in posteri
ora: opprobriũ sempitnũ de
dit illis. Et repulit taberna
culũ ioseph: ⁊ tribum effrem
nõ elegit. Sed elegit tribuz
iuda: mõtem syõ quẽ dilexit
Et edificauit sicut vnicorni-
um sãctificiũ suũ in tra: quã
fũdauit in scl'a. Et elegit da
uid seruũ suũ ⁊ sustulit eum
de gregibus ouiũ: de post fe

tantes accepit eū. Pascere iacob seruū suum: ⁊ israel hereditatē suā. Et pauit eos i innocētia cordis sui: ⁊ in itellectib⁹ manuū suaꝝ deduxit eos. Gloria. ā. Tu es de⁹ q̄ facis mirabilia. ā. Propicius

[ps. lxxviij.]

Deus venerūt gētes i hereditatē tuā polluerūt tēplū scm̄ tuū posuerūt hirl'm in pomoꝝ custodiā. Posuerūt morticina seruoꝝ tuoꝝ escas volatilib⁹ celi: carnes sctōꝝ tuoꝝ bestiis tre. Effuderūt sāguinē ipoꝝ tāq̄ aquā i circuitu hirl'z et nō erat q̄ sepeliret. Facti sum⁹ opprobriū vicinis nr̄is subsānatio et illusio his q̄ in circuitu nr̄o sūt. Usq̄q̄ dñe irasceris in finē: accēdet velut ignis zelus tu⁹. Effunde irā tuā in gētes q̄ te nō nouerunt: ⁊ in regna q̄ nomē tuū nō iuocauerūt. Q2 comederūt iacob: ⁊ locū ei⁹ desolauerunt. Ne memineris iīq̄tatū nostraꝝ antiquaꝝ cito anticipent nos mie tue: q2 pauperes facti sum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄: et ꝓpter gloriā nois tui dñe libera nos et ꝓpiti⁹ esto pctis nostris ꝓpt̄ nomen tuū. Ne forte dicāt in gentib⁹ vbi est deus eoꝝ: ⁊ innotescat in natiōib⁹ corā oculis nr̄is. Ultio sanguis seruoꝝ tuoꝝ qui effusus est: introeat in ꝯspectu tuo gemit⁹ compeditoꝝ. Scd̄m magītudinē brachij tui: possidē filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis nostris septuplū in sinu eoꝝ iproperiū ipoꝝ q̄d exprobrauerunt tibi dñe. Nos aūt ppl's tu⁹ ⁊ oues pascue tue: cōfitebim̄ tibi i sclm. In gñatiōe ⁊ generationē ānunciabim⁹ laudē tuā.

[ps. lxxix.]

Qui regis israel intēde: q̄ deducis velut ouē ioseph. Qui sedes sup cherubin: manifestare corā effraim beniamin et manasse. Excita potētiā tuā et veni: vt saluos facias nos. De⁹ vtutū ꝯuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus. Dñe de⁹ virtutū: quousq̄ irasceris sup orōnē serui tui. Cibabis nos pane lacrimarū: ⁊ potū dabis nobis i lacrimis in mensura. Posuisti nos in cōtradictionē vicinis nr̄is: ⁊ iimici subsānauerūt nos. De⁹ virtutū ꝯuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus. Uineā de egipto transtulisti: eiecisti gētes et plātasti eā. Dux itineris fuisti in ꝯspectu ei⁹: ⁊ plantasti radices ei⁹ ⁊ ipleuit terram. Operuit mōtes vmbra ei⁹: ⁊ arbusta ei⁹ cedros dei. Extēdit palmites suos vsq̄ ad mare: ⁊ vsq̄ ad flumē ꝓpagies

eius. Ut q̃d destruxisti ma-
ceriã eiꝰ: ⁊ vindemiãt eã oẽs
q̃ ptergrediunt viã. Exter-
minauit eã aper de silua: et
singularis ferus depastꝰ ẽ eã.
Deus v̄tutũ ꝯuertere respi-
ce de celo ⁊ vide ⁊ visita vine
am istã. Et ꝑfice eã quã plã-
tauit dextera tua: ⁊ sup filium
hoĩs quẽ cõfirmasti tibi. In
cẽsa igni ⁊ suffossa: ab icrepa
tiõe vultus tui ꝑibunt. Fiat
manꝰ tua sup viꝝ dextere tue:
⁊ sup filiũ hoĩs quẽ ꝯfirmasti
tibi. Et nõ discedimꝰ a te vi-
uificabis nos: ⁊ nomẽ tuũ ĩuo-
cabimꝰ. Dñe deꝰ virtutũ cõ
uerte nos: ⁊ ostẽde faciẽ tuã
⁊ salui erimꝰ. Gl'ia. ã. Pro-
piciꝰ esto pctĩs nr̃is dñe. Añ
lec. ℣. Gaudebũt labia mea
cũ cãtauero tibi. Et anima
mea quã redemisti. Añ lau.
℣. Dñe deus virtutũ ꝯuerte
nos. Et ostẽde fa. In lau. ã.
Redde mihi letitiã salutaris
tui dñe. ꝑ. Miserẽ. ꝑ. lxxxix

Domine refugiũ factꝰ
es nobis: a generatiõe
ĩ generationẽ. Priusꝗ̃ mon
tes fierẽt aut formaret terra ⁊
orbis: a seculo ⁊ vsq; in sclm
tu es deus. Ne auertas ho-
minẽ in humilitatẽ: ⁊ dixisti
cõuertimini filij hoĩm. Qm̃
mille ãni añ oculos tuos: tã-
ꝙ̃ dies hesterna que p̃terijt.
Et custodia ĩ nocte que pro
nihilo habent: eoꝝ ãni erũt.
Mane sicut herba transeat
mane floreat ⁊ transeat: ves
pere decidat induret ⁊ ares-
cat. Qz defecimus ĩ ira tua
⁊ in furore tuo turbati sumꝰ
Posuisti ĩiquitates nr̃as in
cõspectu tuo: seculum nostꝝ
in illuminatione vultus tui.
Qm̃ omnes dies nostri defe
cerũt: ⁊ in ira tua defecimꝰ
Anni nr̃i sicut aranea medi
tabunt: dies annoꝝ nostroꝝ
in ipsis septuaginta annis.
Si autẽ in potentatibꝰ octo
ginta anni: ⁊ amplius eorũ
labor ⁊ dolor. Qm̃ supuenit
mansuetudo: ⁊ corripiemur
Quis nouit potestatẽ ire tue
⁊ pre timore tuo iram tuam
dinumerare. Dexterã tuaz
sic notã fac: ⁊ eruditos cor-
de in sapientia. Cõuertere
domine vsq; quo: ⁊ depreca-
bilis esto super seruos tuos.
Repleti sumus mane mise-
ricordia tua: exultauimꝰ et
delectati sumꝰ in omĩbꝰ die-
bus nostris. Letati sumꝰ ꝓ
diebus q̃bus nos humiliasti
annis q̃bus vidimus mala.
Respice dñe in seruos tuos
⁊ in opa tua: et dirige filios
eoꝝ. Et sit splẽdor dñi dei no
stri sup nos ⁊ opera manuũ
nr̃aꝝ dirige sup nos: ⁊ opus
manuum nostrarum dirige.
an. Dñe refugiuz factus es

nobis. A. In matutinis dñe meditabor in te. ps. De⁹ de⁹ me⁹. A. Inetnũ. Canticũ.

Cantem⁹ dño gl'iose eni honorificatus est: equũ et ascẽsorẽ proiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dñs: ⁊ fact⁹ est mihi i salutẽ. Iste de⁹ me⁹ ⁊ glorificabo eũ de⁹ patris mei ⁊ exaltabo eũ. Dñs quasi vir pugnator oipotẽs nomẽ ei⁹: curr⁹ pharaonis ⁊ exercitu ei⁹ ꝓiecit in mare. Electi pn̄cipes ei⁹ submersi sũt in mari rubro abyssi operuerũt eos: descẽderũt in ꝓfũdum quasi lapis. Dextera tua dñe magnificata ẽ i fortitudie dext'a tua dñe ꝑcussit iimicũ: ⁊ in mltitudine gl'ie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti irã tuã q̃ deuorauit eos sicut stipulã in spũ furoris tui ꝯgregate sũt aque. Stetit vnda fluẽs: cõgregate sũt abyssi i medio mari. Dixit iimic⁹ ꝓsequar ⁊ cõprehẽdã: diuidã spolia implebit aĩa mea. Euaginabo gladiũ meuz: interficiet eos man⁹ mea. Flauit spũs tu⁹ ⁊ operuit eos mare: submersi sũt quasi plũbũ i aquis vehemẽtib⁹. Quis similis tui i fortib⁹ dñe: quis similis tui magnific⁹ in sctitate terribilis atq; laudabilis ⁊ faciens mirabilia. Extẽdisti manuz tuã ⁊ deuorauit eos t'ra: dux fuisti in mĩa tua ppl'o quem redemisti. Et portasti euz in fortitudie tua: ad hitaculuz sctm̃ tuũ. Ascẽderũt populi ⁊ irati sũt: dolores obtinuer̃t habitatores philistijm. Tũc cõturbati sũt pn̄cipes edom robustos moab obtinuit tremor obriguerũt oẽs hitatores chanaã. Irruat sup eos formido ⁊ pauor: in magnitudine brachij tui. Fiãt imobiles quasi lapis donec ptrãseat ppl'us tu⁹ dñe: donec ptrãseat ppl's tu⁹ iste quẽ possedisti. Introduces eos ⁊ plantabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitaculo qđ operatus es dñe. Sãctuariũ tuũ dñe qđ firmauer̃t man⁹ tue: dñs regnabit inetnũ ⁊ vltra. Ingressus est eni eques pharao cũ currib⁹ et eq̃trib⁹ ei⁹ in mare: ⁊ reduxit sup eos dñs aquas maris. Filij aũt israel ambulauerũt ꝑ siccũ i medio eius. Gl'ia. An. Inetnũz dñs regñbit ⁊ vltra. An. Cãtate dño cãticũ nouũ. ps. Laudate dñm. hy⁹.

Lux ecce surgit aurea: palles fatiscat cecitas que nosmet in preceps diu errore traxit deuio. Hec lux serenũ conferat puros q; nos pstet sibi nihil loquamur subdolũ voluam⁹ obscurũ nihil. Sic tota decur-

rat dies ne lingua mēdax vel manus oculi ne peccēt lubrici ne noxa corpus inquinet. Speculator astat desup qui nos diebus oībus actusq nostros pspicit a luce pma i vesperū. Deo pri. Ep. de dnica. V. Repleti sum9. Ad bn. an. Inscitate seruiam9 dnō et liberabit nos de inimicis nris. preces et c. Feria vi. Inuit. Dnm qui fecit nos. Venite adorem9. In noctur. a. Exultate. ps. lxxx.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Sumite psalmū et date tympanū: psalteriū iocūdū cū cythara. Buccinate in neomenia tuba: in isigni die solēnitatis vre. Quia pceptū in israel est: et iudiciū deo iacob. Testimoniū in ioseph posuit illud cū exiret d terra egypti: linguā quā non nouerat audiuit. Diuertit ab oneribus dorsū ei9: man9 ei9 in cophino seruierūt. In tribulatiōe inuocasti me et liberaui te exaudiui te in ascōdito tēpestatis pbaui te apud aquā ꝯtradictionis. Audi popul9 me9 et cōtestabor te israel: si audieris me nō erit in te de9 recēs neq adorabis deū alienum. Ego eni sū dñs deus tu9 qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuū et imple bo illud. Et nō audiuit popul9 me9 vocez meā: et israel nō intēdit mihi. Et dimisi eos secūdū desideria cordis eoꝝ: ibūt in adiuētiōib9 suis. Si popul9 me9 audisset me: israel si in viis meis ambulasset. Pro nihilo forsitan inimicos eoꝝ humiliassē: et sup tribulātes eos misissez manū meā. Inimici dñi mentiti sūt ei: et erit tēp9 eoꝝ in secula. Et cibauit illos ex adipe frumēti: et de petra melle saturauit eos. Ps. lxxxi.

Deus stetit i synagoga deoꝝ: in medio autē deos diiudicat. Usquequo iudicatis iniqtatē: et facies peccatoꝝ sumitis. Iudicate egeno et pupillo: humilē et pauperē iustificate. Eripite pauperem et egenū: de manu pctoris liberate. Nescierūt neq intellexerūt in tenebris ābulāt: mouebūtur oīa fūdamēta terre. Ego dixi dii estis: et filii excelsi oēs. Uos autē sicut hoīes moriemini: et sicut vn9 de pncipib9 cadetis. Exurge de9 iudica terrā: qm tu hereditabis in oīb9 gētib9. Gloria. a. Exultate deo adiutori nro. a. Tu sol9. ps. lxxxii.

Deus quis siāis erit tibi ne taceas ne cōpescaris de9. Qm ecce inimici tui sonuerūt: et q oderūt te extulerūt caput. Sup ppłm tuuz mali

gnauerūt ꝯsiliū: ⁊ cogitaue rūt aduersus scōs tuos. Dixerūt venite ⁊ disꝑdam⁹ eos de gēte: ⁊ nō memoreꝝ nomē israel vltra. Qm̄ cogitauerūt vnanimiter simul aduersus te: testamētū disposuerūt taber nacula idumeoꝝ ⁊ ismahelite. Moab ⁊ aggareni gebal ⁊ amon ⁊ amalech alienige ne cū habitātib⁹ tiri. Etenim assur venit cū illis: facti sūt i adiutoriū filijs loth. Fac il lis sicut madiā ⁊ cisare: sicut iabin i torrēte cyson. Disperi erūt i endor: facti sūt vt ster cus terre. Pone p̄ncipes eorū sicut oreb: ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ sal mana. Omīs p̄ncipes eoꝝ q̄ dixerūt hereditate possidea mus sāctuariū dei. Deus me us pone illos vt rotā: ⁊ sicut stipulā āte faciē vēti. Sicut ignis q̄ cōburit siluā: ⁊ sicut flāma cōburēs montes. Ita ꝑseqris illos i tēpestate tua: ⁊ i ira tua turbabis eos Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ q̄rēt nomē tuū dn̄e. Erubescāt ⁊ ꝯturbent in sc̄lm sc̄li: ⁊ ꝯfūdant ⁊ pereāt. Et cogno scāt q: nomen tibi dn̄s: tu so lus altissimus in omi terra.

Quā dilecta [p̄s. lxxxiij.

Q tabernacula tua dn̄e vir tutū: cōcupiscit ⁊ deficit aīa mea in atria dn̄i. Cor meū et caro mea: exultauerūt in deū viuū. Etenī passer inue nit sibi domū: ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos suos. Al taria tua dn̄e v̄tutū rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Beati q̄ habitāt i domo tua dn̄e: in secl'a scloꝝ laudabunt te. Beatus vir cuius est auxiliū abs te: ascensiones in corde suo dispo suit in valle lachrimarum, in loco quē posuit. Etenī be nedictionē dabit legislator: ibūt de v̄tute in v̄tutē: videbit de⁹ deoꝝ in syō. Dn̄e de us virtutū exaudi orōnē me am: aurib⁹ ꝑcipe de⁹ iacob. Protector nr̄ aspice de⁹: et respice in faciem xp̄i tui. Qz melior est dies vna in atrijs tuis: sup milia. Elegi abie ct⁹ esse i domo dei mei: magis q̄ habitare i tabnaclis pec catoꝝ. Qz miam ⁊ veritatē diligit de⁹: grām ⁊ gloriā da bit dn̄s. Nō ꝑuabit bonis eos q̄ ābulāt in inocētia: dn̄e virtutū btūs homo q̄ sperat in te. Gloria. an. Tu solus altissim⁹ sup oēm trā. an. Benedixisti. p̄s. lxxxiiij.

Benedixisti dn̄e trā tuā auertisti captiuitatem iacob. Remisisti iniq̄tatem plebis tue: operuisti oīa pctā eoꝝ. Mitigasti oēm irā tuā auertisti ab ira indignatōis tue. Cōuerte nos de⁹ saluta ris noster: ⁊ auerte irā tuam

a nobis. Nūquid in eternuz irasceris nobis: aut extēdes iram tuam a generatiōe in generationē. Deus tu ꝯuersus viuificabis nos: ꝛ plebs tua letabitur in te. Ostende nobis dn̄e misericordiā tuā: ꝛ salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquaꝛ in me dn̄s deus: qm̄ loqueꝛ pacez in plebē suā. Et sup sctōs suos: ꝛ in eos q̄ ꝯuertuntur ad cor. Verūtn̄ ꝓpe timētes eū salutare ipi⁹ vt inhabitet gloria in terra nostra. Mia ꝛ veritas obuiauerūt sibi: iusticia ꝛ pax osculate sūt. Ueritas de terra orta est: ꝛ iusticia de celo ꝓspexit. Etenim dn̄s dabit benignitatē: ꝛ terra nr̄a dabit fructū suū. Iusticia ante eū ambulabit: et ponet in via gressus suos.

Inclina dn̄e [ps. lxxxv.] aurē tuam ꝛ exaudi me qm̄ inops ꝛ pauper sū ego. Custodi aīam meā qm̄ scūs sum: saluū fac seruū tuū deus meus sperantē in te. Miserere mei dn̄e quoniā ad te clamaui tota die letifica animam serui tui: qm̄ ad te dn̄e aīmam meā leuaui. Qm̄ tu dn̄e suauis ꝛ mitis: ꝛ multe misericordie oībus iuocātibus te. Auribus ꝑcipe domine orationē meā: ꝛ intende voci dep̄catiōis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudisti me. Nō est similis tui ī diis dn̄e: ꝛ nō est ſm opa tua. Oēs gētes q̄scūq₃ fecisti veniēt ꝛ adorabunt corā te dn̄e: ꝛ glorificabūt nomē tuū. Qm̄ magn⁹ es tu et faciēs mirabilia: tu es de⁹ solus. Deduc me dn̄e in via tua ꝛ ingrediar ī veritate tua: leteꝛ cor meū vt timeat nomē tuū. Cōfitebor tibi dn̄e de⁹ me⁹ ī toto corde meo: ꝛ glorificabo nomē tuum in eꝛnū. Qꝛ mīa tua magna ē sup me: ꝛ eruisti aīam meā ex iferno iferiori. De⁹ iniq̄ insurrexerūt sup me: et synagoga potētiū q̄sierunt aīam meā: ꝛ nō ꝓposueꝛt te in ꝯspectu suo. Et tu dn̄e deus miserator et misericors: patiēs ꝛ multe misericordie ꝛ verax. Respice in me ꝛ miserere mei: da imperiū puero tuo: ꝛ saluū fac filiū ācille tue. Fac mecū signū in bono vt videāt qui oderunt me ꝛ cōfundanꝛ qm̄ tu dn̄e adiuuisti me ꝛ cōsolatus es me. Gloria pa. an. Benedixisti dn̄e terram tuam. an. Fundamenta. ps. lxxxvi.

Fundamēta ei⁹ in montibus sc̄tis: diligit dominus portas syon sup oīa tabernacula iacob. Gloriosa dicta sūt de te: ciuitas dei

Memor ero raab ꝛ babilõis
scientiũ me. Ecce alienige-
ne ꝛ tyrus ꝛ pplꝰs ethiopũ
hi fuerũt illic. Nũqd syõ di-
cet homo ꝛ hõ natꝰ est ĩ ea-
ꝛ ipe fũdauit eã altissimus:
Dñs narrabit in scripturis
pploꝝ: ꝛ ꝑncipũ hoꝝ q̄ fuerũt
in ea. Sicut letãtiũ oim ha-
bitatio est in te. ps lxxxvij.

Domine deꝰ salutꝫ mee
in die clamaui ꝛ nocte
corã te. Intret in conspectu
tuo oratio mea: inclina aurẽ
tuã ad ꝑcẽ meã. Q꞉ repleta
est malis anima mea: ꝛ vita
mea in inferno appropinq̃-
uit. Estimatꝰ sũ cũ descẽdẽ-
tibꝰ in lacũ: factꝰ sũ sicut ho-
mo sine adiutorio inter mor-
tuos liber. Sicut vulnerati
dormientes in sepulchris q̄-
rũ nõ ẽ memor ampliꝰ: ꝛ ipi
de manu tua repulsi sũt. Po-
suerũt me ĩ lacu inferiori: ĩ te-
nebrosis ꝛ in vmbra mortis.
Sup me ꝯfirmatꝰ ẽ furor tu-
us: ꝛ oẽs fluctꝰ tuos induxi-
sti sup me. Longe fecisti no-
tos meos a me: posuerũt me
abominationẽ sibi. Traditꝰ
sũ ꝛ nõ egrediebar: ocli mei
lãguerũt pre iopia. Clama-
ui ad te dñe: tota die expãdi
ad te manꝰ meas. Nũquid
mortuis facies mirabilia:
aut medici suscitabũt ꝛ ꝯfite-
bunt tibi. Nunqd narrabit
aliqs ĩ sepulchro miam tuã:
ꝛ vitatẽ tuã in ꝑditionẽ. Nũ-
qd cognoscent ĩ tenebris mi-
rabilia tua: et iusticia tua in
tra obliuionis. Et ego ad te
dñe clamaui: ꝛ mane oratio
mea ꝑueniet te. Vt qd dñe
repellis orõnẽ meã: auertis
faciẽ tuã a me. Pauꝑ sũ ego
ꝛ ĩ laboribꝰ a iuuẽtute mea:
exaltatꝰ aũt humiliatꝰ sum
ꝛ ꝯturbatꝰ. In me trãsierũt
ire tue: ꝛ terrores tui ꝯturba-
uerũt me. Circũdederũt me
sicut aq̃ tota die: circũdede-
runt me simul. Elongasti a
me amicũ ꝛ ꝓximũ: ꝛ notos
meos a miseria. Gl̃ia. Aña. Fũ-
damẽta eiꝰ in mõtibꝰ sãctis.
Añ. Bñdictus. ps lxxxviij.

Misericordias dñi in eter-
num cãtabo ĩ genera-
tiõe ꝛ generationẽ: ãnun-
ciabo vitatẽ tuã in ore tuo.
Qm̃ dixisti in etnũ mia edi-
ficabit ĩ celis: ꝓparabit veri-
tas tua ĩ eis. Disposui testa-
mẽtũ electis meis iuraui da-
uid seruo meo: vsq̃ ĩ etnum
ꝓparabo semẽ tuũ. Et edifi-
cabo ĩ generatiõe ꝛ genera-
tionẽ sedẽ tuã. Cõfitebunt
celi mirabilia tua dñe: eteni
vitatẽ tuã ĩ eccl̃ia scõꝝ. Qm̃
qs in nubibꝰ eq̃bit dño: siliꝰ
erit deo ĩ filijs dei. Deꝰ q̄ glorifi-
cat ĩ ꝯsilio scõꝝ: magnus ꝛ
terribilis sup oẽs q̄ in circuitu

eius sunt. Dñe deꝰ vtutū q̄s
ſilis tibi: potēs es dñe ⁊ veri
tas tua in circuitu tuo. Tu
dñaris potestati maris: motū
autē fluctuū eiꝰ tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulnera
tū ſupbū: i brachio vtutis tue
dispsisti inimicos tuos. Tui
sūt celi ⁊ tua est t̄ra orbē t̄re
⁊ plēitudinē eiꝰ tu fūdasti: a
qlonē ⁊ mare tu creasti. Tha
bor ⁊ hermon in noīe tuo ex
ultabūt: tuū brachiū cū po
tētia. Firmet̄ manꝰ tua ⁊ ex
alteī dextra tua: iusticia ⁊ iu
dicium p̄paratio sedis tue.
Mia ⁊ vitas p̄cedēt faciē tu
am: beatꝰ ppl̄s q̄ scit iubila
tionē. Dñe in lumīe vultꝰ tui
ambulabūt: ⁊ ī noīe tuo exul
tabunt tota die et in iusticia
tua exaltabunt. Qm̄ gl̄a vir
tutis eoꝝ tu es: ⁊ in bñplaci
to tuo exaltabit̄ cornu nr̄m.
Q: dñi ē assūptio nr̄a: ⁊ scti
israel regis nr̄i. Tūc locutus
es ī visiōe sctis tuis ⁊ dixisti
posui adiutoriū in potēte: ⁊
exaltaui electū d̄ plebe mea
Inueni dauid seruū meum:
oleo scō meo vnxi eū. Manꝰ
enī mea auxiliabit̄ ei: ⁊ bra
chiū meū ꝯfirabit eū. Nihil
p̄ficiet īimicꝰ in eo: ⁊ filiꝰ iniq
tatis nō apponet nocere ei.
Et ꝯcidā a facie ip̄iꝰ īimicos
eiꝰ: ⁊ odiētes eū ī fugā ꝯuer
tam. Et veritas mea et mīa
mea cū ip̄o: ⁊ in noīe meo ex
altabit̄ cornu eiꝰ. Et ponā
in mari manū eiꝰ: ⁊ in flumi
bus dexterā eiꝰ. Ip̄e inuoca
uit me p̄r meꝰ es tu: deꝰ meꝰ
et susceptor salutis mee. Et
ego p̄mogenitū ponā illum
excelsū p̄ regibꝰ t̄re. In et̄nū
s̄uabo illi miam meā: ⁊ testa
mentū meū fidele ip̄i. Et po
nam in scl̄m seculi semē eiꝰ:
⁊ thronum eiꝰ sicut dies celi
Si autē dereliq̄rint filij eiꝰ
legē meā: ⁊ in iudicijs meis
nō ambulauerint. Si iustici
as meas ꝓphanauerit ⁊ mā
data mea non custodierint.
Uisitabo in virga iniq̄tates
eoꝝ: ⁊ in verberibꝰ pctā eoꝝ.
Miam autē meā nō dispgā
ab eo: neq̧ nocebo ei in veri
tate mea. Neq̧ ꝓphanabo
testamētū meū: ⁊ q̄ ꝓcedūt
de labijs meis nō faciā irri
ta. Semel iuraui in scō meo
si dauid mētiar: semen eiꝰ in
eternū manebit. Et thronꝰ
eiꝰ sicut sol in ꝯspectu meo: ⁊
sicut luna p̄fecta in eternū
⁊ testis in celo fidelis. Tu vo
repulisti ⁊ despexisti: distuli
sti xp̄m tuū. Auertisti testa
mentū serui tui: ꝓphanasti
in t̄ra sāctuariū eiꝰ. Destru
xisti oēs sepes eiꝰ: posuisti
firmamētū eius formidinē
Diripuerunt eum oēs tran
seuntes viā: factus est oppro

briuz vicinis suis. Exaltasti
dexterã deprimẽtiũ eũ: letifi-
casti oẽs inimicos eiꝰ. Auer-
tisti adiutoriũ gladũ eiꝰ ⁊ nõ
es auxiliatꝰ ei ĩ bello. Destru-
xisti eũ ab emũdatiõe ⁊ sedẽ
eius in terra collisisti. Mino-
rasti dies temporis eius: per
fudisti eũ cõfusiõe. Usququo
dñe auertis in finẽ: exarde-
scet sicut ignis ira tua. Me-
morare q̃ mea substãtia: nũ-
q̃d eni vane cõstituisti oẽs fi
lios hoim. Quis est homo q̃
viuet ⁊ nõ videbit mortẽ eru-
et aiam suã de manu inferni
Ubi sũt mie tue ãtique dñe
sicut iurasti dauid ĩ veritate
tua. Memor esto dñe oppro
briĩ seruoꝝ tuoꝝ: q̃ cõtinui ĩ
sinu meo multaꝝ gẽtiũ. Q̃d
exprobrauerũt ĩimici tui do
mine: q̃d exprobrauerũt cõ-
mutationẽ xpi tui. Bñdictꝰ
dñs ineternũ fiat fiat. ps. xciii

Deus vltionũ dñs: deus
vltionũ libere egit. Ex-
altare qui iudicas terrã: red
de retributionẽ supbis. Us-
quequo peccatores domine:
vsquequo pctõres gloriabũ-
tur. Effabũtur ⁊ loquẽtur ĩi
quitatẽ: loquẽtur oẽs q̃ ope-
rant iiusticiã. Populũ tuuz
dñe humiliauerũt: et heredi
tatẽ tuã vexauerũt. Uiduã
et aduenam interfecerũt et
pupillos occiderũt. Et dixe-
rũt non videbit dñs: nec itel
liget deus iacob. Intelligite
insipiẽtes in populo: ⁊ stulti
aliquando sapite. Qui plan
tauit aurẽ non audiet: aut q̃
finxit oculum nõ considerat
Qui corripit gentes non ar-
guet: qui docet hominẽ sciẽ-
tiã. Dñs scit cogitatiões ho
minũ: q̃m vane sũt. Beatus
homo quẽ tu erudieris dñe:
et de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei a diebus ma
lis: donec fodiatur pctõri fo-
uea. Quia nõ repellet domi-
nus plebẽ suã: ⁊ hereditatez
suã nõ derelinquet. Quoad-
usq; iusticia cõuertatur in iu
diciũ: et qui iuxta illã oẽs
qui recto sũt corde. Quis cõ
surget michi aduersus mali-
gnãtes: aut quis stabit me-
cũ aduersus operantes iniq̃
tatẽ. Nisi quia dñs audiuit
me: paulominꝰ habitasset in
inferno aĩa mea. Si dicebã
motus est pes meus: miseri-
cordia tua domine adiuua-
bat me. Secundum multitu
dinẽ doloruz meorũ in corde
meo: consolationes tue letifi
cauerũt animã meam. Nũ-
quid adheret tibi sedes iniq̃-
tatis: qui fingis laborem in
precepto. Captabũt in ani-
mam iusti: ⁊ sanguinẽ inocẽ
tem cõdẽnabũt. Et factꝰ est
mihi dñs ĩ refugiũ et deꝰ me

us i adiutoriu3 spei mee. Et reddet illis iniquitatē ipsoꝝ: et in malicia eoꝝ disperdet eos: disperdet illos dñs deus nr. Gloria patri. an. Benedictus dñs in eternū. ps. xcv.

Cantate dño cāticū nouum: cātate dño oīs terra. Cantate dño et bñdicite nomini eius: annūciate de die in diē salutare eius Annūciate inter gētes gloriā eius: in oībus populis mirabilia eius. Quoniam magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis est sup oēs deos. Quoniam oēs dii gentiū demonia: dñs autē celos fecit. Confessio et pulchritudo in cōspectu eius: sanctimonia et magnificētia in sctificatione eius. Afferte dño patrie gētiū afferte dño gloriā et honorē: afferte dño gloriam nomini eius. Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dñm in atrio scto eius. Commoueatur a facie eius vniuersa terra dicite in gētibus quia dñs regnauit: Etenim correxit orbē terre qui nō cōmouebitur: iudicabit populos in equitate. Letentur celi et exultet terra: cōmoueatur mare et plenitudo eius gaudebūt campi et oīa q in eis sūt. Tunc exultabūt oīa ligna siluarū a facie dñi quia venit: quoniam venit iudicare terrā. Iudicabit orbē terre in equitate: et populos in veritate sua. ps. xcvi.

Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe. Nubes et caligo in circuitu eius: iusticia et iudiciū correctio sedis eius. Ignis ante ipm precedet: et inflāmabit in circuitu inimicos eius. Alluxerunt fulgura eius orbi terre: vidit et cōmota est terra. Montes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs terra. Annūciauerūt celi iusticiā eius: et viderūt oēs populi gloriam eius. Confundantur oēs qui adorāt sculptilia: et qui gloriantur in simulacris suis. Adorate eū oēs āgeli eius: audiuit et letata est syon. Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua dñe. Quoniam tu dñs altissimus super oēm terrā nimis exaltatus es sup oēs deos. Qui diligitis dñm odite malū: custodit dñs aīas sctōꝝ suoꝝ: de manu pctōris liberabit eos. Lux orta est iusto: et rectis corde leticia Letamini iusti in dño et cōfitemini memorie sanctificatiōis eius. Gloria. an Cātate dño et bñdicite nomini eius. Ante lec. x. Intret in cōspectu tuo dñe orō mea. Inclina aurē tuā ad precē meā. an lau. x. Unde nobis. In k. an Sacrificiū deo sps cōtribulatus ps. Miserere. A. In veri. ps. cxlii.

Domine exaudi orationē meam auribus percipe obsecrationem meā in veritate tua ex

audi me ĩ tua iusticia. Et nõ
intres in iudiciũ cũ ſuo tuo:
qꝛ nõ iuſtificabit in cõſpectu
tuo oĩs viuẽs. Qꝛ pſecutꝰ eſt
ĩimicꝰ aĩam meã: hũiliauit
in ẗra vitã meã. Collocauit
me in obſcurꝭ ſicut mortuos
ſeculi: ⁊ anxiatus eſt ſup me
ſpiritꝰ meꝰ in me turbatũ eſt
cor meũ. Memor fui dierũ
antiquoꝝ meditatꝰ ſũ in om
nibꝰ opibꝰ tuis: in factis ma
nuũ tuaꝝ meditabar. Expã
di manꝰ meas ad te aĩa mea
ſicut ẗra ſine aqua tibi. Ve-
lociter exaudi me dñe: defe-
cit ſpũs meꝰ. Nõ auertas fa
ciẽ tuã a me: ⁊ ſimilis ero de-
ſcẽdẽtibꝰ in lacũ. Auditã fac
mihi mane mĩam tuã: qꝛ in
te ſperaui. Notã fac mihi vi-
am in qua ambulem: qꝛ ad te
leuaui aĩam meã. Eripe me
de ĩimicis meis dñe ad te cõ
fugi: doce me facere volunta
tẽ tuã qꝛ deꝰ meꝰ es tu. Spi-
ritus tuꝰ bonus deducet me
in ẗrã rectã: ꝓpter nom̃ tuũ
dñe viuificabis me in eq̃tate
tua. Educes de tribulatione
animã meã: et in mĩa tua di-
ſpdes ĩimicos meos. Et per
des oẽs qui tribulãt animã
meã: qm̃ ego ſeruꝰ tuꝰ ſũ. An.
In vitate tua exaudi me do
mie. An. Illuĩet dñs vultum
ſuũ ſup nos. ps. Deꝰ deꝰ. An.
Domie audiui. Canticũ.

Domine audiui auditio
nẽ tuã: ⁊ timui. Domi-
ne opꝰ tuũ in medio ãnoꝝ:
viuifica illud. In medio ãno
rũ notũ facies: cũ iratꝰ fuerꝭ
mĩe recordaberꝭ. Deꝰ ab au
ſtro veiet: ⁊ ſanctus de mõte
pharã. Operuit celos gloria
eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena eſt ẗra
Splẽdor eius vt lux erit: cor
nua in manibꝰ eiꝰ. Ibi abſcõ
dita ẽ fortititudo eiꝰ: ãte fa-
ciẽ eiꝰ ibit mors. Egredieẗ
dyabolꝰ ãte pedes eiꝰ: ſtetit
⁊ mẽſus eſt terrã. Aſpexit ⁊
diſſoluit gẽtes: ⁊ cõtriti ſunt
mõtes ſeculi. Incuruati ſũt
colles mũdi: ab itineribꝰ et-
nitatis eius. Pro iniq̃tate vi
di tentoria ethiopie: turba-
bũtur pelles terre madiam.
Nunquid in flumibus iratꝰ
es dñe: aut in fluminibus fu
ror tuꝰ. vel in mari indigna-
tio tua. Qui aſcendis ſuper
equos tuos: et quadrige tue
ſaluatio. Suſcitãs ſuſcitabiꝭ
arcũ tuũ: iuramẽta tribubꝰ
que locutus es. Fluuios ſcin
des terre viderũt te aque et
doluerũt mõtes: gurges aq̃
rũ tranſijt. Dedit abyſſus vo
cẽ ſuam: altitudo manꝰ ſuas
leuauit. Sol ⁊ luna ſteterũt ĩ
habitaculo ſuo: in luce ſagit
taruz tuaꝝ ibunt in ſplẽdore
fulgurãtis haſte tue. In fre
mitu cõculcabis terrã: in fu-

rore obstupefacies gentes. Egressus es in salutē populi tui: in salutē cū xp̄o tuo. Percussisti caput de domo impii denudasti fūdamētū usq ad collū. Maledixisti sceptris ei⁹ capita bellatorū ei⁹ veniētib⁹ vt turbo ad dispgendū me. Exultatio eorū sicut ei⁹ q̄ deuorat pauperē in abscōdito. Uiam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarū multarū. Audiuit et ɔturbat⁹ est vēter me⁹: a voce cōtremuerunt labia mea. Ingrediat putredo i ossib⁹ meis: et subter me scateat. Ut requiescam in die tribulatiōis: et ascēdā ad populū accinctū nr̄m. Ficus enī nō florebit: et nō erit germen in vineis. Mētietur opus oliue: et arua nō auferēt cibum. Abscindet̄ d ouili pec⁹: et nō erit armētū in p̄sepib⁹. Ego aūt in dn̄o gaudebo: et exultabo in deo iesu meo. Deus dominus fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorū. Et sup excelsa mea deducet me victor: in psalmis canētē. Gl'ia. an. Dn̄e audiui auditū tuū et timui. an. In tympano et choro i cordis et organo laudate deū. ps. Laudate. hy⁹

Eterna celi gl'ia beata spes mortalium celsi tonantis vnice casteq̄ ples virginis. Da dexterā surgentibus exurgat et mens sobria flagransq̄ in laudem dei grates rependat debitas. Ortus refulget lucifer sparsamq̄ lucē nūciat cedit caligo noctium lux scā nos illumiet. Manens q̄ nostris sensib⁹ noctē repellat seculi oiq̄ fine diei purgata fuet pectora. Quesita iā primū fides radicet altis sensibus scda spes congaudeat quo maior extat charitas. Deo pr̄i sit gl'a. a. cp̄z de dominica. ℣. Repleti sum⁹ mane mīa tua. Exulta. Ad bn̄⁹. a. Oriens ex alto redemit nos de⁹ isrl̄. p̄ces vt s. ¶ Sabbato. Inuit. Dn̄m deū nostrum. Uenite adorem⁹. In noc. an. Quia mirabilia. ps. xcvij.

Cantate dn̄o canticū nouum: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextra ei⁹: et brachiū scm̄ ei⁹. Notum fecit dn̄s salutare suū: in cōspectu gentiū reuelauit iusticiā suam. Recordat⁹ est mie sue: et veritatis sue domui israel. Uiderūt oēs termini terre salutare dei nostri: iubilate d̄o oēs terra: cātate et exultate et psallite. Psallite dn̄o in cythara in cythara et voce psalmi: i tubis ductilib⁹ et voce tube cornee. Iubilate in cōspectu regis dn̄i moueatur mare et plēitudo eius: orbis terrarū et qui habitāt in

eo. Flumia plaudent manu simul mõtes exultabūt a cõspcū dñi: qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit orbē terrarū i iusticia: ⁊ populos in equitate. ps. xcviii.

Dominus regnauit irascant populi: q sedes sup cherubin moueatur terra. Dñs in syon magnus: et excelsus sup oēs populos. Cōfiteātur nomini tuo magno qm̄ terribile et sctm̄ est: ⁊ honor regꝫ iudiciū diligit. Tu parasti directiones iudiciū ⁊ iusticiaꝫ in iacob tu fecisti. Exaltare dominū deū nr̄m: et adorate scabellū pedū ei⁹ qm̄ sctm̄ est. Moyses ⁊ aaron i sacerdotib⁹ eius: ⁊ samuel inter eos qui inuocāt nomē ei⁹. Inuocabāt dñm ⁊ ipe exaudiebat eos: i colūna nubis loquebatur ad eos. Custodiebāt testimonia eius: et pceptū qd dedit illis. Dñe deus noster tu exaudiebas eos de⁹ tu ppicius fuisti eis: ⁊ vlciscēs in oēs adinuētiōes eoꝝ. Exaltare dñm deum nr̄m ⁊ adorate in mōte sctō eius: qm̄ sanct⁹ dominus de⁹ noster. Gl'ia. ā. Quia mirabilia fecit dñs. an. Iubilate. ps. xcix.

Iubilate deo oīs terra: seruite dño in leticia. Introite in cōspcū eius: in exultatione. Scitote qm̄ dñs ipe est de⁹: ipe fecit nos ⁊ nō ipi nos. Populus ei⁹ ⁊ oues pascue eius introite portas ei⁹ in cōfessione: atria ei⁹ in hymnis cōfitemini illi. Laudate nomē ei⁹ qm̄ suauis est dñs in eternum mia ei⁹: ⁊ vsqꝫ i gñatiōe ⁊ generationē veritas ei⁹. ps. c.

Misericordiā ⁊ iudicium cātabo tibi dñe: psallā et intelligam in via imaculata qñ venies ad me. Perābulabam in inocētia cordis mei: in medio dom⁹ mee. Nō proponebā ante oculos meos rem iniustā: faciētes puaricatiōes odiui. Nō adhesit mihi cor prauū: declinātem a me malignū non cognoscebam. Detrahētē secreto proximo suo: hūc psequebar. Superbo oculo et insatiabili corde cū hoc nō edebaꝫ. Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecū: āmbulās in via imaculata hic mihi ministrabat. Non habitabit i medio dom⁹ mee qui facit superbiā: qui loquitur iniqua nō direxit in conspectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino interficiebā oēs pctōres terre: vt dispderē de ciuitate dñi oēs opantes iniquitatē. Gl'ia. an. Iubilate deo oīs terra. an. Clamor. ps. ci.

Domine exaudi orationē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Non auertas faci

em tuã a me: in quacũq; die tribulor inclina ad me aurez tuã. In q̃cũq; die inuocauero te: velocit exaudi me. Quia defecert sicut fum⁹ dies mei et ossa mea sicut cremiũ aruerũt. Percussus sũ vt fenum et aruit cor meũ: q2 oblit⁹ sũ comedere panẽ meum. A voce gemitus mei: adhesit os meuz carni mee. Similis factus sum pellicano solitudis et fact⁹ sũ sicut nicticorax in domicilio. Uigilaui et factus sum: sicut passer solitarius i tecto. Tota die exprobrabãt mihi inimici mei: et qui laudabant me aduersũ me iurabant. Quia cinerẽ tanq̃ panem mãducabã: et potũ meũ cuz fletu miscebam. A facie ire indignationis tue: q2 eleuãs allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerũt: et ego sicut fenũ arui. Tu autẽ dñe in eternũ pmanes: et memoriale tuũ in generatione et generationẽ. Tu exurgẽs misereberis syon: quia tempus miserendi eius quia venit tẽp⁹. Qm̃ placuerũt seruis tuis lapides ei⁹: et terre ei⁹ miserebunt. Et timebũt gẽtes nomẽ tuũ dñe: et omẽs reges terre gl'iam tuã. Q2 edificauit dñs syon: et videbitur i gl'ia ei⁹. Respexit i oratiõez humiliũ: et nõ spreuit pcẽ eorũ. Scribãt hec in gñatione altera: et pp'lus q̃ creabit laudabit dñm. Q2 pspexit de excelso sãcto suo: dñs de celo in terrã aspexit. Ut audiret gemit⁹ cõpeditor: vt solueret filios interẽptor. Ut annũcient in syon nomẽ dñi: et laudẽ ei⁹ in hirl'm. In ɔueniendo pp'los in vnũ: et reges vt seruiant dño. Respõdit ei i via virtutis sue: paucitatẽ dierũ meorũ nuncia mihi. Ne reuoces me in dimidio dier meor: in gñatiõe et generationẽ anni tui. Inicio tu dñe terrã fũdasti: et opera manuũ tuarũ sũt celi. Ipi peribũt tu aũt pmanes: et omnes sicut vestimẽtũ veterascẽt. Et sicut opertorium mutabis eos et mutabũtur: tu aũt idẽ ipe es et ãni tui nõ deficient. Filij seruorum tuorũ habitabũt: et semen eoruz in seculũ diriget.

Benedic aĩa [ps. cij.]
mea dño: et oĩa q̃ intra me sũt noĩ sctõ ei⁹. Benedic aĩa mea dño: et noli obliuisci oĩs retributiões eius. Qui propiciatur oĩb⁹ iniquitatib⁹ tuis: qui sanat oĩs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitã tuã: q̃ coronat te in mĩa et miserationibus. Qui replet in bonis desideriũ tuũ: renouabit vt aquile iuuẽtus tua. Faciens mias

dñs: et iudiciū oībus iniuriā patiētibus. Notas fecit vias suas moysi: filiis israel voluntates suas. Miserator et misericors dñs: lōganimis et multū misericors. Nō in ppetuū irascet: neq₃ in eternū cōminabit. Nō sm pctā nostra fecit nobis: neq₃ sm iniqtates nr̄as retribuit nobis. Qm̄ sm altitudinē celi a terra: corroborauit mīam suā super timētes se. Quātū distat ortus ab occidēte: lōge fecit a nobis iiqtates nr̄as. Quō miseret pater filiorum misert⁹ est dñs timētib⁹ se: qm̄ ipse cognouit figmētū nostrum. Recordat⁹ est qm̄ puluis sumus hō sicut fenū: dies eius tanq̄ flos agri sic efflorebit. Qm̄ spūs ptrāsibit in illo et nō subsistet: et nō cognoscet amplius locū suū. Mia aūt dñi ab eterno: et vsq₃ in eternū super timentes eū. Et iusticia illius in filios filiorum: his qui seruāt testamētū ei⁹. Et memores sūt mādatorum ipsi⁹: ad faciēdū ea. Dñs in celo parauit sedē suā: et regnū ipsi⁹ omib⁹ dñabit. Bñdicite dño oīs angeli ei⁹: potentes virtute faciētes vbū illi⁹ ad audiēdā vocem sermonū eius. Bñdicite dño oīs vtutes ei⁹ ministri ei⁹ q̄ facitis voluntatē eius. Bñdicite dño omīa opa ei⁹: in omī loco dominatiōis ei⁹ bñdic aīa mea dño. Gloria. an. Clamor meus ad te veniat de⁹. an. Bñ-

[dic. ps. ciij.

Benedic aīa mea dño: dñe deus meus magnificat⁹ es vehemēter. Confessionē et decorem induisti: amict⁹ lumine sicut vestimēto. Extēdēs celum sicut pellē: q̄ tegis aquis superiora eius. Qui ponis nubem ascēsū tuū: q̄ ambulas sup pēnas vētorum. Qui facis āgelos tuos spūs: et ministros tuos ignē vrentē. Qui fūdasti terrā sup stabilitatē suā: nō inclinabit in sclm̄ seculi. Abyssus sicut vestimētū amictus ei⁹: sup mōtes stabunt aque. Ab increpatiōe tua fugiēt: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascēdūt mōtes et descēdūt campi: in locū quē fūdasti eis. Terminū posuisti quē nō trāsgredient: neq₃ cōuertētur operire terram. Qui emittis fōtes in cōuallibus: inter mediū mōtiū ptrāsibūt aq̄. Potabūt oīs bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Super ea volucres celi habitabūt: de medio petrarū dabūt voces. Rigās mōtes de superiorib⁹ suis: de fructu operum tuorum satiabit terra. Producēs fenū iumentis: et herbam seruituti hoim. Ut

educas panē de terra: ⁊ vinū letificet cor hoīs. Ut exhilaret faciē in oleo: ⁊ panis cor hoīs cōfirmet. Saturabunt ligna cāpi et cedri libani q̄s plātauit: illic passeres nidificabūt. Herodij dom⁹ dux est eor. mōtes excelsi ceruis: petra refugiū herinacijs. Fecit lunā in tpe: sol cognouit occasum suū. Posuisti tenebras ⁊ facta est nox: in ipa ptrāsibūt oēs bestie silue. Catuli leonū rugiētes vt rapiāt ⁊ q̄rāt a deo escā sibi. Ortus est sol ⁊ ꝯgregati sūt: ⁊ i cubilib⁹ suis collocabunt. Exibit hō ad opus suū: ⁊ ad operationē suā vsq₃ ad vesperā. Quā magnificata sunt opa tua dñe: oīa in sapiētia fecisti: impleta est tra possessiōe tua. Hoc magnū ⁊ spaciosū manibus: illic reptilia quor. nō est numerus. Aialia pusilla cū magnis: illic naues ptrāsibūt. Draco iste quem formasti ad illudēdū ei: oīa a te expectant vt des illis escam in tpe. Dāte te illis colligēt: aperiēte te manū tuā oīa implebūtur bonitate. Auertēte aūt te faciē turbabunt auferes spm̄ eor. ⁊ deficiēt: ⁊ in puluerē suū reuertētur. Emitte spm̄ tuū ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciem tre. Sit glia dñi i scl̄m: letabit dñs in opibus suis. Qui respicit terrā ⁊ facit eā tremere: q̄ tāgit mōtes ⁊ fumigant. Cantabo dño in vita mea: psallā deo meo q̄diu sū. Iocūdū sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in dño. Deficiant pctōres a terra ⁊ iniq̄ ita vt nō sint: bn̄dic aīa mea dño. ps. ciiij.

Confitemini dño et inuocate nomē eius: annūciate int gētes opa eius. Cantate ei et psallite ei: narrate oīa mirabilia eius: laudami in noīe scō eius. Letet cor q̄rentiū dñm q̄rite dñm ⁊ cōfirmamini: q̄rite faciē ei⁹ sp. Memētote mirabiliū eius q̄ fecit pdigia ei⁹ ⁊ iudicia oris eius. Semē abrahā serui ei⁹ filij iacob electi ei⁹. Ipe dñs de⁹ noster in vniuersa tra iudicia eius. Memor fuit i seculū testamenti sui verbi qd̄ mādauit in mille generationes. Qd̄ disposuit ad abrahā: ⁊ iuramenti sui ad isaac. Et statuit illud iacob in p̄ceptū: ⁊ israel in testamētū eternū. Dicēs tibi dabo terram chanaan: funiculū hereditatis vre. Cum essent numero breui: paucissimi ⁊ icole ei⁹. Et ptrāsierūt de gēte i gētē ⁊ de regno ad ppl̄m alterū. Nō reliquit hoīem nocē eis ⁊ corripuit p eis reges. No

lite tãgere xp̃os meos:et in
prophetis meis nolite mali
gnari. Et vocauit famẽ sup
terrã:⁊ om̃e firmamẽtũ pa-
nis cõtriuit. Misit ante eos
viꝝ:in seruũ venũdatus ẽ io
seph. Humiliauerũt in cõpe
dibꝫ pedes eiꝫ ferꝝ ptransijt
aĩam eiꝫ donec veniret vbũ
eiꝫ. Eloquiũ dñi inflãmauit
eũ misit rex ⁊ soluit eum:pn
ceps pplꝫoꝝ ⁊ dimisit eũ. Cõ
stituit eũ dñm domus sue:et
pncipẽ omĩs possessiõis sue.
Ut erudiret pncipes eius si
cut semetipm̃:et senes eius
prudẽtiã doceret. Et intra-
uit israel in egiptũ:et iacob
accola fuit ĩ terra cham. Et
auxit pplm̃ suũ vehemẽt:
et firmauit eũ sup inimicos
eius Cõuertit coꝛ eoꝝ vt odi
rẽt populũ eius:⁊ dolũ face-
rent ĩ seruos eiꝫ. Misit moy
sẽ seruũ suũ:aarõ quẽ elegit
ipm̃. Posuit ĩ eis vba signo-
rum suoꝝ:⁊ pdigioꝝ ĩ terra
cham. Misit tenebꝛas ⁊ ob-
scurauit:⁊ non exacerbauit
sermones suos. Cõuertit a-
quas eoꝝ in sanguinẽ:⁊ oc-
cidit pisces eoꝝ. Edidit t̃ra
eoꝝ ranas in penetralibꝫ re-
gũ ipsoꝝ. Dixit ⁊ venit cyno-
mia ⁊ ciniphes:in oĩbꝫ fini-
bus eoꝝ. Posuit pluuias eo-
rum grandinẽ:ignẽ cõburẽ-
tem in t̃ra ipsoꝝ. Et pcussit
vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ:
⁊ cõtriuit lignum finiũ eoꝝ.
Dixit ⁊ venit locusta ⁊ brucꝫ
cuiꝫ nõ erat nũerꝫ. Et come
dit om̃e fenũ in terra eoꝝ:⁊
comedit oẽm fructũ t̃re eoꝝ
Et pcussit om̃e pmogenitũ
in terra eoꝝ:pmitias oĩs la-
boꝛis eoꝝ. Et eduxit eos cũ
argẽto ⁊ auro:⁊ nõ erat ĩ tri
bubus eoꝝ infirmꝫ. Letata
est egyptus in pfectiõe eoꝝ:
qꝛ ĩcubuit timoꝛ eoꝝ sup eos
Expãdit nubẽ in ptectionẽ
eoꝝ:⁊ ignem vt luceret eis p
noctẽ. Petierunt ⁊ venit co-
turnix:⁊ pane celi saturauit
eos. Disrupit petrã ⁊ fluxe-
rũt aq̃:abierũt ĩ sicco flumi-
na. Qm̃ memoꝛ fuit vbi scti
sui q̃d habuit ad abrahã pu-
erum suũ. Et eduxit poplm̃
suũ in exultatione:⁊ electos
suos in letitia. Et dedit illis
regiões gẽtiũ:⁊ laboꝛes po
puloꝝ possederũt. Ut custo-
diãt iustificatiões eius:⁊ le-
gẽ eius reqrãt. Gła. ã. Bñ-
dic aĩa mea dño. an. Uisita
[nos. ps. cv.
Confite-
mini dño qm̃ bonꝫ:qm̃
in sclm̃ mĩa eius. Quis loq-
tur potẽtias dñi:auditas fa
ciet oẽs laudes eiꝫ. Beati q
custodiũt iudiciũ ⁊ faciũt iu
sticiã in om̃i tpe. Memento
nři dñe in beneplacito ppli
tui:visita nos ĩ salutari tuo

Ad videndũ in bonitate electoꝝ tuoꝝ ad letandũ in leticia gentis tue: vt lauderis cũ hereditate tua. Peccauimus cũ patribus nr̃is iniuste egimus iniquitatẽ fecimus. Patres nostri in egipto nõ intellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudinis mie tue. Et irritauerũt ascẽdẽtes in mare mare rubꝝ: ⁊ saluauit eos ꝓpter nomẽ suũ vt notã faceret potentiã suã. Et increpuit mare rubꝝ ⁊ exsiccatũ est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odientiũ: ⁊ redemit eos de manu inimici. Et operuit aq̃ tribulãtes eos: vnus ex eis nõ remãsit. Et crediderũt verbis eius: ⁊ laudauerũt laudem eius. Cito fecerũt obliti sũt operꝝ eius: et non sustinuerunt consiliũ eius. Et cõcupierũt cõcupiscentiã in deserto: ⁊ tentauerunt deũ in inaquoso. Et dedit eis petitionẽ ipsoꝝ: ⁊ misit saturitatẽ in aĩmas eoꝝ. Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctũ domini. Aperta est terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit sup cõgregationẽ abiron. Et exarsit ignis in synagoga eorũ: flãma combussit peccatores. Et fecerũt vitulũ in oreb: et adorauerũt sculptile. Et mutauerũt gloriã suã in similitudinẽ vituli comedẽtis fenũ. Obliti sunt deũ qui saluauit eos qui fecit magnalia in egipto mirabilia in terra chã: terribilia in mari rubro. Et dixit vt disperderet eos: si nõ moyses electus eius stetisset in confractione in cõspectu eius. Ut auerteret irã eius ne disperderet eos: ⁊ ꝓ nihilo habuerũt terrã desiderabilẽ. Nõ crediderũt verbis eius ⁊ murmurauerunt in tabernaculis suis: nõ exaudierũt vocẽ dñi. Et eleuauit manũ suã sup eos: vt prosterneret eos in deserto. Et vt deiiceret semen eoꝝ in natiõibus: ⁊ disperderet eos in regiõibus. Et iniciati sunt beelphegor ⁊ comederũt sacrificia mortuoꝝ. Et irritauerunt eũ in adinuẽtiõibus suis: ⁊ multiplicata est in eis ruina. Et stetit finees ⁊ placauit ⁊ cessauit quassatio. Et reputatum est ei ad iusticiã: a generatione in generationẽ vsq; i sempiternũ. Et irritauerũt eum ad aq̃s cõtradictiõis: ⁊ vexatus est moyses ꝓpter eos q; exacerbauerunt spm̃ eius. Et distinxit i labiis suis: nõ disperdiderũt gentes quas dixit dominus illis. Et cõmixti sunt inter gẽtes ⁊ didicerũt opera eoꝝ ⁊ seruierũt sculpti-

libus eoꝝ: et factū est illis in
scādalū. Et imolauerūt fili-
os suos: et filias suas demo-
nijs. Et effuderūt sanguinē
innocētē: sāguinē filioꝝ suoꝝ
⁊ filiaꝝ suaꝝ: quas sacrifica-
uerūt sculptilibꝰ chanaā. Et
interfecta est terra in sāgui-
bꝰ: et cōtamiata est in operi
bus eoꝝ ⁊ fornicati sūt ī adi-
uētionibꝰ suis. Et iratus est
furore dn̄s in populo suo: et
abhoīatꝰ est hereditatē suā.
Et tradidit eos in manꝰ gē-
tiū: et dn̄ati sūt eoꝝ qui ode
rūt eos. Et tribulauerūt eos
inimici eorū: hūiliati sūt sub
manibus eoꝝ: sepe liberauit
eos. Ipi aūt exacerbauerūt
eū in ꝯsilio suo: ⁊ hūiliati sūt
in iniquitatibꝰ suis. Et vidit
cū tribularenť: ⁊ audiuit ora
tionem eorū. Et memor fui
testamenti sui: ⁊ penituit eū
scđm multitudinem mie sue
Et dedit eos in mias: in con
spectu oīm qui ceperāt eos.
Saluos fac nos dn̄e deꝰ no-
ster: ⁊ ꝯgrega nos de natiōi-
bus. Ut cōfiteam̄ nōi sancto
tuo: et gloriem̄ in laude tua.
Bn̄dictus dn̄s deus israel: a
seculo ⁊ vsq; in seculū et dicet
oīs ppl̄s fiat fiat. ps. cvi.

Confitemini dn̄o qm̄ bo
nus: qm̄ in seculū mise-
ricordia eius. Dicant qui re
dempti sūt a dn̄o quos rede-
mit de manu inimici: de regi
onibus ꝯgregauit eos. A so
lis ortu et occasu: ab aquilo-
ne ⁊ mari. Errauerūt in soli-
tudine in iaquoso: viā ciuita
tis habitaculi nō inuenerūt
Esurientes et sitientes: aīa
eorū in ipīs defecit. Et cla-
mauerūt ad dn̄m cū tribula
rētur: et de necessitatibꝰ eoꝝ
liberauit eos Et deduxit eos
in viam rectam: vt irent in ci
uitatē habitatiōis. Confite
antur dn̄o mie eiꝰ: et mirabi
lia eiꝰ filijs hoīm. Quia sati
auit aīam inanē: ⁊ aīam esu
riētē saciauit bonis. Seden-
tes in tenebris ⁊ vmbra mor
tis: vinctos in mēdicitate et
ferro. Quia exacerbauerūt
eloquia dei: ⁊ ꝯsiliū altissimi
irritauerūt. Et hūiliatū est
in laboribꝰ cor eoꝝ: ⁊ infirma
ti sūt nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dn̄m cū
tribularenť: ⁊ de necessitati-
bꝰ eoꝝ liberauit eos. Et edu
xit eos de tenebris ⁊ vmbra
mortꝫ: ⁊ vincula eoꝝ disrupit
Confiteātur dn̄o mie eiꝰ: et
mirabilia eius filijs hominū
Quia cōtriuit portas ereas:
et vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniq̄tatꝭ
eorū: propter iniusticias eni
suas humiliati sūt. Omnem
escam abhomiata est aīa eo
rū: ⁊ appropinquauerūt vsq;

ad portas mortis. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularentur: et de necessitatib⁹ eorũ liberauit eos. Misit verbũ suũ et sanauit eos: et eripuit eos de interitiõib⁹ eorũ. Cõfiteãtur dño mĩe ei⁹: et mirabilia ei⁹ filijs hoĩm. Et sacrificent sacrificiũ laudis: et annũciẽt opera ei⁹ in exultatiõe. Qui descẽdũt mare in nauib⁹: faciẽtes operationes in aquis multis. Ipi viderũt opa dñi: et mirabilia eius in pfũdo. Dixit et stetit spũs pcelle: et exaltati sũt fluct⁹ eius. Ascẽdũt vsq ad celos et descẽdũt vsq ad abyssos: aĩa eorũ ĩ malis tabescebat. Turbati sunt et moti sũt sicut ebrius: et oĩs sapiẽtia eorum deuorata est. Et clamauerũt ad dñz cũ tribularẽt: et de necessitatib⁹ eorũ eduxit eos. Et statuit procellã eius in aurã: et siluerũt fluctus eius. Et letati sũt qz siluerũt: et deduxit eos ĩ portũ volũtatis eorũ. Confiteantur dño mĩe eius: et mirabilia eius filijs hoĩm. Et exaltent eũ in ecclesia plebis: et in cathedra seniorũ laudẽt eũ. Posuit flumĩa in desertũ et exitus aquarum in sitim. Terrã fructiferã in salsuginẽ: a malicia inhabitãtiũ in ea. Posuit desertũ in stagna aquarũ: et terrã sine aqua in exit⁹ aquarũ. Et collocauit illic esuriẽtes: et cõstituerũt ciuitatẽ hitatiõis. Et seminauerũt agros et plãtauerũt vineas: et fecerũt fructũ natiuitatis. Et bñdixit eis et multiplicati sũt nimis: et iumenta eorũ nõ minorauit. Et pauci facti sũt: et vexati sũt a tribulatiõe malorũ et dolore. Effusa est cõtẽtio sup pncipes eorũ: et errare fecit eos in inuio et nõ in via. Et adiuuit pauperem de inopia: et posuit sicut oues familias. Videbũt recti et letabũtur: et oĩs iniquitas oppilabit os suũ. Quis sapiẽs et custodiet hec: et itelliget mias dñi. Gloria pri. Sicut erat. an. Visita nos dñe in salutari tuo. an. Confitebor. ps. cvij.

Paratũ cor meũ de⁹ paratũ cor meũ: cantabo et psallam in gloria mea. Exurge psalteriũ et cythara: exurgã diluculo. Cõfitebor tibi ĩ populis dñe: et psallã tibi ĩ natiõib⁹. Quia magna sup celos mĩa tua: et vsq ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus et super oẽm terrã gloria tua: vt liberentur dilecti tui. Saluum fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in scõ suo. Exultabo et diuidã siccimã. et cõuallem tabernaculorũ dimetiar. Meus est galaad et meus est ma

nasses: et effraim susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee In idumeam extendam calciamentum meum: michi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in civitatem munitam: quis deducet me usque in idumeam. Nonne tu deus qui reppulisti nos: et non exibis deus in virtutibus nostris. Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis. In deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet inimicos [nostros. ps. cviii.

Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est. Locuti sunt adversum me lingua dolosa et sermonibus odii circumdederunt me et expugnaverunt me gratis. Pro eo ut me diligerent detrahebant michi: ego autem orabam. Et posuerunt adversum me mala pro bonis: et odium pro dilectione mea. Constitue super eum peccatorem: et diabolus stet a dextris eius. Cum iudicatur exeat condemnatus: et oratio eius fiat in peccatum. Fiant dies eius pauci: et episcopatum eius accipiat alter. Fiant filii eius orphani: et uxor eius vidua. Nutantes transferantur filii eius et mendicent eiiciantur de habitationibus suis. Scrutetur fenerator omnem substantiam eius et diripiant alieni labores eius. Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius. Fiant nati eius in interitum: in generatione una deleatur nomen eius. In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: et peccatum matris eius non deleatur. Fiant contra dominum semper: et dispereat de terra memoria eorum: pro eo quod non est recordatus facere misericordiam. Et persecutus est hominem inopem et mendicum: et compunctum corde mortificare. Et dilexit maledictionem et veniet ei: et noluit benedictionem et elongabitur ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimentum: et intravit sicut aqua in interiora eius et sicut oleum in ossibus meis. Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: et sicut zona qua semper precingitur. Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud dominum: et qui loquuntur mala adversus animam meam. Et tu domine fac mecum propter nomen tuum: quia suavis est misericordia tua. Libera me quia egenus et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me. Sicut umbra cum declinat ablatus sum et excussus sum sicut locuste. Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleum. Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me et moverunt capita sua. Ad-

tuua me dñe deus meus: sal uum me fac ꝓpter miam tu am. Et sciāt q manus tua hec: ⁊ tu dñe fecisti eā. Ma ledicēt illi ⁊ tu bñdices q̄ in surgūt i me ꝯfūdant: seruꝰ aūt tuꝰ letabit. Induant q̄ detrahūt mihi pudore ⁊ ope riant sicut diploide ꝯfusione sua. Cōfitebor dño nimis i ore meo: ⁊ in medio multoꝝ laudabo eū. Qui astitit a de xtris paupis: vt saluā facēt a ꝑsequētibꝰ aīaꝫ meā. Gla ā. Cōfitebor dño nimis i ore meo. Añ lec. ꝟ. Dñe exaudi orō. Et cla. Añ laud. ꝟ. Sit glia dñi in seculuꝫ. Letabit dñs i opibꝰ suis In lau. an. Benigne fac i bona volūta te tua dñe. ꝑ. Miserē. ꝑ. xci

Bonū est ꝯfiteri dño: et psallere noī tuo altissi me. Ad annūciandū mane miam tuā: et veritatē tuā p noctē. In decacordo psalte rio: cū cātico i cythara. Qr delectasti me dñe in factura tua: ⁊ in opibꝰ manuū tuaꝝ exultabo Quā magnificata sūt opera tua dñe: nimis ꝓ funde facte sūt cogitatiōes tue. Uir insipiēs nō cogno scet: ⁊ stultꝰ nō itelliget hec. Cuꝫ exorti fuerint pctōres sicut fenū: ⁊ apparuerit oēs q̄ operant iniqtatē. Ut inte reāt in sclm scli: tu aūt altis simus i eťnū dñe. Qm̄ ecce īimici tui dñe: qm̄ ecce īimi ci tui pibūt: et dispgent oēs q̄ opant iniquitatē. Et exal tabit sicut vnicornis cornu meū: ⁊ senectus mea i mia vberi. Et despexit oculꝰ me us īimicos meos: ⁊ isurgēti bus in me malignātibꝰ audi et auris mea. Iustus vt pal ma florebit: sicut cedrꝰ liba ni multiplicabit. Plantati i domo dñi: in atrijs domꝰ dei nostri florebūt. Adhuc mul tiplicabūtur in senecta vbe ri: ⁊ bñ patiētes erunt vt an nunciēt. Qm̄ rectus dñs de us noster ⁊ nō est iniqtas in eo. Glia. an. Bonū ē ꝯfiteri dño. ā. Metuāt dñm oēs fi nes tre. ꝑ. Deꝰ deꝰ. Cāticū.

Audite celi que loquar: audiat tra verba oris mei Cōcrescat in pluuia do ctrina mea: fluat vt ros elo quiū meū. Quasi ymber su per herbā ⁊ quasi stille super gramīa: qr nomē dñi inuo cabo. Date magnificētiam deo nr̄o: dei pfecta sūt opa ⁊ oēs vie eius iudicia. Deus fidelis ⁊ absq̧ vlla īiquitate iustus ⁊ rectus peccauerunt ei: ⁊ nō filij eius in sordibus Generatio praua atq̧ puer sa: heccine reddis dño popu le stulte et insipiēs. Nunqd nō ipe est pat tuus qui posse

dit ⁊ fecit ⁊ creauit te. Me-
mẽto dieꝝ antiquoꝝ: cogita
generatiões singulas. Int
roga pr̃em tuũ ⁊ ãnũciabit
tibi maiores tuos: ⁊ dicẽt ti-
bi. Qñ diuidebat altissimus
gentes: qñ separabat filios
adã. Cõstituit t̃minos pplo
rum: iuxta numeꝝ filioꝝ isrl̃
Pars aũt dñi pplˢ eius: ia-
cob funiculus hereditatꝭ eiꝰ
Inuenit eũ in t̃ra deserta: ĩ
loco horrorꝭ ⁊ vaste solitudĩs
Circũduxit eũ ⁊ docuit: ⁊ cu
stodiuit q̃si pupillã oculi sui.
Sicut aq̃la prouocãs ad vo-
landũ pullos suos: ⁊ sup̃ eos
volitans. Expandit alas su-
as et assumpsit eos: atq̃ por
tauit in humeris suis. Domi
nus solus dux eius fuit: ⁊ nõ
erat cũ eo deꝰ alienꝰ. Consti
tuit eũ super excelsã terrã: vt
comederet fructus agrorũ
Ut suggeret mel de petra:
oleũq̃ de saxo durissimo Bu
tirũ de armẽto ⁊ lac de ouibꝰ
cũ adipe agnoꝝ ⁊ arietũ fili-
oꝝ basã. Et hircos cũ medul
la tritici: et sanguinẽ vue bi-
berẽt meracissimũ. Incras-
satus est dilectꝰ et recalcitra
uit: incrassatus ĩpinguatus
dilatatꝰ. Dereliq̃t deũ facto
rem suũ: ⁊ recessit a deo salu
tari suo. Prouocauerũt eũ
in diis alienis: et ĩ abhoĩati-
onibꝰ ad irracũdiã cõcitaue
rũt. Immolauerũt demoniis
et non deo diis quos ignora
bãt. Noui recentesq̃ venerũt
quos non coluerũt p̃res eoꝝ
Deũ qui te genuit dereliq̃sti
⁊ oblitus est dñi creatorꝭ tui
Uidit dñs ⁊ ad iracũdiã cõci
tatꝰ ẽ: q: ꝓuocauerũt eũ filiĩ
sui ⁊ filie. Et ait abscõdã fa
ciem meã ab eis: ⁊ cõsidera-
bo nouissima eoꝝ. Generatõ
eni ꝑuersa est: ⁊ ĩfideles filiĩ
Ipĩ me ꝓuocauerũt in eo q̃
nõ erat deus: ⁊ irritauerũt ĩ
vanitatibꝰ suis. Et ego ꝓuo
cabo eos in eo q̃ nõ est pplˢ:
⁊ ĩ gẽte stulta irritabo illos
Ignis succẽsus est in furore
meo: ⁊ ardebit vsq̃ ad ĩferni
nouissima. Deuorabitq̃ t̃rã
cũ germine suo: ⁊ mõtiũ fũ-
damẽta cõburet. Cõgrega-
bo sup̃ eos mala: ⁊ sagittas
meas cõplebo in eis. Consu
ment̃ fame ⁊ deuorabũt eos
aues morsu amarissimo Dẽ
tes bestiaꝝ imittã in eos cũ
furore trahẽtiũ sup̃ terrã at
q̃ serpentiũ. Foris vastabit
eos gladius ⁊ intꝰ pauor: iu
uenẽ simul ac virginẽ lacten
tem cũ hoĩe sene. Et dixi vbi
nã sũt: cessare faciã ex homi
bus memoriã eoꝝ. Sed ꝓp̃
irã inimicoꝝ distuli: ne forte
sup̃birẽt hostes eoꝝ: Et dice
rent manꝰ nr̃a excelsa: ⁊ nõ
dñs fecit hec oĩa. Gens abs

q̄ consilio est ⁊ sine prudētia vtinā saperēt et intelligerēt ac nouissima ꝓuiderēt. Quomodo persequebat̃ vn⁹ mille ⁊ duo fugarēt decem milia. Nōne ideo q2 deus suus vēdidit eos: ⁊ dn̄s ɔclusit illos. Nō enī est deus noster vt dn̄ eoꝝ: ⁊ inimici nostri sūt iudices. De vinea sodomoꝝ vinea eoꝝ: ⁊ de suburbanis gomorre. Uua eoꝝ vua fellis: ⁊ botrus amarissimus. Fel drachonū vinū eoꝝ: ⁊ venenum aspidū isanabile. Nōne hec ɔdita sūt apud me: ⁊ signata in thesauris meis. Mea est vltio ⁊ ego retribuam eis in tp̄e vt labatur pes eoꝝ. Iuxta est dies ꝑditōis ⁊ adesse festināt tp̄a. Iudicabit dn̄s ppl̄m suū: ⁊ in seruis suis miserebit̃. Uidete q̄ infirmata sit man⁹ ⁊ clausi quoq̄ defecerūt residuiq̄ cōsumpti sūt. Et dicent vbi sūt dn̄ eoꝝ: in q̄bus habebāt fiduciā. De quorū victimis comedebant adipes ⁊ bibebant vinum libaminū. Surgant ⁊ opitulent̃ vobis: ⁊ in necessitate vos ꝓtegāt. Uidete q̄ ego sim sol⁹: et nō sit alius de⁹ p̄ter me. Ego occidam ⁊ ego viuere faciā: ꝑcutiam ⁊ ego sanabo ⁊ nō est q̄ de manu mea possit eruere. Leuabo ad celū manū meam: ⁊ dicā viuo ego in et̃nū. Si acuero vt fulgur gladiū meū: ⁊ arripuerint iudiciuꝫ manus mee. Reddā vltionē hostib⁹ meis: ⁊ his q̄ oderūt me retribuā. Inebriabo sagittas meas sanguine ⁊ gladius me⁹ deuorabit carnes. De cruore occisoꝝ: ⁊ de captiuitate nudati inimicoꝝ capitis. Laudate gētes populum eius: q2 sāguinē seruoꝝ suoꝝ vlciscet̃. Et vindictā retribuet in hostes eoꝝ: ⁊ ꝓpitius erit t̃re populi sui. Gl'ia.

an. Et in seruis suis miserebitur dn̄s. an. In cymbalis benesonātibus laudate dn̄ꝫ. ps. Laudate. Hymnus.

Aurora iā spargit polū terris dies illabit̃ lucis resultat spiculū discedat omne lubricum. Fantasma noctis decidat mētis reat⁹ subruat q̄cq̄d tenebris horridū nox attulit culpe cadat. Ut mane illud vltimū q̄d p̄stolamur cernui in lucē nobis effluat dū hoc canore ɔcrepat. Deo patri. Cp̄. de dn̄ica. v. Repleti sumus. Ad bn̄⁹ an. In viā pacis dirige nos dn̄e. Preces ⁊ cetera vt s. ¶ Ad primā cōem. Hymn⁹

Iam lucis orto sidere deum p̄cemur supplices vt in diurnis actib⁹ nos seruet a nocētibus. Linguā refre

nans tẽperet ne litis horroꝛ insonet: visũ fouẽdo cõtegat ne vãitates hauriat. Sit pura cordis ĩtima absistat ⁊ vecordia carnis terat sup̱biaꝫ pot⁹ cibiq̃ꝫ parcitas. Ut cũ dies abscesserit noctẽq̃ꝫ soꝛs reduxerit mũdi per abstinẽtiam ipi canamus gloꝛiam Deo patri sit gloꝛia eiusq̃ꝫ soli filio cum spũ paraclito ⁊ nũc ⁊ in ꝑpetuũ. amẽ. p̄s. liij.

Deus in noĩe tuo saluũ me fac: ⁊ in virtute tua iudica me. De⁹ exaudi oꝛationẽ meã: aurib⁹ ꝑcipe verba oꝛis mei. Qm̃ alieni ĩsurrexerũt aduersũ me ⁊ fortes q̄sierũt aĩam meã: ⁊ nõ ꝓposuerũt deũ añ cõspectũ suũ. Ecce enĩ deus adiuuat me: ⁊ dñs susceptoꝛ est aĩe mee. Auerte mala ĩimicis meis: ⁊ in veritate tua disꝑde illos Volũtarie sacrificabo tibi: ⁊ ꝯfitebor nomĩ tuo dñe qm̃ bonũ est. Qm̃ ex omĩ tribulatiõe eripuisti me: ⁊ sup inimicos meos despexit oculus meus. Gloꝛia. p̄s. cxvij.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in seculuꝫ mĩa eius. Dicat nunc israel quoniã bonus: qm̃ in seculũ mĩa ei⁹. Dicat nũc dom⁹ aaron: qm̃ in seculum mĩa eius. Dicãt nũc qui timent dñm: qm̃ in seculum mĩa eius. De tribulatiõe ĩuocaui dñm: et exaudiuit me in latitudĩe dñs: Dñs mihi adiutoꝛ: nõ timebo quid faciat michi homo. Dñs mihi adiutoꝛ: ⁊ ego despiciã ĩimicos meos. Bonuꝫ est cõfidere in dño: q̄ꝫ cõfidere in hoĩe. Bonũ est sperare in dño: q̄ꝫ sperare in pꝛincipibus. Omnes gentes circuierũt me: et in noĩe dñi q̄ꝛ vltus sum in eos. Circũdãtes circũdederũt me: et in noĩe dñi quia vltus suꝫ in eos. Circũdederũt me sicut apes ⁊ exarserũt sicut ignis in spinis: ⁊ in noĩe dñi q̄ꝛ vltus sum in eos. Impulsus euersus sum vt caderẽ: ⁊ dñs suscepit me. Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus est mihi in salutem Uox exultatiõis ⁊ salut(is): in tabernaclis iustoꝛũ. Dextra domĩ fecit virtutem dextera dñi exaltauit me: dextra dñi fecit virtutẽ. Nõ moꝛiar sed viuã: et narrabo oꝑa domini Castigãs castigauit me dñs et moꝛti nõ tradidit me. Aperite michi poꝛtas iusticie ingressus in eas ꝯfitebor dño: hec poꝛta dñi iusti intrabũt in eã. Cõfitebor tibi dñe qm̃ exaudisti me: ⁊ fact⁹ es mihi in salutẽ. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes: hic f(a)ct(us) ẽ in caput anguli. A domino factũ est istud: et est mira

bile in oculis nostrꝫ. Hec est dies quam fecit dñs: exultemus et letemur in ea. O dñe saluū me fac o dñe bene prosperare: benedictꝰ qui vēturꝰ es in noīe dñi. Benediximꝰ vobis de domo dñi: deꝰ dñs ꝛ illuxit nobis. Cōstituite diē solēnem in cōdensis: vsqꝫ ad cornu altaris. Deus meꝰ es tu et ꝯfitebor tibi: deꝰ meus es tu ꝛ exaltabo te. Confitebor tibi qm̄ exaudisti me: et factus es mihi in salutē. Cōfitemini dño quoniā bonꝰ: quoniā ī seculū misericordia eius. Gloria pri. ps. cxviij.

Beati īmaculati in via: q̄ ambulant in lege dñi. Beati q̄ scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirūt eum. Non enim q̄ operātur iniq̄tatem: in viīs eiꝰ ambulauerūt. Tu mādasti mādata tua: custodiri nimis. Utinam dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas. Tūc non ꝯfundar: cū perspexero in oībus mādatꝫ tuis. Cōfitebor tibi ī directione cordis: in eo qđ didici iudicia iusticie tue. Iustificationes tuas custodiā: nō me derelinquas vsqꝫquaqꝫ.

In quo corrigit adolescētior viā suā ī custodiēdo sermones tuos. In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mādatꝫ tuis. In corde meo abscōdi eloq̄a tua: vt nō peccē tibi. Benedictꝰ es dñe: doce me iustificatiōes tuas. In labiīs meis pronūciaui: oīa iudicia oris tui. In via testimonioꝝ tuoꝝ delectatꝰ sū: sicut in oībꝰ diuitiīs. In mādatis tuis exercebor et cōsiderabo vias tuas. In iustificatiōibus tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos. Gloria patri.

Retribue seruo tuo viuifica me: ꝛ custodiā sermones tuos. Reuela oculos meos: ꝛ ꝯsiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego sū ī terra: nō abscōdas a me mādata tua. Cōcupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in oī tpe. Increpasti supbos: maledicti q̄ declināt a mādatis tuis. Aufer a me opprobriū ꝛ ꝯtēptū: q: testīonia tua exq̄siui. Etenī sederūt pncipes ꝛ aduersum me loq̄bātur: seruꝰ aūt tuus exercebatur in iustificatiōibꝰ tuis. Nā et testīonia tua meditatio mea est: et cōsiliū meum iustificationes tue.

Adhesit pauimento aīa mea: viuifica me scđm verbum tuum. Uias meas enūciaui et exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Uiam iustificationū tuarū

instrue me ꝛ exercebor in mi
rabilibus tuis. Dormitauit
aīa mea pre tedio: confirma
me in verbis tuis. Uiam ini
q̄tatꝭ amoue a me: ꝛ in lege
tua miserere mei. Uiaȝ veri
tatis elegi: iudicia tua nō sū
oblitus. Adhesi testimoniꝭs
tuis dn̄e: noli me confūdere.
Uiam mādatorū tuoruȝ cu
curri: cū dilatasti cor meum
Gl̄a pa. Simbolū athanasii
Quicūqȝ vult saluus esse
ante omnia opus est vt
teneat catholicā fidē. Quaȝ
nisi quisqȝ integrā inuiolatā
qȝ seruauerit absqȝ dubio in-
eternū peribit. Fides autē
catholica hec est: vt vnū deū
in trinitate ꝛ t̄nitatē ī vnita
te veneremꝰ. Neqȝ ꝯfūdētes
psonas: neqȝ substātiā sepa-
rātes. Alia est enī psona pa
tris: alia filij: alia spūs sc̄ti
Sed patris ꝛ filij ꝛ spūs sc̄ti:
vna ē diuinitas equalis glo-
ria coeterna maiestas. Qua
lis pater talis filius talis spi
ritus sc̄tūs. Increatꝰ pater ī
creatus filiꝰ increatꝰ spiritus
sc̄tūs. Immēsus pater imē-
sus filiꝰ immēsus spiritꝰ sc̄ūs
Eternus pater et̄nus filiꝰ et̄
nus spūs sanctꝰ. Et tamen
nō tres et̄ni sed vnꝰ et̄nꝰ. Si
cut nō tres increati nec tres
immēsi: sed vnus increatus
et vnus immēsus. Similiter
omīpotēs pater omp̄s filius
omp̄s spūs sanctꝰ. Et tamē
nō tres omīpotētes sed vnus
op̄s. Ita deꝰ pater deꝰ filius
deus spiritꝰ sc̄tūs. Et tamen
nō tres dij: sed vnus est deus
Ita dn̄s pater dn̄s filiꝰ dn̄s
spiritus sc̄tūs. Et tn̄ nō tres
dn̄i: sed vnꝰ est dn̄s. Quia si-
cut sigillatī vnāquāqȝ perso-
sonā deū ac dn̄ȝ ꝯfiteri xp̄ia
na veritate cōpellimꝰ ita tres
deos aut dn̄os dicere catho-
lica religiōe prohibemꝰ. Pa-
ter a nullo est factus: nec cre
atus nec genitus. Filiꝰ a pa
tre solo est nō factus nec cre-
atus: sed genitꝰ. Spiritꝰ sā-
ctus a patre ꝛ filio: nō factus
nec creatus nec gēitus: sed
ꝓcedens. Unus ergo pater
nō tres patres vnꝰ filius non
tres filij: vnꝰ spiritus sāctus
nō tres spūs sc̄i. Et in hac tri
nitate nihil prius aut poste-
rius nihil maiꝰ aut minꝰ: sed
tote tres psone coeterne sibi
sūt ꝛ coequales. Ita vt ꝑ oīa
sicut iaȝ supradictū est vt vni
tas in trinitate: et trinitas
in vnitate venerāda sit. Qui
vult ergo saluus esse: ita de
trinitate sentiat. Sed neces-
sariū est ad eternā salutē vt
incarnationē quoqȝ dn̄i nr̄i
iesu xp̄i fideliter credat. Est
ergo fides recta vt credamꝰ
et cōfiteamur qꝛ dn̄s noster

Iesus xp̄s dei filius de⁹ et homo est. Deus est ex substantia patris añ secula genitus et homo ē ex substātia matris in seculo nat⁹. Perfect⁹ de⁹ pfect⁹ homo ex aīa rationali ⁊ humana carne subsistēs. Equalis patri secūduȝ diuinitatē: minoꝛ patre secūdū humanitatē. Qui licet deus sit ⁊ homo: nō duo tamē sed vnus est xp̄s. Unus autem nō cōuersiōe diuinitatis ī carnem: sed assūptiōe hūanitatis in deū. Unus oīno nō cōfusiōe substantie: sed vnitate psone. Nā sicut aīa rationalis ⁊ caro vnus est hō: ita de⁹ et homo vnus est xp̄us. Qui passus est p salute nostra descēdit ad inferos: tercia die resurrexit a moꝛtuis. Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei patris oīpotētis: inde venturus iudicare viuos et moꝛtuos. Ad cui⁹ aduētū oēs hoīes resurgere habēt cum corpib⁹ suis: ⁊ reddituri sūt de factis propꝛiis rationem. Et qui bona egerūt ibūt ī vitaȝ eternā: qui vero mala in ignem eṫnum. Hec est fides catholica quā nisi quisqȝ fideliť firmiťqȝ crediderit saluus esse nō poterit. Gl̃a. ¶ A trinitate vsqȝ ad hystoꝛiam de machabeis. aň. Tibi laus tibi gloꝛia tibi gratiaꝝ actio. O beata ⁊ bn̄dicta et gloꝛiosa trinitas pr̄ ⁊ filius et spiritus sctūs. ¶ Itē ab hystoꝛia de machabeis vsqȝ aduētum dn̄i. an. Adesto de⁹ vnus omnipotēs pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ spūs sctūs. ¶ Item p ferias. aň. Beati q̄ ambulāt in lege tua dn̄e. ps. sine. Confitemi.

Capl̄m.

Domie miserē nostri: te veni expectauimus: esto brachiū nostrū in mane ⁊ salus nr̄a in tpe tribulationis. Deo grās. R̷. Xp̄e fili dei viui. Miserē nobis. V̷. Qui sedes ad dexterā pr̄is. Miserere. Glia pr̄i. Xp̄e. V̷. Exurge domie adiuua nos. Et libera nos ppter nomē tuū.

Pces.

Kyrieleyson. iij. Xp̄e eleysō iij. Kyriel. iij. Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos a malo. Uiuet aīa mea et laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt me errauí sicut ouis que periīt quere seruū tuum dn̄e q꞉ mādata tua nō sū oblitus. Credo in deū. Carnis resurrectionē. Uitā eternaȝ amen. Et ego ad te dn̄e clamaui. Et mane oro mea preuēiet te. Uerba mea aurib⁹ pcipe dn̄e. Intellige clamoreȝ meū. Intēde voci orōnis mee Rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Qm̄ ad te oꝛabo dn̄e Mane exaudies vocē meaȝ. Mane astabo tibi ⁊ videbo. Qm̄ nō de⁹

volēs iīqtatē tu es; Uias tu
as dn̄e demōstra mihi. Et se
mitas tuas edoce me. Diri-
ge me ī vitate tua ⁊ doce me
Q2 tu es de⁹ saluator meus
et te sustinui tota die. Remi-
nīscē miserationū tuaꝝ dn̄e.
Et miaꝝ tuaꝝ q̄ a seculo sūt.
Delicta iuuētutꝭ mee. Et ig
norātias meas ne memine-
ris dn̄e. Iudica dn̄e nocētes
me. Expugna impugnātes
me. Apphēde arma ⁊ scutū
Et exurge ī adiutoriū mihi.
Effūde frameā ⁊ cōclude ad
uersus eos q̄ ꝑsequūtur me.
Dic aīe mee salus tua ego sū
Repleat̃ os meuz laude. Ut
cātē glīam tuā tota die ma-
gnitudinē tuā. Dn̄e auerte
faciē tuam a pctīs meis. Et
oēs iīqtates meas dele Cor
mūdū crea in me de⁹. Spm
rectū īnoua in viscerib⁹ meis
Ne proicias me a facie tua
Et spm sctm̄ tuū ne auferas
a me. Redde mihi leticiā sa-
lutarꝭ tui. Et spū pncipali cō
firma me. Eripe me dn̄e ab
hoīe malo. A viro iniquo eri
pe me. Eripe me de iīmicis
meis de⁹ me⁹. Et ab isurgen
tibus in me libera me Eripe
me de opantib⁹ iniqtatē. Et
de viris sāguinum salua me.
Sic psalmū dicā noī tuo ī se-
culū scl̄i. Ut reddā vota mea
de die ī diē. Exaudi nos de⁹
salutarꝭ nr̄. Spes oīm finiū
terre ⁊ in mari lōge. De⁹ ī ad
iutoriū meū intēde. Dn̄e ad
adiuuādū me festīa. Sctē de
us sctē fortꝭ sctē ⁊ īmortalis
Agn⁹ dei q̄ tollis pctā mūdi
miserē nob. Bn̄dic aīa mea
dn̄o Et oīa q̄ intra me sūt no
mi sācto ei⁹. Bn̄dic aīa mea
dn̄o. Et noli obliuisci oīs re
tributiōes ei⁹. Qui ꝑpiciat̃
oīb⁹ iniqtatib⁹ tuis. Qui sa-
nat oīs infirmitates tuas.
Qui redimit de īteritu vitā
tuā. Qui coronat te ī mia ⁊
miseratiōib⁹. Qui replet ī bo
nis desideriū tuū. Renoua-
bit̃ vt aq̄le iuuēt⁹ tua. Digre
dn̄e die isto. Sine pctō nos
custodire. Miserē nostri dn̄e
Miserere nr̄i. Fiat mia tua
dn̄e sup nos. Queādmoduz
spauim⁹ in te. Sacerdotes
tui īduāt̃ iusticiā. Et scti tui
exultēt. Dn̄e saluū fac regē
Et exaudi nos in die q̄ īuoca
uerim⁹ te. Saluū fac seruuz
tuū. De⁹ me⁹ spantē ī te Sal
uum fac ppl̄m tuū dn̄e ⁊ bn̄-
dic hereditati tue. Et rege
eos ⁊ extolle illos vsq3 ī etnū
Fiat pax in vīrtute tua. Et a-
būdātia in turrib⁹ tuis. Ore
mus pro infirmis ⁊ captiuis
Mitte eis dn̄e verbū tuū ⁊ sa
na eos de īteritōib⁹ eoꝝ. Et
ꝓ cūctis fidelib⁹ defūctꝭ. Re
quiē eternā dona eis dn̄e ⁊

lux ꝑpetua luceat eis. Requiescant in pace. Amen. Pro peccatis ⁊ negligẽtijs nostris. Dñe ne memineris iniquitatũ nostrarum antiquarũ cito anticipẽt nos mie tue quia pauperes facti sum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris noster. Et propter gl'iã nois tui domie libera nos et ꝓpici⁹ esto peccatis nr̃is propter nomẽ tuũ. Pro fratrib⁹ nr̃is absẽtibus. Saluos fac seruos tuos deus me⁹ sperantes in te. Mitte eis dñe auxiliũ de scõ. Et de syon tuere eos. Domine deus virtutũ cõuerte nos. Et ostende faciẽ tuã ⁊ salui erimus. Et quando per ferias fit de tpe dicitur. ps. Miserere mei. et in fine. Gloria patri. Alleluya ⁊c. Dñe exaudi. Et clamor. Domin⁹ vobiscum. Oremus. Collecta.

Domine sãcte pater omnipotens eterne deus qui nos ad pͥncipium hui⁹ diei nõ nostris meritis sed tua sanctissima gratia peruẽire fecisti: tua nos hodie quesumus salua v̾tute vt in hac die ad nullũ declinemus mortale peccatuȝ: nec vllũ incurramus periculũ: sed semper ad tuam iusticiam faciẽdaȝ omnis nostra actio tuo moderamine dirigatur.

Adauge in nobis quesumus dñe fidẽ tuã: ⁊ spiritus sancti luceȝ in nobis semper accẽde. Per dñm in vnitate eiusdẽ. Domin⁹ vobiscũ. Benedicam⁹ dño. Deo gratias. Hic dicit prima de nostra domina vt in ꝑuis hor. Sequitur. Preciosa est in cõspectu dñi. Mors sctõꝝ eius. Oremus.

Sancta maria mater domini nr̄i iesu xp̄i atq; oĩs sãcti ⁊ electi dei intercedere dignemini ꝓ nobis peccatoribus ad dñm deũ nr̄m: vt nos mereamur ab ipso adiuuari ⁊ saluari. Qui in trinitate perfecta viuit ⁊ regnat de⁹. per omnia secula seculoꝝ. Amen.

¶ Sequit pro fidelib⁹ defunctis. ps. Miserere. in fine. Requiem. Pater nr̄. Et ne nos. Orem⁹ ꝓ cunctis fidelib⁹ defũctis. Requiẽ eternã dona eis dñe. A porta iferi. Erue dñe aĩas eorum. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscuȝ. Et cũ spiritu tuo. Oremus.

Absolue q̃s dñe aĩas famuloꝝ famularũq; tuarũ ab oĩ vinculo delictoꝝ vt in resurrectiõis gl'ia inter sanctos ⁊ electos tuos resuscitati respirẽt. ꝑ xp̄m. Requiescãt in pace. Amen. De⁹ in adiutoriũ meuȝ intende. Dñe ad adiuuandũ me festina. iij. dicitur post. Gl'ia patri. Sicut erat. Allã. Kyrieleyson. Xp̄eeleyson.

Kyriel. Pat nr. Et ne nos
℣. Respice dñe in seruos tu-
os ꝛ in opa tua ꝛ dirige fili-
os eoꝝ. Et sit splẽdor dñi dei
nri super nos ꝛ opa manuũ
nraꝝ dirige sup nos: ꝛ opus
manuũ nrarũ dirige. Ore⁹

Dirigere ꝛ scrificare cu-
stodire ꝛ regere digne-
ris dñe deus rex creator celi
ꝛ tre hodie q̃s corda ꝛ corpa
nra: sẽsus quoqꝫ sermões et
oẽs actus nros in via tua et
in lege tua sctã ꝛ in omibus
opib⁹ mãdatoꝝ tuoꝝ: vt pos-
simus placere i cõspectu tuo
ꝛ angelus tu⁹ bonus comite-
tur nobiscũ ad dirigẽdos pe-
des nros in viã pacis verita-
tis ꝛ salutis: vt hic ꝛ in etnũ
per te et in te sẽper sani salui
ꝛ liberi esse mereamr. Salua-
tor mũdi qui in trinitate pfe-
cta viuis ꝛ regnas de⁹. Per
oia scl'a scl'oꝝ. Amẽ. Sit no-
mẽ dñi bñdictũ. Ex hoc nũc
ꝛ vsqꝫ in sclm. Adiutoriũ no-
strũ in nomie dñi. Qui fecit
celũ ꝛ terrã. Dñs vobis. Bñ-
dicam⁹ dño. Deo gratias.

Nunc [Ad. iij. hy⁹.
sctẽ nobis spũs vnũ pa-
tri cũ filio dignare p̃ptus
ingeri nostro refusus pecto-
ri. Os lingua mẽs sensus vi-
gor cõfessionẽ psonẽt flãme-
scat igne caritas accẽdat ar-
dor proximos. Presta pr piis-
sime prĩqꝫ cõpar vnice cũ spi-
ritu paraclito regnãs p om-
ne sclm. Amẽ.

Legẽ [ne seculũ. Amẽ.
pone mihi dñe viã iusti-
ficationũ tuaꝝ: ꝛ exquiram
eã semp. Da mihi itellectuz
ꝛ scrutabor legẽ tuã: ꝛ custo-
diam illã in toto corde meo.
Deduc me in semita mãda-
toꝝ tuoꝝ: qr ipsã volui. Incli-
na cor meũ i testimonia tua
ꝛ nõ i auariciã. Auerte ocu-
los meos ne videãt vanitatẽ
i via tua viuifica me. Statue
seruo tuo eloquiũ tuũ: in ti-
more tuo. Amputa opprobri-
um meũ qd̄ suspicatus sũ qr
iudicia tua iocũda. Ecce cõ-
cupiui mãdata tua: in eqta-
te tua viuifica me. Et veniat
sup me mĩa tua dñe: saluta-
re tuũ ſm eloquiũ tuum. Et
respõdebo exprobrãtib⁹ mi-
hi verbũ: qr speraui in sermo-
nibus tuis. Et ne auferas d̄
ore meo verbũ veritatis vsqꝫ
quaqꝫ: qr in iudiciis tuis sup-
speraui. Et custodiã legẽ tu-
am semp in seculũ: ꝛ in sclm
scli. Et ambulabã in latitu-
dine: qr mãdata tua exq̃siui.
Et loq̃bar in testimoniis tu-
is in ꝯspectu regũ: ꝛ nõ ꝯfũ-
debar. Et meditabar in mã-
datis tuis: q̃ dilexi. Et leua-
ui manus meas ad mãdata
tua q̃ dilexi: ꝛ exercebor i iu-
stificatiõib⁹ tuis. Gloria.

Memor esto verbi tui ser
uo tuo: in quo mihi spē
dedisti. Hec me cōsolata est
i humilitate mea: qꝛ eloqui-
um tuū viuificauit me. Sup
bi iniq̄ agebant vsqꝫquaqꝫ: a
lege aūt tua non declinaui.
Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ a
seculo dn̄e: ꝛ cōsolatus sum.
Defectio tenuit me ꝓ pctōri
bus: derelinquētibꝰ legē tuā
Cantabiles mihi erāt iusti-
ficatiōes tue: i loco pegrina
tiōis mee. Memor fui nocte
nomīs tui dn̄e: ꝛ custodiui le
gē tuā. Hec facta ē mihi: qꝛ
iustificatiōes tuas exquisiui
Portio mea dn̄e: dixi i custo-
dire legē tuā. Deꝑcatus sū
faciē tuā in toto corde meo:
miserere mei ſm eloquiū tu-
um. Cogitaui vias meas et
cōuerti pedes meos in testi-
monia tua. Paratus sū ꝛ nō
sū turbatꝰ: vt custodiā man-
data tua. Funes pctōꝝ cir-
cūplexi sūt me: ꝛ legē tuā nō
sū oblitus. Media nocte sur
gebā ad cōfitēdū tibi: sup iu
dicia iustificatiōis tue. Par
ticeps ego sū oīm timētiū te
ꝛ custodiētiū mandata tua.
Mīa tua dn̄e plena est ꝑra:
iustificatiōes tuas doce me.
Bonitatē fe [Gloria.
cisti cum seruo tuo dn̄e
ſm verbū tuū. Bonitatē ꝛ di
sciplinā ꝛ sciētiā doce me: qꝛ
mandatis tuis credidi. Pri-
usqꝫ humiliarer ego deliqui:
ꝓpterea eloquiū tuū custo-
diui. Bonꝰ es tu ꝛ in bonita-
te tua doce me iustificatōes
tuas. Multiplicata est sup
me iniqtas supboꝝ: ego aūt
in toto corde scrutabor man
data tua. Coagulatū ē sicut
lac cor eoꝝ: ego vero legem
tuā meditatus sū. Bonū mi
hi qꝛ humiliasti me: vt discā
iustificatiōes tuas. Bonum
michi lex oris tui: sup milia
auri ꝛ argēti. Manꝰ tue dn̄e
fecerūt me ꝛ plasmauerunt
me: da mihi intellectū vt dis
cam mādata tua. Qui timēt
te videbūt me ꝛ letabunt: qꝛ
in verba tua supsperaui. Co
gnoui dn̄e quia equitas iu-
dicia tua: ꝛ i veritate tua hu
miliasti me. Fiat mīa tua vt
ꝯsolet me ſm eloquiū tuum
seruo tuo. Ueniāt mihi mi-
seratiōes tue ꝛ viuam: qꝛ lex
tua meditatio mea est. Con
fūdātur superbi qꝛ iiuste ini
quitatem fecerūt in me ego
autē exercebor in mādatis tu
is. Cōuertant mihi timētes
te: ꝛ qui nouerūt testimonia
tua. Fiat cor meū imacula-
tum in iustificatiōibus tuis:
vt nō ꝯfundar. an. Miserere
miserere miserē nobis O be
ata ꝛ bn̄dicta ꝛ gl'iosa trini
tas pr̄ ꝛ filiꝰ ꝛ spūs sanctus

Itē. an. Te inuocam⁹ te adoramus te laudam⁹ o btā trinitas. Cap. de dñica. ℞. Inclina cor meū deus. In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatē in via tua viuifica me. In testi. Gloria. Inclina. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Sana aīam meā qz peccaui tibi. Collecta de dñica. Itē p fer. qñ fit de tpe. ā. Deduc me dñe ī semita mādatoꝝ tuoꝝ. Cp. dñice pcedēt. ℞. Sana animā meā. Qz peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Qz. Gl'ia. Ego. ℣. Adiutor me⁹ esto dñe ne derelīqs me neqꝫ despicias me de⁹ salutaris me⁹. pces Kyriel. iij. Xpe el. iij. Kyriel. iij. Pat nr. Et ne nos. Ego dixi dñe miserē mei. Sana aīaz meā qz peccaui tibi. Conuertere dñe vsqꝫ quo. Et depcabilis esto sup seruos tuos. Oculi dñi sup iustos. Et aures ei⁹ in pces eoꝝ. De⁹ tu ꝯuersus viuificab nos. Et plebs tua letabit in te. Ostende nobis dñe miam tuaz. Et salutare tuū da nob. Confiteant tibi dñe opa tua. Et sci tui bñdicāt tibi. Sacerdotes tui iduant iusticiā. Et scti tui exultēt. Dñe saluū fac regez. Et exaudi nos. Saluū fac ꝑuū tu. De⁹ me⁹ sperātē ī te. Saluū fac ppłz tuū dñe ⁊ bñdic hereditati tue. Et rege. Fiat dñe pax in vtute tua. Et abūdā. Oremus p infirmis ⁊ captiuis. Mitte eis. Et p cūctis fidelib⁹ defūctis. Requiē e. Requiescāt ī pace Amē. Pro pctis ⁊ negligētiis nostris. Dñe ne memieris. Adiuua nos de⁹ salu. nr. Et ppt Pro fratrib⁹ nrīs absētibus Saluos fac seruos t. Mitte eis dñe auxiliū de scto. Et d syon tuere eos. Dñe de⁹ vtutū ꝯuerte nos. Et ondē. ps. Miserē. Dñe exau. Collectā dñice pced. ¶ Ad sextā. hy⁹

Rector potēs verax de⁹ Qui tēperas rerum vices splēdore mane istruis ⁊ ignibus meridiē. Extingue flammas litiū aufer calorē noxium: cōfer salutem corpoꝝ verāqꝫ pacē cordiū. Pr̄a pr̄ piissime.

Defecit in salutare tuū aīma mea: ⁊ i vbū tuū supsꝑaui. Defecerūt oculi mei ī eloquiū tuū: dicētes qñ ꝯsolaberis me. Qz factus sū sicut vter ī pruina: iustificatiōes tuas nō sū oblit⁹ Quot sunt dies serui tui: qñ facies de ꝑsequētib⁹ me iudiciū. Narrauerūt michi iniqi fabulatōes: sed nō vt lex tua Oīa mādata tua veritas: iniq ꝑsecuti sunt me adiuua me. Paulomin⁹ ꝯsūmauerūt

me in t̄ra: ego aũt nõ dereliq̃ mãdata tua. Scdm miam tuã viuifica me: ꝛ custodiã testimonia oris tui. In eternũ dñe vbũ tuũ ꝑmanet ĩ celo. In generatione ꝛ gñatione veritas tua: fũdasti t̄rã ꝛ ꝑmanet. Ordinatiõe tua ꝑseuerat dies: qm̃ oĩa seruiũt tibi. Nisi ꝙ lex tua meditatio mea ẽ: tũc forte ꝑiissẽ in hũilitate mea. In et̄nũ nõ obliuiscar iustificatiões tuas: qꝛ ĩ ipsis viuificasti me. Tu⁹ sũ ego saluũ me fac: qm̃ iustificatiões tuas exq̃siui. Me expectauerunt pctõres vt ꝑderẽt me: testĩonia tua ĩtellexi Oĩs ꝯsũmatiõis vidi finẽ: latũ mãdatũ tuũ nimis. Gl̃ia

Quõ dilexi legẽ tuã dñe: tota die meditatõ mea est. Sup ĩimicos meos prudẽtẽ me fecisti mãdato tuo: qꝛ ĩ et̄nũ mihi ẽ. Sup oẽs docẽtes me ĩtellexi: qꝛ testimonia tua meditatio mea ẽ Super senes ĩtellexi qꝛ mãdata tua q̃siui Ab oĩ via mala ꝓhibui pedes meos: vt custodiã vba tua. A iudiciis tuis nõ declinaui: qꝛ tu legẽ posuisti michi. Quã dulcia faucibus meis: eloq̃a tua sup mel ori meo. A mãdatꝭ tuis ĩtellexi ꝓpt̄ea odiui oẽm viã ĩiq̃tatꝭ Lucerna pedib⁹ meis verbũ tuũ: ꝛ lumẽ semitꝭ meis. Iuraui et statui custodire iudicia iusticie tue. Humiliat⁹ sũ vsq̃q̃q; dñe: viuifica me ſm verbũ tuũ. Voluntaria oris mei bñplacita fac dñe: ꝛ iudicia tua doce me Aĩa mea in mãib⁹ meis sp̃: ꝛ legẽ tuã nõ sũ oblit⁹. Posuerũt pctõres laqueũ mihi: ꝛ de mãdatꝭ tuis nõ erraui. Hereditate acq̃siui testimõia tua in et̄nũ: qꝛ exultatio cordis mei sunt Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iustificatiões tuas ĩ et̄nũ: ꝓpt̄ retributionẽ. Gl̃ia

Iniquos odio habui: ꝛ legẽ tuã dilexi. Adiutor ꝛ susceptor me⁹ es tu: ꝛ ĩ verbũ tuũ supsperaui Declinate a me maligni: ꝛ scrutabor mãdata dĩ mei. Suscipe me ſm eloquiũ tuũ ꝛ viuã: ꝛ nõ ꝯfũdas me ab expectatiõe mea Adiuua me ꝛ salu⁹ ero: ꝛ meditabor in iustificatõib⁹ tuis semꝑ. Spreuisti oẽs discedẽtes a iudiciis tuis: qꝛ ĩiusta cogitatio eoꝝ. Preuaricantes reputaui oñes pctõres t̄re: ideo dilexi testĩonia tua Confige timore tuo carnes meas: a iudiciis eĩ tuis timui Feci iudiciũ ꝛ iusticiã: nõ tradas me calũniãtib⁹ me. Suscipe seruũ tuũ ĩ bonũ: nõ calũnient me supbi. Oculi mei defecerũt in salutare tuũ: et in eloquiũ iusticie tue. Hac

cũ seruo tuo scd̃m miam tuã
ꝛ iustificatões tuas doce me
Seruꝰ tuus ego sum da mihi
intellectũ: vt sciã testimonia
tua. Sempꝰ faciẽdi dñe: dissi
pauerũt legẽ tuã. Ideo dile-
xi mãdata tua: sup aurũ ꝛ to-
pazion. Propterea ad oĩa
mãdata tua dirigebar: oẽm
viaz iniquã odio habui. Glo
ria pri. ã. Tibi laus tibi gl'ia
tibi grãꝝ actio o vera sũma
sempit'na trinitas pater ꝛ fi-
lius ꝛ spiritꝰ sctũs. Item. an
Spes nr̃a salus nr̃a honor
noster o beata trinitas. Cpĩz
de dñica. ℟. Inet'nũ domĩe
Permanet vbuz tuũ. ℣. In
celoꝝ in seculũ seculi veritas
tua. Permanet. Gl'ia. Inet'
nũ. ℣. Dñs regit me et nihil
michi deerit. In loco pascue
ibi me collocauit. Coll'. d do-
mica. ¶ Item p fer. an. Ine
ternũ dñe pmanet vbũ tuuz
in celo. Cp̃m. dñice p̃cedẽtis
℟. Bñdicam dñm in oĩ tpe.
℣. Semp laus eiꝰ in ore meo
In omi. Gl'ia. Bñdicam. ℣.
Dñs regit me ꝛ nihil mihi de
erit. P̃ces vt s̃. Ad terciã cuz
p̃o. Miserere. ꝛ collã dñice p
cedẽtis. Ad nonã. Hymnus

Rerũ deus tenax vigor
immotꝰ in te pmanens
lucis diurne tempora succes
sibus determinãs. Largire
clarũ vespere quo vita nusq̃

decidat sed p̃miũ mortis sa
cre phennis instet gl'ia. Pre
sta pater piissime patriq; cõ-
par vnice cũ spũ paraclito re
gnãs p oẽ seculum. Amen.

Mirabilia testiõnia tua
ideo scrutata ẽ ea ani-
ma mea. Declaratio sermo-
num tuoꝝ illumiat: ꝛ intel-
lectũ dat puulis. Os meum
aperui ꝛ attraxi spm: q2 mã-
data tua desiderabaz. Aspi
ce in me ꝛ miserere mei: scd̃z
iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuũ.
Gressus meos dirige secũdũ
eloquiũ tuũ: ꝛ nõ dñetur mei
oĩs iniusticia. Redime me
a calũnijs hoim: vt custodiã
mandata tua. Faciẽ tuã il-
lumina sup seruũ tuũ: ꝛ doce
me iustificatiões tuas. Exi-
tus aquaꝝ deduxerũt oculi
mei: q2 nõ custodierũt legez
tuã. Iustus es dñe: ꝛ rectuz
iudiciũ tuũ. Mãdasti iusticiã
testimõia tua: ꝛ veritatẽ tuã
nimis. Tabescẽ me fecit ze-
lus meꝰ: q2 obliti sũt vba tua
inimici mei. Ignitũ eloquiũ
tuũ vehemẽter: ꝛ seruꝰ tuꝰ di
lexit illud. Adolescẽtulꝰ sum
ego ꝛ cõtẽptus: iustificatões
tuas nõ sũ oblitus. Iusticia
tua iusticia inet'nũ: ꝛ lex tua
veritas. Tribulatio ꝛ angu-
stia inuenerũt me: mandata
tua meditatio mea est. Eq̃-
tas testimonia tua inet'nuz:

intellectum da mihi ꝛ viuam

Clamaui in toto [Gl'ia corde exaudi me dn̄e: iustificationes tuas requiram Clamaui ad te ꝛ saluum me fac: ꝛ custodiā mandata tua Preueni in maturitate ꝛ clamaui: quia in verba tua sup̄sperauí. Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua. Vocē meam audi secūdum miam tuā dn̄e: ꝛ scd̄m iudiciū tuū viuifica me Appropinquerūt psequētes me iniquitati: a lege aūt tua lōge facti sūt. Prope es tu dn̄e: et oēs vie tue veritas Inicio cognoui de testionūs tuis: qꝛ in eternū fūdasti ea. Vide hūilitatē meā ꝛ eripe me: quia legem tuā nō sum oblitus. Iudica iudiciū meū et redime me: propter eloquiū tuū viuifica me Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas nō exquisierūt. Misericordie tue multe dn̄e ꝛ scd̄m iudiciū tuum viuifica me. Multi q̄ persequunt me et tribulāt me: a testimoniis tuis nō declinaui. Vidi p̄uaricātes et tabescebā: q̄a eloquia tua nō custodierūt. Vide q̄m mādata tua dilexi domine: in mia tua viuifica me. Principiū verboꝝ tuoꝝ veritas: in eternū oīa iudicia iusticie tue. Gloria patri.

Principes persecuti sūt me gratis: ꝛ a vbis tuis formidauit cor meū. Letabor ego sup̄ eloq̄a tua sicut q̄ inuenit spolia multa. Iniq̄tatē odio habui ꝛ abhoīatus sū legem aūt tuā dilexi. Septies in die laudē dixi tibi: sup iudicia iusticie tue. Pax multa diligentib' legē tuā: et nō est illis scādalum. Expectabā salutare tuū dn̄e: ꝛ mādata tua dilexi. Custodiuit anima mea testimonia tua: ꝛ dilexit ea vehemēter. Seruaui mādata tua ꝛ testimōia tua: qꝛ oēs vie mee in cōspcū tuo Appropinq̄t dep̄catio mea in ꝯspectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuū da mihi intellectū. Intret postulatio mea in cōspcū tuo: scd̄m eloquium tuū eripe me. Eructabunt labia mea hymnū: cū docueris me iustificatiōes tuas. Pronūciabit ligua mea eloq̄ū tuū: qꝛ oīa mādata tua eq̄tas Fiat manus tua vt saluet me: q̄m mādata tua elegi Concupiui salutare tuum dn̄e: ꝛ lex tua meditatio mea ē. Viuet aīa mea ꝛ laudabit: ꝛ iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis q̄ periit: quere seruū tuum dn̄e qꝛ mādata tua non sum oblit'. ā. Tibi laus tibi gl'ia tibi grāꝝ actio Te iure laudāt te adorāt te glorificāt

oēs creature tue o btā trinitas. Jtē ā. Libera nos salua nos viuifica nos o btā ťnitas. Cp̄. dñice. R̄. Clamaui ĩ toto corde. Exaudi me dñe. V̄. Justificatiōes tuas reqram. Ex. Gła. Clamaui. V̄. Ab occultis meis mūda me Et ab alienis parce ꝟuo tuo. Jtē ꝑ fer. ā. Aspice in me ⁊ miserē mei dñe cp̄. p̄ce. do. R̄. Redime me dñe Et miserē mei. V̄. Pes enī me⁹ stetit ĩ via rctā in ecclĳs bñdicā dñm. Et. V̄. Ab occultis. p̄ces vt s̄. ¶ Dñicis dieb⁹ advesp. ā. Sede a dextris. p̄s. cix.

Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabellū pedum tuoꝝ. Uirgā vtutis tue emittet dñs ex syō: dñare ĩ medio ĩimicoꝝ tuoꝝ. Tecū p̄ncipiū in die vtutis tue in splēdoꝛib⁹ scrōꝝ: ex vtero añ luciferū genui te. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eťnum ꝟm ordinē melchisedech. Dñs a dextris tuis: cō fregit ĩ die ire sue reges. Iudicabit in natiōib⁹ implebit ruinas: ɔq̄ssabit capita ĩ ťra multoꝝ. De torrēte in via bibet: ꝓpťea exaltabit caput. an. Sede a dextris meis dixit dñs dño meo. p̄s. cx.

Confitebor tibi dñe ĩ toto corde meo: ĩ ɔsilio iustoꝝ ⁊ ɔgregatiōe. Magna opa dñi: exq̄sita in oēs volūtates ei⁹. Cōfessio ⁊ magnificētia op⁹ ei⁹: ⁊ iusticia eius manet ĩ scłm scłi. Memoriā fecit mirabilium suoꝝ misericors ⁊ miserator dñs: escā dedit timētib⁹ se. Mēor erit in scłm testamēti sui: vtutes operū suoꝝ ānūciabit poplo suo. Ut det illis hereditatē gētiū: opa manuū ei⁹ vitas ⁊ iudiciū. Fidelia oīa mādata ei⁹ ɔfirmata in scłm scłi: facta ĩ veritate ⁊ eq̄tate. Redēptionē misit dñs pplo suo mādauit in eťnū testamētū suū. Scm̄ ⁊ ťribile nomē ei⁹ ĩiciū sapiētie timor dñi. Intellect⁹ bon⁹ oibus faciētib⁹ eū: laudatio ei⁹ manet ĩ scłm scłi. ā. Fidelia oīa mādata ei⁹ ɔfirmata ĩ scłm scłi. p̄. cxi.

Beat⁹ vir q̄ timet dñm: ĩ mādatis ei⁹ volet nimis. Potēs ĩ ťra erit semē ei⁹ generatio rectoꝝ bñdicet. Gła ⁊ diuitie ĩ domo ei⁹ ⁊ iusticia ei⁹ manet in scłm scłi. Exortū est in tenebris lumē rectis misericors ⁊ mĩšator ⁊ iust⁹ Iocūd⁹ hō q̄ miseret ⁊ cōmodat disponet ꝟmōes suos in iudicio: qr ĩ eťnū nō cōmouebit. In mēoria eťna erit iustus: ab auditiōe mala nō timebit. Paratū cor ei⁹ spare ĩ dño ɔfirmatū est cor ei⁹ nō

cōmouebit donec despiciat i imicos suos. Dispersit dedit paupib⁹ iusticia ei⁹ manet i sclm scli: cornu ei⁹ exaltabit in gloria. Pctor videbit ⁊ irascet dētib⁹ suis fremet ⁊ tabescet: desideriū pctorꝝ pibit. a. In mādat ei⁹ volet nimis.

Laudate pueri [ps. cxij. dnm: laudate nomē dni. Sit nomē dni bndictū: ex h nūc ⁊ vsqꝫ in sclm. A solis ortu vsqꝫ ad occasū: laudabile nomē dni. Excelsus sup oēs gētes dns: et sup celos gloria ei⁹. Quis sicut dns de⁹ nr q i altis habitat: ⁊ hūilia respicit i celo ⁊ in tra. Suscitās a tra inopē: ⁊ de stercore erigēs pauperē. Ut collocet eū cū pncipib⁹ cū pncipib⁹ ppli sui. Qui habitare facit sterilē in domo: matrē filioꝝ letātē. a. Sit nomē dni bndictū i scla.

In exitu israel [ps. cxiij. de egypto: dom⁹ iacob d ppl'o barbaro. Facta ē iudea scificatio ei⁹: israel ptās ei⁹. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis ɔuersus est retrorsū. Mōtes exultauerūt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare qđ fugisti: ⁊ tu iordanis qꝛ ɔuersus es retrorsū. Mōtes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. A facie dni mota ē tra: a facie dei iacob. Qui ɔuertit petram in stagna aqꝝ: ⁊ rupē i fōtes aqꝝ. Nō nobis dne nō nobis: sed noi tuo da gloriā. Sup mia tua ⁊ veritate tua neqn dicāt gētes vbi ē deus eoꝝ. De⁹ aūt nr i celo: oia q cūqꝫ voluit fecit. Simulacra gētiū argētū ⁊ auꝝ: opa manuū hoim. Os habēt ⁊ nō loquent: oculos habēt ⁊ nō videbūt. Aures habēt ⁊ nō audiēt: nares habēt ⁊ non odorabūt. Man⁹ habēt ⁊ nō palpabūt pedes habēt, ⁊ nō ambulabūt: nō clamabūt i gutture suo. Similes illis fiāt q faciūt ea: ⁊ oēs q ɔfidūt i eis. Dom⁹ israel spauit in dno: adiutor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ ē. Domus aaron sperauit i domino: adiutor eoꝝ ⁊ ptector eorū est. Qui timēt dominū sperauerunt in dno: adiutor eoꝝ ⁊ ptector eorū est. Dns memor fuit nri: et benedixit nobis. Benedixit domui israel: benedixit domui aarō. Benedixit oibus qui timēt dominū: pusillis cū maioribus. Addiciat domin⁹ sup vos: sup vos ⁊ sup filios vros. Benedicti vos a domino: qui fecit celū et terrā. Celū celi domino: terrā autē dedit filiis hoim. Non mortui laudabunt te domine: neqꝫ omnes qui descendūt in infernum. Sed nos q viuim⁹ benedici-

mus dño: ex hoc nūc ꝛ vsq; i sclm. an. Nos q viuim⁹ bñdi- cim⁹ dño. Hy⁹.

Lucis creator optime lucē di- erū pferēs pmordiis luc; no ue mundi parans originem. Qui mane iūctū vesperi diē vocari pcipis tetrū chaos il labit audi pces cū fletibus. Ne mēs grauata crimine vi te sit exul munere dū nil per hēne cogitat seseq; culpis il- ligat. Celorū pulset intimū vitale tollat pmiū vitem⁹ oē noxiū purgemus oīe pessi- mū. Presta pat piissime pri q; cōpar vnice cum spū para clyto regnās per oīe sclm. Amē. Cp. de dñica. ℣. Diri- gat dñe oro mea sicut incē- sū in cōspectu tuo. Cetera vt tps redrit. ¶ Feria scda ad ves. ā. Inclinauit. ps. cxiiii.

Dilexi qm̄ exaudiet do- min⁹: vocē orōnis mee. Qꝛ inclinauit aurē suā mihi ꝛ in dieb⁹ meis iuocabo. Cir cūdedert me dolores mort; : ꝛ picula iferni iuenerūt me: Tribulationē ꝛ dolorē inue ni: et nomē dñi inuocaui. O dñe libera aiam meā miseri cors dñs ꝛ iustus: ꝛ deus no ster miseret. Custodiēs puu los dñs humiliatus sū ꝛ libe rauit me. Conuertere aīma mea in requiē tuā: qꝛ dñs be nefecit tibi. Qꝛ eripuit aīaȝ meā de morte oclos meos a lachrymis: pedes meos a la psu. Placebo dño: in regiōe viuoꝝ. ā. Inclinauit dñs au rem suā michi. ps. cxv.

Credidi ppter qd locut⁹ sū: ego aūt humiliatus sū nimis. Ego dixi i excessu meo: omis hō mēdax. Quid retribuā dño: p omibus q re tribuit mihi. Calicē saluta- ris accipiā: ꝛ nomē dñi inuo cabo. Uota mea dño reddā corā omi pplo eius: preciosa in cōspectu dñi mors sctōꝝ eius. O dñe qꝛ ego seru⁹ tu⁹ ego seru⁹ tu⁹ ꝛ fili⁹ ācille tue. Disrupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiaȝ laudis: ꝛ nom̄ dñi iuocabo. Uota mea dño reddā in ꝯspectu oīs po puli ei⁹ in atriis dom⁹ dñi: in medio tui hirlm. ā. Credidi ppter qd locutus sū. p. cxvi.

Laudate dñm oēs gē- tes: laudate eū oēs po- puli. Qm̄ ꝯfirmata est super nos mia eius: ꝛ veritas dñi manet ineternū. ā. Lauda- te dñm oēs gētes. ā. Clama- ui. ps. cxix.

Ad dñm cū tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me. Dñe libera aīam meā a labiis iniqs: ꝛ a lingua dolosa. Quid det tibi aut quid apponat tibi ad lin guā dolosā. Sagitte potētis acute: cū carbonib⁹ desolato

rijs. Heu mihi qz incolatus
me⁹ plongatus est habitaui
cū habitātib⁹ cedar: multuz
incola fuit aīa mea. Cū his
q oderūt pacē erā pacificus:
cū loquebar illis impugna-
bāt me gratis. ā. Clamaui ⁊
exaudiuit me. ps. cxx.

Leuaui oculos meos in
montes: vnde veniet au
xiliū michi. Auxiliū meū a
dño: q fecit celū ⁊ terrā. Nō
det in cōmotionē pedē tuuz:
neq; dormitet q custodit te.
Ecce nō dormitabit neq; dor
miet: qui custodit isrl. Domi
nus custodit te dñs ptectio
tua: sup manū dexteram tu
am. Per diē sol nō vret te: ne-
qz luna p noctem. Domin⁹
custodit te ab omni malo cu-
stodiat aīam tuā dominus.
Dñs custodiat introitū tuū
et exitū tuū: ex hoc nūc ⁊ vs-
q; in seculum. an. Auxilium
meum a domino. Himnus.

Immēse celi cōditor qui
mixta ne cōfunderēt aq̄
fluenta diuidens celū dedisti
limitem. Firmās locū celesti
bus simulqz terre riuulis vt
vnda flāmas tēperet tre so-
lū ne dissipet. Infūde nūc pi
issime donū phēnis gr̄e frau
dis noue ne casib⁹ nos error
atterat vetus. Lucē fides i-
ueniat sic lumīs iubar ferat
hec vana cūcta terreat hanc
falsa nulla cōprimāt. Pr̄a pr̄
pissi. ℣. Dirigat. Ad mg̃. ā.
In deo salutari meo exulta-
uit spūs me⁹. Preces dñica-
lia. ⁊ collā de dñica. ¶ Feria
tercia ā. In domū. ps. cxxi.

Letatus sū in his q̄ dcā
sūt michi: in domū dñi
ibimus. Stātes erāt pedes
nr̄i: i atrijs tuis hirlm. Ie-
rusalem q̄ edificat vt ciuitas
cuius pticipatio ei⁹ in idipm.
Illuc enī ascēderūt trib⁹ tri-
bus dñi testimoniū israel ad
cōfitendū noī dñi. Qz illic se-
derūt sedes in iudicio: sedes
sup domū dauid. Rogate q̄
ad pacē sūt hirlm: ⁊ abūdā-
tia diligētib⁹ te. Fiat pax i
vtute tua: ⁊ abūdātia in tur
rib⁹ tuis. Propt fratres me
os ⁊ proximos meos: loque
bar pacem de te. Propt do-
mum dñi dei nr̄i: q̄siui bona
tibi. ā. In domū dñi letātes
ibimus. ps. cxxii.

Ad te leuaui oculos meos:
q habitas i celis. Ecce sicut
oculi seruoꝝ: in manib⁹ dño-
rum suoꝝ. Sicut oculi ancil-
le in manib⁹ dñe sue: ita ocli
nr̄i ad dñm deū nr̄m: donec
misereatur nostri. Miserere
nr̄i dñe miserere nr̄i: qz mul-
tū repleti sumus despectiōe.
Qz multū repleta est aīa no-
stra: opprobriū abūdātibus
⁊ despectio supbis. an. Qui

habitas i celis miserere nos. Nisi qr [bis. ps. cxxiii. Nisi qr dñs erat in nobis dicat nũc isrl: nisi qr dñs erat i nobis. Cũ exurgerẽt hoies in nos: forte viuos deglutissent nos. Cũ irasceret furor eor in nos: forsitã aqua absorbuisset nos. Torrentẽ ptrãsiuit aia nra forsitan ptransisset aia nra: aquã intollerabilez. Bñdict⁹ dñs q̃ nõ dedit nos: in captiõe dentib⁹ eor. Anima nra sicut passer erepta ẽ de laqueo venãtiũ. Laque⁹ cõtrit⁹ est: et nos liberati sumus. Adiutoriũ nrm ĩ nõie dñi: qui fecit celũ ⁊ terrã. an. Adiutoriũ nrm in noie dñi.

Qui cõfidũt [ps. cxxiiii. Qui cõfidũt in dño sicut mons syon nõ cõmouebit ineťnũ: q̃ habitat in hierusalẽ. Mõtes in circuitu ei⁹ ⁊ dñs in circuitu ppli sui: ex h nũc ⁊ vsq̃ i seculũ. Quia nõ reliquet dñs virgam pctõr sup sortẽ iustor: vt nõ extẽdãt iusti ad iniqtatẽ manus suas. Benefac domine: bonis ⁊ rect corde. Declinãtes aũt in obligationes adducet dñs cũ operãtibus iniqtatẽ: pax sup isrl. ã. Benefac domie bonis et rectis corde. ps. cxxv.

In cõ[uertẽdo] In cõuertẽdo dñs captiuitatẽ syon: facti sum⁹ sicut ɔsolati. Tũc repletũ ẽ gaudio os nostrũ: ⁊ lingua nra exultatiõe. Tunc dicẽt inter gẽtes: magnificauit dñs facere cũ eis. Magnificauit dñs facẽ nobiscũ: facti sumus letantes. Cõuerte dñe captiuitatẽ nostram: sicut torrẽs in austro. Qui seminãt in lacrimis: in exultatione metẽt. Euntes ibãt ⁊ flebant: mittẽtes semina sua. Uenientes aũt venient: cũ exultatiõe portantes manipulos suos. ã. Facti sumus sicut cõsolati. Hymn⁹.

Telluris ingens ɔditor mũdi solum qui erués pulsis aque molestijs terraz dedisti imobilẽ. Ut germen aptum pferẽs fuluis decora florib⁹ fecũda fructu sisteret pastũq̃ gratũ redderet. Mẽtis puste vulnera mũda virorĩs gra vt facta fletu diluat motusq̃ prauos atterat. Iussis tuis obtẽperet nullis malis approximet bonis repleri gaudeat et mortis actum nesciat. Presta pat piissime. Capm de dñica. ℣. Dirigat. Ad mgt. an. Respexit dominus hũilitatẽ meã ⁊ fecit mihi magna q̃ potẽs ẽ. et cetera vrs. ¶ Feria. iiii. an. Nisi.

Nisi dñs edifi [p. cxxvi. Nisi dñs edificauerit domũ: in vanũ laborauerũt q̃ edificãt eam. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ: frustra vigilat q̃ custodit

eã. Vanũ est vobis ãte lucẽ surgere: surgite postq̃ sederitis: q̃ mãducat; panẽ doloris. Cũ dederit dilectis suis sõnũ: ecce hereditas dñi filiĩ merces fruct⁹ vẽtris. Sicut sagitte in manu potẽtis: ita filiĩ excussoꝝ. Btũs vir q̃ impleuit desideriũ suũ ex ipsis: nõ cõfũdetur cũ loquet inimicis suis in porta. an. Nisi tu domie serua bis nos in vanũ vigilãt oculi nr̃i. ps. cxxvii.

Beati oẽs q̃ timẽt dñm: qui ambulãt in viĩs ei⁹. Labores manuũ tuaruz q̄r manducabis beatus es: ꝛ bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abũdãs: ĩ laterib⁹ dom⁹ tue. Filiĩ tui sicut nouelle oliuaꝝ: in circuitu mẽse tue. Ecce sic benedicet hõ: q̃ timet dñm. Benedicat tibi dñs ex syon: ꝛ videas bona hierusalem oĩb⁹ dieb⁹ vite tue: Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacez sup israel. an. Beati omes q̃ timẽt dñm. ps. cxxviii.

Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea: dicat nũc israel. Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: etenim non potuerunt mihi. Supra dorsũ meũ fabricauerũt pctõres: ꝓlongauerũt iniq̃tatez suã. Dñs iust⁹ cõcidet ceruices pctõꝝ: cõfũdantur et cõuertãtur retrorsũ oẽs q̃ oderũt syon. Fiant sicut fenum tectoꝝ: q̃d ꝑusq̃ euellat exaruit. De quo non ĩpleuit manũ suã q̃ metet: ꝛ sinũ suũ q̃ manipulos colliget. Et nõ dixerũt q̃ ꝑteribãt bñdictio domi sup vos: benediximꝰ vob in noĩe dñi. an. Benediximꝰ vobis in noĩe dñi. ps. cxxix.

De ꝓfundis clamaui ad te domĩe: domĩe exaudi vocẽ meã. Fiãt aures tue intẽdẽtes: in vocẽ deprecationis mee. Si iniq̃tates obsuaueris domĩe: dñe quis sustinebit. Quia apud te ꝓpiciatio est: ꝛ ꝓpter legẽ tuaz sustinui te domĩe. Sustinuit anima mea ĩ verbo ei⁹: sꝑauit aĩa mea in dño. A custodia matutina vsq̃ ad noctẽ: sꝑet israel in dño. Quia apud dñz mĩa: ꝛ copiosa apud eũ redẽptio. Et ipse redimet israel: ex omib⁹ iniq̃tatib⁹ eius. an De ꝓfũdis clamaui ad te domine ps. cxxx.

Domĩe nõ est exaltatuz cor meũ: neq̃ elati sũt oc̃li mei. Neq̃ ãbulaui ĩ magnis: neq̃ in mirabilib⁹ sup me. Si nõ hũiliter sentiebã: sed exaltaui aĩam meaz. Sicut ablactatus est super matre sua: ita retributio in aĩa mea. Speret isrl̃ in domino: ex hoc nũc ꝛ vsq̃ in seculũ. ã. Speret isrl̃ in domnio. Hy⁹.

C Eli deus sctissime q̃ luci dũ centrũ poli candore pinguis igneo augens deco ro lumĩe. Q uarto die qui flã meã solis rotã ↄstituẽs lune ministrans ordini vagos re- cursus syderũ. U t noctibus vel lumĩ directiõis terminũ ꝑmordijs ⁊ mensiũ signũ da res notissimũ. I llumina cor hoĩm absterge sordes mẽtiũ resolue culpe vinculũ euerte moles criminũ. P resta pa- ter piissime. Capitulũ de dñica preceden. ℣. Dirigat. Ad mgt. an. Quia fecit mihi do min⁹ magna q̃ potẽs est ⁊ sã- ctũ nomẽ eius. P̃ces magne cũ ps. Miserere. et cetera vt s̃. in laudib⁹ ferie scđe. ¶ Fer. q̃nta. Ad vs̃. an. Et omnis.

M Emẽto dñe [ps. cxxxi] dauid: ⁊ oĩs mãsuetudi nis ei⁹. S icut iurauit domi- no: votũ vouit deo iacob. S i ĩtroiero ĩ tabernaculũ dom⁹ mee: si ascẽdero in lectũ stra ti mei. S i dedero sõnũ oculis meis: ⁊ palpebris meis dor- mitationẽ. E t requiem tpibus meis donec ĩueniã locũ dño tabernaculũ deo iacob. E cce audiuim⁹ ea in effrata: inue nim⁹ eã in campis silue. I n- troibim⁹ in tabernaculũ ei⁹: adorabim⁹ ĩ loco vbi steterũt pedes eius. S urge dñe ĩ re- quiẽ tuã: tu et archa sctifica tiõis tue. S acerdotes tui in duãtur iusticiã: ⁊ scti tui ex- ultẽt. P ropter dauid seruũ tuũ: nõ auertas faciẽ xpi tui. I urauit dñs dauid veritatẽ ⁊ nõ frustrabit eũ: de fructu ventris tui ponã sup sedẽ tu- am. S i custodierit filij tui te- stamẽtũ meũ: et testimonia mea hec q̃ docebo eos. E t fi- lij eorũ vsq̃ in seculũ: sedebũt sup sedẽ tuã. Q m̃ elegit dñs syon: elegit eã in habitatio- nẽ sibi. H ec requies mea ĩ se culũ seculi: hic habitabo q̃m elegi eã. U iduã ei⁹ bñdicẽs bñdicã: pauperes eius satura bo panib⁹. S acerdotes ei⁹ ĩ duam salutari: et sãcti ei⁹ ex- ultatiõe exultabunt. I lluc p ducã cornu dauid: paraui lu cernam xpo meo. I nimicos eius induã cõfusione: sup ip sum aũt efflorebit sctificatio mea. an. Et oĩs mansuetu dinis eius. ps. cxxxij.

E Cce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocũdũ habitare fr̃es in vnum. S icut vnguẽtũ in capite: qđ descẽdit ĩ barbã barbã aarõ. Q uod descẽdit in oram vesti mẽti eius: sicut ros hermon qđ descendit in montẽ syon. Q m̃ illic mãdauit dñs bene dictionẽ: ⁊ vitã vsq̃ in seculũ. an. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocũdũ.

L Audate [ps. cxxxiij] nomẽ dñi: laudate ſui

dn̄m. Qui statis in domo do
mini: in atriis domꝰ dei nr̄i.
Laudate dn̄m q2 bonꝰ dn̄s:
psallite noī eiꝰ qm̄ suaue est.
Qm̄ iacob elegit sibi dn̄s: is=
rael in possessionē sibi. Quia
ego cognoui ꝙ magnꝰ est do
minꝰ: et deꝰ noster pre oībus
diis. Om̄ia quecunqꝫ voluit
dn̄s fecit in celo ⁊ in terra: in
mari ⁊ ī om̄ibꝰ abyssis. Edu
cēs nubes ab extremo terre
fulgura in pluuiā fecit. Qui
producit vētos de thesauris
suis: q̄ ꝑcussit p̄mogēita egy
pti ab hoīe vsqꝫ ad pecꝰ. Emi
sit signa ⁊ prodigia in medio
tui egypte: in pharaonē ⁊ in
om̄es seruos eiꝰ. Qui ꝑcussit
gentes multas: ⁊ occidit re=
ges fortes. Seō regē amor
reoꝝ ⁊ og regem basan: ⁊ oīa
regna chanaā. Et dedit ter=
rā eoꝝ hereditatē: heredita=
tem isrl̄ populo suo. Dn̄e no=
mē tuū ineternū: dn̄e memo
riale tuū in generatiōe ⁊ ge=
neratiōem. Quia iudicabit
dn̄s populū suū: et in seruis
suis deꝑcabit. Simulachra
gentiū argētū ⁊ aurū: opera
manuū hoīm. Os habent et
nō loq̄ntur: oculos habent ⁊
nō videbūt. Aures habēt et
nō audiēt: neqꝫ eni est spiritꝰ
in ore ipoꝝ. Similes illis fiāt
qui faciūt ea: et om̄es qui cō
fidūt ī eis. Domus israel be
nedicite domino: domus aa
ron benedicite domino. Do
mus leui benedicite dn̄o: qui
timet3 dn̄m bn̄dicite domīo.
Benedictus dominꝰ ex syon
qui habitat in hierusalē. an.
Laudate nom̄ dn̄i. ps. cxxxv

Confitemini dn̄o quoni=
am bonꝰ: qm̄ in et̄num
mīa eiꝰ. Confitemī deo deo=
rū. Confitemī dn̄o dn̄orum
Qui facit mirabilia magna
solus. Qui fecit celos in itel=
lectu. Qui firmauit terram
sup aquas. Qui fecit lumīa
ria magna. Solē in potesta=
tem diei. Lunā ⁊ stellas ī po
testatē noctis. Qui ꝑcussit
egyptū cū primogenitꝭ eoꝝ
Qui eduxit israel de medio
eoꝝ. In manu potēti et bra=
chio excelso. Qui diuisit ma
re rubrū in diuisiōes. Et edu
xit israel ꝑ mediū eiꝰ. Et ex=
cussit pharaonē ⁊ virtutē eiꝰ ī
mari rubro. Qui traduxit po
pulū suū ꝑ desertū. Qui per
cussit reges magnos. Et oc=
cidit reges fortes. Seon re=
gem amorreoꝝ. Et og regē
basan. Et dedit terram eoꝝ
hereditatē. Hereditatē isra
el seruo suo. Quia ī humilita
te nostra memor fuit nostri.
Et redemit nos ab inimicis
nostris. Qui dat escā omni
carni. Confitemini deo celi.
Confitemini dn̄o dominoꝝ.

qm̄ ineternū mia eius. an. Quoniam ineternū mia eius

Super flu- [ps. cxxxvi. mina babilo̅is illic sedimꝰ ꝛ fleuimꝰ: dū recordaremꝰ syon In salicibꝰ in medio eiꝰ suspendimꝰ organa nostra. Quia illic īterrogauerūt nos qui captiuos duxerūt nos: verba cantionum. Et qui abduxerūt nos: hymnū cantate nobis de cāticis syō. Quomodo cantabimus canticū domi: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hierusalē: obliuioni detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui. Si nō proposuero tui hierłm: in principio leticie mee. Memor esto dn̄e filiorū edon: in diē hierłm. Qui dicunt exinanite exinanite: vsq; ad fūdamentū in ea. Filia babilonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionē tuam: quā retribuisti nobis. Beatꝰ qui tenebit et allidet: puulos suos ad petram. an. Hymnum cātate nobis de cāticis syon

Magne deus [hyꝰ. potentie qui ex aquis ortum genus parti remittis gurgiti parti leuas in aera. Dimersa liphis īpmens sub uecta celis irrogans: vt stirpe vna prodita diuersa rapiant loca. Largire cūctis seruulis quos mūdat vnda sanguinis nescire lapsus criminum nec ferre mortis tediū Ut culpa nullū depmat nullum leuet iactātia elisa mēs ne concidat elata mens ne corruat. Presta patꝛ pīssime Capł̄m de dn̄ica. R̄. Dirigatur Ad magt̄. an. Deposuit potētes sanctos persequentes et exaltauit humiles xp̄ꝫ cōfitentes. preces. ꝛc̄. vt supra

Fer. vi. Ad vs̄. In cōspectū

Confitebor [ps. cxxxvii tibi domie in toto corde meo: qm̄ audisti verba oris mei. In cōspectu angelorū psallā tibi: adorabo ad tēplū sctm̄ tuū ꝛ cōfitebor noi tuo. Sup mia tua ꝛ veritate tua: qm̄ magnificasti sup oē nomē sctm̄ tuū In quacūq; die iuocauero te exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutē Confiteantur tibi dn̄e oīs reges terre: qꝛ audierūt oīa verba oris tui. Et cantēt in viīs dn̄i: qm̄ magna est glia dn̄i. Qm̄ excelsus dn̄s ꝛ hūilia respicit: ꝛ alta a longe cognoscit. Si ābulauero in medio tribulationis viuificabis me: ꝛ sup irā inimicoꝝ meoꝝ extēdisti manū tuā ꝛ saluū me fecit dextera tua. Dominus retribuet pro me domine mia tua in seculū opera manuū tuaꝝ ne despicias. an.

In cõspectu angelorũ psallã tibi deus meus. ps. cxxxviij.

Domine pbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meã et resurrectionẽ meam. Intellexisti cogitatiões meas de longe: semitã meã ⁊ funiculũ meũ inuestigasti. Et oẽs vias meas pͦuidisti: qꝛ non est sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oĩa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti sup me manũ tuã. Mirabilis fcã ẽ scia tua ex me cõfortata est ⁊ nõ potero ad eã. Quo ibo a spũ tuo: et q̃ a facie tua fugiã. Si ascẽdero in celũ tu illic es: ⁊ si descẽdero in infernũ ades. Si sũpsero pẽnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris. Et eñi illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre cõculcabũt me: ⁊ nox illumiatio mea in delicijs meis. Qꝛ tenebre nõ obscurabũtur a te ⁊ nox sicut dies illuminabit sicut tenebre eius ita ⁊ lumen eius. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Cõfitebor tibi qꝛ terribilit magnificatus es: mirabilia opa tua ⁊ aĩa mea cognoscet nimis. Nõ est occultatũ os meũ a te qđ fecisti i occulto: et substãtia mea in iferioribus fre. Imꝑfectũ meũ viderũt oculi tui: ⁊ in libro tuo oẽs scribentur: dies formabũtur et nemo in eis. Mihi autem nimis honorificati sũt amici tui deus: nimis cõfortatus est pncipatus eoꝝ. Dinumerabo eos ⁊ super harenam multiplicabũtur: exurrexi ⁊ adhuc sum tecũ. Si occideris deus pctõres: viri sanguinũ decliate a me. Qꝛ dicitis in cogitatione: accipiant i vanitate ciuitates suas Nõne qui oderũt te domine oderam. et sup inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderam illos: inimici fcti sũt mihi. Proba me deus ⁊ scito cor meũ: interroga me ⁊ cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me in via eterna. an. Domine probasti me et cognouisti me. ps. cxxxix.

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die cõstituebãt plia. Acuerũt linguas suas sicut serpẽtes: venenũ aspidũ sub labiis eorũ. Custodi me dñe de manu pctõris: ⁊ ab hoĩbus iniquis eripe me. Qui cogitauerũt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi. Et funes ex-

tenderũt iu laqueum: iuxta iter scãdalũ posuerũt michi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocẽ depcatiõis mee. Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti sup caput meũ in die belli. Nõ tradas me dñe a desiderio meo pctõri cogitauerũt contra me ne derelinquas me ne forte exaltent. Caput circuitus eoꝝ labor labioꝝ ipsoꝝ operiet eos. Cadẽt sup eos carbones in ignẽ deiicies eos: in miseriis nõ subsistẽt. Uir linguosus nõ dirigek in terra: virũ iniustũ mala capient in interitu. Cognoui qꝛ faciet dñs iudicium inopis: ꝛ vindictã pauperũ. Uerũtamẽ iusti ɔfitebũtur noi tuo: ꝛ habitabunt recti cũ vultu tuo. ã. A viro iniquo libera me dñe. ps. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intẽde voci mee cũ clamauero ad te. Dirigak orõ mea sicut incẽsũ in ɔspectu tuo: eleuatio manuum meaꝝ sacrificiũ vesptinũ. Pone dñe custodiã ori meo: ꝛ ostiũ circũstãtie labiis meis. Nõ declines cor meũ in vba malicie: ad excusandas excusatiões in pctis. Cũ hominib9 opantib9 iniqtatẽ: et nõ cõmunicabo cum electis eoꝝ. Corripiet me iustus in mĩa ꝛ icrepabit me: oleũ aũt pctõris nõ impiguet caput meũ. Qm̃ adhuc ꝛ orõ mea in beneplacitis eoꝝ: absorti sunt iũcti petre iudices eoꝝ. Audiẽt verba mea qm̃ potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est sup terrã. Dissipata sũt ossa nr̃a secus ifernũ: quia ad te dñe domine oculi mei in te speraui nõ auferas aĩam meã. Custodi me a laqueo quẽ statuerũt mihi: et a b scãdalis opantiũ iniqtatem. Cadẽt in retiaculo ei9 pctõres singulariter sũ ego donec trãseã. ã. Dñe clamaui ad te exaudi me. ps. cxli.

Uoce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dominũ depcat9 sum. Effũdo in ɔspectu ei9 orõnẽ meã: et tribulationẽ meã ãte ipm̃ pnuncio. In deficiendo ex me spm̃ meũ: ꝛ tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabã: abscõderũt laqũm mihi. Cõsiderabã ad dexterã ꝛ videbã: ꝛ nõ erat qui cognosceret me. Periũt fuga a me: ꝛ nõ est q̃ reqrat aĩam meã. Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea in t̃ra viuẽtiũ. Intẽde ad depcationẽ meã: qꝛ humiliat9 sũ nimis. Libera me a psequẽtib9 me: qꝛ cõfortati sũt super me. Educ de custodia aĩam meã ad cõfitendũ noi

tuo: me expectāt iusti donec retribuas mihi. an. Portio mea dñe sit in tra viuētium.

Plasmator hois [Hy9. de9 qui cūcta solus ordinans humū iubes pducere reptātis et fere genus. Qui magna rex corpora dictu iubētis viuida vt seruiāt p ordinem subdēs dedisti hoī. Repelle a seruis tuis qcqd p immūdiciā aut moribus se suggerit aut actib9 se interserit. Da gaudiox pmia da grax munera dissolue lit; vincula astringe pacis federa. Presta pater piissime. ℣. Dirigatur Ad magt. ā. Suscepit deus israel puex suū sicut iurauit abrahā ⁊ semi eius ⁊ exaltauit humiles vsq3 i sclm. Preces ⁊c. vts. ¶ Sabbato ad ves. an. Benedictus. ps. cxliij.

Benedictus dñs de9 meus q docet manus meas ad pliū: et digitos meos ad bellū. Mia mea ⁊ refugium meū: susceptor me9 ⁊ liberator me9. Protector meus et in ipo speraui: q subdit populū meū sub me. Dñe qd est hō q2 innotuisti ei: aut filius hois q2 reputas eū. Hō vanitati similis fact9 est: dies eius sicut vmbra ptereūt. Dñe inclina celos tuos ⁊ descēde: tange montes ⁊ fumigabunt. Fulgura choruscationē ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ cturbabis eos. Emitte manū tuā de alto eripe me ⁊ libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorū alienox. Quox os locutū est vanitatē: ⁊ dextra eox dextera iniqtatis. Deus cāticū nouū cātabo tibi: in psalterio decacordo psallam tibi. Qui das salutē regib9: q redemisti dauid seruū tuū: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorū alienox quox os locutū ē vanitatē: ⁊ dextera eox dextra iniqtatis. Quox filij sicut nouelle plātatiōes: in iuuētute sua. Filie eox cposite: circū ornate vt similitudo templi. Promptuaria eox plena: eructātia ex hoc in illud. Oues eox fetose abūdātes i egressibus suis: boues eox crasse. Nō ē ruina macerie neq3 trāsitus neq3 clamor in plateis eox. Btm dixerūt pplm cui hec sūt: beat9 popul9 cui9 dominu9 de9 ei9. an. Bñdictus dñs de9 meus. ps. cxliiij.

Exaltabo te de9 me9 rex ⁊ benedicā noī tuo in seculū ⁊ in sclm seculi. Per singulos dies bñdicā tibi: ⁊ laudabo nomē tuū in sclm ⁊ i seculum seculi. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis ei9 nō est finis. Ge

neratio et generatio laudabit opa tua: ⁊ potẽtiã tuã pnũciabũt Magnificẽtiã glẽ sctitatis tue loquenť: ⁊ mirabilia tua narrabũt Et vtutẽ ťribiliũ tuoꝝ dicẽt: ⁊ magnitudinẽ tuã narrabũt. Meoriã abũdãtie suauitatis tue eructabũt: ⁊ iusticia tua exultabũt. Miserator ⁊ misericors dñs patiẽs ⁊ multũ misericors. Suauis dñs vniuersis: ⁊ miseratiões ei⁹ sup oia opa ei⁹. Cõfiteanť tibi dñe oia ops tua: ⁊ sci tui bñdicãt tibi. Gloriã regni tui dicẽt ⁊ potẽtiã tuã loquenť. Ut notam faciãt filijs hoim potẽtiam tuã: ⁊ gloriã magnificẽtie regni tui. Regnũ tuũ regnũ oim sckoꝝ: ⁊ dñatio tua in oi generatiõe ⁊ generationẽ. Fidelis dñs in oib⁹ vbis suis: ⁊ sctũs i oib⁹ opib⁹ suis Alleuat dñs oẽs q corruũt: ⁊ erigit oẽs elisos. Oculi oiꝫ i te sperãt dñe: ⁊ tu das escã illoꝝ in tpe oportuno. Apis tu manũ tuã: et imples oẽe aial bñdictiõe. Iust⁹ dñs in oib⁹ viĳs suis: ⁊ sctũs in oib⁹ opib⁹ suis. Prope est dñs oibus inuocãtib⁹ eũ: oib⁹ inuocãtib⁹ eũ in veritate. Voluntatẽ timentiũ se faciet ⁊ depcationẽ eorũ exaudiet: ⁊ saluos faciet eos Custodit dñs oẽs diligẽtes se: ⁊ oẽs pctores disperdet. Laudationẽ dñi loqtur os meũ ⁊ bñdicat oĩs caro noĩ sctõ ei⁹: in sclm ⁊ in seculũ scli. an. In eťnũ ⁊ in seculũ seculi. ps. cxlv.

Lauda aĩma mea dñm laudabo dominũ i vita mea: psallam deo meo q̃ diu fuero. Nolite ɔfidere in pncipib⁹: nec in filiĳs hoim in q̃bus nõ ẽ salus. Exibit spũs eius ⁊ reuerteť in ťrã suã: in illa die pibũt oẽs cogitationes eoꝝ. Btũs cui⁹ de⁹ iacob adiutor eius spes ei⁹ in dño deo ipsius q fecit celũ ⁊ ťrã: mare et oĩa q̃ in eis sũt. Qui custodit veritatẽ in seculũ facit iudiciũ iniuriã patiẽtib⁹ dat escã esurientibus. Dñs soluit cõpeditos: dñs illuminat cecos. Dñs erigit elisos dñs diligit iustos. Dñs custodit aduenas pupillũ ⁊ viduã suscipiet: ⁊ vias pctõrũ dispdet. Regnabit dñs in secula deus tuus syon: in generatiõe ⁊ generationem. an. Laudabo deum meũ in vita mea. ps. cxlvi.

Laudate dñm q̃m bonus ẽ psalmus deo nr̃o sit: iocũda decoraq̧ laudatio. Edificãs hirlm dominus: dispersiões israelis cõgregabit. Qui sanat cõtritos corde: ⁊ alligat ɔtritiões eorum. Qui numerat multitudinẽ stellarum: ⁊

omnibus eis nomĩa vocans Magnus dñs nr̃ et magna virtus eius: ꝛ sapiētie ei⁹ nõ est numer⁹. Suscipiens mã-suetos dominus: humilians autẽ peccatores vsqꝫ ad ter-ram. Precinite domĩo in cõ-fessiõe: psallite deo nostro in cythara. Qui operit celũ nu-bibus: ꝛ parat terre pluuiã. Qui producit in montib⁹ fe-num: ꝛ herbam seruituti ho-minũ. Qui dat iumẽtis escã ipsorum: ꝛ pullis coruoꝝ in-uocantibus eum. Nõ in for-titudine equi volũtatẽ habe-bit: nec in tibijs viri benepla-citum erit ei. Beneplacitũ ẽ domino super timẽtes eum: ꝛ in eis qui sperãt super mi-sericordia eius. an. Deo nr̃o iocũda sit laudatio. ps. cxlvij

Lauda hierusalẽ domi-num: lauda deum tuũ syon. Qm̃ cõfortauit seras portarum tuarũ: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fi-nes tuos pacẽ: ꝛ adipe fru-menti satiat te. Qui emittit eloquium suum terre: velo-citer currit sermo eius. Qui dat niuẽ sicut lanam: nebulã sicut cinerẽ spargit. Mittit cristallũ suã sicut buccellas: ãte faciem frigoris eius qs sustinebit. Emittet verbum suum ꝛ liquefaciet ea: flabit spiritus eius ꝛ fluẽt aque.

Qui annunciat verbũ suum iacob: iusticias ꝛ iudicia sua israel. Non fecit taliter om-ni nationi: ꝛ iudicia sua non manifestauit eis. Gloria pa-tri. an. Lauda hierusalẽ do-minum. Hymnus

Deus creator omnium polique rector vestiẽs di-em decoro lumine noctẽ so-poris gratia. Artus solutos vt quies reddat laboris vsui mẽtesqꝫ fessas alleuet luctus qꝫ soluat anxios. Grates p-acto iam die ꝛ noctis exortu preces voti reos vt adiuues hymnũ canentes soluimus Te cordis yma cõcinant te vox canora concrepet te di-ligat castus amor te mẽs ad-oret sobria. Ut cum profũ-do clauserit diẽ caligo nocti-um / fides tenebras nesciat / ꝛ nox fidei luceat. Dormire mẽtem ne sinas dormire cul-pa nouerit castos fides refri-geret sõni vaporẽ temperet. Exuta sensu lubrico te cor-dis alta sõnient ne hostis in-uidi dolo pauor qetos susci-tet. Christũ rogemus ꝛ pa-trem christi patrisqꝫ spiritũ vnum potens per omnia fo-ue p̃cantes trinitas. Amẽ. Item alius hymnus.

O Lux btã trinitas ꝛ p̃nci-palis vnitas iam sol re-cedit igneus infũde lumen

sensib⁹. Te mane laudū carmine te deꝓcemur vespere te nr̄a supplex glīa ꝑ cūcta laudet scl̄a. Deo pr̄i sit glā. cp̄. tris. ℣. Vespertina oratio. Ascendat ad te dn̄e et descendet super nos mīa tua. Canticū marie ꝛ elizabet

Magnificat: aīa mea dominū. Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo. Quia respexit hūilitatez ancille sue: ecce enim ex hoc beatā me dicēt oms generatiōes. Quia fecit mihi magna qui potēs est: et sctm̄ nomen eius. Et mia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies: timētib⁹ eū. Fecit potētiā in brachio suo: dispsit superbos mēte cordis sui. Deposuit potētes de sede: ꝛ exaltauit humiles. Esurientes iṗleuit bonis: et diuites dimisit ianes. Suscepit isra el puer suū: recordatus mie sue. Sicut locut⁹ est ad pr̄es nr̄os: abraham ꝛ semini ei⁹ in secula. Cetera vt tp̄s reqrit. ¶ Ad cōplet. cōe. Conuerte nos. Deus in adiuto. ā. Miserere. ps. Cū iuocarē. vts.

In te dn̄e spe- [ps. lxx. raui nō cōfūdar ineternū: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā: accelera vt eruas me. Esto mihi in deū ꝓtectorē: ꝛ i domū refugii vt saluū me facias. Quoniā fortitudo mea ꝛ refugiū meū es tu: ꝛ ꝓpter nom̄ tuū deduces me et enutries me. Educes me de laq̄o quē abscōderūt mihi: qm̄ tu es protector me⁹. In manus tuas cōmēdo spm̄ meū: redemisti me dn̄e de⁹ veritat. ps. xc.

Qui habitat i adiutorio altissimi: in ꝓtectiōe dei celi cōmorabit̄. Dicet domino susceptor me⁹ es tu: et refugiū meū de⁹ me⁹ sperabo i euz. Qm̄ ip̄e liberauit me de laqueo venantiū: et a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pēnis eius sperabis. Scuto circūdabit te veritas ei⁹: non timebis a timore nocturno. A sagitta volāte in die a negocio pambulāte in tenebris: ab incursu ꝛ demonio meridiano. Cadēt a latē tuo mille ꝛ decē milia a dexter tuis: ad te autē non appropinq̄bit. Verūtñ oculis tuis ꝯsiderabis: et retributionē pctōꝛum videbis Qm̄ tu es dn̄e spes mea: altissimū posuisti refugiū tuū. Nō accedet ad te malum: ꝛ flagellū nō appropinḡbit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te i oīb⁹ viis tuis In manib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuuz. Sup aspidē ꝛ basiliscū ambu

labis: et conculcabis leonē et dra chonē. Quoniā in me sperauit libe- rabo eū: protegā eū quoniā co gnouit nomē meū. Clama- uit ad me et ego exaudiā eū: cū ipso sū in tribulatiōe: eripi am eū et glorificabo eū. Longi tudie dierum replebo eū: et ostē dam illi salutare meum. ps. [cxxxiij

Ecce nūc bñdi- cite domino: oēs serui dñi. Qui stat in domo domi in atrijs dom⁹ dei nr̄i. In no ctib⁹ extollite man⁹ vr̄as in scta: et benedicite dño. Bene dicat te dñs ex syō: q̄ fecit ce lū et terrā. Gloria. an. Miserē mihi dñe et exaudi orōnē me [am. Hy⁹.

Te lucis āte terminū rerū creator poscimus vt solita clemētia sis p̄sul ac custodia. Procul recedāt sōnia et noctiū fanta smata hostēq̄ nr̄m cōprime ne polluantur corpora. Presta pr̄ op̄s per iesū xp̄m dn̄m qui tecū imppetuū regnat cū sā cto spū. Amē. Item ali⁹ hy⁹

Christe qui lux es et dies noctis tenebras deteḡs lucisq̄ lumē credet̄ lumē be- atū p̄dicās. Precamur scte do mie defēde nos in hac nocte sit nobis in te reqes quieta noctem tribue. Ne grauis sōnus irruat nec hostis nos surripiat nec caro illi consen tiens nos tibi reos statuat. Oculi sōnū capiāt cor ad te sempvigilet dextra tua ꝓte- gat famlos q̄ te diligūt. De fēsor nr̄ aspice insidiātes re- p̄me guberna tuos famulos quos sāguie mercat⁹ es Me mēto nostri dñe in graui isto corpe q̄ es defensor aīe ade- sto nobis dñe. Deo p̄ri. Cap.

Tu in nobis es dñe et no mē tuū sctm̄ atq̄ glori- ōsū inuocatū est sup nos ne derelinq̄s nos dñe de⁹ nr̄. ℣. Custodi nos dñe. Ut pupillā oculi sub vmbra alarum tuarum p tege nos. Canticum

Nunc dimitt̄ seruū tuū dñe: scd̄m verbū tuū in pace Quia viderūt oculi mei: salu tare tuū. Quod parasti ante faciē oīm ppl̄orum. Lumen ad reuelationē gētiū: et gloriā plebis tue isrl̄. Gloria. ¶ In fe sto duplo. ā. Pacē tuā q̄s do mie et pax tua xp̄e maneat in visceribus nr̄is vt nō timeam⁹ a timore nocturno siue diur no sed sempvigilem⁹ cūct̄ in opib⁹ mandatorum tuorum. ¶ In ij. cōplet dupl. et p̄mo semid. an. Euigila sup nos eterne sal uator ne nos apphēdat calli dus tentator: q: tu factus es nobis sēpi nr̄⁹ adiutor ¶ Ite in. ij. semid. et in. ix. lc. a. Illu mina cor meū de spū scto vt possim nomē tuū laudare in- eternū. In. iij. lc. an. Salua

nos domĩe vigilãtes custodi
nos dormientes vt vigilem⁹
cũ xp̃o ⁊ requiescam⁹ in pace.
Kyriel. iij. Xp̃el. iij [pces.
Kyriel. iij. Pater nr̃. Et ne
nos. In pace in idip̃m. Dor
miam ⁊ requiescam. Credo in
deũ. Carnis resurrectionẽ.
Vitã eternã amen. Bñdica
mus p̃rem ⁊ filiũ cũ sctõ spũ
Laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eũ
in secula. Bñdictus es dñe ĩ
firmamẽto celi. Et laudabi-
lis ⁊ gloriosus et superexalta-
tus in secula. Bñdicat nos
omp̃s deus. Qui fecit celũ ⁊
terrã mare ⁊ oĩa q̃ in eis sũt.
Dignare dñe nocte ista. Si
ne pctõ nos custodire. Mise
rere nr̃i dñe. Miserere nr̃i.
Fiat mĩa tua dñe sup nos.
Quẽadmodũ sperauim⁹ in te
Sacerdotes tui induãt iusti-
ciã. Et scti tui exultẽt. Dñe
saluũ fac regem. Et exaudi
nos in die qua inuocauerim⁹
te. Saluũ fac seruũ tuũ de⁹
meus sperãtẽ in te. Saluũ
fac pp̃lm tuũ dñe ⁊ bñdic he
reditati tue Et rege eos ⁊ ex
tolle illos vsq; in et̃nũ. Fiat
pax ĩ virtute tua. Et abũdã-
tia ĩ turrib⁹ tuis. Orem⁹ p i
firmis ⁊ captiuis. Mitte eis
dñe v̄tutẽ tuã ⁊ sana eos de l
teritu eoꝝ. Et pro cũctis fi-
delib⁹ defũctis. Requiẽ et̃.
Requiescãt ĩ pace. Amẽ. Pro
pctis et negligẽtijs nostris.
Dñe ne memineris iiq̃. n. ãti.
cito ãtici. Adiuua nos deus
salutar; nr̃. Et pp̃t glo. Pro
frib⁹ nr̃is absẽ. Saluos fac
ser. t. Mitte eis d. aux. d scõ
Et de syõ t. e. Dñe de⁹ v. cõ-
uerte nos. Et oñde. Dñe ex
audi. Dñs vo [Collã.
Deus q̃ illumĩas noctẽ ⁊
lucẽ post tenebras facis: cõ-
cede vt hãc noctẽ sine ipedi-
mẽto sathane trãseam⁹ atq;
in matutinis hor; ad altare
tuũ recurrẽtes: tibi dño deo
grãs referam⁹ Salua nos o.
Illumĩa q̃s [⁊c. vt ĩfra.
dñe tenebras nr̃as ⁊ to-
tius hui⁹ noctis ĩsidias: tu a
nobis repelle ppiti⁹.
Salua nos oĩps de⁹ ⁊ int
cedẽte btã ⁊ gliosa sp̃ virgie
dei genitrice maria cũ oĩb⁹
sctĩs lucẽ nobis ꝯcede ꝑpetu
am ⁊ pacẽ tuã nr̃is ꝯcede tp̃i
bus. p e. do. no. iesũ xp̃m fil.
t. Dñs vo. Bñdi. do. Deo g̃.

Supvñ. ꝑos penitẽtiales ã.

Parce dñe parce pop̃lo tuo
quẽ redemisti xp̃e sanguine
tuo ne ĩ et̃nũ irascaris ei.
Kyrieleysõ. Xp̃el. Kyri-
el. Xp̃e audi nos. iij.
Pr̃ de celis de⁹. miserẽ nob
Fili redẽptor mũdi de⁹. mi.
Spũs scte de⁹. miserere no.
Scta trinitas vn⁹ de⁹. mise.
Sctã dei gẽitrix. ora p nob.

Scta virgo virginũ. ora p no.
Scta maria. ora p nobis
Scte michael ora
Scte gabriel ora
Scte raphael ora
Scti angeli orate.
Scti archãgeli orate
Scti throni orate
Scte dñationes orate
Scte potestates orate
Scti principatus orate
Scte virtutes orate
Scta cherubin orate
Scta seraphin orate
Scte iohãnes baptista ora
Omes scti patriarche et p-
phete dei orate.
Oẽs scti inocẽtes orate
Scte petre ora
Scte paule ora
Scte andrea ora
Scte iacobe ora
Scte iohẽs euãgelista ora
Scte thoma ora
Scte iacobe ora
Scte philippe ora
Scte bartholomee ora
Scte matthee ora
Scte symon ora
Scte thadee ora
Scte matthia ora
Scte barnaba ora
Scte luca ora
Scte marce ora
Scte chorus aploꝝ ora
Scte stephane ora
Scte line ora
Scte clete ora
Scte clemẽs ora
Scte sixte ora
Scte corneli ora
Scte cypriane ora
Scte cosma ora
Scte damiane ora
Scte dyonisi cũ so. t. ora
Scte georgi ora
Scte laurẽti ora
Scte vincẽti ora
Scte blasi ora
Scte nicasi cũ so. t. ora
Scte quintine ora
Scte christofore ora
Scte lamberte ora
Scte chorus martyrũ ora
Scte silvester ora
Scte martine ora
Scte gregori ora
Scte ambrosi ora
Scte hieronime ora
Scte augustine ora
Scte remigi ora
Scte hylari ora
Scte egidi ora
Scte benedicte ora
Scte nicolae ora
Scte germane ora
Scte vedaste ora
Scte gaugerice ora
Scte auberte ora
Scte vindiciane ora
Scte amãde ora
Scte amate ora
Scte hũberte ora
Scte chorus cõfessoꝝ ora
Scta felicitas ora
Scta perpetua ora

Scta maria magdalena or
Scta maria egyptiaca or
Scta agatha or
Scta cecilia or
Scta lucia or
Scta agnes or
Scta margareta or
Scta petronilla or
Scta columba or
Scta brigida or
Scta barbara or
Scta susanna or
Scta maxellēdis or
Scta katherina or
Scta cristina or
Scta helizabeth or
Scte chorus virginū or
Omes scti. iij. orate
Propiti⁹ esto. pce nobis dñe
Propiti⁹ esto. libera nos do.
A peste ꝛ fame li.
A subitanea et improuisa morte libera nos dñe.
Ab hoste malo lib.
A morbo malo lib
A morte ppetua lib.
Ab insidijs diaboli lib.
A psecutiõe iimici lib.
A ventura ira lib.
A periculo mortis lib.
Ab omi malo lib.
A penis iferni lib.
In die iudicij libe.
Peccatores. Te rogamus audi nos
Ut pacē nobis dones. te ro
Ut aeris tēperiē nob do. te
Ut fruct⁹ ſre nob ꝯcedas. te
Ut ecclesiā tuam protegere digneris. te roga.
Ut irā ꝛ idignationē tuam a nobis auertas te
Ut misericordia et pietas tua nos custodiat te
Ut dōnū apostolicū i sctā religiõe ꝯseruare digner) te
Ut epz nrm ꝯseruare di. te
Ut regi nostro vitam atq̄ victoriā dones. te
Ut cūctuz ppłm christianū conseruare digneris te
Ut clex ꝛ plebē sācte marie cōseruare digneris te
Ut cūctis fidelib⁹ defūctis vitā eternā largiri digner). te
Ut nos exaudire digne. te
Fili dei. iij. te
Agnus dei qui tollis peccata mūdi. parce nobis dñe.
Agnus dei qui tollis peccata mundi. miserere nobis.
Agnus dei qui tollis peccata mūdi. dona nobis pacem
Xpe audi nos. iij. Kyriel. Xpel. Kyriel. Preces magne vt in l. fer. ij. ꝛ in fine p. Deus misereat. et De⁹ i adiuto. in fine Gl'ia patri. Allā. Dñe exaudi. Dñs vobiscum Et cū spū tuo. Orem⁹. Collā

Omñps sempiterne de⁹ dirige act⁹ nros i beneplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui mearn bōis opib⁹ abūdare.

Deus cui omne cor patet ꝛ ois volūtas loquit et

quē nullū latet secretū purifica per infusionē sācti spūs cogitatiões cordis nr̄i: vt te pfecte diligere et digne laudare mereamur.

Deus qui iustificas impiū τ nō vis mortē pctōris maiestatē tuam supplices depcamur: vt famulos tuos de tua mīa cōfidētes celesti protegas benignus auxilio: τ assidua ptectiōe cōserues: vt tibi iugiter famulent τ nullis tētatiōibus a te separent.

Ineffabilem miam tuā nobis dn̄e clement impēde: vt simul nos τ a pctis oībus exuas τ a penis q̄s p his merem eripias.

Ecclesie tue q̄s dn̄e pces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus τ erroribus vniuersis secura tibi seruiat libertate.

Adesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is: τ viā famulorū tuorū in salutis tue psperitate dispone: vt int oēs huius vie et vite varietates tuo semp protegātur auxilio.

Deus qui charitatis dona p grām scti spūs tuorum cordibus fideliū infudisti: da famulis τ famulabus tuis p quibus tuā depcamur clementiā salutē mētis τ corporis vt te tota virtute diligāt τ q̄ tibi placita sūt tota dilectione perficiant.

Deus venie largitor τ humane salutis amator q̄sumus immēsā clemētiā tuā vt nr̄e cōgregatiōis fratres τ sorores q̄ ex seculo trāsiert beata maria sp virgine intercedēte cum omibus sctis ad ppetue beatitudinis consortium peruenire concedas.

Fideliū deus oīm cōditor τ redēptor: aīabus oīm fideliū defūctorū remissionem cūctorū tribue pctōrū: vt indulgentiā quā semp optauerūt piis supplicatiōibus cōsequant.

Omnipotens sempiterne deus qui viuorū dn̄aris simul τ mortuorū oīumq; misereris q̄s tuos fide τ ope futuros esse pnoscis: te suppliciter exoramus: vt p qbus effūdere pces decreuimus: q̄s psēs adhuc seclm in carne retinet: vel futurū iam exutos corpore suscepit pietatis tue clemētia delictorū suorū oīm veniā τ gaudia cōsequi mereātur eterna. Per xp̄m.

¶ Sequunt bndictoēs dicēde sup lect. ad mat. τ pmo si officiū sit. ix. lec.

In primo nocturno.

Bndictiōe ppetua bndicat nos pat eternus.

Deus dei filius nos bndicere τ adiuuare dignet.

Spūs scti grā illuminet corda τ corpora nostra.

In secũdo nocturno

Unus deus omnips: sit nobis propicius et clemens.

Saluator mũdi saluet nos: filius patri coeternus.

In vnitate sãcti spiritus: benedicat nos pater et filius.

In tercio nocturno.

De sede maiestatis: benedicat nos dextera dei patris.

Ad gaudia paradisi: perducat nos mia xpi.

Ad gaudia eterna: pducat nos trinitas sancta.

Quotiẽs pnũciat euãgeliũ dicit seqns bñdictio.

Euãgelica lectio: sit nobis sempiterna cõsolatio.

Ad octauã et nonã lect. in natiuitate dñi et dedicatiõe.

Per euangelica dicta: deleãtur nostra delicta.

Uerba scti euãgelij: doceat nos virtus spiritus sãcti.

Si aũt offm sit. ix. lec. tm tũc fer. ij. et. v. dicũt bñd pmi nocturni. Feria vero. iij. et vi de. ij. noct. Feria. iiij. et sabbõ. dicũt ille de. iij. no. ita q sem p vltima est.

Intus et exteri: nos purget spiritus almus.

Sequitur officiũ mortuorũ. Ad vs. an. Placebo dño in regione viuor. ps. Dilexi. an. Heu me qr incolat meus plongat est. p. Ad dñm cũ tribu. an. Dñs custodit te ab omi malo custodiat aiam tuam dñs. ps. Leuaui an. Si iniqtates obseruaueris dñe dñe qs sustiebit. ps. De pfũdis. a. Opa manuũ tuar ne despicias dñe. ps. Cõfitebor ij. an. Absolue dñe aĩas eor ab oĩ vinculo delictor vt in resurrectõis gloria inter sctõs tuos resuscitati respirẽt. Cãticũ. Mgt. Pater nr. Et ne nos. Orem p cũctis fidelib defũctis. Requiẽ etnam. A porta iferi. Erue. Dñe exaudi. Et clamor. Oremus.

Partẽ beate resurrectionis obtineãt: vitamq eternã habere mereant in cel. Per te iesu xpe saluator mũdi q cũ pre et spũ sctõ viuis et rẽ ps. Lauda. dicit tot et in fine. Requiẽ eternã dona eis dñe et lux. Dñs vobiscu. Et cũ spiritu tuo. Oremus.

Deus indulgẽtiarũ dñe da famulis tuis quor anniuersariũ depositiõis diem cõmeõram refrigerij sedem quietis beatitudinem et luminis claritatem.

Inclina dñe aurem tuam ad pces nostras quib miam tuã supplices depcamur: vt aĩas famulor famularumq tuar quas de hoc seculo migrare iussisti: in pac ac lucis regiõe cõstituas et sctõrum tuor iubeas esse consortes.

DEus qui inter apostoli
cos sacerdotes famłos
tuos sacerdotali et pōtificali
fecisti dignitate vigere: pr̄a
q̄s: vt eoꝝ quoq; ꝑpetuo ag-
DEus [gregēt ꝯsoꝛtio.
venie largitoꝛ ⁊ hūane
salutis amatoꝛ q̄s īmēsā cle-
mētiā tuā vt nr̄e ꝯgregatōis
fr̄es parētes bn̄factoꝛes ⁊ fū
datoꝛes q̄ ex hoc seculo tran
sierūt: btā maria semꝑvirgi
ne intercedēte cū om̄ib⁹ sāctis
ad ꝑpetue beatitudinis ꝯsoꝛ
tiū peruenire ꝯcedas. Fide
lium deus. et in fine. Per te
iesu xp̄e. vr̄s. Requiescāt in pa
ce. amē. Inui. Circūdederūt
me gemit⁹ moꝛtis. Doloꝛes
inferni circūdederūt me. ps.
Venite. In primo noct. an.
Dirige dn̄e deus meus in cō
spectu tuo viā meā. ps. Ver-
ba. an. Conuertere dn̄e ⁊ eri
pe aīaz meā q̄m nō est ī moꝛ
te qui meōꝛ sit tui. ps. Domi
ne ne. 4⁹. an. Nequā rapiat vt
leo aīam meā dū non est qui
redimat neq; qui saluū faci-
at. p̄. Dn̄e de⁹ me⁹. ℣. A poꝛ
ta inferi. Erue dn̄e aīas eoꝝ
Pater noster. Et ne nos in.
PArce michi [Lec. p̄ma
dn̄e nichil enī sunt dies
mei. Quid est hō q2 magni-
ficas eū: aut q̄d apponis er-
ga eū coꝛ tuū? Visitas eū di
luculo ⁊ subito ꝓbas illū. Vs-
quequo nō parc; mihi nec di
mitt; me vt glutiā saliuā me
am? Peccaui. Quid faciaz
tibi o custos hoīm? Quare
me posuisti ꝯtrariū tibi: ⁊ fa
ct⁹ sū mihimetipsi grauis? Cur
nō tollis pctm̄ meū: ⁊ q̄re nō
aufers iniq̄tatez meā? Ecce
nūc in puluē doꝛmio: ⁊ si ma
ne me q̄sieris nō subsistā. ℟.
Credo q͂ redēptoꝛ me⁹ viuit
⁊ ī nouissimo die de terra sur
rectur⁹ suz. Et in carne mea
videbo deū saluatoꝛē meū. ℣.
Reposita ē hec spes mea ī si
nu meo q2 rursus circūdaboꝛ
pelle mea. Et in. Lectio. ij.
TEdet aīam meam vite
mee: dimittā aduersuz
me eloquiū meū. Loquar in
amaritudine aīe mee: dicaz
deo. noli me cōdēnare. Indi
ca mihi: cur me ita iudices?
Nunquid bonū tibi videtur
si calūnieris ⁊ opprimas me
opus manuū tuarum et con
siliū impioꝝ adiuues? Nun-
quid ocłi carnei tibi sūt: aut
sicut videt homo ⁊ tu videbis
Nunquid sicut dies hoīs di-
es tui: et anni tui sicut hūa-
na sūt tēpoꝛa? Vt queras ini
q̄tatez meā ⁊ pctm̄ meū scru
teris: ⁊ scias q2 nihil impiuz
fecerī cū sit nemo qui de ma
nu tua possit eruere. ℟. Heu
mihi dn̄e q2 peccaui nimis ī
vita mea q̄d faciaz miser vbi

fugiã nisi ad te de⁹ me⁹ mise
rere mei. Dũ venerꝭ in nouis-
simo die. ℣. Aĩa mea turba-
ta est valde sed tu domĩe suc-
curre ei. Dũ veneris. L. iij.

M Anus tue dñe fecerũt
me et plasmauerũt me
totũ in circuitu ⁊ sic repente
ꝑcipitas me. Memẽto q̃soq̧
sicut lutũ feceris me: ⁊ in pul
uerẽ reduces me. Nõne sicut
lac mulsisti me ⁊ sicut caseuȝ
me coagulasti? Pelle ⁊ car-
nib⁹ vestisti me: ossibus ⁊ ner
uis cõpegisti me. Uitã et mi
sericordiã tribuisti mihi ⁊ vi-
sitatio tua custodiuit spiritũ
meũ. ℟. Qui lazarũ resusci
tasti a monumento fetidum
Tu eis domĩe dona requiem ⁊
locũ indulgentie. ℣. Qui su-
scitasti puellaȝ adhuc domo
clausaȝ ⁊ elatũ iuuenẽ extra
portã. Tu eis do. In. ij. noc.
an. In loco pascue ibi me col
locauit. ps. Dñs regit. ã. De-
licta iuuẽtutis mee ⁊ ignorã
tias meas ne meminerꝭ dñe
ps Ad te dñe leuaui. ã. Cre
do videre bona dñi in t͛ra vi-
uẽtiũ. ps Dñs illuminatio.
℣. In mẽoria et͛na erũt iusti
Ab auditiõe mala non time
[būt. L. iiij

R Esponde
mihi: q̃ntas habeo ini-
quitates ⁊ pctã scelera mea
atq̧ delicta ostẽde mihi. Cur
faciẽ tuã abscõdis ⁊ arbitra-
ris me inimicũ tuũ? Cõtra fo-
liũ qđ vẽto rapit͛ ostẽdis po-
tentiã tuã ⁊ stipulã siccã ꝓse-
queris. Scribis ei cõtra me
amaritudĩes: ⁊ ꝯsumere me
vis peccatꝭ adolescẽtie mee.
Posuisti in neruo pedẽ meũ
⁊ obseruasti oẽs semitas me
as: ⁊ vestigia pedũ meoꝝ cõ
siderasti. Qui quasi putredo
cõsumẽdus sũ: ⁊ quasi vesti-
mẽtum qđ comedit͛ a tinea.
℟. Dñe quãdo veneris iudi-
care terrã vbi me abscõdam
a vultu ire tue. Qꝛ peccaui
nimis ĩ vita mea. ℣. Delicta
mea pauesco ⁊ ante te erube
sco dum venerꝭ iudicare noli
me cõdẽnare. Qꝛ. Lectio. v

H Omo natus de muliere
breui viuẽs tp̃e: replet͛
multis miserijs. Qui quasi
flos egredit͛ ⁊ cõteritur: ⁊ fu
git velut vmbra: ⁊ nũq̃ in eo-
deȝ statu ꝑmanet. Et dignũ
ducis sup̱ huiuscemodi ape-
rire oculos tuos: ⁊ adducere
eũ tecũ in iudiciũ. Quis po-
test facere mũdũ de ĩmundo
cõceptũ semĩe. Nõne tu q̃ so
lus es? Breues dies homis
sũt numer⁹ mẽsiũ ei⁹ apud te
est. Cõstituisti terminos ei⁹
q̃ preteriri nõ poterũt. Rece
de ergo paululũ ab eo vt qui-
escat donec optata veniat: ⁊
sicut mercenarij dies ei⁹. ℟.
Peccãtẽ me quotidie ⁊ non

me penitētem timor mortis conturbat me. Quia in iferno nulla est redēptō miserē mei deus ꝛ salua me. V. De pfūdis clamaui ad te dn̄e domine exaudi vocez meā. Quia in inferno. **Lectio sexta.**

Quis mihi hoc tribuat vt in iferno ꝓtegas me et abscōdas me donec ꝑtranseat furor tuꝰ: ꝛ constituas mihi tp̄s in quo recorderis mei? Putasne mortuꝰ homo rursum viuat? Cūctis diebꝰ qbꝰ nūc milito: expecto donec veniat immutatio meā. Vocabis me. Et ego respōdebo tibi: opi manuū tuaruz porriges dexterā. Tu qdē gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. R. Libera me dn̄e de viis inferni. Qui portas ereas ꝯfregisti ꝛ visitasti infernū ꝛ dedisti eis lumē vt viderēt te q erāt ī penis tenebrarꝫ. V. Clamātes ꝛ dicētes aduēisti redemptor nr̄. Qui por. In. iii. noc. an. Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me domine ad adiuuādū me respice. ps. Expectās. ā. Sitiuit aīa mea ad deū fōtē viuū qn̄ vēiam ꝛ apparebo an̄ faciē dn̄i. ps. Quēadmod. ā. Deꝰ liberauit aīam meā de manu inferni cū acceperit me. ps. Audite hec. V. Audiui vocez de celo dicētē mihi. Beati mortui qui in dn̄o moriunt. **L. vii.**

Spiritꝰ meꝰ attenuabitur: dies mei breuiabūtur et solū mihi supest sepulchrū. Nō peccaui ꝛ ī amaritudinibꝰ morat oculus meꝰ. Libera me dn̄e ꝛ pone me iuxta te: et cuiusuis manꝰ pugnet cōtra me. Dies mei trāsierūt: cogitatiōes mee dissipate sūt torquētes cor meū. Noctē verterūt in diē et rursuz post tenebras spero lucē. Si sustinuero infernꝰ domus mea est: et in tenebris straui lectulū meū. Putredini dixi Pater meus es: mater mea et soror mea vermibꝰ. Ubi est ergo nūc prestolatio mea vel patiētia mea tu es dn̄e deus meꝰ. R. Si fctā mea recōpēsare volueris dn̄e vbi me abscōdā in celū ascēdere nō valeo in īfernum descēdere timeo vbi ignis inextīguibilis est. Manū tuā porrige mihi deꝰ meꝰ. V. Si ascēdero ī celū tu illic es ꝛ si descēdero in infernū. Manum. **Lectio. viii.**

Pelli mee cōsūptis carnibus adhesit os meuz: et derelicta sūt tantūmodo labia circa dētes meos. Miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei: qꝛ manus dn̄i tetigit me. Quare ꝑsequimini me sicut deus et carnibus meis saturamini?

Quis mihi tribuat vt scribã tur sermones mei: Quis mihi det vt exarẽtur in libro stilo ferreo vel plũbi lamina: vl' celte sculpant' in silice: Scio eni ꝙ redẽptor me⁹ viuit: ⁊ ĩ nouissimo die de terra surrectur⁹ sum: et rursus circũdabor pelle mea: ⁊ ĩ carne mea videbo deũ saluatorẽ meum. Quẽ visurus sũ ego ipẽ ⁊ oculi mei cõspecturi sũt: ⁊ nõ alius. Reposita ẽ hec spes mea ĩ sinu meo. ℟. Memẽto mei deus quia vẽtus est vita mea Nec aspiciat me visus hoĩs ℣. Cutis mea aruit ⁊ contracta est ⁊ non reuertetur oculus me⁹ vt videat bona. Nec

Lignũ habet [L. ix. spem. Si pcisum fuerit rursũ virescit: et rami ei⁹ pullulãt. Si senuerit ĩ t'ra radix eius: ⁊ in puluere mortu⁹ fuerit trũcus illius: ad odorem aque germiabit. ⁊ faciet comã q̃si cũ pmũ plãtatũ ẽ. Hõ vero cũ mortu⁹ fuerit nudatus atq₃ ɔsũpt⁹: vbi queso ẽ: Quomõ si recedãt aq̃ de mari ⁊ fluuius vacuefactus arescat: sic hõ cũ dormierit non resurget: donec atterat' celũ non euigilabit: nec cõsurget de somno suo. ℟. Libera me dñe de morte et'na in die illa tremẽda. Quãdo celi mouẽdi sũt et terra. Dum veneris iudicare seculũ p ignẽ. ℣. Dies illa dies ire calamitatis ⁊ miserie dies magna, et amara valde. Quã. ℣. Tremẽs factus sũ ego ⁊ timeo dũ discussio venerit atq₃ ventura ira. Dũ veners. ℣. Plãgẽt se sup se oẽs trib⁹ terre vix iust⁹ saluabit' ⁊ ego miser vbi parebo Dũ veners. ℣. Nũc xpe te petim⁹ miserere q̃sum⁹ q̃ venisti redimẽ perditos noli dãnare redẽptos. Dũ veneris. ℣. Creator oĩm rerũ de⁹ q̃ me ð limo terre formasti ⁊ mirabiliter ppõ sãguie redemisti corpusq₃ meũ licet modo putrescat de sepulchro facies ĩ die iudicij resuscitari exaudi exaudi exaudi me ⁊ aiã₃ meam ⁊ aĩas oĩm fideliũ defunctor in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dũ veners. ℣. Requiẽ eternã dona eis dñe ⁊ lux ppetua luceat eis. ℟. Libera me domie

Dele dñe [In laud. an. iniq̃tates nr̃as. ps. Miserẽ. an. Exaudi dñe orationẽ meam ad te oĩs caro veniet. ps. Te decet. an. Me suscepit dextera tua dñe. ps. De⁹ deus an. A porta inferi erue dñe aĩas eor. Canticũ. Ego dixi an. Omnis spũs laudet dñ₃ ps. Laudate. an. Tuã deus deposcimus pietatem vt eis tribuere digneris placitas ⁊

quietas mansiones. Canticum Benedictus. Pater noster. Preces et collecte ut in vigiliis. Pretermittendo psalmum. Lauda anima. loco cuius dicitur psalmus. De profundis.

¶ Sequuntur commendationes. ℟.

Subuenite sancti dei occurrite angeli domini suscipientes animas eorum. Offerentes eas in conspectu altissimi. ℣. Chorus angelorum eas suscipiat et in sinu abrahe eas collocet. Offerentes. Ibi domine ¶ Oratio.

Tibi commendamus animas omnium fidelium defunctorum ut defuncti seculo tibi viuant et que per fragilitatem mundane conuersationis peccata admiserunt: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per christum. Oremus.

Misericordiam tuam domine sancte pater omnipotens eterne deus pietatis affectu rogare compulsis cogimur qui pro nostris supplicare peccatis nequaquam sufficimus: de tua tamen confisi gratuita pietate et inolita benignitate clementiam tuam deposcimus: ut animas omnium fidelium defunctorum ad te reuertentes cum pietate suscipias assit eis angelus testamenti tui michael: et per manus sanctorum angelorum tuorum inter sanctos et electos tuos in sinibus abrahe ysaac et iacob patriarcharum tuorum eas collocare digneris: quatinus liberate de principibus tenebrarum et de locis penarum nullis iam prime natiuitatis vel ignorantie aut prope iniquitatis seu fragilitatis confundantur erroribus sed potius agnoscantur a tuis et sancte beatitudinis requie perfruantur: ut cum magni iudicii dies aduenerit: inter sanctos et electos tuos resuscitati gloria manifestate contemplationis tue perpetuo satientur. Per christum. ℣.

Suscipiat vos christus qui vocauit vos et in sinu abrahe angeli deducant vos. Oremus. ¶ Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui humano corpori animam ad similitudinem tuam inspirare dignatus es dum te iubente puluis in puluerem reuertitur tu ymaginem tuam cum sanctis et electis tuis eternis sedibus precipias sociari: eamque ad te reuertentem de egypti partibus blande leniterque suscipias et angelos tuos sanctos ei obuiam mittas viamque ei iusticie demonstra: et portas glorie tue aperi. Repelle quesumus domine ab ea omnes principes tenebrarum et agnosce depositum fidele quod tuum est. Suscipe domine creaturam tuam non a diis alienis creatam sed a te solo deo viuo et vero: quia non est alius deus preter te domine et non

est fm opa tua. Letifica cle-
mētissime deus aīas oīm fi-
delium defūctoꝝ: ꝛ clarifica
eas in multitudine mīe tue.
Ne memineris q̄s iniq̄tatū
eoꝝ ātiquaꝝ ꝛ ebrietatū q̄s
suscitauit furoꝛ mali deside-
rū: licet eni peccauerit tñ te
nō negauerūt: sed signo fidei
insigniti: te qui oīa ꝛ eos in-
ter oīa fecisti fideliṫ adora-
uerūt. Qui viuis et regnas
deus ꝑ omia scl'a sclo:ꝝ. Amē.
ā. Chorus āgeloꝝ eas susci-
piat ꝛ in sinu abrahe eas col-
locet vt cū lazaro quōdā pau-
pere eternā habeāt requiē.
ps. Dilexi. vsq; Ad dñm cū
tribularer. Oremus.
D Jri vulneꝝ nouitate ꝑ-
culsi ꝛ quodāmodo coꝛ-
dibus sauciati: miam tuam
mūdi redēptoꝛ flebilib⁹ voci-
bus imploramus vt charoꝝ
nostroꝝ ꝛ oīm fideliū defun-
ctoꝝ aīas ad tuā clemētiā q̄
fons pietatis es reuertētes
blāde leniṫ q; suscipias: ꝛ q̄s
ille ex carnali commoratio-
ne ꝯtraxerūt maculas: tu de-
us inolita bonitate clemenṫ
deleas pie idulgeas: obliui-
oni in ꝑpetuū tradas: atq;
has laudes tibi cū cetis red-
dituras ꝛ ad corpora quādo
q; reuersuras: sctoꝝ tuoꝝ ce-
tibus aggregari precipias.
Qui cū deo pr̄e ꝛ spū sctō vi-
uis ꝛ regnas de⁹. Per oīa.
Pr̄ nr̄. Et ne nos. Oremus
ꝑ cūctis fidelibus defūctis.
Requiē eternā. A porta in-
feri. Erue dñe. Dñe exaudi
Et clamoꝛ. Orem⁹. Partē
btē resurrectiōis. vts. p. Mi-
serere mei de⁹. in fine. Req-
em. Dñs vobiscū. Et cū spū
tuo. Orem⁹. Collctā.
D Eus cui soli ꝯpetit me-
dicinā ꝑstare post mortē: ꝑ-
sta q̄s: vt aīe oīm fideliū de-
functoꝝ terrenis exute con-
tagiīs: ī tue redēptiōis ꝑte
munerētur. Per te iesu xp̄e
vts. Requiescāt ī pace. Amē.

Sequiṫ cōe sctoꝝ. Et pri-
mo In vigilia vnius apl'i vel
plurimoꝝ. Ad matu. Scdm
I N illo tp̄e. Di- iohēm.
xit iesus discipulis suis.
Ego sū vitis vera: ꝛ paṫ me⁹
agricola est. Et reliqua.
Omelia btī augustini ep̄i.
Iste loc⁹ euāgelicus fratres
charissimi vbi se dicit dñs vi-
tem ꝛ discipulos suos palmi-
tes: fm hoc dicit q̄ est caput
eccl'ie nosq; mēbra ei⁹ medi-
atoꝛ dei ꝛ hoīz hō xp̄s iesus.
Unius q̄ppe nature sūt vi-
tis ꝛ palmes: ꝓpṫ qd̄ cū eēt
deus cui⁹ nature nō sūm⁹ fa-
ctus est hō vt in illo esset vitis
humana natura cuius ꝛ nos
hoīes: palmites esse posse-

mus. Quid ergo est: ego sū
vitis vera? A billa vtiqȝ discer
nitur cui dicit. Quō ꝯuersa
es in amaritudinē vitis alie
ne? Nā quo pacto vitis vera
que expectata est vt faceret
vuas: fecit autem spinas?
¶ Ego sū indt vitis vera: et
pater me⁹ agricola est. Oēȝ
palmitē in me nō ferētē fru-
ctū tollet eū: ⁊ oēm q̄ fert fru
ctū purgabit eū: vt fructum
plus afferat. Nunqd enī vnū
sūt agricola et vitis. Scd̄m
hoc ergo vitis xp̄s ƨm qd̄ ait
pr̄ maior me est: ƨm id vo qd̄
ait ego ⁊ pat̄ vnū sum⁹ ⁊ ip̄e
agricola est. Tu. Ad vespas
ān̄e ⁊ p̄ feriales. Hymnus.
Exultet celū laudib⁹ re-
sultet t̄ra gaudijs apło
rum gloriā sacra canūt solē-
nia. Vos secli iusti iudices
⁊ va mūdi lumīa vot̄ p̄cam̄
cordiū audite p̄ces supplicū
Qui celū v̄bo clauditis seras
ꝯ eius soluitis nos a peccatis
oibus soluite iussu q̄sumus.
Quoꝝ p̄cepto subdit̄ salus ⁊
lāguor oīȝ sanate egros mo
ribus nos reddētes v̄tutib⁹
Ut cū iudex aduenerit xp̄s
in finē seculi nos sempiterni
gaudij faciat esse compotes
Deo patri sit glīa eiusqȝ soli
filio cū spū paraclyto ⁊ nunc
⁊ in ꝑpetuū. Amē. Cp.
Quodcūqȝ petieritis pr̄em
in noīe meo hoc faciā vt glo-
rificet̄ pr̄ in filio: si qd̄ petieri
tis in noīe meo hoc faciā. R̄.
Regē. vt s̄ra. V̄. In oēm t̄.
Nota q̄ añ ad magt ⁊ bñ?
dicunt añ ⁊ post quotiēs fe
stū est duplū vel semidu. Ad
mḡt. ā. Dū steteritis añ reges
⁊ p̄sides nolite p̄meditari q̄-
liter respōdeatis dabit enī vo
bis in illa hora qd̄ loq̄mini.
Da nobis [Collecta.
q̄s dn̄e bt̄i. N. apli tui
solēnitatib⁹ gloriari vt eius
semꝑ ⁊ p̄focinijs subleuem̄:
⁊ fidē ꝯgrua deuotiōe secte-
mur. Per d. Ad mat. Inui.
Venite adorem⁹ Regē apo
stoloꝝ dn̄m. ps. Venite. In
p̄mo no. an. In oēm t̄rā exi-
uit sonus eoꝝ ⁊ i fines orbis
t̄re verba eoꝝ. ps. Celi enar
ā. Clamauerunt iusti ⁊ dn̄s
exaudiuit eos. ps. Bñdicā.
ā. Cōstitues eos p̄ncipes su
per oēm terrā memores ert
nois tui dn̄e. ps. Eructauit.
V̄. In oēm terrā. ¶ Nota q̄
ƨm istū vsū ola officia sacroꝝ
habēt ꝑpriā legēdā vel legē
da est de temꝑe. Primū R̄.
Ecce ego mitto vos sicut o-
ues i medio lupoꝝ dicit dn̄s
Estote ergo prudētes sicut
serpētes ⁊ simplices sicut co
lūbe. V̄. Tradēt eni vos i cō-
cilijs ⁊ in synagogis suis fla
gellabūt vos. Estote. ij. R̄.

Tollite iugū meū sup vos dicit dñs et discite qz mitis sū et humilis corde Jugū enim meum suaue est et onus meum leue. ℣. Uenite ad me oēs qui laboratis et onerati estis et inuenietis requiem aīabus vestris. Jugū. iii. ℟. Dū steteritis añ reges et p̄sides nolite cogitare quomō aut quid loquamini. Dabit enim vobis in illa hora quid loq̄mini. ℣. Cum aūt iducēt vos in sinagogas et ad magistrat⁹ nolite solliciti esse quomō respondeatis. Dabit. Gloria. Dabitur. In ii. no. an. Principes populorū cōgregati sūt cum deo abrahā. ps. Oēs gen. a. Dedisti hereditatē timētib⁹ nomen tuū dñe. ps. Exaudi deus dep̄. an. Annūciauert opera dei et facta ei⁹ intellexerūt. ps. Exaudi de⁹ orōz. ℣. Constitues eos. iiii. ℟. Uidi coniunctos viros habentes splendidas vestes et āgelus dñi locutus est ad me dicens Isti sunt viri scti facti amici dei. ℣. Uidi angelū dei volātem p mediū celi voce magna clamātem et dicentē. Isti sunt. v. ℟. Isti sūt triumphatores et amici dei qui cōtēnētes iussa pricipū meruert p̄mia eterna. Modo coronāt et accipiūt palmā. ℣. Sacramētū regni celestis vno spū p̄dicātes doctrinā suā morte fortissima ɔsummarūt. Modo vi. ℟. Constitues eos p̄ncipes sup oēm trā mēores ert noīs tui dñe. In oī ꝓgenie et gn̄atiōe. ℣. In oēm trā exiuit son⁹ eoz et ī fines orbis tre vba eoz. In. In iii. no. ā. Exaltabūt cornua iusti allā. ps Cōfitebimī. ā. Lux orta ē iusto allā rect cordē letitia all. p. Dñs reg. ex. ā. Custodiebāt testiōnia ei⁹ et p̄cepta ei⁹ allā. p. Dñs reg. iras. ℣. Nimis honorati sunt amici tui de⁹. Nimis ɔfortat⁹ est p̄ncipat⁹ eoz. vii. ℟. Isti sunt viri scti q̄s elegit dñs in caritate nō ficta et dedit ill gl̄iaz sēpiternā. Quoz doctrīa fulget eccl̄ia vt sol et luna. ℣. Sci p fidē vicerūt regna opati sūt iusticiā adepti sūt repromissiōes. Quoz. viii. ℟. Fuert sine q̄rela añ dñm et ab īuicē non sūt separati. Calicē dñi biberūt et amici dei facti sūt ℣. Tāq̄ auz in fornace ꝓbauit eos dñs. Cali. ix. ℟. Gregē tuū pastor eterne ne deseras sed per btōs aplos tuos Perpetua defēsiōe custodias. ℣. Ut a nr̄is reatib⁹ absolutos a cūct nos quoqz piculis. Perpetua. Gl̄a. Iterat ix. ℟. in oī duplo et semidup. Te deū. ℣. añ laud. Dedisti hereditatē. Timētib⁹ nomē

Hoc est [tuum dñe. In lau. ã.
Hoc est p̃ceptũ meũ vt diligatis inui-
cē sicut dilexi vos. ps. Laudate pueri. ã.
Maiorē charitatē nemo ha
bet vt aīam suã ponat q̃s pro
amicis suis. an. Vos amici
mei estis si feceritis q̃ p̃cipio
vobis dicit dñs. ã. Iã nõ di-
co vos seruos sed amicos me
os q2 oĩa q̃cūq3 audiui a p̃re
meo nota feci vobis. an. In
patiētia vr̃a possidebit3 aīas
[vr̃as. hy9.
Exultet celum laudibus
Astra phebi [vr̃as. hy9.
Olã primo hymnũ cana-
mus dño apl'is ꝯdebitã ferē
tes reuerētiã. Ut mereamr̃
effici hor sp pedisseq̃ spernē-
tes trãsitoria tēdētes ad ce-
lestia. Iudex xp̃s cũ venerit
cũctis referre p̃pa nobis nõ
vt supplicia p̃ueniãt sed pre
mia. Hoc sũma p̃ster deitas
p̃ris natiq3 vnici scõq3 cum
spiramīe i sēpiť no tpe. Am̃.
Si mãseritis in me Cp̃.
Si mãseritis in me & verba mea ĩ vobis mã
serit: q̃dcũq3 volueritis3 petet3
& fiet vobis. V. Annũciaue-
rũt opa dei. Et facta ei9 itel
lexerũt. Ad bñ9. ã. Tradēt
enĩ vos ĩ cõcilijs & in synago
gis suis flagellabunt vos et
ante reges & p̃sides ducemĩ
p̃pter me in testimoniũ illis
et gentib9. Collecta vt s. Ad
horas. diei añe. de laudib9.
Ad primã dicit. Confitemi.
Ad. iii. Capitulum.
Manete in dilectiõe mea
si p̃cepta mea seruaue-
ritis mãebit3 i dilectiõe mea
sicut et ego p̃cepta patr3 mei
seruaui. & maneo in ei9 dilec
tione. R. In oẽ3 terram. Exi-
uit sonus eorũ. Allã allã. V.
Et in fines orbis terre v̓ba eo-
rũ. Allã. Gl'ia. In oẽ3. V. Cõ
[stitues. Ad vi. cp̃.
Per manus apl'orũ fiebant
signa & p̃digia multa i plebe
omni aũt die in tēplo & circa
domos nõ cessabãt docētes
et euãgelizãtes iesũ xp̃m. R.
Constitues eos p̃ncipes Su
per oẽm terram allã allã. V.
Memores erunt noĩs tui dñe
Allã. Gl'ia. Cõstitues. V. Ni
[mis. Ad ix. cp̃.
Iam nõ estis hospites & aduene:
sed estis ciues sctõr & dome
stici dei supedificati sup fun-
damētũ apl'or & p̃phetarũ:
ip̃o sũmo ãgulari lapide xp̃o
iesu i quo oĩs edificatio ꝯstru
cta crescit i tēplũ sctm̃ i dño.
R. Nimis honorati sũt. A-
mici tui de9. Allã allã. V. Ni
mis ꝯfortatus est p̃ncipatus
eor. Allã. Gl'ia. Nimis. V.
Annũciauerunt. Ad scd̃as
ves. ã. Iurauit dñs & nõ peni
tebit eũ tu es sacerdos in et
nũ. ps. Dixit dñs. an. Collo
cet eũ dñs cũ p̃ncipib9 popl'i
sui. p̃. Laud. pu. ã. Disrupi-
sti dñe vincula mea tibi sacrifi

cabo hostiā laudis. ℣. Credi-
di. ā. Eūtes ibāt ꝛ flebāt mit
tentes semia sua. ps. In con
uer. an. Cōfortat⁹ ē ꝓncipa-
tus eorum et honorati sunt
amici tui de⁹. ℣. Dñe ꝓbasti
hy⁹. vt in ꝓmis ves. Capłm.

Non vos me elegistis di
cit dñs sʒ ego elegi vos
ꝛ posui vos vt eatis ꝛ fructuʒ
afferatis: ꝛ fruct⁹ vester ma-
neat: vt qđcūqʒ petieritꝭ pa
trē in noīe meo det vobis. ℣.
In oēm. Ad mgt. ā. Bti eri-
tis cū vos oderint hoīes ꝛ cū
sepauerit vos ꝛ exprobraue
rint ꝛ eiecerit nomē vr̄m tā-
q̄ malū ꝓpter filiū hoīs gau
dete ꝛ exultate ecce eni mer-
ces vr̄a multa ē in celo. collā.
vt s. vel ꝓpria. Complet. fm
tps. ℭ Cōi⁹ euāgeliste. Ad
vs. añe ꝛ ps fer. hy⁹ ꝛ ℣. de a-
postolis. Capm.

Qui vicerit ꝛ custodierit opa
mea dabo illi ꝑtātē sup gētes
ꝛ reget eas in virga ferrea ꝛ
tanq̄ vas figuli ꝯfrigent: si-
cut ꝛ ego accepi a pr̄e meo ꝛ
dabo illi stellā matutinā. ℟.
In visiōe vt infra. ℣. In oēm
terrā. Ad mgt. ā. Ecce ego io-
hānes vidi ostiū aptū i celo ꝛ
ecce sedes posita erat i eo ꝛ i
medio sedis ꝛ i circuitu ei⁹ q̄-
tuor aīalia plēa ocl'is añ ꝛ re
tro ꝛ dabāt gl'iam ꝛ honorē ꝛ
bñdictiōeʒ sedēti sup thronū
viuēti i sc'la sc'loꝝ. Coll. ꝓpa
Ad mat. Inuit. Regē euan
gelistaꝝ dñm. Venite adore
m⁹. ps. Ven. In i. noc. ā. Cō-
uocatis iesus duodeci ap'lis
misit illos ꝑdicare regnū di
egressi aūt euāgelisabāt ꝛ cu
rabāt vbiqʒ. ps ꝛ ℣. d ap'lis. ā.
Mittēs dñs ꝛ alios ad ꝑdicā
dū dicebat ill' messis q̄dē mł-
ta opaꝝ ū pauci. an. Jesu xp̄i
dñi nr̄i gr̄a credētib⁹ ꝓp'lis
doctores et euāgeliste sūt in
misteriū fidei missi. i. ℟. In
visiōe dei vidi ꝛ ecce vēt⁹ tur
binis vēiebat ab aq̄lōe nubes
qʒ magna et ignis īuoluens
splēdor qʒ i circuitu ei⁹. Et ex
medio eoꝝ similitudo q̄ttuor
aīaliū ꝛ aspect⁹ hoīs erat in
eis. ℣. De medio autē ei⁹ q̄si
spēs electri hoc est de medio
ignis Et ex. ii. ℟. Quattuor
facies vni erāt ꝛ q̄ttuor pēne
vni pedes eoruʒ pedes recti
plāta pedis eoꝝ ū vt vituli. Et
scitille q̄si aspect⁹ eris cāden
tis. ℣. Sub pēnis eoꝝ man⁹
hoīs in q̄ttuor ꝑtib⁹. Et scin
iii. ℟. Similitudo vult⁹ aīaliuʒ
facies hoīs ꝛ facies leonis a
dextrꝭ ipoꝝ q̄ttuor facies ve-
ro vituli a sinistrꝭ atqʒ aquile
desup ipoꝝ q̄ttuor. Et facies
ꝛ pēne extēte desup erāt. ℣.
Due pēne singuloꝝ iūgebāt
ꝛ due tegebāt eoꝝ corpa. Et
facies. Gl'a. Et facies. In ii

noc. an. Sapiētia dñi euāgelij eruperūt abyssi ꝛ annūciātes fecūdati rore celesti mūdo itonāt. a. Labia eoꝝ salutarē dissemiauerūt sciam oꝛ⁹ sctm dignū bñdictiōe plenū fecerūt misteriū sibi traditū deuote impleuerūt. a. Elegit eos ex oī carne ꝛ dedit illis pcepta ꝛ legē vite ꝛ disciplie. iiij. R. Facies ꝛ pēnas ꝑ qttuor ptes habebāt. Incedētia nō reuertebāt sed vnūqdqꝫ ibat añ faciē suā. V. Pedes eorū pedes recti plāta pedis eoꝝ vt plāta vituli. Incedētia. v. R. Silitudo aspect⁹ aīaliuꝫ vt carbonū ignis ardētiū et velut aspect⁹ lampadaꝝ Ubi erat spūs ipetus illuc gradiebant cū ābularēt. V. Et vnūqdqꝫ eoꝝ ambulabat corā facie sua. Ubi. vi. R. Quattuor aīalia ibāt ꝛ reuertebāt in silitudinē fulguris choruscātis. Et erat splēdor in medio ei⁹ ꝛ de igne fulgur egrediēs V. Erat āt visio discurrēs in medio qttuor aīaliū Et erat Glia. Et erat. In. iij. noc. a. Electi sūt in xpo añ mūdi cōstitutionē vt essēt scti ꝛ immaculati in ɔspcū dei in caritate. an. Sapiētiā eoꝝ narrēt oēs populi ꝛ laudē eoꝝ pnūciet oīs ecclesia sctoꝝ. an. Placentes deo facti dilecti qm gratia ꝛ mia est in sctōs suos ꝛ respect⁹ in electos illius. vij. R. Cum aspicerē aīalia apparuit rota vna iuxta ea quattuor habens facies. Et vna silitudo ipoꝝ qttuor. V. Aspectus rotaꝝ ꝛ op⁹ erat quasi visio marꝫ. Et vna. viij. R. Species firmamenti suꝑ caput aīaliū qsi aspectus cristalli horribilis. Sub q erāt pēne eoꝝ iūcte alteri⁹ ad alterū. V. Unūqdqꝫ duab⁹ alis velabat corpus suū ꝛ alterū similiter velabat. Sub quo. ix. R. Audiebā sonū alaruꝫ sicut sonū aquaꝝ multarum quasi sonū sublimis dei. Nā cū fieret vox suꝑ firmamētū qd īminebat capiti eorū stabāt ꝛ submittebāt alas suas V. Cū ābularēt vt sonus multitudis atqꝫ castroꝝ erat cū vero starēt dimittebant penne eoꝝ. Nam. Glia. Audiebam. Te deū. V. Dedisti. In laudib⁹. an. Dilecti deo ꝛ hoīb⁹ scti euāgeliste qui ordinauerūt tpa xpi bono odore vsqꝫ ad cōsūmationē vite. an Dederūt in celebratiōe opis scti dec⁹ ideo mēoria eoꝝ est in bñdictiōe i sclm seculi. an Impleuit eos dñs spū sapiētie ꝛ itellect⁹ iocūditatē ꝛ exultatiōem thesaurisauit suꝑ eos. a. Ex oī corde laudauerūt nom sctm dñi vt āplificarent nomē scitatis. an. Da

tum est opus eoꝝ in veritate ideo in terra sua duplicia possidebūt ⁊ leticia sempiterna erit eis in xp̄o. Hy⁹ ⁊ ꝟ. de apl̄is Cp̄. vt in p̄mis vesp. Ad bn̄⁹ aī.

In medio ⁊ in circuitu sedis dei q̄ttuor aīalia senas alas habētia oculis vndiq3 plena nō cessāt die ac nocte dicē sāctus sctūs sctūs dn̄s de⁹ omnipotēs q̄ erat ⁊ q̄ est ⁊ qui vēturus est allā. Collectā ppria Ad ho. aīe de laud. Ad primā ps. Cōfitemi. Ad. iij. cp̄.

Qui vicerit vestietur vestimētis albis ⁊ non delebo nomē ei⁹ de libro vite ⁊ cōfitebor nomen ei⁹ corā patre meo ⁊ corā angelis ei⁹. ℞. et ꝟ. vt in cōi aplōꝝ. Ad vi. cap

Qui vicerit faciā illū colūnā in tēplo dei mei et foras nō egredietur ampli⁹ et scribā super illū nomē dei mei ⁊ nom̄ ciuitatꝭ noue hierusalem q̄ descēdit de celo a deo meo: ⁊ nomē meū nouū. Ad nonam. Capitulum.

Si quis audierit vocem meā: ⁊ aperuerit ianuā introibo ad illum: et cenabo cū illo ⁊ ipe mecū. Ad scd̄as vesp. aīe de laud. pi hy⁹ et ꝟ. apostolorum. Capitulum.

Qui vicerit dabo illi sedere mecū in throno meo sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cum patre meo ī throno ei⁹. Ad mḡ an. Tua sūt hec xp̄e opera q̄ sāctos tuos ita glorificas vt etiā dignitatē gr̄e ī eis future miracula p̄ire facias tu insignes euangelii p̄dicatores aīaliū celestiū āmirabili figura p̄signasti his namq3 mun⁹ celeste collatū gl'iosis indicijs es dignat⁹ ostēdere hic laus hinc gloria tibi resonet in sclā. Ant⁹ mar. pōt. Ad vesp. aīe ⁊ pi fer. hy⁹.

Martyr dei q̄ vnicū p̄ris sequēdo filiū victis triumphās hostib⁹ victor fruēs celestib⁹. Tui p̄cat⁹ munere nr̄m reatū dilue arcēs mali cōtagiū vite remouēs tediū. Soluta sūt iā vincula tui sacrati corporis nos solue vinclis secli amore filij dei Deo patri sit glo. Cp̄.

Felicitas viri iusti q̄ tenuit legē altissimi: quā omib⁹ p̄dicādo ei⁹ fructū ostēdit: ⁊ vsq3 ad mortē certās in ea fidelis p̄māsit. Si sit dup. aut semidup. ℞. Uir inclit⁹ ℟. martyr dn̄i p̄ciosus succēs⁹ igne diuini amoris ↄstāter sustinuit supplicia passiōis. Et p īmanitatē tormētoꝝ p̄uenit ad societatē āgeloꝝ. ꝟ. Cui⁹ intercessio nobis obtineat veniā q̄ p tormēta passiōis eternā meruit palmā ⁊ sēpiternā coronā. Et p. Gloria. Et. ꝟ. Gloria ⁊ hono. Ad mḡr an.

Hic ē ve martyr q̄ p xp̄i noīe sanguinē suū fudit: q̄ minas iudicū non timuit nec terrene dignitatis gloriā q̄siuit: sed ad celestia regna feliciť puenit. Collectā.

Votiuos nos q̄s dn̄e btī N. martyris tui atq; pōtificis natalis semp excipiat: q̄ ⁊ iocūditatē nobis sue glorificatōis īfūdat: ⁊ tibi nos reddat acceptos. Per dn̄m. Ad mat. in .ix. lec. Inuit. Justus florebit in domo dn̄i plātat⁹ Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ī ei⁹ sacra solēnitate. p̄s. Venite. In .iij. lec. Inui. Regē martyꝝ dn̄z Venite adorem⁹. In .i. no. ā. In lege dn̄i fuit volūtas ei⁹ die ac nocte. p̄s. Btūs vir. an. Predicās p̄ceptū dn̄i ɔstitutus est in mōte sctō eius. p̄s. Quare fre. ā. Voce mea ad dn̄z clamaui ⁊ exaudiuit me d̄ mōte scō suo. p̄. Dn̄e qd mł. ℣. Gloria ⁊ ho. i. ℟. Iste sanctus p lege dei sui certauit vsq; ad mortē ⁊ a vbis ipioꝝ nō timuit. Fundat⁹ eni erat supra firmā petrā. ℣. Munimine regio sept⁹ nullaten⁹ ē ab aduersariis supat⁹. Fu. ij. ℟. Just⁹ germinabit sicut liliū. Et florebit in eťnū āte dn̄m. ℣. Plātat⁹ ī domo dn̄i in atriis dom⁹ dī mei. Et flo iij. ℟. Iste cognouit iusticiā et vidit mirabilia magna et exorauit altissimū. Et inuēt⁹ est in numero scōꝝ. ℣. Inter hoīm nāq; turbas gloria celestiꝫ ɔuersatiōis emicuit atq; moriēdo pp̄riū xp̄o sāguinē fudit. Et in. Gloria. Et In .ij. no. an. Filij hoīm scitote q2 dn̄s sctm̄ suum mirificauit. p̄. Cū inuoca. an. Scuto bone volūtatꝫ tue coronasti eū dn̄e. p̄. Verba. ā. In vniuersa ťra gloria ⁊ honore coronasti eū. p̄. Dn̄e dn̄s. ℣. Letabiť iust⁹. iiij. ℟. Stolā iocūditatis īduit eum dn̄s. Et coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. ℣. Vtrificauit illū in gloria ⁊ circūcinxit eū zona iusticie. Et co. v. ℟. Corona aurea super caput eius. Expssa signo sctitatis glorie honoris ⁊ opus fortitudinis. ℣. Stolā iocūditatꝫ induit eū dn̄s ⁊ coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. Ex. vi. ℟. Hic ē ve martyr q̄ p xp̄i noīe sanguinē suum fudit. Qui minas iudicū nō timuit nec ťrene dignitatꝫ gloriā q̄siuit sꝫ ad celestia regna puēit. ℣. Justū deduxit dn̄s p vias rectas ⁊ ōndit illi regnū dī. Qui. Gła Qui In .iij. no. ā. Just⁹ dn̄s ⁊ iusticias dilexit eq̄tatē vidit vult⁹ ei⁹. p̄. In dn̄o ɔ. ā. Hitabit ī tabernaculo tuo reqescet ī mōte scō tuo. p̄. Dn̄e q̄s h. ā.

Posuisti in capite eius coro
nā de lapide p̄cioso. p. Dñe i
vir. ℣. Corōa aurea. vij. ℟.
Gloria ꝛ honore corōasti eū
dñe ꝛ constituisti eū sup opa
manuū tuaꝝ. Oīa subiecisti
sub pedib⁹ ei⁹. ℣. Qm̄ eleua
ta est magnificētia tua sup
celos deus. Omia. viij. ℟.
Posuit coronā capiti meo ꝛ
circūdedit me vestimēto salu-
tis. Ad expugnādas gētes
ꝛ oēs iimicos. ℣. Judica do-
mine nocētes me expugna
impugnātes me apprehēde
arma ꝛ scutū ꝛ exurge in ad
iutoriū mihi. Ad ex. ix. ℟.
Posuisti dñe sup caput eius
coronā de lapide p̄cioso. Ui-
tā petiit a te ꝛ tribuisti ei i se
culū seculi. ℣. Desideriū aīe
eius tribuisti ei ꝛ volūtate la
bioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. Ui.
Si sit dupl. aut semid. ix. ℟.
Uir inclytus. vrs̄. in vel. Te
deū. ℣. Magna est gl̄a eius
in salutari tuo. Gloriā ꝛ ma-
gnū decorē impones sup eū.
Qui me cō [In lau. ā.
fessus fuerit corā hoib⁹ ꝯfite
bor ꝛ ego eum corā pr̄e meo
ā. Qui sequit̄ me nō ambu-
lat i tenebris sed habebit lu
mē vite dicit dñs. ā. Qui mi
hi mīstrat me seq̄t̄ ꝛ vbi ego
sū illic erit ꝛ mīster me⁹. an.
Si qs michi mīstrauerit ho
norificabit eū pr̄ me⁹ q̄ est in
celis dicit dñs. ā. Uolo pr̄ vt
vbi ego sū illic sit ꝛ mīster me
[us. Hy⁹.
Deus tuoꝝ
militū sors ꝛ corona p̄-
miū laudes canētes marty-
ris absolue nexu criminis.
Hic nēpe mūdi gaudia ꝛ blā
dimēta noxia caduca rite de
putans peruenit ad celestia
Penas cucurrit fortit̄ ꝛ su-
stulit viriliter pro te effūdēs
sāguinē et̄na dona possidet.
Ob h̄ p̄catu supplici te posci-
m⁹ piīssime i h̄ triūpho mar-
tyris dimitte noxā seruulis
Sit xp̄e rex piīssime tibi pr̄i
qꝫ gl̄a cū sp̄ū paclito et nūc
ꝛ in ppetuū. Amē. Cpm.
Fortis i bello q̄ fuit ma-
gnus in pōtificib⁹ s̄m
nomē suū magnus in salute
electoꝝ dei expugnare isur-
gētes hostes: vt ꝯseq̄ret̄ he-
reditatē israel. ℣. Posuisti
dñe sup caput ei⁹. Ad bn̄⁹ ā.
Hic est vir q̄ nō est derelictus
a deo in die certaminis sui ꝛ
ip̄e ꝯculcauit caput serpētis
āticq̄ modo coronat̄ q: fideli-
ter vicit in mādat̄ dñi allā.
Collecta vrs̄. Ad horas sine
Cōfitemi. nisi in dñica. añe
de laudibus. Ad. iij. Cpm.
De gēte dñi elect⁹ indi-
cauit plebē: p multū la
borē in fide sua pbatus ꝛ co
gnit⁹ ē fidelis: q: vidit dñm
lucis. ℟. Gl̄a ꝛ honore. Co-

ronasti eũ dñe. ℣. Et ꝯstitui-
sti eũ sup opa manuũ tuarũ
Coro. Gl'ia patri. Gl'ia ꝛ. ℣.
Letabit. Coll. vt s. Ad vi. cp̃
Subiecit illi dñs oẽs ho-
stes: vt conderet domũ
in noĩe ei⁹ in q̃ fieret ipe ho-
stia viua in sacrificiũ laudis
ꝑpetue. ℞. Letabit iust⁹ in
dño. Et sperabit in eo. ℣. Et
laudabũtur oẽs recti corde.
Et spera. Gloria. Letab. ℣.
Corona aurea. Ad. ix. cp̃m
Inscript⁹ ẽ indiciis tpm
lenire iracũdiã dñi cõci-
liare cor pris ad filiũ i potẽ-
tia nemo vicit illuz: mortisq;
per plagã: feliciť trãsiuit ad
dñm. ℞. Corona aurea sup
caput ei⁹. ℣. Expressa signo
sctitatis. Sup. Gloria. Coro
℣. Posuisti dñe. ¶ Nota q
sfia horaꝝ dñr cũ allã. i du-
plo et i semidu. Itẽ nota q i
scdis ves. cuiusq; dup. dñr v.
añe de lau. sup pos feri. nisi
alit docuerit rubrica fes. Si
aũt festũ sit semid. vel. ix. lc
dñr sup pos fer. p̃ma ã. d lau.
ꝛ sic in toto cõi sctõꝝ. Ad. ij.
ves. hy⁹. vt in p̃mis ves. cp̃m
Ecce põtifex sctũs q̃ i vi
ta sua roborauit tẽpluz
ꝛ q̃si flos rosaꝝ in dieb⁹ vnis
ꝯmõstratus est rubeo sãgui-
ne in fine passiõis. ℣. Gl'ia ꝛ
ho. Ad mgt. ã. Nisi granũ
frumẽti cadẽs in ťra mortu-
um fuerit ipm solum manet
Collctã vt s. ¶ Uni⁹ marty.
nõ põtifi. Ad p̃mas ves. añe
ꝛ pĩ fer. hy⁹. ℞. ℣. ã. sup mg.
vt vni⁹ marty. põti. Cp̃m.
Iustũ deduxit dñs ꝑ vias
rectas ꝛ ondit illi regnũ
dei: ꝛ dedit illi sciam sctõrũ:
honestauit eũ i laboribus: ꝛ
cõpleuit labores illi⁹. Collã.
Presta q̃s omp̃s de⁹ vt q̃
bti. N. martyris tui na-
talicia colim⁹: intercessiõe ei⁹
in tui nõis amore roboremr.
Per. Ceťa per totũ vt vni⁹
marty. epi. In laud. cp̃m.
Custodiuit dñs sctm̃ suũ
ab iñimicis ꝛ a seductori
bus tutauit illũ: ꝛ certamen
forte dedit illi vt vinceret et
sciret qm̃ oĩm potẽtior est sa
piẽtia. Ad bñ⁹. ã. Qui odit
aĩam suã in hoc mũdo i vitã
eťnã custodit eã. Collã vt s.
Benedi- [Ad. iii. cp̃m.
ctio dñi mercedez iusti
festinat: ꝛ in honore veloci ꝑ
cessus illi⁹ fructificat: ꝛ pfe-
ctus illi⁹ successus habebũt
i eťnũ. ℞. ꝛ ℣. vt s. Ad vi. cp̃
Beatus vir q̃ excogitat
vias dñi ꝛ in absconsis
illius itelligit: vadit post illũ
quasi inuestigator: ꝛ in vijs
eius consistit. Ad. ix. cp̃m.
Statuet iustus fiducia;
suam sub tegmĩe dñi et
sub ramis illius morabitur:

ꝓtegetur sub vmbra illius a feruore: et in gloria ei⁹ requiescet. Ad .ij. vespas. Capl'm.

Beatus vir cuius capiti dñs coronam imposuit muro salutis circūdedit: scuto fidei ꝛ gladio muniuit ad expugnādas gentes ꝛ oms inimicos. Ad mgr. an. Iste sāctus pro lege dei sui certauit vsq₃ ad mortem ꝛ a verbis impioꝝ nō timuit fūdat⁹ eni erat supra firmā petrā. collā vts. Cꝑplurimoꝝ martyrū. ad vs. a fie ꝛ pi fer. Hy⁹

Sanctoꝝ meritis inclita gaudia pāgam⁹ socij gestaq₃ fortia nā gliscit anim⁹ ꝓmere cātib⁹ victoꝝ genus optimum. Hi sūt quos retinēs mūd⁹ ihorruit ipm̄ nam sterili flore paridū spreuerē penit⁹ req₃ secuti sūt rex xp̄e bone celit⁹. Hi pro te furias atq₃ ferocia calcarūt hominu₃ seuaq₃ verbera cessit his lacerans fortiter vngula nec carpsit penetralia. Cedunt gladijs more bidētiū nō murm̄ resonat nō querionia sed corde tacito mens bene conscia cōseruat patiētiā. Que₃ vox que poterit lingua retexere que tu martyrib⁹ munera ꝑparas rubri na₃ fluido sāguine laureis ditātur benefulgidis. Te sūma deitas vna q₃ poscim⁹ vt culpas abluas noxia subtrahas des pace₃ famulis nos quoq₃ gl'iam ꝑ cūcta tibi secula. Amē. Cpl'm.

Iustoꝝ aīe i manu dei sūt ꝛ nō tanget illos tormētū mortis: visi sūt oculis insipiētium mori: ꝛ estimata est afflictio exit⁹ illoꝝ et q̄d a nobis est iter exterminiū: illi autē sūt in pace. Si sit dupl. vel semidupl. R. O cōstātia martyrū laudabilis o charitas inextinguibilis o paciētia iuīcibilis q̄ licet inter pressuras ꝑseq̄ntiū visa sit despicabilis inuenietur in laudē ꝛ gloriā et honorē. In tp̄e retributiōis. V. Nobis ergo petimus ꝑ̄s subueniāt meritis honorificati a p̄re qui est in celis. In tp̄e. V. Iustoꝝ aīe. Qñ autē nō dr R. tūc dr V. Exultēt iu. Ad mgr. ā. Gaudēt in celis aīe sctōꝝ q̄ xp̄i vestigia sunt secuti et q₂ ꝓ eius amore sāguinē suū fuderūt ideo cum xp̄o regna būt ineternū. Collā

Deꝰ q̄ nos ꝯcedis sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ. N. natalicia colere da nobis in eterna btītudine de eoꝝ societate gaudē. ꝑ do. Ad mat si sint. ix. lec. Inuit. Mirabilē deū in sctis suis. Uēite adorem⁹ collaudātes. p. Uēite. Si. iij lecr. Inuit. Regē martyꝝ dñm Uēite adorem⁹ In. i. noc. ā. Secus decursus aquaꝝ plā

tauit vineã iustoꝝ sed in lege
dñi fuit volũtas eoꝝ. ps. Bea-
tus vir. an. Predicãtes p̃ce
ptũ dñi ↄstituti sũt in monte
sctõ ei⁹. ps. Quare fre. ã. Fi
lij hoim scitote q꞉ dñs sãctos
suos mirificauit. ps. Cũ inuo-
carẽ. ℣. Iustoꝝ aĩe. Primũ.
℟. Absterget de⁹ oẽm lacri-
mã ab oculis sctõꝝ ⁊ iam nõ
erit ãpli⁹ neq꞉ luct⁹ neq꞉ cla-
mor sed nec vllus dolor. Q̃m
priora trãsierũt. ℣. Nõ esuri
ent neq꞉ sitient ãpli⁹ neq꞉ ca-
det sup illos sol neq꞉ vll⁹ est⁹
Q̃m. ij. ℟. Viri scti gloriosũ
sanguinem fuderũt pro dño
amauerunt xp̃m in vita sua
imitati sũt eũ in morte sua.
Et ideo coronas triũphales
meruerũt. ℣. Unus spiritus
⁊ vna fides erat i eis Et ideo
coronas. Terciũ. ℟. Tradi
derũt corpa sua ꝓpter deuz
ad supplicia. Et meruert ha
bere coronas ꝑpetuas. ℣.
Lauerũt stolas suas ⁊ deal-
bauerũt eas in sãguie agni
Et me. Gloria. Et. In. ij. noct.
an. Scuto bone volũtatꝭ tue
coronasti eos dñe. ps. Uerba
mea. ã. In vniuersa tra glo-
ria et honore coronasti eos.
ps. Domine dñs. an. Habi-
tabũt in tabernaculo tuo re-
quiescẽt in mõte sctõ tuo. ps
Dñe qs hitabit. ℣. Exultent
iusti. iiij. ℟. Scti tui dñe mi

rabile cõsecuti sũt iter seruiẽ
tes p̃ceptis tuis vt iuẽirẽt il-
lesi. In aquis validis tra ap-
paruit arida ⁊ in mari rubro
via sine ipedimẽto. ℣. Uictri
cẽ manũ tuã laudauerũt pa
rit ⁊ decãtauert dñe nom̃ sã-
ctũ tuũ In aqs. v. ℟. Uerbe
ra carnificũ nõ timuert sãcti
dei moriẽtes ꝓ xp̃i noie. Ut
heredes fierẽt i domo dñi. ℣.
Tradidert corpa sua propt
deũ ad supplicia. Ut. vi. ℟.
Hec ẽ vera fratnitas q̃ nũq̃
potuit violari certamie q̃ ef-
fuso sãguie secuti sũt dñz Cõ
tẽnẽtes aulã regiã puenert
ad regna celestia. ℣. Tradi-
dert corpa sua i mortẽ ne ser
uirẽt ydolis. Cõtẽnẽ. Gloria
Cõtẽ. In. iij. noc. ã. Sanctis
qui i terra sũt ei⁹ mirificauit
oẽs volũtates meas inter
illos. ps. Conserua. an. Hec
est generatio querentiũ do-
minum querentium faciem
dei iacob. ps. Domini est ter
ra. ã. Beati quos elegisti do
mine habitabũt in atrijs tu-
is. ps. Te decet. ℣. Letami-
ni in domino. vij. ℟. Propt
testamentum domini ⁊ leges
paternas sancti dei steterũt
in agone fraternitatꝭ Quia
fuit vnus semper spirit⁹ in eis
et vna fides. ℣. Fuerunt sine
querela ãte dñm ⁊ ab inuicẽ
nõ sũt separati. Q꞉. viij. ℟.

Scti mei qui i isto seculo certamē habuistis. Mercedem laborū ego reddā vobis. ℣. Venite bndicti patris mei. Mercedē. ix. ℟. In circuitu tuo dñe lumē est qd nūq̄ deficiet vbi ↄstituisti lucidissimas māsiōes. Ibi reqescūt sctōꝝ aīe. ℣. Magnus dñs ⁊ laudabilis valde in ciuitate dei nři i mōte sctō ei⁹. Ibi. Te deū. ℣. Justi aūt in perpetuū viuēt. Et apud dñm est merces ei⁹. Sancti dei [In laud. an. quāta passi sūt tormēta vt securi pueīrent ad palmā martyrij. ā. Cū palma ad regna puenerūt scti coronas decoris meruerūt de manu dñi. ā Corpa sctōꝝ in pace sepulta sūt ⁊ viuēt noīa eoꝝ inetnuz. an. Martyres dñi dño benedicite inetnū. ā. Exultabūt sancti in gloria letabūtur in cubilibus suis. Hymnus.

Rex gloriose martyruz corona cōfitētiū qui respuentes terrena ꝑducis ad celestia. Aurē benignā protinus appone nřis vocib⁹ trophea sacra pangim⁹ ignosce quod deliqm⁹. Tu vincis in martyrib⁹ parcēdo cōfessoribus tu vince nostra crimina donādo indulgētiā. Deo pa

Si corā hoīb⁹ [Capm tormēta passi sūt: spes illoꝝ imortalitate plena est. in paucis vexati: in multꝭ bene disponētur q2 deus temptauit illos: ⁊ inuēit eos dignos se. ℣. Gloriosus de⁹ in sāctis suis. Mirabilis in maiestate sua. Ad bñ⁹. an. Istoruz est enī regnū celoꝝ q̄ ↄtēpserūt vitā mundi ⁊ puenerūt ad p̄mia regni ⁊ lauerūt stolas suas in sāguine agni. Itē alia an. Hec est vera fraternitas que nūq̄ potuit violari certamine q̄ effuso sangule secuti sūt dñm cōtēnētes aulam regiā puenerūt ad regna celestia. Collā. vtsū. Ad ho. sine. Cōfitemī. nisi in dñica. aňe. de laud. Ad. iij. Capitulum

Tanq̄ auruz in fornace ꝓbauit eos dñs: ⁊ quasi holocausta hostie accepit illos: ⁊ in tpe erit respect⁹ illoꝝ. ℟. Justoruz aīe. In manu dei sūt. ℣. Et non tanget illos tormētum malicie. In ma. Gl'ia. Ju. ℣. Exultēt iu.

Sancti [Ad. vi. capm ludibria ⁊ verbera expti insup ⁊ vincula ⁊ carceres lapidati sūt: secti sūt: tētati sūt: i occisiōe gladij mortui sūt: et hi oēs testimonio fidei ꝓbati iuēti sūt. ℟. Exultēt iusti i cōspectu dei. ℣⁹. Et delectēt in leticia. In cōspcū. Gl'ia. Exultēt. ℣. Letamī. Ad. ix. cp.

Hi sūt q̄ venerūt de magna tribulatiōe et laue

rũt stolas suas ꝛ dealbauerũt eas in sãguie agni: ideo sũt ante thronũ dei seruiũtq; ei die ac nocte in templo ei⁹. ℟. Letamini in dño. Et exultate iusti. ℣. Et gloriami oẽs rcti corde. Et. Glá. Leta. ℣. Glo sus de⁹. Ad. ii. vẽs. Hy⁹. vt in primis vespis. Caplm.

Non esuriẽt neq; sitiẽt ã plius neq; cadet sup illos sol neq; vll⁹ estus. qm agn⁹ q̃ in medio throni ẽ reget illos et deducet eos ad vite fõtes aq̃rum ꝛ absterget de⁹ oẽm lacrimam ab oculis eoꝝ. ℣. Iustoꝝ aíe. Ad mgt. ã. Martyres sãcti inter acerrimos dolores spe gaudẽtes in tribulatiõe laudabãt dñm ꝛ dicebant vindica dñe sanguinez nostrũ ꝛ libera nos ab homĩe iniquo ꝛ doloso. Collcã. vt s.

Uni⁹ confes. pontif. ad v s. si sit dupl aut semid sup ps feriales. an. Aue p̃sul gl'ose aue sydus iã celeste decorãs ℣. celos nos guberna visẽs humũ quo letem̃ triũphãte te patronũ venerãtes. ã. Iustũ deduxit dñs p vias rctãs ꝛ ostendit illi regnũ dei ꝛ dedit illi sciam sãctoꝝ honestauit eũ in laborib⁹ ꝛ cõpleuit labores illi⁹. ã. Iste est q̃ ãte deũ magnas virtutes opat⁹ est ꝛ oĩs terra doctrina ei⁹ repleta est ip̃e intcedat p peccatis oĩm populoꝝ. ã. Iste cognouit iusticiã ꝛ vidit mirabilia magna ꝛ exorauit altissimũ ꝛ inuẽt⁹ est in numero sãctoꝝ. ã. Cõfessor dñi. ℣. astãtẽ plebẽ corrobora sctã intercessione vt q̃ vicioꝝ põdere p̃mimur btitudis tue g'fe subleuem̃ ꝛ te duce et'na premia consequamur. Hymnus.

Iste cõfessor dñi sacrat⁹ festa plebs cui⁹ celebrat per orbez hoc die let⁹ meruit secreta scãdere celi. Qui pi⁹ prudẽs hũilis pudic⁹ sobrius castus fuit ꝛ quiet⁹ vita dum p̃sens vegetauit eius corporis artus. Ad sacruz cui⁹ tumulũ freq̃nter mẽbra languẽtũ mõ sanitati q̃libet morbo fuerit grauata restituũt. Unde nũc noster chorus in honore ip̃i⁹ hymnũ canit hũc libẽter vt piis ei⁹ meritis iuuem̃ oẽ p euũ. Sit salus illi decus atq; virtus q̃ supra celi residẽs cacumen toci⁹ mũdi machinã gubernat trin⁹ ꝛ vnus. Amẽ. Caplm.

Iustus cor suũ tradidit ad vigilãdũ diluculo ad dñm q̃ fecit illũ ꝛ in cõspectũ altissimi dep̃cabit: aperiet os suũ in oratiõe ꝛ pro delictis suis depcabit: ꝛ ip̃e tã q̃ ymbres mittet eloquia sapiẽtie sue ꝛ in oratiõe cõfitebit dño. Si sit duplum aut semidu. ℟. Magnificauit

eū in cōspcū regis. Et dedit
illi coronā glie. ℣. Statuit ei
testamētū sēpiternū ꝛ beati=
ficauit illū in glia. Et. ℣. A
mauit. Itē qñ fit de cōfesso.
nō epi. ℟. Magni. ℣. Justū
deduxit dñs ꝑvias rectas et
ondit illi regnū dei. Et. Añ
an. ad mḡ. est. Amauit. ℣. ē
Justū deduxit. Ad mḡr. an
Amauit eum dñs ꝛ ornauit
eū stolam glorie induit eū ꝛ
ad portas paradisi corona=
uit eū. Itē alia. ā. In medio
ecclesie aperuit os ei⁹ ꝛ īple=
uit eū dñs spū sapiētie ꝛ itel=
lectus stolāq; glie īduit eum
alleluya allā allā. Collecta.

Da q̄s oṗs de⁹ vt bti. N
cōfessoris tui atq; pōti=
ficis venerāda solēnitas: et
deuotionē nobis augeat ꝛ sa
lutē. Per do. Ad mat. in ix.
lec. Inuit. Justus florebit in
domo dñi plātatus. Gaudea
mus et exultem⁹ in ei⁹ sacra
solēnitate. ṗs. Venite. In iij
lec. Inuit. Regē ꝯfessoꝝ dñz
Venite adorem⁹. In. i. noc. ā.
Beatus vir qui in lege domī
meditaꝛ volūtas ei⁹ perma=
net die ac nocte ꝛ oīa que=
cūq; faciet sp ꝓsperabūꝛ. ṗs
Beatus vir. an. Beatus iste
sctūs q̄ confisus est in dño p̄=
dicauit p̄ceptū dñi cōstitut⁹
est in monte sctō ei⁹. ṗ. Qua
re fremuerūt. an. Tu es glo
ria mea tu es susceptor me⁹
dñe tu exaltās caput meū et
exaudisti me de monte sācto
tuo. ṗs. Dñe quid. ℣. Ama=
uit eū. Primū. ℟. Euge ser
ue bone ꝛ fidelis qꝛ in pauca
fuisti fidelis supra mlta te cō
stituā intra i gaudiū dñi tui
℣. Dñe q̄nq; talenta tradidi
sti mihi ecce alia q̄nq; suplu=
cratus sum. Intra ij. ℟. Ec=
ce sacerdos magnus q̄ in die
bus suis placuit deo Ideo iu
reiurādo fecit illū dñs cresce
re in plebē suam. ℣. Benedi=
ctionē oīm gētiū dedit illi et
testamētū suū ꝯfirmauit su=
per caput eius. Ideo. iij. ℟.
Jurauit dñs et nō penitebit
eū. Tu es sacerdos iet̄nū se
cūdum ordinē melchisedech
℣. Dixit dñs dño meo sede
a dextris meis. Tu es. Glia
Tu. In ij. noct. an. Inuocā=
tem exaudiuit dñs sctm̄ suū
dñs exaudiuit euz ꝛ cōstituit
eū in pace. ṗs. Cum īuocarē
an. Letentur oēs q̄ sperāt
in te dñe quoniam tu benedi
xisti iusto scuto bone volūta=
tis coronasti euz. ṗs. Verba
mea. an. Domine dominus
noster q̄ admirabile est nom̄
tuum in vniuersa terra quia
gloria ꝛ honore coronasti sā=
ctum tuū et constituisti eum
super opera manuū tuarum
ṗs. I ṗm. ℣. Justuz deduxit

dominꝰ. Quartum. ℞. Po sui adiutorium super potentem ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni dauid seruum meū oleo sancto meo vnxi eū. Manus. Quintū. ℞. Iste est qui ante deū magnas virtutes operatus est ⁊ omnis terra doctrīa eiꝰ repleta est. Ipse intercedat pro peccatis omniū populorum. ℣. Nomen xpi multarū manifestauit gentium populis. Ipse inter. vi. ℞. Iste homo ab adolescētia sua parti meruit infirmos curare. Dedit illi dn̄s claritatem magnam cecos illumiare et demones effugare. ℣. Ecce homo sine querela verus dei cultor abstinēs se ab omī opere malo et pmanens in inocētia sua. Dedit. Gloria. Dedit. In .iij. noct. an. Dn̄e iste sanctꝰ habitabit ī tabernaculo tuo operatus est iusticiā requiescet ī monte scō tuo. ps. Domine quis habi. an. Uitā petijt a te tribuisti ei dn̄e gloriā ⁊ magnū decorem imposuisti sup eū posuisti in capite eius coronam de lapide p̄cioso. ps. Dn̄e in virtu. a. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o ⁊ miam a deo salutari suo qꝛ hec est generatio q̄rētiū dn̄m. p. Dn̄i ē terra. ℣. Iustꝰ vt palma. vij. ℞. Amauit eum dn̄s ⁊ ornauit eū stolā gl'ie ī duit eū. Et ad portas paradisi coronauit eū. ℣. Induit eū dn̄s lorica fidei ⁊ ornauit eū. Et ad viij. ℞. Magnificauit dicēd vt i vesꝫ. ix. ℞. Sint lūbi vr̄i p̄cīcti ⁊ lucerne ardētes ī manibꝰ vr̄is. Et vos similes hoībꝰ expectātibꝰ dn̄m suū qn̄ reuertat a nuptijs. ℣. Uigilate ergo qꝛ nescitis qua hora dn̄s vester vēturus sit. Et vos. In festꝫ triū lec. fer. iiij. ⁊ sabbato sp est fciū. ℞. Desideriū aīe eiꝰ tribuisti ei dn̄e Et volūtate labiorꝫ eius non fraudasti eū. ℣. Qm̄ preuēisti eū in benedictiōibus dulcedinis posuisti in capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioso. Et volūta. Itē aliud. ℞. In medio ecclesie aperuit os eiꝰ Et impleuit eū dn̄s spiritu sapientie ⁊ intellectus. ℣. Iocunditatē ⁊ exultationē thesaurizauit super eū Et impleuit Te deū. ℣. Os iusti meditabitur sapiētiā. Et lingua eiꝰ loq̄t iudiciū. In laud. an. Ecce sacerdos magnꝰ qui in diebꝰ suis placuit deo ⁊ inuētus est iustꝰ. a. Non est inuētus similis illi q̄ conseruaret legē excelsi. an. Ideo iureiurādo fecit illum dn̄s crescere in plebē suā. an. Benedictionem oīm gētium dedit illi et

testamētū suū ꝯfirmauit super caput ei⁹. an. Statuit ei dñs testamētū pacis ⁊ dedit illi sacerdotiū magnū. Hy⁹.

IEsu redēptor oīm ꝑpes corona ꝓsulū in hac die clemēti⁹ nr̄is faueto vocib⁹

Qui sacri qua noīs cōfessor almus claruit cui⁹ celebrat annua deuota plebs solēnia

Qui rite mūdi gaudia hui⁹ caduca respuēs cū āgelis celestib⁹ letus potiꝝ premijs.

Huius benign⁹ ānue nobis seq̄ vestigia huius ꝓcatu seruulis dimitte noxā crimīs.

Sit xp̄e rex piissime tibi pr̄iqꝫ gloria cū spū paraclito et nūc ⁊ in ꝑpetuū. Amē. Cp̄.

COllaudabūt multi sapientiā iusti ⁊ vsqꝫ in sclm nō delebiꝝ: nō recedet mēoria ei⁹ ⁊ nomē eius requireꝝ a generatione in generationē. Deo grās. ℣. Iust⁹ germinabit sicut liliū. Et florebit ineťnū āte dn̄m. Ad bn̄⁹ an. Euge ſue bone ⁊ fidelis q꞉ sup pauca fuisti fidelis supra mlťa te ꝯstituā dicit dn̄s Itē alia ā. Impleuit eū dn̄s spū sapiētie ⁊ intellect⁹ iocūditatē ⁊ exultationē thesaurisauit sup eū. Collā vt s̄ Ad hor. sine Cōfitemī. nisi sit dominica añe d lau. Ad. iij. cp̄.

BEat⁹ vir q̄ in sapientia morabiꝝ. ⁊ q̄ in iusticia meditabiꝝ ⁊ i sēsu cogitabit circūspectionē dei: cibabit illū pane vite ⁊ intellect⁹ ⁊ aq̄ sapiētie salutaris potabit illum. ℟. Amauit eū dn̄s. Et ornauit eū. ℣. Stolā gl̄ie induit eū. Et. Gl̄ia. Amauit. ℣. Iustū dedu. Ad. vi. cp̄m.

BEatus vir q̄ inuētus ē sine macula et qui post aurū nō abijt: nec sperauit in thesaurꝭ pecunie: ideo stabilita sūt bona illius in dn̄o: et elemosinas illius enarrabit oīs eccl̄ia sāctoꝝ. ℟. Iustū deduxit dn̄s. Per vias rcās ℣. Et ostēdit illi regnum dei Per. Gl̄ia. Iustū. ℣. Iustus ut pal. Ad. ix. cp̄.

BEnedictio dn̄i sup caput iusti: ideo ostēdit illi gloriā suā: in fide et lenitate ipsius sctm̄ fecit illum dedit illi ꝓcepta ⁊ legē vite ⁊ discipline: ⁊ excelsū fecit illū. ℟. Iustus vt palma florebit. In domo dn̄i. ℣. Multiplicabiꝝ sicut cedrus libani. In do. Gl̄ia. Iustus vt. ℣. Iust⁹ germinabit Ad. ij. ves. hy⁹. vt i ṗmis ves

BEatus vir q̄ suf Cp̄m. fert tētationē: q̄m cum ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite: quā repromisit de⁹ diligētibus se. ℣. Amauit. Ad magt. an. Cōfessor dn̄i. vt s̄. in ṗmis ves. Itē de vno ꝯfes. pōtifi. ix. vel. iij. lec. aut tris

℟. Ad p̃mas vesp. añe ꝛ p̄s fe riales. hy⁹ cp̄. ꝛ ℣. vt ĩ officio p̄ceð. Ad mḡ. ã. Iste ẽ q̄ a ñ. Collecta vt s. ¶ Uni⁹ abbatis ad p̃mas vesp. añe ꝛ p̄s fer. hy. cp̄m. ℟. cũ ℣. Iustũ dedu. ꝛ v̄siculus vt ĩ cõi vni⁹ ꝯfes. põ. Ad mḡ. ã. Iste homo ab adolescẽtia sua partim meruit ĩfirmos curare dedit illi dñs claritatẽ magnã cecos illuminare ꝛ demones effugare Collecta

Intercessio nos q̄s dñe bti. N. abbatis tibi cõmẽdet: vt qð meritis nr̃is nõ valem⁹ eius patrocinio asseq̃mur. Per dñ ꝫ. Ad matu. siue. ix. siue triũ lect. Inui. añe p̄s. ꝛ ℣. vt vni⁹ ꝯfes epi. i. ℟. Euge. ij. ℟. Iustus germinabit. vni⁹ mar. iij. ℟. Desideri. vnius ꝯfes. iiij. ℟. Posui. v. ℟. Iste est. vi. ℟. Iste homo. vij. ℟. Amauit. viij. ℟. Magnificauit. cũ ℣. Iustũ. ix. ℟. Sint lũbi. req̄re ibidẽ. Te deũ. ℣. Os iusti meditabit. In laudibus an

Fidelis seru⁹ et prudẽs quẽ ꝯstituit dñs supra familiã suam. an. Serue bone ꝛ fidelis itra ĩ gaudiũ dñi tui. an. Beatus ille seru⁹ quẽ cũ venerit dñs ei⁹ ꝛ pulsauerit ianuã ĩuenerit vigilantẽ. an. Iustũ deduxit dñs per vias rectas ꝛ ostendit illi regnũ dei. an. Euge serue bone in modico fidelis intra in gaudiuꝫ dñi tui. Hymn⁹. Ad sacꝝ cuius. Cp̄. ꝛ ℣. vnius cõfessoris epi Ad bñ⁹. an. Similabo eũ viro sapienti qui edificauit domum suã supra petrã. Collecta. Intercessio. Ad ho. añe ð laudi. cetera vt vni⁹ cõfes. põt.

¶ Ad secũdas vesp. hy⁹. Iste cõfessor dñi sacratus. Cp̄m. Beatus vir qui suffert tẽtationẽ. ℣. Amauit eum dñs. ꝛ ad mag. an. Iste cognouit Quere in p̃mis vesp. vni⁹ cõfesso. põtificis. Collecta vt s.

¶ Uni⁹ ꝯfesso. nec põtificis nec abbatis. Ad vesp. hy⁹ cp̄. ℟. ꝛ ℣. vt in p̃mis vesp. vnius abbatis. Ad mḡr. an. Iustũ deduxit dñs: Req̄re in p̃mis vesp. vni⁹ cõfes. põti. Collecta

Adesto dñe supplicatiõibus nostris quas in sancti N. cõfessoris tui sollẽnitate deferimus vt q̄ nostre iusticie fiduciã nõ habem⁹ eius q̄ tibi placuit p̄cibus ꝛ meritis adiuuemur. Per. Cetera per totũ vt vni⁹ abba. ¶ Plurimoꝝ cõfesso. ad vesp. añe ꝛ p̄s fer. hy⁹. Rex gloriose p̄sulũ corona ꝯfitẽtiũ. ꝛc. plurimorũ marty. Cp̄m.

Iusti autẽ in ꝑpetuũ viuẽt ꝛ apud dñm est merces eorum. ꝛ cogitatio illoꝝ apud altissimum: ideo accipiũt regnuꝫ decoris et dyadema speciei

de manu dñi qm̄ dextera sua
reget eos: ⁊ brachio scō suo
defēdet illos. Si sit dup. aut
semidupl. ℟. Cōcede nobis
dñe q̄s veniā delictoꝝ ⁊ inter-
cedētib⁹ sctis quoꝝ hodie so
lēnia celebramus talē nobis
tribue deuotionē. Ut ad eoꝝ
ꝑuenire mereamꝰ societatē.
℣. Adiuuēt nos eoꝝ merita
quos ꝓpria impediūt scele-
ra excuset intercessio accusat
quos actioꝝ q̄ eis tribuisti ce
lestis palmā triumphi nobis
veniā non deneges peccati
Ut ad. ℣. Justoꝝ. Ad mḡ. ā.
Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄ scītille
ī arūdineto discurrēt iudica
būt natiōes ⁊ regnabūt ī et
Deus q̄ nos [nū. Collā
D scōꝝ ꝯfessoꝝ N. ꝯfessi-
onib⁹ gl'iosis circūdas ⁊ ꝓte
gis: da nob̄ ⁊ eoꝝ imitatiōe
ꝓficē ⁊ intercessiōe gaudē. p.
Si sit ix. lc. Inui. Mirabilē
deū. Si iij. lec. Inui. Regē con
fessoꝝ. vrs. aīe pi ⁊ ℣. pl'ioꝝ
mar. i. ℟. Absterget. ij. ℟.
Scti tui dñe. iij. ℟. Sci mei
iiij. ℟. In circuitu. req̄re pl'i
moꝝ mart. v. ℟. Isti sūt viri
scti. in cōi aplo. vi. ℟. Electi
dei pōtifices eccl'iaꝝ xp̄i p̄ce
pta vite et'ne ab ip̄o tradita
adipleuerūt. Et ꝓpterea ostē
dit illis regnū suū. ℣. Sci p
fidē vicerūt regna opati sūt
iusticiā. vij. ℟. Uidi ꝯiūctos
in cōi aploꝝ. viij. ℟. Cōcede
q̄s. vt i ves. ix. ℟. Sint lūbi.
vrī⁹ ꝯf. pōt. Te deū. ℣. Justi
Scim⁹ [auti p. In lau. ā.
q̄m diligētib⁹ deū oīa coope
rātur ī bonū his q̄ sc̄dm ꝓposi
tū vocati sūt scti. ā. Sapiāz
scōꝝ narrēt ppl'i ⁊ laudē eoꝝ
ꝓnūciet oīs eccl'ia. ā. Red-
det de⁹ mercedē laboꝝ sctis
suoꝝ ⁊ deducet illos ī via mi
rabili. ā. Spūs ⁊ aīe iustoꝝ
hymnuz dicite deo nr̄o allā
allā. ā. Exultabūt sci ī gl'a le
tabunt̄ in cubilib⁹ suis. hy⁹
Rex gloriose p̄sulū. cp̄m.
Induēt scti ꝓ thorace iu
I sticiā ⁊ accipiēt ꝓ galea
iudiciū certū: sument scutū
īexpugnabile eq̄tatē ībūt di
recte ꝓmissiōes: et ad certū
locū deducet illos dñs deus
noster. ℣. Gloriosus de⁹. Ad
bū⁹ an. Sint lūbi vestri p̄cin
cti ⁊ lucerne ardentes in ma
nibus vr̄is ⁊ vos similes ho
bus expectātib⁹ dñm suum
q̄n reuertat̄ a nuptijs. colla
vt in p̄mis ves. Ad hor. aīe
de laudi. Ad. iij. cp̄m.
Fulgebunt iusti ⁊ tanq̄
F scintille in arundineto
discurrēt: iudicabūt natiōes
⁊ dñabunt̄ populis ⁊ regna
bit dñs illoꝝ in ꝑpetuū. ℟. ⁊
℣ pl'ioꝝ mar. cū collā vrs. Ad
Qui cōfidūt in [vi. cp̄m
Q dño intelligēt veritatē

ꝛ fideles in dilectione acquiescent illi: qm̄ donū ꝛ pax est electis dei. Ad vi. Capitulū

Hi sūt viri mie quoꝝ iusticie obliuionē nō acceperunt: cū semine eoꝝ pmanent bona hereditas sctā nepotes eorum in testamentis stetit semē eoꝝ: et filiū eoꝝ ꝓpter eos vsqꝫ in eternuꝫ manent. Ad .ii. veš. Capitulū

Spiritus timētiū deum queritᷣ et in respectu illius benedicitur: spes eni illorū in saluantem illos: et ocli dñi in se diligentes. ℣. Iusto rū aie. Ad mgr̄. an. Isti sūt viri scti quos elegit dñs ī caritate nō ficta ꝛ dedit illᷣ gloriam sempiᷣnā quorū doctrina fulget ecclesia vt sol et luna allā. Collā. vt š. ¶ Unius virginis martyr. ad ves. an. et pi feriales. Hymnus

Uirginis ꝓles opifexqꝫ matris virgo quē gessit peperitqꝫ virgo virginis festum canimus tropheū accipe votū. Hec tua virgo duplici beata sorte dum gestit fragilē domare corporis sexum domuit cruētū corpore seclū. Unde nec mortez nec amica mortis seua penaruꝫ genera pauescens sanguie fuso meruit secreta scandere celi. Huius obtentu deus alme nostris parce iam culpis vicia remittēs quo tibi puri rēsonemus almum pectoris hymnū. Gloria patri genite qꝫ ꝓli et tibi compar vtriusqꝫ semper spiritꝰ alme deꝰ vnus omni tempore secli. Amen. ¶ Capslm

Domine deꝰ exaltasti sup terrā hitationē meā ꝛ pro morte defluenti depcata sū īuocaui deū patrem dñi mei qui nō dereliquit me in die tribulationis mee: et in tempore superborū sine adiutorio. Si sit dup aut semid. ℟. Regnū mūdi et omnē ornatū seculi ɔtempsi ꝑpter amorē dñi mei iesu xpi. Quē vidi quē agnoui in quē credidi quem dilexi. ℣ꝰ. Eructauit cor meū verbū bonum dico ego opera mea regi. Quē. ℣. Diffusa est grā. Ad mgr̄. an. Ecce prudens virgo migrauit ad xp̄m fulget inter choros vginū sicut sol in vitā eᷣnā allā. Collectā.

Deus qͥ inter cetera potētie tue miracula etiam in sexu fragili victoriaꝫ martyrij contulisti: concede propicius vt qui beate. N. virginis et martyr tue natalicia colimus per eius ad te exempla gradiamur. Per dominū. Si sint .ix. lec. Inuitato. Agnū spōsū virginū. Uenite adoremꝰ dn̄m iesum xp̄m Si .iij. lec. Inuit. Regē vgi

nū dñm. Uēite adorem⁹. ps Uenite. In .i. noc. sola. ā. O q̄ pulchra ē casta gn̄atio cū caritate. ps. Dn̄e dn̄s noster Celi enarrāt. Dn̄i est fra. ℣. Diffusa ē. i. ℟. Diffusa ē gratia in labiis tuis Propterea bn̄dixit te de⁹ ineťnū. ℣. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniq̄tatē Propterea. ii. ℟. Pulchra facie sed pulchrior fide beata es virgo respuēs mūdū letaberis cū angelis. Inťcede pro om̄ib⁹ nobis. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudīe tua intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Inťcede. iii. ℟. Uēi electa mea ⁊ ponā i te thronū meū. Qr cōcupiuit rex speciez tuā. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā. Qr. In .ii. n. sola ā. Specie tua ⁊ pulchritudīe tua, intēde ꝓspere procede ⁊ regna ps. Eructauit. De⁹ nr̄ refugium. Fūdamenta. ℣. Audi filia. quartū. ℟. Ueni sponsa xp̄i accipe coronam quā tibi dn̄s p̄parauit in eternū pro cui⁹ amore sanguinē tuū fudisti. Et cū angelis i paradisū itroisti. ℣. Uēi electa mea et ponā in te thronū meū qr ꝯcupiuit rex spem tuā. Et. v. ℟. Hanc virginē ⁊ fidei ⁊ corporꝫ cōmēdat itegritas. Hāc vite sinceritas ⁊ meritorū exaltat sublimitas. ℣. Nomen ergo sēpiťnū dabit ei dn̄s q̄d nō ꝑibit. Hāc. vi. ℟. Regnū mūdi vts in vis. In iii. no. sola an. Añ thor hui⁹ virginis frequētate nobis dulcia cātica dragmatis. ps. Cātate. i. Dn̄s reg. exul. Cātate. ii. ℣. Adiuuabit eā. vii. ℟. Propter veritatē ⁊ mā suetudinē ⁊ iusticiā Et deducet te mirabiliť dextera tua. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudīe tua itēde prospere ꝓcede ⁊ regna. Et de. viii. ℟. Hec ē v̄go sapiēs quā dn̄s vigilātē iuenit q̄ acceptis lāpadib⁹ sūpsit secum oleū. Et veniēte dn̄o itrauit cū eo ad nuptias. ℣. Media nocte clamor fact⁹ ē ecce spōsus vēit exire obuiā ei. Et. ix. ℟. Induit me dn̄s vestimēto salutis ⁊ idumento leticie circūdedit me. Et tāq̄ sponsaz decorauit me corōa. ℣. Tradidit aurib⁹ meis iestiabiles margaritas ⁊ circūdedit me vernātib⁹ atq̄ chorușcātibus gēmis Et. Te deū. ℣. Elegit eā de. ⁊ p̄el. e. Et hītare eam facit in tabernaculo suo. In lau. an. Ueni sponsa xp̄i accipe coronā q̄ tibi dn̄s p̄parauit ineťnū. an. Hec ē virgo sapiēs quā dn̄s vigilātē inuenit. ā. Hec ē v̄go sapiēs ⁊ vna de numero prudētū. an. Uirgies dn̄i dn̄o bn̄dicite ieťnū. an. Inuēta vna p̄ciosa margarita dedit oīa sua et cōpa

Iesu co[ronavit eā.] Hy⁹. Corona virginū quē mater illa ꝯcepit que sola virgo par turit hec vota clemēs accipe Qui pascis inter lilia sept⁹ choreis virginū spōsas deco rās gloria spōsisq̃ reddēs p̄mia. Quocunq̃ pgis virgi nes sequūtur atq̃ laudibus post te canētes cursitāt hym nosq̃ dulces psonāt. Te dep camur largius nostris adau ge sensibus nescire prorsus omnia corruptiōis vulnera. Laus honor virtus gl̃ia deo patri ⁊ filio vna cū sctō spū in sempit̃na secula. Am̄. Cpm Laudabo nom̄ tuū assi due: ⁊ collaudabo deū in cōfessione: ⁊ exaudita est oro mea. ℣. Spē tua. Ad be nedict⁹. an. Simile ē regnū celoꝝ hoī negociatori querē ti bonas margaritas inuen ta vna p̄ciosa margarita de dit om̄ia sua ⁊ cōparauit eā Collecta vt s. Ad hor. añe de laud. Ad .iij. Capitulum. Liberasti me de pditio ne ⁊ eripuisti me de tpe iniquo: ꝓpt̃ea cōfitebor ⁊ lau dē dicā noī tuo dn̄e deus nr̄. ℟. Diffusa est gratia. In la biis tuis. ℣. Propt̃ea bene dixit te deus ieternū. In la. biis. Glia. Diffusa. ℣⁹. Audi filia. Ad sextā. Capl̃m Emulor vos dei emulati one despondi eni vos vni viro virginem castam: exhibere xp̄o. ℟. Audi filia ⁊ vide. Et inclina aurem tuā. ℣. Quia ꝯcupiuit rex speciem tuā. Et inclina Gloria. Audi. ℣. Ad iuuabit eā. Ad .ix. Capl̃m Confitebor tibi dn̄e rex ⁊ collaudabo te deū sal uatorem meū: confitebor no mini tuo quoniā adiutor ⁊ p tector factus es mihi: et libe rasti corpus meū a pditione ℟. Adiuuabit eam. Deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius nō cōmouebitur. Deus Gloria. Adiuuabit. ℣. Spe cie tua. Ad .ij. v s. Capitulū. Memorata sū misericor die tue et coopationis tue que a seculo sūt: quoniā eruis sustinētes te: ⁊ liberas eos de manu angustie domi ne de⁹ noster. ℣. Diffusa. Ad mḡt. an. Simile est regnum celorū sagene misse in mare et ex omni genere pisciū con greganti quā cum impleta esset educentes ⁊ secus litus sedētes elegerūt bonos i va sa sua malos aūt foras mise rūt. collā. vt s. ¶ Uni⁹ virgi nis nō martyris totū officiū vt vni⁹ virginis martyris ex cepto q̃ i hymno p̄termittit iste. ℣. Am̄ nec mor. Collectā Exaudi nos de⁹ salutaris noster: vt sicut de beate

M. virginis tue festiuitate gaudem⁹ ita pie deuotionis erudiamꝰ affectu. Per Eti mat. excipit. iiij. R. loco cu ius dicit istud R. Spē tua ꝛ pulchritudine tua. Intende prospere ꝓcede ꝛ regna. V. Propt veritatē ꝛ mansuetu dinē ꝛ iusticiā Intē. Ani⁹ ꝯtinētis. Ad ꝑmas ves. añe ꝛ pi fer. Hy⁹. Hui⁹ obtentu.

M[ꝛ Gl'ia pr̄i ge. Cpm. Ulierē fortē qsiueniet ꝓcul ꝛ de vltimis finib⁹ pciū eius ꝯfidit in ea cor viri sui ꝛ spolijs nō idigebit. V. Diffu sa. Ad mgt. an. Simile ē re gnū celoꝝ sagene. vt s̄. collā Exaudi nos de⁹. sine vginis tue. Ad matu. Inuit. Regē ꝯtinētiū dn̄m Uenite adore mus. p̄. Uenite. ā. Spē tua sola sup ix. ꝓs vni⁹ vginis. V. fm fer. i. R. Diffusa. Uēi electa. Regnū mūdi. nō dr Te deum. nisi in. ix. lect. V. Elegit eā deus ꝛ dilexit. In laudi. sola ā. Ueni spōsa xp̄i Hy⁹. Hui⁹ obtētu. ꝛ Gl'ia pa

M[Uli tri genite. Cpm. ertimēs deū ipa lauda bitur: date ei de fructu ma nuum ei⁹: ꝛ laudēt eā in por tis opera eius. V. Spē tua. Ad bn̄⁹. ā. Simile ē regnū celoꝝ ho. Collecta vt s̄. Ad ꝑ mā. ā. Ueni spōsa. Ad tciā. an. Spē tua. Capitulū

S Apiētia vincit maliciā attingit ergo a fine vsqꝫ ad finē fortit: ꝛ disponit oīa suauiter. R. ia ꝛ V. vt vni⁹ vgi nis. Ad. vi. ā. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo deus in medio eius nō cōmouebit. Cpm. Liberasti me. Ad. ix. ā. In ncta. Cpm. Cōfitebor. si sint scde ves. dr ā. sola. Ueni spō sa xp̄i. sup ꝓs fer. Ceta vt i ꝑmis ves. Plurima ꝛ vgi nū. Ad ves. hy. Jesu corona

U[Irgi [virginū. cpm. nitatis nomē honora bile: quod amplectētes pru dētes vgines letitiā honorū opeꝝ in corde atqꝫ cōsciētia posuerūt: ipsiqꝫ probate in semetipsis tm̄ ꝛ nō in altero gloriā habuerūt. V. Justorū anime. Ad mag. an. Simi le est regnum celoꝝ sagene.

D[Eus qui [Collecta. nos in tantis periculis cōstitutos pro humana scis fragilitate nō posse subsiste re: da nobis per merita san ctaꝝ virginū tuarum M. ca stitatem pacē et salutē men tis ꝛ corporis: vt ea que pro peccatis nostris patimur te adiuuante vincamus. Per. Alia collecta vginū ꝛ mart.

D[A nobis domine deus noster sāctarum virgi num martyrūqꝫ tuarum. M palmas incessabli deuotiōe

venerari: vt quas digna mẽte non possumus celebrare: humilibus saltẽ frequẽtem⁹ obsequijs. Per. Ad matut. Inuita. Mirabilem. vel Regem virginũ. añe p̃i ⁊ ℣. plurimorum martyrum. excepta. ix. an. si fuerint martyres loco cuius dicit an. Uindica domine sanguinẽ sanctarũ tuarum qui effusus est. nonus ps. Deus venerũt. ℟. Innumerabilis virginum chorus spreta liberorum propagine dum sponso qui in celis est perhenni mẽte actu et habitu applicari maluit. ℣. Ecce florentẽ mundum despectis mẽtibus calcauerunt. Dum spõso. ℟. Feliciter virgines vincũt mũdũ. Que post victoriam vinci nõ norunt. ℣. Beate de p̃lio redeũt aut hostes victrices moriẽdo deuincunt. Que. ℟. Audiui vocẽ de celo venientẽ venite oĩs ṽgines sapiẽtissime. Oleum recõdite in vasis ṽris dũ spõsus aduenerit. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est ecce spõsus venit. Oleũ. ℣. Justi aũt in ꝑpetuũ viuẽt. In laud. ã. Uirgines sãcte dei orate ꝓ nobis vt scelerũ veniã ꝑ vos accipere mereamur. an. Prudẽtes virgines oleũ acceperunt in vasis suis cum lampadibus. an. Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obuiã ei. an. Uirgines dñi dño benedicite ĩeternũ. an. Tũc surrexerunt om̃es virgines ille ⁊ ornauerũt lãpades suas. hy⁹. Jesu corona vir. Cpm.

Ambierũt maiorẽ pulchritudinem cordis sui amãtes dñm quibus terrene nuptie viluerunt: q̃ terrenos amplexus nõ desiderauerũt: vsq; adeo acceptauerũt p̃ceptũ vt non recusarent consilium. ℣. Gloriosus deus. Ad bñ⁹ an. Quinq; prudẽtes virgines acceperũt oleũ ĩ vasis suis cũ lampadibus media aũt nocte clamor factus est ecce spõsus vẽit exite obuiã xp̃o dño. Ad hor. añe d lau.

Dedit Ad. iij. Cpm. dñs inuisibili hoĩ diuitias inuisibiles: ⁊ inuisibilem ornauit inuisibiliter: his ornamẽtis studentes dei virgines: nec quod licebat appeterũt: nec quod cogebat consenserũt. ℟ia ⁊ ℣. plurimorum martyrũ. Ad. vi. cpm.

Ei se ornari desiderauerunt qui totam earum curam gereret: quibus ãte oculos versabatur: speciosus quidem forma pre filijs hominum. Ad nonam cpm

Iste sunt virgines q̃bus bonũ corã domino testi-

monitū cōsciētia phibebat in quibus mūda aīa sempit̄no dei filio copulat̄ quib⁹ post iudiciū ineffabilis mia ꝯdonatur. Ad. ij. vs. si sit necesse. aī sola Virgines. sup ꝑos feriales. hy⁹. Jesu corona v̄ginū

Tunc desp̄osata [Cap. est ecclesia ⁊ virgo ē ad nuptias ꝑducenda cū se contineat a corruptiōe seculari: illo temꝑe nubet quo vniuersa mortalitate pretereunte: immortali coniunctione festabitur. Cetera vt in primis vespis. ℂ Nota ꝙ in festis. iij. lect. dicūtur ad matu. ix. ꝑos. cū ix. an. eis cōpetentibus reddēdo singula singulis. nisi īfra aliquas octauas aut vni⁹ virgis q̄ꝛ tūc nō dicitur nisi sola an. de ꝑmo noct. excepto ꝙ qñ fit de tꝑe. vel de aliquo sctō triū ℟. tūc dicūt̄ añe fer. ℂ Itē nota ꝙ ℣. an. lec. ⁊ ℟. de noct. dicūt̄ scd̄m feriā. excepto ꝙ de vna virgine terciū ℟. semꝑ ē Regnū mūdi ⁊ alia duo s̄m feriam. ℂ Ani⁹ ꝯfesso. abbat̄ vel nō pōtificis semꝑ dicūt̄ tria media. ℟. de cōi vni⁹ cōfesso. pōtific̄. In lau. aūt hmōi sctōꝝ triū lec. siue iij. ℟. semꝑ dicit̄ an. sola ꝑma de lau. Cetera oīa circa cōe sctōꝝ satis vsu vel ꝑ p̄cedētia noscūtur.

Explicit cōe sctōꝝ

ℂ Sequit̄. Tabula psalmorum s̄m ordinem alphabeti Et primo in A.

Laus deo.

Post horas maiores in fine cuiuslibet dicūtur hore par ue de btā virgine domia nr̃a vt sequitur.

¶ Sequūt pue hore de dña

Dñe labia mea aperies. ꝛc. Allã. Et nota ꝙ allã dicit a pascha vsqꝫ ad septuagesimam. ꝛ a lxx. vsqꝫ ad pascha dicit Laus tibi dñe rex eterne glie. Inuita. Aue maria gr̃a plena. Dñs tecũ. Aue maria. ps̃. Uenite. In die dñica feria scd̃a ꝛ q̃nta debẽt dici isti p̃s sequẽtes cũ an. ṽ. lecti. ꝛ ℟. an. Bñdicta tu. ps̃. Dñe dñs nr̃. ps̃. Celi enarrãt ps̃. Dñi est terra. an. Bñdicta tu in mulierib⁹ ꝛ bñdict⁹ fructus ventris tui. ṽ. Diffusa ẽ gr̃a in labijs tuis. ℟. Propterea bñdixit te de⁹ in eternũ Pr̃ noster. Et ne nos. Jube bñdictio. Alma vgo vginũ intercedat ꝑ nobis ad dñm. Amẽ. Et dr̃ ad oẽs lec. L. i.

S Ancta maria vgo vginũ mater ꝛ filia regꝭ regũ oim tuũ nobis impẽde solatium vt celestis regni ꝑ te mereamr̃ habẽ p̃miũ. Et cũ electi dei regnare ip̄petuũ Tu. ℟. Scṫã ꝛ imaculata vginitas qb⁹ te laudib⁹ efferã nescio. Q2 quẽ celi cape nõ poterãt tuo gremio ꝯtulisti. ṽ. Bñdicta tu in mulierib⁹ ꝛ bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. Q2. Lec. ij

S Ancta maria piarꝫ piissima intercede ꝑ nobis sctãꝝ sctissima. Per te vgo gl'iosa nr̃a sumat p̄camina: q̃ ꝑ nobis ex te nat⁹ regnat sup ethera vt sua charitate nostra deleant peccamina. Tu. ℟. Grã es maria q̃ dñz portasti creatorẽ mũdi. Genuisti q̃ te fecit ꝛ in eternũ ꝑmanes virgo. ṽ. Aue maria gr̃a plena dñs tecũ. Genui.

S Ancta dei genitrix q̃ digne meruisti ꝯcipere quẽ tot⁹ orbis nequiuit cõprehẽdere tuo pio interuẽtu culpas nr̃as abluevt ꝑhẽnis sedẽ glie per te redempti valeam⁹ scãdere vbi regnas cũ filio tuo sine tp̄e. Tu. Lec. iij.

℟. Felix nãqꝫ es sacra vgo maria. ꝛ omi laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie xp̄s de⁹ nr̃. ṽ. Ora ꝑ populo interueni ꝑ clero intercede pro deuoto femineo sexu sentiãt oẽs tuũ iuuamẽ quicũqꝫ celebrant tuã cõmemorationẽ. Quia. Gloria. Q2.

Feria tercia ꝛ sexta. vt s. Et dicunt p̃s sequẽtes. aĩe ṽ. ꝛ lec. cũ bñdictiõe p̄dicta. an. Spe tua. ps̃. Eructauit. ps̃ Deus noster refugiũ. ps̃. Fũdamẽta. an. Specie tua et pulchritudine tua intẽde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. ṽ. Audi filia ꝛ vide et inclina aurẽ tuã. ℟. Q2 ꝛ ꝯcupiuit rex speciem tuã. Pater nr̃. Et ne. Jube do. Alma. Lec. i.

O Regina mũdi scala celi thronus dei. Janua pa

radisi: audi p̄ces pauperꝝ ne despicias gemit⁹ miserorū. Inferant a te vota nr̄a atq̄ suspiria in conspectu nr̄i redēptoris vt q̄ nr̄is excludunt meritis: per te locū obtineāt apud aures diuine pietatis Tu. ℞. Sctā ⁊ imacu. vt in p̄ma lec. p̄mi noc. Lec. ij.

O Elevirgo btīssima nr̄a peccata/relaxa facinora/erige lapsos/ solue cōpeditos: p te succidant vepres ⁊ germina vicioꝝ: p̄beantur flores ⁊ ornamēta virtutum Tu. ℞. Btā es virgo maria vt̄s. in lectiōe scba. Lec. iij.

P Laca tuis p̄cibus vgo prudentissīa iudicē quē singlari puerperio genuisti saluatorē vt q̄ p te factus est particeps humilitatis nr̄e. Per te quoq̄ nos cōsortes efficiat diuinitatis sue iesus xp̄s dn̄s noster. Tu. ℞. Felix nāq̄. vt̄s. in lec. iij. ¶ Feria. iiij. ⁊ sabbato dicunt p̄sequētes cū an. ℣. ⁊ lectiōibus. an. Gaude maria. p̄s. Cātate dn̄o cāticū nouū cātate dn̄o oīs terra. p̄s. Dn̄s regna. exul. p̄s. Cātate dn̄o cāticū nouū qꝛ mirabi.. an. Gaude maria virgo cūctas hereses sola īteremisti ī vniuerso mundo. ℣⁹. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo. ℞. De⁹ in medio ei⁹ nō cōmouebit. Pat nr̄. vt̄s. Iube. Alma virgo. vt̄s. ante p̄mā lec. Lec. p̄ma

O Beata maria q̄s tibi digne valeat iura gratiaꝝ et laudū p̄conia impēdere q̄ singulari tuo assensu mūdo succurristi pdito. Quas tibi laudes fragilitas hūani generis persoluat. Que solo tuo cōmertio recuperādi vitā aditum īuenit. Accipe itaq̄ ql cūq̄ exiles ⁊ q̄scunq̄ meritis tuis impares grāꝝ actiōes Et cū susceperis vota culpas nr̄as orādo excusa. Tu. ℞. Sctā ⁊ īmacula. vt in lec. i.

A Dmitte pīssima [L. ij. dei genitrix p̄ces nr̄as itra sacrariū tue exauditōis ⁊ reporta nobis antidotū recōsiliatiōis. Sit p te excusabile qđ p te ingerim⁹. Fiat īpetrabile qđ fida mente poscim⁹. Accipe qđ offerimus redona qđ rogam⁹: excusa qđ timem⁹: qꝛ potētiorē īuenire nō possum⁹ ad placādā irā tāti iudicis q̄ te pīssima dn̄a: q̄ meruisti fieri mat̄ ei⁹ dem redemptoris ⁊ iudicis Tu. ℞. Beata es maria. vt in lec. ij. Lec. iij.

A Ssiste parate votis poscētiū ⁊ repēde omibus optatū effectū. Sit tibi studiū assidue orare p populo dei q̄ meruisti benedicta p̄cium ferre toti⁹ mūdi iesū xp̄m dn̄m no

ſtrũ. Tu ſũt. ℟. Felix nãq3.
vrſ. In ſabbis tñ dicit. Te
deũ. Ante lau. ℣. Elegit ea3
Sancta [de⁹. In lau. an.
dei genitrix virgo ſẽp maria
intcede pro nobis ad dñm ie
ſum xp̃m. Hymnus.

Ave maris ſtella dei ma
ter alma atq3 ſemp vir
go felix celi porta. Sumens
illud aue gabrielis ore fũda
nos i pace mutãs nomẽ eue.
Solue vincla reis pfer lumẽ
cecꝫ mala nr̃a pelle bona cũ=
cta poſce. Monſtra te eſſe ma
trẽ ſumat p te pcẽ q̃ p nobis
nat⁹ tulit eſſe tu⁹. Uirgo ſin-
gularſiter oẽs mitis nos cul
pis ſolutos mites fac et caſtos
Uitã pſta purã iter pa tutũ vt
vidẽtes ieſũ ſp colletemꝰ. Sit
laus deo pr̃i ſũmo xp̃o decus
ſpũi ſctõ trinus honor vnus.
Uirgo [Amẽ. Capm.
verbo ꝯcepit virgo per=
mãſit: virgo peperit regem
oim regũ. Deo gra. ℣. Poſt
ptũ. Ad benedict⁹. an. Bea
ta dei gẽitrix maria virgo p
petua templũ dñi ſacrariu3
ſpũs ſcti ſola ſine exemplo
placuiſti feia ieſu xp̃o ora p
populo iterueni p clero inter
cede p deuoto femineo ſexu.
collã. Cõcede miſericors deus
fragilitati nr̃e pſi. cũ mẽo. &
pace. et de oĩb⁹ ſctis vrs. Ad
vs. Ad pmã et alias ho. Aue
maria. Deus in adiuto. Hy
Memẽto ſalutis auctor. vrs
in cõple. Ad pmã. an. Sub
tuã ptectionẽ ꝯfugim⁹ vbi i
firmi acceperũt virtutẽ ppt
hoc tibi pſallim⁹ ſctã dei gẽi
trix virgo. pſ. Btũs vir Qua
re fre. Uerba mea. Capĩm.
Hec eſt virgo ſancta atq3
glorioſa q2 dñs omniũ
dilexit eã. Deo gra. ℟. Aue
maria gr̃a plena. Dñs tecũ.
℣. Bñdicta tu in mulieribus
et benedict⁹ fruct⁹ vẽtris tui.
Dñs tecũ. Gl̃a pr̃i. Aue ma
ria. ℣. Poſt partũ. Dñs vo.
Famulorꝝ [Oremus.
tuorꝝ q̃s dñe delictꝫ ig=
noſce: vt qui de actib⁹ noſtrꝫ
tibi placere nõ valem⁹: geni
tricis filij tui dñi dei nr̃i iter
ceſſiõe ſaluemꝰ. Per eũdem
xp̃m dñm nr̃m amẽ. De oĩ
b⁹ ſctis. an. Scti dei oĩs. ℣
Omniũ [Letami. Ore⁹
ſctõꝝ tuorꝝ q̃s dñe ſuppli
catiõe placat⁹ et veniã nobis
tribue: et remedia ſempit̃na
cõcede. p do. Ad iij. an. Al
ma v̓go maria q̃ gẽuiſti xp̃m
intcede p nobis. pſ. Ad dñ3
cũ tri. Leuaui. Letat⁹. cpm.
Paradiſi porta p euã cũ
ctis clauſa eſt: et p mariã
virginẽ iterũ patefacta eſt.
Deo g̃. ℟. Poſt partũ virgo
Inuiolata pmanſiſti. ℣. Dei
gẽitrix intcede p nobis. In

r iolata. ℣. Dignare me lau-
dare te virgo sacrata. Collã.
P Rotege dñe famlos tu
os subsidiis pacis: ⁊ be-
ate marie sempuirginis pa-
trocinijs ꝯfidẽtes a cũct; ho
stib⁹ redde securos. p xp̃z. ã.
Scti dei oms. ℣. Letamini.
T Ribue q̃s dñe [Ore⁹
oẽs sctõs tuos iugiter
orare ꝓ nobis: ⁊ eos clemẽt
audire digner;. p do. Ad. vi.
an. In ꝑle mater i partu vir-
go gaude ⁊ letare virgo ma-
ter dñi. ps. Ad te le. Nisi q᷑
dominus. Qui cõfi. Capłm.
G Aude maria virgo cun-
ctas hereses sola intere
misti in vniuerso mũdo. ℣. g̃.
℟. Dig̃re me laudare te vir-
go sacrata. ℣. Da mihi virtu
tẽ cõtra hostes tuos. Virgo.
Glia. Dig̃re. ℣. Ora pro no-
bis sãcta dei genitrix. Ut di
gni. Dñe exaudi. Oremus.
P Orrige nobis dñe deus
dexterã tuã: ⁊ p interces-
si onẽ btĩssime dei gẽitric; ma
rie auxiliũ nobis supne vtu-
tis impẽde. p eũ d. xp̃m dñm
nr̃m. amen. an. Scti dei. ℣.
Letami. Oremus.
O Mnes scti tui dñe iugit
nobis a te veniã postulẽt
et ꝑfectũ. Per do. Ad. ix. ã.
Intemerata vgo q̃ redẽpto-
rez israel peperisti ⁊ post par
tum virgo inuiolata ꝑmansi
sti dei genitrix intcede ꝓ no
bis. ps. In cõuertendo. Nisi
dñs edi. Beati oẽs. Capłm.
P Er te dei gẽitrix nobis ẽ
vita ꝑdita data que de
celo suscepisti prolem ⁊ mun-
do genuisti saluatorez. Deo
g̃ras. ℟. Ora ꝓ nobis sãcta
dei genitrix. ℣. Ut digni effi
ciam̃ promissione xp̃i. Sctã
Gloria. Ora. ℣. Speciosa fa
cta es ⁊ sua. In delicijs sctã
dei genitrix. Collecta.
A Diuuet nos q̃s dñe be-
ate marie semp virgĩs
intercessio venerãda: et a cũ
ct; periculis absolutos: i tua
semper faciat pace gaudere
p xp̃z. an. Scti dei. ℣. Leta
C Lamãtes ad te [Ore⁹
deus dignanter exaudi
vt nos de profũdo iniq̃tatis
eripias: ⁊ intercedẽtib⁹ oĩni
bus sctis tuis ad gaudia ce-
na perducas. p dñm nr̃m ie-
sũ xp̃m filiũ tuũ. Ad vã. In-
cipit. Aue maria. De⁹ in ad
iuto. Sola. an. Btã mater ⁊
innupta virgo gl̃iosa regina
mũdi intcede ꝓ nobis ad do
minũ. ps. Sepe expugnaue
rũt. De ꝓfũdis. Dñe nõ ẽer
al. Memẽto dñe da. Ecce q̃
O Gloriosa [bonũ. hy⁹
luce choruscas stirpis da
uitice regia proles: sublimis
residens vgo maria supra ce
ligenas ether; oẽs. Tu cuz

virgineo mater honore an-
gelorum dño pectoris aulam sa
cris visceribus casta parasti.
nat⁹ hinc deus est corpore xp̄s
Quē cūctus venerās orbis
adorat cui nūc rite genu fle-
ctit omne a quo nos petimus
te veniente abiectis tenebris
gaudia lucis. Hoc largire pa
ter luminis omnis natū pro prop
um flamine sacro: qui tecum
nitida viuit in ethra regnās
ac moderās scl'a cūcta. Amē
Beata es maria [Cpm
q̄ dñm portasti creatorē
mūdi genuisti q̄ te fecit et i'e
ternū pmanes virgo. Deo grā
℣. Post partū. Ad mgt. an
Sancta maria succurre mi-
seris iuua pusillanimes refo
ue flebiles ora pro populo inter-
ueni pro clero itercede pro de-
uoto femineo sexu. Collecta.
Concede misericors de⁹
fragilitati nostre p̄sidiū
vt qui sctē dei genitricis et vir-
ginis marie memoriam agi
mus intercessiōis ei⁹ auxilio
a nostris iniq̄tatibus resurga
m⁹. Per eūd xp̄m dñm nrm
amē. Mē de pace p an. Da
pacē dñe i dieb⁹ nris q2 nō ē
alius qui pugnet pro nobis
nisi tu deus nr. ℣. Fiat pax
in virtute tua. Et. Oremus
Ecclesie tue q̄s dñe p̄ces
placat⁹ admitte: vt de-
structis aduersitatib⁹ et erro
rib⁹ vniuersis secura tibi ser-
uiat libertate. Per christum
Item de omnibus sanctis.
Sancti dei omnes interce-
dite pro nostra omniūq3 sa-
lute. ℣. Letamini in domio
et exultate. Oremus.
Infirmitatē nostram q̄s
dñe propicius respice: et
mala omnia que iuste mere-
mur: omniū sanctorum tuorum in
tercessione auerte. Per dñm
Ad cōple. Aue maria. Con-
uerte. Deus in ad. an. Cum
iocūditate memoriam beate
marie celebremus vt ipsa pro
nobis intercedat ad dñm iesū
xp̄m. ps. Usquequo dñe. Iu
dica me de⁹. Ecce nūc bñdi.
Memēto salutis [hy⁹
auctor q̄d nri quondā
corporis ex illibata virgie na-
scēdo formā sūpseris. Maria
mater gratie mater mie: tu
nos ab hoste protege et hora
mortis suscipe. Glа tibi dñe
q̄ natus es de virgie cū pre et
sctō spiritu in sēpitna secula
Sicut cynamomū et balsamum aro [Amē. Cp.
matizās odorē dedi: q̄si mir
ra electa dedi suauitatē odo-
ris. deo grā. ℣. Ecce ancilla do
mini. Fiat mihi fm vbū tuū
Ad nūc dimittis. ā. Ort⁹ con
clusus es sctā dei genitrix v'
go ort⁹ cclusus fons signat⁹
surge ppera amica mea. cor

Gratiã tuã q̃s dñe mẽti bus nr̃is infũde: vt qui angelo nũciãte xp̃i filij tui i carnationẽ cognouim⁹: per passionẽ ei⁹ ⁊ crucẽ: ad resur rectiõis gloriã pducam̃. per eũdẽ xp̃m dñm nr̃m. Amẽ. Mẽo. de oib⁹ sc̃tis. ã. Sãcti di oẽs. vt s̃. ℣. Letamĩ. ore⁹

Omniũ sc̃oꝝ tuoꝝ q̃s dñe p̃cibus adiuuemur vt q̃ possibilitas nr̃a nõ obtinet: eoꝝ nobis intercessiõe donet. Per. ¶ Officiuz btẽ marie semel in ebdo. p̃terq̃ ab ad uẽtu dñi vsq̃ post oct. epy. a die cineꝝ vsq̃ post q̃si modo ꝑ oct. ascẽsiõis/ pẽth. sacra. assũpti. ⁊ nati. btẽ marie di eb⁹. ix. lec. sabbatis iiij. tp̃m ⁊ vigi. pẽth. debet celebrari sabbato si cõmode vel alio cõ uenĩẽtiori die: etiam si nõ sit dies vacãs p̃uãdo aliq̃ fes. triũ lec. sed sc̃ti min⁹ solẽnis Quo circa fe. iij. lec. sc̃rõ. iij ℞. sine no. vel sc̃ũs hmõi sc̃õ iij. ℞. cũ noc. pferr. Plures etiã martyres soli martyri. martyrẽ ꝯfessori: ep̃m abba ti: abbatẽ nõ abbati p̃ferim⁹ Q̃ si tũc euãgeliũ dñice vł vigilie d̃beat legi: legetur vtriq̃ ad matu. omittẽdo sermonẽ Primo igitr ab oc. epy. vsq̃ purifi. ad p̃mas vel. sup p̃os ferie sola an. O admirabile. vt ĩfra. hy⁹. O q̃ glori. Cap̃.

Btã es ma. vt i p̃uis ho. ℞. Felix nãq̃. ℞. Ad nutũ. ℞. Stirps. vt infra dñr successi ue. ℣. Post partũ. Ad mgt dñr in p̃mis ⁊ sc̃bis vel. ꝑ or dinẽ añe seq̃ntes ⁊ dicte re petũtur. ã. Uirgo hodie fide lis ⁊ si verbũ genuit ĩcarna tũ virgo mãsit ⁊ post partuz quã laudãtes oẽs dicim⁹ bñ dicta tu in mulierib⁹. ã. Uir go dei genitrix quẽ tot⁹ non capit orbis ĩ tua se clausit vi scera fact⁹ homo vera fides geniti purgauit crimĩa mũ di ⁊ tibi virginitas ĩuiolata manet. ã. Btũs vẽter qui te portauit xp̃e et btã vbera q̃ te lactauerũt dñm ⁊ saluato rem mũdi allã. an. Gaudea mus oẽs fideles saluator no ster natus est ĩ mũdũ hodie ꝓcessit ꝓles magnifici ger minis ⁊ ꝑseuerat pudor vir ginitatis. ã. Nesciẽs mater vir peperit sine dolore salua torẽ seculoꝝ ip̃m regẽ ange loꝝ sola virgo lactabat vbere de celo pleno. an. Uirgo vbo cõcepit virgo ꝑmansit virgo pepit regẽ oim regũ. Collã.

Deus qui salutꝭ eterne beate marie virginita te fecũda humano generi p̃ mia p̃stitisti: tribue q̃s vt ip sam ꝓ nobis intercedere sen tiam⁹: per quã meruim⁹ au ctorẽ vite suscipere dñm no-

strũ iesũ xp̃m filiũ tuũ. q̃ tecum vi. rc. Mẽo. nulla nisi d̃ sctis si euene. Nota q̃ qñcũq̃ de btã maria fieri ɔtigerit in dieb⁹ qb⁹ p̃mas vel scdas ves. habere nequerit fiet pro suis ves. memo. de eadẽ p alt quã ãtiphonaꝝ p̃dictarũ cũ v. r collã p̃dict. Cõpleto put tp̃s requirit: sed sp dicit̃ ad nũc dimi. Cũ iocũditate me rc. Ad matu. r ho. put stati infra patebit. Ad scdas ves. totũ vt in p̃mis sine R. Itẽ a purificatiõe vsq̃ diẽ cineꝝ. Igit̃ ab octa. pasche vsq̃ ad uẽtũ. Ad ves. sup p̃os fer. sola ã. Btã mater. vt in paruis horis. Hy⁹. O q̃ gloriſica. Capitulũ. Beata es maria. R. Felix nã q̃. R. Ad nutũ. R. Stirps iesse. dicẽda suc cessiue. V. Post partuz. Ad mag. vel pro memo. dicunt̃ per ordinẽ aĩe sequentes q̃ oĩes dicte repetuntur. an. Hec est regina virginũ q̃ genuit regez velut rosa decora virgo dei genitrix per quaz repperim⁹ deũ r hoĩez alma virgo int̃cede pro nobis omnibus. an. Sãcta maria genitrix dei virgo sp r bñdicta p te vẽit ad nos salus per te redẽptio nostra tu p̃lchra es inter mulieres tu gloriosa i choro sanctoꝝ te dep̃cam̃ vt intercedas p nobis ad dñm iesum xp̃m. an. Succurre alma genitrix xp̃i miseris ad te ɔfugiẽtibus adiuua r resoue oĩes qui in te ɔfidunt ora pro totius mundi piaculis interueni pro clero iterce de pro canonicoꝝ choro exora pro sexu femineo. ã. Gaude dei genitrix virgo imaculata gaude q̃ gaudiũ ab angelo suscepisti gaude que genuisti eterni lumĩs claritatẽ gaude mater gaude sancta dei gẽitrix virgo tu sola mater innupta te laudat oĩs factura genitricẽ lucis sis pro nobis ppetua q̃sumus interuentrix. ã. Virgo dei genitrix per quã lux oriri digna ta est eterna: itẽ de supplicũ tuoꝝ p̃ces seruoꝝ vt per tua sctã suffragia meream̃ possidere regna celestia. an. Descendi in ortũ meũ vt viderẽ poma cõuallĩũ r inspicerẽ si floruissent vinee r germinassent mala punica reuertere reuertere sunamitis reuertẽ reuertere vt ĩtueam̃ te. an. Aĩa mea liq̃facta est vt dilectus locut⁹ est q̃siui r nõ iueni illũ vocaui r nõ respondit mihi inuenerũt me custodes ciuitatis pcusserũt me r vulnerauerũt me tulerũt pallium meũ custodes muroꝝ filie hierusalẽ nũciate dilecto q: amore lãgueo. ã. Virgo

prudẽtissima quo pgrederis quasi aurora rutilans valde filia syõ tota formosa et suauis es pulchra vt luna electa vt sol. an. Aue regina celorum aue dña ãgelorum salue radix sctã ex q̃ mundo lux est orta gaude gloriosa sup oẽs speciosa vale valde decora et pro nobis semp xpm exora. Sequẽs ã. debet dici ad mg. in scõis ves. qñ fit õ btã maria vltima vice añ xl. an. Alma redẽptoris mater q̃ puia celi porta manẽs et stella maris succurre cadẽti surgere qui curat pplo tu q̃ genuisti natura mirãte tuũ scm̃ genitorem virgo prius tu posteri⁹ gabrielis ab ore sumẽs illõ aue pctorum miserere. Collecta.

Concede nos famlos tuos q̃us dñe de⁹ ppetua mẽtis et corporis salute gaudere: et gl'iosa beate marie semp virginis intcessione a pñti liberari tristitia et etna perfrui letitia. Per dñm.

Mẽo. nulla nisi de scõ si eue. Nota q̃ qñcũq; de btã maria fieri otigerit: diebus qb⁹ pmas vel scõas vespas habere nequiuerit: fiet memo. de eadẽ p aliquã ãtiphonarum pdictarum cũ ℣. et collectã pdicta. Ad ople. sup nũc dimit. an. Cũ iocũditate memoriã btẽ marie celebrem⁹. et c. vt tps

redrit. Ad matut. Inuitat. In honore btĩssime marie virginis. Jubilem⁹ dño. Uẽite Fer. ij. et v. In noc. supir. p. vni⁹ virginis. ã. Bñdicta tu in mulierib⁹ et bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. ℣. Diffusa. Fer. iij et vi. an. Spe tua. ℣. Audi fi Fer. iiij. et sabbõ. an. Gaude maria. ℣. Adiuuabit. Legẽda vt ifra. Prima ℟. Sctã et ĩma. ℟. Beata es ma. ℟. Felix nãq;. vts in puis horis Media ℟. Ornatã monilib⁹ filiã hirlm dñs cõcupiuit Et vidẽtes eã filie syõ btĩssimã pdicauerũt dicentes vnguentũ effusũ nomẽ tuũ. ℣. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Et. ℟. Sup salutẽ et oẽm pulchritudinẽ dilecta es a dño et regina celorum vocari digna es. Gaudẽt chori ãgelorum osortes et cõciues tui. ℣. Ualde te oportet venerari q̃ tã sãcta et intacta es virgo. Gaude. ℟. Ad nutũ dñi nostrum ditãtis honorẽ Sicut spina rosã genuit iudea mariã. ℣. Ut vitiũ virtus opiret gratia culpã. Sicut. Gloria. Sicut. Ultima. ℟. Te laudãt ãgeli sctã dei genitrix q̃ virum nõ cognouisti et dñm ĩ tuo vtero baiulasti cõcepisti p aurẽ dñm nrm. Ut bñdicta dicaris int oẽs mu=

lleres. ℣. Ipm genuisti et in
p̄sepe posuisti quē adorat mł
titudo āgelorꝝ. Ut. ℟. Btāz
me dicēt oēs generatiōes
q: fecit michi dn̄s magna q̄
potēs est. Et sctm̄ nomē ei⁹.
℣. Et mīa eius a ꝓgenie in
ꝓgenies timētib⁹ eū. Et. ℟.
Stirps iesse v̄gā ꝑduxit vir
gaq; florē. Et sup hūc florez
requiescit sp̄us almus. ℣. Vir-
go dei genitrix v̄ga est flos
filii⁹ ei⁹. Et. Te deū. Añ lau.
℣. Elegit. In lau. sola ā. O
admirabile ꝯmertiū creator
generis hūani aiatū corpus
sumēs de v̄gine nasci digna
tus est ⁊ ꝓcedēs hō sine semi
ne largit⁹ ē nob̄ suā deitatē.
p̄i sol. hy⁹ cp̄. ⁊ ℣. ⁊ ad bn̄⁹ ā
vt i p̄uis horis. Collā. Cōced
nos. vt s̄. Ad ho. diei hymni
soliti. ⁊ in fine ℣ Maria mr̄.
gr̄a tibi. Ad p̄mā an. O ad
mirabile. p̄i sol. et Cōfitemi
Cp̄. Dn̄e miserē nr̄i. ℟. Xp̄e
fili dei viui. cū allā. ℣. Qui d
v̄gie dignat⁹ es nasci. cetera
more sol. Ad iij. ā. Qn̄ nat⁹
es ieffabilit̄ de v̄gine tūc im
plete sūt sc̄pture sicut pluuia
i vellus descēdisti vt saluū fa
ceres gen⁹ hūanū te lauda-
mus de⁹ nr̄. Ad. vi. ā. Rubū
quē viderat moyses incōbu-
stū ꝯseruatā agnouim⁹ tuā
laudabilē virginitatē dei ge
nitrix interćede ꝓ nob̄. Ad ix

an. Ecce maria genuit nob̄
saluatorē quē iohānes vidēs
exclamauit dicēs ecce agn⁹
dei ecce q̄ tollit pctā mundi.
Cp̄. ℟. cū alla. ⁊ ℣. vt i p̄uis
hor. Collā. Cōcede nos. Ad
scd̄as ves. si fuerit sola ā. sup
p̄os ser. ā. O admirabile cō.
Hy⁹ cp̄. ℣. vt i p̄mis ves. Ad
mḡ. ā. vna de p̄scriptis. colla
⁊ ꝯplet. vt s̄. Seq̄t legēda p
matut. nisi forte aliqd̄ euan
geliū occurrens legat̄. Ser
mo bti augustini epi. p̄mus

Adest nobis dilectissimi dies venerabilis beate
marie virgini dedicatus: et
ideo gaudeat t̄ra vr̄a: tante
virgini debitū obsequiū ex-
hibēdo. Hec est eni flos cāpi
de q̄ ortū est liliū cōuallīū: p
cui⁹ ptū mutat̄ natura ꝓtho
plaustorꝝ q; delet̄ culpa Pre
cisū est i ea illud eue ifelicita
tis elogium de quo dicit̄. In
dolore paries filios: q: ista i
leticia dn̄m parturiuit. Eua
eni luxit: ista exultauit. eua
lachrymas: maria gaudiū i
vtero portauit q: illa pctōrē
ista edidit innocētē. Imple-
ta est maria gr̄a: ⁊ eua eua-
cuata ē a culpa. Maledictio
eue in bn̄dictionē mutat̄ ma
rie. Tu autē. Lec. ii.

Mater generis nr̄i penā intulit mundo: genitrix
dn̄i nr̄i salutē attulit mūdo.

Nutrix pcti eua: nutrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria viuificādo pfuit: pcussit illa: sanauit ista: p inobediētia eni obediētia commutat: fides p pfidia cōpensat. Quis ergo digne o btā maria tibi valeat iura grāz laudū pconia impendere q̄ tuo singulari merito mundo succurristi pdito. Quas tibi laudes fragilitas humāi generis persoluet: q̄ solo tuo cōmercio recuperādi aditū inuēit? Accipe itaq3 quascūq3 exiles: et merit3 tuis ipares gratiaz actiōes: z cū suscepeis vota: culpas nr̄as orādo excusa. Lectio tercia.

Admitte piissima di genitrix maria pces nr̄as intra sacrariū tue exauditionis z reporta nobis ātidotū recōciliatiōis. Sit p te excusabile qđ p te ingerim9: fiat ipetrabile qđ fida mēte poscimus. Accipe qđ offerim9 redona qđ rogam9: excusa qđ timem9. Sctā maria succurre miser3: iuua pusillanimes refoue flebiles. Ora p pplo interueni p clero: intcede p deuoto femīeo sexu. Sētiāt oīs tuū iuuamē q̄cūq3 celebrant tuā cōmemorationē3 Assiste parata votis poscentium: z repēde omnib9 optatū effectum. Sit tibi studiu3 assidue orare pro populo dei q̄ meruisti bndicta pcium p ferre mūdi. Tu. Sermo btī augusti. epī. Lectio. i. scđus

Sacratissime virgis veneratiōi insistētes carissimi: loq̄mur aliqđ i laudib9 ei9. Sed qđ nos tātilli in ei9 laudib9 referem9? Hec est q̄ pe q̄ pme matris dāna resoluit: hec hoī pdito redēptōe3 adduxit. Que est q̄so hec virgo tam sctā ad quā venire dignaret spiritus sctūs. tā speciosa vt eā sibi deus eligeret spōsā: tā casta vt virgo posset esse post partū? Ad hāc spiritus sctūs descēdit: hāc virt9 altissimi obūbrauit: et ex ea potēs virtute xp̄s egressus ē. Sed qđ dicam beata virgo: cū d te quicq̄d dixero minor est laus tua q̄ dignitas tua meret. Si celū te vocē altior es: si matrē gētiū dicā: pcellis: si formam dei appellē: digna existis: si dn̄am angelorū vocē: p omnia esse pbaris Quid ergo dicā: cū nō sufficiat lingua carnis tuas enarrare virtutes? Lectio scđa.

O Virgo btā sit tibi cōpassio sup afflictis: sit pius affect9 sup celoz pegris: z cū te semp letātē aspicis: fletus quoq3 nr̄os ad deum ipa admittas. Nos eni in hac vita adhuc affligimur: z in carcē

retinem̄ tu vero in celestibus regnis p̄lata es cūctis virginū choris. Tu agnū quocū͂q͂ precxerit seq̄ris: tu virgineos choros per albētia lilia rosasq͂ vernātes ad fōtē perhennis vite potādos inuitas: tu in illis beatoꝝ felicissimis regnis: p̄mi ordinis dignitatē adepta es. Te quoq͂ rex regū vt matrē verā ꝛ decoram spōsā p̄ oib⁹ diligens ā plexu sibi associat. Nec mirū si dignet̄ tibi aggaudē regnās ī celis: quē tu puulū totiens osculata es ī t̄ris. Has ergo tuas felicitates possidēs: cōuertē ad nostrarū miseriarū [salutē. Lec. iij.

Inter hec fratres carissimi toto caritatis ꝛ mētis affectu beatissime virginis nos īter cessiōibus cōmittam⁹: oīs eius patrocinia toto nisu implorem⁹: vt dū nos supplici eā obsecro frequētam⁹ ī t̄ris ipa nos sedula p̄ce cōmēdare dignet̄ ī celis. Sed q̄d nobis p̄dest eā īterpellare vocibus nisi etiā humilitatis ei⁹ exēpla teneamus? Curem⁹ ergo vt cū ei⁹ veneratiōi int̄esse cupim⁹: vestimētis hūilitatis ꝛ caritatis īduti appaream⁹. Nō nos īuidia torqueat: nō ira dilaniet nō immūdicia polluat: nō cupiditas a nobis īpīs excludat: nō seculi tristicia exurat: nō p̄speritas decipiat: nō sup̄bia inflet: vt cū nos virtutib⁹ ornatos: caritate cōiūctos: humilitate fūdatos: sue int̄esse laudatiōi p̄spexerit: ardēti⁹ nob̄ subuenire festinet apud filiū suū dn̄m redēptorē nostrum. Tu.

Sermo bti bernardi abbatis. L. i. Terci⁹.

Non est q̄d me mag̃ delectet: nec est q̄d terreat magis: q̄̄ de glīa virginis matris habē sermonē. At ei sileā interī ineffabile gaudium ac p̄uilegiū meritoꝝ et p̄rogatiuā penit⁹ singularem tāto eā deuotiōis affectu amplectūt̄ honorāt: suscipiunt: vt dignū est vniuersi: vt licet de ea loqui gestiāt oēs: tamē quicq̄d dicit̄ de īdicibili eo ipso q̄d dici potuerit: min⁹ gtū sit: min⁹ placeat: min⁹ accept̄. Que nam poterit lingua etiam si angelica sit: dignis extollere laudib⁹ virginem matrē: matrē autē non cuiuscūq͂ sed dei? Que eniꝫ vel angelica puritas virginitati illi audeat ꝯparari: q̄ digna fuit sp̄us sancti sacrarium fieri: et habitaculum filij dei? Nec ī mūdo locus digni or virginalis vteri templo in quo dei filiū maria suscepit: nec in celis regali solio: quo mariā marie fili⁹ sublimauit

Apr. et Maius

Quãtũ eni gr̃e in terris est adepta p̃ ceteris: tãtũ ⁊ in celis gr̃e obtinet singularis.

Est qd̃ mire [Lu. L. ij. ris ĩ maria scz cũ vgini tate fecũditas. A sc̃lo enim nõ ẽ auditũ vt aliq̃ simul mr̃ esset ⁊ virgo. O ⁊ si cui⁹ mat̃ attendas: quo te tua sup ei⁹ mirabili celsitudĩe ducet ad miratio? Nonne tuo ymmo veritatis iudicio: illa q̃ deuz habuit filiũ: sup oẽs etiã choros exaltabit̃ angelor̃? Virgo vtiq3 sc̃tã virgo sobria: virgo btã maria. Ex regib⁹ orta: ex semĩe abrahe generosa: ex stirpe dauid diuit⁹ concessa: celit⁹ repromissa: misticis p̃figurata miraculis: oraculis p̃nũciata, pphetic[ ] Virginitatis p̃miceria: sine corruptiõe fecũda: sine grauamĩe grauida: sine dolore puerpera. Sola int̃ mulieres a cõi maledicto ⁊ dolore pturientiũ aliena. Si rez p̃cia de raritate p̃esamus: nihil his p̃õt rari⁹ iueniri. Siqdẽ ĩ oĩbus his. nec p̃mã sil̃ez visa ẽ nec h̃re seq̃ntem. In maria chorusc̃ãt mã suetudo pudoris: deuotio humilitat[ ]: magnaĩmitas credulitat[ ]: mar

Ad [tyriũ cordis. L. iij. mirãdã ⁊ omi honore dignissimã virginẽ: vginẽ carne: vginẽ mẽte: vginẽ pfessiõe. O feiam singularit̃ venerãdã: sup oẽs admirabilẽ parẽtũ reparatricẽ: posterorum viuificatricẽ. Vere sc̃tã corpe ⁊ spũ: ⁊ itegritatẽ carnis h̃ñs ⁊ ppositũ itegritatis: virginitat[ ] dec⁹ cũ mũere fecũditatis: hũilitat[ ] isigne: distillantẽ charitat[ ] fauũ: mĩe viscera: plenitudinẽ gr̃e: p̃rogatiuã gr̃e singularis. Felix maria: cui nec humilitas defuit nec vginitas Et q̃dẽ singularis vginitas quã nõ temerauit sed honorauit fecũditas: ⁊ nihilominus specialis humilitas quã nõ abstulit: sed extulit fecunda virginitas: ⁊ incõparabil̃ prorsus fecũditas: quã vginitas simul comitat̃ ⁊ hũilitas. Nimir̃ vgo regis gẽmis ornata vtutũ: gemioq3 mẽtis ⁊ corpis decore p̃fulgida: specie sua ⁊ pulchritudine sua ĩ celestib⁹ cognita: celi ciuiũ in se puocauit aspectus: ita vt ⁊ regis animũ in sui ɔcupiscẽtiã iclinaret: ⁊ celestẽ nunciũ ad se de supnis educeret. Ser. bti bernardi

Quis ex [abbat[ ]. q̃rtus plicare q̃at quẽadmodũ supueniẽte spũ: obũbrante virtute altissimi: caro factũ sit verbũ dei: ⁊ d̃ñs maiestatis quẽ nõ capit vniuersitas creature: intra virginea sese

clauserit viscera fact⁹ homo. Abyssus plane inꝑscrutabilis incarnatiōis dñice sacramētū. Iniungitᷓ noua legatio āgelo gabrieli: ꝛ nouā virgo ꝓfessa virtutē: noue salutationis honoratᷓ obsequio. Substācialiᷓ enī vtero v̄gīs illapsus: de spū sctō ꝯceptus est xp̄s. Cōcept⁹ fuit sine pudore: part⁹ sine dolore: matᷓ sine corruptiōe. Virgo peperit ꝛ post ptū īuiolata ꝑmansit. fecūditatē ꝓlis cū itegritate carnis: ꝛ gaudiū matrꝫ habēs cū virgitatis honore. Mater ē sine corruptiōe virginitatis: filius sine oī labe pcti. Que generat ꝛ matᷓ et virgo ē: qui generatᷓ deus ꝛ homo est. Tu. **Lec. ij.**

O Natiuitas suꝑ naturaꝫ illibata scītitate: honorabilis mūdo: amabilis hoib⁹ īuestigabilis āgelis: omib⁹ admirabilis. Angel⁹ nūciat virt⁹ obumbrat: suꝑuēit sp̄s virgo credit: fide cōcipit virgo: ꝑturit v̄go: manet virgo qs nō mireᷓ? Nasciᷓ altissimi fili⁹ de⁹ de deo genit⁹ āte scła: nasciᷓ deniq̧ verbū infans: quis vel satis miretur In ꝯceptu partuq̧ virginali noua ac mira ꝑfecto īspicit qui diligenᷓ inquirit. Porro ibi agnosciᷓ lōgitudo breuis: latitudo angusta: altitudo subdita: profūditas plana. Ibi agnoscitur lux nō lucens: verbū infās: aq̄ sitiēs panis esuriēs. Videas si attēdas potētiā regi: sapiētiā instrui: virtutē sustētari: deū lactentem sed angelos reficientē: vagiētē: sed miseros consolantē. Videas si attendas tristari letitiā: pauere fiduciā: salutē pati: vitā mori fortitudinem īfirmari. Sed quod non minus mirādū est ipa sibi cernitur tristicia letificās: pauor cōfortans: passio saluās: mors viuificans: īfirmitas roborans. Tu autem dñe. **Lectio. iij.**

Beata virgo aptissime syderi cōparatur: quia sicut sine sui corruptiōe sidus suum emittit radiū: sic absq̧ sui lesiōe virgo parturit filiū Nec syderi radius suam minuit claritatē: nec virgini filius suā integritatē. O quisquis te ītelligis in huius seculi profluuio magis iter ꝓcellas ꝛ tempestates fluctuare quam per terram ambulare: ne auertas ocłos a fulgore huius syderis: si nō vis obrui ꝓcellis. Si criminum immanitate turbatus cōscientie feditate confusus: iudiciꝫ horrore ꝑrrit⁹ baratro incipias absorberi: tristicie desperatiōis abysso: cogita

mariā. In piculis: in āgustiis: in reb⁹ dubijs: mariā cogita: mariā inuoca: nō recedat ab ore: nō recedat a corde. ⁊ vt ipetres eius orōnis suffragiū: nō deseras cōuersatiōis exēplū. Ipam seqns nō deuias. ipam rogās non despas: ipsam cogitās nō erras. Ipa tenēte nō corruis. ipa ptegēte nō metuis: ipa duce nō fatigaris: ipa ppicia ad portū puenis: ⁊ sic in temetipso expiris: q̄ merito dictū sit ⁊ nomē vginis maria. Ser. b. hiero. pbri. dnt⁹

Si deū fratres carissimi ore pphetico in scīs suis laudare iubemꝰ: multo magis in veneratiōe btē marie vginis matris ei⁹ oportet eū cum hymnis ⁊ cāticis diligētius extollere et dignis deo iubilare pconijs ac misticis honorare munerib⁹. Nulli enim dubiū qn totū ad gloriā laudis xpi ptineat: qcqd digne genitrici sue ipēsū fuerit: ac solēnit exhibitū. Timeo aūt satis nedū eā laudare volo: indign⁹ laudator iueniar pfecto cū nec scītitas nec facundia suppetat: vt beatā ⁊ gloriosā virginē digne laudare queā. Nā vt verū fatear qcqd humanis pōt dici verbis min⁹ ē a laude celi q̄ diuinis est ⁊ angelicis excellēti⁹ pdicata ⁊ laudata pconijs: a pphetis qdē pnūciata: a priarchis figuris et enigmatibus psignata: ab euāgelistis exhibita ⁊ mōstrata: ab āgelo venerabilit atq officiosissime salutata. Lec. ij.

Qualis autē et q̄ta esset virgo btā diuinit⁹ declarat cū angelus ait. Aue gratia plena dns tecū bndicta tu i mulierib⁹. Talib⁹ nāq decebat vginē oppignerari muneribus vt esset gra plena q̄ celis dedit gloriā: tris deuz pacēq refudit: gētib⁹ fidē vicijs finē: vite ordinē: morib⁹ disciplinā. Uere gra plena p quā largo scti spūs imbre supfusa est omīs creatura: ⁊ ideo satis eā deuotissime pmū āgel⁹ venerat ⁊ salutat. Nō simplex fateor vel ꝯsueta fuit hec salutatio: sed oī admiratiōe digna. Siqdē veneratiōnis fuit delatio: oblatio muneris: famulat⁹ obsequij qz ⁊ si in sctis prib⁹ ⁊ pphetis gra fuisse credit: nō tam eaten⁹ plena. In mariā vero toti⁹ grē q̄ i xpo ē plenitudo venit q̄q̄ alit. Et ideo iquit bndicta tu int mulieres. Ac p hoc qcqd maledictiōis infusuz est p euā: totū abstulit bndictio marie. Insuper et graz refudit xpi ort⁹ quā nō habuit pus oīs mūd⁹. L. iij

Hic qd natura nō habuit visus nesciuit: ignorauit rō: mēs non capit humana: pauet celū: stupet terra: creatura oīs etiā celestꝫ miratur: hoc totū p gabrielem marie diuinitꝰ nūciat: et per xpm adimplet. Qua de causa de tali tātaq3 loqui me indignū fateor: sed et puto q nemo psumat: nisi q quāta sint q pādunt penitꝰ ignorat. tn et si ad hec nemo idoneꝰ inuenit: votis oībꝰ cessare nō debet qlibet etiā pctōr a laudibus. Quis explere neqat qd sentit. Propterea carissimi qr iter salutꝫ nre in laudibꝰ est saluatoris: hortor vos nolite cessare a laudibꝰ marie: qd si virgo es gaude qr meruisti eē et tu qd laudas. Qd si otinens venerare et lauda qr non aliūde ostat vt possis esse otinēs q ex gra xpi q fuit plenissime in maria quaz laudas. Qd si in oiugio aut pctis nihilominus ofitere et lauda: qr idē mia oībꝰ pfluxit et gra vt laudēt. Et quis nō sit speciosa laus ī ore peccatoris noli cessare: qr idē pmittit tibi venia: vnde et omibus vt laudes. Sermo beati hieronymi pbri. L. i. Sextꝰ.

Beata et gloriosa virgo maria quis dudū incōparabilis essꝫ vniuersis que sub celo sūt virginibꝰ vt decēter posset in se suscipe diuinitatis admixtionē salua vtraq3 natura: tn cū gra replet: cū spū sctō pfūdit: cum virtute altissimi obumbrat: fit pciosior meritis: celsis sublimior fastigiis: pulchrior sctitate: gloriosior suorū prerogatiuis meritorꝫ: ita vt nullis iā vsibus sit ipa eadēq3 mācipanda nisi diuinis. Tantā ac talem virginē tāq3 pclarā venerari multū ouenit et vltra angelicā quodāmodo dignitatem q̄tū fas est cuz gaudio laudibus dignissime efferri. Eteni si mirabilis est angelorꝫ virtus et firmitas ppetuitatis: mirabilior tn est virtꝰ in maria quā obūbrauit virtus altissimi: vt vltra omnē virtutē sit āgelicā qd factū est in ea: et admirabile cūctꝫ seculis sacramētū. Lec. ij.

Per hoc igit etiā āgelis perinde maior pstat gra cū instaurant oia a beo quē venerant et adorāt super se xpm regē dnm natū ex ead virgine. Hinc et maria cūctꝫ tāto venerabilior q̄to et gratiosior. Et q̄to virtute altissimi extollit ad sublimia: tanto clarior resultat in gloria. Plena siqdē gra: plena deo plena virtutibꝰ: quomō non possideret plenit gloriā cla-

ritat eterne: quā plenissime accepit ut mater fieret redēptoris. Celebrate aīe caste virginis diē: q̄ celestē vobis vitā in terris ostēdit. Amate quā colitis: et colite quā amatis. Tūc autē eam vere colitis et amatis: si imitari velitis toto corde quam laudatis. Habetis in ea magisteria probitatis expressa: quid prius eligere: quid respuere quid sequi debeatis. Lectio tercia.

Prima marie virtus est: et fūdamētū oīm virtutū et custos humilitas ipa de q̄ gloriatur dicēs. Quia respexit humilitatē ancille sue: ecce eni ex hoc beatā me dicēt omnes gñationes. Primū dicēdi incitamētū nobilitas est magistri: deinde merces laboris: merces autē laboris optimi: fructus beatitudīs. Quid autē nobilius mr̄e dn̄i. Quid splendidius ea quā splēdor elegit patris glorie? Quid castius ea: q̄ corpus xp̄i sine cōtagio corporis generauit? Et tamē in ea solā humilitatē respexisse dn̄m phitetur. Et ideo si placet talis ac tāta virgo: placeat et opus virtutis eius: cuius vita oīm disciplina est: cuius mores instituta sūt oīm ecclesiarū: que precellit cūctis superemiet vniuersis. Propterea quecūq; anima sibi ab ea optat premiū et implorat auxiliū debet imitari exemplū: et vt ymaginē reformet integritatis: faciem imprimere debet in sculptura spiritus sancti. Quoniā hec est ortus cōclusus fons signatus puteus aquarū viuētium ad quā nulli potuerūt doli irrūpere: neq; preualuit fraus inimici: sed permansit sācta mente et corpore multis donorū priuilegiis sublimata. Tu autem dn̄e. Sermo btī bernardi abbatis. Lectio .i. Septima.

Redēpturus deus humanū genus preciū vniuersū cōtulit in mariā. Altius ergo intuemini: q̄nto deuotiōis affectu a nobis eam voluerit honorari q̄ totius boni plenitudinē posuit in maria. Ut si quid spei: si quid gratie: si qd salutis ab ea nouerimus redundare. Totis ergo medullis cordiū precordiorū affectibus et votis omnibus mariā hāc veneremur: quia sic est volūtas eius q̄ totum nos habere voluit p mariā. Hec inq; volūtas eius est: sed pro nobis. In omnibus siquidē et p omnia puidēs miseris tētationē nostrā solatur: fidē excitat spem roborat: diffidētiā abigit: erigit pusillāimitatē. Uirgo regia est via p quam ad nos saluator aduenit procedēs ex ipsius vtero tāq; spō

sus de thalamo suo. Tenentes ergo viam studeamus ⁊ nos dilectissimi per eam ad ip̄m ascendere qui per ip̄am ad nos descendit: per eaȝ venire in gratiam ipsius qui p̄ eam in nostram miseriã aduenit. Supplicik ⁊ efficacik salutis nostre negotia ptractabit: tanq̃ iudicꝫ mater et mater mie. Tu aũt. Lec. ij.

Curandũ nobis est summope ne verbũ quod de ore patris ad nos egressuȝ ẽ virgine mediante: vacuũ reuertatur. Sed p̄ eandem nihilominus virginẽ gratiaȝ gratia referamus. Sue reddãtur origini fluẽta gratie vt vberius fluant. Alioquin nisi ad fontem redeãt exsiccantur: et infideles in modico quod maximuȝ est accipere non meremur. Queram⁹ gratiã ⁊ per mariam queramus quia qui querit inuenit ⁊ sic frustrari nõ potest. Queramus gratiam sed gratiaȝ apud deuȝ: nam apud homines gratia fallax. Aduocatum vis habere ad xp̄m: ad mariã recurre. Exaudiet vtiq̃ matreȝ filius. Ceterꝫ quicquid illd̄ est quod offerre paras: marie cõmendare memento: si non vis sustinere repulsam. Filioli hec peccatorꝫ scala: hec mea maxima fiducia ẽ: hec tota ratio spei mee. Dico vobis si pie a nobis pulsata: si pie fuerit iuocata: cõpatietur nobis: nõ deerit necessitati nostre. Siquidem nec facultas ei deesse poterit nec volũtas: quoniam regina celorum est misericors est ⁊ mater mie. Lectio. iij.

Sileat misericordiã tuam virgo beata: si quis est qui inuocataȝ eam in necessitatibus suis sibi meminerit defuisse. Nos quidem serculi tui: ceteris in virtutibus congaudeamus tibi: sed in hac potius nobis ipsis. Laudamus virginitatem humilitatẽ mirami sed mia miserꝫ sapit dulcius hanc amplectimur carius: recordamur sepius: crebrius inuocamus. Hec est eni que totius mũdi reparationem obtinuit: salutem oĩm impetrauit: ciuitatis supne iuenit restaurationẽ ⁊ sedẽtib⁹ in tenebrꝫ ⁊ vmbra mortis obtinuit redẽptionẽ. Per te eni celũ ipletũ ẽ infern⁹ euacuat: instaurate ruine celestꝫ hirlm: expectãtibus miseris vita reddita. Sit igitur pietatꝫ tue virgo bñdicta ip̄am quã apud deum meruisti gratiã notã facere mũdo: reis veniã: medelã egris: pusillis corde robur afflictis cõsolationẽ peregri

nātib⁹ adiutoriū et liberati
onē: sctis tuis ꝑcib⁹ obtinen
do. Dulcissimuȝ quoqȝ nomē
marie īuocātib⁹ seruulis per
te regia clemēs: grē sue mu
nera largiatur iesus xp̄s do-
min⁹ noster Tu aūt. Sermo
bti bernardi abba. L. i. viij.

Quid ad mariā trepidet
hūana fragilitas? Ni-
hil in ea austerū: nihil terri-
bile: tota suauis est. Plena
pietatis ⁊ grē: plena māsue-
tudinis ⁊ mīe. Affectu cōpa-
ciēdi et subueniendi abūdat
effectu: īuocātib⁹ eā subuēit
vniuersis. Reuolue diligēti-
us euāgelice hystorie seriem
vniuersā: ⁊ si qd forte icrepa
toriū: si qd durū: si qd deniqȝ
signū: vel tenuis indignati-
onis occurrerit in maria: de
cetero suspectā habeas ⁊ ac-
cedere verearis. Qd si vt ve-
re sūt plēa magis oīa pieta-
tis ⁊ grē: plena māsuetudīs
et mīe. q̄ ad eā ptinēt inuene
ris: age grās ei q̄ talem sibi
mediatricē benignissima mi
seratiōe ꝓuidit: in qua nihil
possit esse suspectū. Tu. L. ij.

Ascendēs igit̄ de deser
to regina mūdi: etiam
angelis scīs vt canit ecclesia
speciosa facta ē ⁊ suauis ī de
licijs suis. Quid ni delicias
dixeri v̄ginitatꝭ dec⁹ cū mu-
nere fecūditatꝭ: hūilitatis i-
signe distillātē charitatis fa
uum: mie viscera: plēitudinē
grē singularis? Quid mirā
tur de terra deserta mariam
ascēdere delicijs affluētem?
Mirent̄ poti⁹ pauperē xp̄m
de celestis regni plenitudie
descēdentē. Lōge eni ãplio-
ri miraculo dignū videt̄ dei
filiū paulomin⁹ ab angel̄ mi
norari: q̄ dei matrē sup ãge-
los exaltari. Illi⁹ quidem ex
inanitio fctā est nr̄a repletio
illi⁹ miserie mūdi sūt delicie
Deniqȝ cū diues esset: pro no
bis fact⁹ est paup̄ vt nos eius
inopia ditaremꝰ. Sed et cru-
cis ignominia: credētiū fctā
est gloria. Lectio tercia.

Deniqȝ regina celoꝝ oī-
bus oīa facta est oībus
mīe sinū aperit vt de plenitu
dine illi⁹ accipiāt vniuersi ca
ptiuus redētionē: eger cura-
tionē: tristis ꝯsolationē: pec
cator veniā: iustus gratiam
angelus leticiā Deniqȝ tota
trinitas gloriā: filiꝭ persona
carnis hūane substātiam: vt
nō sit q̄ se abscōdat a calore
ei⁹. Omib⁹ sese exorabilē: oī
bus clementissimā ꝑbet oim
deniqȝ necessitates ãplissimo
quodaȝ misereē affectu. Ad
mariā eni: sicut ad mediū si-
cut ad archanū dei: sicut ad
rerū causā: sicut ad negociū
seculoꝝ respiciūt. et q̄ in celo

habitāt et q̄ habitāt in infer no: ꝛ qui nos p̄cesserūt ꝛ nos qui sum⁹: ꝛ qui sequūtur: et nati natoꝝ: ꝛ qui nascent ab illis. Illi qui sūt in celo vt re sartiātur: ꝛ q̄ in īfernovt eri piant: q̄ p̄cesserūt vt prophe te fideles inueniāt: q̄ sequū tur vt glificētur. Eo beatam te dicūt oēs gñationes geni trix dei dñā mūdi: celi regīa que in oīb⁹ generatiōibus vi tam ꝛ gloriā genuisti. In te enī angeli leticiā: iusti glori am: pctōres veniā inueniūt in eternū. Tu autē. Sermo bti maximi epi. Lec. i. Nonus.

Videam⁹ fr̄es carissimi qualit̄ sibi iste due muli eres distēt inuicē: eua videlicȝ et maria. Eue auctor mortis ꝑtortuosū serpētē mortꝭ sua sit cōsiliū: econtra beate ma rie auctor vite: p gabrielem archangelū salutis misit au xiliū. Eue suasit dyabol⁹ vt cō mederet cibū vetituȝ: marie nūciauit angel⁹ q̄ꝺ concipet per obediētiā ꝓmissiōis filiū. Eua comedēs ꝓhibitum po mū ꝛ sibi nocuit ꝛ viro: beata maria cōcipiēs nobis datuȝ filiū: ꝛ feminis ꝓfuit ꝛ viris. Eua in aīo furto rapere visa est diuinitatis essentiā: atte stante scte trinitatꝭ eloquio. Ecce adā fact⁹ est quasi vn⁹ ex nobis Maria humilē se cō fitet dñi ancillā. Ait enī ad angelū. Ecce ancilla dñi. Fi at mihi scdm verbū tuū. Tu.

Maria per obediētiā hūilitatꝭ obū bratur a virtute altissime di uinitatis: eua p corruptiōeȝ cōcipiēs et in dolore pariēs: sub viri potestate fuit. Ma ria p misterium spiritus san cti fide cōcipiēs: gaudio pa riēs fuit: ꝛ reges et p̄ncipes ouantes: ei⁹ cupiūt subici po testati. Eua de ꝑadiso ad ex ilium mittit: maria de exilio huius seculi leuatur in celū. Euā timens pro peccato: ab scondit inter ligna paradisi maria vero gaudēs ꝓ partu circundat certib⁹ angeloꝝ ce lestis milicie: dicētiū cū gau dio. Gloria in excelsis deo: ꝛ in terra pax hoīb⁹ bone volū tatꝭ Eua posteros ex sua car ne nascētes transmisit ad in feros: bñdicta maria ex sua prole natos dirigit ad celos Ex carne eue nati dicūt filij hoīm: ex beate marie filio re nati: dicūtur filij dei At quid vlteri⁹ immorer protrahen do plurima? Eua obfuit: ma ria profuit. Tu. Lectio. iij.

Sileat nunc a feminis p beatā mariā eue morti fere male suadibilis sibilus: quia iam om̄es sum⁹ redem pti per gloriose marie virgis

filium. Cadat ⁊ improperiū eue: quia vniuersi sumus leti per partū sancte virginis marie. Exultet ⁊ letet̄ xp̄ianorum caterua: q2 vita quā destruxerat eua: reparatur per beatam mariam. Fusis ergo precibus fratres carissimi cuncti communiter dominū deprecemur: vt qui sācte marie virginis dignat9 est propter redemptionē nostram habitare vterū: et qui eā super astra celi: ac super virginū choros fecit regnare in celestibus: ip̄e nos eius meritis suffragātibus iubeat fieri in sanctorum aggregatione participes: vt nō inueniat in aīabus nostris ille seuus accusator quod puniat: sed eius immensa pietas nos misericorditer ꝯtrahat ad coronā. Qui viuit et regnat in secula seculorum amē. Tu autē dn̄e miserere

Ubicūq̄ temporibus quibus de beata maria per ebdomadaz fieri pōt [ebdomada post oc. pasche excepta] dies vacās vel scūs triū ℞iorum cum noctur. occurrerit ip̄o die fiat de sancto iohāne baptista: etiā si tunc debeat legi euāgeliū dn̄ice vel aliud p̄terq̄ rogationū vigilie vel q̄ttuor tp̄m: q̄ si plures dies vacātes in ebd. eue. ꝯueniētius fit fer. iij. de eodē scō dūtā dies apta ad faciēdū d̄ beata maria subsequat. Ad ve spe. sup ps. ser. a. Ex vtero senis ⁊ sterilis iohānes nat9 est p̄cursor dn̄i. Hymnus.

Non fuit vasti spaciū p orbis sanctior q̄sq̄ genitus iohāne qui nephas secli meruit lauantez tingere limphis. O nimis felix meritiq̄ celsi nesciens labē niuei pudoris p̄potens martyr heremiq̄ cultor maxime vatū. Serta terdenis alios coronāt aucta cremētis duplicata quosdam trina cēteno cumlata fructu te sacer ornāt. Nūc potēs nr̄i meritis opimis pectoris duros lapides repelle asperū planās iter ⁊ reflexos dirige calles. Ut pius mūdi sator ⁊ redemptor mētibus pulsa liuione puris rite dignet̄ veniēs sacratos ponere gressus. Laudib9 ciues celebrāt superni te deus simplex pariterq̄ trine supplices ⁊ nos veniā p̄cam̄ parce redēptis. Amē. Cp̄m.

Audite insule ⁊ attēdite p̄pli de lōge dn̄s ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatus ē noīs mei: ⁊ posuit os meū q̄si gladiū acutū: sub vmbra man9 sue ꝓtexit me. ℞. Inter natos mulierū nō surrexit ma-

tor iohāne baptista. Qui vi-
am dño pparauit in heremo
℣. Fuit homo missus a deo
cui nomē iohānes erat Qui
viā. ℣. Gloria ꝛ ho. Ad mā.
an. Iste est de sublimib⁹ celo
rum ppotētib⁹ vnus quē ma
nus dñi ꝯsecrauit matris in
visceribꝰ cuius nos meritis
adiuuari supplices deposci-
mus. Collecta.
Presta ꝗs omps de⁹ vt familia
tua p viā salutis incedat et
bti iohānis pcursoris horta
mēta sectādo: ad eū quē pdi
xit secura pueniat. Dñm no
strū iesum xpm. Memo. nul
la nisi de scto trium Rñor. Cō
pleto. tpis. Ad matu. Inui.
Regē pcursoris dñm. Veni
te adoremꝰ. p. Venite. Fer.
ij. ꝛ v. su p i x. ps. vnius mart.
ā. Priusq̄ te formarē noui
ter āteq̄ exires sctificaui te
℣. Gloria ꝛ hono. Fer. iij. et
vi. ā. Misit dñs manū suā ꝛ
tetigit os meū et pphetā in
gētib⁹ dedit dñs. ℣. Letabi
tur iustus. Fer. q̄rta tm an.
Posuit os meū dñs q̄si gla-
dium acutū sub vmbra ma-
nus sue ptexit me. ℣. Coro-
na aurea. Tres lec. d sermo
nibus vt infra nisi legat ali-
q̄d euāgeliū occurrēs cū tri
bus Rñs put sequunt dicēd
successiue. Prima Rña.
Fuit homo missus a deo cui
nomē erat iohānes. Hic venit
vt testimoniū phiberet de lu
mine ꝛ pararet dño plebē p-
fectā. ℣. Fuit in deserto pdi
cans ꝛ baptizans baptismo
penitētie. Hic venit. ℟. De-
scēdit āgelus dñi ad zacha-
riā dicēs accipe puer i sene
ctute tua. Et habebit nomē
iohannes baptista. ℣. Ne ti
meas zacharia qm̄ exaudi-
ta est oratio tua ꝛ elizabeth
vxor tua pariet tibi filiū. Et
habebit. ℟. Gabriel āgelus
apparuit zacharie dicēs na
scet tibi filius. Et multi i na
tiuitate eius gaudebūt. ℣.
Erit eni magn⁹ corā dño vi-
nū ꝛ sicerā nō bibet. Et mul
Secūda Rña.
Elizabeth za
charie magnū viruz genuit
iohānē baptistā pcursorē do
mini. Qui viā dño pparauit
in heremo. ℣. Erat q̄dem in
fecunda corpore sed seruata
misterio caruit ꝙ sterilitatis
obprobrio gignendo filiū de
celo pmissum. Qui viā. ℟.
Innuebāt patri eius quem
vellet vocari eū et postulans
pugillarē scripsit dicēs. Jo-
hānes est nomē eius. ℣. Ap
tum est ilico os zacharie ꝛ p
phetauit dicens. Johānes.
℟. Priusq̄ te formarē in v-
tero noui te et anteq̄ exires
de vētre sctificaui te. Et pro
phetā in gētibus dedi te. ℣.

Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce ↄstitui te sup gētes ⁊ regna. Et p. Tercia R̄ia.
Precursor dn̄i venit de quo ip̄e testat̄. Nullus maior inter natos mulier̄ iohāne baptista. ℣. Hic est eni ꝑpheta ⁊ plusq̄ ꝑpheta de quo idem ait. Nullus. ℟. Hic p̄cursor dilectus ⁊ lucerna lucēs āte dn̄m ip̄e est eni iohānes q̄ viam dn̄o p̄parauit ī heremo sed ⁊ agnū dei demōstrauit. ⁊ illumiauit mētes hoim. ℣. Fuit in deserto p̄dicās ⁊ baptizans baptismo penitētie Et illu. ℟. Inter natos. vrs̄ in ves. Te deū. An̄ laud. ℣. Magna est gloria eius. In laud. sola an. Elizabeth zacharie magnū viruz genuit iohānē baptistā p̄cursorē domini. hy⁹. Nō fuit vasti. vrs̄
Priusq̄ te forma [cp̄m. rem noui te ⁊ āteq̄ exires de vulua sāctificaui te: ⁊ ꝑphetā in gētib⁹ dedi te. ℣. Posuisti. Ad bn̄⁹. ā. Perpetuis nos dn̄e scti iohānis baptiste tuere p̄sidijs: ⁊ q̄to fragiliores sumus tāto magis necessarijs attolle suffragijs. Collecta. vrs̄. Ad. i. ā. Elizabeth. vrs̄. pi. soliti sine Cōfitemi. Et ad oēs horas R̄ia cū allā. Ad. iij. an. Innuebāt patri eius quē vellet vocari eū ⁊ scripsit dicēs iohānes est nomen eius. cp̄m.
Ad oia q̄ mittaz te dicit dn̄s sibi: ⁊ q̄d mādauero tibi loqueris ad eos: ne timeas a facie eorū q: tecum ego sū. ℟. ⁊ ℣. vni⁹ mart. cū collectā vrs̄. Ad vi. ā. Iohannes vocabit̄ nomē eius et in natiuitate ei⁹ multi gaude- [būt. Cp̄m.
Ecce dedi vba mea ī ore tuo: ecce ↄstitui te sup gētes ⁊ regna ait dn̄s vt euellas ⁊ destruas ⁊ disp̄das ⁊ dissipes: ⁊ edifices ⁊ plātes. Ad. ix. ā. Erit eni magn⁹ corā dn̄o nam et man⁹ ei⁹ cū ip̄o est. Cp̄m.
Fuit homo missus a deo cui nomē erat iohānes hic venit in testimoniū vt testimonium perhiberet de lumine: ⁊ pararet dn̄o plebez perfectā. Nō fiūt de eo scde ves. nec memo. de isto officio
¶ Sequit̄ legēda ꝑ matu. Ser. bti maxi. ep̄i. L. i. p̄m⁹
Sanctor̄ q̄dē ꝑphetarū fratres charissimi venerāda recordatio ē: btūs aūt iohānes baptista: cui⁹ geminus dies natalis honorat̄: ī tātū oim illor̄ singulari quodaz merito supergressus est gloriā: vt dn̄m iesū saluatorem nostrū nō solū esse vēturū sed aduētasse iā: ⁊ cohabitare iā hoib⁹ vitate p̄sentis testimonij reuelaret. Quez

Iam. febr. mars

cū inf̄ ꝑmiscuas turbas ad baptismū suū ꝓperasse vidisset: velut digito demōstrans ait. Ecce agn⁹ dei: ecce q̄ tollit pctā mūdi. Lec. ij.

Quā inocēs ē hui⁹ vita: vel q̄ possum⁹ deuotiōe eius merita cōpēsare q̄ agni celestis aduētū ⁊ p̄m⁹ agnouit ⁊ solus ostendit: Q̄ mirabile vniuersis est p̄coniū: de cui⁹ ore p̄muz absolutionē suam mūd⁹ audiuit: Hic est charissimi de quo ꝓphetica ānūciatiōe p̄dictū est. Uox clamātis in deserto parate viā dn̄i rectās facite semitas dei nr̄i. Clamatur⁹ eni erat sicut et clamauit: vt vociferāte salutis p̄cone: obturatas diu aures mortaliū p̄dicatio celestis apiret. Tu. L. iij.

Quis ergo hmōi ꝓphetā nō tota āmiratiōe suscipiat quē tm̄ recognoscit obtinuisse de deo vt āte eius merita laudarent̄ q̄ natiuitas formaret̄: Hic igit̄ zacharie iustissimo sacerdoti cū mlta esset etate puect⁹ ⁊ sterilitate senissime ꝯiugis successionē votiui germis despasset: oīpotētis dei cura ꝑ angelū ꝓmittit̄ nascitur⁹. Et bn̄ senissimis parētib⁹ nou⁹ fili⁹ dat̄ q̄ senescēti labētiq₃ mūdo venigēituz dei ad spem future iuuētutꝫ ostēderet. Tu. L. i.

Quid illud [Ser. scdus quāto ē stupore mirandū q̄ zacharias ip̄e dn̄i p̄curso rē salutaris vbi ꝯcipiēdū senili aluo: paulo tardi⁹ credit silētio repētine taciturnitatis obmutuit: nec p̄stinū loquēdi recepisset vsū: nisi nomē pueri quo vocādus esset clausi oris ei⁹ vicula relaxasset. Atq₃ ita fctm̄ est vt os sacerdotale q̄ trepidatio colligauerat dubitātis: meritū filij nascētis absolueret: ⁊ reparata p̄ris lingua infantꝫ gloriā testaret̄. L. ij.

Quid aūt de ꝯtinētie ei⁹ virtute q̄d de amore iusticie loq̄r cui sicut legit̄ iimitabil̄ vict⁹ ⁊ luce ip̄a clarior vitatꝫ fuit: Cōuersat⁹ eni i deserto vestitū habēs d̄ pilis cameli ⁊ zonā pelliciaz circa lūbos eius: locustas edebat et mel siluestre vt icrepatur⁹ hoīm mala: nullā penit⁹ habēt vel i veste vel in epulis voluptatē [Tu. L. iij

Deniq₃ tāta ei⁹ mēte diuine legis emulatio possidebat: vt ⁊ prauitatē ꝑfide gn̄atiōis ꝓphetico vigore corripet: ⁊ auctoritate feruētis in se sp̄us sci regē itrepidus icreparet errātē. Maluitq₃ vir btissimus sub denūciatōe iusticie furētis succūbē gladio q̄ reticē vitatē q̄ māifestare venerat

auctorē. Alia legēda supra
ex sermōe btī bernardi abbꝭ
de scō iohāne L. i. ser. tertiꝰ

IAm aggrediamᷓ īgredi
virtutū insignia q̄ deus
maiestatꝭ in amico suo iohā
ne gl̄iosa cumulatiōe signa-
uit. Sic enī ab ortu vite sue
vsq3 ad occasū cū hoībꝰ ꝯuer
satus est vt forma vite morū
īformatio haberet̄. Primꝰ
eiꝰ honor est glia in ānūcia-
tiōe. Nō ē dissimulāri silētio
trāseūdū: q̄ꝫ solēni glificatio
ne pueri huiꝰ in hūc mundū
nūciat̄ ingressus. Tu. L. ij.

Adest āgelꝰ gabriel ⁊ de
supiori cardine dn̄i for
titudo dscēdēs stat a dextrꝭ
altaris incēsi. Nec qlibet an
gelꝰ: sed ille sublimior q̄ btm̄
vgi nūciū attulit singularē
electꝰ est vt nūciaret militē:
q̄ regē nūciare debebat. Ne
timeas archāgelus inqt za
charia: qꝛ nascet̄ tibi filiꝰ pa
rentū gaudiū: nobilitas ge
nerꝭ: orbis exemplū: ianua
vite: decus hoīm: filius regꝭ
euāgelij pncipiū: cōuersatio
nis splēdor: oīs iusticie pnci
[patus. Tu. L. iij.

SEcūdus honor est scifica
tio in ventre mr̄is. Unde cū
om̄es in iniqtatibus ꝯcepti
sint neminē vnq̄ꝫ mortaliū i-
fra materna viscera scīfica-
tum legimꝰ: pter hieremiā
⁊ iohannē baptistā q̄ꝫ ⁊ de
singulari vgine nulla sit am
biguitas q̄n ipa ab ipis ma
ternis visceribus sublimiori
sanctificatiōis genere mun-
data sit: vtpote sacrariū illd
in quo deus ⁊ dei filiꝰ carnē
fuerat suscepturus. Sed lō-
ge minor fuit scīficatio hie
remie q̄ꝫ iohānis. Ille siqdē
in matris vtero scīficatus:
hic spū sancto repletus fuis-
se dignoscit̄. Multo qppe ex
cellētiꝰ est spū scō repleri q̄ꝫ
scīficari. Tu. L. i. ser. qrtꝰ.

TErciꝰ honor est excel-
lentia in exultatiōe. A
seculo enim nō est auditū q̄
exultauit qs in vētre matris
sue: tn̄ hic in gaudio legitur
exultasse. Prorsus ammirā
da dignatio: puer vix conce
ptum: ī motum exultatiōis
erumpe: eiq3 gratant̄ occur
rere seruitio dulciori: quē vir
ginalis substantie psensit in
[fusum. Rec. ij.

BEata
anima q̄ in via pctōꝝ nō
stetit: sed secretiori semita d
celestibus egrediēs officinis
inaudite gratulatiōis dulce
dinē est sortita. Felix helisa
beth ad quā pperat saluta-
torijs obsequijs imperatrix
sed puer mlto felicior q̄ salu-
tātis maiestatē agnoscēs i-
fra visceꝝ tenebrosa volumi-
na gaudio gaudet: qꝛ vi tā-

te salutatiōis attēdit. Et fa ctū est inqt: vt audiuit salu- tationē marie elizabeth ex- ultauit i gaudio infās in vtō [eius. R. iii.

Quartus honor est gaudiū in na tiuitate. Erubesce lucifer q̄ mane oriebar̄ ꝛ conatuū tu oꝝ fract⁹ impulsib⁹ tandē i- tellige: qꝛ in nouissimo dieꝝ tanq̄ ꝑdix stultissim⁹ rema- nebis. Machinatiōib⁹ tuis sctm̄ est vt humani gener̄ v- niuersitas in pctis ɔciperet̄ in tristicia nasceret̄: sed i vtō ecce iste sctificat̄ orit̄ i gau- dio leticiaq̄ mūdū sua nati- uitate ꝑfūdit. Ecce gen⁹ ar- mature qd̄ tibi constitueras ad victoriā: iohāni nascit̄ ad coronā. Tu. R. i. Quintus.

Quint⁹ honor est singu- laritas in ɔuersatione. Infra teneritudinē annorū btūs ille puer ad heremū spū ducēte ductus est. Nec obsti tit etatis ifirmitas quā ma- iestas dn̄i secūdabat. Spūs ei sctūs nō attēdit differētiā sexuū: fragilitatē corporuꝫ annositatē tēpoꝝ: sed quēcū q̄ ꝛ quomodocūq̄ ꝛ qn̄ vult dignātissima replet benigni [tate. Tu. R. ii.

Relin qt iohānes mūdū ho- mines fugit: nescit patriaꝫ: aspernat̄ parētes: qꝛ in soli⁹ dei diuitate: btē ɔtēplatiōis figit obtut⁹. Mira reꝝ ɔuer sio: hoīem vix mūdū igressū mūdi fugere gloriā: ꝛ scl'i cu piditates non solū obliuisci: sed ꝛ nescire: ꝑpetuūq̄ stabi lire cū diuinitate cōsortium

Sextus honor est R. iii. nouitas in ꝑdicatione. Hic volo attētius attēdat in tentio vestra. post pctm̄ ade ꝛ illius vastationē solēnē: ele cta est iustoꝝ pluralitas infi- nita: cū qb⁹ deus facie ad fa ciē loquut⁹ fuisse dignoscit̄. Trāsfert̄ enoch: eligit̄ noe: vocat̄ abrahā: iacob deū fa- cie ad faciē ɔtēplat̄. Nec tn̄ in sermone dei ad illos aut il loꝝ ad homies fit aliq̄ mētio de regni celestis ꝑpetua mā siōe. Ueni ḡ ad iohānē: ꝛ au di vocē exultatiōis: vocē leti cie sermonē grē: grē largita tem. Penitētiā inqt agite: appropinqbit eni regnū ce- lorum. Lec. i. Ser. sextus.

Septim⁹ honor est digni tas in baptismate Sin gularis prorsus humilitas. Uerbū caro factū est ꝛ i ꝑfe ctū virū egrediēs. relicta ho minū vniuersitate iohānē q̄- rit terribilis i ɔsilijs de⁹ sup fi- lios hoīm: portansq̄ oīa ver bo vtut̄ sue: purgationē pec catoꝝ faciēs venit a galilea i iordanē ad iohānē vt bapti saretur ab eo. Lec. ii.

STupet iohãnes ꝛ timo-
re ↄcutiť: totũ pſiarchã
horror inuasit. Ego inqͣ a te
debeo baptiſari: ꝛ tu vẽis ad
me? Dixit ei ſaluator. Sine
modo. Sic eñi decet nos im
plere oẽm iuſticiã. Octauus
honor ẽ ꝑma reuelatio de tri
nitate. A creatione celi ꝛ ťre
vſqꝫ ad hunc locũ: nuſq̄ trini
tas mãifeſte apparuit hoib⁹
ſed rer ꝛ verboꝝ iuolucris in
uoluta fuit tãte eťnitas cla-
ritatis. Tu aũt. R. iij.
DEniqꝫ creationẽ homiſ
creator rer ſũma dignitate
cõmẽdãs: faciamus inqͣ ho
minẽ ad ymaginẽ ꝛ ſilitudi-
nẽ nr̃am. Reuerẽdũ reuera
ꝑuilegiũ: nec vlli tradiť crea
ture Creatura illa ſublimior
numeroſitas angeloꝝ: ꝛ ele-
mẽtoꝝ oim ordinať cõnexio
variata: ſed omĩpotẽtꝫ ꝑſciẽ
tia tm̃ opus alta taciturnita
te ꝓſpectat. Tu. R. i. ſeptim⁹.
NOn⁹ honor eſt: qꝺ corã
turbis cõmẽdať a veri-
tate. Dñe qs eſt qꝛ inotuiſti
ei? Audi qꝺ de iſto veritas ꝓ
teſteť. Cũ audiſſet iohãnes
in vinculis opa xp̃i miſit ad
eũ diſcipulos ſuos: ꝛ reſpon
ſũ eſt eis. Ceci vidẽt q̄ verita
tis euãgelice ꝓſeqͣtur narra
tio copioſa. Recedẽtib⁹ autẽ
nũciis: ne forte in eoꝝ ꝑſẽtia
adulationẽ redolere videreť:

cepit ieſuſ dicẽ ad turbas de
iohãne. Quid exiſtis in deſ
to vidẽ? Arũdinẽ vẽto agita
[tã. R. ij.
OMira teſtifi-
catio redẽptoris. Quis
igreſſus ẽ mũdũ: ꝛ mũdũ vel
in aliquo nõ cognouit: quem
vel vẽtoſa felicitas: vł aduer
ſitas turbida: vel cuiuſlibet
pcti aura tenuis nõ inflexit:
Ad extremum ſubinferť qꝺ
terrã excedat: trãſeat celum
i ꝑmqꝫ vtẽcẽ ãgelice puritatꝫ
attigat Inť natos inqͣ muli
eꝝ nõ ſurrexit maior iohãne
baptiſta. Quid vis amplius
De nullo alio potuit dici ar-
gumẽtũ qꝺ dctm̃ eſt de iohã
[ne. R. iij.
DEcim⁹ ho-
nor eſt: aſſertio matris
eccleſie. Illa eñi mater ꝛ ma
giſtra oim eccleſiaꝝ eccleſia
romana ꝓ qua ꝛ cui dctm̃ eſt
ego ꝓ te rogaui vt non defici
at fides tua: in honore iohan
nis baptiſte: poſt ſaluatoris
nomẽ cõſecrata eſt ꝛ ſignata
Dignũ nanqꝫ erat vt ſentẽti
am ſpõſi: ſponſe auctoritas
ſequereť: ꝛ ſingularẽ amicũ
eius illuc proueheret vbi ipa
electio ꝑncipatũ conſcendit.
Proculdubio: hec ẽ ſingula
ris i illa ipa vꝛbe iohãnem ec
cleſie vendicare ꝑmatũ quã
duo celi luiaria morte clariſi
cauerũt. Cruciſigiť petrus:
paul⁹ gladiať: ꝛ dignitas re

manet p̄cursori. Tu aũt.
¶ Sequunt̃ suffragia cõia di cẽda ad matutina ⁊ vs̃. p̄ ãni circulũ. Et p̄mo ab aduentu vsq̃ natale dñi de btã maria. an.
Spiritus sctũs in te descẽdet maria ne timeas habẽs in vtero filiũ dei allã. an. Ne timeas maria inuẽisti grãm apud dñm ecce cõcipies ⁊ paries filium allã. an. Angelus dñi nũciauit marie ⁊ cõcepit de spũ sancto allã. an. Btã es maria q̃ credidisti pficiẽtur in te q̃ dicta sũt tibi a dño allã. an. Beatã me dicẽt oẽs gñationes q̃r ancillã hũilẽ respexit dñs an. Quõ fiet istud angele dei q̃r vir in cõcipiendo nõ ptuli audi maria virgo spũs sctũs supueniet in te et virt⁹ altissimi obũbrabit tibi. ã. Ecce ãcilla dñi fiat mihi fm verbũ tuũ. an. Aue maria grã plena dñs tecũ bñdicta tu ĩ mulierib⁹ allã. Ad mat. ℣. Aue maria grã. Ad vs̃. ℣⁹. Ecce ãcilla dñi. Coll.
Deus q̃ de btẽ marie vgĩs vtero v̄bũ tuũ angelo nũciãte carnẽ suscipẽ voluisti: pr̃a supplicib⁹ tuis vt q̃ vere eã genitricẽ dei credim⁹: ei⁹ apud te intcessionib⁹ adiuuem̃. p eũ. xp̃z. De sctõ iohãne baptista an. Qui post me vẽit añ me fctũs est cui⁹ nõ sũ dign⁹ calciamẽta soluẽ. ã. Veniet fortior me post me cui⁹ nõ sũ dign⁹ soluẽ corrigiã calciamẽtor̃ ei⁹. ã. Vox clamãt̃ in deserto pate viã dñi rctãs facite semitas di nr̃i. ã. Hoc ẽ testioniũ q̃d phibuit iohãnes q̃ post me vẽit añ me fctũs ẽ. ℣. tã ad matu. q̃ ad vs̃. Fuit homo missus a deo. Collecta
Omñps sẽpit̃ne de⁹ da cordib⁹ nr̃is illã tuar̃ rctitudinẽ semitar̃: quam btũs iohã in deserto vox clamãt̃ edocuit iesũ xp̃m dñm nr̃m. Amẽ.
De oĩb⁹ sctis. ã. Ecce dñs veniet ⁊ oẽs scti ei⁹ cũ eo ⁊ erit ĩ die illa lux magna allã. Ad mat. ℣. Glõsus de⁹. Ad vs̃. Iustor̃ aĩe. collã.
Conscĩẽtias nr̃as q̃s dñe visitando purifica vt veniẽs iesus xp̃s fili⁹ tu⁹ dñs nr̃ cũ oĩbus sctis: paratã sibi in nob̃ inuẽiat mãsionẽ. Qui tecũ.
Itẽ ab octa. epy. vsq̃ ad purifi. suffr̃. ⁊ primo de btã maria: ã. O admirabile cõmerciũ creator gñis hũani aĩatũ corp⁹ sumẽs de virgine nasci dignat⁹ est ⁊ pcedẽs hõ sine semine largitus est nobis suã deitatẽ. an. Qñ nat⁹ es ineffabiliter de virgine tunc implete sũt scp̃ture sicut pluuia in vellus descẽdisti vt saluum faceres genus hũanũ te laudam⁹ deus noster. an.

Rubum quē viderat moyses incōbustū cōseruataꝫ agnouimus tuā laudabilem virginitatem dei genitrix intercede pro nobis. an. Germinauit radix yesse orta ē stella ex iacob virgo pepit saluatorē te laudamꝰ deꝰ noster. an. Ecce maria genuit nob saluatorē quē iohānes vidēs exclamauit dicēs ecce agnꝰ dei ecce qui tollit pctā mūdi allā. Xꝰ. tam ad matuti. ꝙ ad vespas Post partum. Collecta.

Deus qui salutis eterne btē marie virgitate fecūda hūano generi premia prestitisti: tribue q̄s vt ipsam pro nobis īntercedere sentiamus p quā meruimꝰ auctorē vite suscipere. Dñm nostruꝫ ie sū xp̄m. Amen. De sctō iohāne baptista. an. Baptisat miles regē seruꝰ dñm suū iohannes saluatoreꝫ aqua iordanis stupuit colūba protestaꝫ paterna vox audita est hic est filiꝰ meꝰ. an. Baptista cōtremuit ꝛ nō audet tangere sanctuꝫ dei verticē sed clamat cū tremore sāctifica me saluator. ā. Precursor iohānes exultat cuꝫ iordāe baptizato dño facta est orbis fratrū exultatio facta est pctōrū nostrox remissio sanctificās aquas ipi oēs clamemꝰ miserere nobis. Xꝰ. Fuit homo missus. Ad matu. Collecta.

Presta quesumꝰ oīpotens deꝰ vt familia tua per viā salutis incedat ꝛ beati iohānis p̄cursoris hortamēta sectando ad eū quē p̄dixit secura puēiat. Jesū xp̄m dominū nr̄m. Amē. Ad vs. Collectā.

Beati iohānis baptiste nos quesumꝰ dñe p̄clara comitet oratio: ꝛ quē venturū esse p̄dixit: poscat nobis fore placatū. Jesū xp̄m dñꝫ nr̄m. Amen. De omnibꝰ sāctis. an. Corpora sctōrum in pace sepulta sūt et viuent nomina eorū in eternū. an. Exultabūt sancti in gloria letabunt in cubilibꝰ suis. ā. Reddet deus mercedē labo[r] sanctis suorū et deducet illos in via mirabili. vel loco scie aē. an. Via iustoruꝫ recta facta est et iter sanctox p̄paratum est. an. Oēs electi dei nostri memorāmini ante deū vt vestris precibꝰ adiuti mereamᷣ vobis adiungi. Ad matu. Xꝰ. Gloriosus deus in sctis. Ad vs. Xꝰ. Justox aie. Collecta.

Letetur ecclesia tua deus oim sanctox tuoruꝫ cōfisa suffragiis: atq eorum precibus gloriosis ꝛ deuota permaneat ꝛ secura cōsistat. Per. ¶ Jtē post purificationem de beata maria. ā. Sācta dei genitrix intercede p

nobis de cui⁹ vtero processit redemptio mūdi allā. an. Alma vͬgo maria que genuisti xp̄m intercede pro nobis. ā. In prole mater in partu virgo gaude et letare virgo mater dn̄i. an. Intemerata vͬgo q̄ redēptorē isrl̄ pepisti ⁊ post ptū vͬgo inuiolata p̄māsisti dei gēitrix itercede p nobis. Ad mat. ℣. Post partū. Collectā.

Protege dn̄e famulos tuos subsidiis pacis ⁊ bt̄e marie semp virginis patrociniis cōfidētes: a cūctis hostibus redde securos. Per xp̄z Ad vs. ℣. Ora pro nobis scā dei genitrix. ⁊c. Collecta.

Porrige nobis dn̄e deus dexterā tuā ⁊ p intercessionē beatissime dei genitricis marie: auxiliū nobis supne virtutis impende. P eū. xp̄z.

De scō iohāne baptista. an. Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohānē baptistā p̄cursorē dn̄i. an. Innuebāt pr̄i eius quē vellet vocari eū ⁊ scripsit dicēs iohānes ē nomē ei⁹. an. Johānes vocabit nomē ei⁹ ⁊ in natiuitate ei⁹ multi gaudebūt. ā. Nazare⁹ vocabit puer iste vinū et sicerā non bibet ⁊ oē imūdū nō mā ducabit ex vtero matris sue. ℣. Fuit hō. Ad mat. ⁊ vs̄ collecē vis. Itē de oib⁹ scīs añe. ℣. ⁊ collcā vt s. ¶ Suffragia q̄dragesimalis t̄pis dicēda dieb⁹ feriatis post ho. canonicas a feria scd̄a post īuocauit vsq̃ feriā terciā ebd̄. penitēcialis iclusiue. Et p̄mo p⁹ mat. ps Dn̄e exaudi orōnē meā ⁊ clamor. In fine. Gloria patri. Sicut erat in. kyriel. xp̄e eleysō. kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Orem⁹ p pctis ⁊ negligēciis nr̄is Dn̄e ne memineris. Dn̄e exaudi. Dn̄s vobiscum. Orem⁹. Collecta.

Ineffabilē misericordiā tuā nobis dn̄e clemēter ipende vt simul nos ⁊ a pctis om̄ibus exuas: ⁊ a penis quas p his meremur eripias. p xp̄z Post terciā. ps. Beatus qui intelligit. In fine. Gloria patri. Sicut erat. Kyrieleyson Xp̄e el. kyriel. pater noster. Et ne nos. Pro pastore nr̄o Dn̄s cōseruet eum. ⁊c. Dn̄e exau. Dn̄s vo. Orem⁹. Collā

Omnipotens sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus p̄tende sup famulum tuū pontificem nr̄m et sup cūctas cōgregatiōes illi cōmissas sp̄m gratie salutaris: et vt in veritate tibi cōplaceāt: ppetuū eis rorē tue bn̄dictiōis ifūde. Per xp̄m. Post vi. p. Inclina dn̄e aurez tuā ⁊ exau. me. In fine. Gl'ia pr̄i. Sicut erat. Kyrieleysō. Xp̄el. kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne

nos. Pro rege nr̃o. Dñe saluũ fac regẽ. ₢c. Dñe exau. Dñs vobiscũ. Oremus. Collecta

Quesumus omnipotens deus vt famulus tuus rex noster qui tua miseratiõe suscepit regni gubernacula virtutũ etiam oĩm a te percipiat incremẽta: quibus decenter ornatus et vitiorum mõstra euitare ₇ hostem superare: ₇ ad te qui via veritas ₇ vita es gratiosus valeat peruenire. Qui viuis ₇ regnas. Post. ix. ps. Deus venerũt gẽtes. In fine Gloria pa. Sicut erat. Kyrieleysõ. Xp̃eleẽ. Kyrieleẽ. Pater noster. Et ne nos. Esto nobis dñe turris fortitudinis. A facie inimici. Dñe exaudi. Dñs vo. Oremus. Collecta

Hostiũ nostrorum quesumus domine elide superbiã: ₇ dextere tue virtute prosterne. Per xp̃m. Post vel. ps. Ad te leuaui ocul. In fine. Gloria patri. Kyrieleẽ. Xp̃eleẽ. Kyrieleẽ. Pater noster. Et ne nos. Memor esto congregatiõis tue. Quã possedisti ab initio. Dñe exaudi. Dñs vo. Collecta

Ascẽdãt ad [Oremus te dñe preces nr̃e: ₇ ab ecclesia tua cũctã repelle nequiciã. p xp̃m. Post cõple. ps. Usquequo domine obliuisceris In fine Gloria patri. Sicut erat. Kyrieleysõ. Xp̃eleẽ. Kyrieleyson. Pater noster. Et ne nos. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos. Dñe ex. Dñs vo. Oremus. Collecta

Absolue quesumus domine nostrorum vincula peccatorum: ₇ quicquid pro eis meremur propiciatus auerte. Per xp̃m dñm nr̃m. Amẽ.

¶ Suffragia ab octauis pasche vsque ascẽsi. dñi: ₇ primo de resurrectiõe. Notãdũ tamẽ quod singulis sabbatis ₇ in primis vesp. ix. lec. vsque pẽthecosten. exceptis primo sabbato post octa. pasche ₇ festo scẽ crucis fit memo. de resurre. per hãc an. Xp̃us resurgens ex mortuis iam nõ moritur mors illi vltra non dñabitur quod enim viuit viuit deo allã allã. Vel hi. an. de resurrectione cões. an. Surrexit dñs de sepulchro qui pro nobis pepẽdit in ligno allã allã allã. an. Crucẽ sctãm subijt qui infernum cõfregit accinctus est potẽtia surrexit die tercia allã an. Crucifixus surrexit a mortuis redemit nos allã allã. a Surrexit xp̃s ₇ illuxit pp̃lo suo quẽ redemit sãguine suo allã. Ad vesp. ℣. Resurrexit dñs. Sicut dixit vobis. Ad matu. ℣. Surrexit dñs vere ₇ apparuit simoni allã. Collecte sequẽtes dicũtur successiue. Collecta.

Presta q̄s ops ⁊ misericors deꝰ vt i resurrectione dñi nr̄i iesu xp̄i: ꝯcipiamꝰ veracit̄ portionē Qui te Solita ſcū viuit. Collā. Solita nos q̄s dñe pietate custodi: vt q vnigeniti tui passione sumꝰ redēpti eiꝰ resurrectiōe letem̄. Qui t. vi. Collā. Repelle q̄s dñe ꝯscriptū lege pctī cirographū qd in nobis paschali misterio: p resurrectionē filij tui cvacuasti. Qui te. Collā. Christianā q̄s dñe respice plebē ⁊ quā paschalibꝰ dignatꝰ es renouare misterijs a tp̄alibꝰ culpis dignant̄ absolue. Per d. De btā maria an. Sctā dei genitrix int̄cede p nobis de cuiꝰ vtero ꝓcessit redēptio mūdi allā. ā. Alma vgo maria que genuisti xp̄m int̄cede ꝓ nobis. ā. Inple mater in partu vgo gaude ⁊ letare mater dñi. ā. Intemerata virgo q̄ redēptorē israel peperisti ⁊ post ptū inuiolata permāsisti dei genitrix intercede ꝓ nobis. Ad mat. ℣. Post ptū. Collecta

Protege dñe famlos tuos subsidijs pacis ⁊ btē marie semp virginis patrocinijs cōfidētes: a cūctis hostibus redde securos. p xp̄m Ad ves. ℣. Ora ꝓ nobis sctā dei ge. Ut dig. Collecta.

Porrige nobis deus dexterā tuā: ⁊ per int̄cessionem beatissime dei genitricis marie: auxiliū nobis supernevirtutis īpende. Per eundem xp̄m dñm. De sctō iohe bapti. ā. Elizabeth zacharie magnū vir genuit iohannē baptistā p̄cursorē domini. an. Innuebāt pr̄i eius quē vellet vocari eū ⁊ scripsit dicēs iohānes est nomē eiꝰ. ān. Iohānes vocabit̄ nomē eius ⁊ in natiuitate eiꝰ multi gaudebūt. an. Nazareus vocabit̄ puer iste vinū ⁊ sicerā nō bibet ⁊ om̄e imundū nō māducabit ex vtero matris sue. Ad mat. et vespas ℣. Fuit homo. Collecta.

Presta q̄s omp̄s deus vt familia tua ꝑ viā salut̄ incedat: ⁊ btī iohānis p̄cursoris hortamenta sectando ad eū quē predixit secura ꝑueniat iesum xp̄m dñm nostrum. amē. Ad ves. Collectā

Beati iohānis baptiste nos q̄s dñe p̄clara comitet̄ orō: ⁊ quē vēturū esse p̄dixit poscat nobis fore placatū iesū xp̄m dñm nostrū. De oibꝰ sāctis. an. Scti tui dñe florebūt sicut liliū allā ⁊ sicut odor balsami erūt ante allā. an. Sācti et iusti in dño gaudete allā vos elegit deus in hereditatē sibi allā.

an. Scti tui dñe sicut palma florebūt allā allā. an. Vox leticie in tabernaculis iustoꝝ allā. iij. an. Lux ppetua lucebit sctis tuis dñe allā ⁊ eṫnitas tp̄m allā. iij. ℣. ⁊ coll. vt̄s ¶ Itē a trinitate vsqꝫ ad aduentum suffꝛ. De beata maria vt̄s. De sancta cruce. an. Per signū crucis de inimicis nostris libera nos de⁹ noster. ā. Saluator mūdi salua nos q̄ p crucē ⁊ sanguinē redemisti nos auxiliare nobis te dep̄camur deus noster. ā. Salua nos xp̄e salua nos per virtutem sācte crucis qui saluasti petrū in mari miserere nobis. an. Adoremus crucis signaculū per quod salutis sūpsimus sacramētū. Ad matuti. ℣. Adoramus te xp̄e et benedicim⁹ tibi. Quia p sanctā crucē tuā redemisti mūdum. Colla. Adesto nobis q̄s dñe deus noster: et quos scte̅ crucis letari facis honore: eius quoqꝫ ppetuis defēde subsidijs Per xp̄m. Ad vs̄. ℣. Omis terra adoret te deus ⁊ psallat tibi. Psalmū dicat noi tuo dñe. Oremus. Colla. Perpetua q̄s dñe pace custodi quos p lignū scte̅ cruc redimere dignat⁹ es. Qui viuis ⁊ re. De sctō iohāne. vt̄s. De oib⁹ sctis. an. Corpa scōꝝ in pace sepulta sūt ⁊ viuēt noīa eoꝝ in eternū. ā. Exultabūt scti in gloria letabunt in cubilibus suis. an. Reddet deus mercedē laboꝝ sctis suoꝝ ⁊ deducet illos ī via mirabili Vel loco fcie añe ā. Via iustoꝝ recta facta est ⁊ iter scōrū p̄paratū ē. ā. Oms electi dei nr̄i memorami añ deum vt vr̄is p̄cib⁹ adiuti meream̄ vobis adiūgi. Ad matu. ℣. Gloriosus de⁹ i scis suis. Ad vespe. ℣. Justoꝝ aīe. Collecta. Letet eccl̄ia tua de⁹ oīū sctōꝝ tuoꝝ cōfisa suffragijs: atqꝫ eoꝝ p̄cibus gloriosis: ⁊ deuota pmaneat: ⁊ secura cōsistat. Per dn̄m.

C dat centenos: sed quingentos tibi dat d.
Dc. sexcentos. M. mille. c. si presit aufert.
Centum: sic numer̄ debes cõscribere totũ.

Ad inueniẽdum aureum numerũ.

Facili enĩ mõ sic iuẽies aureũ numerũ cuiꝰlibꝫ ãni. Cõputa ãnos dñi a pͥncipio tabl̄e aurei nũeri: Incipiẽdo ab ãno dñi. M. cccc. lxxxvi dãdo ipĩ ãno pͥncipiũ tabule puta. v. ꝓ aureo nũero. Et anno dñi. M. cccc. lxxxvij. dabis vi. ꝓ aureo nũero. Anno dñi. M. cccc. lxxxviij. da vij. ꝓ aureo numero. Et sic ꝯseq̄nt̄ ãnis ĩcarnatiõis dñi tabule aureũ numer̄ applicãdo vsq3 ad finẽ. Et iter̄ cũ opꝰ ẽ a pͥncipio tabule reĩcipies vt pͥꝰ: ꝑpetue tñ ãnos ĩcarnatõis ꝯtinuãdo qm̃ sꝑ numerꝰ tabule corr̃ñdẽs annis talit̄ ꝯputat3 aureũ tibi numer̄ infallibilit̄ demõstrabit.

Tabula aurei numeri.

v. vi. vij. viij. ix. x. xi. xij. xiij. xiiij. xv. xvi. xvij. xviij. xix. i. ij. iij. iiij.

Ad inueniẽdũ cyclũ solarẽ ꝛ lr̃az dñicalẽ ac bissextum

Cyclũ solarẽ ꝛ lr̃az dñicalẽ ac bissextũ ꝯsili mõ leuit̄ hẽbis Cõputa ãnos dñi a pͥncipio tabule cycli solar3 subscripte ĩchoãdo etiã ab ãno dñi. M. cccc. lxxxvi. attribuẽdo sibi pͥncipiũ tabule: videl3. xi. ꝓ cyclo solari. Anno vero. M. cccc. lxxxvij. dabis ꝓ eodẽ cyclo. xij. Et anno M. cccc. lxxxviij. da. xiij. ꝓ cyclo solari: sicq3 subseq̄nt̄ annis ĩcarnatiõis dñi nũer̄ tabule cycli solar3 adiũgendo vsq3 ad finẽ. Iterq3 cũ opꝰ fuerit a pͥncipio ĩcipiẽdo ꝑpetue ãnos cõtinuabis. Sp enĩ nũerꝰ tabule ãnis dñi corr̃ñdẽs cyclũ tibi solarẽ infallibilit̄ ĩdicabit. Sub q̃ directe illiꝰ ãni ꝯperies lr̃am dñicalẽ. Que si nullã sub se aliã lr̃am habuerit annꝰ dicet̄ cõis. Si aũt habet sub se aliã vocabit̄ bissextꝰ. Cuiꝰ ãni bissexti lr̃a dñicalis q̃ est sup̱ior durabit a pͥncipio kalẽdarũ vsq3 ad festũ scti matthie. Inferior aũt ad reliquã ꝑtẽ vtilis erit.

De cyclo solari ꝛ lr̃a dñicali tabula ac bissexti.

xi.	xij.	xiij.	xiiij.	xv.	xvi	xvij.	xviij	xix.	xx	xxi	xxij	xxiij	xxiiij
A	g	f e	d	c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f

xxv.	xxvi.	xxvij.	xxviij.	i.	ij.	iij.	iiij.	v.	vi.	vij.	viij.	ix.	x.
e d	c	b	A	g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b

Ad inueniēda festa mobilia.

¶ Notādū est q̄ hec regula nūq̄ fallit: neq̄ i bissexto neq̄ sine bissexto. Qn̄ numer⁹ aureus currit p. i. numera. xxvi dies a crastino epyphanie ꝛ p̄ma dn̄ica post fac septuagesimā: et sic de alijs ꝑut annotatū est.
Qn̄ currit per. ij. numera. xv. dies
Qn̄ currit per. iij. numera. xxiij. dies
Qn̄ currit per. iiij. numera. xxiij. dies
Qn̄ currit per. v. numera. xij. dies
Qn̄ currit per. vi. numera. xxxi. dies
Qn̄ currit per. vij. numera. xx. dies
Qn̄ currit per. viij. numera. xxxix. dies
Qn̄ currit per. ix. numera. xxviij. dies
Qn̄ currit per. x. numera. xvij. dies
Qn̄ currit per. xi. numera. xxxviij. dies
Qn̄ currit per. xij. numera. xxv. dies
Qn̄ currit per. xiij. numera. xiiij. dies
Qn̄ currit per. xiiij. numera. xxxiij. dies
Qn̄ currit per. xv. numera. xxij. dies
Qn̄ currit per. xvi. numera. xi. dies
Qn̄ currit per. xvij. numera. xxx. dies
Qn̄ currit per. xviij. numera. xix. dies
Qn̄ currit per. xix. numera. xxxviij. dies

¶ Regula. A dn̄ica septuagesime vsq̄ ad diē cinerꝫ sūt dies xviij. cōputādo diē septuage. ꝛ cinerꝫ id ē includēdo vtrūq̄
A die cinerꝫ vsq̄ ad pascha sūt dies. xlvij. includēdo vtrūq̄
A pascha vsq̄ ad asceñ. dn̄i sūt dies. xl. includēdo vtrūq̄
Ab asceñ. vsq̄ ad pēthecostē sūt dies. xi. includēdo vtrūq̄
A pēthecoste vsq̄ ad t̄initatē sūt octo dies icludēdo vtrūq̄
A trinitate vsq̄ ad festuꝫ sacramenti altaris sunt dies. v. includendo vtrūq̄.

¶ Qn̄ bn̄dictiōes nuptiarꝫ aperiūtur ꝛ claudūtur
Aspiciens veterem circū. qua. quis. bn̄dicta.

Uigilie tam solēnitatū q̄ apostolorꝫ.

Nati. Penthe. Qui. Jo. Lau. Assumptio sancta.
Petrus ꝛ Andreas. Paulus cū Simōe. Judas.
Et ieiunem⁹ nos ām̄onet atq̄ Mattheus
Quattuor t̄pa. Post pen. crux. lu. cinēs: q̄ttuor t̄pa q̄res.

¶ In vigi. sci andree apli oc currit festū sāctoꝝ saturnini crisanti ꝛ varie. Et nota ꝙ si festū bti ādree acciderit āte aduētū dñi hore fiēt de dictis sctis hocmodo. Ad vſ. aīe ꝛ ps fer. ceka de cōi pliorum martyꝝ cū seqn. collectis

Deus qui nos bti saturnini martyris tui atqꝫ pontificis ꝯcedis natalicio pfrui eiꝰ nos tribue meritis ad iuuari. Deus qui nos cōcedis sctōꝝ tuorū saturnini crisantis ꝛ varie natalicia colere: da nobis in eterna beatitudie de eoꝝ societate gaudere. Per do. Cōplet. tpis. Ad matu. Inuita pliōꝝ martyꝝ aīe. ꝛ ps. ɗ noctur. fer. aū kc. v. ꝛ. iii. R. de cōi pliōꝝ martyꝝ secūdū feriam. Scdm iohannem.

In illo tpe. Stabat iohānes et ex discipulis eius duo. Et respiciēs iesū ambulantē dicit. Ecce agnus dei. Etre. Dme. ve. bede. pſbit. Tanta ac talis est diuīe scripture sublimitas vt nō soluz verba q̄ a sctis vel ab ipō domīo dicta referunt: sed etiā circūstātia reꝝ q̄ simpliciter posita videtur: spūalibus sit plena misterijs. Lectio. ij.

Ecce eni narrante euangelio fr̄es carissimi audiuimꝰ q2 stabat iohānes et ex discipulis eiꝰ duo: ꝛ respiciēs iesū ambulātē dicit. Ecce agnus dei. Statimqꝫ cognouimꝰ ymmo iam notum ad memoriā reuocamꝰ quare iesū pcursor eiꝰ agnuz dei vocauerit: q2 videlicet eum pceteris mortalibꝰ singulariter inocentē. Hoc est ab omī pctō mūdū nouit. Lect. iij.

Usup q2 nos suo sanguine redēptuꝝ: quia dona sui velleris sponte largiturū ex quo vestē nobis nuptialez facere possimꝰ: idest exēpla viuēdi nobis relictuꝝ puidit qbꝰ in dilectōe calefieri deberemꝰ. Hoc eni testimōiū precursoris dñi q2 facile patet fidelibus citū amoris intimi fomitē audictiū cordibꝰ infundit. Tu aūt. Ceka ꝛ ad hor. de cōi pliōꝝ martyꝝ cū premissis duabꝰ collect. Et nota ꝙ si hec vigi. in dñica euen. euāgeliū hmōi pretermittik ꝛ legek euāge. dñice. Et si in aliq̄ fer. post aduentū dñi hec vigilia eue. hore fiēt de tpe ꝛ legek ad matu. euāge. vigi. cū mēo. de sctis. ¶ Andree apli ad vſ. sup ps fer. ā. Uidit dñs petrū ꝛ andreā et vocauit eos. an. Uenite post me dicit dñs faciā vos fieri piscatores hoim. ā. Relictis retibꝰ suis secuti sūt dñm redēpto:

rem. a. Xp̄s me misit ad istā pūinciā vbi nō pūū ppl'm acq̄siui. an. Uidēs ādreas crucem cū gaudio dicebat q2 amator tu⁹ semp fui et desideraui te amplecti o bona crux. Hy⁹.
Gaude sacrata
merit; andree tellus inclíti festa reuoluēs annua q̄ petijt celestia. Ortus israelitica de gente legi subdita q̄ patriarche splēdidi fulserūt et fideici. Germanus ⁊ claui geri celestis aule extitit carnali tam ppagine q̄ passiōis genere. Uite q̄ spgens semina pcul pellebat delubra achaiā purgās lauachro plebē sacrāsq3 dn̄o. Uenos quater exanimes eiectos mar; fluctib⁹ mort; tulit e faucib⁹ vite donauit vsib⁹. Egeā sed pro cōsule furēte cōtra dn̄m cruc; tulit suspēdiū reddidit celo spm̄. Nūc te p̄cam̄ agye nostra libenter suscipe vota ferq3 remediū leuādo molez criminū. Laus decus par ⁊ gloria dicatur ab ecclesia sit trinitati vnice constans eterno federe. Amen. Capl'm.
Stabat iohānes ⁊ ex discipulis ei⁹ duo: ⁊ respiciēs iesū ambulātē dicit: ecce agnus dei et audierūt eū duo discipuli loquentē ⁊ secuti sūt iesum. Deo gratias. R. Doctor bonus. v. de matu. Ꝟ. Dilexit andreā dn̄s. In odorē suauitat;. Ante mag. an. Ambulās iesus iuxta mare galilee vidit petrū ⁊ andreā fratrē eius ⁊ ait illis: venite post me faciā vos fieri piscatores hoim: at illi relictis retibus et naui secuti sūt eum. Colla.
Quesum⁹ omps deus vt beat⁹ andreas apostolus: tuū nobis imploret auxiliū vt a n̄ris reatib⁹ absoluti a cūctis quoq3 pīculis exuam̄. Per do. Memo. nulla nisi in aduētu. Cōplet. tpis. Ad matu. Inuit. Adorem⁹ victoriosissimū regem xp̄m. Qui victorē per crucis tropheū coronauit btm̄ andreā apostolū. p. Uenite. In p̄mo noct. an. Andreas apostolus dixit ad egeā tm̄ meo regi deo ero acceptior q̄ntū pro eius noīe fuero pmanēs in tormētis cōfessor. pl de apostolis. an. Ego crucis xp̄i seruus sū et crucis tropheu3 optare debeo poti⁹ q̄ timere. an. Cūq3 carnifices ducerēt apostolū vt cruciarek concursus fact⁹ est populoꝝ clamātiū iustus homo ⁊ amicus dei quid fecit vt ducak ad crucē at ille rogabat populū vt nō impedirēt passionē ei⁹. R. In oēm terrā exiuit. Lectio. i.
Cum btūs ādreas apl's a carnificib⁹ ducerek vt

cruciaret̄ cōcursus fact⁹ est populoꝝ clamātiū ꝛ dicētiū. Justus homo ꝛ amic⁹ dei qd fecit vt ducat̄ ad crucē? Andreas aūt rogabat populuȝ vt nō impedirent passionem eius. Gaudēs eni ꝛ exultans ibat: ꝛ a doctrina nō cessans. ℟. Dū ꝑābularet dn̄s iuxta mare galilee vidit petrū ꝛ andreā retia mittentes ī mare et vocauit eos dicēs. Uenite post me faciā vos piscatores hominū. ℣. Erāt enim piscatores ꝛ ait illis. Uenite. L. ij.

Cum vero peruenisset ad locuȝ vbi crux parata erat videns eā a longe exclamauit voce magna dicens. Salue crux que in corpe xp̄i dedicata es ꝛ ex mēbris eius tanꝙ̄ margaritꝭ ornata Anteꝙ̄ te ascenderet dn̄s timorē terrenū habuisti modo vero amorē celestē obtinēs pro voto susciperꝭ. ℟. Mox vt vocem dn̄i p̄dicantꝭ audiuit beatus andreas. Relictis retibus quorū vsu actuꝗ viuebat eterne vite secut⁹ ē p̄mij largitorē. ℣. Nihil adhuc de p̄mio eīne retributiōis audierat et tñ ad vnū dn̄i p̄ceptū Relictis rheti. Lectio tercia.

Secur⁹ ego ꝛ gaudēs venio ad te: ita vt ꝛ tu exultās suscipias me discipulum ei⁹ q̄ pepēdit in te qꝛ amator tuus semꝑ fui et desiderauí te āplecti. O bona crux q̄ decorē et pulchritudinē de mēbris xp̄i suscepisti diu desiderata: sollicite amata: sine intermissione quesita: accipe me ab homibus ꝛ redde me magistro meo: vt ꝑ te me recipiat qui per te me redemit. ℟. Dilexit andream dn̄s in odorē suauitatꝭ dum penderet in cruce dignuȝ sibi computauit martyrē. Quem vocauit apostolū dū esset in mari ꝛ ideo amic⁹ dei appellat⁹ est. ℣. Elegit eū dn̄s et excelsum fecit illū. Quem. In. ij. noctur. an. Cum peruenisset btūs ādreas ad locū vbi crux ꝑata erat vidēs eā a longe exclamauit voce magna dicēs salue crux q̄ ī corpe xp̄i dedicata es et ex mēbris ei⁹ tāꝙ̄ margaritꝭ ornata. an. Anteꝙ̄ te ascenderet dn̄s nr̄ o bona crux timoreȝ trenū habuisti mō vero amorē celestem obtinēs ꝓ voto susciperꝭ. a. Amator tu⁹ sēꝑ fui ꝛ desideraui te amplecti o bona crux. ℣. Cōstitues eos p̄n. L. iiij.

Hec dicens expoliauit se btūs andreas ꝛ vestim̄ta sua tradidit carnificib⁹. Qui accedētes leuauerīt eū ī crucē ꝛ extēdētes funib⁹ totū corp⁹ eius sicut iussum eis fuerat suspenderūt. Astantes vero

turbe ad viginti milia hoim clamabāt iiusto iudicio scm̄ dei vir hoc pati. Sctūs vero andreas cōfortabat in xp̄o mētes credētiū et hortabat tolerantiā tp̄alē: docēs nihil esse dignū passiōis ad remunerationē & cōparationē eternam. ℟. Homo dei ducebat vt crucifigeret pp̄ls aūt clamabat voce magna dicens. Innocēs ei⁹ sāguis sine causa dānat. ℣. Cūq3 carnifices ducerēt eū vt cruciaret ɔcursus factus ē populoꝝ clamātiū & dicentiū. Inno. L. v.

Interea vadit oīs pp̄l'us cuȝ clamore ad domū egee: & oīes parit clamātes dicebāt virꝝ sctm̄/pudicū/ornatū morib⁹/bonū doctorē/piū/modestū/rationabilem nō debere hoc pati: sed debē de cruce deponi q iā scđa die in cruce positus veritatē p̄dicare nō cessat. Tunc egeas pauescēs pp̄lm ꝓmittens se eū deponē: simul cepit ire cū eis. Quē vidēs sctūs andreas dixit. Quid tu ad nos venis egea? Si tu vis credere xp̄o apiet tibi via idulgētie. si aūt vēisti ad hoc tm̄ vt me soluas ego penitus hinc de ista cruce viuēs ī corpore deponi nō potero. Tu. ℟. Doctor bonus & amic⁹ dei ādreas ducit ad crucē aspiciēs a lōge vidit crucē. Salue crux suscipe discipulū ei⁹ q pependit in te magister meus xp̄s ℣. Cū aūt ꝑuenisset ad locū vbi crux parata erat videns eā a longe exclamauit voce magna dicēs. Salue. L. vi.

Mittētes aūt manus ad crucē carnifices vt euȝ deponerēt: nō poterāt penitus cōtingere eū. Tūc voce magna sāctus andreas ait. Dn̄e iesu xp̄e magister bone iube me de cruce ista non deponi: nisi aū spm̄ meū susceperis. Et cū hoc dixisset vidētibus cūctis splēdor nimius sicut fulgur de celo veniens ita circūdedit eū vt penitus pre ipso splēdore oculi eū nō possent humani aspicē. Cūq3 ꝑmāsisset splendor fere dimidie hore spacio abscedēte lumīe obdormiuit ꝑgēs ad dn̄m cui ē gl'ia in secl'a scl'oꝝ amē. Tu. ℟. O bona crux q decorem & pulchritudinē de mēbris dn̄i suscepisti. Accipe me ab hoībus & redde me magistro meo vt ꝑ te me recipiat q ꝑ te me redēit. ℣. Secur⁹ et gaudēs vēio ad te ita vt & tu exultās suscipias me Accipe. An. iij. no. ā. Ois interea pp̄ls clamabat dicēs: virꝝ scm̄/pudicū/ornatū morib⁹/bonū doctorē/piū/modestū/rōnabilē nō debere h

pati sed debē de cruce depōi
a. Tūc sctūs andreas ait iā
regē meū video iā adoro iā i
ei⁹ ɔspectu ɔsisto. a. Videnti
b⁹ cūctis splēdor nimi⁹ sicut
fulgur e celo veniēs sedit sup
eū fere medie hore spacio et
abscedēte lumie emisit spm.
℣. Nimis hon. Scd᷑m matth
In illo t. Ambulās iesus
iuxta mare galilee vidit
duos frēs simonē q̄ vocaṫ pe
trus ⁊ ādreā frēm ei⁹. Et re.
Omelia bti gregorij pape
Audistis frēs charissimi q̧
ad vni⁹ iussiōis vocē petrus ⁊
ādreas relictꝫ rhetib⁹ secuti
sūt redēptorē. Nulla vo hūc
facere adhuc miracula vide
rāt: nihil abeo de p̄mio eṫne
retributiōis audierant ⁊ tn̄
ad vnius dn̄i p̄ceptū hoc q̄d
possidere videbanṫ obliti sūt
℟. Salue crux q̄ i corpe xp̄i
dedicata es et ex mēbris ei⁹
tāq̄ margaritꝫ ornata. Su-
scipe discipulū ei⁹ q̄ pepēdit
in te. ℣. O bona crux diu de-
siderata et iā ɔcupiscēti aīo
p̄parata. Suscipe. Lec. viij
Quāta nos ei⁹ miracula
videmus quot flagellis
affligim̄: q̄tis minar asp̱ita
tibus deterrem̄: ⁊ tn̄ vocātē
seq̄ ɔtēnim⁹. In celo iā sedet
qui de ɔuersiōe nos āmonet
Iā iugo fidei colla gētiū sub
didit: iā mūdi gloriā strauit
Iā ruinis ei⁹ crebrescentib⁹
districti sui iudicij diē ꝓpin-
quātē denūciat ⁊ tn̄ superba
mēs nr̄a nō vult hoc sponte
deserere q̄d quotidie p̱dit in
uita. ℟. Orauit scūs ādreas
dū respiceret celum magna
voce clamauit et dixit: tu es
de⁹ me⁹ quē vidi. Ne me pa-
tiaris ab ip̄o iudice deponi
q̄r v̄tutē scē crucꝫ agnoui. ℣.
Tu es magister me⁹ christe
quē dilexi quē cognoui quē
ɔfessus sū tm̄mō in ista voce
me exaudi. Ne me. Lec. ix.
Quid ergo frēs carissimi
q̄d in ei⁹ iudicio dicturi
sum⁹: q̄ ab amore p̄ntis scl̄i
nec p̄ceptꝫ flectim̄ nec verbe-
rib⁹ emēdam̄: Sed forte ali-
q̄s tacitꝫ secū sibi cogitatiōi
bus dicat. Ad vocē dn̄icā vt-
rq̧ iste piscator q̄d aut q̄tū di
misit qui pene nihil habuit:
Sed i hac re fratres carissi-
mi affectū pēsare poti⁹ debe
m⁹ q̄ cēsum. Multū reliq̄t q̄
quālibet parṽ totū deseruit.
Certe nos et hn̄ta cū amore
possidem⁹ ⁊ ea q̄ minime habe
m⁹ ex desiderio q̄rim⁹ Mltū
ergo petr⁹ ⁊ ādreas dimisit
qn̄ vterq̧ etiā desideria hn̄-
di dereliq̄t. Multū dimisit q̄
cū re possessa etiā ɔcupiscen
tijs renūciauit. ℟. Viriste i
pp̄lo suo mitissim⁹ apparuit
scitate aūt et gr̄a plen⁹: iste

est q̄ assidue orat ꝓ populo ⁊
ꝓ ciuitate ista. ℣. Hic est fra
trū amator ⁊ ppl'i isrl'. hic ē q̄
multū orat. Pro. Glia. Uir
Te deū. dr' si añ aduē. ℣. Di-
lexit ādreā dñs. In odorem
Salue [suauitat]. In lau. ā.
crux p̄ciosa suscipe discipulū
ei⁹ q̄ pepēdit in te magister
me⁹ xp̄s. p̄i sol. ā. Btū s ādre
as orabat dicēs dñe rex et̄-
ne glie suscipe me pēdentē ī
patibulo. ā. Andreas xp̄i fa
mul⁹ dign⁹ deo apl's germa
n⁹ petri ⁊ ī passiōe soci⁹. an.
Biduo viuēs pēdebat ī cruce
ꝓ xp̄i noīe btū s ādreas ⁊ do
cebat ppl'm. an. Maximilla
xp̄o amabilis tollēs corpus
apl'i optimo loco cū aroma-
tib⁹ sepeliuit. Hy⁹. Gaude sa
Exatan [crā. vt'ā. Cp̄m
Andreas frat' simōis petri
vn⁹ ex duob⁹ q̄ audierāt ab
iohāne ⁊ secuti fuerāt eū hic
īuenit p̄mū fr̄ez suū simonē
⁊ dicit ei īuenim⁹ messyā q̄d
est int'p̄retatū xp̄us: ⁊ addu
xit eū ad iesū. d. ḡ. ℣. Annū
ciauerunt opa dei. Et facta
ei⁹ intellexerūt. Añ bñ⁹ an.
Dñe iesu xp̄e magister bone
suscipe sp̄m meū ī pace q̄r iā
tp̄s est vt veniā desiderās te
Maiesta [videre. Collā
tē tuā dñe supplicit' ex-
oram⁹ vt sicut eccl'e tue btū s
ādreas apl'us extitit p̄dica-
tor ⁊ rector ita apud te sit ꝓ
nobis ꝑpetu⁹ int'cessor. ꝑ do
Ad hor. diei añe de lau. Ad
p̄mā p̄s. Cōfitemini. et cet'a
more solito. Ad. iij. cp̄.
Beatus vir q̄ facit iudi-
ciū ⁊ iusticiā ⁊ fili⁹ hoīs q̄ ap
p̄hēdet illō custodiēs man⁹
suas ne faciat malū. d. ḡ. ℟
⁊ ℣. de apl'is. Collā de mat.
Beat⁹ vir q̄ [Ad. vi. cp̄.
elegerit q̄ volui ⁊ tenu
erit fed⁹ meū dabo ei ī domo
mea ⁊ in mur] meis locū: no
mē sempit'nū dabo ei q̄d nō
Amā [ꝑibit. Ad. ix. cp̄.
Altissimus dñi habitabit
ꝯfident' in eo: q̄si in thalamo
cōmorabit': et int' humeros
illi⁹ requiescet. cet'a vt'ā. vesp'e
fiēt de sctō eligio ep̄o ⁊ ꝯfes.
Ad ves. sup p̄os fer. an. Aue
p̄sul gliose. cū aliis. vt in cōi
hy⁹. Iste ꝯfes. Cp̄. Iust⁹ cor
suum. ℟. Magnificauit. ℣.
Iustū dedux. Añ mat. an.
Amauit eū. Collā. Da q̄s.
de cōi vni⁹ ep̄i ꝯfes. mēo. d. s.
andrea p̄ā. Concede nobis
hoīez iustū redde nob' hoīez
sctm̄ ne int'ficias hoīem deo
carū iustū māsuetū ⁊ piū. ℣
In oēm t'rā. Col. Maiestatē
vt'ā. Itē mēo. de aduē. si in-
fra aduētū. Cōple. tp̄is. Ad
matu. Inuit. Iust⁹ florebit.
In singulis no. añe p̄i. et ℣.
de cōi vni⁹ ꝯfes. Lec. i.

Sanctus itaq eligi⁹ in lemouicino pago ex ingenuis parẽtib⁹ eucharistio pr̃e ⁊ matre tergia ort⁹ fuit Qui cũ ex cura ĩbut⁹ et sub magistri doctrina vtilis ĩ oĩbus reperiebat sicut ei debebat ex paterno more in oĩe gen⁹ auri ⁊ argẽti ⁊ gẽmarꝝ diuersarꝝ artificio: ⁊ maxĩmo da pictura nõ paruũ discẽdi studium exhibuit. ℟. Euge serue bone. cũ al. ꝟ cõi. L. ij

Nam dñs vẽtura prouidẽs opera agẽda: hoc ẽ qꝺ venerãdorꝝ patrũ scĩ videlicet martini ꝯfessoris turõice vrbis epĩ: ⁊ dyonisij põtificis parisiaci ⁊ martyris ⁊ scĩ qntini: ⁊ ceterorꝝ patrꝝ sepulchra diuersis ac p̃ciosis margaritis ⁊ vario cultu auri gẽmarũq diuerso futura essẽt peũ fabricãda copiosa sciẽtia repleuerat fabricãdi operis ac postmodũ in sua florescens adolescentia supra suos coetaneos in aurificũ artibus sobrietate ingenti: immensa prudentia emicuit. Lec. iij.

Idẽ vir dei beatus eligius cum sub lothario et filio eius dagoberto: clothoueo suo nepote gloriosissimis videlicet francorꝝ regibus sancte conuersationis regimina cõseruaret: insimul presules ecclesiarũ ac palatini p̃ceres viri magnifici sue iusticie et sobrietatis magnũ de eo proferebãt testimoniũ: visum est regi ⁊ oĩ populo vt ecclesiarũ sortiat honores ⁊ gradus ecclesiasticos recipiat. Lec. iiij.

Et q̃uis eligius vir tante humilitatis: seruum humilẽ ⁊ indignũ sei p̃m diceret vt nõ sacerdotalis officij pericula subiret: regis tñ volũtas: ⁊ electio christiani populi magis inualescebat: ⁊ rodomo ciuitate p̃ridie idus maij mẽsis per letanias duos egregios eligentes viros quasi duas p̃ciosas margaritas ac in sãcte ecclesie edificio duas firmas atq ornatas colũnas: audoenũ scilz virũ egregiũ et sctm̃ eligiũ ad sacri culmis honorẽ ⁊ ad põtificalis officij dignitatẽ ĩ vna die bñdixerũt. Lec. v.

Et sic postea in rodomo vrbe sctũs audoen⁹ põtifex dei sctẽ doctrine sapia curam pastoralem egit: ⁊ sãctus eligius in nouiomo ciuitate vitã pontificalẽ deducens ad p̃fectionis arcẽ p̃fectus ⁊ ep̃ales habere mores exercuit. Lec. vi.

Hoc miraculũ qꝺ dñs per illuz egit silẽtio nõ esse dignũ excludi existimamus. Nam pagum lemouicinũ visitare

cupiēs in quo erat vt supra-
diximꝰ natꝰ vt inibi documē
ta insinuaret euāgelica cuȝ
suis ī xp̄i noīe ꝑficiscebāt co
mitibꝰ. Et cū ꝑ bituricā ciui
tatē prospꝑū carpet iter: suis
insinuatū est auribꝰ ꝙ in illa
vrbe decē viri pro homicidio
facto ab eis penis ⁊ mortibꝰ
destinati in carcere ⁊ ferreis
detinebāt vinculis. Lec. vij.

Audiens hoc sāctus eli-
gius ꝙ scilicet in illa ci
uitate decē viri ꝑ homicidio
detinebant exēplo magistri
sui celestꝭ nolens mortē pec-
catorꝭ: sed vt cōuertatur ⁊ vi-
uat: misertus est illoꝝ: ⁊ viris
illiꝰ ciuitatis suggerebat vt
illos homicidas ꝑ penitētiā
spiritali morte afficerēt ⁊ nō
eoꝝ vitā p̄sentē extinguerēt

Et cū illi viri [Lec. viij
suis p̄cibꝰ minime ꝯsen
serint in viā ꝑgrediebāt ⁊ re
uertēs post tempꝰ ꝑactis oi-
bus et orans solito more ap
propinquit ciuitati: in q̄ illi
diu missi in custodia tenebā-
[tur. L. ix.

Tunc vero
ingens motus aeris ⁊
violenta tempestas et fulgu
ra discurrētia subito ꝑ totaȝ
illā visa sūt ciuitatē et terror
maximus oēs ibidē positos
inuasit. Et tūc illi q̄ in custo-
dia erāt: a pro carcere ⁊ custo
dibꝰ territis foras progressi
ad sctm̄ preterūt sulpicium
cuiꝰ ecclesiā apt̄ā reperiētes
in qua tunc fracta fuerat fe-
nestra: ad tumulū bti viri sul
picij intrauerūt. Tūc vir dei
sanctus eligiꝰ supueniēs iu-
xta scti sulpicij sepulchrū ꝓ-
stratus humo ⁊ genibꝰ flexis
orauit ex more. Et cum post
oratiōȝ surrexisset tūc fracta
sūt a dn̄o ⁊ soluta eoꝝ vincla
et ꝑgrediebant q̄ ātea ī car
cere ⁊ vinculis tenebant Tu
Añ lau. ꝟ. et in k. totū de cōi
vniꝰ ꝯfesso. ponti. Mēo. d ad
uentu si infra aduētū ⁊ de sā
cto andrea. Et nota ꝙ ꝑ oct
scti andree fit mēo. de eod. ꝑ
an. de suis k. in ordīe dicēdas
q̄ dū desūt reperiūt. ꝟꝰ. Dile
xit andreā dn̄s. In odorem
suaui. Collā. Maiestatē vrā.
Ad hor. totū d dicto cōi. Ad
ij. vs̄. an. Ecce sacerd. cū al.
sup p̄os fer. añ mḡr. an. Cō-
fessor dn̄i. cetā de cōi. memo
vrā. Nota si fes. scti andree
eue. ī fer. v. tūc in crastio scti
eligij fiēt hor. de scō andrea
tanq̄ infra oct. hoc mō. Ad
matu. Inuita. de fe. in. noc.
sola. ā. p̄ma d p̄mo noct. eius
dē festi sup ix. p̄os cū ꝟ. ⁊ ℟.
de cōi aploꝝ fm fer. ⁊ iij. lc.
de seq̄n. legenda. Lec. p̄ma.

Isit post illū dn̄ice resur-
rectionis gloriosū nobi-
lemq̄ triūphū: cū bti aposto

li dñi nr̄i iesu xp̄i p̄dicare ver bū dei p diuersas dispsi fuis sent regiones: andreas apo stolus apud achayā puīciā annūciare verbū dei exorsus

Mattheus [est. l. ij.
aūt apostolus ⁊ euāge lista: mirmidonēsi vrbi verbū salutis annūciauit. Sed ico le ciuitatis duri indigne ferē tes q̄ de redēptoris nr̄i virtu tibus audiebāt ac sua nolen tes destruere templa apph̄ē sū beatū apostolū eruti ocu lis circūdatū cathenis i car cere detruserūt: vt interpositis paucis dieb⁹ interficeret

Uenit aūt angel⁹ [l. iij.
dñi ad andreā apostolū dicens. Surge et vade ad mirmidoniā ciuitatē et erue frēz tuū mattheū de scalore carceris q̄ tenet. Cui ille ait Dñe ecce viam nescio: ⁊ quo ibo? Et ille: vade inqt ad lit⁹ maris: ⁊ inuenies ibi nauē in qua statim ascēdes. Ego eni ero dux itineris tui. Ante lau. ꝟ. Dilexit andreā dñs. Jn k. sola. ā. Salue crux. p̄ma de k. festi. p̄i sol. hy⁹. Or tu phebi. ꝺ cōi aplor̄. cp̄. Erat ādreas. ꝟ. Annūciauerūt Ad b⁹. ā. Uidit dñs cū collā Maiesta. mēo. nul. Ad hor. totū vt i eod. fe. s. ādree. apl̄i

¶ Barbare vgis ⁊ mart. ad p̄mas vā. sup p̄os v. Jn k. an

Barbara vgo deivtute pba ta trophei igne flagrās fidei sacrat hui⁹ festa diei. ā. Uir go fide sana de stirpe creata prophana gaudia mūdana postponit et ydola vana. an. Carceris horrore roseo pfusa cruore lāpadis ardore patit cruciata dolore. ā. Ubere trū cata vestimētis spoliata hec decollata trāscēdit regna be ata. ā. Barbara morte bona vite redimita corona celica dans dona nos salues sācta

Ratulet [p̄sona. Hy⁹
ecclīa laudū pmat p̄co nia tanti testetur gaudia ad barbare solēnia. Ista p xp̄o cedit i arta cella claudit hec ad p̄sidem ducit diis libare p̄cipit. Hec nitet sicut lilium deos spnit gētiliū dei testat filiū anhelans ad martyriū. Hec lacerat vbere tetro dā nat carcere miro meritis bar bare carcer resplēdet iubare O mira dei gr̄a barbare fert solatia de⁹ q̄ potest oīa hec redit ad iudicia. Nā lat⁹ suū pādit igne lāpadis vrit mal leo caput tūdit ⁊ mammilla abscindit Hinc vestib⁹ exuit a deo stola tegit hinc decol lata morit ad celos pficiscit Gēma xp̄i o barbara nobis tecū sedem para vt nos tecū felicit cōregnem⁹ phēniter. Deo p̄ri sit gl̄ia eiusq̧ soli fi

lio cū spū paclyto ⁊ nūc ⁊ i ꝑ
petuū. amē. cp. Dn̄e deꝰ meꝰ
exaltasti. de cōi. R. Tibi tri
nitas btā sit laus oī tp̄e per
quā tria sūt collata dona pie
barbare amor spes et fides
rata qbꝰ pollēs ꝓspere trini=
tatē ē testata Ore corde ope
V. Tres hostes tria p̄lia mū
dū carnē demonia triūphat
trini filia. Ore. V. Ora ꝓ no.
scā vgo et martyr barbā. Ut
digni. Añ mḡ. ā. Aue roris
nubecula eleuata ꝑ scl̄a suꝑ
nos tu rora spōsū dū capis os
cula in sēpit̄na scl̄a ꝓ nobis
Deus q̄ [exora. Collā.
Obtē barbare virginis ⁊
martyris tue mēoriā recolē=
tibꝰ veniā pctōꝝ suoꝝ ꝓmisi
sti ⁊ de eoꝝ negligētijs nullā
mētionē ī die iudicij tui āge=
lica voce fieri nunciasti: p̄sta
q̄s vt eiꝰ meritꝫ ⁊ p̄cibꝰ a mor
te ꝑpetua et subitanea atq̃
ꝑicul̄ cūctꝫ aīe ⁊ corꝑis libe=
remꝰ. p. Mēo. d̄ aduē. ⁊ d̄ scō
ādrea. Cōpl. tp̄is. Ad mat.
iuit. Jesū spōsū barbare ī ce
lesti iubare. Uēite adoremꝰ
p̄. Uen. In i. no. ā. Mire ꝓlē
indolis dioscoro natura ꝓui
det sed idolis ꝓphanꝰ offert
thura. p̄i ⁊ V. p oēs no. vniꝰ
vgis. an. Impēsis ac p̄sidijs
p̄nis turrꝫ ꝯdit̄ vbi ꝓles insi
dijs virilibꝰ abscōdit̄. an. Cū
filie nobiliū amores p̄r innu

it mox ꝓuida ꝯiugiū se xp̄o
[vouēs renuit. Lec. i.
TEmpe maximiani iꝑa
torꝫ erat ī vrbe nichomedie
q̄dā satrapa dux illustris di=
oscorus noīe: colēs idola vni
cam habēs filiā vultu decorā
noīe barbarā Que a p̄meue
sue iuuētutꝫ flore licꝫ gētilis
tn̄ gr̄a dei extitit religiosa.
R. Hinc ꝓfectꝰ ad extera p̄r
turrꝫ oꝑa mādat̄ architectꝫ
vgo descēdit barbara. Com
plēs ⁊ ornās oꝑa rebꝰ nōdū
ꝑfectis. V. Ad honorē trini=
tatꝫ iubet dei nūcia vt fene=
stris iā partꝫ binis assit t̄cia.
HEc aūt vgo [Cō. L. ij.
cū a spū scō foret inspi=
rata cepit ī corde suo cogita
re qualit̄ ad cognitionē veri
dei posset ꝑuenire. Tandē a
q̄dā sapientissimo viro orige
ne de alexādria plene instru
cta ⁊ edocta fōtē baptisma=
tis attingē toto corde anhe=
labat. R. Ecce factuꝫ laude
dignū ī delēdū crucꝫ signū ī
marmoreo silice sponsa xp̄i
bn̄dicta omī moꝝ luce picta
Sacrato sculpsit pollice. V.
Laudātes miraculuꝫ corde
sūt cōpūcti h̄ crucꝫ signaclm
ītuētes cūcti. Sacra. L. iij.
ACcidit aūt vt p̄r eiꝰ ad=
mirās sēsū ⁊ pulchritu
dinē vginis volēs abscōdere
eā euocatꝫ ad se diuersis opi

ficibus disposuit fieri turriz sublimē: in q̄ duas solū fenestras istitui p̄cepit ad includendum eā. ℟. In barbara spes solida sit si quē dolor ingruit nam saluatori placida pede figurā imp̄mit i sue domus abscida. Que morbos graues rep̄mit. ℣. Sic pbatica piscina syloe natatoria lāguidis ē medicina ⁊ pestis purgatoria. Que. In ij. no. ā. Ubi v̄go baptisata p spm̄ renascit ⁊ baptistam imitata melle siluestri pascit. an. Alma dn̄z iduta fctā feruēs xp̄icola turr̄ arcē scandit tu ta pr̄is spuēs i idola. ā. Lete redit ⁊ pponit de fenestr̄ q̄stionē pr̄ quā doctrix expōit fidei dās rationē. L. iiij.

POstmodū vo dyoscoro pr̄e v̄ginis ex imperiali p̄cepto pg̃ēte in longinq̄s ptib⁹ btā barbara descēdēs d̄ turr̄ ītrat q̄ddā lauacr̄ p se mirifice ordinatū figur̄ solis ⁊ lune ac stellarū depictū: vbi v̄sus oriētē i colūna marmorea dextro suo pollice velut i cera signū cruc̄ ipressit. ℟. Exlex parat⁹ sceleri natā tē tat occidē icessu virgo celeri mox euolat cū marmore Sz hāc greg̃ lanigeri pastor nō timet pdere. ℣. Uindicat h̄ pditor puniēdo iuste nā marmor fit pditor oues q̄ locuste

Uidēs aūt btā [Sz. l. v barbara hoc lauacr̄ aq̄ carere: orauit ad dn̄m ⁊ statim facta ibidē fixura pedis sui dextri: effluxit aq̄ viua i q̄ttuor partes diuisa: in q̄ aſ ferit ipa diuinit⁹ baptisata. Perābulans etiā btā virgo circa turrī vidit in ea tm̄ esse duas fenestras p̄cepitq̄ opificibus fieri in oriēte vnā terciam vt numer⁹ scte trinitatis adimplerer. ℟. Patris in plez flagella seuiūt asperrima flagellata stricta cella claudit teterrima. Ad iudiciū vocat deū verū prestat. ℣. Toto mētis impetu deos detestat vti gressu spiritu q̄bus denegat. Ad. Lec. vi.

REuersus vero pater suus vidēs ibi tres eē fenestras ⁊ pcipiens ab opariis tciā ex p̄cepto ipius virginis fore adiūctā: petiuit curterciā fenestrā fieri p̄cepissz q̄ repleta spū sctō respondit. Tres euidēti⁹ illuminātoēz hoīem videlicet pater ⁊ fili⁹ ⁊ spūs sctūs q̄ sūt vnus deus in quē credē oportet ⁊ cui vouiuirginitatē meā. ℟. Cesa diro verbere effuso madet sāguine clausa tetro carcē respaſo gaudet lumie. Pr̄is i certamie xp̄i pstās solamie. ℣. In xp̄m ɔfidit erigēs fiduciā talit elidit hostilē v̄su tiā

Presentꝫ. In. iij. no. a. Xp̄s fomes pietatꝫ celi scādit palacia spōsā fouent deitatꝫ degustata solatia. a. De obscuro ꝓdit clara iussu tirāni barbara p̄ses ait diis es cara q̄ tua sanant vulnera. a. Fortꝫ respōdet femia diī gētiū demonia nulla dāt medicamina sed deus creās oīa. R. vij

Hoc audiēs pr̄ ei⁹ repletus furore nisus ē occidere eā: sed nutu diuīo suscepta a marmore eiecta est supra quēdā mōtē duobus pastoribus ouiū hoc intuētib⁹ quoꝝ vn⁹ eorū crudelis digito suo pr̄i ipsā demōstrauit: q̄ stati mutat⁹ est in statuā ⁊ oues sue effecte sunt locuste. Tūc pr̄ su⁹ trahens eā ꝑ crines de mōte. Postera die illam p̄sentauit cuidā marciano p̄sidi. Cui p̄ses ait. Redi filia ab hac supsticiosa secta Que r̄ndit. Rediī ad creatorem meū q² p̄us errraueram nec est supsticio in me sed in vobis q̄ lapidibus ⁊ metallis manufactꝫ mutꝫ ⁊ surdis capita inclinatꝫ ⁊ eos deos appellatis. R. Preses quē furor indurat iubet vt ardens exurat lampas spōse latera martellis dehinc ferit caput Et sic experit ardores ⁊ verbera. V. Regem iuocās inuictū flammas sustinet ⁊ ictū

Tunc vero [Et. Lec. viij. p̄ses suggerēte dioscoro iussit ipsā v̄gis cedi carnē q̄ʒ ei⁹ tenerrimā neruis taurinis dilaniari: ⁊ cilicinis testis atrocit̄ defricari: necnō crepitāti sale in plagis suis cōsperso p̄cepit in carcere recludi ⁊ sup acutissima testaꝝ fragmenta volutari. Quaʒ deus media nocte visitauit ⁊ luce celesti circūfulsit: ipius q̄ʒ plagas penit⁹ curauit. R. Cedis spirans ⁊ minaꝝ adhuc p̄ses vas iraꝝ accensus ad scelera in decore puellari ferus iubet amputari ꝑ tortores vbera. Sed v̄go deuota fide stat imota. V. Xp̄s in mēte virginis est turris fortitudinis. Sed vir. Lec. ix.

Die vero sequenti beata virgo p̄sidi sedēti ꝓ tribunali p̄senta̋ q̄ videns eaʒ in amore dei ꝯstantē ⁊ a cunctis suis plagis curatā: iussit eā nudā suspēdi in eculeo pedibus sursū versis et latera ei⁹ ꝑforari. Lāpades etiā ardentes lateribus apponēdo. Quid plura? Dū p̄ses videret eā vincere nō posse decreuit ip̄e eā capitalē subire debere sententiā. Quod audiens dioschorus pat̄ ei⁹ cepit ipam ⁊ duxit supra quendā mōtem: vbi oꝛone p̄us ad deum facta deuote ⁊ a deo ex-

audita:etiam angelica voce obtenta:tã ꝑ se q̃ ꝑ his qui ipsius virginis memoriã pas siõis annue recolerẽt:collũ gladio submisit: ⁊ ipse ꝓpriis manibus eã decollauit. ℟. Jussu virgo p̃sidis veste spoliata flagellis a p̃sidis viris agitata. Xp̃m patrẽ luminis pie dep̃cata candidi velaminis stola est velata. ℣. Uictima celestis manib⁹ mactata scelestis seruet ĩ his festis letos a turbine pestis. Xp̃m. Gloria. Jussu. Sequit̃ loco Uirgo vi [Te deũ. Prosa. rens fide fida barbara cõntuit. El colendũ ista solũ ꝑsat̃ quo micuit. Cui fidẽ spõdisti secũ ad palacia. Uexit ꝑ quis sitiuisti ꝑ longeua spacia. Te colẽtes ĩ hac valle despatos ne sine. Sed hos vecta vbi celi canunt melos carmie allã. ãte lau. ℣. Ora ꝑ nobis. In laudibus an. Preses penis fraudib⁹ barbaram impugnat virgo fide laudibus potens expugnat p̃s. soliti. ã. Pater furens ꝑ fide natã venerandã recipit a p̃side de se iugulandã. an. Ad salutẽ gentiũ orat virgo deũ pie recolentiũ martyris tropheũ. an. Uirginis oĩo xp̃o cõfirmat̃ ⁊ ei⁹ suffragio mundo salus dat̃. an. A p̃re occidit̃ filia crudeli ⁊ p̃r con

sumit̃ totus igne celi. Hy⁹

O Lux beata trinitas pro tue lucis radio nr̃a clamat humilitas in huius vite stadio. Ad te mentes humilit̃ ꝯuertim⁹ cũ barbara illumina subtilit̃ q̃ tu creasti pectora. Nostra nos illo iubare lux oĩs fugãs tenebras quo tu mẽtales barbare illumĩasti latebras. Hausit hec vase tenero sic de supno nectare qd̃ nouit quia numero de⁹ ꝯgaudet ĩpare. Nã trium delectabilis fenestrarũ apptio: qd̃ est nisi mirabilis trinitatis assertio. Quis enĩ ꝑscrutabit̃ sapientũ gẽtiliũ cur trina lux illabit̃ sic mentibus humiliũ. Creans nobis impresseras tuã similitudinẽ opus tuũ ne deseras tuam salues imaginem. Hec a nr̃a memoria nũq̃ cadat dignatio tibi laus sit ⁊ glia sit iugis iubilatio. amẽ. cp̃m Laudabo nomẽ tuũ as. õ cõi ℣. Spe tua. añ bn̄⁹ ã. Bn̄dict⁹ bellator dux ab oreviatorũ a quo manat victoria per quẽ barbara suor̃ capit brauiũ bellor̃ tripudiãs in glia Coll. vt s̃ ĩ ves. Mẽo. õ aduẽ. ⁊ de s. ãdrea. Ad hor. diei ãe de lau õ. cetã de cõi cũ dicta collã. Ad scdas ves. ãe. v. de lau. p̃s cũ hy. de p̃mis ves. cp̃ ℣. de cõi. añ mg̃. ã. Magnifi

cet d͞nm plebs fidelis homi-
nū barbare ꝓ festis ꝑ quam
pater luminū nos mūdos a
criminū factꝫ inhonestꝫ post
hūc ducat terminū ad gl͞iā
agminū patrie celestis. coll'.
vt͞s. Mē͞o. de aduētu. ⁊ ꝺ sc͞o
andrea. Cōple. ꝺ t͞pe. Ni-
colai ep͞i ⁊ cōfesso. Ad ꝑ͞mas
vs͞. sup ꝑ͞os fer. an. Aue p͞sul
gloriose. cū aliis in coi. Hyᵘ
Exultet aula celica letet
mūdi machina dum re
fert solis orbita nicolai solen
nia. Qui vagitus infātie de
corauit mirifice dās virtutū
p͞mordia inter ortus crepun
dia. Quarta ⁊ sexta feria se-
mel suggebat vbera iā in eta
te tenera hac vsus abstinen-
tia. Cuiᵘ tūba fert oleū ma-
trꝫ oliue nesciū qꝺ natura nō
ꝓtulit marmor sudādo ꝓtu-
rit. O venerāde pōtifex pius
nec tardᵘ opifex cūctis q̄ cor
de credulo te q̄rūt in ꝑiculo.
Aufer mortis dispendia cō-
fer vite stipēdia quo post car
nis exilia tecū simᵘ in p͞ria.
Presta p͞r ingenite iesu cum
sacro flamī e vt nicolai p͞cibᵘ
iungamᵘ in celestibᵘ. amē. cp͞.
Iustᵘ cor suū ꝺ cōi. R. Cōfes-
sor dei nicolaᵘ nobil' ꝓgēie sꝫ
nobilior moribᵘ ab ip͞o pueri
li euo secutᵘ d͞nm. Meruit di
uia reuelatiōe ad sūmū ꝓue
hi sacerdotiū. V. Erat ei val-
de ꝯpaciēs ⁊ sup afflictos pia
gestās viscera Meruit. V. O-
ra ꝓ nobis btē p͞r nicol'. An.
mg͞r. an. O pastor eṫne o cle
mēs ⁊ bone custos q̄ dū deuo
ti gregꝫ p͞ces attēderes voce
lapsa ꝺ celo p͞suli sc͞tissimo di
gnū ep͞atu nicolaū ostēdisti
Deus [tuū famulū. coll'.
q̄ btm̄ nicolaū pōtificē
tuū inumerꝫ decorasti mira-
culis tribue q̄s vt eiᵘ meritꝫ ⁊
p͞cibᵘ a gehēne icēdiis libere
mur. ꝑ ꝺ. Mē͞o. ⁊ ꝯpl'. vt͞s. ad
mat. Inuit. Adoremᵘ regē
sc͞tor. In q̄ viuit nicolaus ho
nor sacerdotū. ꝑ. Ueñ. In. i.
noc. ā. Nobilissimis siq̄dem
natalibᵘ ortᵘ velut lucifer ni-
colaᵘ emicuit. p͞l ⁊ V. ꝑ om̄es
noc. vnīᵘ ꝯfes. an. Postq̄ do
mi puerilē decurrit etatē cū
ctis mūdi huiᵘ spretꝫ oblecta
tiōibᵘ xp͞i se iugo subiciēs do
cumētis sc͞is suū p͞buit audi
tū. ā. Pudore bono repletus
dei famulᵘ sūptibᵘ datis stu-
pri nephas ꝓhibuit. Lect. i.
Beatᵘ nicolaᵘ ex illustri
prosapia ortᵘ ciuis fuit
pathere vrbis: q̄ vna ex nobi
lissimis lytie ꝓuīcie ciuitati-
bus tāto quodā famosissima
rutilabat: q̄nto ⁊ ꝑplo so fre-
q̄ntabat accessu. Sed modo
pctīs exigentibᵘ ꝑuissimi ad
instar redacta opidi raro sco
lit' hitatore. T. R. Dū vo ad

huc pēderet ad vbera matrꝫ onoua res. Quarta feria et sexta semel ī die papillas bibebat. ℣. Jā quodāmō sacri ieiunij se futuꝝ p̄signāś amatorē nicolaus. Quarta. L. ij.

Parētes vero ei⁹ īter ceteruas potētū q̄nto honorificēti⁹ celebrabāt tanto supne patrie accensi deside-rio: magis celestiꝫ q̄ terrene dignitatꝫ gl'iam appetebāt Reuera ei cū esset nimiū locupletati nullius honorꝫ insignia nulloꝝ ve disponere mo deramia voluerūt: sed oī studio lege cōtinētiū seviciētes celestē vitā actitare satagebāt. ℟. Seru⁹ dei nicolaus auri pōdo triū virginū redemit pudorē. Earūqꝫ p̄ris impudicā remēso auro fugauit inopiā. ℣. Affluēs itaqꝫ mie visceribus metallo duplicato ꝓpulsauit eaꝝ īfamiā Earū

Et miꝝ immo [qꝫ. L. iij.] dū cū in p̄meue iuuētutis flore hūc solū genuissēt filiū cūctꝫ se voluptatib⁹ abdicarūt. Etiñt suas p̄ces quas freq̄nter ī dn̄i tēplo fūdebāt hūc solū supstitē nō tm̄ diuiciaꝝ q̄rū ꝛ moꝝū flagitabāt heredē. ℟. Opibus sctis nicolaus hūilit̄ insistēs. Reuelatiōe diuia ꝓuect⁹ est ad sūmū sacerdotij gradū. ℣. Voce q̄ppe de celo lapsa cuidā insinuat̄ p̄suli dignū ep̄atu nicolaū. Reue. Jn. ij. noc. A.

Auro v̄ginū incest⁹ auro patris eaꝝ inopiā auro prorsus vtroꝝqꝫ detestabilē infamiā dei seru⁹ ademit nicola⁹. an

Innocēter puerilia iura trāscēdēs euāgelice īstitutiōis discipl's effect⁹ ē. A. Gl'iā mūdi sp̄uit cū suis oblectatiōib⁹ ꝛ ideo meruit ꝓuehi ad summū sacerdotij gradū. L. iiij.

Voꝝ parētū vota de⁹ ex alto prospiciēs peticiōi eoꝝ nō defuit nimiꝝ q̄lis ess3 futurus puer: in ip̄o vt ita dicam p̄mordio natiuitatꝫ ei⁹ mōstrare dignatus est. Cuꝫ eni adhuc matrꝫ lacte aleretur: cepit binis ī ebdomada dieb⁹ quarta ꝛ sexta feria semel bibere mām̄as ꝛ hac vice cōtēt⁹: tota die sic ꝑmanebat. ℟. Quadā die tēpestate seuissima q̄ssati naute ceperūt sctm̄ vocare nicolaum Et stati cessauit tēpestas. ℣. Mox illis clamātib⁹ apparuit q̄dā dicēs illis ecce assū q̄d vocastis me. Et. Lec. v

Puerilibus igit̄ ānis simpliciter domi transactꝫ cepit bone indolis adolescēs esse: et nō sicut illa etas assolet lasciuiā cōplexus est mūdi sed nūc parētum comitat⁹ vestigia: nūc eccl'aꝝ terebat limina ꝛ quod ibi de scripturꝫ pa

tulo aduertebat auditu non immemor in armariolo ↄdebat pectoris. Ubi aūt vtroqꝫ parente orbatꝰ est sepiꝰ illud euāgelicū ante sue mentꝫ ducebat oculos: nisi quis renūciauerit oībꝰ que possidet nō potest meꝰ esse discipulꝰ. ℞. Audiēs xp̄i confessor triū iuuenū inocētum necē ꝑcucurrit q̄tociꝰ ad locū quo fuerāt plectēdi. Et liberauit eos. ℣. Staticꝫ solutos a vinculꝭ vsqꝫ ad ꝑtoriū cōsulis secū adduxit. Et liberauit. Lectio. vi.

Cum igiꝭ mirrea metropolis ciuitas orbata esset suo antistite. Cuiꝰ obituꝫ nō mediocriꝭ adiacētiū parrochiaꝝ cōdolentes epi[fuerat eni bene religiosus]cōuenerūt in vnū cū clericꝫ cūctis vt dn̄o iesu annuēte prouiderent illi ecclesie secūdū statuta canonū ꝓsulē ydoneū. Cōcione itaqꝫ facta ītererat q̄dam pontifex magne auctoritatis ad cuiꝰ intuitum oīm pēdebat sententia vt quē ille voce ꝓderet hūc ꝓculdubio eligerēt vniuersi. ℞. Sācte dei ↄfessor nicolae te venerātes ꝓtege. Namqꝫ credimus tuis ꝑcibꝰ nos posse saluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos illesos abire fecisti tuis laudibꝰ instātē ↄserua plebē. Namqꝫ. In. iij. noct. an.

Pontifices almi diuina reuelatiōe letificati nicolaum ꝓsulē deuotissime cōsecrauerūt. an. Sanctus q̄dem nicolaus triticū qđ a nautꝫ postulauerat acceptū et sagacitate distribuit ⁊ augeri ꝑcibus impetrauit. an. Muneribus datis neci sūt iuuenes inocētes addicti quibꝰ dn̄i seruus fuit vite presidiū festinanter. ps. et ℣. vt s. Lectio septima.

Hic ergo pontifex ꝑ oīa seq̄ns vestigia apostolorū cunctos deuotissimis ꝑcibus ⁊ ieiunijs hortatꝰ est insistere. Tūc oēs quasi celesti cōmonerētur oraculo sic conuersi ad deū flagitabāt ex itimis ꝑcordijs vt pastoreꝭ nuꝰ suaꝝ ouiū pastorē vtileꝫ ostēdere dignareꝭ. Illis q̄ppe sūma cū deuotiōe orantibꝰ vocē audiuit de celo dicētē sibi ꝑdictus pontifex vt egredieꝭ ante portas ecclesie staret: ⁊ quē ꝑmū hora matutiāli vēire cōspiceret ipm̄ cōsecrarēt antistitem adiūgens etiam qđ nicolaꝰ vocareꝭ. ℞. Qui cū audisset scti nicolai nomē statiꝫ expādūt manꝰ vtrasqꝫ ad celū. Saluatoris laudantes clemētiā. ℣. Clara q̄ppe voce coram hoībus dignum referebant illū dei famulum. Saluatoris. Lec. viij.

Tunc presul ille ceteris

epis hanc insinuãs reuelati
onẽ adiecit. Uobis in orõne
psistẽtib⁹ ego forinsec⁹ excu-
babo: credo eniz q̃ nõ puerũ
pmisso dei. Sic ait ⁊ valuas
basilice sctã calliditate obser
uabat. Mir immodũ matu-
tinali hora q̃si a deo missus
ante oẽs se agebat nicolaus
Cũq; ad ecclesie ianuas pro
pinq̃sset iniecta manu eũ ap
phendit eps blãditerq; sciscí
tatur dicẽs. Quale nomen
habes? Ille colũbina vt erat
simplicitate incliãto capite
inq̃t: vestre seru⁹ sanctitatis
nicolaus. ℟. Beat⁹ nicola⁹
iam triũpho potit⁹ nouit su-
is famulis pbere celestia cõ-
moda q̃ toto corde poscũt ei⁹
largitiões. Illi nimiruz tota
nos deuotiõe oportet cõmit-
tere. ℣. Ut apud xp̃m ei⁹ pa
trocinũs adiuuemĩ sẽp. Illi.

[Lect. ix.

Cui protinus
p̃sul palmis inexis ait.
Fili veni mecum: est aliq̃d se
creti q̃d tue indoli fari debe-
am. Mox itrogressus en fra
tres exclamauit Uere ait do
min⁹ q̃d cũq; petierit; in no-
mine meo credite q̃z accipie
tis et fiet vobis. En inq̃ q̃d
petiuim⁹ accepim⁹: en adest
de quo flagitauit caritas ve
stra. Quo viso ingentẽ oẽs
tulere clamorẽ ad sydera: et
certati saluator; laudabant
magnalia. Quid mult; mo-
ror? Licet plurimũ renitens
diu obsisteret: plurimũq; re-
pugnaret intronisatus illico
sicut mos exigebat regiõis
illi⁹ pontificalẽ accepit ĩfulã
℟. Ex eius tũba marmorea
sacrũ resudat oleũ quo liniti
sanãt ceci surdis audit⁹ red-
ditur. Et debilis q̃sq; sospes
regredit. ℣. Cateruati ruũt
populi cernere cupiẽtes que
p eũ fiunt mirabilia. Et debi
lis. Gl'ia pr̃i. Ex eius. prosa.

Hospitati dedit egros o-
lei pfusio. Nicola⁹ nau-
fragãtũ affuit p̃sidio. Reue
lauit a deflictis defunctũ in
biuio. Baptisat auri viso in-
deus ĩdicio. Uas ĩ mari mer
suz patri reddit cũ filio. O q̃
probat sanctum dei farr; au
gmẽtatio Ergo laudes nico
lao cõcinat hec ɔcio. Nã qui
corde poscit illũ propulsato
vicio. Sospes regreditur. ℣.
Ora p nobis btẽ pr̃ nicolae.

[In laudibus. an.

Beatus
nicola⁹ adhuc puerul⁹ multo
ieiunio macerabat corp⁹. ps.
sol. J. Eccl'ie sctẽ freq̃ntãs li
mia sac̃ pectori ɔdebat man
data. a. Juste ⁊ pie viuendo
ad honorẽ sacerdotũ meruit
pmoueri diuit⁹. an. Amic⁹
dei nicolaus põtificali deco-
ratus infula omĩb⁹ se amabi
lem exibuit. an. O per oĩa

laudabilem virũ cuius meritis ab om̃i clade liberãtur q̃ ex toto corde q̃rũt illuz. hy⁹. Exultet aula celica. cp̃. Collaudãt multi. ℣. Justus germinabit. Ante. Bñdict⁹. ã. Copiose charitat̃ nicolae põtifex qui cũ deo gloriaris in celi palatio condescende supplicamus ad te suspirantib⁹ vt exutos graui carne ptrahas ad superos. collecta Deus qui btm̃ nicolaũ. vt̃s. memoria de aduentu. et de sctõ andrea. Ad horas. añe. de laud. cetera de cõi: cuz dicta collecta. Ad. ij. vs̃. añe. v. de laudi. super ps̃ fer. hy⁹. Exultet aula cel. cp̃. Btũs vir q̃ suf. tẽ. ℣. Ora pro nobis Ante mgr̃. ã. O xp̃i pietas om̃i prosequẽda laude qui sui famuli nicolai merita longe lateq̃ declarat nam ex ei⁹ tũba oleũ manat cũctosq̃ languidos sanat. collã vt̃s. mẽo de sctõ andrea p. an. Ambulãs ie sus vt̃s. in p̃mis vesp̃is festi. ℣. Dilexit andreã dñs. In odorẽ suauitat̃. Orem⁹

P Rotegat nos [Collã. dñe sepi⁹ bti ãdree ap̃li tui repetita solẽnitas: vt cuius p̃rocinia sine intmissiõe recolim⁹ ppetuã defensionẽ sentiam⁹. p. Itẽ mẽo. de aduẽtu. In oc. bti ãdree ap̃li Ad mat. Inuit. ď fes. In nocturno an. Andreas. sola pi et ℣. de apostolis. Lectio p̃ma

Q Uadã uer cuiusdaz iuuenis mortui eiectũ a mari: proiectum est ante pedes beati andree apostoli in litore maris. Tunc sanctus andreas exultãs in domio ait. Oportet hunc resuscitari vt cognoscamus que in eũ aduersarius est operatus. Tu autem. Media. ℟. de festo.

E T fusa [Lectio. ij. oratione tenens manũ mortui erexit illum ꝛ statim reuixit et loquebatur. Cũq̃ nudus esset dedit ei tunicam dicens Dic nobis per ordinẽ et expone oĩa q̃ contigerunt tibi.

A T ille [Lectio. iij. rñdit. Nihil occultabo quicũq̃ sis homo. Ego sũ sostrati filius ciuis macedonis qui nuper ab ytalia adueni. Sed cũ venissem ad propria audiui doctrinam surrexisse nouã quam nullus hominũ prius audiuit: sed ꝛ signa p̃digiaq̃ ac medelas magnas fieri a quodaz doctore qui se dei affirmat esse discipulum. Ego autem cũ hoc audissem properaui vt eum videre possem. Non eniz aliud arbitrabar: nisi vt ip̃e esset deus q̃ talia ageret Cumq̃ nauigassemus oppressi fluctibus sum⁹ Tu autem. Ante lau. ℣⁹. Di-

lexit andream dñs. In odorẽ. In lau. ã. Salue crux. so la sup p̄os sol. hy⁹. Ortu phebi. de cõi apl'oꝝ. cp̄. Erat andreas de fes. ℣. Annũciauerũt. Ad bñ⁹. ã. Dñe iesu xp̄e ɔfes. coll'. Protegat vt ŝ. memo. ꝺ aduc. cũ suffr. tpis. Ad ho. vt in festo. cũ dicta collã. Si hm̃oi oct. in dñica eueñ. solũ fiet de eis memo. per. ã. de magt. et bñdict⁹. et cetẽ.

¶ In ɔceptiõe beate marie.

Ad vs. an. Sctã dei gẽitrix intcede p nobis de cui⁹ vtero pcessit redẽptio mũdi allã. p̄ v. Laud. ã. Hec est regia virginũ q̃ genuit regẽ velut rosa decora virgo dei gẽitrix p quã reperim⁹ deũ ⁊ hoĩe3 alma vgo itercede p nob oĩb⁹. an. Sctã maria genitrix dei virgo sp̄ bñdicta: p te venit ad nos sal⁹ p te redẽptio nr̃a tu pulchra es int̃ mlieres tu gl'iosa in choro sctõꝝ: te dep̄cam̃ vt intcedas p nobis ad dñm iesũ xp̄m. ã. Succurre alma gẽitrix xp̄i miser3 ad te cõfugiẽtib⁹ adiuua ⁊ refoue oẽs q̃ in te ɔfidũt: ora p totius mũdi piaculis intuẽi pro dero itercede pro canõicorũ choro exora p sexu femineo an. Alma redẽptor3 mater q̃ puia celi porta manes ⁊ stella maris succurre cadẽti surgẽ q̃ curat populo tu q̃ ger. u isti natura mirãte tuu3 sctm̃ genitorẽ vgo p̄us tu posterius gabrielis ab ore sumens illud aue pctoꝝ miserẽ. Hy⁹

Quẽ tra pont⁹ ethera colũt adorãt p̄dicãt trinã regẽtẽ machinã claustꝝ marie baiulat. Cui luna sol ⁊ oĩa deseruiũt p tpa perfusa celi gr̃a gestãt puelle viscera. Beata mr̃ munẽ cui⁹ supn⁹ artifex mũdũ pugillo cõtinẽs vẽtris sub archa clausus ẽ. Beata celi nũcio fecũda sctõ spiritu desiderat⁹ gẽtib⁹ cui⁹ p aluũ fusus est. O gloriosa domina excelsa supra sydera q̃ te creauit puiꝺ lactasti sacro vbere. Qꝺ eua tristis abstulit tu reddis almo germie intrẽt vt astra flebiles celi fenestra facta es. Tu regis alti ianua ⁊ porta luc3 fulgida vitã datã p virginẽ gẽtes redẽpte plaudite. Maria mat' g̃. Gl'ia tibi do. qui nat⁹. Cp̄m.

Surge ppera amica mea formosa mea ⁊ vẽi: iã eihyẽs trãsijt ymber abijt ⁊ recessit: flores apparuert ĩ terra nr̃a: tp̄s putatõis aduẽit ℟. Solẽ iusticie regẽ paritura supm̃ũ. Stella maria maris hodie pcessit ad ortũ. ℣. Cernẽ diuinũ lumen gaude te fideles. Stella. ℣⁹. Hodie cõcepta ẽ btã vgo maria Ex pgenie dauid. Añ mgr. an.

Felix nanqꝫ es sacra virgo
et oĩ laude dignissima quia
ex te ortꝰ est sol iusticie xp̃us
[deꝰ noster allã. Collã.
S Applicationẽ seruoꝝ tu
orũ deus miserator exaudi.
vt q̃ in ꝯceptõe dei genitricꝭ
⁊ virginis marie ꝯgregam̃:
eiꝰ intercessiõibꝰ a te de instã-
tibus ꝑiculis eruam̃. ꝑeũdẽ
Mẽo. de aduen. Ad cõplero
riũ. super nunc dimittis an.
Cũ iocũditate ꝯceptionẽ be
ate marie celebremus. cetera
more solito. Ad matut. Inuit.
Corde ⁊ voce simul xp̃z regẽ
venerem̃. Uirginis et mr̃is
iubilet nobilis ortus. p̃. Ue-
nite. In. i. no. an. Hodie cõ-
cepta est btã virgo maria ex
ꝓgenie dauid per quã salus
mũdi credentibꝰ apparuit.
p̃i ꝑ oẽs noc. vniꝰ v̾ginis. an
Btissime v̾ginis marie ꝯce-
ptionẽ deuotissime celebre-
mꝰ vt ipsa ꝓ nobis intercedat
ad dñm iesũ xp̃m. an. Felix
nãqꝫ es btã virgo maria q̃ ⁊
genitricis dignitatẽ obtinu
isti: ⁊ virginalẽ pudiciciã nõ
amisisti. ℣. Hodie cõcepta ẽ
beata virgo maria. Lec. i.
B Eata ⁊ gl'iosa sꝑ virgo
maria ex regia stirpe ⁊
familia dauid oriũda ĩ ciui-
tate nazareth nata. Hiero-
solymis in tẽplo dñi nutrita
fuit. Pat' ioachim mat' ãna
dicebat'. Domꝰ pat'na ex ga
lilea ⁊ ciuitate nazareth ma
ternũ genꝰ ex bethleẽ erat.
℟. Hodie ꝯcepta est btã vir-
go maria ex ꝓgenie dauid ꝑ
quã salus mũdi credẽtibꝰ ap
paruit. Cuiꝰ vita gloriosa lu
cẽ dedit sc̃lo. ℣. Felix certe ⁊
omĩ laude dignissima q̃ sine
humano semĩe celestẽ sc̃lo
ꝓtulit panẽ. Cuius. Lec. ii.
U Ita eoꝝ simplex ⁊ rectã
ãte deũ: apud hoĩes ir-
rephẽsibilis et pia erat. Nã
oẽm substãtiã suã triphariẽ
diuiserũt. Unã ꝑtẽ templo ⁊
tẽpli seruitoribꝰ ĩpendebãt:
aliã peregrinis erogabant:
terciã sibi ⁊ sue familie reser
uabãt vsibꝰ. ℟. Btissime vir
ginis conceptionẽ deuotissi
me celebremꝰ. Ut ipsa ꝓ no-
bis intercedat ad dñm iesum
xp̃m. ℣. Dignũ nãqꝫ est vt ei
cũ sũma deuotiõe famulem̃
ꝑ quã nob̃ v̾ginitatꝭ isignia
pullularũt. Ut ipsa. Lec. iii.
I Taqꝫ iusti deo hoĩbꝰ pꝭ
ꝑ ãnos circit' viginti ca-
stũ domi ꝯiugiũ sine liberoꝝ
ꝓcreatiõe exercebant voue
rũt tñ si deꝰ forte donaret so
bolẽ eis se dñi obseq̃o eã mã
cipaturos: cuiꝰ rei gr̃a ⁊ tẽ-
plũ dñi singulis ꝑ ãnũ festꝭ
frequentare solebãt. ℟. Ad
nutũ. vt in officio per ebdo.
In. ii. no. an. Hodie ꝯcepta

est virgo maria ex semine a-
brahe letant archangeli exul-
tant oes sci congaudet ois mun-
dus. an. Dignum nanque est vt ei
cum summa deuotione famulemur
per quam nobis virginitatis insi-
gnia pullularunt. an. Benedicta
et venerabilis sca maria virgo
dei genitrix cuius conceptionem
celebramus intercessio ipsius
sit pro nobis ad dnm iesum xpm
V. Conceptio est hodie scte ma
rie virginis. Cuius vita inclita
[cun. illu. eccle. Lec. iiij
Factum est autem vt encheni-
orum festiuitas appropinquaret
Anna cum nonnullis contribulibus
suis hierosolimam et ioachim
ascendit. Ea quoque tempestate ibi
isachar pontifex erat. R. Glo
riose virginis marie ortum di
gnissimum recolamus. Cuius dns
humilitatem respexit angelo
nunciante concepit creatorem mun
di. V. Beatissime virginis marie
conceptionem deuotissime cele-
[brem. Cuius. Lec. v.
Quem inter ceteros conciues suos
etiam ioachim cum oblatione astan-
tem videret: despexit eum et mu
nera spreuit: interrogans cur
inter fecundos ipse infecundus asta
re presumeret dicens munera
sua deo indigna posse videri:
quem ipse ple indignum iudicassz
scriptura dicente maledictum
esse hoiem qui non genuisset
masculum in israel. R. Quam con

cepta est virgo sacratissima
tunc illuminatus est mundus stirps
beata radix sancta. Et benedictus
fructus eius alla. V. Pulchrio-
res sunt oculi eius vino et dentes
eius lacte candidiores. Et bndi
[Lec. vi
Quius obiectu pu
dore magno suffusus io
achim ad pastores qui cum peco
ribus suis in pascuis erant se
cessit: neque domum repedare
voluit ne forte a contribulibus
suis qui hoc a sacerdote audie
rant eodem opprobrii elogio no
taretur. Verum cum ioachim aliquam
diu cum pastoribus fuisset: ange-
lus dni ei immenso lumine asti
tit cui dixit. Noli timere ioa
chim neque in visione mea turbe
ris. Ego enim sum angelus dni
missus ab ipso ad te vt annun-
ciem tibi preces tuas esse exaudi
tas et elemosinas tuas ascen-
disse in conspectu eius. Proinde
anna vxor tua pariet tibi fi-
liam: et vocabis nomen eius mari
am. Tu. R. Stirps iesse. vt
in officio per ebdo. In. iij. no. an.
Conceptio est hodie scte marie
virginis cuius pulchritudinem re
spexit deus et visitauit humili-
tatem suam. an. Ista est speciosa
electa a dno cuius conceptionem
celebramus ipsa intercedat pro
nobis ad dnm iesum xpm. an.
Quam concepta est virgo sacratis
sima tunc illuminatus est mundus
stirps beata radix sancta et bndi-

ctus fruct⁹ ei⁹. ℣. Cōceptio tua dei ge. vgo. Gaud. ãnũ. v.m. Lectio septima

Temporibus karoli regis francorum: illustr; germanus regis hungarie ordine leuita sancte dei genitrici deuotus: suoq; officio iugiter incumbens vxorem duxit specie cuius illect⁹ laudibus spiritualibus intendere nō poterat: nec horas virginis illo die persoluerat: sz diuina inspiratione cōmonitus sponsam domũ iussit abire: et officium matris dei in ecclesia deuotissime decãtauit. ℟. Conceptio gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cuius vita inclita cũctas illustrat ecclesias. ℣. Conceptio est hodie sãcte marie virginis. Cuius vita. Lectio octaua.

Ut autem ventũ est ad illam antiphonã: pulchra es ⁊ decora filia hierusalem. apparuit illa amicta sole ⁊ luna sub pedibus eius et in capite corona stellaruz duodecim: choris angelorũ comitata: pulchritudinis q; ineffabilis ⁊ ait. Decor sponse qui turbauit cor tuum momentaneus est: hodie est et cras non erit. Et sicut flos q̃ hodie est ⁊ cras in clibanum mittitur. Preterit enim figura mundi huius: quapropter fallax est gratia illius ⁊ vana pulchritudo. ℟. Beata es maria. vt in officio quotidiano. Lectio nona.

Et adiecit si hanc sponsam amore mei dimiseris: me sponsam in celis habebis. Et si ꝯceptionis mee sexto idus decembris solennia celebraueris ⁊ celebranda predicaueris: mecum in regno filij mei gloria perfrueris. Huius autem decore amore extatico raptus: sponse quam duxerat obliuiscẽs: induit vitam monasticam. Tandem patriarcha aquileye factus q̃diu vixit festũ conceptõnis beate virginis celebrauit: et celebrandum predicauit. Tu autem dñe. ℟. Felix nanq; es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster. ℣. Ora pro poplo interueni pro clero / intercede pro deuoto femineo sexu sentiant om̃es tuum iuuamen quicunq; celebrant tuã conceptionem. Quia. Gloria. Felix. Te deum. Ante laudes. ℣. Cum iocũditate conceptionẽ beate marie cele. [⁊c. In laud. an. Cōceptio gloriose vginis marie ex se-

mine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. an. Conceptio est hodie sancte marie virginis cuius vita inclita cũctas illustrat ecclesias. an. Regali ex progẽie maria exorta refulget: cuius precibus nos adiuuari mẽte ꝛ spiritu deuotissime poscimus. an. Corde et animo christo canamus gloriã in hac sacra solennitate precelse dei genitricis marie. an. Cum iocunditate conceptionẽ beate marie celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm iesũ xp̃m. hy⁹ vt In oib⁹ [in p̃mis ves. cp̃. requiẽ q̃siui ꝛ in hereditate dñi morabor tũc p̃cepit ꝛ dixit mihi creator oim: ꝛ q̃ creauit me requieuit in tabernaculo meo ꝛ dixit mihi: i iacob inhabita ꝛ in israel hereditare ꝛ i electis meis mitte radices. ℣. Post partũ. Añ bñ⁹ an. Conceptionẽ hodier nã ppetue virgis genitricis dei marie solẽnit̃ celebrem⁹ qua celsitudo throni p̃cessit Famulis [allã. Collã. tuis q̃s dñe celest̃ grẽ mun⁹ impertire: vt qb⁹ btẽ virginis part⁹ extitit salutis exordiũ cõceptiõis ei⁹ votiua solẽnitas pacis tribuat icremẽtũ. p do. Memo. d aduẽ. Ad horas diei. añe de laud. Ad. i. ℟. Xp̃e fili. cũ allã. ℣. Qui de virgine. Cetra more In sy õ [solito. Ad iij. cp̃. firmata sũ et in ciuitate sanctificata similit̃ requieui: ꝛ in hiřl'm potestas mea. ℟. Hodie cõcepta est btã virgo maria. Allã allã. ℣. Ex p̃genie dauid. ℣. Cõceptio ẽ ho. Radicaui [Ad. vi. cp̃. in populo honorificato et in p̃tes dei mei hereditas illius: ꝛ in plenitudine sctõꝝ detẽtio mea. ℟. Cõceptio ẽ hodie sãcte marie virginis. Allã allã. ℣. Cui⁹ vita iclita cũctas illustrat eccľias. ℣. Cõceptio tua dei gẽitrix vgo In plateis [Ad. ix. cp̃. sicut cynamomũ ꝛ balsamũ aromatizãs odorẽ dedi q̃si myrra electa dedi suauitatẽ odorꝫ. ℟. Cõceptio tua dei genitrix virgo Allã allã. ℣. Gaudiũ ãnũciauit vniuerso mũdo. ℣. Post p̃tum. Ad scdas ves. oes añe de lau. p̃i ꝛ hy⁹. vt in p̃mis. Cp̃m. Quasi libanus non incisus vaporaui habitationẽ meã: ꝛ quasi therebinth⁹ extẽdi ramos meos: ꝛ rami mei honoris ꝛ grẽ. ℣. Hodie p̃cepta. Añ mg̃. ã. Cõceptio tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerso mũdo: ex te enim ortus ẽ sol iusticie xp̃s deus noster: qui

solues maledictionem dedit bñdictionē: ꝛ ɔfūdēs mortez donauit nobis vitā sempiternā. coll. Famulis vrs. Mēo. de aductu. Cōple. sicut heri

¶ Damasi pape ꝛ alioꝝ martyꝝ suo die fit mēo. Ad vs̄ p. an. Fulgebūt iusti ꝛ tā q̄ scintille in arūdineto discurrent iudicabūt nationes ꝛ regnabūt ieknū. ℣. Iustoꝝ anime [Collcā.

Misericordiā tuā nobis dñe q̄s interueniēte btō damaso ɔfessore tuo atq; pontifice clemēter īpende: ꝛ nobis pctōrib⁹ ipi⁹ propiciare suffragiis.

Deus q̄ nos cōcedis sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ genciani fusciani et victorici natalicia colere da nobis in eꝭna btitudine de eoꝝ societate gaudere. p do. Itē ad matu. mēo. p. an. Corpora sctōrū in pace sepulta sūt ꝛ viuēt noīa eoꝝ i eternū. ℣. Gloriosus de⁹. Coll. vts. ¶ Auberti epi ꝛ ɔfes. Ad vs. an. Aue ꝑsul. cum aliis de cōmuni super psalmos ferial. Hymn⁹.

Auberte ꝑsul inclite xp̄i athleta splendide adesto nostris ꝑcibus quas tibi pie fundim⁹. O gloriose pontifex nostre salutis opifex vt digne demus cantica nostra disrūpe vincula. Tu es nr̄m refugiū tu robur potentissimum tu salus ꝛ protectio nostraq; iubilatio. Dona creator oīm q̄ es vita viuētiū vt ꝑcib⁹ almi auberti te valeam⁹ ɔfrui. Amen. cp. Iustus cor suū. ℟. Magnificū ꝑmū de matu. ℣. Ora ꝑ nobis beate pater. An mgt. an. Letent oīm agmina fideliū in beati solennitate auberti qui renitens honore cathedre pontificalis grātur inter choros angelice dignitatꝭ ipe ꝑ nobis sit intercessor apud xp̄m cū quo regnat coronat⁹ in eternū. [Collā.

Deus q̄ populo tuo eꝭne salutꝭ beatū aubertū ministrū tribuisti: presta q̄s: vt quem doctorē vite habuim⁹ i terrꝭ intercessorē sēp habere mereamꝭ celis. p. Mēo. de sācta lucia: per. ā. In tua paciētia possedisti aīa: tuā lucia spōsa xp̄i odisti q̄ in mūdo sūt ꝛ chorū scās cū angelis sāguie ꝓprio iimicū subegisti. ℣. Diffusa est gratia. Collecta.

Exaudi nos de⁹ salutarꝭ noster vt sicut de beate lucie virgīs ꝛ martyris tue festiuitate gaudemus: ita pio deuotiōis erudiamꝭ affectu. Per xp̄m. Mēo. d scto iudoco abbē. p an. Iste homo ab adolescētia. ℣. Iustū dedux. Collcā. Intercessio. Item de aduē. Cōple. tpis. Ad mat.

Inuit. Celoꝝ regē laudātes cūcti potētem. Presulis auberti celebrem⁹ festa btī. ps. Venite. In .i. noc. ā. Gloriosus in etate puerili cōstitut⁹ aubertus in sctis meditationib⁹ ꝑseuerabat ꝛ operibus. ꝑi ꝑoēs noc. vni⁹ ꝯfes. ā. Hic decēter adornat⁹ diuinis sāctionib⁹ regis fuit dagoberti incliti tꝑib⁹. an. Litteralibus deniq; studijs tradit⁹ canis ꝓibat ānosos viros sensibus ꝛ moribus. ℣. Amauit

[Lect. i.

Sanctus vir domī aubert⁹ sacerdos xp̄i ꝓbatissim⁹ refulsit tꝑib⁹ dagoberti francoꝝ regis incliti. Qui ab ip̄is sacre puericie annis sup̄na grā aspiratus annosos viros sctis preibat morib⁹. ℟. Magnificū sacri pontifici auberti meritū. Cui⁹ ꝓcibus btūs landelinus euasit tartari cruciatus. ℣. Laudet dn̄z turba fidelis ū quitm̄ nobis destinauit patronū. Cuius. Lectio scḋa.

Litteralib⁹ deniq; studijs traditur: et ecclesiasticis sanctionib⁹ decēter informat⁹: ꝑ gradus singulos proficiēs succedentibus virtutū icremētis ꝓuect⁹ est ad culmē sacerdotalis honoris ℟. Nam cū latrocinijs esset ꝟditus sacri auberti ꝓcibus Per angelū dn̄i vie veritat est reddit⁹. ℣. Dum sui fidelis ꝓcib⁹ benign⁹ faueret iesus. Per angelum. Lec. iij.

Exigēte itaq; sorte mortalis nature: cōtigit aldebertū Cameracēsis sedis ep̄m deposito carnis onere ꝺ hoc mūdo transisse. Diuina igit operatiōe cūcta salubriter ordināte aubert⁹ vir conspicu⁹ ꝛ successor emeritus ꝓficiens de virtute in virtutez eiusdē sedis pontificalē sortitus est dignitatē. ℟. Quem beatus pontifex cū videret ī timore dei ꝑfectū Ad presbiteratus culmē euexit eū. ℣. Dūq; ad puꝝ seculi negocia relinqret a dyaconatus officio promouēs illū. Ad p̄sbit. In .ij. noc. an. Diuina igitur prouidēte gratia camerac ēsis sortitus est ep̄atus dignitatez. an. Adeo p̄sul ꝛ rector electus vigilātissime curam commissi gregis seruabat ꝛ nullo casso labore illudi sinebat. an. Nihil enim sanctus aubertus in reb⁹ transitorijs aīm occupabat sed ad spem eterne dulcedis ceteros non vt surdus auditor ꝯuocabat ℣. Audi filia ꝛc. ¶ De sancta lucia medie lectiōes. L. iiij.

Venit quidā impius ad paschasiū cōsulārē accusans beatā luciā xp̄ianā esse: et castitatē suam celesti

spōso custodire. Quā paschasius ꝯprehēsā corripuit: ⁊ cepit ad sacrificia demonū inuitare. Cui btā lucia ait Ego ꝑ istos tres ānos sacrificaui quotidie deo viuo. ℟. Lucia vgo qd a me pet[illegible] qđ ipa ꝑstare poteris ꝯtinuo nā ⁊ matri tue fides tua subueniet: ⁊ ecce salua facta ē. Letiocūdū deo ī tua virginitate hītaculū ꝑparasti. ℣. Sicut ꝑ me ciuitas cathanēsiū sublimat a xp̄o ita ꝑ te ciuitas syracusana decorabit. Letio. Lec. v.

Tunc cōsularis circa eā fecit copiosū ignē accēdi: ita vt picē ⁊ resinā ⁊ feruēs oleū sup eū iactarēt vt sic cōsumeret. At illa in noīe iesu xp̄i stetit immobilis dicēs ei Ego rogaui dn̄z iesū xp̄z vt ignis iste nō dn̄et in me q̄tinus tibi insultent credētes ī xp̄o: et ideo petiui inducias martyrij mei vt credētib⁹ tollerē mortis timorē ⁊ non credētib⁹ vocem exultatiōis auferrē. ℟. Rogaui dn̄m meū iesū xp̄z vt ignis iste nō dn̄et mei. Et impetraui a dn̄o inducias martyrū mei. ℣. Ut credentib⁹ timorē auferrem passiōis ⁊ nō credētib⁹ vocē exultatiōis. Et impe. L. vi.

Tunc āgustiāre eo nō ferētes amici eius iīuriā gladiū in ei⁹ viscerib⁹ mergi fecerūt. Igit ꝑcussa q̄diu voluit orauit et q̄diu voluit allocuta est turbā circūstantē dicēs. Annūcio vobis pacē datā eccle dei: diocletiāo de regno suo deiecto: ⁊ marimiano hodie mortuo. Et sicut habet cathanēsiū ciuitas interuentricē sororē meā agathen: ita me sciatis huic ciuitati syracusane datā a dn̄o si volūtatē dn̄i facientes susceperit[illegible] fidē. ℟. Grata scā ē a dn̄o ī certamie q2 apđ deū ⁊ apđ hoies glificata est in cōspectu ꝑncipū loq̄bat sapientiā. Et dn̄s oīm dilexit eā. ℣. Erecta nāq3 ī vtutū culmie tormēta despexit. Et do. In iij. no. ā. Sctūs aubert⁹ inf tāta huius pelagi obstacula nullo vanitatis tētamīe vnq̄ potuit ab incepto ope deuiare. ā. Igit dagobert⁹ q̄ tunc frācoꝝ monarchiā regni tenebat audiēs opinionē scī viri crebro ad eū vēiebat: cupiens de acq̄sitiōe celesti a viro dei edificari. ā. Erat q̄daz cleric⁹ ortus in villa q̄ vallis dicit vocabulo landelinus a studio religiōis deuiās quez scūs aubertus suis ꝑcib⁹ ad viā veritat[illegible] reduxit ⁊ in celestis vite libro diligent titulauit. ℣. Justus vt pal. L. vij.

Porro humane salut[illegible] auctor ꝑscius antiquū ho

stem tāto ardēti⁹ gregē dñi-
cū insecuturū: q̄to vicini⁹ in-
stante fine seculi sciret nihil
supesse qđ ad tētādū artib⁹
suis vlterius patuisset aduer
sus tyrannidis eius impetū
validū defēsiōis nobis para
uit obstaculū: dās nobis au
bertū videlicet gregꝫ sui pa-
storē vigilātissimū ꝛ custodē
aiaꝝ fidelissimū. ℟. Perue
niens scā dei cultrix valde
trudis ad scm̄ dei cultorē au
bertū acceptꝫ ab eo scīmoni
alib⁹ idumētis. Immortalē
adepta est spōsū. ℣. Postpo
nēs sckm cū oīb⁹ pōpis p sa-
cri ꝯsultū pōtificis Immor.

Constitutus aūt L. viii
in sede pōtificali auber
tus: q̄lis quātusqꝫ in ea vixit
nō ē nostre possibilitatꝫ euol
uere. Aliter enī eminet q̄ vl
lo sermōe includi valeat. A-
nimalis eteniꝫ homo pcipe
non potest quantus hic fue-
rit in oculis sūmi creatoris
cui nihil erat cōmūe cū ama
toribus mūdi: ꝓpter qđ cu-
re pastoralis necessitudine vi
debatur artari. Quā si inof
fense declinare potuisset ve-
ra fides est quia heremū po-
tius q̄ monasteriū delegissꝫ
℟. Beata aldegūdis virgo
dei venerabilis sacrꝫ almi p̄-
sulis monitis. Facta ē ꝛ ipa
coniunx sponsi celestis. ℣. A
quo sacre religiōis dum vela
men acciperet ꝛ ī famulatu
christi constanter perseuera
ret. Facta est. Lectio. ix.

De obitu vero beati pon
tificis quo tpe scilꝫ be-
ata eius aīma carne resolu-
ta supnā hierusalē petisset:
vel que persone eius funeri ī
terfuissent: id certum ad no-
stram noticiam nō peruenit
nōnullis resistētibus causis
que maximā virtutū ei⁹ ptē
a nostra memoria sustulerūt
vt facile ex illis videamꝰ me-
lius silere q̄ aliqđ fabulosuꝫ
dicere. Tu autē. ℟. Athle-
ta dei īclitus ꝛ sacerdos ma
gnus aubertus cursu vite in
timore xp̄i fideliter consum-
mato. Hodie sanctorū est in
celis sociat⁹ collegio. ℣. Sa
cris virtutibus redimitus et
ideo eterna gloria coronat⁹
Hodie. Gloria. Athleta. Ad
lau. ℣. Ora pro nobis btē pa
ter auberte. Ut digni effici.
Debellando [In laud. an.
forti armato deus precinct⁹
virtute āte secula parata be
atum aubertū collocauit in
sede. ps los. an. Jubilās dño
btūs aubert⁹ in leticia seruit
ei cū āgelis ī glīa. ā. De luce
vigilās scūs aubert⁹ ad dñꝫ
labūs cordis laudat eū sciēs
qꝛ melior est mīa eius sup vi
tas mortaliū. ā. Inter spūs

et aĩmas iustoꝝ sacerdos ac
seruus dñi bñdicit eũ in scꝉa
ꝓspicieꝉ q̃s suoꝝ reatibꝰ fide-
liũ. an. Dũ btũs aubertꝰ cã-
tat dño canticuȝ nouũ leteꝉ
eccꝉia cameracensiũ qꝛ ꝓpi
ciationẽ suoꝝ promereꝉ deli
ctoꝝ. hyꝰ. Auberte p̃sul icli-
te. Cp̃. Collaudabũt. ℣. Iu-
stus germiabit. Añ bñꝰ an.
Perfectus in scĩtate ⁊ iu-
sticia xp̃i p̃sul aubertꝰ hodi-
erna die celi culminibus est i
tronisatus angeloꝝ turmis
applaudẽtibus ⁊ cõcinẽtibꝰ
bñdictus deus. Collã. Deꝰ
qui pplo tuo eter. vt̃s. Mẽo.
de scta lucia per. an. Colum
na es immobilis lucia spõsa
xp̃i qꝛ oĩs plebs te expectat
vt accipias coronã regni al-
leluya. ℣. Spe tua. Collecta
Exaudi nos. vt̃s. Itẽ mẽo.
de sctõ iudoco vniꝰ abbatis.
⁊ de aduẽtu. Ad horas diei
añe de lau. cetera de cõi. cũ coꝉ.
vt̃s. Nicasij epi sociorũq;
eiꝰ mar. Ad vs̃ añe et ps̃ fer.
hyꝰ. Scõꝝ meritꝫ. cp̃. Iusto-
rũ aĩe. de cõi. ℟. O cõstãtia
martyꝝ. q̃re i cõi. ℣. Iustorũ
aĩe. Añ mg̃. ã. Gloriosus vi-
ctor nicasius ip̃a quã meru-
it martyrij claritate et noĩe
⁊ ope dignꝰ dũ in sorte san-
ctoꝝ martyꝝ victrici laurea
tripudiat ꝓ nobis ad deũ pi
us intercessor existat. Collã

Domine deus nr̃ multi-
plica sup̱ nos miam tu
am: et quoꝝ celebramus glo
riosa certamina: tribue sub-
sequi in sctã ꝓfessione victo-
riã. Per do. Memo. de sctõ
auberto. per an. Gloriose p̃-
sul auberte dum cum xp̃o re
gnas in eꝉnitate nobis q̃si
p̃senti veniã obtine vt cursu
fideliꝉ pacto tecũ magnifice
mus eũ sine fine. ℣. cũ collã
festi. Itẽ mẽo. de aduẽ. Ad
matuti. Inuitat. Iubilemꝰ
deo btõꝝ martyꝝ regi gꝉio-
so. Qui eꝉne gꝉie coronã be
ato dedit martyri nicasio. p̃.
Veñ. In. i. no. ã. In secrati-
one barbarica dũ depopula
reꝉ gallia btũs vir nicasiꝰ q̃
die ac nocte meditabaꝉ i le-
ge dñi forma virtutꝫ factꝰ ẽ
cõmisso sibi gregi. p̃s. Btũs
vir. ã. Preceptũ dñi p̃dicãs
sermõe ⁊ exercens ope filios
suos erudiuit disciplinã salu
tis apphendere. p̃s. Quare
fre. an. Obsidiõe circũdatꝰ
multoꝝ miliũ pia ꝯfessionis
voce clamauit ad dñm ⁊ ip̃e
de mõte sctõ suo ad suã suoꝝ
q; salutẽ exaudiuit eum. p̃s.
Dñe q̃d multiplicati. ℣. Iu-
storꝝ anime. Lec. i.
Sub tempestatis turbi-
ne vvandaloꝝ erant glorio-
sissimi viri dei ⁊ in gallijs tũc
preclarissimi sanctissimꝰ ni-

casius remorum presul: et btissimus anianus aurelianensium pontifex: magnis prodigiis signis atque virtutibus insignes qui suis meritis et precibus hanc iram indignationis dei diu differre decertauerant quatinus omnibus heresibus et prauitatibus propositis extinctis ad christianam religionem et veram dei culturam iterum per penitentiam reuocarent ac tante persecutionis et diuine animaduersionis offensam ab ecclesia auocarent. Tu. ℟. Dum diuino iudicio sinerentur in seruos christi grassari ministri antichristi nicasius fidelis seruus domini virtute precinctus animi. In iusticia et timore constituit animam suam ad temptationem preparauit ℣. Edoctus a domino non timere eos qui corpus occidunt animam autem occidere non possunt. In.

Lec. ii.

Instantibus bonis sanctissimorum virorum nicasii videlicet et aniani studiis continuis predicationibus orationibus que populum dei ad penitentiam siue patientiam atque triumphum martyrii prouocabant vt quos prosperitas noxia ad offensionis stimulum incitauerat: deuota tolerantia aduersitatis non iudicium damnationis sed gratiam purgationis causamque salutis efficeret. ℟. Sanctus martyr nicasius velut aurum in fornace tribulationis clausus igne passionis est examinatus per quem probatus coronam vite fuit accipere dignus. Quam preparauit deus se diligentibus. ℣. Non enim condignas existimauit passiones huius temporis ad futuram gloriam. Quam prepa.

Lec. iii.

Interea castrametantur vvandalorum agmina circa vrbem remorum et vniuersa regione depopulata: necessitatum christianorum ibi inhabitantium auidissime desiderantes: veluti inimicos deorum suorum et moribus paganorum contrarios penitus interimere atque de terra delere ardentissime ambiebant Tu autem. ℟. Nicasius pontifex spe gaudens in tribulatione patiens per exercitia certaminis formam dedit subditis. Ad felicitatem tendere sempiterne quietis. ℣. Quos in fide roborabat verbis operum instruebat exemplis. Ad felicitatem. In. ii. noct. an.

In sancte spei singularitate constitutus athleta fortis nicasius quanto tribulationibus angustiabatur exterius tanto magis sinum cordis in caritate dilatabat interius. ps. Cum inuocarem. an. Hic iustus benedictione perfusus celesti assumpto scuto fidei omnia extinxit

iacula inimici ꝛ coronã triũ-
phi meruit de manu dñi. ps.
Uerba mea. ã. Mirabile est
et laudabile nomen tuũ dñe
pro cuiꝰ amore btũs martyr
nicasius nec aduersa pati ti-
muit nec mortẽ subire formi
dauit. ps. Dñe dñs noster. ℣.
Exultẽt iusti in ꝯspectũ. l. iiij.

Ultimo itaqꝫ subuersio-
nis die furentibꝰ circũ-
quaqꝫ aduersariis: ac fortiꝰ
ꝑlio cõcutitienbꝰ vrbẽ: nimio
terroris tedio vniuersa ciui-
tas ꝑcussa ad sctissimũ nica
sium in oratione ꝓstratũ cõ-
currerũt futurãqꝫ paganoꝝ
victoriã ꝑtimescentes auxi-
liũ ꝯsolationis ab eo tanꝗ̃ fi
lii a patre q̃rebãt interrogã-
tes q̃d vtiliꝰ faciendũ decer-
neret: aut seruituti gẽtiũ se
tradere: aut certe ad morteꝫ
vsqꝫ pro salute vrbis dimica
re. ℟. Agonista inuictus ni
casius xp̄i passiõis exemplo
sibi proposito eadẽ se cogita
tione armauit. Taliqꝫ mẽte
cõtra rabiem ꝑsequẽtiũ suis
se armare ꝑcepit. ℣. Confor
tatus a domino ꝛ in potentia
virtutis eius induit se arma
tura dei. Taliqꝫ. Lectio. v.

Quo audito btũs nicasi-
us celitꝰ ꝑsciẽs ex reue-
latõe offẽsiõis dei vrbẽ remẽ
siũ penitꝰ subuertẽdã: apud
diuinã icessabili ꝑce sua im-
petrauit clemẽtiã quatinus
illis hec tribulatio tempora
rie mortis nõ ad iudiciũ sed
ad indulgentiã ꝑsistentibus
in vera fidei cõfessiõe profice
ret. ℟. Beatissimꝰ vir dei ni-
casius cũ germana sua sctã
ꝟgĩe eutropia trepidos xp̄i-
ane plebis aĩos verbis robo-
rabat. Atqꝫ assiduis intcessi
onibꝰ dño ꝯmẽdabat. ℣. Ex
pãsis ad celũ manibꝰ firma-
bat eos bñdictiõibus. Atqꝫ.

Propt̃ qđ ꝓtinꝰ [l. vi.
cum magna eis ꝯstãtia
rñdit dicens. Nos pugnare
ꝓ salute vera nõ visibilibꝰ ar-
mis sed ꝓbis moribꝰ nõ fidu-
cia viriũ sed exercitatiõe vir-
tutũ nõ tm̃ corpore mortali
q̃tũ spũ vitali oportet. Indi
gnationẽ quippe hanc iusto
dei iudicio nõ ignoramꝰ pro
uocatã. Qua propt̃ verꝫ esse
salutis cõsiliũ nõ dubitamꝰ
si cõpũcti ad diuina flagella
aĩm cõuertamꝰ. ℟. In ouili
dñico lupis irruẽtibꝰ bonus
pastor nicasius scti spũs vir
tute roboratꝰ. Occurrit illis
furẽtibꝰ aĩam suã ꝓ suis oui-
bus in mortẽ dare paratꝰ. ℣.
Surgẽs ab orõne simul cuꝫ
btã eutropia ꝟgĩe cũ psalmis
ꝛ hymnis spũalibꝰ. Occurrit
In. iii. noct. ã. Nicasius xp̄i
martyr strenuꝰ armis vtutũ
munitꝰ accepit quoqꝫ gladiũ

spūs et ideo ad nihilū dedu-
ctus est in cōspectū ei⁹ hostis
malignus. ps. Dñe quis ha
bita. an. Sicut tuba celestis
ita fortiṫ reboās ait o victri-
cia arma ⁊ vtinā in xp̄o nuti-
bus diū ministra fortitudo q̄re
cōtra naturā hūane cōditio
nis victoriā vr̄e dignitatꝭ in
rabiē ꝯuertitꝭ. p̄s. Dñi est ter
an. Si verbū veritatꝭ respui
tis ⁊ trucidare oues meas ꝑ
seuerāte ipietate queritꝭ me
p̄mā sumētes hostiā diue ma
iestati libare. ps. De⁹ venerū
gen. ℣. Letamini. Lectio. vij.

Benedictionib⁹ vero p̄ci
busq͡ intent⁹ btīssimus
vir dei nicasius in agone cer
taminis xp̄iani ppl̄i aīos ro
borabat: d n̄o quoq͡ agonez
victorie sue intrepid⁹ cōmen
dabat. Quib⁹ inter triūpha
lia studia furibūd⁹ pagano-
rū impetus dū irruit sāctissi
mus nicasius virtute spūsc̄i
repletus comitāte sorore al-
ma eutropia cū hymnis ⁊ cā
ticis spiritualib⁹ ad ostiū ba
silice sc̄tē dei genitricis sem-
perq͡ virginis marie quā ip-
se in arche sedis ipius vrbis
fūdauerat eis occurrit. Nā
antiquitus cathedra episco
palis in ecclesia q̄ ad sanctos
apostolos diciṫ habebaṫ. ℟.
Magn⁹ sacerdos nicasius i
tpe iracūdie recōsiliatio fa-
ctus hostiā viuam semetip̄m
deo gratāter obtulit. Et vna
secū sibi gregē cōmissū holo-
caustū placabile exhibuit. ℣.
Pro salute plebis sibi credi-
te exorās assidue sacrificiuz
iusticie seip̄m sacrificauit. Et

Morq͡ vt ferra- [L. viij
tas acies vidit nicasi⁹
manu silētiū pacifica pronū
ciatiōe indicēs ait. O victri
cia arma ⁊ vtinaz in xp̄o. O
nutib⁹ diuinis ministra forti
tudo: quare ꝯtra naturā hu-
mane cōditiōis victoriam di
gnitatꝭ vr̄e in rabiē ꝯuertitꝭ
Quod si verbuz veritatis re
spuitis ⁊ trucidare oues me
as ꝑseuerāte impietate q̄ri-
tis: me p̄mū ꝓ ip̄is victimaz
in holocaustū sumētes diui-
ne maiestati libare: vt pariṫ
digni promissionū celestium
beatitudine ꝙ totius merea
mur inueīri. ℟. Bon⁹ pastor
nicasius simul cum suis oui-
bus obiectis gladio corpib⁹
Certato certamine cursuq͡z
cōsūmato coronā vite perce-
pit eterne. ℣. Cui viuere xp̄s
est ⁊ mori lucrū. Certato. L. ix

Et his dictis inter gla-
dios persequētiū adiū-
cta sibi indiuidua comite iā
dicta beata eutropia sorore
sua cum almifluus xp̄i mar-
tyr nicasius in oratiōe ꝓstra
tus versū hūc dauiticuz dño

pia voce decantaret adhesit
pauimento aia mea ilico se-
quente ictu gladiatoris capite
trucidato: verbū scitatē ab
ore decollati non destitit sed
magis imortalitatis senten
tiā quā petijt peradimplēdo
impetrauit viuifica me dicēs
dn̄e scd̄m verbū tuū. Tu. R.
O cōstantia martyrū. q̄re in
cōi τ reperit. Te deū nō dicit.
An̄ l. v. Justi āt. In lau. an
Beatus pontifex nicasius p
momentaneā tristiciā seculi
labentē ad eterna puēit gau
dia vite pmanētis. ā. Inē te
la furentiū corpore posit⁹ ve
rus dei cultor nicasius anio
semp celestib⁹ intētus orōni
vacabat attenti⁹. an. Cū scē
ei⁹ ceruici hostilis gladi⁹ iā
iamq̧ videret imminere hac
martyr almus pia dn̄m com
pellabat voce adhesit paui-
mēto aia mea dn̄e. an. Mox
a sacro ei⁹ corpe licet auulso
capite nō tamē desijt ɔplere
lingua qd̄ mens oī poscebat
instantia viuifica me dicens
secūdū verbū tuū. an. Acce-
pta igitur quā tanto pe pete
bat candida imortalitatē sto
la cū martyrū palma illa ni-
casij victrix aia alacris quia
libera deū suū laudās pēnis
virtutū celestia petijt regna
hy⁹. Rex gl'iose martyr. cp
Si corā hoib⁹. v. Gloriosus.
de cōi. Ante. bn̄⁹. an. Hic est
almus p̄sul nicasius triūpha
tor seculi p̄ualid⁹ q dū barba
ricā rabiē veritatē libertate
redarguit ictū furentis gla-
dij itrepida ceruice ptulit et
repositā sibi a xp̄o iusticie co
ronā percepit. Collcā. Dn̄e
de⁹ noster vt s̄. Mēo de aduē-
tu. Ad hor. an̄e de lau. cets.
de cōi plior marty. cū dicta
collā. Ad. ij. vs̄. sola. ā. pma
de laud. sup ps fer. hy⁹. cp.
et v. de dicto cōi. An̄ mg̃t. ā
Prepollēs xp̄i martyr nica
sius vrbis remor pōtifex de
specta mūdialis pompa glo
rie mori pro dn̄o non timuit
quē mox celestis curia iā se
natorē suscepit cui⁹ pce cōti-
nua nos xp̄e a cūctis facino
ribus expia: Collā vt s̄. Mēo
de aduētu. τc. ¶ Thome a-
postoli. Ad ves. an̄e et ps fer.
hy⁹. cp. R. τ v. de cōi aplor
Ad mg̃. ad modū O dicēda
an. O thoma didime p xp̄m
quē meruisti tangere te pci-
bus rogamus altissonis suc-
curre nobis miseris: ne dān̄e
mur cū impijs in aduētu iu-
dicis. Collā.
Da nobis
q̄s dn̄e btī apostoli tui
thome solēnitatib⁹ gloriari
vt ei⁹ semp τ patrociniis sub
leuemr̄ τ fidem cōgrua deuo-
tione sectemr̄. Per do. Mēo.
de aduētu. pan. O oriēs. vt

in tpali. ℣. ⁊ collã. de dñica. Cõple. tpis. Ad mar. Inuit. aïe pi ⁊ ℣⁹. per omnes noct. cũ. ℟. de cõmuni. Lectio. i.

Predicãte et docente sãcto thoma apostolo ĩ india castitatez ⁊ xp̃m debere coli vt audiuit misdeus rex idorũ iratus est valde. Et vocato ad se caristeo stati iussit mitti ad thomã et manibus a tergo ligatis eum ad se adduci. L. ij.

Uidens aũt rex misdeus thomam apostolũ ait ad eũ. Quis est deus tuus ⁊ q̃ est gen⁹ tuuz vel q̃ patria tua: aut in cuius noïe p̃dicas ⁊ facis hec signa. L. iij.

Sanct⁹ thomas respondit deus me⁹ de⁹ tu⁹ est creator celi et terre et oïm q̃ in eis sunt: q̃ solus coli debet ⁊ nõ ydola surda ⁊ muta. L. iiij.

His auditis rex irat⁹ est valde et iussit eũ extensũ torqueri: ⁊ cesũ in carcere recludi. Cũ aũt recluderet̃ ap̃lus in carcere gratias agebat deo q̃ dign⁹ esset p̃ noïe ei⁹ talia pati. L. v.

Altera die iussit rex lanceas ferreas igniri ⁊ beatum apostolũ de ergastulo carceris eductũ p̃cepit discalciari: vt nudis pedibus sup ferruz stans hoc dolore deficeret. Statimq; prupit aq̃: et extincte sũt lancee. L. vi.

Et ait ad eũ apostolus. Hoc non p̃pter me fecit dñs: sed p̃pter te: vt vel si credas. Mihi aũt dñs hanc patientiã dare potest vt sine aq̃ ignẽ tuũ nõ timeã. Tũc cariste⁹ dixit ad regẽ. Jube eũ in fornacem termarũ mitti. Quod cum fieri iussisset rex terme vltra calere minïe potuerũt Apostolus aũt die altera inuent⁹ est incolumis ⁊ illesus. Tu. L. vij. S. iohan.

In illo tpe Thomas vn⁹ ex duodecĩ qui dicit̃ didimus: non erat cũ discipulis quando venit iesus. Et reliq̃.

Omelia btĩ gregorij pape.

Iste vnus discipulus defuit: reuersus est: q̃d gestũ est audiuit: audita credere renuit Uenit iterũ dñs: ⁊ nõ credẽti discipulo latus palpãdũ prebuit: manus ostendit: et ostẽsa suoꝝ cicatrice vulnerũ: infidelitatis illi⁹ vuln⁹ sanauit. L. viij.

Quid fratres karissimi: quid ĩter hec aïaduertitis? Non hoc casu sed diuina dispẽsatiõe gestũ est. Egit nãq; miro modo sup̃na clementia: vt discipul⁹ dubitãs: dũ in magistro suo palparet vulnera carnis in nobis vulnera sanaret infidelitatis. Plus eñi nobis thome infidelitas ad fidem q̃ fides apostoloꝝ credentiũ pro

fuit: q2 dū ille ad fidez palpā
do reducit: nostra mens om̄i
dubitatione postposita i fide
solidatur. Lectio nona

Palpauit aūt et exclama
uit. Dn̄s meus et de⁹ me
us. Dixit ei iesus. Quia vi-
disti me thōa credidisti. Dū
ergo vidit thomas: dū palpa
uit cur ei dicitur: quia vidisti
me credidisti? Sed aliud vi-
dit aliud credidit. A mortta-
li quippe hoīe diuinitas vi
deri non potuit: hoīem igit
vidit et deū cōfessus ē dicēs
Dn̄s me⁹ et de⁹ meus. Viden
do ergo credidit q̄ cōsideran
do verū hominē hūc deū quē
videre non poterat exclama
uit. Tu aūt. An̄ laud. ℣. De
disti hereditatē. In laud. an
Hoc est p̄ceptum. cū al. hy⁹.
cp̄. et ℣. de cōi. Ante bn̄⁹. an.
Mitte manū tuā et cognosce
loca clauoꝝ allā et noli esse in
credulus sed fidelis allā. coll
Da nobis q̄s vt s̄. Mēo. d ad
uētu p an. Nolite timere q̄n
ta eni die veniet ad vos dn̄s
deus vester. ℣. et collā de dn̄i-
ca. Ad hor. diei totuz de cōi
apl̄oꝝ cū dcā collā. Ad. ij. vs
an. Jurauit cū alijs et p̄i de
dicto cōi. hy⁹. et cp̄. cū. ℣. ibi
dez. An̄ mḡt. an. Q2 vidisti
me thoma credidisti beati q̄
nō viderūt et crediderūt allā
Collā. vt s̄. Mēo de aduētu.

per an. O rex gentiuz. ℣. et
collā. de dn̄ica. Finitis. ij.
vesp. de nat. dn̄i nr̄i iesu xp̄i
fit mēo. de scō stephano pro
thomar. hoc mōe icipit. hy⁹

Sancte dei p̄ciose pthoꝛ
martyr stephane q̄ vtu-
te charitatꝭ circūfult⁹ vndi-
q3 dn̄m p inimico exoꝛasti po
pulo. Aūde p̄ces pro deuoto
tibi nūc collegio vt tuo ꝓpici
atus inteuentu dn̄s nos pur-
gatos a peccatꝭ iūgat celi ci
uibus. Gloria et honoꝛ deo vs
q3 quo altissimo vna patri fi
lioq3 inclito paraclito cuius
honoꝛ et potestas p eťna scla
[Amē. cp̄.

Stephan⁹
plenus gratia et fortitu
dīe faciebat ꝓdigia et signa
magna in populo: surrexert
aūt q̄dā de synagoga dispu
tantes cū stephano: et nō po-
terāt resistere sapiētie et spūi
qui loq̄bat. Deo g̃. ℟. Scē
stephane pthomartyr xp̄i p
nostra oīm q3 salute intcede.
℣⁹. Assistēs gemma marty-
rū in cōspectu dn̄i. Pro. ℟.
Glīa et honoꝛe. Ante magt.
an. Patefacte sūt ianue ce-
li xp̄i martyri btō stephano
q̄ in numero martyrū inuen
tus ē p̄m⁹ et ideo coꝛonat⁹ tri
umphat in celis i cōspcū dn̄i
allā dicit tm̄. Oꝛem⁹. Collā.

Omp̄s sempiťne de⁹ q̄ p̄mi
cias martyꝝ in bti leui-

te stephani sãguĩe dedicasti
tribue q̃s vt ꝓ nobis ĩtercessor
existat q̄ ꝓ suis etiã ꝑsecuto-
rib⁹ exorauit. Dñm nr̄z iesũ
xp̄m fi. t. Qui te. Stephani
ꝓthomartyris. Ad mat. In-
uit. Xp̄m natũ. Qui beatuz
hodie coronauit stephanum
Uenite adorem⁹. p̄. Uenite In
p̄mo no. an. Btũs stephan⁹
iugi legis dei meditatiõe ro
borat⁹ tanq̄ lignũ fructiferũ
sec⁹ salutariũ aquarũ planta
tũ decursus fructũ martyriũ
in tp̄e suo dedit p̄mus. p̄. Be
atus vir q̄ nõ abijt. an. Cõsti
tut⁹ a deo p̄dicator p̄ceptorũ
ei⁹ in timore scõ illi fuire stu
duit officioq̃z fideliter pacto ĩ
mõte sctõ ei⁹ ascẽdere dign⁹
fuit. p̄. Quare fre. ã. In tri-
bulatiõe lapidũ se p̄mẽtiũ
posit⁹ milia populi se circun-
dantiũ nõ timuit q̄r susceptore
rẽ suũ iesũ vt eũ saluuz facẽt
exurgere in celũ vidit. p̄. Do
mie q̄d mirũ. v. Gl'ia ꝛ hono.

Heri celebrauim⁹ [L. i.
temporalem sempiterni regis
nr̄i natalẽ: hodie celebram⁹
triũphalẽ militis passionem
Heri enim rex noster trabea
carnis indutus de aula vteri
virginalis egrediens visita
re dignatus est mũdũ hodie
miles de tabernaculo corpo-
ris exiẽs triũphator migra
uit ad celũ. R. Stephanus
aũt plenus gratia ꝛ fortitu-
dine. Faciebat ꝓdigia et si-
gna magna ĩ populo. v. Sur
rexerũt autẽ quidã de syna-
goga disputãtes cũ stephão
ꝛ nõ poterãt resistere sapien
tie ꝛ spiritui qui loquebatur.

Ille [Faciebat. L. ij.
sempiterne deitatis maie
state fuata seruile cinctoriũ
carnis assumẽs ĩ hui⁹ sc̄li cã-
pum pugnaturus intrauit:
iste depositis corruptibilib⁹
corporis indumentis ad celi
palatium perhẽniter regna
turus ascendit. Ille descẽdit
carne velatus: iste ascendit
sanguine laureatus. Ascen
dit iste lapidantibus iudeis:
q̄r ille descẽdit letãtibus an-
gelis. Gloria in excelsis deo
heri sctĩ angeli cãtauerunt
exultantes: hodie stephanũ
in suum consortiũ receperũt
letantes. R. Uidebant oẽs
stephanũ qui erant in consi-
lio. Et intuebant vultũ eius
tanq̄ vultum angeli stantis
inter illos. v⁹. Plenus gra-
tia ꝛ fortitudine faciebat ꝓ-
digia et signa magna in po
pulo. Et intuebant. Lec. iij.

Heri dñs exiuit de vtero
vgĩs hodie miles egres
sus est de ergastulo carnis.
Heri dñs pro nobis pannis
est inuolut⁹: hodie stephan⁹
ab eo stola est immortalitatis

īdutus. Heri ꝑsepis āgustia
xp̄m portauit infantē hodie
īmēsitas celi suscepit stepha
num triūphantē. Solus de=
scēdit dn̄s vt mr̄tos eleuaret
humiliauit se rex nr̄ vt suos
milites exaltaret. Qui enī
corpori suo v̄ginis p̄parauit
vterū ip̄e martyri suo a ꝑire
dignatus est celū. ℟. Impe
tum fecerunt vnanimes ī eū
et eiecerūt eū extra ciuitatē
inuocantē ꝛ dicētē. Dn̄e ac=
cipe sp̄m meū. ℣. Stephanꝰ
dei gr̄a plenus erat in plebe
multa signa faciebat: celos
aꝑtos aspiciebat iesū stantē
videbat a dextris dei ꝛ dice=
bat. Dn̄e acci. ℣. Gloria deo
patri sit sūmo eiusqꝫ ꝓli vni=
genito ac vtriusqꝫ flamini sa
cro sicut in p̄ncipio ꝛ nunc et
sꝑ et in secula amē. Dn̄e ac.
In. ij. no. ā. Lumine vultus
tui dn̄e īsignitus ꝓthomar=
tyr stephanus sacrificiū iu=
sticie seip̄m tibi sacrificauit
ideoqꝫ in leticia cordis in pa
ce obdormiēs requiescit. ps.
Cū īuocarē an. Bn̄dictiōis
tue dn̄e munere iustificatus
ꝛ scuto tue ꝓtectiōis in pace
munitus nōis sui coronā ste
phanus a te ꝑcipere meruit
p̄. Verba mea. ā. O q̄ admi
rabile est nomē tuū dn̄e deꝰ
nr̄ ꝓ quo btūs stephanꝰ pas=
sus gl̄ia ꝛ honore a te est co=
ronatꝰ et suꝑ celos dono tue
magnificētie exaltatus. ps.
Dn̄e dn̄s. ℣. Letabit̄ iustus
in dn̄o ꝛ sꝑabit ī eo. L. iiij.

NEcessariū tn̄ est nobis
ffes agnoscere qbꝰ ar=
mis p̄cinctꝰ stephanus seui=
ciā potuit iudeoꝝ supare: vt
ita meruisset felicit̄ triūpha
re. Neqꝫ eni ꝑuipēdēda sūt
talis virtus talisqꝫ triūphus
An vero vilibꝰ armis potuit
p̄muniri: q̄ a multꝭ nō potuit
supari. ℟. Intuēs in celū be
atus stephanus vidit gloriā
dei ꝛ ait. Ecce video celos a=
pertos ꝛ filiū hoīs stātē a de
tris vtutꝭ dei. ℣. Cū aūt eēt
stephanꝰ plenꝰ sp̄ū scō intē=
dēs in celū ait. Ecce. L. v.

INuicte nāqꝫ in eo enitu
it insigne virtutis: q̄ nec
fremētiū seuiciā formidauit
nec lapidātiū ictibꝰ deuicta
succcubuit: vsqꝫ adeo eni int̄
fremētes ꝑmāsit interritꝰ: ꝛ
int̄ lapidū fuit cruciamenta
securꝰ vt crudelitatē iudeoꝝ
fident̄ argueret: ꝛ benignus
ꝓ lapidantibꝰ exoraret. ℟.
Lapidabāt stephanū īuocā
tē ꝛ dicētē. Dn̄e iesu xp̄e ac=
cipe sp̄m meū ꝛ ne statuas il
lis hoc pctm̄. ℣. Positis aūt
gēibꝰ clamauit voce magna
dicēs. Dn̄e iesu. Lec. vi.

QUod ē ergo tā magnū
atqꝫ insuꝑabile genꝰ ar

mor quo munit⁹ seuiẽtes ar gueret. Lapidãtes nõ reper cutiẽs sed patiẽs superaret: in super et occisus aulã celestis re gni viu⁹ et coronat⁹ intraret: Proculdubio munimine re gio sept⁹ nullaten⁹ ab aduer sarijs est superat⁹ et qm̃ rex nr̃ cũ sit altissim⁹ pro nob humilr venit: sed ianis venire nõ po tuit. R. Lapides torrẽt illi dulces fuerũt. Ipm sequunt oms aĩe iuste. V. Mortẽ eni quã saluator dign⁹ est pro oi bus pati hãc ille pm⁹ reddi dit saluatori. Ips. In iij. no. a. In dño deo suo confisus for tis athleta stephan⁹ lapidũ fortir sustinuit ict⁹ et idcirco ad mõtẽ virtutũ trãsmigra uit victoriosus. ps. In dño confi. a. Sine macula btũs stepha nus igressus est dñe i taber naculo tuo et q operat⁹ est iu sticiã requiescet i mõte scõ tuo. ps. Dñe qs habi. a. Dñe vir tus et leticia sctõr qm̃ tu pue nisti dilectũ tibi stephanum dono gratuite bndictiõis te pmũ secut⁹ ẽ morte gloriose passiõis vñ cũ corona marty rij dedisti ei vitã in sclm secli ps. Dñe in vtute. V. Corona aurea super caput eius. Ex Scdm mattheũ. Lec. vij.

IN illo tpe: dicebat iesus turbis iudeor et pncipi bus sacerdotũ Ecce ego mit to ad vos prophetas et sapiẽtes et scribas et ex illis occidetis et crucifigetis. Et reliq. Ser mo ex cõmẽtarijs btĩ hiero nymi pbri. Hoc qd antea dixerã: vos iplete mẽsuram patr vestror ad psonã dñi p tinere eo qd occidẽdus esset ab eis potest et ad discipulos eius referri: de qb⁹ nũc dicit Ecce ego mitto ad vos prophe tas et sapiẽtes et scribas et ex illis occidet et crucifiget: et flagellabitis i synagogis ve stris: et persequmini de ciuita te in ciuitatẽ vt cõpleat mẽ suram patr vror. R. Hester na die dñs natus est in terr vt stephanus nascerer in ce lis ingressus est dñs mũdũ. Ut stephan⁹ ingrederet i ce lũ. V. Veri eni rex noster tra bea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediẽs vi sitare dignatus est mũdum Ut stephanus. Lec. octaua

SImulqz obserua iuxta apostolum scribẽtez ad corĩthios varia dona esse di scipulor xpi: alios prophetas qui ventura predicũt: alios sapiẽtes qui nouerint quan do debeãt pferre sermonem alios scribas in lege doctissi mos. Ex quibus lapidat⁹ est stephanus: paulus occisus: crucifixus petrus: flagellati i actibus apostolorum disci-

puli. ℟. Sācte dei ꝑciose, prothomartyr stephane qui virtute charitatis circūfultus vndiq; dn̄m pro inimico exorasti populo. Funde preces pro deuoto tibi nūc collegio ℣. Ut tuo propiciatus interuentu dn̄s nos purgatos a peccatis iūgat celi ciuibus. Funde pre. Lec. ix.

Et persecuti sūt eos de ciuitate in ciuitatē expellētes de iudea vt ad gentium populum transmigrarent: vt veniat super vos oīs sanguis iustus qui effusus ē super terrā a sanguine abel iusti vsq; ad sanguinē zacharie filij barachie qui occisus est inter templū ꝛ altare De abel nulla ē ambiguitas qn is sit quē cayn frater occiderit. Justi autem nō solum domini nūc sentētia sed ex genesis testimonio comprobatur vbi accepta ei⁹ a deo narrantur munera. Tu autem. ℟. Sancte stephane. vts i vespis: quod repetitur post Gloria patri. Te deum. Ante laudes ℣. Magna est gloria. In laudibus an.

Lapidauerunt stephanum et ipse īuocabat dominū dicens ne statuas illis hoc peccatum. ps̄ soliti. an. Lapides torrentis illi dulces fuerunt ipm sequūtur oīes aīme iuste. an. Adhesit anima mea post te quia caro mea lapidata est pro te deus meus. an. Stephanus vidit celos apertos vidit et introiuit beatus homo cui celi patebant. an. Sepelierūt stephanum viri timorati et fecerūt planctū magnū super eum. Hymn⁹. Sācte dei preciose. Capīm. Stephanus plenus gratia et. vts. ℣. Posuisti domine super caput eius. Añ bn̄dictus an. Intuēs in celum beatus stephanus vidit gloriā dei ꝛ ait ecce video celos apertos et filium hominis stantē a dextris dei. Collecta.

Da nobis quesumus domine imitari quod colimus: vt discam⁹ ꝛ inimicos diligere quia eius natalicia celebramus qui nouit etiā pro suis persecutoribus exorare. Dominū nostrū iesum christū. Qui tecū. Memo. de natiuita. per ā. Uirgo hodie fidelis et si verbum genuit incarnatum virgo mansit et post partum quam laudātes omnes dicimus benedicta tu in mulieribus. ℣. Uerbum caro factū est. Et habitauit. Collā. Cōcede q̄s oīps deus. de nat. Ad hor. hy. vt in die nati. añe de lau. Cēa ad. i. vt ī nat. Ad. iij. cā

Cum esset stephanus ple

nus spiritu sctō intendēs in celum vidit gloriam dei ꝛ iesum stantem a dextris dei ꝛ ait: ecce video celos apertos ꝛ filium homīs stantez a dextris virtutis dei. ℞. cū allā et ℣. vnius martyris. collā. Da nobis q̄sumus dn̄e. vt͛s. et sic ad alias horas. Ad sextam. Capitulum

Intuens in celum beat⁹ stephanus vidit celos apertos: vidit ꝛ introiuit beatus homo cui celi patebant

Ad nonam. Capitulum.

Videbant om̄es stephanum qui erāt in cōcilio ꝛ intuebātur vultū ei⁹ tanq̄ vultum angeli stātis inter illos. Ad vesp. an. Tecū pnci. cū aliis ꝛ ps̄ de natiui. hym⁹ Sācte dei preci. vt͛s. Cp̄m.

Positis aūt genibus beatus stephanus clamauit voce magna dicēs dn̄e ne statuas illis hoc pctm̄ ꝛcum h dixisset obdormiuit in dn̄o ℣. Gloria ꝛ hono. Ante mḡ. ā. Hodie sctūs iohānes pōtifex cū maximo cleri plebisq̄ tripudio p̄ciosas ꝓthomartyris stephani reliq̄as i sanctam trāstulit ecclesiā syon vbi quondā archidiaconii fūctus est officio cui⁹ pia apud deū sit ꝓ nobis q̄s intercessio. Colla. Da nobis q̄s dn̄e. s̄. mēo. de sctō iohāne euāgel.

Hy⁹. Exultet celū lau. ꝟ cōi aploꝝ in cui⁹ fine. ℣. Maria mat͛ gr͛e. ꝛ ℣. Gloria tibi domine q̄ nat⁹. cp̄.

Qui vicerit et custodierit opa mea: dabo illi potestatē sup gētes: et reget eas in virga ferrea: ꝛ tāq̄ vas figuli ↄfringent: sicut ego accepi a patre meo dabo illi stellā matutinā. ℞. In visione dei vidi ꝛ ecce vētus turbinis veniebat ab aq̄lone nubesq̄ magna ꝛ ignis inuoluēs splēdorq̄ in circuitu ei⁹. Et ex medio eorum similitudo q̄ttuor aīalium ꝛ aspectus homīs erat i eis. ℣. De medio aūt ei⁹ q̄si species electri hoc est de medio ignis. Et ex. ℣. In oēm. Ante mḡr. an. Ecce ego iohānes vidi ostiū aptū in celo ꝛ ecce sedes posita erat i eo: ꝛ in medio sedis ꝛ in circuitu ei⁹ q̄ttuor aīalia plena ocl'is āte ꝛ retro: ꝛ dabāt gloriā ꝛ honorē ꝛ bn̄dictionē sedenti sup thronū viuēti in sc'la sc'loꝝ. Orem⁹. Collā.

Ecclesiā tuā q̄s dn̄e benignus illustra vt btī iohānis apl'i tui ꝛ euāgeliste illuminata doctrinis ad dona perueniat sempit͛na. Per xp̄m. Ire mēo. de nati. pā Pastores dicite q̄dnā vidistis ꝛ annunciate xp̄i natiuitatē infantē vidimus pannis inuolutum

et chorũ angelorum laudãtem saluatorẽ. ℣. Tanq̃ sponsus. collã. Concede. et cõplet. de nati. ¶ Johãnis apostoli et euãgel. Ad mat. inuit. Adorem⁹ regẽ apłorum. Qui p̃uilegio amoris iohãnem dilexit apostolũ. p̃. Ueñite. In. i. noc an. Johãnes apostol⁹ ⁊ euãgelista virgo est elect⁹ a dño atq3 inter ceteros magis dilect⁹. p̃s de apostolis. an. Supra pectus dñi iesu recũbẽs euãgeliũ fluenta de ip̃o sacro dñici pector(is) fõte potauit. ã. Quasi vnus de paradisi fluminibus euãgelista iohãnes verbi dei gratiã in toto terrarum orbe diffudit. ℣. In oẽm terrã exiuit sonus eorum. Sermo ysi dori. L. i.

Iohannes apostolus ⁊ euãgelista filius zebedei frater iacobi virgo electus est a dño atq3 inter ceteros magis dilect⁹: q̃ etiã sup pectus magistri recũbẽs euãgeliũ fluẽta de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit et quasi vnus de paradisi fluminib⁹ verbi dei gratiã in toto terrarum orbe diffudit. ℟. Ualde honorãd⁹ est beat⁹ iohãnes q̃ supra pect⁹ dñi i cena recubit. Cui xp̃s in cruce matrẽ virginẽ v̄gini 9mẽdauit. ℣. Uirgo est electus a domino atq3 inter ceteros mag(is) dilectus. Cui. Lectio scḋa.

Hic etiam in loco xp̃i xp̃o iubente successit: suscipiens matrẽ magistri discipulus par post xp̃m alter quodã mõ derelict⁹ est filius hic dum euangeliũ xp̃i in asya p̃dicaret: a domiciãno cesare i pathmos insula metallo relegat(ur): vbi etiam posit⁹ apocalipsim scripsit. ℟. Uirgo est electus a dño atq3 inter ceteros magis dilect⁹ q̃ supra pect⁹ eius recũbens euãgeliũ fluẽta de ip̃o sacro dñici pectoris fõte potauit. Et verbi dei gratiã in toto terrarum orbe diffudit. ℣. Sp̃ũsſcti gratia debriat⁹ ceteris altius diuinitat(is) patefecit archanũ. Et. Lec. iij.

Interfecto aũt a senatu domiciano exilio resolutus recessit ephesum ibiq3 ob hereticorum refutãdas versucias efflagitatus ab asye ep̃is euãgeliũ edidit. Cuius q̃dẽ inter alias virtutes magnitudo signorum hec fuit. Mutauit in aurum siluestres frondiũ virgas: litorea q3 saxa in gẽmas. ℟. In visiõe dei q̃reus. In. ij. noc. an. In feruentis olei doliũ missus iohãnes apostolus diuina se p̃tegente gratia itact⁹ exiuit. ã. Propter insuperabilẽ euãgelizãdi 9stantiã exilio relegatus diuine visiõis ⁊ allocutionis meruit crebra 9solatiõe rele

uari. ã. Occurrit btõ iohãni ab exilio reuertẽti oĩs populus viroꝝ ac mulieꝝ clamantiũ ⁊ dicẽtiũ bñdict⁹ q̃ venit ĩ noĩe dñi. ℣. Constitues eos.

Item gẽmaꝝ [Le. iiij. fragmẽta beatus iohannes in ꝓpriã reformauit naturã Viduã quoqꝫ p̃cepto populi suscitauit ⁊ rediuiuũ iuuenis corp⁹ remeante aĩa reparauit Bibens letifeꝝ haustũ non solũ euasit periculuꝫ sed eodẽ prostratos poculo ĩ vite repauit statũ. ℟. Qui vicerit faciã illũ colũnã in tẽplo meo dicit dñs. Et scribã sup eũ nomẽ meũ et nomẽ ciuitatis noue hirlm. ℣. Vincẽti dabo edere de ligno qđ ẽ in paradiso dei mei. Et. L. v

Hic autẽ anno sexagesimoseptimo post passionẽ dñi saluatorꝫ sub traiano p̃ncipe longeue vetustatis senio fessus cũ diẽ transmigratiõis sue ĩminere sẽtiret sibi iussisse fert effodi sepulchrũ deinde valedicẽs fratrib⁹ facta oratione viuẽs tumuluꝫ introijt ⁊ in eo tanq̃ in lectulo recubuit. ℟. In illo die suscipiã te serue meus ⁊ ponã te sicut signaculuꝫ in conspectu meo. Quoniaꝫ elegi te dicit dñs. ℣. Esto fidelis vsqꝫ ad mortem et dabo tibi coronã vite. Quoniam. Lectio. vi.

Unde accidit vt quidaꝫ eũ viuere asserant nec mortuũ in sepulchro sed dormientẽ iacere cõtendãt maxime pro eo q̃ illic terra sensim ab imo scaturiẽs ad sup̃ficiẽ conscendat sepulchri et quasi flatu quiescẽtis deorsũ ad superiora puluis ebulliat Tu. ℟. Quattuor aĩalia ibãt et reuertebant in similitudinẽ fulguris choruscãtis Et erat in medio splẽdor ignis et de igne fulgur egrediens. ℣. Erat aũt visio discurrens in medio q̃ttuor aĩaliũ Et erat. In. iij. noc. ã. Apparuit caro suo iohãni domin⁹ iesus xp̃s cũ discipulis suis ⁊ ait illi veni dilecte me⁹ ad me q꞉ tempus est vt epuleris in cõuiuio meo cũ fratrib⁹ tuis an. Expandẽs manus suas ad deũ dixit ĩuitat⁹ ad ꝯuiuium tuũ venio grãs agẽs q꞉ me dignat⁹ es dñe iesu xp̃e ad tuas epulas inuitare sciens q̃ ex toto corde meo desiderabã te. ã. Adept⁹ est sedeꝫ apostolici culmis q̃ retia carnalia ꝯtẽserat gẽitorꝫ. ℣. Nimis hono. S. ioh. L. vij.

In illo tp̃e Dixit iesus petro: seq̃re me. Cõuersus petr⁹ vidit illũ discipulũ quẽ diligebat iesus seq̃ntẽ q̃ recubuit in cena sup̃ pect⁹ dñi et dixit. Dñe quis ẽ q̃ trader

te. Et re. O. vene. bede pbri
Lectio scti euãgelij q̃ nobis
lecta ẽ fratres mei tãto ma-
iore a nobis intẽtione debet
p singula verba pensari: q̃to
magna superne gr̃e dulcedi
ne tota redundat. R. Hic est
beatissim⁹ euãgelista τ apo-
stol⁹ iohãnes. Qui p̃uilegio
amoris p̃cipui ceťis altius a
dño meruit honorari. V. Hic
ẽ discipul⁹ ille quẽ diligebat
iesus q̃ supra pect⁹ dñi in ce-
na recubuit. Qui p̃. L. viij.

COmmẽdat eã nobis be
atissimus euãgelista et
apľus iohãnes q̃ p̃uilegio a-
moris p̃cipui amplius a dño
meruit honorari. Cõmẽdat
testimoniũ euãgelice descri-
ptiõis quod veritate diuina
subnixũ nulli fideliũ dubita-
re pmittiť. Cõmendat placi
dam sue carnis absolutionẽ
quã dño specialiter seuisitã-
te pcepit. R. Diligebat aũt
eũ iesus qm̃ specialis prero-
gatiua castitatis ampliori di
lectiõe fecerat dignũ. Quia
virgo electus ab ip̃o virgo in
euũ pmãsit. V. In cruce de-
niq3 dñs moriturus huic ma
trẽ virginẽ virgini cõmẽda-
uit. Qui. Lec. ix.

SEd vt pfecte lectiõis huius
p̃ncipia cõsiderare valeam⁹
libet superiora parũper attẽ
dere. Apparuit dñs post re-
surrectionẽ discipulis septez
[inť quos erãt petr⁹ τ iohan
nes] frustra in piscando tota
nocte laborãtib⁹ τ stãs in li-
tore: copiosa rete eoꝝ pisciũ
multitudine ĩpleuit. Moxq3
egressos ad ťrã inuitauit ad
prãdiũ τ inť prãdẽdũ ťcio pe
trũ an se amaret inťrogauit
ac ťcio amorẽ ↄfitenti q2 ter
eũ negauerat ei ťcio pascen
das oues cõmisit. R. In me
dio eccľe. q̃re i cõi vni⁹ ↄfes. τ
repetiť post Gl̃ia pri. Te de.
Ad lau. V. Ualde honorãd⁹
est btũs iohãnes euãgelista.
Qui supra pectus dñi in ce
na recubuit. In lau. an

Hic est discipulus ille q̃ testi-
moniũ phibet τ scim⁹ q2 ve-
rum est testimoniũ eius. an
Hic est discipulus me⁹ sic eũ
volo manere donec veniã. ã.
Ecce puer meus electus quẽ
elegi posui super eũ spiritũ
meũ. an. Sũt de hic stãtib⁹
q̃ nõ gustabũt mortẽ donec
videãt filiũ homis in regno
suo. an. Sic eũ volo manere
donec veniam tu me sequere
alleluya. hym⁹. Ortu phebi
iã. de cõi apľoꝝ. cp̃. Qui vi-
cerit. vt i pmis vesp. V. Annũ
ciauerunt. Ad bñ⁹ an. Dñe
suscipe me vt cũ fratrib⁹ me
is sim cũ quibus veniẽs inui
tasti me api mihi ianuã vite
τ pduc me ad cõuiuiũ epula

rum tuarum tu es enĩ xp̄us filius dei viui q̄ p̄cepto patrꝪ mūdū saluasti: tibi grās referim⁹ p infinita scl'oꝝ scl'a. Collā. Ecclesiā vt̄s. Mēo. de nati. pā. Virgo dei genitrix quē tot⁹ nō capit orbis ĩ tua seclausit viscera fact⁹ homo vera fides geniti purgauit crimina mūdi ⁊ tibi virginitas iuiolata manet. ℣. ⁊ coll' de nati. Itē mēo. de sctō stephano pā. Lapidauerūt stephanū. ℣. Posuisti. Collectā Da nobis q̄s. de fe. Ad hor. hy. de nati. aīe de lau. Cetera ad p̄mā vt ĩ die nati. dn̄i.

Qui vicerit [Ad. iij. cp̄. vestiet vestimētis albis ⁊ nō delebo nomē eius de libro vite: ⁊ ɔfitebor nomē ei⁹ corā p̄re meo ⁊ corā angelis ei⁹. ℟. cū allā. ⁊ ℣. de apl'is. Col. Ecclesiā vt̄s. Ad vi. cp̄

Qui vicerit faciā illū columnā in tēplo dei mei et foras nō egredietꝛ ampli⁹ et scribā sup illū nomē dei mei ⁊ nomē ciuitatis noue hirl'z q̄ descēdit de celo a deo meo ⁊ nomē nouū. Ad. ix. cp̄m.

Si q̄s audierit vocē meā ⁊ apuerit ianuā ĩtroibo in illū: ⁊ cenabo cū illo ⁊ ipse mecū. Ad. ij. ves. ā. Tecum p̄ncipiū. cū aliis ⁊ p̄i. vt̄s. in ij. ves. nat. hy⁹. Exultꝫ

Qui vicerit dabo [ce. cp̄. illi sedē mecū ĩ throno meo: sicut ⁊ ego vici et sedi cū p̄re meo ĩ throno ei⁹. ℣. In oēm. Añ mḡ. ā. Valde honorād⁹ est btūs iohānes q̄ supra pect⁹ dn̄i in cena recubuit. col'. Ecclīam. vt̄s. Mēo. de sctīs inocēt. hy⁹. Sctōꝝ meritis.

[V] plurimoꝝ mart. Cp̄m. Vidi supra mōtē agnuꝫ stātē ⁊ cū eo cētūq̄draginta q̄ttuor milia habētes nomē ei⁹ et nomē p̄ris ei⁹ scriptū ĩ frōtib⁹ suis. v̄. ḡ. ℟. Cōcede nobis. q̄re ĩ cōi p̄rimoꝝ ɔfes. cū ℣. sine Glia p̄ri. nisi dn̄ic fuerit. ℣. Iustoꝝ aīme. Añ mḡt. ā. Innocētes p xp̄o ĩfātes occisi sūt ab ĩiquo rege: lactētes ĩterfecti sūt ip̄m sequūtur agnū sine macula et dicunt semp gloria tibi dn̄e.

Deus [Orem⁹. Collā. cui⁹ hodierna die p̄coniūm inocētes martyres nō loquēdo sed moriendo ɔfessi sūt oīa in nobis vicioꝝ mala mortifica: vt fidē tuā quā lingua n̄ra loquit etiā morib⁹ vita fateatur. Dn̄m nostruꝫ iesū xp̄m. Itē mēo. de nati. per. an. Hodie intacta virgo nobis deū genuit teneris indutū mēbris quē lactare meruit oēs ip̄m adorem⁹ qui venit saluare nos. ℣. ⁊ collā. de nat. Itē mēo. de sācto stephano. an. Lapides torrētꝪ

¶ Sãctoꝝ innocentiũ mar-
tyꝝ. Ad matu. Inuit. Inno
cẽtie auctorẽ dñi z. Adorem⁹
xp̃m nobis natũ. p̃. Venite.
sine Gloria pr̃i. nisi dñica fu
erit. In p̃mo no. ã. Herodes
vidẽs q2 illusus esset a magꝭ
misit i bethleẽ ⁊ occidit oẽs
pueros q̃ erãt in ea ⁊ in oib⁹
finib⁹ ei⁹. viii. p̃mi p̃t p̃simoꝝ
martyꝝ. ã. Xp̃s infãs nõ de-
sperit suos coetaneos mili-
tes sed ꝑuerit qb⁹ dedit ãte
triũphare q̃ loq. an. Arride
bat puulus occisoris gladio
adiocabat ĩfantulus nutricꝭ
loco attẽdebat lactẽs ꝑcusso
ris horrorẽ. ℣. Iustoꝝ aĩme.
Sermo bti seueriani epi. L. i
Z Elus quo tẽdat quo ꝓsi
liat liuor: ĩuidia quo fe-
ratur: herodiana hodie pa-
tefecit ĩmanitas. Que dum
tẽporalis regni emulat an-
gustias: eterni regꝭ ortũ mo
litur extinguere. ℟. Sub al
tare dei audiui voces occiso-
rũ dicẽtiũ. Quare nõ defen
dis sãguinẽ nostrũ ⁊ accepe
rũt diuinũ respõsũ adhuc su
stinete modicũ tp̃s donec im
pleat numer⁹ fratꝝ vestroꝝ ũ.
℣. Vidi sub altare dei aĩas ĩ
terfectoꝝ ꝓpt verbũ dei ⁊ ꝓ
pter testimoniũ q̃d habebãt
⁊ clamabãt voce magna di-
cẽtes. Quare nõ. L. ii.
T Unc herodes inq̃t vidẽs
q2 illusus essꝫ a magis misit
in bethleem ⁊ occidit oẽs pu
eros q̃ erãt in ea ⁊ in oib⁹ fini
bus eius. Dolet impietas se
esse illusam: dilatã se crudeli
tas furit. Fremit dolositas
se deceptã ⁊ ĩ se fraus reuer
sa collidit. Herodes stridet:
cadẽs ipe ĩ laqueũ quẽ tetẽ
dit. ℟. Adorauerũt viuentẽ
in scl̃a scl̃oꝝ. Mittẽtes coro
nas suas añ thronũ dñi dei
sui. ℣. Et ceciderũt ĩ ꝯspectu
throni in facies suas ⁊ ado
rauerũt viuẽtẽ ĩ scl̃a. Mittẽ
A D sinus matꝝ [L. iii.
militũ cogit castra: in-
ter vbera arcẽ pietatꝭ oppu
gnat in teneris vberib⁹ ferꝝ
durat. Lac fũdit añq̃ sãgui-
nem: dat añ mortẽ sentire q̃
vitã: tenebras ingerit intrã
tibus lucem. Sic agit magi
ster doli: minister mali: re ar
tifex: ĩuẽtor sceleris: impie-
tatis auctor: pietatis predo
ĩimicus ĩnocẽtie: hostis na-
ture: suis peior pessimus sibi
Quẽ xp̃s nõ vt euaderet sed
ne videret aufugit. ℟. Con
cede nobis. q̃re ĩ cõi p̃simoꝝ
ꝯfes. sine Glia pr̃i. nisi dñica
fuerit sed repetit. In ii. no. ã.
Moꝛũt infãtes laudare deũ
qui loqui non nouerãt: fiunt
periti laude q̃ fuerãt impiti
sermõe. ã. Erigit itaq3 ĩfan
tiũ eras in laudẽ q̃ delictorũ

nō nouerat crimē. a. Dign⁹ a dignis laudaꝛ ⁊ inocēs in nocētiū testimonio cōproba tur. ℣. Exultēt iu. Lec. iiij.

O Ambitio ꝙ ceca: o ꝙ pre sūptio pessima: o ꝙ ꝑdit cōcessa ꝗ inconcessa captat. Herodes obsidens ꝛenū re gnū ipugnat celeste ꝛenis ihiās irruit in diuina ipsāqꝫ pietatē insectaꝛ. Audierat natū regē destinatus ad sce lus: prōptus ad piaculū: pa ratus ad crimē: causas ino cētie nō reqrit. Jus abnegat ꝯfūdit fasqꝫ nefasqꝫ. ℟. Isti sūt scti qui passi sūt ꝓpter te dn̄e vindica eos qꝛ clamant ad te tota die. ℣. Uidica dn̄e sāguinē scōꝝ tuoꝝ ꝗ effusus

H Erodes [est. Gł̄ia. L. v. tunc cecus sic xp̄m gla diis querit: īuestigat cruore crudelitate rimaꝛ: successo rem timēs incessit ī auctorē Premit īnocētes volēs īno cētiā depire. Innocētis cāz facit nocētiū crimē: munus nati natoꝝ vertit in penā au ctoris ortū oriētium mādat occasū. negociū saluātis sal uādoꝝ iubet esse discrimen. Quoꝝ ligua tacuit: oculi ni hil viderūt: nil audierunt au res: manus nil fecerūt. Et ꝗ bus act⁹ nullus est vn̄ culpa est? Tu aūt. ℟. Cantabant scti cāticū nouū āte sedē dei ⁊ agni. Et resonabat ꝛra in voces illorū. ℣. Sub throno dei om̄s scti clamāt vindica sanguinē nostrū de⁹ noster.

Q Uid xp̄us [Et. Lec. vi. futuroꝝ p̄sci⁹ consci⁹ se cretorū cogitationū iudex: mētiū ꝑscrutator: q̄re dese ruit quos sciebat q̄rēdos eē ꝓpꝛ se: ꝓpter se nouerat oc cidēdos? Natus rex celestis q̄re neglexit milites innocē tie sue? Fr̄es xp̄us nō despe xit milites suos sed ꝑuexit ꝗ bus dedit āte triūphare ꝙ lo qui quos fecit ca ꝑe sine con certatōe victoriā quos dona uit coronis āteꝙ mēbris: q̄s voluit v̄tutibus vicia p̄terire āte celū possidere ꝙ terram. ℟. Isti sūt scti ꝗ nō inq̄naue runt vestimēta sua. Ambula bunt mecum in albis qꝛ di gni sūt. ℣. Hi sūt qui cū muli eribus nō sūt coinq̄nati vir gines eniz sūt. Ambulabūt Repetiꝛ sine Gł̄ia pr̄i. nisi sit dn̄ica. In. iij. noct. ā. Di cūt īfantes dn̄o laudē truci dati ab herode occisi p̄dicāt quod viui nō poterāt. an. Di cuit sanguine loqui quibus lingua nō licuit: miscent cū dn̄o colloquia quibus hu mana negata sūt verba. an. Uindica dn̄e sanguinē scōꝝ tuoꝝ qui effusus est. ꝟ. Deus venerūt gentes. ℣. Letami

in domino. Scd'm mattheū

In illo tpe. Angelus domini apparuit ī somnis ioseph dicens. Surge ⁊ accipe puerū et matrē ei⁹ ⁊ fuge in egyptū et esto ibi vsq₃ duz dicā tibi. Futurū est enim vt herodes querat pueꝝ ad perdēdū eū. Et re. O. ve. be. ps.

De morte p̄ciosa martyruz xp̄i īnocētiū sacra nobis est fratres carissimi euāgeliȷ̄ lectio recitata: ī qua tū omniū martyꝝ xp̄i p̄ciosa est mors designata. ℟. Coronauit eos dn̄s corona iusticie. Qr passi sūt pro dn̄o et sequūtur agnū. ℣. Lauerūt stolas suas et dealbauerūt eas in sāguine agni. Quia. Lec. viij

Quod eniz paruuli occisi sūt significat ꝑ hūilitatis meritū ad martyriȷ̄ pueniendū gloriā: et q̄r nisi cōuersus fuerit quis: et effectus vt paruul⁹ nō possit aīam dare pro xp̄o. Quod in bethleē et in omnib⁹ finibus eius occisi sūt: ostendit nō solū in iudea vnde origo cepit eccl'ie: sed in omnibus eiusdē ecclesie finib⁹: quacūq₃ per orbē diffusa est ꝑsecutionē seuiturā ꝑfidoꝝ et piorū pacientiaz esse coronandā. ℟. Ecce vidi agnū stantē sup montem syon et cū eo sanctoꝝ milia Et habebant nomen eius ⁊ nomē patris eius scriptū in frontibus suis. ℣. Cātabāt sancti canticū nouū ante sedez dei et agni. Et habe. Lectio. ix

Quod a bimatu occisi sūt doctrina et opatione ꝑfectos indicat: qui vero infra simplices vel ydiotas fidei tamen non ficte cōstātia eque fortes denūciat. Quod illi quidē occisi sūt: sed xp̄s qui querebat viuens euasit: īsinuat corpora quidē ab īpiis posse perimi: sed xp̄m pro quo persecutio tota seuit nullatenus eis vel viuentibus vel occisis posse auferri: sed eos veraciter cōtestari: q̄r siue viuim⁹ siue morimur dn̄i sumus. ℟. Centū quadraginta q̄ttuor milia qui empti sūt de terra hi sūt qui cū mulieribus non sūt coinquinati: virgines enī ꝑmanserūt. Ideo regnāt cū deo et agnus dei cū illis. ℣. Hi empti sūt ex homib⁹ p̄micie deo et agno ⁊ in ore ipoꝝ nō est inuētū mēdaciū Ideo re. et repetit. sine Te deum nisi dn̄ica fuerit. Añ lau. ℣. Iusti aūt imppetuū. In l. ā.

Herodes iratus occidit multos pueros in bethleez iude ciuitate dauid. p̄i sol. an. A bimatu ⁊ īfra occidit m̄ltos pueros herodes ꝓpter dn̄m an. Vox in rama audita est ploratus et vlulatus rachel

plorans filios suos. an. Sub throno dei oēs scti clamant vindica sāguinē nrm de⁹ nr. an. Cātabāt sci cāticū nouū ante sedē dei ⁊ agni ⁊ resonabat fra ī voces illoꝝ. hy. Rex gl'ose martyrū. ⁊ c̄. cp. Vidi supra mōtē. de ves. ℣. Glorio sus de⁹. Ad bn⁹. ā. Splēdet bethleemiticus cāpus p̄candi data turba infātiū p̄ciosa corpa pro xp̄o cesa iacēt sub herode allā. collā. De⁹ cuius vrs in ves. Mēo. de nati. an. Btūs vēter q̄ te portauit xp̄e ⁊ btā vbera q̄ te lactauerunt dn̄m ⁊ saluatorē mūdi all'. ℣ Verbū caro. collā. Cōcede q̄ nat. Itē mēo. de sctō stephano. an. Adhesit. Et de scō iohāne. ā. Hic ē discipul⁹ ille. ℣. ⁊ collā. de festi. Ad horas hymni vrs. in die nati. āe. de lau. cū p̄is sol'. Cet'a ad p̄mā vt i nat. sine allā et. Gl'ia pri ad. ℟. nisi fuerit do'. Ad iij.

Cantabāt sancti [cp̄m cāticū nouū ante sedē dei et ante quattuor animalia et seniores et nemo poterat dicere canticū nisi illa cētum quadraginta quattuor milia qui empti sunt de terra. Deo gratias. ℟. sine all'. et sine gl'ia pri nisi fuerit dominica. cū. ℣. de cōi p'rioꝝ martyꝝ. collā. Deus qui hodierna. vrs. Ad. vi. Cap'm.

Hi sūt qui cū mulierib⁹ nō sūt coinq̄nati virgines eni sūt. Hi sequūt agnū quocūq3 ierit. D. Ad. ix. cap̄

Isti sūt qui nō inq̄nauerūt vestimēta sua ambulabūt mecū in albis quoniā digni sūt: et nō delebo nomina eoꝝ de libro vite. Deo g'. Cetera vrs. Ad scdas vesp. an. Tecū principiū. cū aliis et p̄i de natiuit. hy⁹. Sctōꝝ meritis. p'rioꝝ martyꝝ. cap̄.

Hi empti sūt ex homib⁹ p̄micie deo ⁊ agno: ⁊ in ore ip̄oꝝ nō est inuētū mēdacium sine macula sunt ante thronum dei. ℣. Iustoꝝ aīe. Ad mḡ. an. Clamāt clamāt clamāt dn̄m innocētes resonat luctus multis matribus in excelsis gaudet ecclia super martyres allā. collā. Deus cui⁹ hodierna die p̄coniū vrs. Mēo. de sctō thoma archiep̄o cant'. hy Martyr di q̄ vnicū de cōi. cp. Felicitas viri iusti. ℟. Vir inclit⁹. q̄re in cōi vni⁹ martyris. ℣. Gl'ia et ho. Ad mḡr. an. Hic est vere martyr. Oremus. Collā.

Deus pro cuius ecclesia gloriosus martyr ⁊ pōtifex thomas gladiis impiorum occubuit: presta quesumus: vt oēs qui eius implorant auxiliū sue petitiōis salutarem cōsequātur effectū.

per. Mēo. de nati. ā. Gaudeamus omnes fideles saluator noster natus est in mūdū hodie processit proles magnifici germinis ꝛ perseuerat pudor virginitatis. ℣. ꝛ collcā. de nat. vrs. Itē mēo. de scto stephano pan. Stephan⁹ vidit. ℣. Letabit iustus. collcā de fe. Itē de scto iohāne. an. Hic est discipulus me⁹. cefa vrs. ℂ Thome cantuarieñ. archiepi ꝛ martyr. Ad matu. Inuit Iust⁹ florebit. añe pi ꝛ ℣. p oms noc. de cōi vni⁹ marty. pontifi. Lectio pma.

Preconis vox horrida p plateas īcrepuit: armate vos viri armate vos: inuadite domum archiepi. Indignū est eni vt in ꝯmuni nobiscū viuat: q̄ a ꝯmuniōe pmates nostri regni puauit. Tu. viij. pma ℟. de cōi. Lect. ij.

Nec mora redeūt in locis: euaginatꝭ gladijs quattuor canes aulici necnō bucellarijs: cunib⁹ acutꝭ ꝛ vtēsilibus ceteris: cōmodis ad scelus: quod aīo cōceperant patrādū. Sed pcauentes famuli: obserato ostio ignorāte hoc archipresule eos excluserunt. Tu aūt. Lectio. iij.

Filij autē sathane duce patre eoꝝ ad lignea obstacula diuertentes: cedunt scindūt ꝛ disrupūt. Ex fragore autē nimio cleri more suo fere exanimes facti sūt. Archiepūs vero q̄ solus querebatur pdend⁹: ceteros q̄ vano timore pterriti erāt cōsolabatur in dño et vt nobis videbatur ita īpterrit⁹ residebat: tanq̄ venissent eū ad nuptias inuitaturi. Lectio. iiij.

Et cū a suis vndiq̄ fuisset acclamatū: vt in monasteriū se reciperet: ille qui ante se carnis interfectores nō fugiturum promiserat viriliter implet pmissum. Non enī in tali casu erat de ciuitate in ciuitatē fugiēdū sed vādum subiectis exemplum vt vnusq̄sq̄ mallet mori ī bello q̄ videre mala gentis sue: et sanctoꝝ canonū subuersiōez. Tu. L. v.

Sed cū ei diceret q̄ hora exigēte ꝛ festo deceret ipm ī ecclesia vesptinū celebrare officium tandē surgēs ꝛ ad crucē maturās crucē sibi preferri pcepit Mutato ergo ordine precedere debebat pastor more cogentis oues in caulā incessu temperato clericos sequitur properantes. Lectio. vi.

Intrāti mōasteriū omissis vespis quas delibare īceperāt occurrūt monachi gratias agentes q̄ patrem suū quē extinctū audierant viuū cerneret ꝛ incolumem

Et hoc dicetes valuas eccle-
sie repagulando hostes a ne
ce sui pastoris arcere festinat
Reuertes aut pr sanctus hos
et illos a valuis remouet: ne
impeditus itinere hostiu: eius
impediret martyriu. L. vii.

Irrtratibus autem carnifi-
cibus et vociferantibus: vbi
est ille regis et regni proditor et
falsus presul? Is qui se eos no
timere predixerat reuertit dicens.
Ecce assum: non regis
proditor sed sacerdos. Quid
me queritis. Ecce presto su in
noie eius pati qui nos sanguine
suo redemit. Absit vt propter
gladios vestros fugia aut a
iusticia recedam. Lect. viii.

Accelerans quida pre cete-
ris plenus scelere: bisa
cutam sacerdoti imposuit:
prochdolor cominans quod scelis-
simu cor eius extraheret: sed
tempans ab ictu: vna cu cete
ris manu violentam iniecit: tra-
hens eu vt extra ecclesia ince
ptu sacrilegiu posset adimple-
re. Sed cu inde facile amo-
ueri no posset: quida ex prefa-
tis filiis leuiathan: eleuato
gladio que tenebat: agnum
deo imolandu in capite per-
cussit precioso: eode ictu hec re
ferentis brachio patre proprium
in matris vtero primens diem
circa vndecima hora diei ex
tingues. O pastore dignum
qui ne oues laniarent seipsum
luporu morsibus tam fidenter
exposuit. Lectio nona.

Deinde alio ictu in capi
te recepto: martyr ge-
nua flexit et cubitos: seipsum
hostia viuente deo offerendo di-
cens. Pro noie iesu et ecclesie
tuitione libenti aio morte am
plecti paratus su. At tercius
ita procubenti graue vulnus in
ceruice impressit. Quartus
corona que ample erat lati-
tudinis ita a capite separauit
vt sanguis albens et cerebro et
cerebru rubens ex sanguine lilii
et rose coloribus: virginis et
matris ecclesie facie in confes-
soris et martyris morte pur
puraret. Quintus eni e capi
te cerebrum quod remanserat
effodit: ne ei quinta plaga de-
esset qui in aliis xpm imitatus est
Ita dei sacerdos a seculo mi
grans celis nascitur quarto ka
lendas ianuarii. Anno ab incar
natione dni. Millesimo centesi
mo septuagesimo primo die pri
ma post solennitate innocentiu vt
qui diu innocenter vixerat post in-
nocentes tepus celebre sorti-
retur Tu. R. Vir inclitus. querere
coi vnius mar. et repetitur post.
Gloria patri. Te deu. An laudes. V.
Magna est gloria eius. In laudes. ãe
hy. cpz. V. et an. Bn. a. Hic
est vir. de dicto coi vnius mar.
Collect. vts. Meo. de nat. pan

Natus est nobis hodie salua
tor q̄ est xp̄us dn̄s in ciuitate
dauid. ℣. ⁊ collā vt s̄. Itē d̄ sā
cto stephāo. ā. Sepelieꝛt De
scō iohāne. ā. Ecce puer me
us. De inocētibꝰ. ā. Herodes
iratꝰ. ℣. ⁊ collā de fes. Ad ho
ām de l'. Ceťa ad p̄mā vt in
die nat. ℟. cū allā. ⁊ ℣. ac ce
tera de dc̄tō cōi cū collā p̄p̄a
supra. Ad. ij. vs̄. ā. Tecū p̄n
cipiū. cū al'. ⁊ p̄i vt dictū est.
hyꝰ. cp̄. ℣. ⁊ añ mḡt. an. Iste
sctūs totū d̄ cōi. mēo. de nat
an. Nato do. De scō stephāo
an. Lapidauerūt. De scō io-
hāne. ā. Sūt de hic stātibus
Et de inocē. ā. Abimatu. ℣.
et collā de festo. ¶ Siluestri
epi ⁊ cōfessoꝛ. Ad vs̄. an. Te
cū p̄ncipiū. cū al'. ⁊ p̄i d̄ nat.
ceťa de cōi vniꝰ ꝯfes. pōti: me
mo. de nat. an. Ecce de q̄ io-
hānes dicit xp̄s natꝰ ē in isrl'
⁊ regni eius nō erit finis. ℣.
Tāq̄ spōsus. collā. Concede
Itē mēo. de scō stephāo. an.
Adhesit. De scō iohāne. an
Hic ē discipulꝰ ille. Et de ino
cē. ā. Sub throno. ℣. ⁊ coll'. d̄
fes. Ad mat. Inuit. Iustꝰ flo
In noc. āe p̄i ⁊. ℣ de cōi. L. i.

Siluester igiť vrb̄ rome
epūs cū esset infātulꝰ a vi
dua matre iusta noīe: ⁊ ope
nutritꝰ: traditꝰ ē cyrino p̄sbi
tero cuius ⁊ vitā imitatus ⁊
mores ad sūmū apicez xp̄ia
ne religionis attigit. ℟. Eu
ge serue. cū alijs de cōi. L. ij

Hactꝰ iuuenis hospitali
tatē tota animi diligen
tia exhibebat: quā nō diui-
cie ťrene: sed bone volūtatis
thesauri adiplebāt. Vn̄ fc̄tū
est vt timotheū quēdā viruz
xp̄ianū et religiosū veniētez
ab anthiochia xp̄m publice
p̄dicātē tp̄e p̄secutiōis hospi
tē susciperet: qđ etiā faceꝛ ipi
pontifices formidabāt. L. iij.

Siluester vero non soluz
se eū hospicio suscepisse
gaudebat: sed etiam timore
abiecto tā vitā q̄ p̄dicationē
eius suis laudibꝰ ꝯmēdabat

Tymotheus aūt [L. iiij
cū p annū vnū ⁊ mēses
tres docēs xp̄i veritatē mul-
tos gentiliū p̄p̄los ꝯuertisset
dignus martyrio tētus est a
paganis: et traditꝰ tarq̄nio
vrbis p̄fecto a quo tormētis
plagaꝝ afflictꝰ longa carce-
ris custodia maceratꝰ q̄si bo
nus athleta dei: cū sacrifica
re ydolis noluisset: ťcio cesus
tercio grauissimis supplicijs
attrectatꝰ inter homicidas
decollatus est. Lectio q̄nta.

Sanctꝰ vero siluester ty-
motheū occulte medio
noctis tp̄e raptū ad domuz
suā detulit: ibiq̄ sctm̄ melchi
adē ep̄m cū suis presbiteris ⁊
dyaconibus venire fecit: cuz

quibus p totã noctem in dei laudibus pmanẽs eius martyriũ dedicauit. Lectio. vi.

Quedã aũt xpianissima mulier nomine theona rogabat mẽoratũ epm vt in suo orto iuxta pauli sepulturã apli: ei9 corpus cõdiretur vbi postea suo sũptu edificauit ecclesiã. Qd factũ oĩbus placuit xpianis: vt hui9 noĩs martyr: idest tymothe9 paulo apostolo p eo quez discipulũ habuerat adhereret. L. vii.

Post hec tarqnius vrbis pfectus spans tymotheum aliquas pecunias habuisse: teneri iussit siluestrũ: cui et dixit. Nisi oẽs scelerati illi9 tymothei dederis facultates: t diis sacrificaueris: grauia tormẽta patieris. Sed cũ multorum testimonio didicisset tarqnius siluestrũ huiusmõi pecunias nõ habere: titulũ xpianitatis ei opposuit dicẽs eũ tormẽtis variis finiendũ nisi sponte ydolis ĩmolaret. Cui siluester. Scias te eterna dãnatione dãnandum: si nõ celerius dei filiũ credideris iesum xpm. Lectio. viii.

Tunc irat9 tarqni9 iussit eũ ĩ carcerẽ recipi dicẽs grauissimis tormẽtis te faciam pria sessiõe deficere. Ad hec siluester ait: stulte hac nocte aĩa tua auferetur a te vt tormẽta q̃ xpianis tpalia irrogasti: tu etna recipias: t inter tormẽta ipz hũc deũ esse quez nos xpiani colim9 recognoscas. L. ix.

Interea siluester cathenatus ad carcerẽ ducit t rogat9 tarqni9 ad prãdiũ q̃si epulaturus accedit. Sed siluestro in carcere orãte: et tarqnio prãdẽte vltio diuina manifestata est. Deniq3 os piscis dũ manducaret in ei9 gutture versatum est qd nulla medicorum arte potuit trãsire. Unde fctm est vt ab hora prandii vsq3 ad noctẽ mediã: dolore vexatus scdz verbũ qd sctũs siluester dixerat expiraret. Sed t factũ est vt pma hora diei qua se sessurum tarquinius cõminatus fuerat: feretro eiectus de domo sua cum luctu duceretur ad tumulũ. Tu aũt. Te deũ. Ad lau. ps. t in lau. totũ de dicto cõi. Mẽo. de nati. p an. Uirgo verbo cõcepit virgo pmansit virgo peperit regem oĩm regũ. Item de sctõ stephão. an. Stephan9 vidit. De sctõ iohãne. ã. Hic ẽ discipul9 me9. Et de inocẽ. ã. Cãtabãt sci can. ps. t collã d fest. Ad hor. aĩe de l. ceta. ad pmã vt in nat. cetera de cõi. Ad scdas vesp. fit de circũcisiõe.

In octa. sci stephãi pthomar. Ad mat. inui. d fes. sol.

an. pma de pmo no. festi. cũ ℣. añ ꝶc. vnt9 mar. fm fer. ꝶ. i

Ad aqs tibilitanas epo piecto deferente, ptho martyrꝫ gloriosissimi stephani mẽoriã veniebat magne multitudinis cõcursus ⁊ occursus Ibi ceca mulier vt ad epm portãtẽ duceret orauit flores quos ferebat dedit: recepit: oculis ãmouit: ꝓtinus vidit. Stupẽtib9 q̃ aderãt pibat exultãs viã carpẽs: ⁊ viê ducẽ vlteri9 nõ requirẽs. ℟. Intuẽs in celũ btũs stephanus iiij. de festo. Lec. ij.

Memorati mẽoriã martyris q̃ posita est in castello synitẽsi qđ yponẽsi colonie vicinũ est: eiusdẽ loci lucillus eps ppl̄o pcedẽte atq̃ sequẽte portabat Fistula cuius molestia iãdiu laborauerat: ⁊ familiarissimi sui medici qui eã secaret operiebat manus illius pie sarcine vectatiõe repẽte sanata est nã eam deinceps in suo corpore non inuenit. ℟. Patefacte sunt ianue celi xpi martyri btõ stephano q̃ in nũero martyrũ inuentus est pmus. Et ideo triũphat in celis corõatus. ℣. Mortẽ eni quã saluator dignat9 est pro omib9 pati hãc ille pmus reddidit saluatori. Et ideo. Lec. iij

Eucharius est presbiter ex hispania calame habitat veteri morbo calculi laborabat: p memoriam supradicti martyris quã possidi9 illo aduexit epus salu9 factus est. Idẽ ipse postea alio morbo p̃ualescẽte mortu9 sic iacebat vt ei iã pollices ligarentur. Opitulatiõe memorati martyris: cũ de memoria ei9 reportata esset: ⁊ sup iacentis corpus missa ipius pbri tunica suscitatus est. Tu aũt. ℟. Stephan9 seru9 dei quẽ lapidabant iudei vidit celos aptos vidit ⁊ introiuit. Beatus homo cui celi patebunt. ℣. Dũ igit lapidaret beatus stephanus celi aperti sũt ei. Btũs. Te deũ. Nota si oct. scti stephani dñica eue. Ad matu. Inuit. de festo. In q̃ habet noc. ã. sola prima cũ psi bet noc. eiusdẽ festi. pi. et ℣. ãte lectiões de fes. Sex pme lec. de trib9 pscriptꝫ. septẽpma ꝶia de festo. octauũ ⁊ ix de crescẽtibus pdictis Tres vltime lec. de euãge. Scđm

In illo tpe. [mattheũ. Dicebat iesus turbis iudeoꝝ ⁊ principib9 sacerdotũ Ecce ego mitto ad vos prophetas ⁊ sapiẽtes ⁊ scribas Et ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ ex illis flagellabitis in synagogis vr̃is. Et reliq̃ Omelia lectiõis eiusdem.

Dñs ꝛ saluator nr̃ cum icredulos iudeos multis increpatiõib⁹ argueret vt aliqñ conuerterent ad fidẽ: ait inter cetera qđ modo in p̃nti sci euãgelij lectõe audistis: ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ꝛ scribas ꝛ sapiẽtes ꝛc. R. viij.

Ostẽdit dñs eis itelligẽ se corda eoꝝ: qꝛ ſm opa patꝝ suoꝝ fuerat volũtas ĩpo rũ. Apđ deũ ergo q male agere conant q̃si re⁹ deputat: qꝛ de⁹ nõ ex opibus tm̃ iudicat: sed ex cogitatiõib⁹ ꝛ corde. Uoluntas eni hoĩs est: q aut remunerat ꝓ bono: aut cõdẽnat ꝓ malo. R. ix.

Iudeos ergo arguit ãte pctm̃: ꝛ ꝑ iudeos nos vt non solũ de opib⁹ malis verũ etiã de prauis cogitatiõib⁹ caueamus Uere dñs sapiẽtes ad p̃dicãdũ misit aplos ꝛ successores eoꝝ q erãt ĩ fide scẽ trinitatis sapiẽtes ꝛ in agnitõe veritatis. Multi eni ex eis diuersis sũt p̃eis interempti de quoꝝ collegio btũs stephan⁹ etiã legit lapidat⁹ cui⁹ hodie venerãda solẽnia celebram⁹ Tu. Te deũ. Añ lau. V. Magna ẽ glia. In lau. sola an. Lapidauert stephanũ. cetera vt i fes. mẽo. de nat. Et nota q ab hinc vsq. purifĩc. etiã si lxx̃ p̃cesserit fit mẽo. de eadẽ nati. ad ves. ꝛ mat. ꝑ ã. O ad mirabile. cũ al. i ordine q dicte repetũt. Ad matut. vsq oct. epyphã. V. Uerbũ caro. ꝛ ad ves. V. Tanq̃ sponsus. Collã. De⁹ q salut. Itẽ mẽo. d scõ iohãne ꝑ ã. Hic ẽ discipulus ille. Et de inocẽ. per ã Subthrono. V. ꝛ collã de fes Ad hor. totũ vt i festo: sed ad p̃mã nõ dicitur. Cõfitemini. nisi sit dñica ꝛ resumit collã Dñe scẽ pr. cetera more sol. vsq ad epyph. vespe erũt d scõ iohãne: nisi dñica fuerit quo casu erũt de sctõ stephano: h modo sola ã. O admirabile. p̃i vt i nat. cetera vt ĩ scdis vesp. festi. Mẽo. de nati. Itẽ d scõ iohãne ꝑ subscriptã ã. Hic ẽ btissimus. Itẽ de inocẽ. ꝑ ã. Cantabãt. V. ꝛ collã de festo

In oct. scti iohãnis euãg. ad ves. sola ã. O admirabile p̃i. de nati. hy⁹. cp̃. ꝛ V. de p̃mis ves. festi. Ad magt. an. Hic est beatissim⁹ euãgelista ꝛ aplus iohãnes q p̃uilegio amoris p̃cipui ceteris altius a dño meruit honorari. col. Eccliam tuã. de fes. mẽo. de nat. vt s̃. Itẽ de inocẽ. ꝑ an. Cantabãt. ꝛc. Ad mat. Inuita. de festo. ã. p̃ma de p̃mo noc. fes. sup ix. p̃os de aplis cũ V. añ lec. ſm feriã. Lec. i.

Audi fabulã nõ fabulaꝫ sed rem gestã de iohanne aplo: ꝛ memorijs omniũ

traditā. Cum igitur beatus iohānes apostolus et euāgelista post tyrāni obitū de pathmo insula ephesum rediret et venisset ad quādā vrbē omnibus ecclesiasticis solēniter adimpletis vidit iuuenē quēdā validū corpore et vultu elegātem: sed et aīmis acrē nimis. R. Hic est discipulus qui testimoniū phibet de his et scpsit hec. Et scimus quia verū est testimoniū eius. V. Fluēta euāgeliū de ipso sacro dñici pectoris fōte potauit. Et. L. ii.

Respiciēsq ad epm qui nuper fuerat ordinatus hūc inquit tibi sūmo studio cōmendo sub testimonio xpi et totius ecclesie. Tūc ille suscipiens omnē se adhibiturum sicut precepit diligentiā pollicetur. Sed iterum atq iterum eadem sepius repetēs: iuuenē commēdabat attentius et post hec ephesum repetijt. Cum vero presbyter in domū suam adolescētem suscepit commendatū: et cū omni diligentia enutrit: amplectitur: fouet: et ad vltimū etiā baptismi gratiā tradit. R. Iste est iohannes qui supra pectus domini i cena recubuit. Beatus apostolus cui reuelata sūt secreta celestia. V. Fluenta euāgeliū de ipso sacro dñici pectoris fōte potauit. Beatus. Lec. iij.

Post hec velut iam confidens gratie qua fuerat communitus paulo indulgētius habere iuuenem cepit. Sed ille vt in matura libertate positus est: cōtinuo per equeuos quibus luxus et desidia cordi est: amare vitia et corrupte vite icedere tramitem perdocetur. Et pmo quidem cōuiuiorū illecebris decipitur inde nocturnis furtis eū sibi sociū participēq conscīscunt. post hec iam ad maiora flagitia pertrahūt. Interea sensim iuuenis formabatur et instruebatur ad scelera. Qui cum esset acer ingenio dedignabatur iā de paruis sceleribus cogitare sed q grandia mollitur. Tu aūt. R. In medio ecclesie. quere in cōi cōfessor. Te deū. Esti huiusmodi oct. in dñica euene. Ad matuti. Inuitato. de festo: In quolibet noct. sola an. pma illius noct. festi. pic V. de apostolis. Sex lect. de tribus prescriptis. Audi fabulam. Et tres vltime lec. de euangelio sequēte. Septem Ria de festo. octauū et nonū illa duo ppria de octa. scilicet Hic est discipulus. Iste est iohannes. Secūdum iohānē.

In illo tēpe. Dixit iesus petro. Sequere me. Cō:

uersus petrus vidit illū disci pulum quez diligebat iesus sequētem: q̄ ꝛ recubuit in cena super pectus ei⁹. Et reli.
Omelia lectiōis eiusdem.
Conuersus petrus vidit illū discipulū quem diligebat iesus sequētem. Patet qꝛ cuz dixisset iesus petro sequere me: idest crucē patiendo imitare: surrexit de loco cōmuni et abire iam cepit. R. viii.
Sequutus est autem eū petrus etiam īcessu pedum: cupiens implere quod audiuit: sequere me. Sequutus est ꝛ ille discipulus quez diligebat iesus. Neqꝫ enim arcendū se a cōsectatu christi putabat: qui non minore se gratia dilectiōis a christo complexum nouerat. R. ix.
Neqꝫ enī incredibile est ideo vtrūqꝫ discipulum corporali gressu vestigia domini secutum: quia necduz intellexerat quid significauerit in eo q̄ se petrum sequi precepit. Notum autem est q̄s sit ille discipulus quez diligebat iesus. Johānes videlicet ipse cuius hodie natalicia festa celebramus: qui hoc scripsit euāgelium: atqꝫ ideo suam personā maluit indicijs rerum accidentium q̄ᵖ proprio designare vocabulo Te deum. Ante laudes. V. de festo. In laudib⁹ sola an. Hic est discipulus ille. Cetera vt in dicto festo. Mēo. de natiui. vtō. Et de innocē. p an. Herodes irat⁹. Ad p̄mā ps Cōfitemini. et collecta Dn̄e sancte pater. cetera ꝛ ad horas vt in festo. Secunde vespere fient de innocētib⁹ nisi dominica fuerit quo casu fierent de sancto iohanne: hoc modo sola ā. O admirabile. p̄i de natiuitate. cetera vt in secūdis vesperis festi cū memoria de natiuitate. ꝛ de innocen. per an. Innocētes p christo. Cetera vtō. ¶ In octauis sanctoꝝ innocē. ad vesperas sola an. O admirabile. p̄i de nat. cetera vt i p̄mis ves. fes. sine R. mēo. de nati. tm̄ Ad mat. inuit. de festo. p̄. Venite. cū Gla pr̄i. sola ā. p̄ma de p̄mo noc. festi: cū ix. p̄is d eodem festo. ꝛ V. s̄m feriam Sermo beati iohannis ep̄i.
Predicatur nouus [R. i. ab infātibus sermo sāctis laudibus xp̄i. In gloriā domini primā vocem aperiunt innocētes. Fiūt diserti laude: qui fuerant imperiti sermone. ¶ Offerūt domino p̄mitias lingue: nouos oris immolāt fructus: verborum p̄ncipia libāt. Infantia enī que per etatē loqui nō poterat glorias dei cū gaudio re

sonabat. ℞. de festo ſm fer: ꝛ dr. Gloria pri ad vltimū. l. ij.

Nõrũt laudare xp̄z qui loqui nō norāt. Ostendūt laudib⁹ dn̄m: suffragiis p̄dicāt xp̄z. ¶ Fiūt interea pueri sine magistro diserti: docti sine doctore: periti sine eruditore. Agnoscāt xp̄m p̄dicāt dn̄m: non quē p̄suasio hūana docuit: ſʒ quē diuinitas iſpirauit inocētib⁹. l. iij.

Cessāt hūana cū diuina tractantur: q꞉ humana ipsa prodesse non poterunt: nisi diuinorū solatio subleuētur. Necesse est eni frena succūbere cū celestia p̄dicāt: naturalia silere cū virtutes loquūtur. ¶ Erigit nāqꝫ infātiū etas in laudē q̄ delictorū nō nouerat crimen. Dign⁹ a dignis laudat et inocēs inocētiū testimonio ꝯprobatur. Accipiūt eni a xp̄o ꝛ reddūt cōsequūtur ꝛ referunt. Uno tp̄e ꝛ qui dederat recipit: ꝛ q̄ accepat reddit. Uno inq̄ tēpore sua xp̄o reddūtur: dum eius laudes illi ab iſātib⁹ referūtur. Tu aūt. Te deū. Et nota q̄ si hm̄ōi oct. fuerit in dn̄ica. Ad mat. Inuit. de festo. In quolibet noc. sola. an p̄ma cuiuslibet noct. festi cū p̄s ꝛ ℣. aī lc. vt ibid. Sex lc de tribus p̄missis ꝛ tres vltīe de euāgelio seqn. ix. ℞. d festo ꝛ dicit. Gloria pri ad terciū sextū ꝛ vltimū. ℞. Scd̄z matheū

In illo tp̄e Angelus dn̄i apparuit in somnis ioseph dicēs. Surge et accipe puer ꝛ matrem ei⁹ et fuge in egyptum ꝛ esto ibi vsqꝫ dū dicā tibi. Et reliq̄.

Omelia ven. bede presbite.

Quod iuxta vaticiniū hieremie. Uox in rama: idest i excelso audita est plorat⁹ ꝛ vlulatus multus: manifeste denūciat luctuz sancte ecclesie quo de iniusta mēbrorum suorū nece gemit non vt hostes garriūt inuacuū cedere: sed vsqꝫ ad soliuz sempiternum ascendere iudicis: et sicut p̄thomartyris abel: ita etiam sanguinē ceterorū de terra clamare ad dn̄m: iuxta illud viri sapientis. Nō despiciet dn̄s preces pupilli: nec viduam si effundat loquelam gemitus. Lectio octaua.

Quod rachel plorasse legitur filios suos nec voluisse consolari quia nō sunt: significat ecclesiam plorare quidē sc̄tōꝝ de hoc seculo ablationē: sed nō ita velle consolari vt qui seculum morte vicerūt: rursus ad seculi certamina secū tolerāda redeant quia nimirū non sūt vltra reuocandi in mūdum de cuius erūnis semel euaserūt coro-

nandi ad xp̄m. Tu aūt. L. ix

Rachel namq̧ que ouis aut vidēs deū dicit: ecclesiam figurate demōstrat: cuiꝰ tota intētio vt videre deum mereret inuigilat. Et ipsa est ouis cētesima quā pastor bonus relictis in celo nonagitanouē ouibus angelicarū virtutū: abijt querere ī terra: inuentāq̧ suis imposuit humerꝭ ⁊ sic reportauit ad gregē. Te deū. Añ laud. ℣. et in l. sola ā. Herodes iratꝰ. ⁊c. de fes. mē° de nat. tantū Ad .i. nō dicit ps. Cōfitemī nisi sit dñic. ad ho. ℟ cū allā et. Glia ⁊c. vt in fe. Vespe ṡ ent de nati. nisi fuerit dñica quo casu fiēt de innocēt. hoc mō sola. ā. O admirabile super p̄os d nat. cetā vt ī scd̄is vesp. festi. mē°. de nati. pan Ecce de q̄ iohānes dicit xp̄s natꝰ est in isrł ⁊ regni eiꝰ non erit finis. ℣. Tā q̄ spōsus. col Deꝰ q̄ salutis. ¶ Hilarij epi ⁊ cōfessorꝭ. Ad vs. an. Añ luciferū. cū alijs ⁊ p̄i de nat. hyꝰ cp. ℟. ℣ꝰ. et āte mgt. an. In medio ecclesie cū collā. totū de cōi vniꝰ cōfes. ponti. Mē° de epy. ⁊ nati. Cōple. sicut p oct. Ad mat. totū d cōi. L. i.

Beatꝰ hilariꝰ pictauensiū vrbis ep̄us regionis aq̄tanice oriūdꝰ fuit: q̄ ab occeano britanico fere milibus nonagita seiūgit. Lect. ij.

Apud gallicanas vero familias nobilitatꝭ lāpade nō obscurus: immo magis p̄ ceterꝭ grā generositatis ornatꝰ nitore pectorꝭ addito quasi refulgēs lucifer īter astra ꝓcessit. Tu. Lec. iij.

Cuiꝰ a cunabulis tāta sapiētia p̄mitiua lactabatur īfātia: vt iā tūc potuisset intelligi xp̄m ī causis suis ꝓ obtinēda victoria necessariū sibi iussisse militē propagari

Deniq̧ cōiugē habēs ⁊ filiā ita plētudīe dñi venerabiles aīos eccliastice regule tradidit īformādos: vt adhuc in laycali proposito cōstitutꝰ: diuino nutu pōtificis grāz possideret: ita seip̄m ꝓpria disciplina cohercebat itētꝰ: q̄si futurā speciē indicās vt irrep̄hēsibilis ī tēplo xp̄i p̄pareṫ sacerdos. [L. iiij] L. v

Nam qd̄ inter mortales adhuc videt difficile tā cautū esse q̄ se a iudei vel heretici cibo suspēdat: adeo vir sctissimꝰ hostes catholice religiōis abhorruit vt nō solū dicā ꝯuiuiū: sz neq̧ salutatio fuerit ei cū his p̄tereūtibus q̄ p̄fectissimū [cōis. L. vi

O lay cū cuiꝰ imitatores ipsi etiā desiderāt esse sacerdotes cui nō fuit aliud viuē nisi xp̄m cū dilectiōe timere ⁊ cū

timore diligere: cui⁹ seq̃ces
currũt ad gloriã diuertẽtes
ad penã. Credẽti succedũt p̄
mia: recusãti tormẽta. R. vij
Quo cognito de sctõ hy-
lario q̃m tm̃ lumẽ ꝛ si vo
luisset latere nõ potuit: q̇ppe
necessariũ fuit vt alienas te
nebras ĩ lucẽ trãsferret ꝯcor
dãte fauore ppl̃i aut potius
spũ dei ꝑclamãte vir oli secu
larib⁹ misterijs deputat⁹ ali-
q̃n sacr[illegible] altarib⁹ sacerdos e-
Crescebat [lect⁹ ẽ. R. viij
ĩ eo q̇tidie opinio famu
latrix virtutũ nec erat ei⁹ fa
ma ꝯtẽta circũiecta s tm̃ gal
lias illustrare: sꝫ exteras na
tiões ꝛ regiões ĩplebat gr̃a
meritoꝝ currẽte. Idq̧ actũ
ẽ vt ĩ toto orbe velocit̃ btĩ põ
tificis gl̃ia militaret. R. ix.
Interea cũ toto orbe ar-
riane heresis ꝑuersitas
pullularet: dato generalit̃ ĩ-
peratoris edicto iussum ẽ vt
oẽs oriẽtales epĩ apud seleu
tiã ysaurie oppidũ ꝯuenirẽt
disceptaturi q̇d sẽtirẽt de fi-
dei vitate. Tũc int̃ reliquos
q̃rto iã exilij ãno de frigia sã
ctus hylari⁹ in p̄dictũ locuꝫ
data sibi ꝑgẽdi euectiõe ad
synodũ venire cõpellit̃. Qui
dũ q̇ddã castellũ adisset die
dñico ĩgressus ẽ tẽplũ. Mox
q̧ florẽtia puella gẽtilis irrũ
pẽs in multitudinẽ ppl̃i voce
magna seruũ dei illuc adue-
nisse testata ẽ. R. ix. In me-
dio eccl̃ie. ꝟ. Si fuerit dñica
tres vltie fiũt de euãg. dñice
Añ bñ⁹ ã. Impleuit. Mẽo.
de epypha. ꝛ nati. Ad hor.
hymni de epy. añe de laudi.
Ad primã dicit̃ Cõfitemini
cũ collã de epy. cet̃a de cõi.
In octa. epy. ad matu. le-
gunt̃ iste medie lec. R. iiij.
Beatissimi remigij anti
stitis depositio scã nob
hodie diẽ mistice solẽnitatis
festũ exhibuit q̃ ãnis singul̃
dũ in recursu tẽpoꝝ voluitur
nostris desiderijs innouat̃.
Media R̃ia vnius ꝯfes. L. v.
Hic ita q̧ p̄mis ort⁹ nata
lib⁹: parẽtũ nobilitate
fulgebat: quẽ diuina pietas
nõ solũ añq̃ nasceret̃ sed q̃n
ꝯciperet̃ elegit. In q̇ assidue
vẽture erat[illegible] merita dulcis ĩ
fãtia designabat: ꝛ q̇d ante
ꝯceptũ mat̃ agnouerat ãte
partu iã videbat. Lec. vi.
Studebat teneros ãnos
moꝝ maturitate vincẽ ꝛ be-
niuolẽtiã cordis charitatis
melle condire. Quid plura?
Cũ secũdis successib⁹ certa-
ti scẽ ꝯuersatiõis studijs ado
lescẽs vicesimi scdi ãni iustũ
sũpsit exordiũ: ĩ vrbe remẽsi
um oim̃ generalit̃ votis ad
põtificij culmẽ rapt⁹ fuisse di
noscit̃ poti⁹ q̃ elect⁹. In quo

statim sic apparuit apt⁹ ⁊ de
uot⁹ officio tanq̄ si nō nouit
ascēderet: sed iugit̄ p̄sideret
Tu. ¶ Felicis in pincis nisi
fiat ɫ nr̄a dn̄a. Ad mat. inui.
ãe. p̄s. ⁊ ℣. de cōi vni⁹ ɔfes. l. i
Cum impatorū decreta
xp̄ianos ɔseq̄ p̄cepissēt:
ex nūero apparitoꝝ: missus
est persecutor q̄ btm̄ felicē te
neret. Tu. Media ℟ia vni⁹
Qui cū solli [ɔfes. L. ij.
cite reqreret ⁊ eūdē ip̄z
felicē interrogaret: si noscet
vbi felix pbr̄ lateret. hac in-
q̄t felix pte abijt. Persecu-
tore discedente felix latebrā
petiuit sꝫ nec mora ɔsecutor
Ipse subsequit̄. Lec. iij
At martyr int̄ parietes
occultabat̄ dirutos vbi i ip̄o
p̄mo dom⁹ introitu araneaꝝ
tele depēdētes int⁹ nemineꝫ
tūc itrasse fidē fecerāt. Qua
visiōe delusus inimic⁹ abces
sit. Sic martyr ad aliū locū
demigrās: a muliere q̄dā p
tres mēses depastus ē. Cui⁹
tn̄ faciē donec in latibulis ce
laret̄ nullomō vidit. Tu aūt
An laud. ℣. Os iusti. In lau.
sola ã. Fidelis seru⁹. cet̄a de
cōi vni⁹ ɔfes. nō epi. Mēo. de
nati. vr̄s. cū suffr. tp̄is. Ad
hor. hy. Jam lucis. ⁊ alij sol.
⁊ in fine ℣. Maria mat̄. Glo
ria tibi dn̄e qui na. Ad. i. ℟
Xp̄e filij. ℣. Qui de v̄gine. ℣

Bn̄dictus q̄ venit. cet̄a sol.
de cōi. Collecta. Dn̄e scte pf
¶ In inuētiōe bti firmini epi
⁊ mart. Ad vesp. sup p̄os fer.
ã. Sctūs firmin⁹ insignis ac
strenuus ab infātia xp̄o est
cōsecratus. ã. Erat enim stu-
dēs omibus in actibus quo
xp̄o dn̄o placere quiuisset. ã.
Cūq3 diu talibus floreret au
spicijs ad xp̄m pplos cōuer-
tit pietate sup̄ma. ã. Quem
tandē sacer honorat⁹ dignū
fore p̄scribēs ad sūmū eū p-
mouit ordis gradū. ã. Qui
pōtifex tātus post mirabilit̄
refulsit vt per eū dn̄s ap̄lica
patraret isignia. hy⁹. Mar
tyr dei. cp̄. Felicitas viri. de
cōi. ℟. Dū apirer martyris
firmini sepschꝝ tāta ide sua-
uitas exuberauit fragrātia
Ac si oia ibidē pigmētoꝝ ge
nera redolerēt ⁊ astātes q̄si
i paradiso se esse gauderent
℣. Ois q̄dē pplus circūadia
centiū ciuitatū ita mirabili
suauitate subito ɔfusus est.
Ac. ℣. Glia ⁊ ho. Ad mg̃. ã.
Letet̄ clerus ambianēsis ec
clesie ⁊ pplus q̄ btm̄ firminū
in sua p̄sentia meruerūt ha-
bere pronū quē ⁊ vera fides
i passiōe fortissimū ac deita-
tis gr̄a i sui corpis iuētione
fecit esse clarissimū. Collā.
Deus qui beati firmini
martyris tui atq3 pon-

tificis corporis in inuẽtione
q̃si solis radio fecisti clarescẽ
da nobis q̃s digne celebrare
inuẽtũ: ⁊ celebrãdo ad eius
puenire cõsortiũ. Per dñm.
Mẽo. d̃ scõ bonito epõ ⁊ ↄfes
de cõi. Itẽ de nat. Ad ↄpł. ã.
Miserere. p̃s sol. Hy⁹. Xp̃e q̃
lux es ⁊ dies. cp̃m. Tu i nob
es dñe. ℣. Bñdictus q̃ venit
in noĩe dñi. Ad nũc dimit. ã.
Pacẽ tuã. p̃ces. collã. Illu-
mina. Salua. Ad mat. iuit.
Fideliũ adorem⁹ regẽ regũ
Qui post gloriosũ martyriũ
triũphũ ad celestẽ patriã sa-
ctum sublimauit firminũ. p̃.
Uenite. In. i. noc. ã. Marty
ris isignis firmini inuẽtio si
gnis multis famosa multũ
q̃ deo p̃ciosa oĩbus obseq̃is
est recolẽda piis. p̃s per om̃s
noc. vnius marty. põtifi. an
Sed ditata bono dño mise-
rãte p̃rono mũere p̱ tali me-
rito plausu speciali vrbs am
bianis exhilarata canis. ã.
Unde tibi xp̃e laudes refe-
rẽs chor⁹ iste plaudat ⁊ exul
tet variis et in orbe resultet
laudib⁹ eccl̃ia sedulitate pia
℣. Gloria ⁊ hono. Lec. i.

Quoniã multoꝝ sanctoꝝ
corp̱a in ambianis ciui
tatis p̃dio cõdita esse cogno
scimus: ⁊ a p̃scis tp̱ib⁹ signa
⁊ miracula illoꝝ obtẽtu lõge
lateq̃ chorusc are legim⁹ in-
cõgruũ nobis videt̃ de inuẽ-
tiõe ⁊ miraculis b̃tissimi fir-
mini martyris silẽtio p̃terire
Siquidẽ vt maioꝝ testimõia
lõge clari⁹ demõstrãt multa
⁊ iaudita miracula ab ipsius
tp̱e in illa vrbe visa sunt. Tu.
℟. Cum glacie tellus hodie
bruma q̃ rigeret ⁊ mediis dif
fusa vĩis nix alta iaceret. In
diciis sẽsit variis grex religi
osus quãt⁹ erat vel q̃d potat
pastor p̃ciosus. ℣. Obsequiũ
sibi nãq̃ piũ celo tribuente:
fulsit ei virtute dei lux missa
repẽte. Indiciis. Lec. ii.

Post glorificationẽ quo-
q̃ dñi ⁊ saluatoris nr̃i p̃
mus b̃tũs firmin⁹ a cultura
idoloꝝ illam vrbẽ expiauit: ⁊
ad fidẽ catholice religionis
tp̱ib⁹ nephãdoꝝ imp̱atoꝝ fe
cit esse perfectã. Is aũt illoꝝ
tp̱e sustinuit multa tormẽta
p̱ fide xp̃i: ⁊ martyrio coro-
natus migrauit ad celũ. ℟.
Lux radio tre gremio q̃ p̱te
nitebat reliq̃as pridẽ p̃mas
latuisse docebat: nãq̃ sciens
cor p̱spiciẽs votũ fore dignũ
Hoc q̃rulis tribuit famłis e-
pygrãmate signũ. ℣. Ut fo-
derẽt ⁊ p̱ciperẽt q̃d tã cupie
bãt: ⁊ parib⁹ q̃dẽ p̃cib⁹ votis
q̃ petebãt. Hoc. Lec. iii.

Tempe nãq̃ thedrici re
gis gr̃a imẽse maiesta
tis obtinuit q̃dã nobilissim⁹

vir noie saluius: vt infulatū apostolatus officiū scte sedis ambianēsiū susciperet: & gubernaculo recti tramitis plebem sue ditioni ꝯmissā regē studeret. Erat enim vultu decorus: arte & eloquētia facūdus: castitate pudicus: moribus ornat⁹: in ꝯsilio ꝓuidus & in oī dignitate ꝑfect⁹. Tu. ℟. Ut patuit locus enituit mox dign⁹ honore: mirifico satis īmodico ꝑfusus odore. Sol etiā torrēdo viaꝫ capre glacialis incaluit nec post riguit grauitas hyemalis. ℣. Sed tenerū ver florigerū caput extulit hora qua micuit quā gēma fuit ꝓducta decora. Sol etiā. Gl'ia. In .ii. no. ā. Morꝗ dies quā tēperies ea sic decorauit delitias vrbes altas sensisse ꝓbauit. ā. Beluacū nec cameracū nec teroanēsis: qn̄ fuit res nō latuit nec nouiomēses. ā. Sꝫ ꝓpria morꝗ via qua sēsit odorē vertit iter dn̄o pariter moderāte laborē. ℣. Letabi- [tur iust⁹. L. iiii.

Is aūt venerabilis p̄sul saluius pabulo scte p̄dicatōis corda populorū assidue reficiebat: & ad pascua eterne refectionis inuitabat. Cepit diligēt in archana sui cordis voluē quo in loco sanctissimū thesaurū abditū q̄reret sed ꝓpt fragilitatē humane cōditionis p̄sumē nō audebat. Tu. ℟. Tunc nimia cum leticia stupuere vidētes: sic faciem renouasse diē camposꝗ virētes. Litigiū foret ergo piuꝫ tibi cernere pulchrū. ℣. Cū properātvt vota ferāt tāgātꝗ sepulchrū. Litigiū. L. v.

Sciebat vero ꝙ in ecclesia beate marie virginis requiescebat quam btūs firminus ep̄us cōfessor xp̄i ꝯstruxerat: sed in quo loco conditum esset ignorabat. Indesinenter itaꝗ dn̄o die noctuꝗ preces fūdēs: sollicite intra semetip̄m cum largifluis lachrimis pertractabat: si suo tempore xp̄us hunc martyrem declarare dignaret. ℟. Tam miri qua parte viri sacra membra ferētes substiterant quādo poterāt penetrare sequentes. Ceu variis ibi delicijs imp̄ssa tenebant ora vie qua reliquie sancte veniebant. ℣. His pridē dāt scripta fidem sic nanꝗ priores delicias mittunt patrias ad superiores. Ceu va. Lec. vi.

Quadā igitur die omnē plebem conuocauit: et more solito diuinū officium cum verbo sācte predicationis celebrauit: atꝗ inter cetera triduanū indixit ieiunium vt dn̄m p̄cibus exorarēt

cū gemitu ⁊ afflictiōe qualiṫ sanctissimū corpus beati firmini martyris inuēire potuissent. Eu. ℟. Egregij patrꝫ ꝙ pij miracula tanta qui recolis cū celicolis noua cantica cāta. Nec dubites ea si recites mirabiliora posse deuꝫ sed semꝑ eū deuot⁹ adora. ℣. Qui potuit quicq̄d voluit q̄d sepe ꝓbauit magnificans et glorificās quos ipē vocauit. Nec dubites. In .iij. noc. an. Quanto naturalib⁹ operib⁹ magis sūt ꝯtraria prodigia tanto sāctis om̄ib⁹ maior in de gloria. an. Nihil mirabilius q̄ nocturn⁹ radius vt nocte cōtrarius fiat noctꝫ soci⁹ an. Tam sacrū misteriū celebrante saluio in ambianēsiū suburbio vicinaꝝ ꝯcio superuenit vrbiū odore solo nūcio. ℣. Corona aurea. Lectio. vij.

IDem quoqꝫ presul salui⁹ sese prostrauit in terraꝫ indutus cinere ⁊ cilicio cum lachrimarū inūdatione imoqꝫ trahebat a pectore flatū: et dominū saluatorē deꝓcabatur vt desideratū diu thesaurum sibi ostendere dignaretur. Populus vero indesinēter clamabat nec ab ecclesia per tres dies recedebat: sed ibidem omnis cler⁹ simul et populus triduanum indictum ieiuniuꝫ humili mente perficiebat Eu aūt. ℟. Stupet horror hyemalis ⁊ miratur que vel qualis ē ista mutatio quis est iste tam iocundus pro quo seruat ita mundus. Hyemis in medio. ℣. Dans nature fracto iure rosā iūctā lilio. Hyemis. L. viij.

IN tercio autē die dū aurora primam ꝑrem luminis extulisset: illuminat⁹ venerabilis saluius humilis ꝑsul claritate superni fulgoris sursum erexit oculos ad celū viditqꝫ quasi radiuꝫ solis ab arce precelsi throni exire: et vsqꝫ ad sacrum locum in quo sanctissimus martyr firminus requiescebat inenarrabiliter refulgere. ℟. Adiacētes populi quis huius miraculi detulit rumores vt ita veneritis gressibus taꝫ subitis ac si habueritis proprios ductores De locis vestris singuli. ℣. Odor fuit nuncius quo perfusi dulcius occurristꝫ seduli. De locis vestris singuli. Lectio. ix.

QUi mox immensas diuine misericordie referēs gratias cuꝫ timore et nimio tremore accedens ad declaratum locuꝫ fodere cepit ac sepulchruꝫ almi martyris aperire. Odor itaqꝫ suauissimus illico tantus excreuerat: q̄si illic om̄nia genera pigmentoꝝ con=

tonderetur et aromatū et ager virens amenitate diuersorū florum adesset. Putabāt autem omēs qui astabāt intra sepulchrū tanti martyris cādida lilia et vernātes rosas aliosque virentes herbarū flores pulchre pullulare Tu autem. R. Odor sancti non solū cohibet morbos leuiores sanat lepram et sanat quoslibet pessimos humores potens talis medicus cuius vires operis sensit elephātic⁹. Secus ripam ligeris. V. In huius memoria tenet in hominū ab ecclesia vallem gentium heres sui generis. Secus ripam. Gloria. Odor sci Te deum. Ante lau. V. Magna est gloria. In laud. an. Presul honoratus nomine et merito ac nobilitate tāte dignitatis munere meruit honorari vt sctōꝝ fusciani victorici et genciani corpora inueniret. pi soli. an. Inueniēdū beatissimi firmini martyris corpus beato psuli saluto digne pmeritis honorādo misericorditer reseruauit. an. Odore mellifluo pfusi cōtinuo conualent egroti nec soli qui veniunt sed vim eius sentiūt etiam remoti. an. Clemētis immutatis tempus factū ē estatis in horrore niuiū et se totum dedit gratis mundus ad obsequium. an. Virēt prata florent orti sed et fructus sunt exorti forme iam plenarie nec est ante visus tāte calor epydimie. hymnus. Deus tuorum militū. Cap. Fortis in bello. V. Posuisti domine. de cōi. Ante benedictus. an. Hic firminus fide firmus et meritis deo carus ac virtutum gemmis clarus ante deum martyrio gloriose coronatus ipe deū deprecetur vt nos secum gloriari mereamur in eternum. Collecta. Deus qui beati firmini. vts. Mēoria de sācto bonito episcopo et confessore in cōi. et de natiuitat. Ad horas diei. hymni soliti. et in fine. V. Maria mater gratie. et. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. Añe de laudibus. iiij. excepta pi soliti. Cpm. R. et V. de cōi vnius martyris pontificis. Ad pmam. R. Xpe fili dei. cum allā. V. Qui de virgine dignatus es nasci. V⁹. Benedictus qui venit. pces et cetera more solito et ad alias horas. Collecta vts. Ad vespas fit de sācto furseo episcopo et cōfessore ad cui⁹ vesp. super pos ferial. an. Nobilitate vigens furseus presul et abbas sydereo semper redimit⁹ podere pollet. an. Temporibus regis clodouei psul

opimus terrena linquēs omnia gaudēs francoꝝ puenit prospere regna cinctꝰ superna gloria. an. Vir domi post hec de sōno surgere mortꝫ fecit hamonis filiū atqꝫ sibi villam maioc suscepit ab illo tenēdam seclis oibꝰ. an. Post multas igit virtutes rite patratas vir dñi gaudēs celoꝝ regna petiuit. an. Sctē ꝓsul venerandis qui splendes miraculis posce xp̄m pro deuotꝫ tibi corde famłis q̄ gaudētes penetrare regna possint

Laudes [celica. hyꝰ.
almi ꝯfessorꝫ furseivox resera q̄ ad istar ꝓcursorꝫ matris intra viscera loquēs aui nequioris arguebat scelera Ille ferox opinał quod falsa sit visio triplex rogus apparatur mater stillicidio lacrimarū liberatur ignis ab incēdio Patrē fugit hec ꝓphanū sponsi comes exulis inde venit ad brēdanū iubar eius oculis nocte signum dat archanū affuturi presulis. Adolescēs monachał gemellis infātibꝰ eius ꝓcevita dał regulā seq̄ntibꝰ illis mare trāsfretał immersis corporibus Hic insultus et conflictū patitur i trāsitu demonēqꝫ reddit victū angelico monitu rediuiuꝰ portat ictū quē sensit in spiritu. Vite reddit homo mitis hamonis īfātulū apēritqꝫ cōpeditis carcerꝫ ergastulū furorez matrone ditis expellit ꝑ baculū. Gloria et honor deo vsquequo altissimo vna pr̄i filioqꝫ inclito paraclito cuiꝰ laus ē ⁊ potestas per et̄na secula. Amē. cp̄m. Iustus cor suuz tradidit ad. de cōi. ℞. Ecce fulget gloriosa nimiꝝ solēnitas qua furseus ꝓsul almus gaudens celos petiuit cuius nos ꝓce brā xp̄e mūdi cōditor salua semper letos oīes. Per eterna secula. ℣. Gloriose rector orbis nos guberna iugit Per ℣. Amauit eū. Añ mgt. an. O fursee pastor alme o lucerna renitēs q̄ tonātis mundo cūcta ꝓfecisti monita ob hoc et nūc sup astra oīni fulges gloria illis iūctus in supnis sedibus qui residēt et collaudāt saluatorē voce sūma dominū qui tua nos ꝓce saluet ꝑ eterna secula. Collecta.

Deus qui anime famuli tui fursei eterne beatitudinis premia cōtulisti concede propicius: vt qui pctōꝝ nostroꝝ pondere premimur: eius apud te precibꝰ subleuemur. Per dn̄m. Mēo. de scō firmino pā. In inuētiōe corporis beati firmini ⁊ astātes suauissimū odorē senserūt et infirmi plures carnis sanitā

tem receperūt cui⁹ itercessio nobis quesum⁹ sanitatē operetur aiarū. ℣. Gloria et ho. Collā de nat. Itē mēo. de sācto marcello papa p an. Hic est vere martyr. ℣. Letabit.

Preces populi [Collā. tui q̄s dn̄e clemēter exaudi: vt beati marcelli martyris tui atq₃ pontificis meritis adiuuemur: cui⁹ passiōe letamur. Item de nat. Cōpl vīs. Ad matu. Inuit. Regē regū collaudātes adoremus dn̄m Qui sctm̄ furseū sūma redimiuit glia. p. Ueite. In pmo noc. an. Fuit vir vite venerabilis furseus noīe nobilis quidez genere sed nobilior fide. pi p om̄es noc. vnius ɔfesso. an. Crescēte vero etate gfa ,puidentie erga illum bonoꝝ affectuū quotidie crescebat. ā. Intent⁹ in dei laudib⁹ scd₃ sermonē apostolicū parētes relinq̄ns sacre scripture studijs nō cessabat vacare. ℣. Amauit eū dn̄s. L. i.

Uit vir vite venerabilis furseus noīe: nobilis q̄dem genere sed nobilior fide seculi dignitate īter suos clarus ⁊ ī diuinoꝝ munerū gratia precipuus. Tu autē. ℟. Quadā vero die corpis egrotantis molestia corripit. Ac deinde ad paternā cōmigrauit domū: amicis suggerēti bus. ℣. Uespe iam facto vir dei ,psternēs se in orone infirmatus pedes mouere nō valebat: sed q̄d cerci⁹ amabat soli dn̄o cōmēdabat. Ac de.

Ui⁹ viri infantia [L. ij sacris quibusdā₃ miraculoꝝ prodigijs a parentib⁹ sūmis etia₃ sacerdotib⁹ p diuinā prouidētiā ɔmissa sacris litteris: et monasticis erudiebatur disciplinis. Tu autē. ℟. Uir dn̄i furseus sacri corporis et sanguis dn̄ici petijt cōmunionē. Uixitq₃ ipo die et altero. Media vero nocte turba multa astāte manib⁹ extensis in orōnib⁹ letus suscepit mortē. ℣. Angeli scti astātes clamabāt ibūt sācti de virtute in virtute₃ videbit deus deoꝝ in syon. Media.

Rescente [Lectio. iij. vero etate erga illu₃ bonoꝝ affectus quotidie crescebat. Erat eni₃ forma p̄cipuus corpe castus: mente deuotus: affabilis colloq̄o ⁊ charitate plen⁹: ita vt scōm apl̄m sermo illi⁹ semp in gratia sale esset cōdit⁹. Tu autem. ℟. Orante sctō furseo apparuerunt ei viri sctissimi bean⁹ et meldanus qui cōsolabantur sctm̄ dei. Ne ab impijs cruciaret. ℣. Tunc sanctus angelus stans a dextris ei⁹ cōfortabat eū atq₃ instruebat ver-

bis diuinis. Re ab. In scdo noc. ā. Angelus dñi dixit viro sācto intende ad carmina que tibi in celo āgeli pparāt. an. In celesti regno sūt sctōrū habitacula vbi non fit tristicia nisi de hominis pditione. ā. Angelica turma ad eū venit ad seculū redire precipiens et pdicare ac si in proximo die esset vīdicta. ℣. Letabit iustus. Medie lectiões de sctō marcello. Lectio. iiij.

SAnctus marcell9 papa et martyr extitit natione roman9: patre benedicto progenitus de regione q̄ dicitur via lata oriundus florē sue iuuentutis redolendum reddidit gratia senectutis. Tu autem m. Tria media. ℟. de cōmuni. Lectio qnta.

SUblimat9 aūt sede apostolica laureolū ecclesie palestrandū suscepit. Ad cuius professionis titulū sedez suam et ipm capud mūdi romaz scilicet nobilitauit quātum permisit rabies tēporū.

FEcit deniq3 [Lec. vi. cimiteriū via salaria: ꝛ propter baptismū et penitētiam multorū qui conuertebantur ex paganis: ꝛ ppter sepulturas martyꝝ cōstituit vigitiqnq3 titulos in vrbe roma: viginti quoq3 presbiteros ꝛ duos dyaconos ordinauit. Decreta etiā sua que habent in decretꝭ romanoꝝ pōtificū autētice decreuit. Sed nō plusq̄ annis qnq3: ꝛ mēsibus quattuor: dieb9 viginti vno romane sedi pfuit. Tu. In. iij. noc. an. Oēm dolorē nō senties sed aqua supfunderis et sic te letuz bene operantē suscipiemus. an. Surgēs aūt vir sanctus quasi ex pfundo mortis ex oppressis corporib9 demonia fugabat ꝛ pauperes recreabat. ā. In aduētu sctī fursei viri dignissimi exultet hybernia insula quia iā3 de morte ei9 tractabat. ℣. Iustus vt palma flo: Item de sctō furseo. Lec. vij.

BOnoꝝ ergo operꝝ plen9 vir sanctus patria3 parentesq3 relinquēs sacre scripture studijs aliquot vacabat annis Instructus quidē monasteriū in quodā cōstruxit loco: vbi vndiq3 religiosis cōfluētib9 viris: aliquos etiā parētū pia sollicitudine euocare curauit. Tu aūt. ℟. O beate fursee q̄ duos frēs conuertisti foillanū ꝛ vltanū. At q3 tecū pariter in gloria dñi triūphāt. ℣. Bonū certamē certasti ideoq3 cū angelis exultabis ineꝛnū. Atq3. L. viij.

QUadam vero die corporis angustia premitur: pergensq3 haud longe a do-

mo sua vespertinalem exorsus psalmodiã tenebris circũdatus subito stetit. Qui pedes mouere nõ valẽs: ad ꝓximã quasi mortuus deportat⁹ est casam: caliginecꝫ circũdat⁹ quattuor man⁹ sup se extensas cõspexit. Tenẽtesqꝫ illũ per brachia niueis subuolabãt pennis. ℟. Aduenientente sctõ dei offerũt ei puerũ mortuũ vir dei ꝓsternẽs se in oratione. Eũ q̃ mortu⁹ fuerat resuscitauit. ℣. Cũcti astantes glorificabant deũ eo ꝙ salus eis venisset virt⁹ ⁊ adiutoriũ

Artius vero [Eũ. L. ix. ꝓueniens vir sanct⁹ facies sctõꝝ cernebat angelorũ miro splendẽtes fulgore canebãtqꝫ vno ore ibũt sãcti de virtute in virtutẽ: videbit deus deoꝝ in syon Reuersus aũt ad se quasi ex profunda mortis q̃ete cõspiciẽs multitudinẽ parentũ vicinorum ⁊ clericorũ illis verbũ dei p̃dicabat: ⁊ ea que viderat ⁊ audierat scoꝝ populis referebat. ℟. Post eius trãsitũ sacrũ recõdit corp⁹. Matrona quedã virtutes ei⁹ nõ credẽs sed cõtradicẽs amisit lumen ℣. Quo fctõ ad scti sepulcrũ diu iacẽs ⁊ in orõne ꝑsistens statim vt credidit sanata est. Matrõa. Gl'ia. Post ei⁹ trãsi. Te deũ. Ante lau. ℣. Os iusti medi. In laudibus. an. Hic est sacer sctũs furseus q̃ pro tota insula hibernica suffragator affuit oĩbus preñũciãs vẽtura ãgelo custode ei⁹ narrãte. ps. sol. an. Sctũs furse⁹ magnũ fecit miraculũ p̃ces fũdens ad dñm resuscitauit mortuũ. an. Frãcorũ rex flodoue⁹ honorifice eũ suscipiẽs ⁊ p̃ ceteris diligens vir dei respuẽs opes hui⁹ scli infirmitate corripit letus pergẽs ad xp̃i regnũ. an. Sctũs furse⁹ infirmitate correptus angelica fruit visiõe p̃sentia relinq̃ns ad eterna cõmigrauit regna. an. Vir xp̃ianissimus hercenald⁹ corpus eius suscipiẽs eccl'am quã magno pere ꝯstruxerat ei deuote do[nauit. Hy⁹.]

Migrat sctũs ad coronã trina morte p̃uia hercenald⁹ ob ꝑsonã ei⁹ mouet p̃lia: trahunt boues ad personã dei ꝓuidẽtia. Excecata lumẽ binũ resumit incredula bibẽs aquã factũ vinum languens muliercula fert iuuamen repenti nũ p eius miracula. Huius ergo cõfessoris agentes memoriam sic possimus saluatoris promereri grãm vt nos sui fax amoris perducat ad gl'iam. Gloria et honor deo vsquequo altissimo vna patri filioqꝫ inclito paraclito /

cuius laus est et potestas per eterna secula. Amen. cp. Collaudabunt. V. Iust⁹ ger. de cõi. Añ bn⁹ ã. Duo igitur energumini ad btm̃ furseũ depcati sũt auxiliũ at ille facto crucis signaculo effugauit demoniũ reddidit eis salutẽ remediũ. Collã. Deus q̃ aĩme ã. Mẽo. de scõ marcello p ã. Hic est. V. Posuisti. collã vts̃ Itẽ memo. de nat. Ad hor. ãe de lau. cetera de cõi. cũ allã ad R. et collã ppria. Ad vesp. fit de sctõ anthonio abbate. Bonũ [ad cui⁹ vespas. an. egypto medicũ xps indulserat q̃ tristiciã in gaudiũ et iracundiã mutauit in pacẽ. ps. Dixit dñs. ã. Semp hylarẽ faciẽ gerẽs nec secundis extollebatur nec frãgebatur aduersis. ps. Cõfitebor. ã. Clamabat q̃dã mulier ad beatũ anthoniũ expecta homo dei expecta q2 filia mea vexatur a demonio. ps. Btũs vir q̃ ti. ã. Bñdictus dñs q̃ dat oĩb⁹ affluenter et nõ iproperat suo suo tãtã dedit grãm vt et sanitatẽ restauraret et spiritib⁹ imparet immũdis. ps. Laudate pueri dñm. ã. Eq̃litatẽ ppositi iugiter tenẽs nec vestimẽtũ mutauit nec pedes lauit nec escã sectat⁹ est molliorem. ps. Laudate dominuz oĩes gẽtes. Hymnus

Urbs beata viennẽsis et btũs ppkus vir decrepitus et senex iuuenis et paruulus apud quẽ nõ dubitatur eẽ dei famulus. Manũ egrã imperãtẽ seruo dedit dñs vt cũ iubet immature fiat morbi termin⁹ et tollatur ifernalis he sperhestio minus. Hec apparẽt p effectũ in hoc loco clarius vbi mira p eũdẽ sctm̃ fiunt sepi⁹ et extingui sacrum ignẽ ↄstat mirabilius. Nos infirmi nos iacẽtes in pctis hoim tuis patri indigem⁹ pcibus ad dñm vt a malo liberemur et a nexu criminũ. O q̃t ad ei⁹ infirmi ↄfluũt ecclesiã iplorãtes p eũdẽ diuinã clemẽtiã et recipiũt ibidẽ sanitatis grãm. Domos nr̃as circũcinge muro puidentie ne reatu leuitatis siue negligẽtie p fenestras ad nos itret mors ↄcupiscẽtie. Presta pr̃ ad quẽ nr̃a mẽs anhelat aditum vt q̃ vite repasti nos per vnigenitũ: dona nobis pcedentẽ ab vtroq͡ꝫ spm̃. am̃. cp.

Ecce cõfessor magnus q̃ in fide sua pbatus est et cognitus est in verbis suis fidelis: q̃si stella matutina in medio nebule: et q̃si sol refulgens sic btũs anthonius refulsit in tẽplo dei. R. Factũ est dũ paulus. sextũ de mat. V. Ora p nobis btẽ pr̃ ãtho.

Ante mgt. aña. Dies ista celebris nostri orta tenebris post mūdane vite curas post labores et pssuras inclytū anthonium celi sup solium ad vitā ptu

Deus q [rūt. Collecta. cōcedis obtentu bti anthonii ɔfessoris tui morbidū ignē extingui et mēbris egris refrigeria pstari: fac nos ppitius ipius meritis a gehēne incendiis liberatos: integros mēte et corpore tibi feliciter in gl'ia psentari. Per d.

Mēo. de scō furseo p aña. O beate furse q totis visceribus iā pergis ad xpi regnū q nō declinabas dextera leuaq de ɔsortio sctōr o furse iā vernas inf choros letātiū: o sanctissima aīa q iā audis a domino intra in gaudiū dñi tui. Amauit eū do. Col. d fes.

Mēo. speusippi et alior mar. pan. Gaudēt in celis. cū V. et collā de cōi. Itē sulpicii epi et ɔfes. de cōi. Itē de natiuit. Cōplet. vt s. Ad mat. Inui. Jubilemus voto pari deo nostro salutari. Qui cū āgelis letari contulit anthonio. ps Venite. In pmo no. an. Parentibus religiosis et nobilibus gloriosus anthonius apd egyptum oriūdus fuit. Pi p omes noct. de cōi an. Beatus anthonius euāgelii nō immemor paterna pdia distraxit omia et pauper precia dedit pauperibus. an. Ab omibus seculi vinculis liberatus asper vehemēter et arduū arripuit institutū. V. Amauit eū dñs

Jbitur btūs an [Lec. i. thonius nobilibus religiosisq parētibus egypto oriundus fuit: tāta suor nutritus cura vt nichil aliud pter parentes domūq cognosceret. Et cuz iā puer esset nō se litteris erudiri: nō ineptis īfantiū fugi passus est fabulis: sed omi desiderio bonor flagrās: fm qd scriptum est īnocēter habitabat in domo Tu aūt. R. Celebret ecclia laudes et solēnia gloriosis insignita meritis āthonii. Qui celestē ducēs vitā: angelum nō heremitā pretēdebat moribus. V. Ab omibus seculi vinculis liberatus asper nimis et arduū arripuit institu

Ad [tum. Qui. Lec. ii. ecclesiā quoq cū parētibus sepe cōueniēs: nec infantiū lasciuias: nec puerorum negligētiā sectabat: sed tm ea q legebātur ascultās vtilitatē pceptor: vite īstitutiōe seruabat. Nō suis vt solet illa etas pvariis et delicatis cibis vnq tedio fuit: non esce mollioris blādimēta sectatus est: his solū q dabant ɔtētus: nil amplius requisiuit. R.

Ibat beatissimus āthonius per cellas monachorū vitas patrū et virtutes singulorū diligenter attendēs. Qui fructificauit satis fuit sicut apes que gustatis mel eructat floribus. ℣. Cōtinētiā istius hūilitatē illius paciētiā alterius sectabatur. Qui. Lec. iij.

Post mortē aūt parentū annorum circiter octodecim seu viginti: cū sorore admodū paruula derelictus: et domus et sororis honestam curam gerebat. Necdum vero sex fluxerāt menses quibus ad ecclesiā vt solebat accurrens recordabatur quomodo apostoli omnibus spretis secuti fuissent saluatorē: et multi qui in actibus apostolorum facultatibus suis vēditis precia ad pedes eorum obtulissent egētibus partiēda: que et quāta spes eisdem reposita esset in celis. ℟. Flagellatus a demonibus atque confossus anthonius dei p̄sentiā et miam intellexit in lumine et suspiciēs in celum clamabat. Ubi eras bone iesu vbi eras. ℣. Quare nō affuisti a principio vt sanares vulnera mea. Ubi. In. ij no. ā. Sctūs āthonius habitās in abditis inter primos heremi cultores inuētus est in egyptū. ā. Ne suorum quē grauaret et egenos sustentaret manū opibus dabat semper opa illius pauli recolēs quod nō laborat nō māducet. an. Dū signis et miraculis floreret āthonius veternis eū fraudibus aggressus est xpiani nominis inimicus. ℣. Justū d. l. iiij

Talia secū voluēs intrauit ecclesiā: et accidit vt tūc euāgeliū legeretur: in quo dominus dicit ad diuitē. Si vis perfectus esse: vade et vende oīa que habes et da pauperibus: et veni et sequere me: et habebis thesaurū in celis. Quo audito quasi diuinitus huiusmodi in memoria cōcepisset: et veluti propter se hec esset scriptura recitata: ad se dominicum traxit imperiū: statimque egressus possessionē quā habebat ad vitā vendidit. ℟. Pernoctās dei famulus in oratiōe sepissime semel in die post solis occasū māducabat. Nōnunquam biduo triduoque sic remanēs in quarta die reficiebatur. ℣. Sumebat aūt panē et salē et potū aq̄ paululū. Nōnunquam biduo tri. Lectio quinta.

Trecētas aūt arbores oliuarum vicinis largitus est ne in aliquo sibi aut sorori molestia gigneretur. Cetera vero que in mobilibus possidebat vniuersa vendidit: et aggregato nō exiguo precio oīa indigentibus dedit: paucis

ob sororē reseruatis q̃ sexu ꝛ etate videbat infirmior. ℟. Sermo ei⁹ ſm apſm sale cōditus ꝯsolabat mestos: docebat indoctos: mitigabat iracūdos: suadens oib⁹ vt amore iesu xp̄i nihil an̄ponerent ℣. Multos ab imūdis spiritibus ꝛ a variis lāguorib⁹ liberauit. Suadēs. Lec. vi.

Rursus autē ingressus anthonius ecclesiā: cū audisset dn̄m in euāgelio dicentē: nolite cogitare de crastino: reliquā quoqꝫ portionē paupib⁹ distribuit. Necꝫ eni se cōuersari passus est domi: sed sorore fidelib⁹ et deuotis virginibus cōmēdata: vt ad eaꝝ nutriret exemplum: ipse iā omibus seculi vinculis liberatus aspeꝝ atqꝫ arduum arripuit institutū. ℟. Fctm̄ est dum paulus sp̄m dn̄o reddidisset beatus anthoni⁹ festinus rediēs vidit eū int choros angeloꝝ candore niueo candētē in sublime ferri. Et plorās et eiulās dicebat cur me paule dimittꝭ? ℣. Cur ab iis insalutatus tā tarde not⁹ q̃ cito recedis. Et plorans. In .iij. no. an. Sepius autē tam apertis in eū telis irruebat q̃ nullus ambigeret q̃n cōtra diabolū dimicaret. an Jocūdus ꝛ affabilis iuxta p̄ceptū ap̄li diuinū sermonē sale cōditum proferebat. an Vox de celo ad anthoniū facta est quoniā viriliter dimicasti ecce tecum sum ꝛ faciā te in toto orbe nominari. ℣. Justus vt palma. Lec. vij.

Necdum autem in egypto tam crebra erant monasteria: necꝫ omnino q̄s q̄ solitudinem nouerat. Et quicunqꝫ in christi seruitute sibimet prodesse cupiebat: haud procul a sua villula separatus instituebatur. Erat autem in agello vicino senex quidam vitam solitariam a prima sectatus etate. Hunc cum vidisset āthonius ad bonum emulatus est. Et primo quidem incipiens ipse in locis paululū a villa remotioribus commanebat. Exinde autem si quem vigilātem in hoc studio compererat p̄cedens: querebat vt apis prudentissima. Nec ad habitaculum suum āte remeabat: nisi eius quem cupiebat frueretur aspectibus. Ac sic tā q̄ munere mellis accepto redibat ad sua. ℟. Panem āgelorum māducauit anthonius cum ad tugurium pauli primi heremite lupam sequens diuertisset. Coruus enim dei nutu panē tulit integrū quē per annos sexaginta tulerat dimidiū. ℣. Eya l-

quit paulus sumamꝰ cibū qꝛ
dñs suis militibꝰ duplicauit
annonā. Toruꝰ. Lectio. viij.
Tali siquidē institutus
exordio: cū per dies sin
gulos ita animuz roboraret
vt nec opū paternarū nec su
orū meminisset affiniū: omne
etiā desideriū et solicitudinē
erga id qđ ceperat exercens
operabatꝛ manibꝰ suis: sciēs
scriptum esse qui nō laborat
nō manducet mercedē sane
opis sui pcio panis accepto:
egentibꝰ largiebatꝛ. Orabat
quippe frequēter: qui didice
rat quod oporteret sine inter=
missōie dñm rogare. Auditi
oni etiā scripturaꝝ ita studi=
um cōmune dabat: vt nichil
ex eiꝰ animo laberetꝛ sed vni=
uersa dñi pcepta custodiens
memoriā pro libris haberet
Tu. R. Intellexit anthoniꝰ
corpusculū sctī viri sibi sepeli
endū a dño reseruari. Mestꝰ
et sollicitus qꝛ sarculum cum
quo terrā foderet non habe=
ret. V. Cūqꝫ respiceret ecce
duo leones deposita feritate
venerūt quoꝝ āminiculo se=
peliuit eū. Mestus. Lec. ix.
Sic etiā beatꝰ anthonius
vitam suam instituit: vt
ab vniuersis fratribꝰ puro di
ligeretur affectu: et omībus
ad quos studio pgebat obe=
diens: proprias singulorum
gratias hauriebat. Huiꝰ con
tinētiam: iocūditatem illius
sectabatꝛ. Istius lenitatē illi=
us vigilias: alterius legendi
emulabatꝛ industriā. Istum
ieiunātē: aliū humi quiescē=
tem mirabatꝛ. Illius patien
tiā: alterius mansuetudinez
predicabat: ibi secum vniuer
sa pertractans: oīm in se bo=
na nitebatꝛ exprimere. Necqꝫ
vero aduersus coeuos aliqn
do mouebatur: sed ea tantū
flamma egregio viro cresce=
bat ī pectore ne secūdꝰ cuiqꝫ
in pdictis operibꝰ inueniretꝛ
Et hoc ita faciebat vt cū glo
ria omēs anteiret omnibus
etiā carus esset. Tu aūt. R.
Plaude vienna manu tāto
dotata patrono quē dedit e=
gyptꝰ pignora cara tibi. Per
cutit et sanat extinguit ⁊ ex=
citat ignes. V. Ardētesqꝫ mi
nas intonat anthoniꝰ. Per
cutit et. Gl'ia. Plaude. Te
deū. Ante lau. V. Ora p no=
bis beate pater anthoni. In
lau. an. Bonum egypto me=
dicū. cū alijs vrs. in ves. ⁊ p
soliti. Hymnus.
Lux hortatur nos solen
nis laudis ad pconiuz
venerantes gloriosū merit
anthoniū signa cuius tanta
nostrū replēt testimoniū. In
deserto seruꝰ dei florēs sicut
liliū sup noꝝ zelo ductus ⁊ in

uisibilē p angustā sequebat
viam dei filiū. Oriundus ex
egypto sicut sol in tenebr; lu
pa duce visitauit mōtiū in la
tebris paulū qui tunc p̄mus
erat heremita celebris. Mi
ra virtus et isigne fidei reme
diū fuit panis angeloꝝ inte
ger ad prandiū: quē tot ānis
coruus ante tulerat dimidiū.
Obsequentes māsuetus vir
leones meruit quib⁹ durū ꝑ
ligone cespitem aperuit vbi
paulū cū merore mortuū in-
seruit. Flagellat⁹ et afflict⁹
fuit a demonib⁹ cruce tamē
p̄munit⁹ ꝛ orationib⁹ declia-
uit ab illatis infestationibus
Deo p̄ri sit ꝛ nato sctō quoqꝫ
flamini laus et honor et po-
testas deo sit ꝛ homini q̄ secū
de partū matri cōtulit et vir-
gini. Amen. Cp̄m. Ecce cō-
fessor vts. ℣. Justus germi-
nabit. Añ bñdict⁹. an. Post
paucos dies gloriosus āthō-
ni⁹ cū incōmodū non medio
cre senilia membra pulsaret
ego inquit filioli patrū n̄roꝝ
gradior viam iam dn̄s me in
uitat iā cupio videre celestia
Collā vts. in vesp. Mēo. de sā-
ctis speusippi ꝛ al. mar. Itē
de sctō sulpicio ep̄o ꝯfes. i cōi
Item de nati. Ad hor. añe.
de lau. cetera ad p̄mā vts. Ad
iij. cp̄m. Ecce confessor. vts.
℟. cum allā. et ℣. de cōmuni

Collecta vts. Capitulum.
Quasi lilia in trāsitu aq̄:
et quasi thus redolens
in diebus estat;: quasi ignis
effulgens et thus ardens in
igne. Ad nonam. Capl̄m.
Quasi vas auri solidum
ornatū omi lapide pre-
cioso: quasi oliua pullulās ꝛ
cypressus in altitudine se ex
tollēs in accipiēdo seip̄m sto
lam glorie ꝛ vestiri eā cōsum
matione virtutis. Deo grās
Ad. ij. vs. quiqꝫ añe de p̄mo ꝛ
scdo noc. matu. sup ps de p̄
mis ves. hy⁹. Urbs btā viēnē
cp̄. Ecce cōfessor vts. ℣. Ora
pro nobis. Añ mgt. an. Da
patris anthonij meritis nos
xp̄e iuuari quē chorus exul-
tat noster habere ducē multi
plices subuerte dolos laque-
osqꝫ sinistros q̄s dracho ver-
sutus tendit vbiqꝫ tuis. Coll
vts. Itē mēo prisce virginis
p. an. ꝛ ℣. de cōi. Collecta.
Da q̄s oīps deus vt q̄ be-
ate prisce martyris tue
natalicia colim⁹ ꝛ annua so-
lennitate letemur ꝛ tante fi-
dei proficiam⁹ exēplo. Per
Mēo. de nat. ¶ Prisce virgi
nis ꝛ mar. nisi fiat de nostra
dn̄a. Ad matu. Inuit. ā. sola
ix. ps. ꝛ ℣. añ l. cū. ℟. Tres
lec. de tpe. et cetera de cōi. cuꝫ
collā propria vts. ¶ Marij ꝛ
marthe et aliorū martyrum

Ad vesꝑ. añe ꝛ ps̄ feri. hyꝰ. cꝑ. ꝛ
℣. ď cōi pl'ioꝝ mar. Ad mḡ. ā.
Mariꝰ ꝛ martha audifax ꝛ
abacuch sāguinē suū fuderūt
ppter filiū hoīs. Collā.
Exaudi dn̄e ppl'm tuum
cū sanctoꝝ tuoꝝ tibi patroci
nio supplicātē: vt ꝛ tpalis vi-
te nos tribuas pace gaudē:
ꝛ eťne repire subsidiū. Per
dn̄m. Mēo. de nat. cū suffꝛ.
tp̄is. Ad mat. Jnuit. ix. añe
ps̄. ꝛ ℣. añ lec. de cōi. Lec. i.
Temporibꝰ claudij vēit
qdā de perside ꝑtibus
noīe mariꝰ cū vxore eiꝰ mar
tha ꝛ filijs suis audifax ꝛ ab
acuch ad orationē apostolo-
rum. Venientes aūt romā ce
perūt corpora sctōꝝ ꝑ carce
res ꝛ sepulturas ingrere. Tu
℟ia de cōi ſm feriā. Lec. ij.
Quod dū frequēter ꝛ sol
licite facerēt iussit clau
dius illos suis aspectibꝰ pre-
sentari: quos sic vrbis aggre
ditur. Quare iudiciū parē-
tū vestroꝝ nō seqmini vt dese
ratis deos quos parētes vři
coluerūt ꝛ hoīem mortuū q̄
ratis? Respōdit mariꝰ Nos
famuli xp̄i seruos et ap'los
eiꝰ venimꝰ adorare. Lec. iij.
Tunc iratus claudiꝰ tra
didit eos vicario musci
ano dicens. Si nō dereliquerint superstitionē hāc et dijs
sacrificauerint diuersa i eos
tormēta exerce. Muscianus
vicarius seruos xp̄i cōstāter
in fide ꝑsistētes iussit spolia
ri ꝛ fustibus cedi. Martham
aūt stare ante eos ꝑcepit: q̄
gaudens dicebat. Filij mei
ꝯstātes estote. Marius vero
laudabat dn̄m dicēs Gloria
tibi dn̄e iesu xp̄e. Tu. Ante
laud. ℣. Justi aūt in ꝑpetuū
Jn laud. sola ā. Nos famuli
dn̄i seruos et ap'los iesu xp̄i
venimus adorare. ps̄ sol. hy.
cꝑ. ℣. de cōi pl'imoꝝ martyꝝ
Ad bn̄ꝰ ā. Beatissima mar-
tha colligēs sāguinē mariti
ꝛ filioꝝ caput suū ꝛ faciē lini
ebat pre gaudio. Collā vřs.
cū suffꝛ. Ad ꝑmā ā. Marius
ꝛ martha. vřs. in vesꝑ. cetera
nō mutāť. Ad. iij. ā. Nos fa
muli dn̄i. de lau. Ad. vi. an.
Btissima martha. Ad ix. ā.
Exultabūt scti. de cōi pl'imo
mar. cetera de ipo cōi cū collā
Exaudi. vřs. ¶ Sebastiani
ꝛ fabiani mar. Ad vesꝑ. añe ꝛ
ps̄ fer. hy. Sanctoꝝ meritis
cꝑ. Justorū aīe. ℟. Btūs es
tu. ix. de matu. ℣. de cōi. Añ
mḡ. ā. Elegit dn̄s viꝝ de ple
be ꝛ claritatē visionis eterne
dedit illi celebremus solēni-
tatē sebastiani martyris gau
dium sit in celo ꝛ i terra pax
hominibus bone voluntatis.
Deus qui be [Collecta.
atum sebastianū mar-

tyrem tuũ virtute ↄstãtie in passiõe roborasti: ex eius nobis imitatiõe tribue ꝑ amore tuo ꝓspera mũdi despicere et nulla eius aduersa formidare. Alia.

Infirmi tatem nostrã respice omnipotẽs deus: ⁊ q꞉ põdus proprie actiõis grauat beati fabiani martyris tui atqꝫ pontificis intercessio gloriosa nos ꝓtegat. Per do. Memo. de nat. Cõple. tpis. Ad matu. Inuit. Mirabilẽ deũ in sanctis suis. Uenite adoremus collaudãtes. In ꝑmo no. ã. Sebastianus mediolanẽsiũ partiũ ciuis quez ꝓfuderat dei gr̃a ab oĩbus amabat̃. ĩ ꝑoĩs noc. ꝑkimoꝝ mart. an. Erat enim in sermõe verax in iudicio iustus. ã. Xp̃o quotidie sedulũ exhibebat officiũ erat enĩ verus dei cultor. ℣. Justoꝝ aĩe. Lec. i.

Sebastianus vir xp̃ianissimus mediolanensiuz partiuz ciuis: diocletiano et maximiano imꝑatorib⁹ ita carus fuit in omĩbus: vt prime cohortis principatum ei traderẽt ⁊ suo eum ↄspectui iuberent semper astare. ℟. Sebastianus dei cultor studiose curabat sub absconso clamide sanctorum animas confortare. Spem promittens ⁊ gloriam cõsequi sempiternam. ℣. Multas deniqꝫ martyrũ mentes a timore passionis eripuit ⁊ ad coronã perpetue glorie inuitauit. Spem. Lectio scd̃a.

Erat enim vir toti⁹ prudẽtie: in sermone verax in iudicio iustus: in consilio prouidus: in commisso fidelis: in interuẽtu strenuus: in bonitate conspicuus: in vniuersa morum honestate preclarus. ℟. Sebastianus vir christianissimus. Quem occultabat militaris habitus ⁊ clamidis sue obumbrabat aspectus. ℣. Hũc milites acsi patrem charissimo venerabantur affectu erat enim verus dei cultor. Quem occultabat milita. Lec. tercia.

Hunc milites acsi pr̃em venerabantur: hũc vniuersi q̃ preerant palatio charissimo diligebãt affectu [erat enim verus dei cultor] et necesse erat vt quẽ dei gr̃a ꝓfuderat ab omĩbus amaret̃. ℟. Erat nãqꝫ in sermone verax in iudicio iustus in cõsilio ꝓuidus in bonitate cõspicuus. In vniuersa morũ honestate p̃clarus. ℣. In commisso quoqꝫ fidelis in iteruẽtu strenuus. In v. In .ij. no. an. Ad hoc tñ sub clamide xp̃i militẽ tegebat absconditũ vt deo redderet aĩas quas

dyabolus conabaẗ auferre. an. Clarissimis quotidie viris marcelliano ⁊ marco suadebat scti blãdimẽta respuere ⁊ momẽtanea tormẽtoꝝ genera nõ timere. ã. Sebastianus vir xp̃ianissimus quez occultabat militaris habitus ⁊ clamidis sue obumbrabat aspect⁹. ℣. Exultẽt iu. l. iiij.

Christo quotidie seduluz exhibebat officiũ: sed agebat q̃tinus hoc sacrilegis regib⁹ esset occultũ nõ passionis timore pterrit⁹: nec patrimonij sui amore ꝯstrictus sed ad hoc tm̃ sub clamide terreni impꝰij xp̃i militem tegebat abscõditũ vt xp̃ianorum aĩos quos ĩ tormẽtis videbat deficere ꝯfortaret ⁊ deo redderet aĩas quas dyabol⁹ conabaẗ auferre. ℟. Christo quotidie seduluz exhibebat officiũ. At xp̃ianorũ aĩmos quos in tormẽtis videbat deficere ꝯfortaret. ℣. Erat nã͂q in sermõe verax ĩn iudicio iustus in vniuersa moꝝ honestate p̃clar⁹. At xp̃ia. l. v.

Denicꝫ postq̃ꝫ mltas martyrũ mentes a timore passiõis eripuit: ipse quoqꝫ q̃s esset apparuit: qꝛ lumẽ in tenebris latere nõ potuit. ℟. Zoe vxor nicostrati dixit beato sebastião btũs es tu ⁊ bñdict⁹ sermo oris tui. Per iesum xp̃m dñm nostrũ. ℣. Benedicti q̃ in omibus q̃ locut⁹ es credũt. Per iesũ. l. vi.

Clarissimis ergo viris marcellião ⁊ marco duobus geminis fratrib⁹ p xp̃i nomĩe in vinculis ꝯstitutis: q̃tidie solacia ⁊ salutaria fidei ꝯsilia mĩstrabat q̃bus fugitiua seculi blãdimenta respuerẽt: ⁊ momentanea tormẽtoꝝ genera nõ timerent. Qui cũ btĩssimis cõsolatiõibus adquiescerẽt et verbera carnificũ aĩo pseuerãti trãsirẽt: capitalez iussi sũt subire sẽtẽtiã. Tu. ℟. Egregie xp̃i martyr sebastiane pñceps ⁊ ppagator scĩssimoꝝ p̃cepторũ ecce nomẽ tuũ in libro vite celestis ascriptum est. Et memoriale tuũ nõ derelinq̃tur in scl̃a. ℣. Socius enĩ factus es supnaꝝ virtutũ q̃ in celis spm̃ tuũ susceperũt. Et memo. In. iij. no. ã. At vidit btũs sebastian⁹ athletas dei immẽso certamĩs põdere fatigari dixit o fortissimi milites xp̃i nolite p misera blandimẽta coronã deponere sẽpiternã. an. Sebastian⁹ dixit marcelliano ⁊ marco nõ vos seducãt blãdimẽta mulierũ. an. Nolite timere non separabunẗ a vobis sed vadũt in celũ parare vobis sydereas mãsiões. ℣. Letamĩ

in dño ꝛ exultate iusti. ℟. vij.

Hic ab insidiātib⁹ cōuētus est btūs sebastian⁹. Et qꝛ vt dixim⁹ videbat̄ sub clamide latere ꝙ miles esset dignissimus xp̄i: suggessit de eo p̄fectus dyocletiano imperatori. Quē dyoclecian⁹ ad se ꝯuocās ait. Ego te int̄ p̄mos in palatio meo sēp habui: ꝛ ꝯtra salutē meā ꝛ i deorū meoꝝ iniuriā hactenus latuisti. ℟. Elegit dñs virū de plebe ꝛ claritatē visionis eterne dedit illi celebrem⁹ solēnitatē sebastiani martyr. Gaudiū sit in celo ꝛ in terra pax hoībus bone volūtatis ℣. Btūs es ꝛ bn̄ tibi erit egregie martyr sebastiāe. Gau.

Sanctus seba Lec. viij. stianus dixit. Pro salute tua xp̄m colui: ꝛ p statu orbis romani illū q in celis est semꝑ adoraui. Iratus dyocletian⁹ iussit eū duci in mediū campū ꝛ ligari ad stipitē q̄si signū ad sagittā et iussit militib⁹ vt sagitt eū suerēt. Tu. ℟. In isto loco ꝓmissio vera est ꝛ pctōꝝ remissio splēdoꝛ ꝛ lux ꝑpetua et sine fine letitia Quā meruit xp̄i martyr sebastian⁹. ℣. Nolite timere nō separabunt̄ a vobis sed vadūt in celū parare vobis sydereas mā̄siōes Quā meruit. Lectio nona

Tunc posuerunt eū milites i medio cāpo: ꝛ hic inde ita eū repleuerūt sagittis: vt q̄si hyricius ita esset i sutus ictibus sagittaꝝ. Estimātes aūt illū mortuū abierunt. Tūc relicta martyris castuli zetarij nomīe hyrene abijt nocte vt corpus ei⁹ tolleret ꝛ sepeliret. Inueniens aūt eū viuentē adduxit eū i domū suā i scala excelsa vbi manebat ad palaciū ꝛ ibi intra paucos dies salutē integerrimā recuperauit in omibus mēbris. Tu. ℟. Beat⁹ es tu et bn̄ tibi erit egregie martyr sebastiane Quia cū sc̄tis gaudebis ꝛ cū āgelis exultabis in eternū. ℣. Beatus es xp̄i martyr sebastiāe et bn̄dictus sermo oris tui. Quia. Gloria. Beatus. Te deū. nisi lxx. p̄cesserit. ℣. Iusti aūt imꝑpetuū. In lau: ā. Sebastian⁹ dei cultoꝛ studiose curabat sub absconso clamide sctōꝝ aīmas ꝯfortare spem ꝓmittēs ꝛ gloriā ꝯsequ sempiternā. p̄s sol. ā. Si ego verus xp̄i seru⁹ sū ꝛ si vera sūt oīa q̄ ex ore meo hec mulier audiuit ꝛ credidit apiat os ei⁹ q aperuit os zacharie ꝓphete dñi. ā. Ad hāc vocē xp̄i martyris sebastiāi ilico apertum est os vxoris nichostrati. ā. Zoe vxor nichostra

ei dixit beato sebastiano bea-
tus es tu et bñdictus sermo
oris tui. an. Sctũs sebastia
nus dixit nichostrato salua-
tor noster pro pctõrib⁹ exhi-
bere dignat⁹ est suã p̃sentiã.
hy⁹. cp̃. ℣. p̃ŕior mar. Ante
bñ⁹. an. Btũs es ⁊ bene tibi
erit egregie martyr sebasti-
ane qꝛ cũ scis gaudebis ⁊ cũ
angelis exultabis in eťnum.
Colľ. due vt̃s. Ad ṽs. mẽo. d̃
nat. Ad ho. dici añe de lau.
ceťa p̃ŕior marty. cũ duab⁹
colľ. p̃priis vt̃s. Ad. ij. vesp.
oẽs añe. d̃ ľ. sup̃ p̃os fer. hy⁹
cp̃. ⁊ ℣. de cõi. Añ magr̃. an
Beat⁹ es ⁊ bñ tibi erit vt̃s cũ
dictis colľ. Mẽo de scã agne
te virgi. ⁊ mar. p̃ an. Beata
agnes ĩ medio flãmaꝝ expã
sis manib⁹ orabat: te dep̃cor
venerãde colẽde pater metu
ende qꝛ p̃ sctm̃ filiũ tuuȝ mi-
nas euasi sacrilegi tyrãni et
carnis spurcitias ĩmacula-
to calle trãsiui ⁊ ecce veñio ad
te quẽ amaui quẽ q̃siui ⁊ quẽ
semp̃ optaui. ℣⁹. Diffusa est
Collã. Oĩps. vt infra ad laud
Item mẽo. de nati. Comple
tpĩs. C Agnetis virginis et
marty. Ad matut. Inuitat.
Agnũ sponsũ virginũ. d̃ cõi
In. i. noct. an. Discede a me
pabulũ mortis qꝛ iã ab alio
amatore p̃uenta sum. p̃i per
oẽs noc. vni⁹ virgis. ã. Anu
lo suo subarrauit me dñs me
us iesus xp̃s et tanq̃ sponsã
decorauit me corona. ã. Dex
terã meã ⁊ collũ meuȝ cinxit
lapidib⁹ p̃ciosis tradidit au-
ribus meis inestiabiles mar
garitas. ℣. Diffusa est. L. i.

In diebus illis: dũ a scos
lis reuerteret btã agnes
a prefecti vrbis filio adamat
Cuius parentes cũ reqsisset
ceperũt plura referre ⁊ pluri
ma promittere. ℟. Diẽ festũ
sacratissime virgis celebre-
mus qualiter passa sit beata
agnes ad memoriaȝ reuoce
mus. Terciodecimo etatis
sue anno mortẽ p̃didit ⁊ vitã
inuenit quia solũ vite dilexit
auctorẽ. ℣. Infantia quideȝ
cõputabat in annis sed erat
senect⁹ mẽtis ĩmẽsa. Tercio [de. L. ij.

Enitq̃ tulerat
Dsecuȝ iuuenis ille p̃cio-
sissima ornamẽta: q̃ a beata
agnete velut stercora sũt re-
cusata. Vñ factũ ẽ vt iuuẽis
ille maiori vrgeret amoris
stimulo. ℟. Pulchra facie:
sed pulchrior fide btã es ag-
nes respuẽs mũdũ letaberis
cũ angelis. Intercede p̃ om
nibus nobis. ℣. Specie tua
et pulchritudĩe tua intẽde p̃
spere p̃cede ⁊ regna. Intce.

[Lec. iij.
Ad hec beata
agnes tale iuueni fert
dedisse respõsũ. Discede a me

quia iam ab alio amatore p̄-
uēta sum qui mihi satis me-
liora q̄ tu obtulit ornamēta
et anulo fidei subarrauit me
longe melior te genere et di-
gnitate. R. Dexterā meā et
collū meū cinxit lapidib⁹ p̄ci
osis tradidit aurib⁹ meis in-
estimabiles margaritas Et
circūdedit me vernantib⁹ at
q̧ coruscātib⁹ gēmis. V. Po
suit signū i faciē meā vt nul-
lū p̄ter eū amatorē admittā
Et circūde. In. ij. noc. a. In-
duit me dñs cyclade auro te
xta et imēsis monilib⁹ orna-
uit me. A. Xp̄s circūdedit me
vernātib⁹ atq̧ coruscātibus
gēmis p̄ciosis. an. Mel et lac
ex ore ei⁹ suscepi et sāguis ei⁹
ornauit genas meas. V. Au
Adiēs [di filia. L. iiij.
A hec insanissim⁹ iuuenis
amore carpit ceco: et int an-
gustias animi et corpis anhe
lo cruciabat spū. Interea le
cto psternit et per alta suspi
ria amor a medicis aperitur
R. Induit me dñs vestimēto
salutis et indumēto leticie cir
cūdedit me. Et tāq̄ spōsā de
corauit me corona. V⁹. Tra
didit aurib⁹ meis iestiabiles
margaritas et circūdedit me
vernātibus atq̧ coruscātib⁹
gemmis. Et. L. qnta.
H Jūt nota patri que iuē
ta fuerāt a medicis: et eadez
paterna voce que fuerāt iaz
dicta a filio ad peticionē vir-
ginis reuoluūtur. Abnegat
agnes beatissima: et se nul-
lo pacto asserit prioris sponsi
federa violare. R. Amo xp̄z
in cuius thalamuz introiui
cui⁹ mater virgo est cuius pa
ter feminā nescit cuius mihi
organa modulatis vocibus
cantant. Quē cuz amauero
casta sum cū tetigero mūda
sum cū accepero virgo sū. V.
Anulo fidei sue subarrauit
me et imēsis monilib⁹ orna-
uit me. Quē cum. Lect. vi.
C Umq̧ pater diceret i fa
scibus se p̄fecturā age-
re: et idcirco non sibi queuis
etiaz illustrissimū posse p̄fer
re cepit tn̄ vehement' iquire-
re quis esset sponsus de cui⁹
agnes gloriabat amore. R.
Mel et lac ex eius ore suscepi
Et sāguis ei⁹ ornauit genas
meas. V. Ostēdit mihi thesau
ros icōparabiles q̄s mihi do
natur se repromisit. Et san.
In. iij. noc. a. Ipsi sū despōsa
ta cui angeli seruiūt cui⁹ pul
chritudinē sol et luna mirāt
an. Cui⁹ pulchritudinē sol et
luna mirātur ipi soli seruo fi-
dem. an. Ipsi soli seruo fidez
ipi me tota deuotiōe cōmitto
T V. Adiuuabit. Lec. vij
Unc exiit quidā de pa-
rētela beate agnet' qui dice

ret illā xpianissimam esse ab infantia: et magicis artibus ita occupatam: vt dicat xpm sponsū suū esse Audiens hec pfectus letus efficit et missa apparitiōe cū grandi strepitu suis eaz tribunalibus precepit assisti. Et pmo quidem eam blādis sermonib⁹ secretius prouocat deinde terroribus pulsat: sed xpi vgo nec terrore cōcutit nec blādimēto seducit. ℟. Ipsi sum despōsata cui angeli seruiūt cuius pulchritudinē sol et luna mirant. Ipsi soli seruo fidem ipsi me tota deuotiōe cōmitto. ℣. Dexterā meā et collum meuz cinxit lapidib⁹ pciosis tradidit auribus meis inestimabiles margaritas Ipsi so. l. viii

Sequnti vero die agnez sibi prefectus psentari iubet: et iter atq iter repetēs cepit replicare d iuuēis amore fmonē. Cūq oīs fmo ei⁹ casso labore deficeret: assisti eā iterū suis tribunalib⁹ pcepit. Cui et dixit. Unū tibi elige e duob⁹ aut cū virginibus dee veste sacrifica: aut cū meretricib⁹ ex scortaberis in cōtubernio lupanari. ℟. Iam corp⁹ eius corpi meo sociatū est et sanguis ei⁹ ornauit genas meas. Cui⁹ mater virgo est cui⁹ pater feminā nescit. ℣. Ipsi sum despōsata cui angeli seruiūt cui⁹ pulchritudinē sol et luna mirāt. Cui⁹. l. ix

Beata agnes dixit prefecto Si scires quis est de⁹ me⁹: nō tu ista ex ore tuo proferres. Unde qz ego noui virtutē dñi mei iesu xpi secura cōtēno minas tuas. Tūc insanus iudex iussit eā expoliari: et nudā ad lupanar duci sub voce pconaria dicēs. Agnem virginē sacrilegam diis blasphemias inferētez scortū lupanarib⁹ datā. Statim aūt vt spoliata est: crine resoluto tantā densitatē capillis eius gratia diuina ɔcessit: vt melius eoꝝ fimbriis videret qz vestib⁹ tecta. ℟. Omps adorāde colende tremēde bñdico te. Quia p filiū tuū vnigenitū euasi minas hoim impiorū et spurcitias dyaboli impoluta calle trāsiui. ℣. Te cōfiteor labiis te corde te totis visceribus cōcupisco. Quia Te deū. si ante. lxx. Añ laud. ℣. Elegit eaz deus et dilexit eam. Et. In laudibus. an.

Ingressa agnes turpitudis locū angelū dñi pparatū inuenit. an. Mecuz eni habeo custodez corpis mei angelū dñi. ã. Xpi virgo nec terrore cōcutit nec blādimēto seducitur. an. Bñdico te pater dn mini mei iesu xpi qz p filium tuū ignis extict⁹ est a latere

meo. a. Stat a dextris eius agnus niue cādidior: xp̄s sibi sponsā et martyrē cōsecrauit. hy. Jesu corona virgi. Capm. Laudabo nomē tuū assidue. V. Specie tua: Aā. bn. an. Ecce qd cōcupiui iā video qd speraui iam teneo illi sū iūcta in celis quē in terris posita tota deuotione dilexi. collā.

Omīps sempiterne deus qui īfirma mundi eligis vt forcia queq cōfūdas cōcede ꝓpicius: vt qui beate agnetis virginis et martyris tue natalicia colimus ei apud te patrocinia senciamus. Per do. Mēo. de nat. Ad hor. diei. añe de laudes. d cōi vni virgis mar. cū collā vts. ¶ Vincētū marty. Ad vs. añe. et ps ferr. Hymn.

Christi miles pciosus leuita vincentius vt tribunal spōte rogū ꝯscēdit intrepidus cui salis crepitātis p corpus minutie. Sparsim ibant atq prune vernabātur sanguīe iter hec manet īmotus ille dei famul orās xp̄m in sublime erectis lumībus. Gloria et honor deo vsquequo altissimo vna pri filioq īclito paclyto cui laus ē et ptās p eterna secula. Amen. Cpm. Justū deduxit. vt in cōi. R. Agnosce o vincenti. viij. de matut. V. Gloria et honore.

Añ mḡr. an. Sacram hui diei solēnitatē humili deuotiōe celebremus qua inuict xp̄i martyr vicētius tyrāno deuicto insignē victorie palmā celo gaudēs itulit. collā.

Adesto dn̄e supplicatioibus nostris vt qui ex iniq̄tate nostra reos nos esse cognoscimus: beati vincētij martyris tui intercessione liberemur. Per do. Mēo. de scā agnete pā. Stās beata agnes in medio flāme expāsis manib orabat ad dominū: omīps adorāde colēde tremēde benedico te et glorifico nomē tuū ineternū. V. Diffusa est. collā vts. Itē mēo de nat. Cōpl. vts. Ad matu. Inuit. Laudem xp̄m regem dn̄m. Qui btm̄ leuitā vincētiū sui nois cōfessorē hodie suscepit in gl'ia feliciter triūphātē. ps. Veni. In .i. no. ā. Sctūs vincēti a puericia studijs litterarū tradit sup̄na sibi ꝓuidēte clemētia gemīa sciētia efficacissime claruit. ps p oms no. vni mar. ā. Sctītate q insignis dyaconij arce suscepta vices pōtifici diligēter exequebat. ā. Valeri igit eps et leuita vincenci spe fruēdi victoria diuinit subnixi in cōfessiōe deitatis alacrit cucurrerūt. V. Gl'ia et ho. L. i.

In dieb illis cū sedisset

dacian⁹ pro tribunali: iussit sibi vincētiū p̄sentari. Quez intuēs dixit ministrꝫ. Rebellē hūc q̄ in publicā ꝯtumeliā vēit applicate tormētꝫ. Tu. R. Sacrā diei p̄ris solēnitatē hūili celebrem⁹ deuotione qua iuict⁹ xp̄i martyr vincētius tyrāno deuicto. Insignē victorie palmā celo gaudēs intulit. V. Peracto passionis sue venerādo triūpho angeloꝝ cetib⁹ comitat⁹. In signē. L. ij.

Citerū dacian⁹. Tu q̄d dicis loquit vincēti: Ubi istud corp⁹ tuū miserabile ꝯspicis: Qui ait. Hoc est q̄d semp optaui. Tu. R. Beatus vincēti⁹ xp̄i martyr prouidēte supna clemētia q̄ sibi eū p̄uidebat vas electiōis futuꝝ. Gemia sciētia efficacissime claruit. V⁹. Scitate quoq̄ isignis dyaconū arce suscepta vices pōtificis diligēter exequebat. Gemia. L. iij.

Tunc ait btūs vincēti⁹ ad dacianū. Tu solus maxie ad mea vota cōcordas. Ecce iam in sublime agor: ⁊ ip̄os p̄ncipes tuos sc̄ło altior despicio. Nō cesses dyabole crudelitate q̄ spiras prestabis gloriā mihi si inter grauiora suppliciorꝝ tuoꝝ exicia vincaris Nolo vt cesses insurge: et tota malignitatis tue spiritu debachare: ne gloriam meā minuas: ne damna inferas laudi. R. Ualerius igitur ep̄s ⁊ leuita vincentius spe fruendi victoria diuinitus subnixi. In cōfessione deitatꝫ alacriter cucurrerūt. V. Tanto nanq̄ feliciores se esse credebāt q̄to acriora tyrāni supplicia pia longanimitate certassēt euīcere. In cōfessione. In scdo noc. an. Tanto nanq̄ feliciores se esse credebāt q̄to acriora tyrāni supplicia pia longanimitate certassēt euincere. an. Leuita vincēti⁹ dixit beato valerio si iubes pater sācte iudicez respōsis aggrediar. an. Jam tibi fili carissime diuini verbi curā cōmiseram nūc quoq̄ pro fide qua stamus responsa cōmitto. V. Letabitur iust⁹. Lectio. iiij.

Clamare cepit dacian⁹ et in tortores suos ⁊ carnifices illo ipso furore debachari: virgꝫ fustibus milites cedere: ⁊ in suos amplius deseuire. Quid dicis inq̄t vincentius daciane: Ecce iam de apparitoribus tuis vindicor: vltionem mihi in penaz esse fecisti. Tu autem domine. R. Leuita vincentius dixit beato valerio si iubes pater sancte responsis iudicez aggrediar. Jam tibi fili carissime diuini verbi curam com-

miseram nūc quoqꝫ pro fide qua stamus respōsa ꝯmitto. ℣. Tibi eni gemina scientia pollenti ac superni amor ig ne feruenti celestis olim doctrine ministeriū delegaui. Jam tibi. Lectio qnta

Nunc quidez sūma voce dyabolus cepit fremere ac rabidiores ītonare sermōes: stridore dentiū frēdere: et dū martyrē lacerat: se ipm poti⁹ lacerare. Fessi cessere carnifices ꝛ defatigata lictoꝝ man⁹ dū ꝑ beatissimi martyr latera pendet victa defecit. ℟. Ecce iā ī sublime agor ꝛ oēs iudices tuos seculo altior tyrāne despicio: nolo gloriam meā minuas nec damna inferas laudi. Paratus sū eni ad oīa tormēta ꝓ saluator noīe sustinenda. ℣. Insurge ergo et toto malignitat spiritu debachare videbis me dei vtute plus posse dū torqueor q̄ possis ipe q torques. Paratus. Lec. vi

Exanguis etiā ꝛ ipi⁹ daciani facies tremē trepidū pectus: euanescētes ebetati oculi lumie: q̄si in sua morte cōfusi. Quid agit suis militib⁹ dacianus exclamat? Non agnosco manus vr̄as obsistentes ꝑtinaciter O milites p̄ncipum nostroꝝ quod in cōtumelia imꝑatoꝝ dicitur: nō possumus cohibere vt vel pro solo nostro pudore taceatur? Aliis in cōfusione mortis sue impam⁹ silentiū: pro cōtumelia nr̄a hunc non possumus cōpescere. ℟. Xp̄i miles p̄ciosus leuita vincētius vt tribunal sponte rogū cōscendit ītrepid⁹. Cuius salis crepitātis per corp⁹ minutie sparsim ibant atqꝫ prune vernabāt sanguie. ℣. Inter hec manet īmotus ille di famul⁹ orās xp̄m in sublime erectis lumib⁹. Cui⁹. In. iii. noc. an. Beatus vincēti⁹ cuius iam mēs conscia corone dixit daciāo hacten⁹ a te habit⁹ sermo denegāda fide ꝑorauit. a. Ecce iā in sublime agor et oēs p̄ncipes tuos seculo altior despicio ꝑatus ad oīa pro saluatoris noīe sustinēda. a. Agnosce o vicēti q pro cui⁹ noīe fideliter decertasti ipe tibi coronā eternaz seruat ī celestib⁹. ℣. Corona aurea sup caput ei⁹. L. vii.

Tunc sctūs vincēti⁹ subridens ait ad dacianū. Torque diuci⁹ cōfitentē nec a pena mea cesses: vt vel sic possis probatā sacrilego spiritu tuo suspirare veritatem Dacianus dixit. Transferatur ad legittimā vincentius q̄stionem: ꝑcurrat oīm latronū: homicidaꝝ: cōuictorum

parricidarũ etiã torımẽta vi
olẽtiora: ſi tãdiu inq̃t aĩma
durare poteſt ĩter ſupplicia
vel mẽbra deficiãt. ℟. Beatꝰ
dei athleta vincẽtius horrẽ-
do clauſus ergaſtulo carcerꝭ
pſalmũ deo ⁊ hymnũ ange-
loꝝ frequẽtia releuatꝰ letus
dicebat. Quoꝝ vallatꝰ cater
ua venerãdo fouebatur obſe
quio ⁊ mulcebaꝭ alloq̃o. ℣.
Danꝭ ergo laudes deo altiſ
ſimo ⁊ reſonãte organo vocꝭ
ãgelice modulatã ſuauitas
ꝓcul diffũdiꝭ. Quoꝝ. L. viij.

O Felicẽ me inq̃t vincẽtiꝰ.
Dñe tue laus mea eſt:
⁊ terror aſperior cumulatior
gl'ia. Qui dñ iraſci te graui
us putas: mei melius ĩcipis
miſereri. Hinc ad patibuluz
raptus ĩmo ex equuleo depo
ſitus: tortores ſuos ipſe ꝑcur
rẽs moras carnificũ vrgen-
do in ſcuiciã ſuã dyabolũ pu
dore tarditatis onerabat.
Torqueꝭ: tundiꝭ: flagellaꝭ:
exuriꝭ: ⁊ diſtẽtis mẽbris cre
ſcebat corpus ad penã. ℟.
Agnoſce o vĩcẽti ĩuictiſſime
pro cuiꝰ noĩe fideliꝭ decerta
ſti. Ipſe tibi coronã ꝑparatã
ſeruat in celis qui te fecit vi-
ctorẽ in penis. ℣. Eſto igitur
tam ſecurus de premio quia
mox depoſito onere carnis
noſtro eris addendꝰ collegio
Ipſe tibi. Lec. ix.

Q Uerite inq̃t dacianꝰ te
nebroſũ locũ oppreſſuz
q̃ vrgẽte tectura ab oĩ publi
ca luce ſepoſitũ ⁊ ꝑpetua no
cte dãnatũ reatui huiꝰ pecu
liarẽ ĩtra carceris antꝝ. Ibi
fragmentis teſtule ſparſim
ſparſis exaſꝑatos cõgerite
mucrones vt ex oĩ ꝑte male
ĩciſe fracture limatꝭ aculeis
iacẽtꝭ corpꝰ q̃ tetigerit inſi-
gãt ⁊ ipſa cõuerſio laterũ ĩno
ueꝭ ad penã. Inde clauſũ re
linquite tenebris ne vel ocu-
lis reſpiciat ad lucẽ. ℟. Gl'i-
oſus dei amicꝰ vincẽtiꝰ leu
dñi ꝯfeſſiõe purgatꝰ inꝭ furẽ
tiũ ĩperꝰ ſtetit ĩ perꝭritꝰ ac de
mũ triũphali morte ĩſignis
Celos petiuit ſãguĩe laurea
tus. ℣. Ipſe nr̃is ſolamen q̃s
ferat miſerijs q̃ multiplicibꝰ
hodie felix triũphis. Celos.
Gl'ia. Gl'ioſus. Te deũ. Ad
lxx. an lau. ℣. Magna ẽ gl'a
Aſſumptꝰ ex ſeiꝰ. In lau. ã.
equuleo leuita vincẽtiꝰ atq̃
ad patibulũ raptꝰ moras car
nificũ arguẽdo ad penã ala
criꝭ ꝓꝑabat. ps fol. an. Pro
fitemĩ enĩ xp̃iane religionis
nos eſſe cultores ⁊ vniꝰ veri
dei ꝑmanẽtꝭ ĩ ſcĩa famulos
⁊ teſtes. an. Intrepidꝰ itaq̃
cãdẽtis ferri machinã vltro
ꝯſcẽdit ac manẽs ĩmotꝰ ere-
ctis in celũ lumibꝰ dñm ꝑca
baꝭ. ã. Hinc horrẽdo carcerꝭ

clausus ergastło dei athleta angelorꝫ venerādo fouebat obsequio ꝛ mulcebat alloquio. ā Dat ergo laudes deo altissimo ꝛ consonāte orgāo voci āgelice modulata suauitas ꝓcul diffudit. hy⁹. Xp̄i miles. vrā cp̄. Custodiuit dn̄s scīm̄ suū ℣. Posuisti. Ad bn̄⁹ ā. Egregi⁹ xp̄i martyr vincēti⁹ diris tormētorū supplicijs ꝓ xp̄o alacrit superatis ac felici pugne agone ꝯstanter expleto tādē p̄ciosa resolut⁹ i morte celo triūphās spm̄ reddidit. coll. Adesto dn̄e. vrā. Mēo. de nati. Ad hor. diei añe de lau. ceta de cōi vni⁹ mar. nō epi cū dcā coll. Ad ij. vs sola ā. Assūpt⁹. sup p̄os fer. hy⁹. Xp̄i miles. cp̄. Btūs vir cui⁹ ca. de cōi. ℣. Glā ꝛ honō. Ad mgt. ā. Egregi⁹ xp̄i martyr vrā. Coll. Adesto dn̄e. mēo. scē emerēciāe ꝛc. ā. Gaudēt in celis. ℣. Justorꝫ aīe. Coll'a

Maiestati tue nos q̄s domine martyrꝫ tuorꝫ emerētiane ꝛ macharij supplicatio btā cōciliet vt q̄ incessant actib⁹ nr̄is offendim⁹ iustorꝫ p̄cib⁹ expiem̄. p d. Itē mēo. de nat. ¶ Emerēciane ꝛ macharij mar. Ad mat. Inuit. Regē martyrꝫ. añe p̄i ℣. āte lec. ꝛ R̄ia fm fer. de cōi p̄h. Emorꝫ martyrꝫ. Lec. i.

Emerēciana btē agneti collactanea dū oraret virgo sacratissima licꝫ cathecumina int tātā p̄secutorꝫ multitudinē ꝑmanēs itrepida cōtra seuiēctes astabat imobilis ꝛ his vbis exprobrabat eos dicens. Supflui / miseri caduci / atq3 atrocissimi: eos q̄ deū oīpotentē adorāt occidistis: ꝛ ꝓ defēsiōe veritatis inocētes hoīes iugulastis.

Hec ꝛ his silia dū [Lc. ij. turbis furētib⁹ diceret: lapidata est ab eis ꝛ orās iuxta sepulchrū agne btīssime emisit spm̄. Unde nō est dubiū q̄n i suo sāguie sit baptisata q̄ ꝓ defēsiōe iusticie duꝫ ꝯfiteret dn̄m mortē ꝯstāter excepit. Tu. Lec. iij.

Eadē deniq3 hora fit terremotus vehemētissim⁹ ꝛ cū nimia esset celi serenitas: tāte chorusca tiones / tantaq3 fulgura ꝛ tonitrua extiterūt vt pars magna isani populi expiraret. Ueniētes aūt parētes beatissime agne cū sacerdotib⁹ noctu: abstulerūt corpus scē virginis emerēciane ꝛ sepelierūt illud in cōfinio agelli btīssime virginis. Tu. Ceta ꝓ mat. ꝛ ho. d cōi plurimorꝫ mar. cū coll. ꝓpa vrā ¶ In eleuatiōe scti auberti epi ꝛ ꝯfes. Ad vef. sup p̄os feria. ā. Aue presul. cum alijs hy⁹. Auberte p̄sul. i fine ℣.

Maria mat. Gloria tibi dñe q natus. cp. Iust⁹ cor suũ tradidit. rc. R. Magnificũ. V. Ora pro nobis. Añ mg. an. Letent oim agmina fideliũ rc. Collã. Deus q popko tuo
q̃re hec oĩa supra i festo dpositiõis eiusdẽ. Mẽo. de nat. Ad matu. Inuita. ⁊ per oẽs noc. añe ⁊ pi vt in pdicto festo. V. vnius ɔfessoris. L. i.

Anno dñice incarnationis. Millesimo centesimo tricesimoquarto dum venerabilis psul gerardus vicesimũ quartũ ãnũ ageret i epĩo cameracẽ diuia pietas que sctõs suos semp glorificat mltiplici miraculoꝝ gra scm̃ mirificauit aubertũ. R. Magnificũ. pmũ alteri⁹ fes.

[Lec. ii.
Nam circa se pulchꝛ eius tantã virtutẽ in curãdis diuersis morboꝝ generibus per spaciũ q̃draginta dierũ ostendit vt si omino vite vel gestorũ eius scripta deessent: ad pdicãda meritorũ eius insignia hec pluralitas miraculoꝝ sufficeret. R. Nam cum latrocinis. secundũ ibidẽ. Lec. iii.

Nullus qppe ad illud eo tempore cuz fide culuscunq salutis precator accessit qui non continuo quesita meritis eiusdẽ sancti põtificis suffragãtib⁹ impetrauerit. Atq hic saluberrim⁹ dierum numer⁹ cepit sexto id⁹ Maij: qñ sanctoꝝ gordiani ⁊ epymachi celebrat martyriũ: quo videlicet die qdã huius nr̃e ciuitatis incola wibertus noĩe optate salutis remediũ ɔsecutus ẽ. R. Quẽ btũs põtifex. iii. ibidẽ. L. iiii.

Cuius qz pmo mẽtionẽ fecimus restat vt modũ curatiõis ei⁹ ex ordine transcurramus. Deniq a primis adolescẽtie annis pre nimia paralisis vexatiõe a deo fuerat cõtractus: vt inferioris corporis pte pmortua nihil prorsus vitale sentiret pubetenus. R. Aggaudẽs sacer aubertus bti ghisleni studijs ei⁹ obtentu. Monasteriũ celle ad laudẽ dñi dedicauit. V. Accersito secũ dei cultore amando cũ magno circũfuse plebis tripudio. Monasteri

[Lec. v.
Ligneis igit qbusdaz instrumẽtis q̃ scabella nũcupant ciuiũ nostroꝝ limia circuibat: ⁊ q̃uis debilitato gressu tardior scõrũ oratoria deuotissime frequẽtabat. Int q̃ pcipue scti psulis auberti excolebat memoriã: adeo vt custodib⁹ ipi⁹ ecclie familiarit adhereret: atq in his q̃ vsibus eccle necessaria forẽt fidelit deseruiret. R. Accepto a btõ auber

to salutari cōsilio vir dei vincentius. Seculare deposuit habitum p amore supno. ℣. At tamen xpi nazareus ab eo fact9 atqz pplo acqsitiōis associatus. Seculare. Lec. vi

Uerū cū p idē tps apud corbeyā īnumerabilis multitudo ppli ɔflueret eo qꝫ ibidē beati petri apli crebro meritis fierēt miracula: ille quē cura recuperāde salutis āgebat: pat viatica pfectur9 ī asino cū his q̄ e vicinia pperabāt. ℟. Peruenies sacra dei cultrix. vii. ꝟ alio fes.

Se puenie te itaqꝫ L. vii nocte q̄ i cstinū pficisci decreuerat pstrat9 añ scti sepulchꝝ cepit illū hmōi vbis alloq. Cur pr sctissime seruulū tuū circa memoriā tuā diutius excubātē tā lōga egritudine cruciari pmittis? At qd me necessitas cogit aliorsū q̄rere: q ꝟ mihi tua sctitas solo pōt verbo pstare? Nā qs ad te ɔfugiet extraneus qñ debilitatē corpis tuus patit matriculari9. ℟. Btā aldegūdis. viii. ibid. L. viii

Inf has pie ēcusatiōis q̄rimonias noctē illā duxit in sōnē fctōqꝫ crepusculo pulsauit signa añ matutinoꝝ decantationē. Psallētib9 aūt frib9 vbi vētū ē ad illū ābrosiani hymni vsiculū. Per singulos dies bndicim9 te: arreptis scabellis ad pulsāda de nuo signa ire pabat ex ɔsuetudine cū repēte p mēbra debilia neruoꝝ ariditate mollita: rediuiua sanitate pfūdit Deinde in pedes se subrigēs liberā eūdi facultatē ɔseqt. ℟. O virū p omia pdicādū. Quē corpali ituitu ɔstat sepe choros vidisse āgeloꝝ. ℣. Nō prudētib9 nō ē mirādū cū internū mētis intuitū ad supna sp habuerit accēsum. Quē. L. ix.

Diuinā vero virtutē sibi adesse sētiēs: diu sibi negatos gressus paulati attētat. Moxqꝫ exiliēs et cū ingēti clamore discurrens: signoꝝ īpulsu tā clerum q̄ populū ad psoluēda deo vota gratiarū īuitat Jā vero dictu nō ē facile quāta plaudētis cleri tūc fuerit exultatio: quātusqꝫ ɔcursus populorū tam de ciuitate q̄ de suburbanis cōcurrētiū p glorificatione scti ɔfessoris sublatis in altū vocib9 diuinam virtutē collaudātiū. ℟. Sint lūbi vri. de cōi vni9 ɔfes Añ lau. ℣. Ora p nob. Et i lau. ā. Debellādo forti armato. cū aliis. ac hy. Auberte presul īclite. vrs in alio festo cp. Collaudabūt. ℣. Justus germiabit Añ bn9. ā. Hsio se psul. vt i alio fes. collā. De9

qui populo tuo. vbi s. Mẽo. de nat. Ad hor. ãe de lau. cetera d cõi cũ dcã collã. ¶ In cõuersiõe scti pauli apostoli: Ad vs. añe z pi ser. Hymn⁹.

Doctor egregie paule mores istrue z mẽte polum nos trãsferre satage: donec pfectũ largiatur pleni⁹ euacuato qd ex pte gerim⁹ Sit trinitati sempitna glia honor potestas atq; iubilatio in vnitate cui manet iperiũ ex tũc z modo p eterna secula. Amen. Capitulum.

Uas electiõis mihi ẽ iste vt portet nomẽ meũ in gẽtibus z regib⁹ et filijs israel ego eni ostendã illi q̃ta oporteat eũ pati p noie meo. Deo gra. R. Sctẽ paule. vij de mar. V. In oẽm. Añ mgt an. Magn⁹ sctũs paul⁹ vas electiõis vere digne ẽ glorificãdus q et meruit thronum duodecimũ possidere. Collã.

Deus q vniuersũ mũdũ beati pauli apostoli tui pdicatiõe docuisti: da nobis q̃s vt qui ei⁹ hodie ouersionẽ colimus: p ei⁹ ad te exempla gradiam. p dn. Mẽo de sctõ auberto pã. Gloriose presul. vls. V. Ora p nobis. Collcã. Deus q populo tuo. zc. Itez memo piecti mar. añ z V. in cõi. Coll.

Martyris tui piecti nos dñe interuentio gloriosa cõmẽdet: vt qd nostris actib⁹ nõ meremi ei⁹ pcibus cõsequam. Per. xpz Itẽ mẽo. de nati. Cõple. sol. Ad mat. inuit. Aploz regẽ adorem⁹. Qui celesti regni meritũ z gloriã cõtulit sãcto suo paulo. p. Uẽite. In pmo noc. ã. Qui opat⁹ est petro i apostolatũ opatus est z mihi int gẽtes z cognouert gr̃az q data est mihi a xpo dño. V. Qui me segregauit ex vtero matris mee z vocauit per gratiã suã. pi d aplis. ã. Scio cui credidi z certus sũ qr potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diẽ iust⁹ iudex. V. De reliquo reposita est mihi corona iusticie. ã. Mihi viuẽ xps est z mori lucrũ gloriari me oporteт in cruce dñi mei iesu xpi. V. Per quem mihi mũd⁹ crucifix⁹ est z ego mũdo. V. In oẽm terrã. Lect. i.

Dilligitur paulus a deo dũ legẽ dei psequit: et qui deo humilis esse noluit vt saluaret deũ hũilẽ patitur. Nam cũ iter ageret pnicio sus: saluator in nube veniẽs põdere oppssũ prostrauit nõ vt quem amarat lederẽt: sed vt carnali supbia delectũ: in spũ humilẽ velut renatũ leuaret: vt q ceciderat iimicus surgẽt xpian⁹. R. Qui opat⁹ est petro in aplatũ opatus

est et mihi inter gētes. Et co
gnouerūt grām dei q̄ data ē
mihi. ℣. Dn̄s mihi astitit et
cōfortauit me vt p me p̄dica
tio cōpleret i gētib⁹. Et. L. ij.
Ad quez vox de nube re-
spōdit. Saule saule q̄d
me persequeris? Hoc est di-
cere. Superbe superbe in me: p-
niciose in te: quid te p̄seque-
ris in me? Fabricatorē ɔtri
stas: dū fabricā i te extermi-
nas. Factorez ledis: dum fi-
gmētū perdis Mihi acquirꝭ
quos in seculo ledēdo in me
p̄fectos facis Tibi deperit qd̄
a me recedis. Clamo nūc in
quit dn̄s cōtristat⁹ anteq̄ in
totū p̄eas ℟. Scio cui credi-
di ꝛ cert⁹ sū q2 potēs ē deposi
tū meū seruare In illū diē iu
stus iudex. ℣. Reposita ē mi
hi corona iusticie quam red-
det mihi dn̄s. In illū. L. iij.
Rogat hominē deus et
spem mīe hūilib⁹ osten
dit: cū superbo facile miseret.
Et saul⁹ ad hec dicit. Quis
es dn̄e? Horrēda sauli super
bia imitāda pauli facilis cre
dulitas. Cū vno verbo igno-
rātis: ꝛ credētis vocē emittit
Nemo eni nomē clamātꝭ in-
q̄rit nisi qui a quo clamatur
nescit: et nemo dn̄m dicit ni-
si qui famulatū p̄mittit. ℟.
Mihi viuē xp̄s est et mori lu-
crū Gl̄ari me oportet i cruce
dn̄i mei iesu xp̄i. ℣. Per quē
mihi mūdus crucifixus est ꝛ
ego mūdo. Gl̄ari. In. ij. noc
an. Tu es vas electiōis scīē
paule apostole p̄dicator veri
tatis in vniuerso mundo. ℣.
Per quē oēs gentes cogno
uerūt grām dei. ā. Bonum
certamē certaui cursū ɔsum
maui fidē seruaui. ℣. De reli
quo reposita est mihi corona
iusticie. an. Saul⁹ q̄ et paul⁹
magn⁹ p̄dicator a deo cōfor-
tat⁹ ɔualescebat ꝛ ɔfūdebat
iudeos. ℣. Affirmās q2 hic ē
xp̄s fili⁹ dei viui. ℣. Cōstituet
Non ē itaq̄ [eos. L. iiij
facta distinctio iter ig-
norātē ꝛ cōsencietē q2 q̄ volu
erat saluū esse multo tempe
ignotuz: ip̄e sibi subito fecit
cognitū. Et dn̄s ad eū. Dur
est tibi ɔtra stimulū calcitra
re. Atq̄ durū fragili cū soli
do cōgredi: qd̄ cū eliserit ili-
co frāget. Quod autē repu-
gnas mihi doloris ē tibi mor
tis. Si eni perierꝭ tibi malū
Si aūt p̄feceris ꝛ mihi ꝛ tibi
bonū. ℟. Reposita est mihi
corona iusticie quam reddet
mihi dn̄s in illū diē. Iust⁹ iu-
dex. ℣. Scio cui credidi ꝛ cer
tus sū q2 potēs est depositū
meū seruare i illū diē. Iust⁹.
Pergit ergo [Lect. v.
paul⁹ nō adhuc saulus
legi diuie p̄futur⁹ q̄ venerat

eandē legē ꝑsecutur⁹ Bapti
zat in spe resurrectiōis: q̄ re
surrectionē p̄dicantib⁹ necē
parabat. Docet legē quā ne
sciebat: obliuiscit quā didice
rat. Quo merito ore ꝓpo ver
bis spiritualib⁹ laudē actuū
suoꝝ cōmemorabat dicens.
Certamē certaui cursū con=
sūmaui/ fidē seruaui: supest
mihi corona iusticie quā red
det mihi dn̄s i illa die. ℟. Bo
nū certamē certaui cursū cō
sūmaui fidē seruaui. Ideoq̄
reposita ē mihi corona iusti=
cie. ℣. Scio cui credidi ⁊ cer
t⁹ sū q̄ potēs ē depositū me=
um seruare i illū diē iust⁹ iu=
[dex. Ideo. Lc. vi.
VT nouerit caritas vr̄a q̄n=
tū valuerit orō scti stephani
martyris: recurrite nobiscū
ad adolescentē nomīe saulū
Qui cū ip̄e scūs stephan⁹ la
pidaret: ⁊ ab ip̄o oīm lapidā
tiū vestimēta seruarent tāq̄
in manu oīm ip̄e lapidare vi
debat. Hic cū seuiret in via:
subito circūfulsit illū lumen
de celo ⁊ cadēs in terrā audi
uit vocē magnā dicentē sibi.
Saule saule q̄d me ꝑseq̄ris?
Durꝫ est tibi ꝯtra stimulū cal
citrare. Qui dixit. Quis es
dn̄e. Et dn̄s ad eū. Ego sū Ie
sus quē tu ꝑseq̄ris. Tu. ℟.
Cōstitues. de cōuni⁹ apli. In
ij. no. a̅. Me magnitudo re=
uelationū extollat me dat⁹
est mihi stimul⁹ āgel⁹ sathāe
q̄ me colaphizet ꝓpt q̄d ter
dn̄m rogaui vt auferret a me
et dixit mihi dn̄s sufficit tibi
paule grā mea. ℣. Nā virt⁹
i īfirmitate ꝑficit. a̅. Ter vir
gis cesus sū semel lapidatus
sū ter naufragiū feci ꝓ xp̄o
dn̄o. ℣. Nocte ac die in ꝓfū
dū maris fui. a̅. Reposita ē
mihi corona iusticie quā red
det mihi dn̄s in illū diē iust⁹
iudex. ℣. Coopante grā dei
℣. Nimis honorati sūt. Se=
cūdū mattheū. Lc. vii.
IN illo tp̄e. Respōdēs si=
mon petrus dixit ad iesū Ec
ce nos relinq̄mus oīa ⁊ secuti
sum⁹ te. quid ergo erit nob?
Et re. Ome. bti hiero. pbri.
Ecce nos relinq̄mus oīa ⁊ se
cuti sum⁹ te: q̄d ergo erit no
bis? Grandis fiducia petrus
piscator erat/ diues non fue
rat: cibos manu ⁊ arte q̄re=
bat: ⁊ tn̄ loquit cōfident reli
quim⁹ omia. Tu. ℟. Sācte
paule ap̄le p̄dicator veritat
⁊ doctor gentiū. Intercede p
nobis ad deum qui te elegit.
℣. Ut digni efficiamr grā dei
Intercede. Lec. octaua.
ET q̄ non sufficit tm̄ re=
linquere: iūgit quod ꝑ=
fectū est: et secuti sumus te.
Fecimus quod iussisti: quid
igit nobis dabit premiū? Je

sus autē dixit illis. Amē dico vobis q͛ vos q̄ secuti estis me in regeneratiōe cum sederit filius hoīs in sede maiestatꝭ sue sedebitꝭ sup sedes iudicātes duodecim tribus israel. ℟. Egregie dei paule doctor gentiū et diuinorū propagator preceptorꝝ ecce nomen tuū in libro vite celestis ascriptū est. Et memoriale tuū nō derelinquet in secula. ℣. Magnus sāct⁹ paulus vas electiōis vere digne est glorificādus. Et. Lec. ix.

Non dixit: qui reliq̄stis omnia: hoc enim ⁊ socrates fecit philosophus ⁊ mlti alij diuitias cōtēpserūt: sed qui secuti estis me. Quod ꝓprie apostolorꝝ est atq₃ credētium. Et omnis qui reliquerit domū vel fratres vel sorores: aut patrē: aut matrem: aut vxorez: aut filios: aut agros ꝓpter nomen meū centuplum accipiet: ⁊ vitā eternam possidebit. Multi autē erunt primi nouissimi: et nouissimi p̄mi. Tu autem. ℟. Magnus sctūs paulus vas electiōis vere digne est glorificādus. Qui ⁊ meruit thronū duodecimū possidere. ℣. A xp̄o quoq₃ vocat⁹ de celo ⁊ in terrā ꝓstrat⁹ ex persecutore fact⁹ ē vas electiōis. Qui. Gloria. Magn⁹. Añ lau. ℣. Dedisti hereditatē. Timentibus. In lau. an.

Ego plātaui apollo rigauit deus aūt incrementū dedit allā. ℣. Unusquisq₃ enim ꝓpriam mercedē accipiet ꝭm suū laborē. ꝑl sol. ā. Libēter gloriabor in infirmitatibus meis vt īhabitet in me virt⁹ xp̄i. ℣. Cū enī infirmor tūc fortior sū et potēs. ā. Sācte paule apl̄e p̄dicator veritatꝭ ⁊ doctor gentiū intercede pro nobis ad deū q̄ te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̄a dei. an. Gr̄a dei in me vacua nō fuit sed gratia eius in me sp manet. ℣. Gratia dei sum id quod sum. an. Damasci prepositus gentis arethe regis voluit me comprehendere a frībus ꝑ murū submissus sū in sporta et sic euasi manus eius in nomīe dn̄i. ℣. Deus et pater dn̄i mei iesu xp̄i scit quia non mentior. Hymn⁹. Doctor egregie. vt supra ad vesperas. Cp̄m.

Fuit cū discipulis q̄ erāt damasci per aliquot dies: ⁊ cōtinuo in synagogis predicabat iesum qm̄ hic est fili⁹ dei. ℣. Annunciauerunt opera. Añ bn̄dict⁹ sine ℣. ā. Uos q̄ secuti estis me sedebitis sup sedes iudicantes duodecim trib⁹ israel dicit dn̄s. Cāticū Benedictus. Post sequit ℣.

In regeneratōe cū sederit filiꝰ hoīs ī sede maiestatꝫ sue. Uos q̄ secuti estis. ꝛc. Collectā Deus q̄ vniuersū mūdū. vt s̄. Mēo. de scto pietro mar. ā. Qui odit aīaꝫ suā. ℣. Posuisti. Collā vt s̄. Itē mēo. ꝺ nati. Ad hor. diei añe de laud. sine ℣. pi sol. et ad p̄mā dicit Cōfitemi. Cetera more solito.

Mihi vi [Ad tciā cpm. uere xp̄s ē ꝛ mori lucꝝ gliari me oportet ī cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i: p quē mihi mūdus crucifixꝰ est ꝛ ego mūdo ℟. ꝛ ℣. de aplis cū dcā coll. ꝛ sic ad alias hor. Ad vi. cp.

Bonū certamē certaui cursū ꝯsūmaui: fidē seruaui: ideoq̄ reposita ē mihi corona iusticie quaꝫ reddet mihi dn̄s ī illū diē iustꝰ iudex.

Paulus aūt [Ad. ix. cp. multomagis cōualescebat ꝛ ꝯfūdebat iudeos q̄ habitabāt damasci: affirmans q̄m hic est xp̄s. Ad. ij. vel. ā. Jurauit. cū aliis. ꝛ pi de cōi apl'oꝝ. hyꝰ. Doctor egregie

Dominꝰ [paule. Cpm. mihi astitit ꝛ ꝯfortauit me vt p me p̄dicatio adipleatur liberauit me dn̄s ab omni ope malo ꝛ nūc saluū faciet ī regno suo celesti. ℣. In oēꝫ Añ mḡ. ā. In regeneratiōe cū sederit filiꝰ hoīs ī sede maiestatis sue sedebitꝫ ꝛ vos iudicātes duodeciꝫ tribꝰ israel dicit dn̄s. Collā vt s̄. mēo. de scō policarpo epo ꝛ mar. añ. Hic est vere martyr. ℣. Gl'ia et

Adesto dn̄e [ho. Collā. supplicatiōibꝰ nr̄is ꝛ quibus fiduciā sperāde pietatis īdulges: intcedēte btō policarpo martyre tuo atq̄ pōtifice cōsuete mīe tribue benignꝰ effectū. p. Itē mēo. ꝺ nati. copleto. sol. ¶ Policarpi epi ꝛ mar. Ad mat. Inuita. añe pi ꝛ ℣. añ lect. cū ℟. fm

Illis dieb [fer. de cōi. L. i. ilt. Misso curione ad populum iubet ꝓcōsul voce magna ꝓtestari policarpū tcio ꝯfessuꝫ se esse xp̄ianū. Quo audito vniuersa mltitudo tā gētiliū q̄ iudeoꝝ smyrnēsiū ciuitatis cum igēti clamore fremebāt dicētes. Hic ē totiꝰ asye doctor et pat xp̄ianoꝝ: nr̄oꝝ aūt subuersor deoꝝ. L. ij.

Omnes igit pariter ꝯclamabāt vt policarpꝰ viuꝰ ī cēdio cremaret. Que cū dicto citiꝰ gererent cū oī festinatiōe ꝯstructꝰ est rogus Et ergo expleta sūt q̄ ad ignē ptinebāt: cū eū vellēt rogo impositū etiā clauis affigē ait. Sinite me. Qui enim dedit mihi ignis ferre supplicium dabit vt et sine clauorum affixione flammas immobilit perferam. Lect. iij.

Uncilli omissis clauis vinculꝭ soli sūt solis. Qui bus post tergū manibꝰ reiiciis velut aries electꝰ ex magno grege assūptꝰ acceptabile olocaustū omipotēti deo oblatꝰ est. Ozone aūt vt ꝯpleuit subiiciūt ignē hoiesignis etni. Ad vltimū vidētes scelerū mistri corpꝰ igne nō posse ꝯsumi iusserūt ꝓpius accedere: ⁊ corpus cui ignis cessserat mucronibꝰ trāsfodere. Quo facto tā largꝰ ꝓfusus ē sāguis vt extigueret ignis

V. añ lau. et in lau. sola ā. cū ceteris: ⁊ ad horas totū de cōi cū victa collā ⁊ suffr. ¶ Johānis crisostomi duplū totū officiū de cōi vniꝰ ꝯfes. pōtif. cū lctōibꝰ sequē. ⁊ añ mḡ. ā.

In medio. ix. ℟. In medio ecclie. Añ bñꝰ. ā. Impleuit eū. ⁊ āte mḡ. ā. Cōfessoꝛ dei

Fuit vir vite vene [L. i. rabilis valde ꝑ oīa laudādus: iohānes ope ⁊ noie: q̄ merito vir dicit̃ qꝛ viriliter vixit ẜm deū. Magna enim vere res acta est: qḋ huic scō viro nom̄ iohānes ex hebrea ꝓncipe linguaꝝ oīm lingua indictū est. Lec. secūda

Johānes eni gr̃a dñi int̃ꝓpretat̃. Ergo ex p̄sagio quodā magnꝰ hic vir tale cōsecutus ē vocabulū: qꝛ videlicet id ei dñi expetebat gr̃a cōferēda ꝑ quā ꝑclara sctōꝝ volumīa edisserēs mirabilit̃ erudiret hoīes ⁊ celos penetraret. L. iii.

Fuit aūt [hic illustris vir iohānes ātiochie oꝛtꝰ atqꝫ eruditus. Parētes vero carnis eiꝰ potētes hoīes fuerūt p̄fecturā agētes syrie: q̄ nō solū clarissimi hoibꝰ: sed ⁊ deo gratissimi extiterunt. Hec q̄ loquoꝛ ita noīa eoꝝ eē declarāt. Nā pr̃ eiusdē scti iohānis dictus est secundꝰ hoc est securꝰ siue gratꝰ: mr̃ eiꝰ vocitata est anthusa: id ē florens vel floꝛida

Hic iohānes [L. iiii. ex fulgoꝛe nimio cūctarū reꝝ visibiliū eminētissime ꝓciosissimeqꝫ gēme plus absqꝫ oñi estimatiōe q̄ auꝝ choruscās: doctrine a deo sibi collate ac ꝑ se ī mūdū diffuse ex greco verbo nomē trahit crisostomus quod est latine aureum os. Lectio. v.

Existēs vero facilimꝰ ad discendū puer dñi iohannes erudiebat̃ exterioꝛibꝰ studiis hr̃is ad nutricē ꝓpriā genitricē genitoꝛe iaȝ defūcto habebat etiam soroꝛē vnam virginem. Lectio. vi.

Quāuis aūt oꝛphanꝰ remāsisset: nō tn̄ queadmodū pueri parētibꝰ destituti solēt per diuersa vagari nō ita hic vagabatur sed pergebat ad

singulos quosqz magistros ad discendū. Et vniuersi stupentes admirabant in astucia illius. Nimiā eni nobilitatē nature ꝓprie ostēdebat i disciplinis liberalibꝰ. R. vii.

Pijssimus eni deus pusq̄ idē iohānes ad viriles ānos pueniret tam imensā et gratiā infudit tātamqꝫ latitudinez cordis: vt excelleret nō solum pares suos sed vniuersos mūdi sapientes magnos. Cūqꝫ nō sufficerēt hec illi: sed etiā noscere ꝯcupisceret multū sublimiora ⁊ āpliora: minime se ꝯtinēs infra ꝓprios termīos tradidit se experiendū studijs sapientiuz romanorum velocibusqꝫ scriptoribꝰ eorūdem. Lect. viii.

Hic beatꝰ iohānes decē et octo etatis sue agēs annos deseruit liberales artes: et sciēs sacratissimā dei viui ⁊ veri doctrinā: festiabat nimiū attingere lectionē diuinoꝝ verboruz. Qui in paucis diebus omnes dauiticos psalmos: cepit memoria: et vt curiosus qui inchoatum a se aliquod opꝰ pficere gestit: sic amirādus iste saciari gestiebat plenitudine sciētie diuinarū scripturaꝝ. Lect. ix.

Nam vt q̄dam solēt amare percurrendo legere diuinos libros velut nōnulli prope eos sūt soliti memorie retinēdo cōmendare: solum dictoꝝ intellectū ac pfectionē actuū prioꝝ ponētes. Ita hic legebat seu discebat ea q̄ dei erāt: sed sensū eorūdē studebat per cūcta nosce opus implere. A libro aūt genesis inchoans ꝓpe cūctas ex ordine scpturas didicit mēoriter. Tu autē. Mēo. de sctā agnete. an. Btā agnes vrs. in pmis vesp. festi. V. Diffusa ē gra. Collā.

Deus qui nos annua beate agnetis virginis et martyris tue solēnitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiaz pie cōuersationis sequamꝰ exemplo. Per. Item mēo. de nat. Completo. sol. ¶ Agnetis secūdo. Ad matut. Inuit. Regē virgi. In noc. sola. an. Discede a me. pma de fes. pi vni us virginis. añ lect. v. de cōi scdm feriam. Lectio pma.

Stirur dū parentes sācte agne assiduis pernoctationibus vacarent ad tumulum eius: vidēt in medio noctis silentio exercitum virginum: que oēs auro textis cicladibus indute cū ingenti lumine pergebant. Tu autem. R. de festo sm fer. L. ii.

Inter quas vident etiaz btissimā agnē simili veste fulgentem: et ad dexterā

eius agnū nive candidiorē. Hec ita q̄ dū viderēt ipsi parentes eius et qui simul aderant quasi in stuporē mentis versi sūt. Lectio tercia

Tunc btā agnes rogat sctās virgines paruū p gradū figere & stās parētib⁹ suis dixit. Videte ne me quasi mortuā lugeat͡ʒ: sed cōgaudete mihi atq̄ ꝯgratulami: q͡ʒ cū his virginib⁹ lucidas sedes accepi: et illi sū iūcta in celis: quē in terris posita tota deuotiōe dilexi. Et his dictis ptransiīt. Hec visio publice a boīibus qui vigilabāt cognita est. Tu. Añ lau. ℣. Elegit. In laud. sola. ā. Ingressa agnes. de fes. hy⁹. cp. ℣. de cōi. Ad bñ⁹. ā. Ecce q͡d cupiui vt s in festo. collā. De⁹ qui nos ānua vt s. Mēo ď natiuit. cū al. suffr. Ad hor. āe de lau. festi. cetā de cōi cū dicta collā. ¶ Valerij epi & cōfesso. Ad vs. añe & pi fer. hy⁹ cp. ℣. & ad mgt. an. cū collā. Da q̄s. de cōi. cū suffr. tpis. Ad mat. et hor. totū de cōi. cū noc. fer. & iij. lecti. de tpe. ¶ Aldegūdis virgīs. ad vs. añe & pi fer. hy⁹ Virgis ples omisso. ℣. Añ nec mortem. cp. Dñe de⁹. de cōi. ℞. Btā aldegūdis. q̄re in festo sācti auberti i aduētu. ℣. Diffusa. Añ magt. an. Aldegundis amata deo clarissima virgo da veniā regē semp poscēdo supnū huic populo modico q̄ gregi tibimet famulanti.

Deus amator [Collā. totius pudicitie nobis alme virginis aldegūdis meritꝭ ac pcibus auxiliare: que cū sponso sibi dilectō filio tuo dño nr̄o iesu xp̄o phēni gloriatur solennitate. Qui tecū viuit & regnat. Memoria de natiuitat. Ad matut. Inuit. Adoremus regē regū tota deuotione. In beate aldegūdis solēnitate. ps. Venite. In pmo noc. ā. Admirabilis extitit virgo aldegūdis ab ipsius infātie annis virtute totius bonitatis. pi vnius virginis. an. Rex dñi imaculata pstitit beate aldegūdi omnē sapientiā. an. Innocens manibus & mundo corde existens alma aldegūdis virgo ideo etnā btitudinē accepit a dño. ℣⁹. Diffusa est gratia in labijs tuis. Lectio prima

Beata aldegūdis de alto monte reuersa: in locū vbi latuerat pus quē melbodiū noiauerat: qui adhuc desertus erat cepit sagacissime locū excolere: vepribus & arbustis radicib⁹ extirpatis habitacula ꝯstruere: seruos & ācillas dei etiā ibi ꝯgregare. ℞. Btissime aldegūdis

infantia purificata sacri baptismat; vnda. Totã se trãsfudit ĩ dei obsequio. ℣. Puritate inocẽt; etatule seruiebat deo quotidie. Totã. L. ii.

D Enique post hec edificauit ibi ecclesiã ĩ honore ꝛ mẽoria sctẽ dei gẽitric; marie: in qua laudes diuinas ꝛ orõnũ vota quotidie ꝓsoluebat. ℟. Virgo prudẽtissima aldegũdis ſpnẽs cũ suo pnci pe mũdũ. Pura mẽte cepit diligere xp̃z. ℣. Hũc esuriẽs sitiebat et sitiens esuriebat. Pura mẽte cepit. Lect. iii.

C Amque beata aldegũdis hui' seculi diuicias ꝓ nihilo esset reputãs: ꝑdia sua ꝛ facultates ꝛ omia ornamenta q̃ sibi parẽtes reliq̃rãt ad loca sctõꝝ legaliter distribuit: ꝛ pauperib' erogauit vt illam ꝑfectionẽ attigeret vnde dñs dicit. Si vis ꝑfectus esse vade ꝛ vẽde oia q̃ habes et da paupib' ꝛ sequere me. Tu. ℟. Cognita virgo dei aldegũdis volũtate sue gẽitricis diuio afflata spũ dixit ei. Nõ aliũ spõsũ q̃ xp̃m deside ro. ℣. Huiusmõi sponsũ; cõcupisco cui' ꝑdia sũt celũ terra et mare. Nõ aliũ. In. ii. noc an. Diffusa est gr̃a in labijs tuis virgo aldegũdis ideo felicit tripudias ĩ celis. ã. Lumine sue doctrĩe sctificauit mẽtẽ beate aldegũdis dñs. an. Fũdamẽta suaꝝ virtutũ posuit beata aldegũdis sup lapidẽ xp̃m. ℣. Audi filia ꝛ vi [de. L. iiii.

E Rat eni famula dñi xp̃i fideliter suo spõso deseruiẽs: ĩ hũilitate: in obediẽtia: in paciẽtia: corp' ieiunijs attenuãs pro ctãs in vigilijs ꝛ oratiõibus: longanimis in spe: mãsueta domestic; suis ꝛ modesta colloq̃ndo seu res ecclesie cõseruãdo bẽigna distribuẽdo. ℟. Quadã nocte audiẽs virgo aldegũdis in visu sibi ꝓmitti inestimabiles diuicias. Estimat õmũ frena sibi polliceri. ℣. Spũ sctõ moꝝ reuelante cognouit celestia sibi promitti. Estimat. Lectio qnta

B Eata virgo aldegũdis a proposito suo nõ deficiebat sed de virtute ꝓficiẽs in virtutẽ sicut a puericia ceperat in opibus bonis quoti die ꝑseueranter abũdabat. Cũ eni adhuc esset in domo parẽtuꝫ etate q̃dem tenella sed corde matura q̃cquid sui iuris erat pauperibus misericorditer erogabat. Si virgini pecunia nõnũq̃ deerat volũtas tñ largiẽdi sibi nun q̃ decrescebat. ℟. Xp̃i virgo aldegũdis in cũctis visiõib' sibi diuinit' ostẽsis ĩdignã ac peccatricẽ se fatebat. ℣.

In hũilitatis posita virtute suꝑbiam viriliter vicebat In

Mater [dignā L. vi. aũt ei⁹ berthilia nõ modicũ pecunie thesauꝝ cõgregauerat: q̃ licet filiã nõ lateret occultãte matre locũ nichil tamẽ ide tulit ãte mortẽ illius. Facta vero supstes parentũ: ilico cepit erogare matris thesaurũ. R. O felix nimiũ ꝙ btã pecunia tua vgo ꝑcelsa aldegũdis que nõ solũ fauore hominũ. Sed etiã voce angelica laudat. V. Thesaurus egenis ĩpẽsus in matri familias sinũ iteger iure reddit. Sed etiã. In. iij. noc

an. Cãtãtes dño psallam⁹ cãtica spiritualia ob castissime aldegũdis laudẽ ⁊ gloriã an Exultet terra letẽtur ĩsule sacerdotuz q̄ hodie virgo aldegũdis triũphat cũ angelis. an. Quia mirabilia fecit dominꝰ cũ aldegũde sibi gratissima ideo in celesti curia iugiter gaudẽs canit alleluya V. Adiuuabit. Lectio. vij.

Procedẽte tpe cũ iaz fieret mat familias cũ sorore sua vocat fidelẽ ministꝝ ꝓfert argentũ ad cõparãdas vestes in opus seruoruz et pauperũ xp̄i: iubens vt si quid de pecunia supesset sibi referri deberet. Implet fu⁹ dñe sue p̃ceptũ emit copiam vestiũ: qđ remansit pecunie refert: argenti q̃ntitas integra reperit: ac si nihil inde expensũ fuisset. R. Delatus ab amne viuus piscis sctẽ aldegũdi mittit in fontẽ alẽd⁹ q̃ saliens in aridam a coruis mox glutõib⁹ appetit. Et tuetur ab agno pecore mitissimo. V. Fugãt aues fre aĩalis inocẽt ꝓtectiõe Et L. viij

Quinto vero die ante btẽ virgis obitũ: soror ipi⁹ famła dñi iesu vvaldetrudis cõtemplatiõe celestiũ subleuata vidit in visione gloriosã dñi nostri iesu xp̄i gẽitricez cũ sctõꝝ agminibus veniẽtẽ atq̧ germanã suã virginẽ aldegũdem secuz ad sublimia deducẽtez. R. Erat aldegũdis virgo venerãda corde et corpore formosa sermõe honesta. Deo quoq̧ ⁊ oĩb⁹ bonis gratissima. V. Equum erat diligi a cũctis quã consecrarant ornamẽta iusticie insignis. Deo quoq̧. L. ix.

Iam vero tercia nocte egressiõis eius a corpore gratia visitatiõis multis cõuenientib⁹ religiosis atq̧ sorore eiusdẽ virginis btã vvaldetrude: ecce fulgor ingens nimia claritate refulgẽs apparuit supra domũ in q̃ vgo spõsa dñi iesu xp̄i opiebatur intrepida ei⁹ aduẽtũ. Cũq̧

psētes insolitā mirarēt visio nē ac btā vvaldetrudis inter spem metū q dubia qd nā psignaret tremebūda rei finē expectaret: sctā illa aīa q vera lucē dnm xpm sp amauit: et pñtiā illi sitibūda desiderauit carne soluta cū ipa luce de hoc seculo migrauit. R. Btā aldegūdis vgo: qre i festo scī auberti i aduēt. Añ l. V. Elegit eā. In laudib. an. Decore pudicitie induta alma vgo aldegūdis multis pbuit īfirmis opē salutis. ps sol. an. Jubilās et exultās in dño btā aldegūdis vgo cōtēpsit ex asse pompā q diligit i mūdo. an. De te lucē verā sitiēs sctē aldegūdis aīa vigilauit in pcepts tuis assidua. ā. Benedicta virgo aldegūdis in aduersis et psperis bñdicebat dnm pcib assiduis. an. Laudabilis puella aldegūdis facto sup egrotū signo sctē crucis sospitem fecit redire domū laudātē dnm de cel. hy. Jesu corona virgi. cap. Laudabo nomen tuū assidue. V. Specie tua. Añ bñ. an. Inclita deo aldegūdis nobis dignare auxiliari pcib sacrisque claritate celestium virtutum fruerīs in qua bñdicēs dño cātas melliflua voce all. collā. De amator toti pudicicie vtē. Mēo. de nati. Ad horas. an. de laudi. cetā de cōi cū dicta collā. Ad ii. vesp. sola. ā. Decore pudicicie vtē sup ps ferial. hy. Virginis ples. sine. V. Unde nec mortem. cap. Memorata de cōi V. Diffusa est. Ante mgt. an Dulcissonis dño pangamus vocib odas ob festū venerabilis aldegundis ouantes q sacris pcibus nos soluat crimine cūcto. Collā vtē. Mēo. tirsi et aliorū martyrū. an. Gaudent in celis. V. Justorum anime in manu. Collecta.

Quesum omps deus vt sanctorū martyrū tuorū quorū celebram victorias: participem et premijs. Per dnm. Item mēo. de nat. Cōpleto. vtē Tirsi saturni et victorici marty. Ad matut. totū plurimorū marty. cū noctur. fer. et iij. lec. de tpe et cū collā. Quesum ops de vtē ac suffr. tpis. Ad ho. de cōi cū dicta collā. Ignatii epi et mar. Ad vē. ā et ps fer. hy Martyr dei q. cp. V. Ad mg an. Hic est vere martyr coll.

Omps sempiterne de fortitudo certantiū et martyrū palma solēnitatē hodierne diei ppicius intuere: et ecclesiā tuā ptinua fac celebritate gaudere: et intercessiōe beati martyris tui ignacij omnium te credentiū vota perficias.

Per do. Mẽo. de sctã brigida virgĩs. ã. Ecce prudẽs virgo. ℣. Diffusa. collã. Exaudi de cõi. Itẽ mẽo. de nat. cũ al suff. Ad mat. Inuit. ix. ãẽ ps ℣. añ ℟c. de cõi. Lectio. i.

SAnctus ignatius martyr xpi psecutiõe traiani ad bestias dãnatus romã mittitꝛ vinctꝰ: vbi p̃sente traiano senatu circũsedẽte pilis plũbeis scapule eiꝰ ꝯtuse sũt Deinde vngulis latera eius dilaniata et lapidibꝰ asperis confricata. Post hec expanse manus eius igne replete sũt ꝛ oleo infuso incensa lat'a eiꝰ. Tu. ℟. de cõi f'm fer. ℟. ij

POst hec sup carbões pauimẽto aspersos: sancte illius steterũt plante: post lectum flammantẽ: post dorsũ eius vngulis discissum et dilaceratum: post plagas aceto et sale cõfricatas: in yma carceris retrudit'. Sedente nãq; traiano pro tribunali ĩ amphiteatro et cõcurrente omni turba romanorũ: ligatus sctũs ignatius duobus leonibus obicit'. Lectio. iij.

Cumq; iaz ꝓiectꝰ bestias rugiẽtes audiret: ardore pacienti ait. Uiri romani qui hoc certamẽ expectatis nõ sine causa laboraui. Non eni ꝓpter prauitatẽ hec patior: sed ꝓpter pietatẽ. Frumentum xpi sũ dentibus bestiarũ molar: vt mũdus panis inueniar. Hec illo dicẽte cucurrerũt ad eũ leones: et super eũ ex vtraq; parte incidentes prefocauerũt eũ tantũmodo et nõ tetigerũt carnes eius: vt reliquie eiꝰ essẽt romanoꝝ intuitio. Tu autẽ. Ante lau. ℣. Magna est gloria. In lau. sola. an. Qui me ꝯfessus. et cet'a de cõi cũ dcã collã. Omnipotẽs. Mẽo. de sctã brigida de nati. cũ aliĩs cõibus. Ad horas totũ d' cõi cũ collcã ꝓpa vt s. ¶ In solẽnitate purificatiõis beate marie virgĩs. Ad p̃mas ves. an. O admirabile. p̃s. Dixit dñs. ã. Qñ natus es. p̃. Cõfitebor. ã. Rubũ quẽ viderat p̃s. Beatus vir. an. Germinauit radix. p̃s. De ꝓfũdis. an Ecce maria. p̃s. Memento. has qnq;. an. quere in die circũcisionis. Hymnus.

QUod chorus vatũ venerãdus olim spiritu sancto cecinit repletus in dei factum gẽitrice cõstat esse maria. Hec deũ celi dñmq; terre virgo ꝯcepit peperitq; virgo atq; post partum meruit manere inuiolata. Quem senex iustus symeon in vlnis ĩ domo sumpsit domini gauisus hoc quod optatũ proprio videret lumĩe xp̃m Tu libẽs

votis petim⁹ ꝓcantuȝ regis ex̄ni genitrix faueto clara q̄ celsi renitēs olipi regna peti sti. Sit deo nr̄o dec⁹ et ptās sit salus ꝑpes sit honoꝛ ꝑhē nis q̄ poli sūma residet in ar ce trin⁹ ꝛ vnus. Amē. Cp̄m.

Caritas dei illumīauit tēplū: lucerna ei⁹ est agnus quē simeō ille diu senex vlnis gestauerat: et in toto mūdo regē glorie ꝓdicabat. ℞. Uidete miraculū mater dn̄i ꝯcepit virgo virile ignorās cōsortiū. Stat onerata nobili onere maria et matrē se letaȝ cognoscit q̄ se nescit vxoꝛē. ℣. Hec speciosū ꝑ filijs hoim castis ꝯcepit viscerib⁹ deū ꝛ hoieȝ. Stat. ℣. Respōsū accepit symeō a sp̄ū sctō. Nō visurū se mortē nisi videret xp̄m dn̄i. An̄ mḡt. ā. Cū inducerent puer iesū parentes eius accepit eū symeō in vlnas suas ꝛ benedixit deū dicens nūc dimittis dn̄e seruum tuū ī pace. Colla.

Perfice ī nobis dn̄e grāȝ tuā q̄ iusti symeonis expectationē implesti: vt sicut ille mortē nō vidit ꝑusq̄ xp̄ȝ dn̄m videre mereretur: ita ꝛ nos vitā obtineam⁹ eternā. Per eundē. Mēo. nulla nisi fuerit dn̄ica. Nota si hmōi solēnitas purificatiōis acciderit in sabbō lxx. scḋe vesperǣ erūt de purific. ꝛ dicet ī fine cuiuslibet āe alla. ꝛ fiet memo. de lxx. ꝛ dr ꝛ ℣. Bn̄dicamus. cū alla. Et ad ꝯpl. post Deus in adiu: dicit Laus tibi dn̄e. Si aūt acciderit purifica. in dn̄ica lxx. totū fiet de purifi. Et in p̄mis ves. ī fine ā. ℞. ℣. ꝛ bn̄dicam⁹ dicit allā. Et solū fit mēo. de lxx. p ℞. an. ꝛ coll. in vtrisq̄ ves. et matut. Et eo casu ad cōple. et deinceps dicit Laus tibi dn̄e. ꝛc. Ad ꝯple. Nato dn̄o p̄i. sol. hy⁹. Agnoscat omne seculuȝ. ℣. Ysaias q̄ cecinit. Maria mater grē. Glīa tibi dn̄e q̄ nat⁹. cp̄. Populus gētiuȝ. ℣. Bn̄dict⁹ q̄ venit. Ad nūc dimittis ā. Lumē ad reuelationē gētiū ꝛ gloriā plebis tue israel. ꝓces sol. Coll. Da nobis q̄s dn̄e de⁹ nr̄ vt q̄ nat. dn̄i nr̄i. ꝛc. Ad mat. inuitato. Ecce venit ad tēplū sāctū suū dn̄ator dn̄s. Gaude ꝛ letare syon occurrens deo tuo. ps. Uenite. In .i. no. ā. Bn̄dicta tu in mulieribus ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. an. Sicut myrrha electa odoꝛē dedisti suauitatis scā dei genitrix. ps Celi enar. ā. Hec ē q̄ nesciuit thoꝛ in delicto habebit fructū in respectiōe aiaꝝ sctāꝝ. p̄. Dn̄i est fra. ℣. Respōsum accepit symeō a sp̄ū sancto.

Nõvisurũ se mortẽ nisi videret xpm dñi. Sermo btĩ ambrosii episcopi. Lectio pma

SI subtiliter a fidelibus q̃ sit huius diei festiuitas ꝑpendat: eo deuotionis affectu hãc celebrandã suscipiẽt quo dñice natiuitatis circũcisiõis atq; apparitiõis solẽnia sũt obsecuti. ℞. Adorna thalamũ tuũ syon ⁊ suscipe regẽ xpm. Quẽ vgo ꝯcepit virgo pepit virgo post partũ quẽ genuit adorauit. ℣. Induere vestimẽtis glie tue ciuitas scti. Quẽ. L. ij.

Illius est enĩ ista solẽnitas cuius ⁊ ille. Hui⁹ q̃ppe diei solẽnitas in tãta habet reuerẽtia: vt eadẽ die cũcta ciuitatis turba ĩ vnũ collecta imẽsis cereoꝝ lumib⁹ coruscans: missaꝝ solẽnia deuotissime frequẽtet. ℞. Respõsũ acceperat symeon a spũ sctõ nõvisurũ se mortẽ nisi videret xpm dñi ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit. Nũc dimittis seruum tuũ ĩ pace quia viderũt oculi mei salutare tuũ. ℣. Cũ inducerẽt puerũ iesũ parẽtes eius vt facerẽt ꝯm ꝯsuetudinem legis ꝓ eo ⁊ ipse accepit eũ ĩ vlnas suas ⁊ dixit. Nũc. L. iij.

HOdie nãq; iuxta legẽ atq; euãgeliũ ꝑactis a natiuitate xpi quadraginta diebus in templo est a parẽtib⁹ idem dñs ꝑsentatus: hodie a sctõ symeone suscept⁹: patriq; cũ sacris muneribus oblat⁹ hodie redẽptionẽ ĩsrael expectãtib⁹ ab eodem symeone ⁊ anna publice ꝑdicat⁹. ℞. Cũ inducerẽt pueꝝ iesum parẽtes eius accepit eũ symeõ in vlnas suas ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit. Nunc dimittis dñe seruũ tuũ in pace. ℣. Accipiẽs symeõ pueꝝ in manibus exclamauit ⁊ dixit. Nũc di. In. ij. noct. an. Spẽ tua ⁊ pl'chritudine tua itende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. p̃. Eructauit. a. Adiuuabit eã deus vultu suo deus ĩ medio ei⁹ nõ cõmouebit. p̃. Deus nr refug. an. Sicut letãtium oĩm nrm habitatio est in te sctã dei genitrix. p̃. Fũdamẽta. ℣. Accipiẽs symeõ puerũ ĩ manib⁹. Gras agẽs bñdixit dñm. Lec. quarta.

ONe piũ spectaculum quo nõ nisi pii delectari ꝓbãtur. Stat hinc virgo ⁊ mat: nõ cuiuscũq; s; dei. Suscipit hic ĩfãtulus paruul⁹ vginis filius: cuius diuinitatẽ nõ capit mũdus. Occurrũt hic inde ꝓphete atq; vterq; sexus de puero prophetat. Offert oblatio pro puero: nõ tamẽ que delicta mundet sed q̃ sacramẽta declaret. ℞. Suscipiẽs iesũ ĩ vlnas suas symeõ

exclamauit τ dixit. Tu es verum lumen ad illumiatione gentiu τ gloriā plebis tue israel. ℣. Cū inducerēt puerū iesū parētes eius vt facerēt sm cōsuetudinē legis pro eo τ ipe accepit eū i vlnas suas τ dixit. Tu es ve. Lec. v.

Offer ergo btissima virgo tanq̄ legē obseruās in templo quē edidisti vt nō oibus sed pauc͡ꝫ reuelet q̄s ē quē genuisti Appareat iteri lapis hūilis abcisus d̄ mōte sine manib⁹: vt reprobet ab edificātib⁹. Usq3 quo statuā in pedib⁹ percutiēs crescat in mōtē magnū: impleatq3 vniuersū orbem terraꝝ. Tu ℟. Senex pueruz portabat puer aūt senē regebat. Quē virgo cōcepit virgo pepit virgo post ptū quē genuit adorauit. ℣ Respōsū accepit symeon a spū sctō non visuꝝ se mortē nisi videret xp̄m dn̄i. Quem. Lec. vi

O q̄ paruus o q̄ magnus ē virgo maria quē genuisti. Paru⁹ in humanitate: magn⁹ in diuinitate. Paru⁹ in regno iudeoꝝ: magn⁹ in regno gētiū. Sed nō ab oibus in regno iudeoꝝ paruus estimat Nā et ipsa que hunc genuisti ex ipso populo israel in virgam creuisti. Uirga enim de radice iesse surrexisti τ floruisti virga aaron fronduisti τ nucem peperisti. Tu autē. ℟. Uidete miraculū mater dn̄i cōcepit virgo virile ignorās consortiū. Stat onerata nobili onere maria et matrē se leta3 cognoscit que se nescit vxorem. ℣. Uirgo cōcepit τ virgo peperit τ post partum virgo permāsit. Stat onera In. iii. no. an. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo ps. Cātate. i. ā. Dignare me laudare te virgo sacrata da mihi virtutē cōtra hostes tuos. ps. Dn̄s regnāuit. ā. Post partū virgo iuiolata pmāsisti dei genitrix itercede pro nobis. ps. Cātate. ii. ℣. Senex puerum portabat. Puer autem senem regebat.

Secūdum lucā. Lectio. vii.

In illo tempore. Postq̄ impleti sūt dies purgationis marie secundū lege3 moysi: tulerunt illū in hierusalem vt sisterent eum domino: quia oīe masculinū adaperiens vuluam sanctū domino vocabitur. Et reliqua

Omelia venera. bede pbri.

Intueamur fratres charissimi diligentius verba legis que proposuimus et videbimus apertissime q̄ beatissima dei genitrix τ perpetua virgo maria simul cum filio

quem genuit ab omni fuerit legis subiectione liberrima. Tu autē. ℟. Postq̄ impleti sunt dies purgatiōis marie ſm legem moysi tulerunt iesum in hierusalem vt sisterēt eum domino sicut scriptum est in lege domini. Q2 omne masculinū adaperiēs vuluā sanctum domino vocabitur. ℣. Obtulerūt pro eo dn̄o par turturū aut duos pullos columbaꝝ. Quia omne. L. viij.

Nam enim dicat lex mulierē que suscepto semine peperisset immūdā decerni ⁊ per longa tempora simꝉ cum prole quā genuisset oblatis victimis debere mūdari: patet profecto quia illam que sine virilis susceptione seminis v̾go peperit vna cū filio qui natus est ei neq̄ immundam describat neq̄ per hostias salutares doceat esse mundandam. Tu aūt dn̄e. ℟. Beata es maria que dominū portasti creatorē mundi. Genuisti qui te fecit et in eternū permanes virgo. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Genuisti qui te fecit. Lectio nona.

Sed sicut dn̄s ac saluator noster qui diuinitatis legem dedit apparens ī homine fieri voluit sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret: vt adoptionē filioꝝ reciperemus ita etiam beata genitrix illius que singulari p̄uilegio supra legē fuit pro ostendēdo tamē humilitatis exemplo legalibus subdi nō refugit institutis iuxta illud viri sapiētis: quāto magnus es humilia te in omnibus. Tu aūt. ℟. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti q̄ gabrielis archāgeli dictis credidisti Dū virgo deū ⁊ hoiem genuisti ⁊ post partū virgo inuiolata permāsisti. ℣. Gabrielem archangelū scim⁹ diuinitus te esse affatū vterū tuū de spū sctō credim⁹ impregnatum erubescat iude⁹ infelix q̄ dicit xp̄m ex ioseph semīe esse natū. Dū virgo. Gloria pa. Gaude maria. Prosa.

Inuiolata īntegra ⁊ casta es maria Que es effecta fulgida celi porta. O mat͛ alma xp̄i charissima. Suscipe pia laudū p̄conia. Nostra vt pura pectora sint ⁊ corpora Que nūc flagitant deuota corda ⁊ ora. Tu da per precata assidua. Que nūc te poscimus mente pura. O benigna. O bēigna. O benigna Que sola īuiolata p̄māsisti. Te deū. Ad laū. ℣. Suscepimus deus misericordiā tuā. In medio tēpli tui. In l͛. an.

Respōsuꝫ accepit symeon a spū sctō nō visurū se mortem nisi videret xp̄m dn̄i. p̄i soliti an. Symeon iust⁹ ⁊ timoratus expectabat redēptiōem israel ⁊ spūs sctūs erat in eo. an. Accipiēs symeon puerū in manib⁹ gratias agēs bn̄dixit dn̄m. an. Obtulerūt p̄ eo dn̄o par turtur͛ aut duos pullos colūbar͛. ā. Lumē ad reuelationē gentiū et gloriā plebis tue israel. hy⁹. Corde natus ex parētis ante mūdi exordiū. q̄re in lau. nat. dn̄i. Capl̄m.

Veniet ad templū sctm̄ suū dominator quē vos q̄ritis: ⁊ angelus testamēti quē vos vultis: ecce veniet quasi ignis conflans: ⁊ quasi herba fullonū. et sedebit cōflās: et emūdās argentuꝫ: et purgabit filios leui. ℣. Post p̄tuꝫ virgo iuiolata p̄mansisti. A n̄ bn̄⁹. an. Senex puer͛ portabat puer autē senem regebat quē virgo peperit et post partuꝫ virgo p̄mansit ip̄m quē genuit adorauit. Collecta.

Omp̄s sempit̄ne de⁹ maiestatē tuā supplices exoramus vt sicut vnigenit⁹ tu⁹ hodierna die cum nostre carnis substātia in templo est p̄sentatus ita nos facias purificatis tibi mentib⁹ p̄sentari. Per eūdē. Ad p̄mā. hy⁹. Agnoscat. ℣⁹. ysaias. Maria mater. Glia tibi dn̄e q̄ natus. An. p̄ma de lau. p̄i soliti et. Confitemi. Cp̄m. Domie miserē n̄ri. ℟. Xp̄e fili dei. ℣. Qui de virgine dignatus es nasci. ℣. Bn̄dict⁹ q̄ vēit. p̄cel soliti. collā. Omp̄s. de matu Preciosa. etc̄. more soli. Ad iij. hy⁹. Maria vētre ɔcepit. ℣. Radix yesse. Maria mat̄ Glia tibi. an. Symeon iust⁹ ij. de lau. p̄i soliti. Capitulū.

Homo erat in hierusalē cui nomē symeō: homo iste iustus et timorat⁹ expectabat redemptionē israel ⁊ spūs sctūs erat in eo. ℟. Responsū accepit symeon a spū sancto allā allā. ℣. Nō visurū se mortē nisi videret xp̄m domini allā. ℣. Accipiēs symeon puer͛. ⁊c̄. Collā. vt s̄. vel si post. lxx. ℟. vni⁹ virgīs. ⁊ ℣. cū dicta. Collā. q̄ etiā dicitur ad alias horas. Ad. vi. hy⁹. Presepe poni p̄tulit. cū. ℣. Legē dedit q̄ seculo. Maria mater. Glia tibi dn̄e q̄ nat⁹. an. iij. de laudibus. Capl̄m.

Responsū accepit symeon a spū sctō nō visurū se mortē nisi videret xp̄m domini. Deo gratias. ℟. Accipiēs symeon puerū in manibus eius allā allā. ℣. Gratias agēs bn̄dixit dn̄m allā. ℣. Senex puer͛ portabat. vel post

lxx. R. et V. vni⁹ virgĩs. Ad ix. hy⁹. Adam vetus qd pol-luit adã nou⁹. cũ. V. Jam nata lux est et. Maria mr. Gloria tibi dñe q̃ na. an. Lumẽ ad re. v. de laud. Capitulum

Cum induceret puerum iesũ parẽtes eius: accepit eũ symeon in vlnas suas et bñdixit deũ dicens nũc dimitt dñe seruũ tuũ in pace: q: viderũt oculi mei salutare tuũ. R. Senex puer portabat allã al. V. Puer aũt senẽ regebat. allã. vel post lxx. R. Adiuuabit eã. vni⁹ virginis V. Post ptũ. et cet. Ad. ij. vs oẽs añe de lau. p. Dixit dñs cũ aliis vrs. in p̃mis ves. hy⁹ Q̃d chorus vatũ ibidẽ. Cap.

Ecce quasi trames aque de fluuio cui⁹ irrigabor ortu et iebriabor fructu: amara eni cogitatio ei⁹ et cõsiliuz ei⁹ in abysso multa. V. Respõ suz accepit symeon. Añ mḡ an. Homo erat i hierłm cui nomẽ symeon hõ iste iust⁹ et timorat⁹ expectabat ꝯsolationẽ israel et spũs scũs erat i eo. collã vrs. Mẽo. de dñica si fuerit. Item mẽo. de sacta vvaldetrude p an. Simile ẽ regnũ celoꝝ sagene. V. Diffusa. coll. Prosit. vt ifra ad mat. festi. Itẽ de sctõ blasio epõ et martyre. vt in cõi. Ad cõpleto. an. Nato dño. hy⁹.

Agnoscat oẽ secu. totus vrs in p̃mo cõple. nat. dñi. Ceta vt heri. ¶ Valdetrudis cõtinẽtis. Ad mat. Inuit. Regem cõtinẽtiũ dñm. Venite adorem⁹. In. i. noc. sola. an. O q̃ pulchra. p̃i vni⁹ virgis. V. Diffusa est gr̃a. Lectio. i.

Beata vvaldetrudis adhuc adolescẽtula: cũ in domo paterna a suis nimiũ dilecta nutriret: visũ ẽ parẽtib⁹ eius vt eã scdm dei ordinationẽ et pr̃iarchaꝝ exẽplũ viro ad nuptias tradere debuissẽt. Erat aũt pulchra facie: decora q aspectu sed pulchrior fide et castitate. R. Diffusa est gr̃a in labijs. de cõi.

Studebat vero [L. ij. hec beata curas seculi paulatim postponere et desiderijs eternis ihiare: substãtiã suã cũ oi alacritate pauperib⁹ largiri vicia quoq nõ solũ ab actu corpori sed etiã a cogitatiõe cordis fũditus extirpare. Interea etiã suũ cõiugẽ nobilẽ virũ noie malgariũ ad amorẽ dei et patrie celesti necnõ et castitatẽ seruãdã blãdis quotidie sermonib⁹ excitabat. R. Veni electa mea ibidem. Lect. iij.

Unde factũ est vt p̃dict⁹ vir eius diuina inspiratione cõpũctus: solutis vinculis cõiugalibus manente

charitate ad monasteriũ cu
ius vocabulũ est altus mons
concitus perrexit: ibiq mo-
nastico habitu suscepto: i sã-
ctis actibus temporalẽ hu-
ius vite peregit cursum. ℟.
Regnũ mũdi. In .ij. no. an.
Specie tua ꝛc. sola super pos
vni⁹ virginis. ℣. Letabitur
iustus in do. ¶ De sãcto bla-
sio epo ꝛ martyre. Lec. iiij.

IN sebastea ciuitate ca-
padocie degebat qdam
xp̃ianus noĩe blasius: purus
innocẽs: deũ colens: verax:
mãsuetus: ꝛ ab omni prauo
opere se abstinẽs. Uidentes
ergo irreprehẽsibilẽ eius vi-
tam hi q in sebastea ciuitate
fideles existebãt elegerũt si-
bi epm. Tu. Media ℟ia de
cõi vnius mart. Lec. v.

IPse vero pgens in mon
tem q vocat argei: habi
tauit in quadam spelunca ꝛ
concurrebãt ad eũ agrestes
fere. Et si forsitan cõtigisset
quocũq dolore teneri aliqs
ex eis: tanq̃ ĩtellectuales cõ
currebãt ad eũ in eadem spe
lunca. Tu aũt. Lec. vi.

ERat tempore illo agri-
colaus preses in illa p-
uincia. Qui cum audisset q
beatus blasius esset xp̃ian⁹
eũ retrudi fecit in carcerem
Quadã vero die dum in car-
cere blasius dñm oraret nu-
bes de celo descẽdit dixitq
ad eũ dñs. Omnẽ petitionẽ
tuã adimplebo athleta dile-
ctissime: vt benedicam oẽm
domũ pficientiũ memoriaꝫ
tuã. Et loquẽte dño athlete
suo: mox spiclator extrahẽs
beatissimũ xp̃i martyrẽ bla
sium a carcere cũ duob⁹ pue
rulis xp̃ianis: iussu presidis
amputauit capita eoꝝ foris
muros in sebastea ciuitate.
Tu. In .iij. no. sola an. Ad-
iuuabit. pi vni⁹ virginis. ℣.
Audi filia ꝛc. Lec. vij.

BEata vvaldetrudis q̃-
dam nocte cũ ad refo-
cillandũ corpusculũ lectulo
mẽbra dedisset sopore dep̃s-
sa: vidit in sõnis q̃si introissꝫ
in basilicã que sita est in vil-
la buxero nomine. Tu. ℟.
Propt̃ vitatẽ. de cõi. L. viij

ET appuit ei sctũs gau-
gericus eps: deditq il-
li per visionẽ calicẽ vino ple-
num Que cum bibisset dixit
ad eã. Age quod agis quia
deo placent opera tua et no-
bis. Hac aũt visione robora
ta: quasi degustataꝫ eterne
vite dulcedinẽ cepit auidius
appetere ꝛ ad celestia regna
anhelare. Tu aũt. ℟. Indu
it me dñs. Lectio nona

ERat autẽ quidã sacer-
dos noĩe gislenus habi
tans in locis desertis iuxta

fluuiū qui dicit hagna: qui pro sāctitatis sue merito ab omībus colebat. Hic diuina iussione ammonitus ad p̄dictam christi famulaꝫ crebro venire consueuerat: ꝛ verbo dei pabulo mentē illius reficere curabat. A quo sacrove lamine accepto: in monte q̄ castrilocus dicitur cellulam ad omīpotenti deo seruiēdū viri dei āmonitiōe fecit. Tu. ℟. Peruenīēs sctā dei. q̄re in festo auberti in aduentu. Te deū. si tp̄s req̄rit. Ante lau. ℣. Elegit. In lau. sola ā. Ueni sp̄ōsa xp̄i. hy⁹. Huius obtentu. cp̄m. Laudabo nomē tuū. ℣. Spe tua. Ad bn⁹ an. Simile est regnū celorū homini negocia. Collecta

PRosit plebi tue oīpotēs deus beate vvalde trudis veneranda festiuitas: vt cuius gaudet honoribus p̄tegatur auxilio. Per dn̄m. Memo. de sancto blasio. an Hic est vir. ℣. Posuisti. coll. Uotiuos. cū suffr. Ad. i. an Ueni sp̄ōsa. cetera sol. Ad. iij. an. Specie tua. ꝛ pī sol. cp̄.

SApientia vincit malici am attingit ergo a fine vsq̄ ad finem fortiter: et disponit omīa suauiter. ℟. ꝛ ℣ vnius v̄ginis. collā. Prosit. vt s̄. Ad. vi. an. Adiuuabit. Cp̄. Liberasti me de p̄ditiōe cetera. Ad. ix. ā. Inuēta. cp̄m Cōfitebor. Cetera vt s̄ Ad ves. sola ā. Ueni sp̄ōsa. p̄i. fe. hy⁹ Huius obtētu. cp̄. ꝛ ℣. vnius virginis. Super magt. an. Simile est regnū celorū sagene misse. Colletā. Prosit vt s̄. Memo. de sctō lifardo. ep̄o ꝛ martyre. de cōi. cū suf. Cōpleto. vt tp̄s req̄rit. ¶ Lifardi ep̄i ꝛ marty. Ad mat. Inuita. añe. ix. ꝛ p̄i. cum ℣. ante lec. ac ℟. s̄m feriam de cōmuni. Lec. p̄ma.

UIr venerabilis vite lifardus cantor bie pōtifex: expleto peregrinatiōis sue voto cū iam a roma in patriam cuꝫ suis reuerteretur vt ad nemora arrogātie ventum est: satellites iniquitatis insurgunt: trucidāt vniuersos. Tu autem. Lec. scđa

INter quos etiā lifardū beatum presulē: deum ī cuius confessione permanserat inuocantē: martyrio cōsummauerūt. Cuius corpus incole cuiusdam ruris quod trescaltū appellat ī orto sub quadā arbore sepelierūt. Tu

COntigit postea [L. iij dn̄m orti dignitatē sctī corpis nescientē: cū stabula purgaret in locum dicte sepulture: fimum comportare Unde factum est vt quod indignum beato corpori fue-

rat q̃ pena decuit vindicare-
tur. Ajalia eni illius cũ nul-
la vicinis nec toto pago lues
obesset graui morbo ↄsume-
bant. Et q inter suos nõ erat
rerũ possessiõe minimus: pau-
perior q̃si deo abominabilior
effectus ẽ. Tu. Añ laũ. ℣. et
i laũ. sola ã. Qui me ↄfessus
fuerit. ⁊c̃. hic ⁊ ad alias ho.
de cõi vni⁹ mar. põti. cũ suffr.

¶ Agathe v̀gis ⁊ mar. Ad
vs̃ ãe ⁊ p̃i fer. hy⁹ ⁊ cp̃. d̀ cõi.
℟. Qui me dignat⁹ ẽ. q̃ntũ
de mar. ℣. Diffusa est. Ante
m̃gt ã. Agathes letissime ⁊
glorianter ibat ad carcerẽ ⁊
q̃si ad epulas inuitata ago-
nẽ suũ dño p̃cib⁹ ↄmẽdabat
Collã. Deus q inter cet̃a. d̀ cõi
Wẽo. nulla nisi sit dñica. Cõ
plet. nõ mutãt. Ad mat. In
uit. In honore btissime aga
the martyr. Jubilem⁹ dño.
p̃s. Venite. In. i. no. ã. Mẽs
mea solidata ẽ ⁊ a xp̃o fũda
ta. viũ. p̃mi p̃i. vni⁹ mar. an.
Ingenua sũ ⁊ ex spectabili
genere vt oĩs parẽtela mea
testat. ã. Sũma igenuitas
ista est in q̃ seruit⁹ xp̃i: cõpro
batur. ℣. Diffusa est gr̃a i la
biis tuis. Propterea. L. i.

Quintianus ↄsularis sici-
lie post multa supplicia
beatã agathẽ in equuleo su-
spẽdi iussit ⁊ torqueri. Cũq
torqueret dixit q̃ntian⁹. Re
linque intentionem aĩ tui vt
viuere possis: ⁊ tibi possit esse
ↄsultũ. Tu. ℟. Agathes le-
tissime ⁊ gloriãt ibat ad car
cerẽ. Et q̃si ad epulas inuita-
ta agonẽ suũ dño p̃cib⁹ com
mendabat. ℣. Nobilissimis
orta natalibus ab ignobili
gaudens trahebat ad carce
[rẽ. Et q̃. L. ii.

Agatha
dixit. Ego in his penis
ita delector: q̃si homo i infir
mitate valida delectat aqua
frigida. Aut sicut letat ho-
mo qui videt quẽ desiderat:
vel sicut q inuenit thesaurũ:
ita ⁊ ego delector in his pe-
nis. ℟. Cũ ingrederet btã
agatha i carcerẽ dixit ad iu
dicẽ. Impie crudelis et dire
tyrãne: nõ es cõfusus ampu
tare in feminã q̀d ip̃e in ma-
tre suxisti. ℣. Ego habeo mã
millas itegras int⁹ in aĩma
mea q̃s ab infãtia dño cõse-
[craui. Impie. Lec. iii.

Et iter agatha dixit vt
nũq̃ potest triticũ in horreo
poni: nisi spice ei⁹ fuerint cõ-
culcate ⁊ redacte in paleaz:
ita ⁊ aĩa mea nõ potest in pa
radisũ dñi cũ palma intrare
martyrũ nisi diligenter p̃fe
ceris corpus meũ a carnifici
bus attrectari. ℟. Quis es
tu q venisti ad me curare vul
nera mea ego sũ ap̃ls christi
nihil in me dubites filia Ip̃e

me misit ad te quez dilexisti mēte et puro corde. ℣. Nam et ego apl's eius sū et in noīe eius scias te esse saluandam. Ipe. In. ii. noc. an. Ancilla xpi sū ideo ostēdo me seruilē personā. an. Agatha sctā dixit si feras mihi pmittis audito xpi noīe māsuescūt. an. Si ignē adhibeas rorē mihi salutiferū āgeli de celo ministrabūt. ℣. Audi filia et vide

Iratus qntian⁹ [Lec. iiii. iussit btā3 agathē i mamillis torqri: et tortas diu iussit eas excidi. Cui agatha dixit. Impie crudelis et dire tyrāne nō es cōfusus āputare in feiam qd ipe i mre suxisti? ℟. Ego aūt adiuuata a dño pseuerabo in confessiōe ei⁹. Qui saluā me fecit et csolatus es me. ℣. Mēs mea solidata est et a xpo fundata. Qui saluam. Lec. v.

Tunc qncianus iussit eā in carcerē recipi: et pcepit vt nullus medicorū ad eā introiret et neq3 panē neq3 aquā ei ministrarēt. Factum ē aūt post qttuor dies iussit qntianus beatā agathē āte suum tribunal assistere. Cui et dixit. Quousq3 furis contra decretū principū inuictor? Immola diis: sin aūt scito te acriorib⁹ tormēt3 esse aptandam. ℟. Qui me dignatus est ab omi plaga curare. Et mamillā meā meo pectori restituere Ipm inuoco deū viuū ℣. Medicinā carnalē corpori meo nūq adhibui: sed habeo dñm iesū xpm q solo sermōe restaurat vniuersa. Ip3

Agatha dixit [Lec. vi. Omia verba tua vana et iniq sunt: pcepta tua aerem ipm maculāt. Quicianus dixit. Quis est qui te curauit? Agatha rñdit. Iesus xps filius dei viui. Quician⁹ dixit Iterū tu xpm habes noiare Agatha dixit. Ego xpm fateor labiis et corde inuocare nō cesso. Dixit quincianus. Nūc videbo si xps tu⁹ cura3 habet de te. ℟. Ipe me curauit qui p aplz petrū in custodia me cfortauit. Pro eo q iussa sū suspendi in eculeo ppter fidem castitat3: adiuua me dñe de⁹ me⁹ i tortura mamillar mearū. ℣. Ipe me dignat⁹ est ab omi plaga curare et mamillā meā meo pectori restituere. Pro eo. In. iii. noct. an. Propt fidē castitatis iussa sū suspēdi in eculeo adiuua me dñe de⁹ me⁹ i tortura mamillar mearu3. an. Medicinā carnale3 corpori meo nūq exhibui sed habeo dñm iesū xpm qui solo sermōe restaurat vniuersa. an. Gratias tibi ago dñe q3 memor

es mei ⁊ misisti ad me aposto
lum tuũ curare vulnera mea
℣. Eructauit. ℣. Adiuuabit
Tunc quinciaˀ [ceã. ℟. vij.
nus iussit spargi testas
et subter carbones mitti ⁊ in
eisdem sctãm virginez nudã
corpore volutari. Cum hec
fierẽt: subito locus in quo sã-
ctum corpus volutabat com
motus est et pars pariet; ce-
cidit: et oppressit ꝯsiliarium
iudicis noĩe siluanuz: ⁊ ami
cũ eius noĩe fulconẽ: quorũ
consilio perpetrabat scelera
℟. Vidisti domĩe agonẽ me-
um quomodo pugnaui ĩ sta-
dio sed qꝛ nolui obedire man
datis ꝑncipuz. Jussa sum in
mãmilla torqueri. ℣. Propt
veritatem ⁊ mansuetudinez
et insticiã. Jussa. Lect. viij.

Sed et oĩs ciuitas catha
nẽsiũ nimio terremotu
agitata est: et cucurrerũt ad
secretariũ iudicis: ⁊ ceperũt
nimio tumultu arguere ꝙ sã
ctam dei nimĳs cruciatibus
ageret ⁊ idcirco omnes peri
culum sustinerẽt. Tunc quinci
anus iussit beataz agathen
in carcerẽ recipi: ipse aũt ad
postera secretariũ fugiẽs: po
pulum in ianuis dereliquit.
Tu aũt. ℟. Beata agathes
ingressa carcerẽ expãdit ma
nus suas ad celũ ⁊ dixit dñe
qui me fecisti vincẽ tormẽta
carnificuz. Jube me dñe ad
tuã mĩam ꝑuenire. ℣. Dñe q
me creasti ⁊ tulisti a me amo
rẽ seculi q corpꝰ meũ a pollu-
tiõe separasti. Jube. Lec. ix.

Sancta vero dei agatha
iteruz ingressa carcerẽ
expandit manus suas ad do
minũ et dixit. Dñe q me cre-
asti et custodisti me ab infan
tia mea: q tulisti a me amo-
rem seculi qui corpus meum
a pollutione separasti qui fe-
cisti me vincere tormẽta car-
nificũ: deprecor te vt accipi-
as spm meũ: quia tempꝰ est
vt me iubeas istud seculũ de
relinqre: et ad tuam miseri-
cordiam peruẽire. Hec cum
orasset coram multis beata
agatha emisit spiritum. ℟.
Gaudeamꝰ oĩes in dño diẽ
festũ celebrãtes sub honore
agathe martyris. De cuius
passione gaudẽt angeli ⁊ col
laudãt filiũ dei. ℣. Immacu-
latus dñs ĩmaculatã famu-
laz suã in hoc fragilitat; cor
pore mirabiliter cõsecrauit.
De cuiꝰ. Glia. Gaud. ℣. Ele-
git eam. In laudibus. an.

Nisi diligenter ꝑfeceris cor
pus meum a carnificibus at
trectari non potest aĩa mea
in paradisũ dñi cũ palma in
trare martyrũ. ꝑi soluti. an.
Vidisti dñe agonẽ meũ quo
modo pugnaui in stadio sed

q₂ nolui obedire mādatis pn cipū iussa sū in mamilla torqueri. ā. Quis es tu q̄ venisti ad me curare vulnera mea ego sū apl'us xp̄i nihil i me dubites filia. an. Bn̄dico te pater dn̄i mei iesu xp̄i q₂ p apostolū tuū mamillā meā meo pectori restituisti. ā. Qui me dignat⁹ est ab oī plaga curare et mamillam meā meo pectori restituere ip̄m īuoco deum viuū. hy⁹. cp̄. ⁊ ℣. de cōi. Añ bñ⁹. ā. Paganoꝝ multitudo fugiēs ad sepulchꝝ virgis tulerūt velū ei⁹ cōtra ignēvt ꝓbaret dn̄s q̄ a periculis īcēdij meritis agathe martyris sue eos liberaret. collcā. De⁹ q̄ inf cetera. Mēo. nulla nisi sit dn̄ica. Ad hor. diei ⁊ fie de laud. Cetera de cōi Uespe fiēt de sancto vedasto ¶ In depositiōe scti vedasti epi ⁊ cōfesso. Ad ves. sup ps̄os fer. an. Aue p̄sul gl'iose. ⁊ cetera de cōi. an. Amauit eu₂ dn̄s ⁊ orna. ā. Justū deduxit dn̄s p. an. Iste hō ab adolescētia sua. an. Cōfessor domī vedasti astantē. ⁊ cetera. Hy⁹.

Uoce iocūda resonem⁹ omnes laudibus sacris studium ferentes atrebatēsem modulando patrē laude vedastū. Hic pius pastor gregis atq₂ tutor lux fuit cecis baculusq₂ claudis signa q̄ fecit paradisiaca plurima terris. Obuio ceco comes ip̄e regis lumen ablatu₂ citius rependit vnde cernentes meruere cordis sumere lucem. Summa virtutu₂ viguit per ipsum charitas cunctum superans carisma vase na₂ sic co dederat amico gaudia vitis. Uustra beluarum dedit angeloꝝum esse concentum dominicq₂ templum ac decacordo reboare psalmū nocte dieq₂. Laus deo patri genitecq₂ proli et tibi comparvtriusq₂ semper spiritus alme deus vn⁹ omni tp̄e secli. amen. Capl'm. Justus cor suum de cōmuni. ℟. Sacer sācī⁹ domini vedastus du₂ in quadā cellula iaceret sup eum ignis columna de celo fusa per longa noctis spacia duarum horarum imobilis stetit ⁊ venerabilis vir suu₂ exitum denūciauit. Ac omnibus valedicens animam creatori reddidit. ℣. Felicem de hac vita exitum agens solum desiderium viuētibus reliquit. Ac omnibus. ℣. Ora pro nobis Ante magni. an. Adesto nostris laudibus domie rex clemētissime respice vultu sereno sup seruos tuos beati vedasti solēnia ꝑueniētes cui⁹ nos q̄s merit; gaudētes suffragijs tuere potēter. Collā.

DEus q̄ nos deuota bea
ti vedasti cōfessoris tui
atq̧ pontificꝫ instātia ad ag
nitionē tui sācti noīs vocare
dignat⁹ es: cōcede ꝓpici⁹: vt
cui⁹ solēnia colim⁹ etiā ꝓfoci
nia sentiam⁹. ꝑ do. Mēo. de
sctā agatha. an. Mentē san
ctā spōtaneā honorez deo et
patrie liberationē. ℣. Diffu-
sa est. Collā. Deus q̄ inter ce
tera. Cōple. tpis. Ad matu
Inuit. Cōfessorē regē adore
m⁹. Qui cōtulit btō vedasto
gentē frācoꝝ ⁊ ptātem dedit
lucrādi atq̧ sanādi. ps. Uei-
te. In .i. noc. an. Btūs veda
stus legis dei meditator assi
duus diuini semīa verbi gē-
ti francoꝝ ꝓpinauit fructū-
q̧ ꝓtulit centuplū in cōspctū
dn̄i. ps. Btūs vir. an. In cō-
spectu regis frācoꝝ et multi
tudinis populoꝝ mirificauit
dn̄s sctm̄ vedastū cui⁹ p̄cibus
annuēs restituit ceco lumen
oculoꝝ. ps. Cū inuocarez. an.
Scuto bone volūtatꝫ corona
tus ⁊ om̄i virtutū decore cō-
spicu⁹ vedastus vr bi attreba
te direct⁹ est euāgelizaturus
verbū dn̄i. p̄. Uerba mea. ℣.
Amauit eū. Lectio prima.

CAm itaq̧ vir dn̄i veda-
stus celeberrima vulga
retur fama ⁊ caritatis in eo
magnificētia ⁊ religio vite ⁊
verbi dei istātia longe lateq̧
ab om̄ib⁹ p̄dicaret: visuz est
btīssimo remigio vt eū ordia
ret epm̄. Tu aūt. ℟. Doctor
exími⁹ atrebatū vedastus sa
cris p̄conijs celebret: vt q̄s i
carne verbis et exemplis in
struxit. Sedulus ꝓ eis apud
dn̄m intcedat ne lupus isidi
ans oues xp̄i incursare pre-
sumat. ℣⁹. Et quos spirituali
studio informauit monitꝫ ac
miraculis aīauit. Sedu. l.ii

DIuina igit dispēsatiōe
et salubri sacerdotū cō
silio ordinauit eū epm̄ et ad
p̄dicādū verbū vite atrebate
eū direxit vrbi. Tu autē. ℟.
Hic est vedastus leuchoꝝ sen
tibus ortus. Quē fama cele
brior verbū dei p̄dicaturū lu
douico regi sociū itinerꝫ asci
uit. ℣. Quatin⁹ ꝑ singlos iti
neris sui gressus saluberri-
mis ab eo ībueretur doctri-
nis. Quem. Lectio tercia.

BEatus igit vedast⁹ offi-
cio suscepto cōcitus ad
prefatā ꝑrexit vrbem: sed in
auspiciū future prosꝑitatis
⁊ salutis de⁹ cuiusdā miracli
testificatiōe ei⁹ ciuib⁹ patefe
cit introitū. ℟. Uedast⁹ igit
festinātē ad vite fontē dedu-
cebat regez. Remigius aūt
pontifex sūmus ꝑenietē ab-
luebat. ℣⁹. Ambo pene pari
pietate ꝓfes: sed vedast⁹ mo
nita salutꝫ dabat. Remigi⁹

In .ij. noc. an. In vniuersa terra et sup oms celos admirabile ē nomē tuū dñe iesu xpe qui beatū vedastū gloria et honore coronasti. ps. Domine dñs noster. an. Cōfisus in dño xpi sacerdos vedast⁹ multitudine miraculoꝝ inter gētes clar⁹ emicuit. ps. In dño cōfido. an. Plenitudinē legꝭ tue dñe custodiēs beatus vedastus iuētus est sine macula ideoqꝫ igredi meruit ⁊ habitare in tabernaculo ⁊ monte scṫō tuo. ps. Dñe quis habitabit. V. Iustū deð. L. iiij.

Erāt in ipa ciuitatis porta duos habuit sibi obuios egenos ⁊ infirmos: cecuꝫ scilicet et claudū: miserabili voce a viro dei stipēdia postulātes. Mox dei sacerdos illorū cōdolens miserie secū tractat qd illis solaciū prestare potuisset. R. Agmina sacra angelorū letami pro cōciue vestro vedasto de quo gaudet ecclesia xpi feliciter ⁊ exultat gaudēter. V. Oms virtutes ⁊ oīs milicia celoꝝ merito gloriami cum beato vedasto. De quo. Lectio qnta.

Cum ergo apostolic⁹ predicator se pecuniā non habere sciret in sacculis: i diuina confidēs clemētia ait. Pecuniā filij mei nō habeo sed officiū charitatis ⁊ pietatez orōnis ad deū vobis prestare nō differo. R. Cū ergo iter carperet cum rege sacer vedastus nec mortale sonās celestia ptractaret. Et occurrenti ceco lumē restituit ⁊ corꝑ̄ncipis in fide solidauit. V⁹. Sensit itaqꝫ vir dei virtutē sibi adesse supnā et totū se i sacras effudit ꝑces. Et. L. vi.

His dictis vir dei ꝓsternēs se in orōe: ex itimo cordis affectu ꝓ illoꝝ lacrīas fudit miseria vel pro illoꝝ corporali vel populi pñtis spūali salute. Nec tā pie ⁊ necessarie ꝑces inefficaces esse potuerūt sed ab illo qui per ysaiā inquit ꝓphetā tpe oportuno exaudiui te: mox ambo in cōspectu multitudīs optatā receperūt sanitatē. R. Qui de rupe arida sitiēti poplo fōtē aque viue ꝓduxit. Ipe ꝑ beatū vedastū de sicco vase vinū manare ꝯcessit ac suos poculo mirabili saciauit. V. Cum pocula vite vir dñi cuidā ꝓpinaret amico q in chana galilee aquas cōuertit in vinum Ipe. In .iij. noc. an. Desideriū aīe serui tui dñe rex eťne adimplesti ⁊ coronā vite quā a te expetiuit ei⁹ capiti imposuisti. ps. Dñe in virtute tua an. Gratie diuine benedictionem copiosaꝫ percepit beatus vedastus a domio totius

orbis cōditore. ps. Dñi ē terra. an. Opus mirū dictu nec freq̄nti visu cōprehēsū orāte eni beato vedasto dñs iesus pduxit vinū ex nihilo: hic ē de⁹ deus noster magn⁹ ꝛ laudabilis valde ipse regat nos in secula. ps. Magnus dñs. ℣. Justus vt palma. Lec. vij

Videtes plurimi celestē virtutē verba ꝯsequi sacerdotis dei vedasti: relictis ydolatrie sordibus ī deū credētes: viuo sctī baptismatis fonte purgati sūt. Duz vero cōperisset sctūs vir ecclesias dei illic desertas: et cor populi ydolatrie errorib⁹ infectū ignorātie tenebrꝭ obcecatū gemino se subdidit pietatis labori. Tu. ℟. Predicator egregius vir dñi vedast⁹ vrbi atrebate destinat⁹ in ipsa vrbis porta duos a clade releuauit egrotos. Nā et claudo gressū ꝛ ceco lumen reddidit oculoꝝ. ℣. Anteq̄ verbis plueret miraculis chorusçaret q̄ caducis carebat munera est supna largit⁹. Nā ꝛ claudo.

Populū igit̄ [Lec. viij] sedula intentiōe ad agnitionem veri lumīs pduxit ecclesias ad cultū dei erexit: et vbi prius erant spelūce latronum ibi cōstruxit domos orationū. Rexit autē dei sacerdos vedastus ecclesiā xp̄i diuina gratia auxiliāte ānis scilicet quadraginta sub magna euangelice pdicationis virtute ꝛ sub magno dei pietatis amore. Postq̄ vero pius pdicator ꝛ sctūs dei sacerdos meritis maturus ꝛ ānis pmia sui laboris deo dispensāte accipere debuit: in eadē attrebata vrbe: valida infirmitatis febre correptus est. ℟. Ad laudem ꝛ gloriā nois dñi altissimi monitis angelicis edificatū est templū btō vedasto. In quo glorificetur dei vnigenitus in secula. ℣. Hic est beatus vedast⁹ cui templum fieri ab angelis iussū ē hominib⁹. In quo. Lec. ix.

Ut vero sui deus obituz famuli designaret: visa est nocte quadam clarissime colūna lucis a culmīe domus in qua sāctus sacerdos iacebat: vsq ad celi[horarū ferme duaruz [stare fastigiū Quod cuz viro dei diceretur intellexit hoc statim suuz demonstrare obitum. Vocauit igitur suos ad se filios vt eos precibus cōmēdaret animā suā creatori deo. Et post dulces eius paterne pietatꝭ ammonitiones ꝛ extrema charitatis verba: sacrosctō corporis et sanguinis xp̄i cōfirmatus viatico inter manus lacrimantiū emisit spiritum

Tu aūt. ℞. O beatū virū vedastū pontificē cui exitū colūna lucis edocuit. Ut verus israel ab egypti erūnis ad promissa regna percepturus premia festiaret. ℣. Uisa est igitur spacio duarū horarū colūna lucis a domo pōtificis vsqz ad celi fastigiū eminere. Ut ve. Glia. O btm. Te deum. In lau. an. In lau. lxx. añ laud. ℣. Cōfessor scte et sacerdos magne. Beate pr vedaste intercede pro nob. Solū desideriū [In lau. an btūs vedast⁹ viuentib⁹ reliqt felicē de hac vita exitū agēs. ps. sol. ā. Hic ē btūs vedastus cui tēplū fieri ab angelis iussū est hoīb⁹. ā. Venerabilem virū btm vedastū in ecclesia vbi pontificalis cathedre fūgebat officio ibi sepelierūt eū honorifice. ā. Ad laudē et gloriā nois dñi dei altissimi monitis āgelicis edificatū ē tēplū btō vedasto in quo glificetur deivnigēit⁹ in scla. ā. Rogemus oēs btm vedastū et ei humilit supplicem⁹ vt fiat pro nobis in celo corā excelso intercessor qui pro xpi amore fuit fidelis cōfessor in terris. Hymn⁹.

Felix vedastus pontifex cuius celū mens possidet in terris templū fieri corpori mandāt angeli. Te pastor alme petim⁹ nobis deposcas veniam vt nos superna ciuitas phēnes ciues habeat. Honor virtus et gloria potestas et imperiū sit trinitati vnice cōstans eterno tpe. Amen. Cpm. Collaudabūt mlti. ℣. Just⁹ germinabit. Ad bñ⁹. an. Vedastus pontifex sūmus iure festis laudib⁹ sublimatr cui⁹ olim exequiis cet⁹ angelici ɔcinerūt et hi qui in terris corpi flebāt auditis celi gaudiis exultarūt. collectā. De⁹ q̄ nos deuota vts. Ad vā mēo. nulla nisi fuerit dñica. Ad hor. diei añe de laud. ps. sol. cp. et ℞. cū all. nisi post lxx. et ℣. de cōi. collā. de matut. Ad. ij. vs. oīs añe de l. sup pos fer. hy⁹. Voce iocūda. de pmis ves. cpm. Beat⁹ vir qui suffert de cōi. ℣. Ora pro nobis. Ante mgt. ā. Uir domini vedastus iam ciuib⁹ supernis ascitus ardentem lectuli sui domum a flammis eripuit qtin⁹ se ostēderet et regi celor sempr assistere et piis suor laborib⁹ nūq̄ abesse. collcā. De⁹ q̄ nos. vts. Mēo. de sctō amādo p an. Iste est qui ante deū. ℣. Amauit. Collā

Ueniat super nos misericordia tua dñe cuius salutari sacer pontifex amādus munere suffultus miraculorū signis effulget: et cū sctis tuis gloriosus exultat. Per do. Nota si festū beate

agathe vel aliud ix. lec. pter fel. purifi. qđ sp dħet celebrari suo die. i dñica lxx. euene. totū officiū fiet đ lxx. ⁊ festū hmōi transferet ad fer. ij. seqntē. ¶ Amandi epi ⁊ ɔfess. Ad mat. et ad hor. totum de cōi. cū ꝓpria legēda. ⁊ collā. Veniat vrā. Lectio prima.

Sacerdos dei ⁊ pius pōtifex amādus: quanta fuerūt ei⁹ apud deū merita: sctitatis vite necnō ⁊ aperta declarant miracula. Inter q̄ istud occurrit enarrandum. Quadam igitur die dū ei a fratribus impatuȝ fuisset vt obedientie causa per insulā pambularet: fit ei repēte obuiam mire magnitudis serpēs: sicut ideȝ vir narrare cōsueuerat: ita ingēs atqȝ imanis qualis nec post nec ātea in eadē insula visus ē. Lec. ij

Quo viso pterritus puer sicut ipa patiebat etas qđ ageret ignorabat: cū subito respectus supna gr̄a: ad oroni cōfugit auxilia. Statimqȝ solo prostratus: cū aliquātisper oroni incubuisset: signū crucis cōtra imanem opposuit anguē: potētiqȝ virtute verborū vt ad latebras q̄ totius rediret iperat. L. iij

Qui dicto citius obediēs atqȝ ad signū viri dei fugiēs: rapidoqȝ cursu ad latebras remeās: in eadē insula vlterius nusq̄ cōparuit. Sicqȝ per orationem beati viri amandi: omps deus: eandē insulam ab iminēti periculo liberauit. Hoc iniciū signoꝝ eius apud nos multorum fama volūtāte platū ē. ¶ Scolastice sotheris / zotici ⁊ aliorū martyrū. Ad vespas añe et pi feria. hy⁹. cpm. x. et ad mḡt. an. Gaudēt in celis plurimoꝝ martyꝝ. Collecta.

Domine de⁹ noster multiplica super nos miaȝ tuā: et quorū celebram⁹ gloriosa certamina tribue subsequi in sancta professiōe victoriam.

Deus qui beate v̄ginis tue scolastice animā ad ostendēdā innocentie viā in colūbe specie celū penetrare fecisti cōcede nobis ipius meritis innocēter viuere: vt ad eadē mereamur gaudia puenire. Alia.

Presta q̄s omps deus vt scāe sotheris martyris tue cuius humanitatis celebram⁹ exordia martyrij bñficia sentiamus. Per dñm.

Ad mat plurimoꝝ mart. cū noc. fer. ⁊ .iij. lc. de tpe. Suffra. Et ad ho. etiā pluꝝ martyꝝ. cū pmissis collis. ¶ In translatione scte barbare virginis et marty. Ad vespas. mat. et ho. totū d cōi cū coll.

Deus qui beate barbare virginis et martyris tue memoriā recolētib⁹ veniā pctō rū suoꝝ pmisisti ꝛ de eorū negligētia nullā mētionē i die iudicij tui angelica voce fieri nūciasti presta q̄s: vt ei⁹ meritis ꝛ pcib⁹ a morte ppetua et subitanea atq͂ piculis cūctis aie et corporis liberem̄. Per do. Ad mat. Lectio. i.

Postq̄ turbulēt⁹ xp̄iane religiōis iimic⁹ dyoschorus rex: filiā suā barbaram martyrio cōsummauerat de mōte descendēs eā iacētē reliquit. Valētin⁹ aūt presbiť xp̄i cultor: barbare tñ ignotus: vt audiuit eā pro fide catholica ad martyrij palmaꝫ puenisse nocte corp⁹ rapuit ꝛ caput: ac in decēti mausoleo cū aromatibus sepeliuit: vbi ad laudē dei ꝛ gloriose martyrꝫ miracła plura coruscāt.

Quod cernētes [L. ij. incole ciuitatꝫ solis alias nichomedie nūcupate licet essēt pagani eidē scīssime capsulam mirifice sculpture ex auro ꝛ lapidib⁹ pciosis cōponi fecerūt: ꝛ in quodā illi⁹ ciuitatꝫ tēplo ip̄aꝫ quattuor cathenis aureis sustentātes lampades ardētes in circuitu pro deuotiōe cōposuerūt. Hec est p̄ma translatio btīssime virgīs ꝛ martyrꝫ de mausoleo exiguo ad capsā aureā ornatā lapidib⁹ preciosis: ab incredulis diuino tamen nutu exhibita. Lectio. iiij.

Agnosce igiť quisq͂s es qui dilectā xp̄i sponsaꝫ barbarā suppliciť colis: tres eius translatiōes. Primā ex mausoleo puilissimo in vrnam aureā pciosā aureis inixam cathenis: in phano vrbis nicomedie pendētē: quā edide rūt pagani. Secūdā ex hac capsula ꝛ phano in vrbem romā: hāc feceřt xp̄iani. Terciam ex roma corpus speciose sponse xp̄i in ciuitate placentinorū hanc gloriosus karolus magn⁹ celebrauit: anno octingētesimo nonagesimo q̄nto: scd̄o idus februarij. Tu

Valentini martyrꝫ. Item vitalis felicule ꝛ zenonis m̄r. Ad v̄s añ ꝛ p̄i fer. cet̄a plurimoꝝ martyꝝ. Collecta.

Presta q̄s omp̄s deus vt qui beati valentini martyrꝫ tui natalicia colimus a cūctis malis iminētibus ei⁹ intercessione liberem̄. Alia.

Uoꝝ nos q̄s dn̄e pcib⁹ tuere scōꝝ: ꝛ festa martyrū tuoꝝ valentini: vitalis: felicule: ꝛ zenōis sine cessatione venerātes et fidei muniamur auxilio ꝛ magnifico pficiam⁹ exemplo. Per dn̄m. Suffꝛ. cōia. Ad mat. Inuit

Regē martyꝝ. ix āe pi ꝟ. aā lc. ꝛ ℟. ſm fer. pſimoꝝ mar

Valētinus pbr̄ dū̄ L.i. eſſet in cuſtodia arterij iuſſu claudij: dixit ad eū arterius. Miroꝛ imprudentiā tuā vt dicas qꝛ xp̄s veſter lumen eſt. R̄ndit valētin⁹ voce clara dicēs. Vere dn̄s ieſus xp̄s lumē eſt verū: qd̄ illuminat oēm hoiē venientē ī hūc mūdū. L.ij.

Reſpōdit arterius dicēs. Modo ꝓbabo ſi verꝫ ē qd̄ aſſeris: habeo filiā adoptiuā quam diligo a cunabulis ꝛ ſubito fere ꝑ duos ānos excecata ē ipſā adducā ad te. Reſpōdit valētin⁹. In noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i adduc eā ad me. Tu. L.iij.

Currens vero arteri⁹ anxiādo duxit eā. Que cū ſtetiſſet coram eo: poſuit manū ſuā ſuꝑ ei⁹ oculos beat⁹ valētin⁹ dicēs. Dn̄e ieſu xp̄e illumīa famulā tuā qꝛ tu es lumē verꝫ de⁹. Hoc cū dixiſſꝫ aperti ſūt oculi eius. Qd̄ cū videret arterius cū oī domo ſua baptizatus eſt: ꝯfractis oībus idolis ſuis. Tu. Ceſa pro matu. laudibus ꝛ horis de cōi plurimoꝝ martyꝝ cū dictis colł. ¶ Juliane virginis ꝛ martyris. Ad veſ. totū de cōi cum hac collecta.

Omnipotēs ſempiterne de⁹ qui ifirma mūdi eligis vt foꝛtia queq; cōfūdas: cōcede ꝓpitius vt q̄ btē iuliane martyris tue ſolēnia colim⁹ ei⁹ apd̄ te patrocinia ſentiam⁹. ꝑ.

Suffꝛ. ꝛc. Ad mat. Inuit. Regem virginū. In noc. ſola ā. ix. pi ꝛ ꝟ. aā lec. ſm ſer cum ℟. de cōmuni. Lec.i.

Temporibus maximiani imꝑatoꝛis ꝑſecutoꝛis xp̄iane religionis: erat qdā ſenator in ciuitate nichomedia nomīe gelaſius amicus imꝑatoꝛis. Huic ſponſabat̄ quedā puella nobili genere oꝛta nomīe iuliana: habens aīm rationabilē / prudenſq; cōſiliū / ꝛ dignā conuerſationem: que dixit ei. Si credideris deo meo ꝛ adoꝛaueris p̄rem ꝛ filiū ꝛ ſpm̄ ſctm̄ accipiā te maritū: qd̄ ſi nolueris q̄re tibi aliā vxoꝛē. Lec.ij.

Audiens hoc prefectus iuſſit eā quattuoꝛ virgis cedi ꝛ poſt hec capillis ſuſpēdi per ſex hoꝛas: ꝛ demū eam deponi ꝛ ait. Sacrifica diis. Reſpōdit iuliana. Uincere me nō potes miſer per tua toꝛmenta: ſed in nomīe domini mei ieſu chriſti vincam mentē tuam. Tūc prefectus iuſſit rotam ferream adduci et ei virginē alligari et trahi. Angelus autē dn̄i deſcēdit ꝛ igne celeſti vincula diſſoluit. Lec. tercia

Sancta vo iuliana stans sine dolore glorificabat dnm. Clamauerunt carnifices nichomediensium ciuitatis: vnus deus potens iuliane puelle et non est alius deus preter illum xpm et nunc nos credimus in deum quem colit iuliana. Tunc iussit prefectus omnes illos captos gladij supplicio amputari: sanctam vero iulianam igne cremari: que ad dnm orauit: quia tu es benedictus in secula. Et subito venit angelus dni et separauit ignem et flammam excussit. Sancta vero stans illesa glorificabat dnm Tu. iij. R. Regnum mundi. Cetera plaudi. et horis de coi cum dicta colleca. ¶ In cathedra scti petri apli. ad ves. ane et ps feriales. Hymnus.

Iam bone pastor petre clemens accipe vota precantum et pcti vincula resolue tibi potestate tradita qua cunctis celum verbo claudis aperis. Sit trinitati sempiterna gloria honor potestas atque iubilatio in vnitate cui manet imperium ex tunc et modo per eterna secula. amen. cp. Iustus cor suum tradidit. vnius confesso. R. Petre amas me tu scis dne quia amo te. Pasce oues meas. V. Simon iohannis diligis me plus his tu scis dne quia amo te Pasce V. Amauit. Ad mgt. a. Simon bariona tu vocaberis cephas quod interpretatur petrus ianitor celi pulsantibus aperi supra modum peccauimus omnes: dimitte septuagesies septies qui lapsus lapsorum culpis didicisti ignoscere. Cantic. Mgt. sequitur V. Parce tuis ouibus quas raptor vexat iniquus post reperitur. Simon bariona tu vocaberis. Collecta.

Deus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis ligandi atque soluendi pontificium tradidisti: concede vt intercessionis eius auxilio a peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui vi. Complet. etc. Ad mat. Inuit. Exaltent eum in ecclesia plebis. Et in cathedra seniorum laudent eum. ps. Venite. Per omnes no. ane ps et V. ante lec. de coi vnius confessoris pontificis. Lec. prima.

Institutio festiuitatis hodierne a senioribus cathedre nomen accepit: ideo quod primus apostolorum petrus hodie episcopatus cathedram suscepisse referatur. Tu. R. Euge serue bone et fidelis. de dicto coi. Lectio scda.

Recte ecclesie natalem sedis illius colunt quam apostolus pro earum salute suscepit: dicente dno. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Tu autem. R. Ecce sacerdos magnus. Lec. iij.

Petrū naq3 fūdamētum ecclīe dn̄s nomīauit: ⁊ ideo digne hoc fūdamentū ecclīa colit: sup͛ quod eccle siastici edificij altitudo ꝯsur git. Huius ergo solēnitatis religio sic ī ecclesijs introdu cta est. Cum aūt ꝑtransisset apostolus disseminās verbū vite ⁊ fūdamentū iaciēs ec clesie: cū appropinq̄ret anti ochiā: cepit pernicetā et ad la3 tota ciuitas audire ꝙ pe trus aduētaret. Tu aūt. ℟. Iurauit dn̄s. Lec. quarta.

Omnis aūt ꝑplus antio chie audiēs petrū adue nire occurrerūt ei oēs maio res natu ⁊ nobiles: cineresq3 sparserūt in capite: et multi cilicio induti sūt nudis pedi bus penitētiā agētes: q̄d cō tra p̄dicatione3 eius simoni mago cōsensissent. ℟. Po sui adiutoriū. Lec. v.

Hec ⁊ eis similia ꝓsequē tes offerunt ei vexatos lāguoribus ⁊ demonijs fati gatos: paliticos quoq3 ⁊ di uersa ꝑicula patiētes: ⁊ erat īfinita multitudo lāguētiū. Tu. ℟. Iste est qui. Lec. vi.

Quos cū vidisset petrus nō solū penitere ꝙ d̄ eo maledixissent ꝑ simonē ma gū: verūetiā tā integrā fidē exhibere xp̄o vt etiā oēs di uersas egritudines patiētes crederent ꝑ eū posse saluari expandit man⁹ suas ⁊ cū la chrymis orōnē fūdēs grās referēs deo dixit. Bn̄dico te pr̄ p̄dicāde q̄ oē verbū ⁊ ꝓ missū filij tui ꝑ nos adiplere dignatus es: peto vt cognos cat oīs creatura q2 tu es so lus de⁹ in celo ⁊ in terra. ℟. Iste hō adolescētia. Scd̄m

In illo tp̄e [matth. x. vij] Venit iesus ī ptes cesa ree philippi: ⁊ īrrogauit di scipulos suos dicēs. Quē di cunt hoīes esse filiū hoīs. Et reliq̄. Omel. vene. bede pbr̄i

Cum enī dn̄s īrrogasset di scipulos suos quē eū dicerēt esse hoīes: ⁊ illi diuersas di uersoꝝ opiniōes ꝓmpsissēt dicit illis. Uos autē quē me esse dicitis? ℟. Quem dicūt hoīes esse filiū hoīs dixit ie sus discipulis suis respōdēs petrus dixit: tu es xp̄s filius dei viui. Et ego dico tibi q2 tu es petr⁹ ⁊ sup hāc petrā edi ficabo ecclesiā meā. ℣. Btūs es simō bariona q2 caro ⁊ sā guis nō reuelauit tibi sed pa ter meus qui in celis est. Et

Uos dixit: [Lec. viij.] quasi ab hominū gene ralitate illos sequestrans: ⁊ deos ac dei filios per adopti onem iā factos insinuās iu xta illud psalmiste. Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi oēs.

Respõdens simon petrus dixit. Tu es xp̃s filius dei viui. ℟. Solue iubẽte deo terrarum petre cathenas. Qui facis vt pateãt celestia regna beatis. ℣. Fac vt amor xp̃i et fratrũ regat itima nr̃a spesq3 fidei q3 pio virtutũ flore perornẽt. Qui facis. Lec. ix.

Deũ viuũ appellat ad distinctionẽ falsorũ deorũ quos vario delusa errore gẽtilitas: vel de mortuis sibi hominib⁹: vel maiori demẽtia de isensibili materia quos adoraret creauit. De qualibus canitur in psalmo. Simulachra gentiũ argẽtũ et aurũ opa manuũ hoim os habẽt et nõ loquent. et cetera. ℟. Quodcũq3 ligaueris sup terrã erit ligatũ et in celis et quodcũq3 solueris sup terrã erit solutũ et in celis. ℣. Tu es inqt petrus filius dei viui respõdẽs dñs ait et ego dico tibi qr tu es petr⁹ et sup hãc petrã edificabo ecclesiã meã. Et qdcũ. An laud. ℣. Tu es petrus. Et in lau. an. Ecce sacerdos magn⁹. cũ aliis de cõi. pl' solit. Hy⁹. Jam bone pastor. vrs. ad ves. cp̃. Collaudabũt multi sapiẽtiã iusti. ℣. Just⁹ germinabit. An bñ⁹ ã. Exaltent eũ in ecclia plebis et in cathedra seniorũ laudent eũ. Collã. Deus q̃ btõ petro vrs. Ad ho. dici aĩe de lau. cp̃. ℟. et ℣. de cõi vnius cõfessoris. Collã vrs. Ad secũdas ves. sola an. Ecce sacerdos. sup pos fer. hy⁹. Jã bone pastor. cp̃. Btũs vir q̃ suffert. ℣ Amauit. An mg̃. ã. Quodcũq3 ligaueris sup terrã erit ligatũ et in celis et qdcũq3 solueris sup terrã erit solutũ et in celis dicit dñs simoni petro. Collã vrs. in ves. ¶ Matthie apli ad ves. ãe et pl' fer. Hy⁹. Exultet celũ laudibus cp̃m. Quodcũq3 petieritis. ℟. Gregẽ tuũ. ℣. In omnẽ trã. Ad mg̃. ã. Dũ steteritis. colł.

Deus qui beatũ matthiam apostolorũ tuorũ collegio sociasti tribue q̃sumus vt eius interuentiõe tue circa nos pietatis viscera sentiamus. Per dñm. Cõpleto. tpis. Ad mat. Inuit. et per oẽs noc. ãe pl' ℣. an lec. cũ ix ℟. de cõi aplorũ. Sermo btĩ augustini epi. Lec. pma

Hoc est p̃ceptũ meum vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. Siue dicat precep tũ siue mãdatũ ex vno greco vtrunq3 interp̃tatur quod est entole. Tu autẽ. ℟. Ecce ego. Lectio secũda.

Iam vero istã sentẽtiã et antea dixerat de qua vobis vt potui disputasse memi nisse debetis. Ibi eni sic ait.

Mandatū nouū do vobis vt diligatis inuicē sicut dilexi vos vt ꝛ vos inuicē diligatis

Huius itaqꝫ mā [L. iij. dati repetitio cōmēdatio est: nisi ꝙ ibi mādatū inquit nouū do vobis. Hic aūt hoc est inqͭt mādatū meum. Ibi tanꝗ nō fuerit ante tale mādatū: hic tanꝗ nō sit aliud ei⁹ mādatū. Sꝫ ibi dictū nouū ne in vetustate nr̄a ꝑseuerem⁹. Hic dictū est meum ne cōtēnendū putemus.

Quod aūt [Tu. L. iiij. hic ita dixit: hoc est mādatum meū velut nō sit aliud qđ putam⁹ fratres mei? Nū quid nō solū ē de ista dilectione mādatū qua diligimus inuicē: non est ꝛ aliud mai⁹ vt diligamus deū.? Aut vero ista sic de sola nobis dilectiōe mādauit: vt alia nō inquiramus. Lectio quinta.

Tria certe commendat apostolus dicens. Manent aūt spes/fides/caritas tria hec: maior autē hoꝝ est caritas. Et si i caritate hoc est in dilectiōe ꝯcludunt illa duo ꝑcepta: maior aūt dicta est nō sola. Tu. Lectio sexta

De fide igit̄ ꝗ multa sūt mādata: ꝗ mlta de spe Quis potest cuncta colligē quis enumerādo sufficere? Sed intueamꝰ quod ait idez apostolus: plenitudo legis ē caritas. Ubi ergo caritas ē quid est quod possit deesse? Ubi autē non est quid est qđ possit prodesse? Demon credit nec diligit. Nemo diligit qui nō credit. Frustra qͥdem. Sed tamen potest sperare qui non diligit. Nemo aūt potest desperare qui diligit. Itaqꝫ vbi dilectio est, primi: ibi necessario etiam dilectio dei. Tu. L. vij. S. lucā.

In illo tpe. Facta est cōtētio int̄ discipulos iesu quis eoꝝ videret̄ esse maior. Et reł. Ome. veń. bede pbr̄i

Sicut bonis moris esse solet in scripturis semꝑ exempla patrū precedentiū quibus ad meliora proficiant: quibus agnitis de suis actibus humiliētur inquirere sic ecōtrario reprobi si quid fortei electis reprehensibile repeᷣriunt: quasi suas ex eo neqcias obtecturi aut pro iusto defensuri libentissime solent amplecti. Lec. octaua.

Ideoqꝫ multo ardentius legunt ꝙ facta est cōtētio inter discipulos iesu quis eorum videretur esse maior: ꝗ quod multitudinis credētium erat cor vnum ꝛ anima vna. Multo recolūt tenacius ꝙ facta est dissentio inter barnabam et paulum ita vt

discederent abinuicez: q̄ꝙ idem paulus ait. Cū eni sit inter vos zelus ⁊ cōtētio nō ne carnales estis: nonne ho mines estis: quasi nobis in firmitas sanctoꝝ imitāda ꝓ ponatur: ⁊ nō aliud potius: quia cōualuerūt de infirmi tate: fortes facti sūt in bello hoc maxime in loco vbi ⁊ ipa cōtentiōis eoꝝ causa est no bis incognita. Lec. nona.

Neqꝫ eni incredibile est quia iuxta hoc qḋ ali bi p̄cipitur: cōtendite intra re per angustā portā: hono re seinuicē preueniendo cer tauerint: veruz qualibet ex causa cōtenderint: nos poti us nō carnales adhuc disci puli quid gesserint sed spiri tualis magister quid iusserit videamus. Dixit autez eis. Reges gētiū dn̄ant eorum ⁊ qui potestatē habēt super eos benefici vocantur. Uos autē nō sic: sed qui maior est in vobis fiat sicut iunior: ⁊ q̄ p̄cessor est sicut ministrator. Certantibus de prioratu di scipulis pius magister eos nō inite contētionis arguit sed formam quam sequātur humilitatis modesta ratiōe describit. Tu. In lau. ℣. De disti hereditatē. In lau. an. Hoc est p̄ceptū. cū aliis. ⁊c. hic ⁊ ad hor. ⁊ ad scdas vesp.

de cōi apl'oꝝ cū coll. ppa vt s̄. ¶ Albini epi ⁊ ɔfes. Ad vesp. añe ⁊ ps fer. hy' cpm. ℣. ⁊ ad mgt. an. Iste est. cū coll. Da q̄s. de cōi. Suffꝛ. cōia: et cō pleto. tpis. Ad mat. Inuit. Regē ɔfessoꝝ. ix. āe ps ℣. an te lec. ⁊ ℟. fm feriā ⁊ ad lau des ⁊ ad horas de dicto com muni. Lectio prima.

Igitur beatus albin' epi scopus venetie regionis occeane britannice confinis indigena nō exiguis paren tibus oriundus immo digni germinis dignissima prole emergens: decus quod sum psit ex genere felicꝫ vite me ritis ampliauit: dum in illo ⁊ quod glorificaret christus elegit: ⁊ quod vniuersus ve neraretur mūdus effulget. Lec. ij.

Erat enim ad obediendū paratus ad vitia calcanda maturus ita vt in ipso iuuenili tyrocinio iam senectutꝫ esset exemplū Plurimis igitur virtutum studiis intētus in tanta vite claritate peruenit: vt ei' de uotū seruiciū per miracula dn̄s testaret. Lec. iij.

Cum eni in tillacē semo nasterio genomer' mo nachus esset oculoꝝ luce ca ptiuus ⁊ ānosa tpa vna esset nocte cecitate trāscursa pe tiit sibi a viro sāctissimo bea

to albino fieri crucis signa-culū. Quo facto lumē vitalis splēdor intrauit et fugatis te-nebris: sol q̄si peregrin⁹ illuxit Lu. Cetera de cōi. ¶ Perpe-tue et felicitatis mar. Ad mg. vel p mēo. ā. Simile ē regnū celorum sagene. ℣. Justorum aie. Da nobis [Collecta. Domine deus noster scōrū martyrum tuarū perpetue et feli citatis palmas icessabili de-uotiōe venerari: vt q̄s digna mente nō possum⁹ celebrare humilib⁹ saltē frequētemus obsequiis. Per. An lau. sup bn⁹ ā. Media nocte clamor factus est ecce spōsus venit exite obuiā ei. ℣. Gloriosus. collecta vtō. Si extra xl. fiet de ipsis vt in cōi plurimarum vir ginū mar. sine noc. fer. sz cū iii. lec. de tpe. ¶ Gregorii pa pe et ɔfes. Ad ves. sup ps feriales an: Aue psul. cū aliis hy⁹. Jste ɔfes. cp. Justus cor suū tradidit. ℟. Magnifica uit. ℣. Statuit. ℣. Amauit. An mḡt ā. Jn medio eccl'ie. Deus q̄ aie fa [rc. Coll'. muli tui gregorii eterne beatitudinis premia cōtuli sti: cōcede ppiti⁹ vt q̄ pctōrū nostrorū pōdere p̄mimur ei⁹ apud te precib⁹ subleuemur Per d. Ad mat. totū vnius ɔfes. epi cum lectiōib⁹ seque tibus. ix. ℟. Jn medio eccle

sie. ibidem. Lec. pma. Gregorius i vrbe roma patre gordiano editus nō solū spectabiliū senatorū prosapiā verūetiā religiosaz originem duxit. Nam felix eiusdē apostolice sedis anti-stes vir magne glorie in xpi eccl'ia eius attauus fuit. Sz tū hāc gloriā gregorius tan te nobilitatis morib⁹ extulit pbis actib⁹ decorauit. L. ij. Deniq3 vt post in ppatu lo claruit non sine ma-gno quodam p̄sagio tale sor titus est nomē. Gregori⁹ nā q3 ex greco eloquio i nostrā linguā vigilātius sonat. Re etenim vera vigilauit sibi dū diuinis inherēdo p̄ceptis lau dabiliter vixit. Vigilauit et fi deliū populis dū doctrine af-fluentis ingenio eis quo tra mite celestia scāderēt pate-fecit. Disciplinis [fecit. L. iij vero liberalib⁹ hoc est grāmatica: rhetorica: dyale tica ita a puero est institut⁹ vt q̄uis eo tpe florerent ad-huc rome studia litterarum nul li in vrbe ipa putaretur esse se-cūdus. Jnerat ei parua ad-huc etate: iā studiū adherē scilicet maioribus: et si quid dignū potuisset auditu per-cipere: nō segniter obliuioni tradere sed tenaci poti⁹ me-morie ɔmēdare. Hauriebat

q iam tūc sitibūdus doctrine fluenta pectore: que post cōgruēter mellito gutture eructaret. Tu autē. L. iiii.

Hic in ānis adolescētie qbus solet ea etas secli vias ingredi: cepit deuotus existere: et ad supne vite patriā totis desiderijs anhelare. Sed vt diu lōgeq gratiam differret: et postq celesti afflatus desiderio seculari habitu cōtegi melius putaret velletq psenti mūdo specietenus deseruire: ceperūt multa cōtra eum ex eiusdē mūdi succrescere curis: nō solū vt iam in eo specie: sed vt ipse de se asseruit retineretur et mente. Lec. quinta.

Tandem cū et parentū suorum iam dudū obitu liberā disponēdarū suarum rerum haberet facultatem: quod prius in mente gestabat aperuit: quodq iā diuis erat obtutibus / humanis etiam visibus ostēdit. Qualis aūt i monasterio fuerit quāq laudabili studio vitā duxerit: ex eius possumus gestis colligere. Sed qliter hic sāctus vir ad dyaconatus officium et post ad pōtificatus culmen ascenderit sermo subsequēs declarabit. Lec. vi.

Deniq cernēs romanus pōtifex qui tūc ecclesie preerat virtutū gradibus gregoriū ad alta cōscēdere: eū abstractū a mōasterio: ecclesiastici ordinis officio sublimauit: leuitāq septimū ad suū adiutoriū asciuit. Post q vero romā venerādus leuita ingressus est: aliquāto interiecto tempe tāta inundatione tyberis fluuius alueū suū egressus est tātumq excreuit: vt eius vnda sup muros efflueret atq in eas maximam regionis partem occuparet: ita vt plura antiquarum edium monimenta eijceret. Lec. vii.

Tunc siquidē multitudo serpētiū cū magno dracone in modū trabis valide p huius fluuij alueū i mare descēdit sed suffocate bestie inter salsos maris turbidi fluctus nec mora eiecte sūt. Subsecuta est e vestigio clades quā īguinariā vocāt. Nā medio mense vndecio aduenies: pmū oīm iuxta illud qd in ezechiele legitur a sāctuario meo icipite: pelagiū papā perculit et sine mora extinxit. Quo defūcto tāta strages ppli facta ē: vt passim substractis habitatoribus: domus in vrbe plurime vacue remanerēt. Lec. viii.

Sed quia ecclesia dei sine rectore esse non poterat: beatū gregoriū licet to-

tis virib⁹ renitētem plebs tñ elegit. Quē ille apicē attentius fugere cupiēs: sese oīno indignū tali honore clamitabat. Cūq3 in hoc restaret vt bñdiceret: et lues ppłm deuastaret: verbū ad plebē hoc modo exorsus ē. Oportet fratres dilectissimi vt flagella dī q̄ metue ventura debuim⁹ saltē psētia ꝛ expta timeamus. Cōuersiōis nobis aditū dolor apiat: ꝛ cordis nři durici am ipa quaz patim̄ pena dissoluat. R. ix

Dixit dum [soluat. R. ix

Imagna multitudo sacerdotū ꝛ monachorū diuersiq3 sexus etatis hoīes iuxta p̄ceptū bti gregorij die ɔstituta dn̄m rogatura veīsset: intm̄ lues ipsa diuino iudicio deseuit: vt intra vni⁹ hore spaciū duz voces plebs ad dn̄m supplicationis emitteret octoginta hoīes ad terraz corruentes spm̄ exalarēt. Sed nō destitit sacerdos sctūs populis p̄dicare: ne ab orōe cessarēt donec miseratiōe diuina lues q̄esceret. Cūq3 ad hoc futurus antistes fuge latibula p̄pararet: capit: trahit: ꝛ ad beati petri basilicā ducitur: vbi ad pontificalis gratie officiū ɔsecrat⁹ papa vrbis efficitur. Tu. Añ R. V. Os iusti. In R. an. Ecce sacerdos magn⁹. cū aR. hy⁹. cp. ꝛ V. de cōi

Ante bñ⁹. an. Impleuit euz dn̄s spū. Collā. vt̄s. Mēo. de tpe. Ad hor. añe de R. iiij. excepta ꝛ cek. de cōi vni⁹ cōfessoris epī cū dctā colk. Ad scdas vs. ā. Ecce sacerdos magn⁹ cū aR. sup pos fer. hy⁹. cap. ꝛ V. de cōi. Añ mgt. an. Iste ē q̄ ante deū. Collcā vt̄s. Mēo de tpe. Ad cōplet. an. Euigila sup nos. ꝛc. ¶ Gertrudis virgi. Ad vs. āe ꝛ pī fer. hy⁹ Virginis ples. fine. V. Unde nec mortē. cpm. Dn̄e de⁹ meus. R. Regnum mūdi. V. Diffusa. ertāte mgt. ā. de cōi.

Indulgentiā [Collcā.

Ituam nobis dn̄e q̄s beata virgo gertrudis imploret que tibi grata semp extitit ꝛ merito castitatis: et tue professione virtutis. Per dn̄m. Mēo. et cōple. tpis. Ad matuti. Inuitat. Agnū sponsū virginū. In. i. noct. an. sola. O q̄ pulchra est. pī ꝛ V. ante lect. vni⁹ virginis. Lectio. i.

Sentiēs beata virgo gertrudis sue resolutionis diem imminere: tanto studiosius querebat proficere: q̄nto breuius se senserat in humanis manere. Studio exercetur lectionis: cōtemplatione sublimatur eternitatis postremo in omni exercetur augmento virtutis. R. Diffusa est gr̄a in labijs. Lec. ij.

Querens in cinere et cilicio mori disponebat ordinem funeris sui: obtestans sibi assistentes: ne alias in exequiis suis exhiberent vestes sed caput tegerent velo: corpusculum pannulo a quadam sibi paupercula sctimoniali dato. Exosam detestabatur superfluitatem: et putridis cadaveribus aliquem adhibere splendorem: et aliqua preciositate putredinis ornare fetorem. R. Pulchra facie. [sed.

His ita Lect. iij.

ordinatis studuit sacta virgo mittere ad beatum vltanum. Advocans vero vnum ex fratribus locuta est ei secretius. Vade frater vade ad virum dei vltanum: et ex me dicas ei. Dicas inquam molestia carnis opprimor et desperatione vite affligor. Certa enim sum in proximo mori: sed si placet ipm diem obitus edisserat mihi. R. Veni electa mea. In. ij. noct. an. Specie tua. ps et V. vni9 virginis. Lectio. iiij.

Iuit ergo nuncius: iuit tristis: nuncium ferens magni doloris. Viro dei representatur: eumque sicut iussus est affatur: suscipit senior rogationem: suscitanti reddit responsionem: quam diuinam per reuelationem didicerat. Redi inquit frater redi quantocius nec habes morari: sic enim exigit necessitas rei. Dic domine nostre dic virgini sctissime: vere immiet dies resolutionis sue. In proximo exuet mundum: crastina die reddet spm: transibit de hoc ergastulo ad amenitates paradisum. R. Spe tua et pulchritudine tua. Intende prospere procede et regna. V. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam. Intende prospere. L. v.

Postquam ergo beata gertrudis a seculo migrans celesti est a xpo immortalitati donata: anno decimo post transitum illius ignem exortum asserunt in monasterio niuallensi. Qui ignis in tantum inualuisse dicitur: vt omnis spes liberationis a cunctis mentibus ablata videretur. Cuncti vero clerici omnesque sctimoniales extra septa monasterij fugientes huc illucque incerti ferebantur. R. Hanc virginem. Lectio. vi

Umque omnes perstreperent ad submouendum ignem vnus ex eis qui circumstabant: cui etiam cura monasterij imminebat oculos eleuans ex improuiso conspicit. Et ecce beata gertrudis stans in summitate refectorij eandem forma et eodem habitu quo infidem formam et eodem habitu quo ineos deguerat Porro ex vela mine quo opta fuerat: vt videbatur omne incendium pellebat de domo. Tu. R. Regnum mundi. In. iij. noct. an. Ante thorum. ps et V. vni9 virginis. R. vij.

At vero qui hec videbat ex ipa visiõe letissimus redditus hos q̄ secuti erant monere cepit vt viriliter agerẽt. Ipe vero citissimo cursu excelsa petiit: vt exitũ rei cõspiceret. Miro aũt modo repente oẽ incẽdiũ deperisse ꝑspexerũt: ac si oĩs illa vorax flãma fluctibus demersa videret. ℟. Propter veritatẽ.

Nec multũ post [L. viii. hoc tempus effluxerat et ecce quedã de sanctimonialib⁹ ammonent ꝑ visionẽ temporibus dñice abbatisse vt in lectulo sancte virginis quo fatigata refocillare mẽbra quiete ↄsueuerat nullus iam quiescere ꝑsumeret. ℟. Hec est virgo sapiẽs. ꝛc. L. ix.

Quo viso cũ multimodis ac multipharie plurib⁹ reuelata fuisset: prefata abbatissa gaudio repleta ꝙ mltorum signorum amminiculo xp̄i virgo clarescceret: cõuocat omnem sacre congregationis multitudinẽ atq̃ cũ dei laudib⁹ eũdem lectũ efferẽtes: in basilica honore btĩ pauli posuerũt. Quo in loco dñs tot ac tanta miraculoꝝ signa monstrare dignat⁹ est vt quicũq̃ quibus hec contigerit legere merito stupeãt: et dicant. Mirabilis deus in sanctis suis. Et iterũ valde honorificati sũt amici tui deus. Tu autẽ. ℟. Induit me dominus. vltimũ de cõi quod repetitur. ℣. Elegit. In laudibus. an. Ueni sponsa christi. cum aliis. hy⁹. cõm. et ℣. Ante bñdictus. an. totũ de cõi vni⁹ virginis. collã. ꝓpria vt s. Memo. et cõplet de tpe.

¶ Benedicti abbatis. ad vs. añe et p̄i fer. hy⁹. cap. ℣. ꝛc. Ad mĝt. an. cũ collã. totum vni⁹ abba. cũ mẽo. de tpe et suffr. cõib⁹. Ad mat. Inuit. ãe p̄i. ℣. ꝛ ℟. totũ de cõi vni⁹ ab. L. i.

Fuit vir vite [ab. L. i. venerabilis gr̃a benedictus ꝛ nomie: ab ipo puericie sue tpe cor gerens senile ẽtatẽ q̃ppe morib⁹ transiẽs nulli animũ voluptati dedit: sed dũ in hac t̃ra adhuc esset quo tpaliter libere vti potuisset: despexit iam quasi aridũ mũdum cũ flore. Lectio. ii.

Qui idem vir sctũs liberiori extitit genere ex ꝓuicia mircie ort⁹: rome liberalib⁹ litteraꝝ studiis traditus fuerat q̃ dũ multos ire ꝑ abrupta vicioꝝ cerneret: eũ quẽ q̃si in igressu mũdi posuerat retraxit pedẽ: ne si quid de sciẽtia ei⁹ attingeret: ipe quoq̃ postmodũ in imane ꝑcipiciũ totus iret. Lectio. iii.

Despectis itaq̃ litterarũ studiis relicta domo re

busq patris: soli deo placere desiderans scte zuersatiois habitum qsiuit. Recessit hic ergo scienter nesci⁹ et sapienter indoctus. Hic itaq bñdictus: cũ iam relictis litterarũ studiis petere deserta decreuisset: nutrix que hunc arctius amabat sola secuta est. Cumq [eum. Lect. iiii. ad locũ peruenissent q̃ effide dicit: multisq honestioribus viris charitate se illic detinẽtibus in btĩ petri ecclia demorarent: pdicta nutrix illius ad purgãdũ triticum a vicinis mulieribus pstari sibi capisteriũ petiit. Quod super mensã incaute derelictũ casu accidẽte fractũ est sicq vt in duab⁹ partibus inueniretur diuisũ. Lectio quinta.

Benedictus aũt pius et religiosus cũ nutricem suã pinde flere cõspiceret ei⁹ dolori cõpassus allatis secũ vtrisq fracti capisterij partibus sese cũ lachrymis in oratione dedit. Qui ab oratiõe surgẽs ita iuxta se vas sanũ repperit vt in eo fracture iuenin vestigia nulla potuissent. Sed sctũs vir plus appetẽs mala mũdi ppeti q̃ vite hui⁹ laudib⁹ extolli nutricẽ suam occulte fugiẽs deserti loci secessuz petiit cui sublacus vocabulum est: et in arctissima specu se tradidit tribusq annis [excepto romano monacho] hoibus incognit⁹ mãsit. Ad eũdem [Lectio. vi. A vero specũ a romãi cella iter non erat: quia excelsa desup rupis eminebat. Sed ex eadem rupe longissimo fune religatũ romanus panez deponere solebat in qua etiã resti paruũ tintinabulũ inseruit vt ad sonũ tintiabuli vir dei cognosceret quando sibi romanus panem preberet: quem exiẽs acciperet. Sed antiquus hostis vnius charitati inuidens alteri⁹ refectiõi cum quadaz die submitti panem cõspiceret iactauit lapidem et tintinabulum fregit. Romanus tamẽ modis congruentiorib⁹ ministrare non desiit. Tu aũt. Lectio. vij.

Cumvero iam omĩpotẽs deus et romanũ vellet a labore quiescere: et benedicti vitam in exemplum hoibus demonstrare: vt posita super candelabrum lucerna clare sceret quatinus omĩbus q̃ in domo dei sũt luceret: cuidaz presbitero longi⁹ manẽti per visum dñs apparere dignatus est dicens. Tu tibi delicias pparas: et seruus meus in illo loco fame cruciat. Tu autem. Lectio octaua.

Idem aũt psbiter ptinus

surrexit atq; in ipsa solenni-
tate paschali cum alimentis
q̄ sibi parauerat ad locum te
tendit et virū dei p abrupta
montiū: per cōcaua vallium
p defossa terrar quesiuit eū
q; latere in specu suo reperit
Cumq; oratiōe [Lec. ix
facta benedicētes om̄i-
potentem dn̄m consedissent
post dulcia vite colloquia is
qui aduenerat p̄sbiter dixit.
Surge et sumamus cibū q;
hodie pascha est. Cui vir dei
ita respondit dicens. Scio q;
pascha est: quia videre te me
rui. Tu autem. In laud. an.
Fidelis. cū aliis. hy9. cap. ℣.
añ. ad bn̄9. Memo. et suffr.
Ad horas et scd̄as vesp. an.
Fidelis. sola. Ad magr. an.
Iustum deduxit. totū vnius
abbatis cum mēo. et suffra.
¶ Nota si festū ix. lect. in do
minica palmar vel in aliq̄ fe
ria ebdo. penitētialis euen̄.
referet ad aliquā feriā p̄ced
ebdo. prout melius videbit.
Item si festum annūciatōis
in aliqua dn̄ica. xl. eue. festū
et officiū ei9 fit integralit fe-
ria scd̄a proxima seq̄n. Et si in
sabbato palmarū euene. ibi
celebrabitur et fiet memo. de
sabbato p ℟. ā. ℣. et collā. Si
aūt i die palmar aut aliqua
ferial. pn̄itētial. ebd̄. eue. sp
reducit ad q̄ntā fer. ebd̄. p̄ce
den̄. Si in die pasche vel fer.
seq̄ntib9 aut q̄simō eue. cele-
brat fer. iij. post quasimō et
sic de om̄ib9 festis iij. lec. Si
vero ā notinū pascha illa. iij.
fer. fuerit [q raro accidit] fe-
stū annūciatiōis vel aliud du
plum trāsferet ad q̄ntā feriā
eiusdē. ebd̄. et tūc in fine an-
tiphonar. ℟. et versū dicit
Allā. ¶ In annūciatiōe dn̄i
ca. Ad vespas super psalmos
q̄nq;. Laudate. antiphona.
Aue maria gratia plena do
minus tecū bn̄dicta tu i mu
lieribus in et fnū. ā. Ne time-
as maria inuenisti gratiam
apud dn̄m ecce cōcipies et pa
ries filiū. an. Beatam me di
cent oēs gn̄ationes q; ancil
lam hūilem respexit dn̄s. an
Syon renouaberis et videbis
iustū tuum qui venturus est in
te. ā. Ecce veniet ppheta ma
gnus et ipse renouabit hirlm.
Aue maris [Hymnus.
stella dei mat alma at-
q; semp virgo felix celi porta
Sumēs illud aue gabrielis
ore fūda nos in pace mutās
nomē eue. Solue vincla reis
profer lumē cecis mala n̄ra
pelle bona cūcta posce. Mō-
stra te esse matrē sumat p te
p̄cem q̄ pro nobis nat9 tulit
esse tu9. Virgo singularis in
ter oēs mitis nos culpis solu
tos mites fac et castos. Vitā

pista purã iter para tutũ vt videtes iesũ sẽp colletemũ. Sit laus deo pri sũmo xpo decus spũi sctõ trinus honor vnus. [Amẽ. Capl̃m.

Egredie-tur dñs de samaria ad portã que respicit ad oriẽtez et veniet in bethleẽ ambulãs sup aquas redẽptionis iude tũc salu⁹ erit oĩs homo quia ecce veniet. Deo g̃. ℟. Ecce dies veniũt dicit dñs. vrs. in sabbõ dñice pme aduẽt⁹. ℣. Rorate celi desu. Añ mg̃. ã. Ingressus angel⁹ ad mariã ait aue maria gr̃a plẽa dñs [tecũ. Collca.

Deus qui de btẽ marie virgis vtero verbũ tuũ angelo nũciante carnẽ suscipe voluisti: pstã supplicib⁹ tuis vt q̃ vere eam genitricẽ dei credim⁹: eius apud te intercessionibus adiuuemũ. Per eũdem. Mẽo. d tpe. Ad cõple. in fine hymni ℣. Maria mater gratie. Gloria tibi dñe q̃ nat⁹. Ad nunc dimittis. an. Cũ iocũditate annũciationẽ btẽ marie celebrem⁹. cetẽa de tpe. Ad mat Inuit. Aue maria gr̃a plẽa. Dñs tecũ. ps. Venite. In pmo noc. an. Egrediet virga de radice yesse et replebit omnis terra gloria dñi: et videbit oĩs caro salutare dei nr̃i. ps Domine dominus noster an. Ecce veniet deus et homo de domo dauid sedere i throno. ps. Dñe quis habitabit. an. De celo veniet dñator dominus et in manu ei⁹ honor et imperium. ps. Celi enarrãt. Ante lec. ℣. Ex syon species decor eius. Deus noster manifeste veniet. Sex lectiões de sermone beati augustini epi. Uos inq̃ ꝯuenio o iudei etc̃. vrs. Ad matu. dñice. iii. aduẽtus. primũ. ℟. Nõ auferet sceptrũ de iuda et dux de femore eius donec veniat qui mittẽdus est. Et ipse erit expectatio gentiuz. ℣. Pulchriores sunt oculi eius vino et dentes eius lacte candidiores Et. Scdm. ℟. Ecce virgo cõcipiet et pariet filiũ dicit dominus. Et vocabit nomen eius admirabilis deus fortis. ℣. Super soliũ dauid et super regnuz eius sedebit ineternũ. Et vo. Terciũ. ℟. Ecce dies veniũt. vbi supra. In scdo noct. an. Ecce apparebit dñs et nõ mẽtiet si moram fecerit expecta eũ quia veniet et nõ tardabit. p. Domini est terra. an. Tu bethleem terra iuda non eris minima in principibus iuda ex te enim exiet dux qui regat populum meum israel. ps. Eructauit. an. Dabit illi domin⁹ sedẽ dauid pris eius et regnabit ineternũ. p. De⁹ nr̃ refugi.

℣. Egrediet virga de radice yesse. Et flos de radice eius ascendet. Quartū ℟. Descē det dn̄s sicut pluuia in vell⁹ Orietur i dieb⁹ eius iusticia et abundantia pacis. ℣⁹. Et adorabunt eū omnes reges omnes gentes seruiēt ei. Orietur. Quintū. ℟. Egrediet vga de radice yesse et flos de radice eius ascēdet. Et erit iusticia cingulū lūbor ei⁹ et fides cinctoriū renū eius. ℣. Radix yesse ꝛ q̄ exurget regere gētes in eum gētes sperabūt Et erit. Sextū ℟. Nascet nobis paruul⁹ ꝛ vocabit de⁹ fortis ip̄e sedebit sup thronū dauid p̄ris sui. Et ipabit cui⁹ potestas sup hūerū eius ℣. In ip̄o bn̄dicent oēs trib⁹ terre oēs gētes seruiēt ei Et impa. In .iij. noct. an. Egrediet dn̄s de loco scō suo venit et vt saluet ppl̄m suū. p̄. Magnus dn̄s. ā. Rorate celi desup ꝛ nubes pluāt iustū aperiat terra ꝛ germiet saluatorē. p̄s. De⁹ deorū dn̄s lo. an. Oriet sicut sol saluator mundi ꝛ descēdet in vterū virgis sicut ymber sup gramen. p̄s Qui regis isrl̄. ℣. Egrediet dn̄s de loco sancto suo. Veni et vt saluet. Tres vltime lec. de euāgelio Missus est. vt s. in feria .iiij. quattuor tempo rum aduentus. Septimum ℟. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatā ioseph nūcians ei verbum et expauescit virgo de lumine ne timeas maria inuenisti gratiam apud dn̄m Ecce concipies et paries et vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit illi dn̄s deus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob ineternū. Ecce. Octauū ℟. Aue maria gratia plena dn̄s tecum. Spiritus sāctus supueniet in te ꝛ virtus altissimi obumbrabit tibi quod enim ex te nascetur sanctū vocabitur filius dei. ℣ Quomō fiet istud quoniam virū non cognosco et respondens angelus dixit ei Spiritus scūs. Nonū ℟. Suscipe verbum virgo maria qđ tibi a dn̄o p angelum transmissū est concipies in vtero deū paries et hominē. Ut bn̄dicta dicaris inter om̄s mulieres. ℣. Paries quidem filium et virgītatis nō patieris detrimentū efficieris grauida et eris mater semp intacta Ut bene. Gl̄ia. Suscipe verbum Te deū. Ad laud. ℣. Ostende nobis dn̄e miām tuā. Et salutare tuū. In laudib⁹. an Angelus dn̄i nunciauit marie et concepit de spiritu sancto. psalmi soliti. ā. Quomodo fiet istud angele dei quia

virum in concipiēdo nō perꝫ tuli audi maria virgo spiritꝰ sanctus superueniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. an. Spiritus sctūs i te descendet maria ne timeas habēs in vtero filiū dei. an. Super soliū dauid ꝛ sup regnum eius sedebit in eternū. an. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſm verbū tuū. Hyꝰ. Aue maris stella. vrs. Cpm.

Aue maria gratia plēa dñs tecū: spiritus scūs supueniet in te ꝛ virtus altissimi obumbrabit tibi: qđ enī ex te nascet sctm̄ vocabit filius dei. Deo gra. ℣. Uox clamātis in deserto. Añ bñꝰ ā. Missus est angelus gabriel ad mariā virginē despōsatā ioseph. Collecta. Deus q̄ de btē. vrs. Memo. de tpe. Ad horas hymni soliti ꝛ i fine ℣. Maria mater grē. Gloria tibi dñe. Añe de lau. Ad. i. ℟ Xp̄e fili dei vi. ℣. Qui de vgine dignatus es nasci. Cetera more solito. Ad. iij. cpm.

Spiritus sctūs in te descendet maria: ne timeas habēs in vtero filium dei. Deo gras. ℟. ꝛ ℣. Ad terciam sextā ꝛ nonā vt in prima dñica aduētus. Collecta vrā

Ecce dñs [Ad. vi. cpm. veniet ꝛ oēs scti eius cū eo: ꝛ erit in die illa lux magna: et exibunt de hierusalē sicut aqua munda: ꝛ regnabit dñs in eternū sup oēs gentes. Ad nonā cpm.

Suscipe verbū virgo maria quod tibi a dño per angelū transmissū est: concipies per aurē: deuz paries ꝛ hoīem: vt benedicta dicaris inter oēs mulieres. Collā vrā. Ad scdas vef. oēs añe de lau. ps. v. Laudate. Hyꝰ. Aue maris stella. vrā. cpm.

Dabit illi dñs deꝰ sedez dauid pr̄is eiꝰ ꝛ regnabit in domo iacob in eternū: ꝛ ip̄e erit expectatio gentiū ℣. Rorate. Ante magt. an. Beata es maria que credidisti: perficient in te que dicta sunt tibi a dño. Collecta vrā Memo. de tempe. Comple. vt heri. ¶ Ambrosij epi ꝛ cōfesso. totū officiū sicut de scō gregorio excepta collā q̄ est Da q̄s. de cōi. Sequuntur [lec. Lec. i

Situr posito in administratione prefecture galliarū patre eius ambrosio: natus ambrosius est. Qui infans in arce pretorii in cunis positus cū dormiret aperto ore: examen apum subito adueniens: faciem eius atq; ora compleuit: ita vt ingrediendi in os eius egrediendiq; frequentarēt vices. Tu autē. Lec. scda.

Que pater qui propterea
cũ matre vel filia deam
bulabat: ne abigerentur ab
ancilla que curam nutriẽdi
infãtis susceperat prohibẽs
sollicita enim erat ne infan-
ti nocerent: expectabat enĩ
patrio affectu quo fine illud
miraculum clauderet. Tu.
At ille post [Lec. iii.
aliquãdiu euolãtes in
tantã aeris altitudinẽ suble
uate sũt: vt humanis oculis
minime cernerent. Baptisa
tus itaq; fertur omĩa ecclesi
astica officia adimplesse: at-
q; octauo die episcopus ordi
natus est summa gratia ⁊ le
ticia cunctorꝫ. Tu. L. qrta.
Igitur post ãnos aliquot
ordinatiõis sue ad vrbẽ
romã hoc est ad ꝓprium so-
lium perrexit: ibiq; sctãm pu
ellam de qua supra memora
uimus: cui manũ offerre sole
bat in domo propria cũ ger-
mana sicut reliquerat inue-
nit iam matre defuncta: at-
q; cũ illa dexterã illius oscu-
laretur subridens ait illi. Ec
ce vt dicebam tibi sacerdotꝭ
manus oscularis. Lec. v.
Per idem tẽpus cũ trans
tyberim apud quãdam
charissimã inuitatus sacrifi
cium in domo offerret: que-
dam balneatrix que parali-
tica in lecto iacebat: cum co
gnouisset ibidem esse dñi sa-
cerdotem in cellula se ad eã-
dem domũ ad quam ille inui
tatus aduenerat portari fe-
cit: at q; oranti atq; imponẽ
ti manus vestimẽta attigit.
Cum aũt pre- [Lec. vi.
dicta paralitica oscula
retur vestimẽta viri dei: stati
sanitatem recepit: ambula-
re cepit: vt adimpleret illud
dñicũ dictum ad apostolos:
etiã maiora his facietis cre
dẽtes in nomĩe meo. Quod
tñ signũ sanctitatis vt mira
bile fuit ita etiam nec occul-
In ciui [tum. Lec. vii.
tate itaq; florentinorũ
cum in domo clarissimi cuius
dam viri detenti: ⁊ qđ est am
plius christi maneret: filius
ipsius pãnosius nomĩe am-
modũ paruulus cũ spũ im-
mũdo laboraret: frequenti
oratione ⁊ impositiõe manꝰ
sacerdotis ipsius est sanatꝰ.
Post ali- [Lec. octaua.
quantos dies subita in
firmitate correptus ꝑfatus
infantulus exalauit spiritũ.
Cuius mater valde religio-
sa et plena fide ac timore al-
lato illo de supiori parte do-
mus ad inferiora descendit
atq; in lecto sacerdotis ipso
absente composuit. Lec. ix.
Cum autẽ reuersus esset
sacerdos dei: ⁊ puerum

mortuū in lecto suo inuenisset [erat enim tēpore illo extra domū positus] miserat⁹ matrem ⁊ fidem ipsius contemplat⁹. Helizeo similis supra corpus infantis seipm composuit: atq; orando meruit: vt viuū redderet matri quē mortuū inuenerat: atq; etiā infantulo libellū conscripsit vt quod per etatis infantiā scire nō poterat: legendo agnosceret. Tu aūt. Ad scōs vespas ante mḡt. an. Cōfessor dñi. Cetera vt de scrō gregorio cum collecta. Da quesumus.

Laus deo.

Canticū sanctoꝝ ambrosii ⁊ augustini trāsmutatū in laudem gloriose virginis marie

Tē matrē dei laudam⁹: te mariā virginē cōfitemur. Te eterni patris sponsam omnis terra veneratur. Tibi omēs angeli ⁊ archangeli: tibi omēs principatus humiliati seruiūt. Tibi oēs potestates et superne virtutes: tibi omēs celoꝝ dominationes obediūt. Tibi omēs throni cherubin ⁊ seraphin exultātes assistūt. Te cūcta angelica creatura delectabili voce proclamat. Sancta Sancta. Sancta maria mater dei et virgo. Pleni sunt celi et terra maiestatis glorie fructus ventris tui. Te gloriosus apostoloꝝ chorus creatoris matrē collaudat. Te laudabilis numer⁹ prophetaꝝ: virginē deū parituram predixerat. Te martyrum cetus beatoꝝ: christi genitricem clarificat. Te gloriosus exercitus confessorū totius trinitatis templū appellat. Te amabilis chorea virginū sanctarū tue virginitatis ⁊ humilitatis exemplum predicat. Te tota celestis curia celoꝝ reginā honorat. Te per vniuersum mundum sancta ecclesia inuocādo celebrat matrem diuine maiestatis. Venerandā te veram regis celestis puerperam: te sanctā quoq; dulcem ⁊ piam. Tu angeloꝝ domina tu paradisi ianua: tu scala regni celestis: tu regꝭ glorie thalamus. Tu archa pietatis ⁊ gratie: tu vena es misericordie. Tu refugiū peccatoris tu es mater saluatorꝭ. Tu ad liberandum exulē hominē dei filiū suscepisti in vterum. Tu cū filio tuo sedes i gloria patris. Tu ipm ꝓ nobis roga o domina: qui nos ad iudicandū est venturus. Te ergo poscimus famulis tuis subueni: q̄ precioso sanguine filii tui redēpti sum⁹.

Aterna fac pia virgo maria cum seruis tuis gloria p̄mi-ari. Salua nos populum ser uoꝝ tuoꝝ dn̄a vt simus parti cipes hereditatis tue. Atre ge nos et extolle nos vsq; in eternuz. Per singulos dies o dn̄a maria te salutamus: Et laudare te cupimus in e-ternū deuota mente et voce Dignare dulcis maria nūc ⁊ semper sine delicto nos cō seruare. Miserere nostri pia miserere nostri. Fiat miseri-cordia tua magna nobiscū: quia maria in te cōfidimus. In te dulcis maria speram⁹ vt nos defendas in eternū. ℣. Ora p̄ nobis sācta dei geni-trix. ℟. Ut digni efficiamꝰ p̄ missionibus xp̄i. Dicatur aliq̄ collecta de beata virgine.

Explicit pars hyemalis bre uiarij Cameraceñ. de nouo reformati ⁊ accurate corre-cti. Impressi parisij i sole au reo vici sorbonici per Adal-ricum gering: ⁊ magistrum Berchtoldū renbolt. Anno M.cccc.xcvij.

